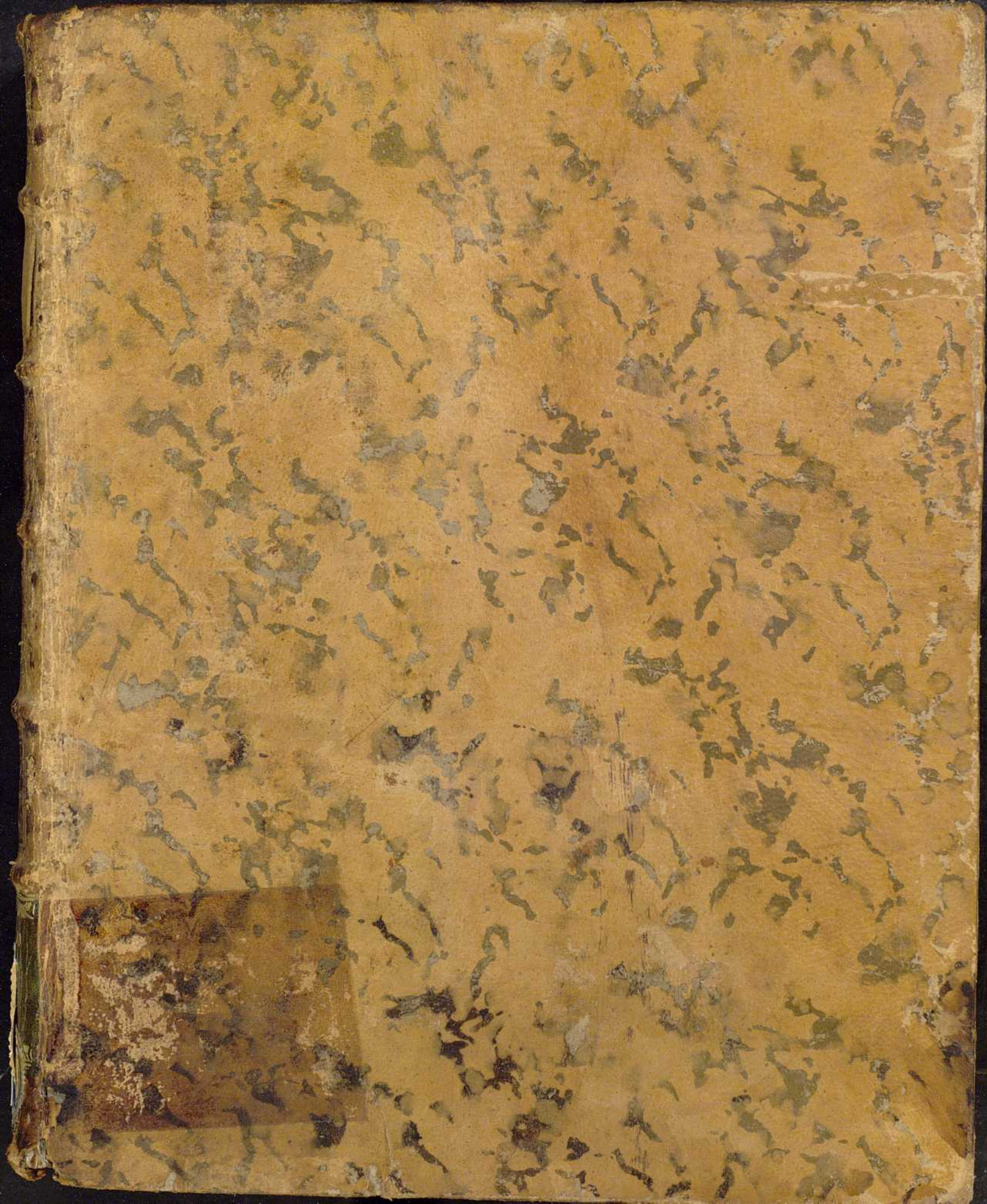

VALLER
MEDICINA
PRATICA

TOM.
III

UNIVERSIDAD

A
47
17

The image shows a piece of marbled paper with a complex, swirling pattern. The colors are primarily blue, red, yellow, and white, creating a dense, organic texture. In the upper center, there is a small, oval-shaped label with a decorative border. The label contains handwritten text in black ink.

N° 2
20-4573

2720-4573

124314511

Biblioteca	118
Clase	
Salas	D
Estante	44
Tabla	42
Libro	

BIBLIOTECA HISTORICAL REAL	
Salas	A
Estante	047
Tabla	017

A 4690

BIBLIOTHECA MEDICINÆ PRACTICÆ

QUA

SCRIPTA AD PARTEM MEDICINÆ PRACTICAM FACIENTIA
A RERUM INITIIS RECENSENTUR.

AUCTORE

ALBERTO VON HALLER

DOMINO IN GOUBERNS LE JUX ET FEUDI IN ECLAGNENS.

EQUITÆ STELLÆ POLARIS;

PRÆSIDE SOCIETATIS REGIÆ GOETTINGENSIS;

PRÆSIDE SOCIETATIS OECONOMICÆ BERNENSIS;

SODALI ACADEMIÆ REGIÆ SCIENTIARUM PARISIENSIS; ACADEMIÆ IMP. NAT.

CUR. ACAD. IMP. RUSS. BORUSS. SUEC. BONON. ARCADICÆ; ACADEMIÆ

REGIÆ CHIRURGICORUM PARISIENSIS. SOCC. REG. BRIT. BOT.

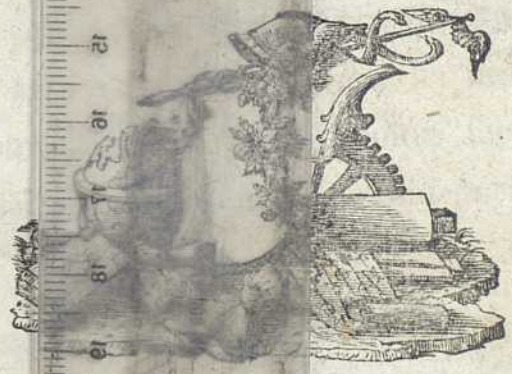
FLOR. INVARICÆ. HELVETICÆ. COLL. MED.

EDINBURGENSIUM.

IN SUPREMO SENATU REIP. BERNENSIS DUCENTUM VIRO,

TOMUS III.

AB ANNO 1648. AD A. 1685.

BERNÆ apud Em. HALLEN & BASILEÆ apud JOH. SCHWEIGHAUSER.
MDCCLXXIX.

2720-4573

124314511

Biblioteca	
Salas	
Estantes	
Tablas	
Libros	

~~24~~
~~42~~

BIBLIOTECA HOSPITAL REAL	
Salas:	A
Estantes:	047
Libros:	017

A 2690

BIBLIOTHECA MEDICINÆ PRACTICÆ

QUA

SCRIPTA AD PARTEM MEDICINÆ PRACTICAM FACIENTIA
A RERUM INITIIS RECENSENTUR.

AUCTORE

ALBERTO von HALLER

DOMINO IN GOUMOENS LE JUX ET FEUDI IN ECLAGNENS.

EQUITE STELLÆ POLARIS;

PRÆSIDE SOCIETATIS REGIÆ GOETTINGENSIS;

PRÆSIDE SOCIETATIS OECONOMICÆ BERNENSIS;

SODALI ACADEMIÆ REGIÆ SCIENTIARUM PARISIENSIS; ACADEMIÆ IMP. NAT.

CUR. ACAD. IMP. RUSS. BORUSS. SUEC. BONON. ARCADICÆ; ACADEMIÆ

REGIÆ CHIRURGORUM PARIS. SOCC. REG. BRIT. BOT.

FLOR. BAVARICÆ. HELVETICÆ. COLL. MED.

EDINBURGENSIUM.

IN SUPREMO SENATU REIP. BERNENSIS DUCENTUM VIRO,

TOMUS III.

AB ANNO 1648. AD A. 1685.

BERNÆ apud EM. HALLER, & BASILEÆ apud JOH. SCHWEIGHAUSER.
M DCC LXXIX.

1870

BIBLIOTHECA

MEDICINE PRACTICE

OUR

SCRIPTA AD PARSUM MEDICINAE PRACTICAE FACIENDAM

ALBANY, N. Y.

W. W. BENTLEY, PUBLISHER

ALBANY, N. Y. 1870
W. W. BENTLEY, PUBLISHER
No. 100 N. 3rd St. Albany, N. Y.

ALBANY, N. Y. 1870

W. W. BENTLEY, PUBLISHER

B. L. S. D.

FRANCISCUS LUDOVICUS TRIBOLET

MED. D. POLIATER BERNENSIS. SOC. REG. MED. PARIS;

COLLEG. REG. NANCEJENS; SOC. NAT. CURIOS.

TIGUR. SODALIS; OECON. BERNENS.

SECRETARIUS PERPETUUS.

En tibi traditur, *Benevole Lector*, ferius quidem ac desideratum fuisset, hujus Bibliothecæ pars posthuma, in qua elaboranda jam jam moriturus AUCTOR omnes horas insumsit, in quibus naturæ vires paulo erant alacriores, minusque ILLE doloribus exagitabatur. Eam in duo volumina dividere necesse fuit, cum unicum justam magnitudinem longe excessisset. Ejus edendæ cura cum mihi a typographis demandata esset, exorta est dysenteria epidemica, quæ, tota æstate præterita atque autumnò late Bernensem per agrum cum grassaretur, ita negotiis implicitum me tenuit, ut omni litterario labori penitus supersedere coactus fuerim, eoque factum sit, ut nunc tantum præsens volumen in lucem edatur.

AUCTORIS codex equidem continua serie tantum ad annum hujus seculi decimum pertingit; quæ pertinentj ad nuperiora

tempora, ea sparsa sunt in schedis, nulloque cohærentia nexu, futurorum scilicet voluminum materies, si diutius vivere HALLERO fata dedissent. Ea vero parte quamquam incompleti operis, tamen summa cura ab immortalis viro elaborata, nolimus frustrari litterarium orbem, existimantes ob id gratiam nos apud eos inituros, qui vestigiis HALLERI insistentes, quæ reliqua sunt, velint absolvere.

Aliqua tamen excusatione est quod egemus, si forte quis error in scribendis librorum titulis aut auctorum nominibus irrepserit. Quæ enim sub ultimis præsertim vitæ temporibus AUCTOR tremula manu scripserat, ea, quod IPSE sæpius questus est, habent litteras adeo minutas, adeo male pictas, ut quandoque, quid sibi velint, vix ulla conjectura adsequi liceat, ita ut ab omni errore sibi cavere penitus sit impossibile.

Quartum volumen, dante Deo, ad nundinas paschales anni 1780. prodibit cum additamentis aliquibus atque indice locuplete. Vale BENEVOLE LECTOR, nostrosque labores in edendis ultimis scriptis summi Viri, qui tantum de humano genere meruit, benignus accipe.

Bernæ Helvet. D. 13. Martii 1779.

BIBLIOTHECA PRACTICA.

LIBER NONUS.

FRANCISCUS SYLVIUS de le BOE.

§. DCXXXVIII.

GUILLIELMUS PISO.

Medicus J. MAURITII Comitis Nassoviæ, cum quo Brasiliam adiit. *Ej. de medicina Brasiliensi* L. IV. Amsterd. 1648. f. *. nitidissime prodierunt. L. I. agit de Brasiliæ aere, aquis & locis. Frigus nocturnum summe noxium esse, ideo indigenas focum tota nocte alere. Eos indigenas saluberrime vivere, mature pubescere, sero senescere, ad centesimum annum & ultra viridi senectute gaudere, rarosque morbos experiri. Medicamentis simplicibus uti, suis ex plantis, & cucurbitulis atque scarificatione, quæ fit sagittis de balista impulsis, ut manantem sanguinem exfugant. Vomitus cedere, alvum ducere. Epidemicos morbos ignorari; semel anthraces apparuisse, pestem nunquam. Crises febriles respondere, morborumque prognoses faciles esse; morbos sæpissime per sudorem judicari, tamen etiam per alvi fluxum, vel per hæmorrhagiam. Homines fere tempore refluxus maris mori, primus ni fallor, adnotat.

L. II. morbi Brasiliæ endemii & familiares. Febres non quidem epidemicas hæc regio patitur, ardentes autem biliosas, tertianas nonnunquam, etiam quartanas. Medicos solere vehementer sanguinem mittere, aquam cum succo citri dare, somnum cedere; alvum medicamentis lenibus & rarius ducere. Et nyctalopiam hic sævire, & hemeralopiam, & in guttam serenam malum facile transire. Spasmus frequens est, quo totum corpus obrigescit. In eo malo vena secatur, sudor cietur, validæ frictiones exercentur. Stupor chronicus pariter frequens est: huic drimyphagia opponitur. Frequens cartilaginis mucronatæ prolapsus. Viscerum obstructio, potissimum plurima in advenis, in hydropem transit, sed etiam in phrenitidem. Hepar & lien intemperantibus obstruitur; hic vomitus cietur, guajaci cortice cum ferri scoriis. Hydrops inter vulgatiore

morbos est, ut juvenes etiam atque pueros infestet. Curatur nonnunquam diuretica radice Caapeba, aliisque plantis indigenis, tamen & gummi gutta, & balneis aquæ cum plantis aromaticis coctæ. Post diurnam cordis palpitationem sæpe ferum in pericardio. Lumbricis acidissimos fructus, aliasque suas plantas opponunt. Alvi fluxus & lienteria. Hic primas laudes Ipecacuanhæ reperias, quam radicem ex PISONE HELVETIUS habuit: Tenesmus molestissimus, huic Ipecacuanha & fots adstringentes. Cholera, ad quam syrups acidus; Dysentericæ; iterum Ipecacuanha & adstringentia. Fluxus alvi hepaticus; ad eum refrigerantia, acida, folanacea. Ani inflammatio, idem forte malum quod tenesmus. Gummata hic exhibentur & fots mollissimi. Feminæ, potissimum si balneis indulserint, uteri profluviis obnoxie sunt. Contagiosus morbus in classe Hispanica. In continente hæc mala rariora. Febris petechialis bis tantum visa. Variolæ & morbilli benigniores sunt. Lueni veneream vehementi igne sacchariferarum culinarum tollunt.

L. III. Venena & antidoti. Serpentes, lacertæ, araneæ aliquæ, animal marinum bullæ simile. Fungi, herbæ venenatæ. A serpentis Ibiracoa morfu sanguis per aures, nares, oculos effluit.

In editione altera de Indiæ utriusque re naturali & medica redeunt ista, in duos libros distributa. Priores libros belgice cum BONTIANIS dixi produisse Amstel. 1642, 8.

§. DCXXXIX. VARIÆ.

JACOBI ANTONII CLAVENNE *Clavis Clavennæ aperiens naturæ thesauros* Tarvis. 1648. fol. *. Plantarum vires secundum morbos, quibus conferant.

CHRISTOPHORUS MAGNENUS Burgundus, ex oppido Luxeu, Professor Ticinensis.

Ej. *Democritus redivivus, s. vita & Philosophia Democriti* Lion 1648. 12. Lond. 1658. 8. Osb. si huc facit.

Ej. *de manna l.* Ticini 1648. 8. Haag. 1658. 12. *. Amsterd. 1669. 12. L. Præter rem botanicam & elementa mannae, agit de viribus medicis: magnum mannae esse consensum cum bile, quam ducat, tamen & aquam expurgare. Majori dosi quatuor unciarum dari debere. Formulæ.

Ej. *de tabaco, exercitationes XIV; in quibus historia, virtutes, vitia, usus & abusus ostenditur* Ticin. 1648. 4. *. Haag. 1668. 12. *. & Amsterd. 1669. cum priori. Vires medicæ nicotianæ. Præhumidis temperamentis utilem esse. Multa contra NEANDRUM, cujus formulas exagitat. Divinatio Indorum, quam a fumo tabaci hausto sumunt. Processus mammillares a tabaci fumo non exficari. Ad asthma valere. Pulvis sternutatorius ejusque bonus usus. Masticatio, quæ vi polleat apophlegmatizante. Composita ex tabaco medicamenta. In hydropede decoctum aquam copiose traxisse, ut usum noster interrumpere cogeretur. Arthritidem levare. Multa iterum NEANDRI censura.

Statuta

Statuta & privilegia univ. art. Archigymnasii Patavini a senatu Veneto permissa aut correcta L. IV. Patav. 1648. 4. B. BUN.

PHILIPPI FINELLI *Metoposcopia* L. III. Antwerp. 1648. 8. L.

EJ. *navorum* L. III. ib.

EJ. *de quatuor signis quæ adparent in unguibus manuum* 1649. 8. RAST.

PONTII FRANCISCI PURPANI *Pharmacopœa Tolosana* 1648. 8. RAST.

. . . . GERVAISE *phlebotomia adumbrata* Paris. 1648. 4. PORTAL.

CHARLES GUILLEMEAU, medicus, quem Monspelienses ingrati animi & iniusti reum faciunt. EJ. est *question cardinale à l'école de médecine sous la présidence de C. G. respondente J. BAPT. MOREAU la méthode d'Hippocrate est elle la plus certaine, la plus sûre & la plus excellente de toutes à guérir les maladies avec des observations sur les points les plus importants* Paris 1648. 4. *. Auctor totus PATINIANUS, artem suam ponit in venæ sectionibus, cassia, fenna, rheo, sirupo rosarum pallidarum, & florum persicorum, in balneis, lacte, aquis mineralibus, quæ omnia ad refrigerentia viresque frangentia referas. Contra Chemicos, Arabes, & pharmacopolas. Se ipsum solius artis beneficio nunc a viginti annis superstitem esse. Artis medicæ principes medicos esse Parisinos: Parisiis medicos externos demum veram medendi methodum discere. HIPPOCRATEM & GALENUM singulari providentiæ beneficio maximis animi dotibus ad artem perficiendam a DEO exornatos fuisse. Amicum, cujus sibi mors malevole imputatur, qui ulcere hepatis laborabat, ab antimonio sumto periisse. Ad historiam medicam. Antimonium a. 1566 damnatum. ROCHO le BAILLIF praxi medica a senatu esse interdictum. QUERCETANUM amissa fama ex mœrore a. 1603. extinctum fuisse. TURQUETUM de MAVERNE a. 1604 antimonii usu se ipsum in hæmoptoea præcipitasse, & adflicta fama cælum mutasse. Hæc in præfatione.

Questio omnino latine a. 1648. defensa fuit, solitis Parisinis longior, cum titulo CAR. GUILLEMEAU & J. B. MOREAU E. hippocratica medendi methodus omnium rectissima tutissima præstantissima. Pro medicina antiphlogistica, qua Parisiis eo ævo utebantur. Contra antimonium, in quo plumbi natura sit; contra cardiaca, gemmas, unicornu, bezoar. Lapidem eo nomine Pontifici CLEMENTI VIII. oblatos omnes fuisse factitios. Se a. 1622. absque fructu eo lapide usum. In antidotos, in theriacam, confectionem Alkermes, conf. de hyacintho, quibus juscula herbarum præfert.

EJ. *cani injurio fustis, s. responsio pro se ipso ad alteram apologiam* J. COURTAUD Paris. 1654. 8.; ad scriptum quod continuo dicitur.

EJ. *defensio altera adversus anonymi Monspeliensis calumnias* ib. 1655. 4.

Et *Margarita ex sterquilinio* J. COURTAUD 1655. 8. an idem T. II. p. 493.

FRID. CAHLEN *memoria BENEDICTI OHEIMII* Hall, 1648. 4. B. BUN.

LIB. IX. F. SYLVIUS.

PAULI NEUCRANZ *de purpura & morborum malignorum natura* Lubec 1648.
4. 1660. 4. an non idem, qui p. 704.

EJ. *de harengo* Lubec. 1654. 4. *. Salubrem ejus piscis usum tuetur.

EJ. *idea perfecti medici oratio in obitum HENRICI MEIBOM* Lubec 1655. 4.
TREW.

J. WALTHER *de vita & morte* Lips. 1648. 8.

GEORGII MORALEZ Lusitani *commentaria in aphorismorum libros duos priores*
Venet. 1648. 8. *. Verbosa paraphrasis.

EJ. *manuductio ad universam aphorismorum doctrinam* Venet. 1653. 8. BASEGII.

EJ. *enchiridium medicum, ethicum & theologicum* Venet. 1655. 12. TR.

BERNARDI a MALINKROT *de ortu & progressio artis typographica* Colon 1648.
8. HARTMANN. Ad historiam editionum.

§. DCXL. VARIH.

FRANÇOIS LANDREY *histoire notable sur les effets merveilleux de la saignée* Paris
1648. 4. FALC.

Lettre d'un ami au S. LANDREY médecin d'Orleans sur la mort de Mle. de la
Serre & la réponse ib.

Apologia medicorum Aurelianensium ad calumnias & imposturas GROTEI a CHES-
NAI in BRUNETTUM ab ARRANQUETO medico regio eorum nomine insulsa & emen-
tita concinnata ib. 4. BUR.

Cordial for the Calenture and those other diseases which distemper the seamen
Lond. 1648. *.

En ny och ganska nyttig läkare book om häfte läkedomar &c. Stokholm 1648. 12.
B. THOM.

J. AGRICOLA (an ejusdem p. 448.) *Schuzschrift wider die famöse Schrift*
GEORG DETHARDINGS 1648. 4. B. THOM.

ALESSANDRO TADINI *ragguaglio dell origine e giornali successi della grave peste*
nell anno 1629, 1630, 1631, con l'aggiunta d'un breve compendio delle maggiori
pestilenze per l'addietro avvenute Milan. 1648. 4.

§. DCXLI. DISPUTATIONES.

J. J. FREY *de appetitu canino* Argent. 1648. 4.

SAMUEL HENRIQUET COHEN *s. ex stirpe sacerdotali de pleuritide vera* Leid.
1648. 4. HE.

J. MI-

J. MICHEL *de ulcere pulmonum s. phthisi* Basil. 1648. 4. HE.

EJ. *de pleuritide* Regiomont. 1649. 4. HE.

DANIEL ESPICH *de febris tertiana* Argent. 1648. 4. PL.

MICH. HELD *de arthritide* Stettin 1648. 4.

CHRISTOPH HARDER *de gutta rosacca* Argent. 1648. 4. *.

NIC. BLANCHET & JAC. GAMARRE *E. jecoris apostemati usio* Paris. 1648.

ANT. MORAND & STEPH. BACHOT *E. pueris acute laborantibus vena sectio* Paris. 1648.

TOUSS. FOUCAULT & ARM. JO. de MAUVILLAIN *an egre convalescentibus aqua Forgensis?* ib. 1648.

PHILIB. MORISSET & J. de MAUVILLAIN *E. thea Chinesium menti confert* ib. 1648.

JAC. CORNUFY & BERTIN DEUXIVOYE *E. ablaetatis purgatio frequens* ib. 1648.

EUSEBII RENAUDOT & ANT. BOURGAUD *E. heroes bellicosi* ib. 1648.

§. DCXLII. ARNOLDUS BOOTIUS de BOOT.

A L I I.

ARNOLDI BOOTII, viri docti, etiam aliarum literarum gnari, Belgæ, archiatri exercitus Hibernici *observationes medicae de affectibus omissis* Londin 1649. 12. Helmstätt 1664 4.* ex editione HENRICI MEIBOM, & in collectione cum BORELLO & CATTIER Lips. 1676. 8. *. Hæc sunt capita. Abscessus hypocranios ab inflammatione in sulcis (s. potius in sinibus) duræ matris natus. Adultum malum cranii perforationem requirere. PETRUM PACHECUM apud Riverium hoc malum dixisse. 2. Vomica hypocrania, unicus, suo loco fixus, folliculus pure plenus: insanabile malum, casu noster sanatum vidit, cum pilæ ictu aure violenter concussa folliculus rumperetur, ut pus per aurem efflueret. 3. Sutararum discessio. In Hibernia hoc malum frequens esse. Satis facile sanari, adductis apta fasciarum opera ossibus. 5. Capitis distortio in alterum latus perpetua, per aliquot exempla, quod malum noster superare non potuit. 6. Epilepsia proeurfiva. ut puer recta procurrere cogere, quoad obstaculum ei occurreret. Hæmorrhagia ex latere sinistro oris periodica in Archiepiscopo USHERIO. Ex lingua, vel ex gingiva, vel ex bucca, sanguis ubertim prorumpbat. 8. Linguae ardor & siccitas absque febre; ardor linguae molestissimus ab hydropse sanatus, vesicis de crure sponte erumpentibus. 9. Lippitudo mucaginosa. Excrescentiæ in quatuor oris angulis. 10. Labrisulcium, s. cheilocace, malum infantibus molestum, in Hibernia & Britannia familiare. Labra intumescunt, indurescunt, absque inflammatione, &

revolvuntur, atque duobus sulcis quodque labium dividitur, pure obstitis; utiliter hirudines admoveri. 11, Sterni dolor, purgantibus sublatus & cerato anodyno. 12, Tabes pictava, absque pulmonis vitio. Infantibus caput grandescit, reliquum corpus contabescit, ossa in articulis tument, dextram hypochondrium tumore æquali prominet: hoc malum multis millibus infantum molestum est.

BERNARDUS VERZASCHA Professor Basileensis. *EJ. quæstiones medicæ varii argumenti* Monspel. 1649. 4. B. Tig.

EJ. theses & oratio inauguralis Monsbeliensis Basl. 1650.

EJ. exercitatio de apoplexia & paralyti ib. 1658. 4. B. Tig. & *consultationes quatuor* ib. 1662. 4. ib.

EJ. Compendium medicæ practicæ Lion 1660. 8.

EJ. observationum medicarum centuria Basl. 1677. 8. *. *Exempla aliqua.* Vesica urina plena, absque calculo, per soporem lethalis. 2, A calculo in uretere sinistro hærente ischuria, mors die vigesimo-tertio. Ren sinister sero enormiter distentus; & arenulis; calculus ureteri impactus. 3, Vagitus uterinus. Contra paracentesin. Post dolorem acutum, vermis de naribus excussus. Post cephalæam in cerebelli tunica vermis occultus. Sanguis humanus ob epilepsiam frustra & malo cum eventu epotus. Menses per vomitum rejeçti, & legitimo colo restituti. Asthma cum rejeçtis calculis funestum. Ramus venæ arteriosæ rejeçtus (ramus, ut puto, asperæ arteriæ, aut potius mucus, qui hujus rami figuram exprimebat). In colico dolore opium. Diarrhœam in variolis noster papaveraceo medicamento subpreffit. Hæmoptysis bolis sanata. Cantharidum malus effectus emulsione & mollibus superatus. Pestis Basileensis: pro potu sirupus berberum: passim acida laudat, spiritumque sulfuris. Sudorem tamen theriacalibus medicamentis movebat. Pestis sine febre: funestus hic effectus missionis sanguinis. Pleuritis in peste semper lethalis: sic hæmorrhagia narium. Post longam phthisin hæmoptoe subito funesta, pulmo plenus ulceribus in asperam arteriam apertis. Malus effectus amuleti arsenicum recipientis. Dolor colicus pro nephritico habitus. Ex hellebori nigri usu hypercatharsis. A lochiis suppressis convulsiones. Pica calcis in puero. Mania repetitis venæ sectionibus sanata. Dyspnœa cum molestissima tussi a corporis exercitatione augescens, sanata, cum WEPFERRI consiliis.

IDEM RIVERIUM *contractum* Basileæ a. 1680. edidit.

LAURENTII RODOMONTII *vita humana catastrophe ex pestilentia s. de pestis pestifera febris essentia, præcautione, curatione* Pisauri 1649. 4. L.

CAROLI AVANTII Rhodigini *notæ ad J. B. FIERÆ Cenam* Patav. 1649. 4. *. Posthumum opus edidit frater JACOBUS. Doctæ comparationes locorum ex veteribus ad *coenam FIERÆ*, quibus pars non exigua diæteticæ continetur. Ex fabis

fabis nunquam non incubus. Mors a frigida æstuanti corpori irgesta. Ipse noster a comestis fungis pene strangulatus, alvi fluxu fætido servatus est. Post difficilem annonam, & infalubris panis usum, pestilentia. Pronus decubitus noxius.

GUIDI ANTONII ALBANESII *aphorismorum Hippocratis expositio* Patav. 1649.
4. HANSEN.

J. JAC. SCHARANDEUS, Soloduri in Helvetia medicus.

EJ. *ratio conservande sanitatis* Amsterd. 1649. 8.

EJ. *modus & ratio visendi agros* Solodur. 1679. 8. Erford. 1749. 4.*. De diversis artis medicæ partibus sententiam suam dicit, & consilia dat, ut possit feliciter & utilius exerceri, veteribus addictus, osor chemiæ. Non tamen ubique scholas sequitur, & in phrenitide venæ sectionem rejicit. Editor ex HOFMANNO, & RODERICO a CASTRO sua prudentiæ medicæ exempla addidit.

NICOLAI HAASII *manuductio ad artem medicam* Amsterdam 1649. 8. 1664.
4. LIND.

GABRIEL du CROT *de peste* Castris 1649. 4. ASTR.

MARTINUS BOGDAN Dreseno Marchicus, postea poliater Bernensis, scripsit *theses medicas inaugurales* Basil. 1649. 4.

EJ. *tractatus de recidivis morborum ex HIPPOCRATE ad HIPPOCRATIS mentem* ib. 1659. 4.*. brevis libellus.

Cum superioribus editionibus *cultri* LYSERIANI Hafn. 1665. 8.*. 1679. 4.*. prodierunt BOGDANI *observationes medicæ*. Ex causa interna corruptio articulorum recidiva. Hydrops in vulvæ labiis, aqua calcis vivæ siccatus. Mira historia ramorum venæ epigasticæ in tubercula terminatorum, ex quibus menstruus sanguis fluxerit. Peritonæum in hydropica crassissimum.

IDEM SIMEONIS SETH nitidam editionem dedit T. I. p. 318.

Quæ pro BARTHOLINO scripsit, ea vide in anatomicis.

J. ZINCK *commentarius de crisi*bus Francof. 1649. 12. 8. L.

J. LEGER *varii, admirandi & plusquam ferini veneficio illati affectus historia* Brunsvic 1649. 4. Francof. 1651. 4. Francof. 1651. 4. & in MERKLINI collectione 1698. 4.*.

J. WILH. a KEMPIS *de conservazione sanitatis* Antwerp. 1649. 8. FALC.

AVICENNAM *de morbo mentis* edidit PETRUS VATTIER Paris. 1649. 8.

§. DCXLIII. VARIE.

BARTHOLOMEO PIETRAGRASSA *politica medica per il governo del corpo umano divisa in due trattati, nel primo si discorre d'alcune cose proemiali, nell'altro dell'aria* Pavia 1649. f. TR. alii 1651. f. B. THOM.

ALVA-

ALVARUS de FONSECA Ulyssiponenfis. EJ. *est tratado de la gonorrhœa e outras causas* Lisbon 1649. 4. C. de V.

SEBASTIAN LAGLI *Miscellaneo di curiosita medici passatempi* Venez. 1649. 8. FALC.

ISIDORI OGURGIONE OZZOLINI *le pompe Sanesi ovvero relazione delli uomini e donne illustri di Siena* Pistoia 1649. 2. vol. 4. CARR.

FRANCISCUS SOAREZ FEYO Conimbricensis Academicus.

EJ. *est tratado de scurbuto a que o vulgo chama mal de soueda* Lisboa 1649. 4. C. de V.

EJ. *orat. come se decen abrir os fontes e das enfermidades da bicho saliciare* Lisboa 1649. 4.

NICOLAI CULPEPER *physical directory, or the translation of the London dispensatory made by the college of physicians* Lond. 1649. 4. 1683. 8. 1695. 8. 1698. 8.

EJ. *femeiotica uranica, or an astronomical judgment of diseases from the decumbence of the sick* Lond. 1651. 8. B. BODL.

EJ. *idea uniuersalis medica practica* Amst. 1652. 8.

Et *idea of practical physick* Lond. 1669. fol.

EJ. *a new method of physick* ib. 1654. 8.

EJ. *physician's library* 1657. fol.

EJ. *the English physician*

EJ. *the supplement to the English physician* Lond. 1674. 8. *plantarum medicatarum catalogus.*

EJ. *legacy &c. Testament oder letzter Wille nebst zwey Tractaten von den Fiebern u. der Pest* Germ. 1675. 8.

Vertit SENNERTI *ll. de lue venerea & de podagra* Lond. 1660. 8. *Unguenta mercurialia rejicit.*

MART. FRID. ROSENCREUZER *Wurz und Kräuterkalender* Nurnb. 1649. 4.

WALTHERI MAGIRI *Leichenpredigt auf HIER. BIERLING u. dessen Lebenslauf* Danzig 1649. 4. B. BUN.

Der Stadt Ulm erneuerte Apothekertax Ulm 1649. 4.

S. DCXLIV. DISPUTATIONES.

SAMUEL POMARIJ *de noctambulis* diff. I. Witteb. 1649. 4.

EJ. *de iisdem* diff. II. ib. 1650. 4. utraque recusa Witteb. 1656. 4. 1661.
4. 1670. 4.

SIGISM. GRASS *de pleuritide* Witteb. 1649. 4. HE.

J. HOPPIUS *de phthisi* Lips. 1649. 4. PL.

EJ. *ventriculi humani diascopsis physiologica & pathologica* Lips. 1649. 4. HE.

EJ. *Lectionum pathologico medicarum* Ex. I. *de morbi natura* 1650. 4. HE.

EJ. *Ex. II. de morborum causis* ib. 1650. 4. HE.

EJ. *Ex. III. de morborum differentiis* ib. 1650. 4. HE.

EJ. *Ex. IV. de symptomatum differentiis & causis* ib. 1651. 4.

EJ. *Ex. V. de hydrocephalo & cephalalgia* ib. 1652. 4. HE.

EJ. *de purpura* 1652. 4. HE. PL. Ante WELSCHIUM dixit de morbo puerperi *der Friesel*.

EJ. *de catarrho suffocativo* 1655. 4. L.

J. HULSEMANN *Leichpredigt* Leipzig 1654. 4.

FRID. HOERSCHER *dysenteria ejusque curatio* Argent. 1649. 4. *.

J. MICRAELII *theses de inaudita philosophia* J. B. HELMONTII Stettin 1649.
4. TR.

ADOLPH DULCKEN *de methodo medendi in communi usu ejusdemque in suas partes distributione* Leid. 1649. 4. PL.

J. MUNTHELIUS *de scorbuto* Leid. 1649. 4. HE.

SIM. HARINCARPEL *de febris causa* Leid. 1649. 4. PL.

SEB. MEIER Lubecensis vel præf. ADOLPH VORST *de dysenteria* Leid. 1649.
4. MOELL.

EJ. *casus adfectionis hypochondriacæ* Leid. 1651. 4. HE.

J. CHOMBERT *de mania* Utrecht 1649. 4. PL.

B. VARENIUS *de febre in genere* Leid. 1649. 4. HE.

FR. VAUGHAN *de cephalalgia* Leid. 1649. 4. HAEN.

J. VOLCK *theoremata medica* Jen. 1649. 4. *.

MATTH. SLADUS *de asthma* Helmst. 1649. 4.

SIGISMUND CLOSIUS *diff. exhibens aliquot problemata* Argent. 1649. 4. *.

Tom. III.

B

PAUL.

PAUL. BENJ. GLOXIN *de hydrope* Argent. 1649. 4. *.

MICH. RUROCK *de chlorosi* Basil. 1649. 4. He.

FR. BOUJONNIER & ROB. PATIN *E. certa & optima luis venereæ per solam hydrargyrosi curatio* Parif. 1649.

STEPH. BACHOT & PETR. PERREAU *E. patrum in natos abeunt semine mores* Parif. 1649.

J. de MONTIGNI & ROB. FATIO *E. ridicula, commentitia & chimerica chymicorum principia* Parif. 1649.

BERTIN DEUXIVOYE & GERM. HUREAU *E. lingua hesitantes melancholici* ib. 1649.

JAC. GAMARRE & NIC. de la VIGNE *Non E. fascinum coitum impedit* ib. 1649.

JAC. JOUVIN & GERM. HUREAU *E. gravidis exercitatio* ib. 1649.

HERM. ALAIN & ROBERT PATIN *E. tuende valetudini frequens & moderata purgatio* ib. 1649.

PHIL. HARDOUIN & M. de la VIGNE *Non E. parari potest medicamentum κλιμον* ib. 1649.

JO. de BOURGES & J. de BOURGES *E. obstructo lieni chalybs* ib. 1649.

§. DCXLV. G. J. VOSSIUS.

GERARDUS JOHANNES VOSSIUS, vir doctus & literator, passim rem medicam adtigit. In *Etymologico lingua latina* voces ad artem medicam adtinentes passim declarantur, exemplo Alchemiæ, Algæ, Alofæ, Alfinæ, Altheæ, Aluminis, Athletæ, Amaranthi, Amelli, Amenti, Amethyisti, Ammoniaci (fucci) Amomi, Amphibii, Amphibænæ, quæ obiter decerpfi. Ita vocem amphimallam hic reperias, quæ heteromallæ possit obponi. Multa etiam, quæ passim vitiose scribuntur, noster corrigit. Ita tofum scribere docet pro topho, cum vox non græca sit.

Glossema latino barbarum, s. de vitiis sermonis, perinde multas voces habet medicas, ut luscus, archiatus &c.

Deinde huc refero libros *V. de artium & scientiarum natura & constitutione*. In libro V. multa ad nos faciunt. Principes enim scriptores veterum recenset, qui de animalibus, de plantis, de physiognomia, de agricultura, demum de medicina egerunt. PARACELSI vitam dat, non ille ei homini adversus. Dii medici, deinde Græci, cum temporum ratione, non ubique vera,

vera, neque enim T. PRISCIANUM in tertio seculo quæsiueris. Tunc Arabes. Breviter omnia. In *historiis* etiam *philosophorum* multa huc faciunt; & in *l. de Idololatria* multa sparsim huc pertinent.

Refero ad a. 1649., qui VOSSIO supremus fuit.

§. DCXLVI. J. SCHMIDT.

Dantiscanus. EJ. *Stadium medicum* Montpel. 1649. 4. Nempe *dysenteria lac hepatitidi purgatio*.

E. N. C. Dec. I. ann. III. obf. 121. Aponia subita cum dolore capitis, subinde & sponte dissipata, & redux.

Obf. 124. puellæ pudendum totum membrana obvelatum, exiguo foramine patente, per quod & alvi fæces exhibant.

Ann. IV. V. obf. 21. in fetu modo nato, foramen secundum anum, ex quo sanies fluxit, deinde scybala prodierunt, funesto eventu.

Obf. 22. hernia spinalis, quam nævo tribuit.

Obf. 24. Phthificus dura concrementa ossium similia per tussim eiecit.

Obf. 25. Glandula inguinalis, & cutis perpetuo madida.

Obf. 154. post apoplexiam oblivio, ut aliena vocabula veris substitueret, & literas, etiam sua manu scriptas, legere impos esset.

Obf. 155. a scorbutica acrimonia dyfuria & penis retractus, fistula urethræ.

Obf. 156. vermes vivi cum lotio redditi.

Obf. 157. fæces alvinæ per penem egestæ.

Obf. 159. ischuria die decimoquarto soluta, ut urina limpida copiosissime erumperet.

Obf. 162. deglutitionis vitium, ut sola liquida viam invenirent, & tamen ægra convaluerit.

Ann. VIII. obf. 84. In gravibus variolis pus in pustulis demum die 17. generatum, cum remissione symptomatum.

Obf. 87. Vir urinam nigram cum redderet, nihil inde mali sensit. Crisma noster vocat.

Obf. 88. ab olei succini enormi dosi plurimi calculi expulsi, sed urina cruenta successit, & febris, cum funesta vesicæ inflammatione.

Obf. 92. Carunculæ urethræ, superatæ cereo inuncto viridi æris, cum sublimate hydrargyro misto.

Obf. 94. icterus subditis clysteribus, scybalis per os redditis, reposito per blandas palpationes intestino, ægra servata. In feminis vulvulum fere ab hernia esse.

Obf. 95. In virgine scirrhus lienis durissimus, per puerperium solutus.

Obf. 96. quæ de repente mortua fuerat, fuscitata.

Obf. 97. ab aura frigida, sudante corpore excepta, vonica pulmonis.

Ann. IX. X. obf. 42. Puella hysterica, cum artuum rigore, & convulsionibus mirificis atque deliriis, asphyxia diuturna. Vena 17 bies secta, morbus vero conubio fideliter sanatus. Neque perpetuum tamen hunc veneris salutarem effectum esse.

Obf. 43. Hydrophobia in febre maligna suborta, quam noster ad morsum canis rabidi refert, ante viginti annos insitum.

Obf. 45. exempla phthiferos per vestes & contagium propagatæ.

Obf. 48. utique venæ sectio feminis gravidis proficua.

Obf. 50. post sævissimum capitis dolorem auriscalpio vermis eductus, & malum sublatum.

Obf. 52. ambusto abdomine colica curata.

Obf. 55. a calculis pulmonalibus molesta tussis.

Obf. 58. ex decepto amore deliria & mala hysterica, demum vehemente sanguinis missione & purgatione curata.

Obf. 61. pulsus in febre petechiali sæpe a naturali vix recedere. Pulsus in altera manu nullus, in altera fortis.

IDEM in *Phil. transact.* n. 30. & 34. quo loco se FABRICIUM vocat, experimenta sua enarrat, quæ fecit medicamentis in venas variorum animalium & pariter hominum impulsis, quibus luem veneream, epilepsiam & alia mala superavit.

§. DCXLVII. FRANCISCUS THEVENIN.

Hic etiam recenseo FRANCISCUM THEVENIN chirurgum, cujus opera GUILIELMUS PARTHON edidit Paris. 1669. 4. *, dudum a morte auctoris: medici censores librum probarunt anno 1657. Præter ea, quæ de tumoribus & de morbis oculorum, & alibi, inter chirurgica possunt sparsa referri, huc pertinet *dictionarium etymologicum Græco latino gallicum* cum vocum technicarum, pariter etiam clinicarum, interpretatione.

§. DCXLVIII. FRANCISCUS GLISSON, GUALTHER CHARLETON.

RADUL. BATHUAST.

FRANCISCUS GLISSON, professor Cantabrigiensis, vir profunde res contemplatus, neque aliorum dictata sequens, cujus vitam dedit T. BIRCH T. III. p. 354. sua & Sociorum opera GEORGII BATE & AHASVERI REGEMORTER, de rachitide, s. morbo puerili qui vulgo the rickets dicitur l. prodiit Lond. 1660. 12. *. Haag. 1682. 12. *. Alii etiam medici suam operam contulerunt, & observationes communicarunt, ut R. PAGET, J. GODDARD, FRENCH, WRIGTH. Cum adnotatione naturæ vir Cl. ratiocinium, idque acutum, conjunxit. Morbum ante triginta, non plures annos, in occidentali Angliâ innotuisse, inde Londinum advectum; in boreali Angliâ etiam nunc rarum esse. Nomen rachitidis ipse noster morbo imposuit. In cadaveribus incisis reperti sunt nodi epiphyisium circa articulos in osse radicati, & ejusdem cum osse naturæ: Articuli minus rigidi, pectus compressum, antrorsum acuminatum: Hepar, & perpetuo, justo majus: Glandulæ non raro in mesenterio strumosæ: Pulmo nunquam non cum pleura cohærens, frequenter infarctus, etiam abscessibus & glandulis strumosis plenus, quæ ante pulmonem ad usque septum transversum continuantur: Neque raro aquam inter duas meningis effusam, & in ventriculis cerebri justo uberiorem esse; carotides arterias & jugulares venas ampliores. Inde ætiologia. Causam morbi esse in frigida & humida intemperie, & in spirituum torpore & inopia; partes adfectas esse medullam spinalem & nervos inde ortos, partisque corporis, ad quas ejus generis nervi distribuuntur; Secundariam causam esse fractum partium tonum. Inde symptomatum ortum explicat. Columnam spinalem distorqueri ob inæqualem alimenti ad partes aliquas uberiorem adventum, quod fibras vicinas a mutuo contactu dimoveat, ut columna spinalis ad eam sedem curva fiat, quæ malignius alitur. Porro ut pectus angustius fiat, & antrorsum cogatur eminere, ob flexilitatem costarum in earum parte anteriori majorem; ea ergo sede cedere eas & incurvari, dum posteriores fines duriores magis resistunt. Causam remotam esse in vita inerte, inque parentibus morbidis. Curatio passim paradoxa. Osmundam enixe commendat, & aurium scarificationem. Ocreæ & ferulæ ad crura corrigenda. Emetica, quæ humores fluxiles reddant, obstructions referent, tonum partium confirmant; non sine cautela tamen ea adhiberi debere: Noster utitur erigeronte, asaro, sale vitrioli, croco metallorum. Porro lenia purgantia, tum incidentia dat cum adstrictione: spicam potissimum Osmundæ, filicisque maris turionnes, adstringentia, chalybem.

EJUSDEM *anatomia hepatis* Londini 1654. 4. *. Amsterd. 1659. 12. 1665. 12. *. Passim vitia visceris tanguntur, tumores calidi, frigidi, calculi bilarii, hepatici & fellei. Qui multos calculos per alvum reddiderit. Boves multum lapideæ materiæ per hiemem congerere, eam verno tempore videri dissipari. Hydatides in hepatis tunica. Porro tumores, abscessus. Alia passim sparsa. Incipit

pit hic de irritatione deque ejus efficacia sua cogitata aperire. Ab irritatione purgationem fequi.

EJ. *tractatus de ventriculo & intestinis, de partibus continentibus in genere & in specie abdominis* Lond. 1671. 4. *. Amst. 1678. 12. *. Senile opus, perfectioribus cogitationibus plenum. Nævi fiunt a vi plastica. Morbi, pilorum defluuium, vomitus. Cavitas triquetra inter fundum ventriculi, lienem & colon utique adest, secundum auctorem, non vero sentina est corporis, neque ductum habet excretorium, neque in sano homine quidquam continet, neque in ea flatus hypochondriaci habitant. Irritabilitas, potestas est fibræ insita, qua se contrahit ad accessum stimuli; ejus potestatis excessus. Fames abolita, bulimus; sitis morbosa. Exemplum tunicæ intimæ ventriculi punctis quasi notatæ in homine, post medicamentorum acrium usum continuo moriente. De nausea fuscæ, & de ejus varia sede. Pituitæ varietates, noxæ. Cruditas morbosa & coctio. Emetica, cathartica, ut differant. Classes cathartorum. Flatus, ejus causæ & noxa. Flatus hypochondriaci. Rheumatismus. Fermentatio febrilis: febres putridæ.

GUALTHERUS CHARLETON Caroli I. & II. medicus.

EJ. *spiritus gorgoneus vi sua saxipara exutus, s. de causis, signis & sanatione lithiafeos diatriba* Lond. 1650. 8. *. Theoria HELMONTIANA, ut multum spagiricis tribuat. Calculi materiam terrestreitatem esse falsam, causam coagulationis falsam ipsum. In medicamentis plurimum dauco tribuit, succo betulæ, demum ludo HELMONTIANO. Plenum opus ratiocinii & hypotheseos.

EJ. *exercitationes pathologicae, in quibus morborum pene omnium natura, generatio & causæ ex novis anatomicorum inventis inquiruntur* Lond. 1661. 4. *. Divisiones & generales contemplationes; sex res non naturales & morbi ex iis nascentes. In sanguine spiritus nasci igneos, ab iis cor suam habere vitalitatem. Qui in Virginiam migrant, eos omnes tumore abdominis & hypochondriorum corripiti, & per ipsum in patriam reditum sanari. Ejusmodi passim aliquæ adnotationes operi pretium addunt.

EJ. *inquisitiones II anatomicophysicæ; I, de fulmine; II, de proprietatibus cerebri humani* Londin. 1665. 8. *. Pueri fulgurati incisio. Cutis extus maculosa, sed leviter, vulnus aliud grande calvarie, pone aurem, medulla oblongata tota confusa & corrupta, membrana tympani ab annulo avulsa. Alius fulguratus, exanimatus, venæ sectione sanatus, in soporem incidit, sed convaluit.

EJ. *de scorbuto l. singularis. Acc. epiphonema in medicastro* Lond. 1651. 8. 1672. 8. FALC. Symptomata ex EUGALENO & WILLISIO, SENNERTO. Habet scorbutum & acidum, & alcalinum, hunc a sale fixo natum: sic lego.

EJ. *de causis catameniorum & uteri rheumatismo* Lond. 1685. 8. *. Leid. 1686. 12. *. Senilis fermocinatio. Causam fluoris albi in utero esse aut debili, aut irritato; gonorrhœæ sedem in anteriori vaginæ parte.

RADUL-

RADULPHUS BATHURST priores annos vitæ suæ arti medicæ dedit; inde mutatis studiis ad theologiam transit, & senex obiit, decanus in *Bath. & Wells*, WILLISII amicus, vir doctus, sani iudicii, quem mireris eo seculo verum, parum vulgo notum, adeo sagaciter de opinionum acervis eduxisse, dictione præterea pura usus & ornata.

EJ. *life and literary remains* edidit THOMS WARTON Lond. 1761. 8. *. Quæ medica reliquit, ea fere physiologica sunt, ut tamen passim alia intercedant. In *praedictionibus* de respiratione de morbis eam functionem vitiantibus etiam agit, tum de vulnere pectus aperientium effectu; de refocillatione per resorbitionem, quæ fit absque ventriculi labore.

EJ. est etiam est libellus *on a maid who was recoverd after hanging*, cujus libelli versionem habeo germanicam, *etwas neues vom Tode* Nürnberg. 1655. 4. *. Infanticida suspensa, cum mortua putaretur, & vivere esset deprehensa, vena insisa refocillata est, & demum convaluit.

§. DCXLIX. ITALI.

PETRUS a CASTRO, alius ab eo, quem diximus. Noster Veronenfis, edidit *febrem malignam punctularem aphorismis delineatam* Veron. 1650. 16. L. Norib. 1652. 12. *. Patav. 1653. 12. TR. Bergomi 1726. 12. Describit febrem petechialem, quam vocat pulicarem & vesicularem, cum hydatidibus. Morbum exponit, sed admittit veterum locis. A principio largiter sudare bonum esse, malum si in morbi statu sudor eruperit: nigrum pulverem de capite in pulvinum delabentem funesti esse augurii. Laudat acida, & poma, sed carnem etiam vervecinam. In principio morbi sanguinem liberaliter mittit, cucurbitulas etiam adhibet & scarificationem. Singultum sanavit. Inunctiones oleosas commendat, etiam odoratas. Vesicatoria cum aliquo discrimine admittit, & hirudines, & medicamenta, quæ vulgo cardiaca audiunt. In principio alvum ducit, tum in morbi pariter progressu. Lapidis Bezoar nimiam dosin nocere. In verminatione hydrargyro utitur.

EJ. *pestis Neapolitana, Romana & Genuensis annorum 1656 & 1657 fidei narratione delineata & commentariis illustrata* Veron. 1657. 12. *. Pestem ipse non vidit, qui Veronæ in tuto vixerit. Pestis erat veri nominis, bubonacea & anthracina, quam dicit Neapoli trecenta millia hominum extinxisse, qui quidem numerus nimius videtur. Viscera maculis varia fuisse, hepar, vertriculum, intestina. In vesicula fellea crassam fuisse bilem. A frigore non potuisse subprimi, a pluvia tamen mitigatam fuisse. Et carbunculos absque peste dari, & bubones: Nobiles paucos ex peste abreptos fuisse, pauperes plurimos ob annonæ difficultatem. Plurimam bilem vomebant; eam evacuationem noster adjuvat. Sulfur cum aceto Romæ profuisse, sudorem movisse. Venam in pede, qui buboni respondebat, noster largiter fecabat. Miseros pueros passim per vicos oberrasse, qui
nomen

nomen proprium ignoraverint; debere ergo cives certis notis insigniri. Rogos accensos laudat, & præcalidum quoddam vitæ balsamum. Incisiones aliquæ hominum peste extinctorum, non valde sollicita cura factæ. Sidera esse inter pestilentiarum causas. Ante homines bruta animalia contagium pati, quod facilius hauriant: Se a. 1650 in Cantabria cordis morsum a vermibus ortum vidisse. Regularem curationem Romæ inutilem fuisse. Venarum hæmorrhoidearum apertionem optime convenire, tum medicamenta vesicas trahentia; neque tamen nunquam ista nocuisse, gangrænas etiam fecisse. Carbunculus natus ex contactu morbo extinctorum.

EJ. *bibliotheca medici eruditi Patav. 1654. 12.* nuper ab ANDREA PASTA recusa Bergam. 1742. 8. *. Quæ PETRUS habet, ea fere ad Galenicam praxin pertinent. PASTA aliquos superiores supplevit.

EJ. *Imber aureus, s. chilias aphorismorum ex libris epidemicis Hippocratis & F. VALESII commentariis extractus Veron. 1652. 12. Bas. Ulm. 1661. 12.*

EJ. *scheda de oleo antipleuritico Ferrar. 1669. fol. forma patente.*

IDEM ANTONII PONCE de S. CRUZ *l. de impedimentis magnorum auxiliorum secundis curis emendatum* edidit Patav. 1651. 12. *.

EJ. obf. in E. N. C. dec. I. ann. I. obf. 18. Olei cum cucurbitarum cortice cocti usus ad pleuritidem.

EJ. obf. 35. surdi nati nobiles omnino ab EMANUELI RAMIREZ de *Carrione* curati ex MS.

JOSEPHI MANCUSI *de secanda cubiti vena in febribus putridis & præsertim in febre que Panormum invasit a. 1647. Panorm. 1650. 4.* Pro vena cubiti secanda, contra venam tali.

CONSTANTINI GRANITI *epistole & consultationes medicinales Napoli. 1650. 4. HOTTON.*

HIERONYMI OCCHI RIZETTI *de pestilentibus & venenosis morbis L. IV. & de febribus malignis æstivis anni 1649. L. III. Brixie 1650. 4. TREW.* Mihi titulus est HIERONYMI OCCHI *Brixienfis de febribus L. III, in quibus universa febrium putridarum materia explicatur. Accedunt Paradoxa tria & l. de humoribus Venet. 1657. 4. ** Indulget theoriis & ratiocinationibus perpetuis, quibus ne minimum quidem experimentum utilitatem addit, neque tamen VALESIO ipsique GALENO parcat. Exponit, ut a febre putrida singulæ partes corporis animalis lædantur. Humoribus putredinem deteriorem esse, quando & crassissimi sunt, & a maximo interno calore agitantur. Humores tamen, qui febrem faciunt, comburi potius quam putrescere. Humoribus, qui febres continuas faciunt, duplicem esse coctionem, putridam & Hippocraticam: prioris in venis, hujus in intestinis sedem esse. Quare purgaturi medici non possint coctionem

coctionem expectare. Utramque coctionem toto morbi tempore fieri. Turgere materiem, quando crassa materies, ut atra bilis, etiam alia bilis, ante coctionem rarefit.

L. II. Classes febrium, vehemens, violenta &c. auctori propriae. Febres veterum solitae. Paroxyfmi febrium intermittentium citius redeunt, ut in calidiori sede bilis citius combusta fuerit.

L. III. de signis & praefagiis in febribus putridis, fere ex HIPPOCRATE, nullo suo experimento.

EJ. *Paradoxa*, 1, Pituitam, quae frigida sit, non posse febrem producere. 2, Ephemeram esse aequalem solidorum membrorum inflammationem. 3, Hecticam esse febrem putridam, cum inaequali solidarum partium adfectione.

Subjectus *L. de humoribus* in ratiociniis fere subsistit.

ANTONII VITALIANI *de abusu tabaci* Rom. 1650. 12.

HICOLAI CATANUTI *Isagogica s. facilis introductio ad universam artis pharmaceuticæ praxin* Catanæ 1650. 4. MONGIT.

J. C. LAMPUGNANO Mediolanensis *leves puncturae tabaci* 1650.

JULII CLEMENTIS SCOTI *opuscula aliquot* Patav. 1650. 4. L.

§. DCL. GALLI. GERMANI.

PETRUS BORELLUS medicus Castrensis. EJ. pluscula sunt opera. Nolui a CATTERIO separare, etsi scripta PETRI paulo serius prodierunt.

EJ. *historiarum & observationum medicophysicarum Centuriae IV.* Castris 1652. 12. Paris. 1656. 8. L. Francof. 1670. 8. *. 1678. 8. *. Non ubique velis fidem adhibere viro miracula quaerenti. Ipse laudat auri solutionem absque igne ab unico menstruo factam, qua febres malignas ad miraculum sanaverit. Piscis vivus per vomitum rejectus. Vermes certis verbis curati. Epilepsia compressa herba saponaria. Piscis in digito pictus. Placentulam ad coronae modum factam, vulvae impositam, sterilitati mederi. Amuletum ex pentaphylli foliis adversus febres. Sirupi coralliorum & conservae cynorrhodon vis ad dysenteriam. Iterum carmine suppressa haemorrhagia. Alia paulo magis probabilia. Tumor spinæ dorsi aere plenus (spina bifida). Serpens per anum. Icterus argentum flavo colore tingens. Alia minus inventura difficultatis, ut cornua, ganglia in fronte. Pus per lotium in peripneumonia egestum. Clysteres vomitu rejecti. Haemoptoe a deglutita hirudine. Sanguis albus; subita ex terrore canities. Ab hydrocephalo interno dolor fixus, diuturnus, capitis. Maculae a morte in pueris efflorescentes. Lethargus vesicatoriis & cucurbitulis denique superatus. Post febrem lentam ventriculi abscessus.

In febre maligna & epidemica vesicatoria profuisse. Post cephalæam pus per os, nares, oculos, aures rejectum. In dysenteria epidemica lac unice utile. Lapis in cranium intrusus per naturæ vires expulsus. A sale saturni universi corporis paralyfis. Sirones testudinum effigie habet.

EJ. *hortus, s. armamentarium simplicium, mineralium, plantarum; animalium ad artem medicam utilium* Castris 1666. 8. *. Paris 1667. 8. L. Materia medica simplicium alphabetico ordine recensorum, cum viribus medicis, etiam cum veterum gradibus; collectitium fere opus.

ISAACI CATTIER M. D. Monspeliensis.

EJ. *tr. de la macreuse* 1650. 4. *. prodiit cum I. *des eaux de Bourbon & de la poudre de sympathie*. Hanc avem neque frigidi sanguinis esse, neque piscem, quem per jejunia catholici absque culpa in cibis admittant.

EJ. *observationes medicinales* PETRO BORELLO *communicate* Castris 1653. 12. Paris. 1657. 8. Francof. 1670. 8. *. Non paulo meliores BORELLIANIS. Melancholia obsessionis non dissimilis, purgata alvo, & femicupiis, superata. Post dolorem diurnum hypochondriorum, & dyspnœam, repertum hepar magnis abscessibus repletum, & materia indurata vitellorum simili; pancreas ingens. Ex lochiis maligne fluentibus pulmo corruptus. In cephalæa materies lapidea duræ cerebri membranæ adnata, spiculis suis piam meningem perfodiens. Post frigoris gravem sensum gangræna latissime serpens.

EJ. *de rheumatismo, ejus natura & curatione* Castris 1653. 12. 1656. 8

FRANCISCI FEYNÆI *medicina practica in quatuor libros digesta e bibl.* REN. MOREAU Lion 1650. 4. Tr.

J. MERLET *paradoxa de tussi* Paris. 1650. 8.

J. GEORG REINHARD *oratio de dignitate & præstantia medicina* Lips. 1650. 4. Pl.

HENRICH MARTINI *anatomia urinae Galeno spagirica, & ars pronuntiandi de urinis* Francof. 1650. 12. 1658. 12. FALC. etiam 1659 1667. 12. LIND. Ex doctrina HIPPOCRATIS, GALENI, PARACELSI, & THURNEISERI. Adjectus est J. CÆSARIS ODONI, *de urina*.

EJ. *anteambulo medicus s. universitas artis hebdomadali representata* Brieg 1681. 12. HUTH. nisi error est in titulo.

AUGUSTI HAUPTMANN *Epistola præliminaris tractatui de viva mortis imagine mox edendo præmissa* Francof. 1650. 8. L.

EJ. *de viva mortis imagine* Francof. 1650. 8. Tr. Morbos omnes & mortem a vermibus esse.

EJ. *de ictero* 1653. 4. *. Vermium multitudo. Vesicula fellea vacua, ejus loco lapilli. In alio icterico vesicula fellis distentissima, & ejus exitus viscida materia obstructus, qualis ex alvo effluxerat.

VALENTINI

VALENTINI ANDRÆ MOELLENBROECK *de varis, s. de arthritide vaga scorbutica* 3° *de cochlearia* Lips. 1746. 8. *

L. *de varis* folus 1663. 8. 1672. 8. Lips. TR.

L. *de cochlearia* folus ib. 1674. 8. Ita lego, Scorbutus primum Westphalicus, olim WIERO dictus. Lienem etiam acerbos dolores pati. Causam mali esse sal scorbuticum volatile, acre. A paralyfi scorbutica sphacelus natium lethalis. In Westphalia frequentius malum esse, ob vulgatam osculandi consuetudinem, & videri contagium habere. Dari cum tumore & absque eo, & decurrerentes etiam dolores. Adfines esse dolores nocturnos Turicensium *der Nachtgriff*, quem tamen atrophia & ad motum impotentia sequantur. Dolores aliquando vix ferri posse. Pulsus & urinam hic fallere. Periculo plus habere, si cervicem occupaverit: accedere etiam, & cum periculo, febres perniciosas & lipothymias. Coniungi nonnunquam in eodem homine arthritidem, spasmodum, & paralyfin. Digestiva præmittenda purgantibus. Tunc sylva medicamentorum antiscorbuticorum. Purgantia: nutrice data etiam puerum purgant; se acida fere admiscere. Venam in arthritide vaga scorbutica utique secari debere. In sanguine non raro humorem album reperiri, se etiam lacti similem in sanis hominibus reperisse. Diureticorum magnam hic esse efficaciam. Formulæ. Excursio in chrysopceos. Sudorifera etiam prodesse; eorum formulæ; non tamen debere sudorem nimium urgeri. Diæta fusa, ciborum etiam vini que selectus. Post purgantia, specifica danda & anodyna, cochlearia, oleum Carpathicum (de pino). Martialia, composita varia. Acida laudat & laudanum opiatum, alia. Opium hydropicis nocere. Externa spirituosâ, fetida convenire. Cochleariam persequitur per omnes formulas, in quas unquam recepta fuit.

EJ. *medulla totius praxeos medica aphoristica* Erford. 165 . 4. alii Arnstatt.

EJ. *de peste disp.* Erford. 1654. 4. PL.

EJ. in *Eph. Nat. Cur.* adnotationes.

Dec. I. ann. I. obs. 53. Fetus editus cum variolarum vestigiis.

Ib. obs. 59. a pulvere mercuriali alvus septuagesies moto, demum cruenta, æger theriacalibus servatus.

Obs. 81. post icterum nigrum, quartanam febrem & tertianam, omentum putridum.

Obs. 88. mictus cruentus innocuus.

Obs. 89. urina lactea, sedimento chyli simili, vero chylo.

Ann. II. obs. 20. Pinguis materies de alvo decedens.

Obs. 91. Vena de pulmone rejecta, nempe ramosus polypus mucosus.

Ann. IV. V. obf. 17. mors subita ab odore vini in cella, & alius casus, hominis, qui a spiritus vini abusu conflagravit.

M. QUIR. BOXHORN *Oratio in funere ADRIANI FALKENBURG* Leid. 1650. 4.

Statuta collegii medici Bruxellensis Bruxell. 1650. 4. FARVAQUES latine edidit, quem vide ad p. 633.

Pharmacopœa Amstelodamensis Amsterd. 1650. 4.

Bibliotheca chalcographica virorum illustrium, cujus sunt tomi novem, primus 1650. ultimus 1664. prodiit. Pars IX videtur alterius auctoris esse, certe BOISARDUS dudum non erat in vivis, CLEMENT.

Pharmacopœa Londinensis collegarum hodie viventium studiis ornatum Lond. 1650. f.

§. DCLI. VARIII 1650.

ALEXANDER READ'S *physical workes* Lond. 1650. 4.

J. VENNER *straight way to long life*, cum *tr. de tabaco* Lond. 1650. 4.

ROB. PEMEL. *medicamen miseris or an help for the poor being a collection of medicines* Lond. 1650. 8. 1660. 8. HOTTON.

EJ. *de morbis capitis, of the diseases of the head* London. 1650. B. BODL.

EJ. *tr. on the nature and qualities of simple medicines* Lond. 1652. 8. HOTTON.

RENE' GENDRY *moyen de bien rapporter en justice les indispositions ou changemens qui arrivent à la santé des hommes* Angers 1650. 12. FALC. JOHANNES DEVAUX passim eo auctore usus est.

J. CHRIST. GEILFUS *truz podagra, oder kurztes Bedenken wider das Podagra* Augspurg 1650. 8.

EJ. *instructiones medica historiis & observationibus rarioribus aucta* Aug. Vind. 1658. 12.

Reponse touchant les fievers malignes & l'usage des potions cordiales, de la saignée & des vesicatoires Parif. 1650. 4. Video GUIDONI PATIN tribui.

Ordnung u. Grundtax der Apotheken Budiffin 1650. 4.

§. DCLII. FREDERICUS HOFFMANN.

FREDERICI HOFMANN senioris, ut puto, fuerit *positiomus medicorum pentas* Jen. 1650. 4. BURKH.

EJ. *de odontalgia* ib. 1652. 4. RIV.

EJ. *de singultu* Jen. 1667. 4.

EJ. *de methodo medendi* Lips. 1668. 4. juxta WALAEANAM seriem ex Paracelsicis & dogmaticis principiis illustrata: accedit modus curandi insultus apoplectici
BIB. Tig.

EJ. *clavis pharmaceutica* SCHROEDERI Hall. 1681. 4. *. commentarius in SCHROEDERUM, creduli auctoris, qui astrologiæ fidem adhibebat; adjunctus est *Thesaurus pharmaceuticus* scriptionum & formularum ex medicis Germanis collectarum.

§. DCLIII. DISPUTATIONES.

CHRISTOPH. URSINUS *de lue castrensi s. peste privata militum vulgo febris hungarica vocata* Francof. Viadr. 1650. 4. H.

JAC. CROESER *de uteri suffocatione* Leid. 1650. 4. PL.

GEORG PREUSSING *de transmutatione hominum in bruta* Regiomont. 1650. 4. *.

J. MICH. WACKER *de pleuritide* Argent. 1650. 4. *.

J. MARTIN BRENDL *Monumentum fragilitatis humana momentanea anni climacterici* Altdorf. 1650. 4. TR.

J. THILO *de vita & morte* Lips. 1650. 4. alii 1649. 4. *.

CONR. SCHMELING *de angina* Altdorf 1650. 4. *.

MICH. CHICOINEAU *questiones medicae pro prima laurea* Monspel. 1650. 4. *.
Ergo die critico tundenda vena.

FR. MANET & J. ANT. BOURGAUD *E. melancholia & epilepsia mutua vires* Paris. 1650.

CLAUD. LIENARD & GERM. HURAUULT *E. expedit medicum propria manu chirurgiam exercere* ib. 1650.

ARM. J. de MAUVILLAIN & MICH. L'ANGLAIS *E. puerpera fabricitanti vena lochii fluentibus saphena potius quam basilica secanda* ib. 1650.

REN. MOREAU & MICH. de la VIGNE *Non E. omnes febres qua intermittunt periculi expertes* ib. 1650.

DIONYS. ALLAIN & P. PERREAU *E. parotidi febris maligna superveniente primo die pyroticum* ib. 1650.

HELIAS BEDA des FOUGERAIS & MICH. LANGLOIS *E. nutricis menstrua patientis lac deterius* ib. 1650.

FR. des FRANÇOIS & PETR. PERREAU *Non E. semel in mense temulentiam provocare sanum* ib. 1650.

J. de CLEDAT & ANN. BOURGAUD *E. optima medicamenta ab alimentis petenda* Parif. 1650.

CLAUD. QUIQUEBOEUF & J. de BOURGES *E. optimum boni succi alimentum* Parif. 1650.

PETR. PERREAU & FRANC. LOSES *E. a sterilitate tarda senectus* Parif. 1650.

§. DCLIV. THONER. HIGHMOR.

AUGUSTINUS THONER Ulmenfis clinicus.

EJ. *de admirandis convulſivis motibus l. IV. morborum hiftoria cum ſymptomatibus & proſpero medendi ſucceſſu. Acc. Conſultationum & Epiftolarum l. II.* Ulm. 1651. 4. *. addit LIND. 1649. 4. & dedicatio data eſt a. 1649. Senex ex clinicis ſuis adnotationibus hæc edidit, non ille ſui decoris immemor, caſuſque fere felices producturus, credulus maleficiis, in theoria morborum in univerſum fuſior, inque formulis. A febris incipit malignis continuis, in quibus ſanguinem negat mitti debere. Lapidem bezoar profuiſſe vult, tum ſpecies de hyacintho, & pulverem Pannonicum rubrum. Febris tamen etiam malignis acido citri ſucco feliciter ſubvenit, quem ad ſuccum forte fauſtus eventus pertinet, quem noſter lapidi bezoar adſcribit, cum citri acore una dato. Sudoris fetidi felix effectus. Veficatoria parvi facit. In phrenitide rupto, ut certe noſter exiſtimat, in cerebro abſceſſu pus per nares efluxit. Febris hectica cum continua conjuncta. Peſtis bubonacea. Calida dabat: tincturnam alexipharmacam PLATERI, ut minus ſuavem, rejicit. Non poſſe ſirupum emeticum SALÆ abſque magna cura exhiberi. In febris intermittentibus aſaro video uſum fuiſſe. Hæc ex L. I.

In *Epiftolis*; Male hermeticos ſecularem vitam magnatibus promittere. Pharmacopolarum errores & uromantum.

Subjecta eſt *appendix* de vario purgantium genere, quibus noſter uſus eſt, cum formulis, & alia quædam medicamenta peculiaris generis.

EJUSDEM *Epiftolarum medicinalium mantiffa* Tubing. 1653. 4. *. Aliæ a prioribus. In J. D. HORSTIUM & TILEMANNUM declamatio. Prunorum noxæ in diarrhoea, dyſenteria. In aliqua HELMONTII paradoxa, & commendatio ſtudiï GALENICI. Iterum contra uromantas, & fuſius. Paralyſis ab apoplexia curata. Hic præter omnem modum verbofus fuit.

Epiftola exſtat inter HORSTIANAS priores L. IV. *de convulſionibus*.

NATHANAEL HIGHMOR clinicus, eſſi anatomes compendium a. 1650. ſcripſit. EJ. ſunt *exercitationes duæ*; 1, *de paſſione hysterica*, altera *de adfectione hypochondriaca* Oxon. 1660. 12. L. Amſterd. 1660. 16. *. Jen. 1672. 12. Morbum hystericum non fieri ab utero, neque hoc viſcus adſcendere poſſe, quod immobile ſit. Fieri autem a ſanguinis nimia ubertate, in corde inque pulmone impacti, ita
quafi

quasi strangulationem & dyspnoeam, & mala symptomata oriri. Feminis quam viris sanguinem uberiorem esse, tenuiorem magisque flatulentum. Hypochondriacum malum pariter in feminis dari: esse a ventriculo debiliori, alimenta malignius coquente, lienem culpa carere. Contra fermentum ventriculi, contra acidum, quod noster putat nocere, & putredinis initium esse; & ejusmodi putredinem in ventriculo debili subnasci.

EJ. *de hysterica & hypochondriaca passione responsio epistolares ad T. WILLI-
SIUM* Lond. 1670. 4. v. BEUGHEM.

EJ. *the history of generation ... to which is joined a discourse of the cure of
wounds by sympathy by Sir GILBERT TALBOT'S powder* London 1651. 12. *.
Sympathias defendit, & per atomos explicat.

Pharmacopœa Valentianensis Valenciennes 1651. 4.

ISAACI CUJACII *medicina peregrinantium nunquam antea edita* Brem. 1651.
12. GUNZ.

EJ. *Uromantia, s. Urocriterium* Brem. 1652. GUNZ.

LUCAS FUSLER Valentinus. EJ. *Anacephaleosis librorum Galeni de crisi-
bus* Valent. 1651. 8. 1693. 4. C. de V.

HIERONYMI CLAVERONI *clavis in pestem* Neapoli 1651. 4.

ANDREAS VETRANUS EJ. *Trutina apologetica consilii medici a PAULO STECTES
nuper editi pro ALEXANDRO LA BARBERA E RESTIVO (nisi vitium est)* Panorm.
1651. 4. MONG.

EJ. *amissis medicamentaria ad usum Pharmacopolarum* ib. 1655. 4. MONG.

EJ. *medicum discrimen de lepra gallica* ib. 1657. 4. MONG.

JACOB BALDE *de sanitate mundi & medicorum gloria per satyras XXII. asserta
carmen* Monachi 1651. 8.

EJ. *satyra contra abusum tabaci* Monachii 1657. 12.

EJ. ANTAGATHYRSUS, *s. apologia pinguium adversus AGATHYRSI exultatio-
nem congregationis macilentorum* ib. 1658. 12. nisi error subest.

EJ. *vultuosa tortuositatis encomium* ib. 1658. 8.

EJ. *solatium podagricorum L. II. & medicorum gloria per satyras XXII. ad-
serta* ib. 1661. 8. 12. Germanice, *die gesunde Krankheit oder Trost der Podagri-
sten* Nürnberg. 1677. 12. B. THOMAS.

MALACHIAS GEIGER *microcosmus hypochondriacus, s. de melancholia hypochon-
driaca* Monach. 1651. 4. PL. Verbofissimum opus, plenum digressionum & theoriarum.
Pro

Pro P. HIEREMIA DREHSEL contra MATTHÆUM CLAUSS, & contra meri potum. Integra diætetica, & fulissima atque varia consilia. Melancholicorum historiæ aliquæ. Refer ad p. 633.

NICOLAI RITTERSHUSII *memoria Georgii Nösler Altorf. 1651. 4. Pl. **

BERNHARDI SCULTETI *consulta medica, eorum quæ in curandis morbis deprehendimus, s. de melancholia morbis, ejusque admiranda operum proprietate* Colon. 1651. f. lego etiam 1691. fol.

Circa hæc tempora PECQUETUS novum suum inventum, ductum thoracicum, proposuit, sed anno demum 1668. in *Journ. des Savans & Nouv. Mem.* X. p. 476, dixit de vermibus in ovium hepate, qui sideritidi arvensi tribuuntur, cujus & icon hic depicta est.

CHRIST. BUNCKEN *de rheumatico affectu* præside G. MOEBIO disputavit Jen. 1649. v. pag. 647.

Et de febre ardente præside C. SCHELHAMMERO a. 1645. 4. p. 707. Utramque disp. præsidis esse putes.

EJ. *speculum optimi medici ex conditionibus legitimis exhibitum* Giesl. 1651. 4. HUTH. Orat. inauguralis.

EJUS est *anatomie principis Hassiaci ab ipso instituta*, et si J. DANIEL HORST decadis suarum *observationum anat. tertiam* facit.

HENRICI NICOLAI *de pane, ejus natura, usu & proprietatibus* Gedan. 1651. 4.

J. RUDOLPHUS GLAUBER chymicus non inutilis, Amstelodami vixit. Salem GLAUBERIANUM & alia medicamenta invenit, quorum usus in dispensatoriis perstitit.

Nescio num ad rem nostram pertineat EJ. *prosperitas Germaniæ* P. I. Amst. 1650. 8.

EJ. *pharmacopœa spagyrica* P. I. Amsterd. 1654. 8. 1661. 8. si huc facit.

EJ. *dissertatio medico hermetica de catholicis magnæ naturæ magisterialis mysteriis* Francof. 1656. 8. L. nisi error est.

EJ. *consolatio navigantium* Amsterd. 1657. 8. *. Succum alibilem ciborum in electarii speciem quasi in compendium colligere docet; ut cerevisia subitanea ex aqua paretur. Solutium vero navigantium ponit in spiritu & oleo salis, non ille male.

EJ. *de Elia artista .. wie die wahre spagirische medicin der alten Egyptier so bey tausend Jahren verlohren, zu erneuern* 1668. 8. *. Nimias laudes suorum inventorum, obscuras & ænigmaticas voces, communi chemicorum indoli condones.

THOMÆ CORBEII *pharmacia simplicium & compositorum bipartita* Francof. 1651. 4. 1656. 4.

Pharmacopœa Amstelodamensis 1651. 12.

§. DCLV. VARI.

KENELMUS DIGBY, eques, apud CAROLUM II, gratiofus, curiosus, hactenus chemicus, amans arcanorum, magnus pulveris sympathetici patronus, scripserat *de anima rationali* Lond. 1651. fol. Videtur etiam eodem a. 1651. *orationem* habuisse *de pulvere sympathetico*, quæ in *B. Chir.* dicta est.

F. J. *recueil des remedes & secrets tirés des memoires du Ch.* DIGBY edidit J. Malbec Paris 1669. 8. d'ETR. 1684. 12. RAST. Bruxelles 1683. La Haye 1700. 8. d'ETR. 1715. 8. 2. vol. Germanice vertente M. A. HYRIE Francof. Leipz. 1668. 8. 1671. 8. HANS. 1672. 8. TR. 1676. 8. 1681. 8. 1684. 8. 1733. 8. TR. Anglice *receipts in physik and surgery* Lond. 1665. 8. Latine Lond. 1668. 8. Selectæ & expertæ formulæ remediorum medicorum & chirurgicorum cum cardiacis, & stillatitiis aquis & spiritibus.

Vita viri est apud BIRCHIUM T. II. p. 81.

NATHANAEL BIGGS *on the vanity of the craft of physik* Lond. 1651. 4. lego etiam titulum, *matajotechniam medica praxeos.*

J. FR. GIULIANI *dialogo del modo ed utilità di far la quadragesima per acquistar la sanità* Rom. 1651. 8. FALC.

ALPHONSI BURGOS Complutensis *tratado de la peste . . . su necessaria prevençion y curacion* Cordub. 1651. 4. C. de V.

DAVISSON *Observations sur l'antimoine & sur la necessité de la chimie dans la medicine* Paris 1651. 4. BUR.

LANDRERY *reponse à la reponse de MORIN GROSTETE f. du Clerac* 1651. 4. FALC. Videtur medici generis esse, & suspicor ejusdem esse LANDREY p. 4.

T. ARNOULD *remedes souverains revelation charitable de plusieurs remedes souverains contre les plus cruelles & perilleuses maladies* Lyon 1651. 12. FALC.

GUILIELMI DWINNAS *van den Kinderpocken en Masern* Briel 1651. 8. si recte & cum BEWERWYCKIO T. II. p. 619.

EJ. *pest strayd* Lond. 1664. 8. RUFFORTH si recte. Ego lego SWINNAS.

CHR. FRIED. FRANKENSTEIN *leben Christ. Wilh. Stiffer's* Hall. 1651. 4.

Der Statt Schwäbisch-Hall Reformation der Apothekerordnung und Tax Hall. 1651. 4. RIV.

Tom. III.

D

ISRAEL

ISRAEL HIEBNER *mysterium sigillorum, herbarum & lapidum, oder vollkommene Cur aller Krankheiten, Schäden u. Leibes auch Gemüthsbeschwerden ohne Einnehmung der Arzney* Erfurt 1651. 4. RIV. Anglice 1698. 8.

EJ. *continuatio mysterii metallorum herbarum & lapidum* 1653. ib.

A. KERNER *vom vegetabilischen oder Schwefelbalsam so zu vielen Krankheiten nützlich zu gebrauchen* Cassel 1651. GRAV. Contra eum LEICHTNERUS scripsit.

§. DCLVI. DISPUTATIONES.

THEODOR HENISCH *casus laborantis febrī synocho, in putri cum dolore* Leid. 1651. 4. MÖLLER.

J. EGGERBERT *de epilepsia* Leid. 1651. 4. RIV.

J. LUDOV. WITZEL *leptunseos s. extenuationis sciagraphia* Argent. 1651. 4.*.

J. HANDORF *encomium Erfordianum* Erford. 1651. 4. CARR. si huc facit.

EMAN. HURTER *de ictero flavo* Argent. 1651. 4.*.

J. STOLMANN *de arthritide* Rostock 1651. 4. HENEL.

J. WILHELM GEBLER *de passione colica* Altdorf. 1651. VAT.

WOLFGANG SIGISMUND BREM *de auditu in genere, & tinnitu aurium perpetuo* Ingolstatt 1651. 4. HE.

EJ. *de vita & morte* J. DUELER Prof. Ing. Ingolstatt. 1656. oratio HE.

CONR. THEODOR LUNKER *de causa morborum toto genere praternaturalium* Grieffw. 1651. 4. cum notis & notissimo decreto Gratianopolitano.

J. ULRICH WILDBOLZ *syncope natura & cura* Argent. 1651. 4.*.

MARTIN CHRISTOPH MEZGER *de palpitatione cordis* ib. 1651. 4.*.

RUD. CHRISTOPH MARCHAL *de peripneumonia* ib. 1651. 4. PL.

CHRISTOPH HENNING *de scorbuto* ib. 1651. 4. PL.

STEPH. RAM. *de apoplexia* ib. 1651. 4.*.

JAC. DURANC *E. tertiana intermittenti venesectione* Monsp. 1651. 4.

JEAN PAUTIER *questiones cardinales. E. apoplecticis mercurius vita* Monsp. 1651. E. *inveterata luei venerea castratio. E. toto graviditatis tempore tutum est purgare, & venam secare aliquando tutum, aliquando non. E. sal viperinus in malignis auro & bezoardicis preferendum.*

TH. GAMARRE & FR. LANDRIEU *E. cæna prandio salubrior* Paris. 1651.

ANT. CHARPENTIER & FR. LOPEZ *E. tuenda valetudini frequens balneum* Paris. 1651.

ROB. TULLOUE & AND. de SARTE *E. purgatio necessaria menstruis inordinate fluentibus* Paris. 1651.

DIONYS. le SOUBS & CAR. BARALIS *E. extremis morbis extrema remedia* Paris. 1651.

§. DCLVII. J. ZWELFER.

J. ZWELFER Palatinus, medicus & pharmacopola.

EJ. *animadversiones in pharmacopœiam Augustanam & adnexam ei mantissam*, s. *Pharmacopœia Augustana reformata* Wien. 1652. f. Gouda 1653. 8. L. Roterd. 1653. 8. Nurnb. 1657. f. 1667. f. 1675. f. Dordrecht 1672. 4. *. 1693. 4. 1714. 4. GUNZ. *Pharmacopœas omnes plurimis erroribus foedari. Se in Augustana, tamquam celebriori, tentare, num hæcenus repurgari possit, non auctoritate nixum, sed experientia. In præparandis nempe medicamentis, aut non simplicissimam encheiresin doceri, aut non optimam, sinive medico certius responfuram, aut doses male temperari. Ita v. c. in decoctione diffilari medicamentorum odoratorum potiores vires. Sirupum de althæa esse absurdam farraginem viribusque cassam, cui præstet decoctum substitui. Succum berberum imparem esse coralliis solvendis. Sirupum de hyssopo futilem vocat, qui omnino nunquam possit ex scriptione obtineri. Sirupi nephrocathartici JOUBERTI enormem & inconditam esse farraginem. Sirupi de pomis ineptam esse scriptiorem. Sirupi violati elegantior encheiresis. Potuit equidem subinde micrologus videri, nuperrime tamen pleræque compositiones, de quibus conqueritur, in dispensatoriis omittuntur.*

In *mantissa* aquæ etiam destillatæ, & quæ a chemia repetuntur, examini subjiciuntur.

EJ. *appendix ad animadversiones in pharmacopœiam Augustanam* prodiit cum *operibus*. Pergit in labore, & composita aut præparata medicamenta porro docet simpliciora facere & efficaciora.

EJ. *Pharmacopœia Regia, s. Dispensatorium novum & absolutissimum; adnexa spagirica Mantissa* Wien 1652. 4. *Cum operibus* Nurnberg 1692. 4. Germanice *kön. Apothek &c. Nürnberg* 1692. Dedicatio data est a. 1666. Syrupos & reliqua medicamenta officinarum describit, docet ut ipse malit parari. Sed & ipse longissimas scriptiões bene multas retinet. Magux antidoti.

In *Mantissa sagirica* medicamenta mineralia simplicia recensentur, deinde præparata medicamenta, quæ ex quoque obtinentur.

EJ. *discursus apologeticus adversus Hippocratem chymicum* O. TACHENI ejusque adulterini salis viperini antiquissima fundamenta: Et vindicie adversus FRANCISCUM VERNY pharmacopeum *Monstehensem*. Præfatio est anni 1669. TACHENIUM salis viperini præparandi modum a ZWELFERO habere. Fusillimæ rixæ, quarum legendarum tædium non sustinui.

In editione Viennensi 1675. f. Norib. 1678. f. Dordracena 1672. 4. *. ea reperiuntur, quæ nunc diximus.

§. DCLVIII. NUPERI ad a. 1652.

GEORG GELMAN *dreyfache chirurgische Blume* Francof. 1652. 4. *. Inter numerosas formulas sunt etiam clinici scopi aliquæ, ad paralyfin &c.

CLAUDE GERMAIN *Orthodoxe, ou de l'abus de l'antimoine necessaire pour ceux qui donnent ou prennent le vin Et poudre émétique* Paris 1652. 4. BUR.

Legende des 61. Docteurs qui ont déclaré leur sentiment sur l'antimoine Paris 1652. 12. TR. d'ETR. PATINO tribuitur.

JAMES HART *anatomy of urins* Lond. 1652. 4.

. . . . BURROUGHS *method of physik* ib. 1652. 4. OSB.

WOLRATH HUXHOLZ *Unterricht der Hebammen* Cassel. 1652. 8.

GEORG MARCHE *Catalogus aller galemischen u. chymischen Arzuezen so in der Apothek præparirt werden* Dresden 1652. 4.

Antidotarium Gandavense, s. medicamentorum in pharmacopœis Gandavensibus reperiendorum observata methodus Gandavi 1652. 4. BUR.

Strasburger Apothekertax Nürnberg 1652. 4.

In opusculis LOISELII prodiit *la vie de MICHEL MARESCOT* Paris 1652. 4.

§. CCLIX. DISPUTATIONES.

LUD. HOMMELII *de hydrope* Basil. 1652. 4. HE.

DANIEL BECKHER *de pestilentia* Argentor. 1652. 4.

VITUS RIEDLIN senior, Ulmanus, *de loquela symptomatibus* ib. 1652. 4.

IDEM reliquit *observationum medicarum centurias tres*, quas filius ejusdem nominis Augustæ Vindel. 1691. 12. * edidit. Breves sunt curationes. In synocho putrida, cum noster serum lactis ægroto præscripsisset, rigor successit, huic plena sanitas. In tussi ferina puerorum succus raphani ad plantas pedis impositus saluti fuit. Sic raphanus in epilepsia. In erysipelate faciei contra seculi sui præjudicia venam fausto eventu secuit. Post atrocissimos ventris dolores in cadavere ventriculi & intestinorum inflammatio. Hæc ex Centuria I.

J. GEORG SCHIMMELPFENNING *de pleuritide* Basil. 1652. 4. PL.

B. STOLLII *questionum eruditarum & paradoxarum sylva* ib. 1652. 4.

J CASP. BAUHINUS *de arthritide* ib. 1652. 4.

EJ. *de vena sectione* ib. absque anno.

EJ. *de angina* ib. 1664. 4. PL.

EJ. *de epilepsia* ib. 1672. 4.

In EJ. *funus oratio* THEODORI ZWINGER ib. 1687. 4. B. Bur.

STATIUS HENRICUS CRAVELIUS *de scorbuto* Jen. 1652. 4. Riv.

J. TACK *academia Gieffana restaurata* Gieff. 1652. 4. CARR.

WILH. METZGER *de pleuritide* Traject. 1652. 4. PL.

CONR. THULEMEIER *de epilepsia* Leid. 1652. 4. Riv.

J. DANIEL WILVISHEIM *de ascite* Argent. 1652. 4. *.

ANDREAS SCHILLING *de hemorrhoidibus earumque nimio fluxu* Argent. 1652. 4. *.

CHRISTIAN BRICCIUS *de dolore colico* ib. 1652. 4. *.

NIC. COLZOVIVS *de phthisi* ib. 1652. 4. *.

J. MOCHINGER *de arthritico dolore* ib. 1652. 4. *.

FRANC. HERON pro prima laurea Apollinis disputavit in hæc verba; *E. philtis propinatur amor* Monspel. 1652. 4. *.

GERM. HUREAU & DAN. ARBINET *E. attenuantia præmittenda purgantibus* Parif. 1652.

MICH. LANGLOIS & FR. LANDRIEU *E. convulsioni evacuatio* ib. 1652.

ANT. BOURSAUD & FRANC. LOPEZ *E. pesti phlebotomia* ib. 1652.

FR. PIJART & CAR. BARALIS *E. solis alimentis sustinentur vires* ib. 1652.

J. de BOURGES & DAN. ARBINET *E. vinum Beluense potuum ut suavissimum, sive saluberrimum* Paris. 1652.

FR. BOUJONNIER & AND. de SARTE *E. curandis corporibus dieta quadragesimalis* ib. 1652.

FRANC. LOPEZ & ROM. PARGAULT *E. prematura senectutis index præcox sapientia* ib. 1652.

§. DCLX. CAROLUS DRELINCOURT.

Hic primam CAROLI DRELINCOURTII memoriam reperio.

EJ. *Oratio inauguralis qua medicos jugi DEI operum contemplatione pernotos ceteris hominibus religioni adstrictiores esse ostendit* Monspel. 1653. 12.

EJ. *Monspelienfis Apollinis stadium currente* C. DRELINCOURT Monspel. 1654. 12. *Disputat in hæc verba, E. in omnibus febribus putridis venesectio & purgatio.*

EJ. *questiones cardinales quatuor. E. arthritidi therme. E. apoplexie ranularum sectio. E. biliosus humor aliquando expurgandus ante πεπασμον. E. adfectioni hypochondriaca chalybs.* Ibid.

Inde oratio in obitum Cl. v. HORNE Leid. 1670. Vita viri.

Apologia medica, qua depellitur illa calumnia, medicos sexcentis annis Roma exulasse. Prodiit Leid. 1672. 12. *. *Nullum unquam S. C. aut Plebiscitum medicos in exilium egisse. Solum ARCHAGATHUM Romanis displicuisse. Omnino medicos & pharmacopolas Romæ extitisse, etiam Plauti testimonio, & Plutarchi, quo vincitur, vivente CATONE & superstite, medicos Romanos extitisse, etsi ipse, privato suo judicio medicos, ut Græcos omnes, odio habuerit. Nomina medicorum, qui Romæ artem exercuerunt, etiam antiquioribus CATONE temporibus.*

EJ. *Libitine tropea* Leid. 1680. 12. *. *Mortes vel singulorum virorum illustrium, vel numerosorum hominum, quæ in eundem diem cadunt, secundum numerum pereuntium.*

EJ. *appendix ad libitinæ tropea.*

Ad Doctores glandulosos: dissectio corporis tabidi, in quo pancreas durum & scirrhosum &c. Narrationem hujus morbi exagitat, & in malos medicos declamat, nempe in SYLVIANOS.

Hi libelli conjuncti prodierunt Leidæ 1680. 12.

EJ. *de arthritide* Leid. 1681. 4. *Budiff.* 1684. 4. *Pl.*

EJ. *observationes medicæ circa regimen puerperarum & recens natorum* Leid. 1684. 12. *BUR.* Neuter libellus in collectione operum repetitur.

EJ.

EJ. *de variolis & morbillis disputatio*. Veteribus variolas notas fuisse. Variolæ scabiosæ & crytallinæ. Pessimas esse, quæ tarde erumpunt. In mitibus variolis expurgandas primas vias, venam secandam. Variolas veteribus non fuisse ignotas, quæ sunt eorum carbunculi.

EJ. *sermo de divinis apud HIPPOCRATEM dogmatibus* Lond. 1689. 12. oratio Græcè dicta, a filio cognomine latine versa est. Multa HIPPOCRATEM habere veræ fidei propiora.

In *opusculis de ovis*, inque *perioche* 18. 19. Multa mala a corruptis ovis fieri. In *canicidiis* renem canis a duobus vermibus consumtum vidit.

In collectione RONDELIi adnotatio de ovario morboſo, quod in tumorem conglomeratum 18. II. pendentem abierat.

Disputatio *de apoplexia* Lond. 1673. 4. citari video, sed ea in operibus non repetitur.

Cum filii *diff. de lienosis* prodierunt *indicia* patris de inventis medicis nuperrorum, apud veteres dudum latentibus.

An huc *homericus Achilles* per convicia & laudes delineatus Leid. 1696. 4.

Celeberrimi Theologi filius, vir eruditus, Græcarum literarum studiosissimus, osor sectæ chemicæ, SYLVII collegæ acer adversarius.

Collecta opera cum BOERHAAVII præfatione prodierunt Haag 1727. 4. *.

In ea collectione adjecta sunt opuscula olim DRELCOURTIO opposita *Lepidi Pacifici Saxoserratenſis de exilio medicorum Romanorum*, & *de absurdis libellis DRELCOURTIANIS* Leid. 1681. 12.

Et *Aletophili observationes extemporaneæ ad libitinæ tropææ*.

§. DCLXI. VARII ad a. 1652.

GODOFREDUS WELSCH, professor Lipsiensis. Vertit & edidit SCIPIONIS MERCURII *librum obstetricium* Lips. 1652. 4. & notas suas adjecit.

EJ. *de anasarca*.

EJ. *scrutinium fontanellarum* Lips. 1654. 4. *.

EJ. *historia medica novum istum puerperarum morbum continens, qui ipsis der Friesel dicitur* 1655. 4. *. Prima, ut vulgo putatur, de celeberrimo morbo disputatio: sed aliam.

EJ. *de febribus* Lips. 1662. 4.

EJ. *de cachexia* ib. 1662. 4.

EJ. *de singularibus* ib. 1663. 4. *.

EJ.

EJ. *de prolongatione vitæ* Lipf. 1664. 4. *.

EJ. *de morbis hereditariis* Lipf. 1665. 4. MENZ.

EJ. *de scabie* 1665. 4. *.

EJ. *de lethargo* 1667. 4. *.

EJ. *de infantis nutritione ad vitam longam* ib. 1667. 4.

J. ANDREÆ SCHMITZII *medicina practica compendium* Harderov. 1653. 12.
 Tr. Hafn. 1659. 12. Leid. 1688. 12. opus posthumum, auctum a CH. CON-
 STANTINO RUMPHIO. Acc. MENIOTII *epistola apologetica de variis sectis amplec-
 tendis* Hardervic. 1653. 12. Paris. 1666. 12. *. 1673. 12. Utrecht. 1682. 12.
 HUTH. Leid. 1688. fol. Tr. Genev. &c. *Morbi cujusque brevis historia, præ-
 servatio, curatio, cum formulis.* Auctor videtur in Gallia vixisse, aut certe
 Gallos habuisse præceptores.

Incertus, quo loco CARTESIUM dicam, qui varias partes medicinæ adtigit,
 & cujus æthere & peregrinis particulis multum sunt usi medici nonnulli Belgæ &
 Germani, hic ejus mentionem facio, non multum ante mortem viri.

IDEM *de passionibus animi* Gallice scripsit, latine vertit H. D. M. editio mea
 est Amsterd. 1677. 4. *. *Mechanica ratione* fibras cerebri ad objectis externis
 impelli, & vicissim fibras motrices in motum ciere; causam vero passionum
 animi esse emotionem glandulæ pinealis. Ut hi adfectus noceant, aut vicissim
 profint, ut ab iis sanguis varie moveatur, &c.

LL. *de homine* & *de formatione fetus* in physiologicis diximus. Fervoribus,
 qualem in corde noster statuebat, plurimum etiam medici ad causam motuum
 animalium adsignandam usi sunt: pororum figuris ad secretiones explicandas, in-
 tactis in poros alienæ figuræ particulis ad obstructions, & ad febres.

EJ. *Epistola nonnullæ physicae & medicæ* Leid. 1668. 4. 2 voll. scriptæ a. 1648.
 & 1649.

J. LAZARUS GUTIERREZ *de fascino* Lion 1653. 4.

EJ. *febrilogia, lectiones Pinciana, practicum opus ad HIPPOCRATIS mentem GA-
 LENI saporem & AVICENNÆ judicium* Lion. 1668. fol.

EJ. *ad febrilogiam appendix docens diagnosin, prognosin, curationem tum natura
 sphym.*

J. CAR. MATHESIANUS CLAUDINI *empiricam rationalem* edidit Bonon.
 1653. fol. 2 voll.

AUGUSTINUS de LAURENTIO EJ. *Panormus deliciarum hortus medicina custo-
 ditus, oratio* a. 1650. dicta, Palermo 1652. 4. MONG.

EJ. *disceptationum medicarum decas* I. Una prodiit Panormo 1652. 4.*. Juvenis ingenio minime destituti opus: ut tamen sentias, præter HIPPOCRATEM, GALENUM & ARABES non alios ei innotuisse fontes, atque eorum auctoritate putet demonstrata, quæcunque ea quasi ægide tuta scripsisset.

1. An homo absque cibo & potu vivere possit. Possè, sed cum dispendio virium, exemplum hic proprium producit.

2. Si puerperæ lochia substiterint, alvus vero fluxa sit, num vena secanda, & quæ vena? Secandam, & saphenam quidem. Ad suum experimentum provocat.

3. An in omnibus morbis sternutatio proffit. Recte negat.

4. Sanguinis fluxus quid in morbis indicet, & quomodo sit curandus? Hæmorrhagias spontaneas non laudat: eas compefcit vena tali secta.

5. Quomodo in submerso cadavere dignoscatur, an casu, num violentia hominum in aquam projectum sit? Non male respondet, vivum submersum fuisse, cui alvus aqua intumescit, cui spuma de ore & de naribus eruperit. Qui vivus strangulatus fuerit, & ipsi spumam erumpere, & livorem indicio esse.

6. An oculorum auriumque morbis hypocausta. Imo nocere.

7. Num venenum a veneno pellatur? Possè.

8. An in putridis & malignis capitis cordisque adfectibus confert columbas incisas pedibus admovere? Imo quam maxime conferre.

9. Num hydrops a causa frigida oriatur, & ut eum morbum curare oporteat? Causam debere inquiri, hepatis vitia refrigerantibus curari, ipso demum aceto.

10. In urbe sua victum ægrotorum tenuem laudat.

VINCENTII GARCIA SALAT *de dignotione & curatione febrium de febribus malignis & pestilentibus* Valentix 1652. 4. CHIVA. 1656. C. de V.

LUDOVICI JACOB *de claris scriptoribus Cabillonensibus* L. III. (qui in ea ditione aut nati sunt, aut vixerunt, aut obierunt) Paris. 1652. 4. B. BUN.

EJ. *Bibliographia Gallica universalis, s. catalogus omnium librorum per universam Galliam annis* ib. 1652. & 1653. *excusorum* ib. 1654. 4.

GUILLIELMI MARCELLI Medicus deo similis *Oratio panegyrica habita pro Jatronistarum laurea donandorum elogiis* ib. 1652. 8. FONTETTE. Eundem librum reperio ad a. 1562. T. II. p. 51. verum potius huc repono.

ANDR. BAYER *nomenclator professorum — medicorum quotquot in Universitate Jenensi ab a. 1648 ab a. 1652 publice docuerunt* Jen. 1652. 12. PL. cum suo quisque disticho.

Tom. III.

E

NIC.

NIC. BALTHASAR MENZ *oenopolium polypharmacum, in quo succus selectior ad evitandam morborum & symptomatum illuviem exhibetur* Herbip. 1652. 4.

GEORG GUMPELZHAIMER *gymnasma de exercitiis academiarum, eorum necessitate, modo, tempore, personis, utilitate & augmento* Argent. 1652. 12. PL.

J. HEVNII (HEUNII) *tr. de hirudinibus earumque in medicina efficacia* Greifswald 1652. 12. FALC.

IDEM fuerit, cujus *Epistole* sunt apud BARTHOLINUM III. n. 59. In recto intestino calculi, qui per anum & urinam egesti fuerant, ad uncias duodecim cum semisse.

HENR. SIGISM. SCHILLING *Oratio de tuenda sanitate* Dresd. 1652. 4. PL. LIND. 1655. 4.

EJ. *de microcosmi miseria & perfectionis excellentia, si recte* Witteb. 1658. 4.

J. CHRISTOPH BRUNNER *biga observationum medicarum* Tubing. 1652. 8.

. . . . HESLING *de podagra* Aug. Vind. 1652. 4. TR.

J. SCHOLZ (SCULTETUS) junior, medicus & ipse Ulmenfis.

EJ. *disp. de obstructione lienis* Altdorf. 1653. 4. PL.

EJ. *trichiasis admiranda* Ulm. 1658. 16. *. Germanice 1662. 4. Chirurgica pluscula. Morbus pilaris mammarum: sed potissimum de globo pilorum agit, qui in rete intricati in abdomine enormem tumorem efficiebant, in hydropico cadavere sub costis spuris. Placenta vesicularis, pilorum varietates.

EJ. . . . *tabula fano aesculapii appensa* Norib. 1675. 4.

EJ. *prophylaxis circa presentem & futurum sanitatis statum oratione proposita* ib. 1665. 16. *. Pestem astrorum aspectibus tribuit. Venæ sectionem nocuisse & purgationem validam. Fonticulos neminem tutum præstitisse. Magnopere laudat antidotos, elixiria, vina medicata.

EJ. in E. N. C. Dec. I. Am. IV. V. obs. 141. Integer liber de ascite & hydrocephalo.

VINCENTII BUTII *de calido, frigido ac temperato antiquorum potu, & quo modo calida in deliciis uterentur* Rom. 1653. 4. PL.

J. TEUBERI *Arthritis, s. de natura, ortu, causis, signis, incrementis & practica curatione podagræ* Prag 1653. 4. MENZ.

PAULI CIGALINI *in aphorismos Hippocratis L. I. & II. lectiones. Acc. tabula de pleuritide, tr. de diebus decretoriis, consultatio de victus ratione pro preservatione oculi ab obscuritate* Novicomi 1653. fol. Vitam PLINII non huc referas.

J. BARILI *physiologia humana* Caen. 1653. fol. HOTTON.

J. GUYOT *de Gavambure equitis divina natura artisque sacrae triumphus. Enarratio vari & naturalis, non miraculosi affectus* Basil. 1653. 8. *. Virgo cum scabie laboraret, hac siccata paralyti correpta fuit, conquesta quasi de felium unguibus, omne genus hysterici mali passa, denique & moto sudore sanata est.

JAC. GOLII *lexicon Arabico latinum* Leid. 1653. 4. Voces etiam ad artem medicam facientes interpretatur.

J. WALLIS celebris mathematicus. EJ. *Grammatica lingua Anglicanae* Oxon. 1654. 4. *. Leid. 1727. 8. * cum AMMANNO. In praefatione tractatus est de loquela, quo literarum prononciationem describit, ut ab Anglo expectes. Caeterum ipse homines loqui docuit, qui surdi & muti nati fuerant.

EJ. *Epistola ad BOYLEUM de modo docendi surdos* recusa est in *Phil. Transf.* n. 61. & in *E. N. C. Dec. I. ann. I. append.* De discipulo suo WHALEY, quem literas docuit prononciare.

Ib. in *Phil. Transf.* de fulgurato, nullo vulnere apparente cute perusta non ita musculus. Pulmo sanus.

Contra HOLDERUM Londini 1679. edidit *a defense of the R. society and chiefly of the Phil. Transactions* 1670. WALLISIUS juvenem loqui docuerat, qui prius in HOLDERI disciplina fuerat: inde simulas.

§. D C L X I I.

V A R I I.

RAFAELE CARRA *la confusione de medici, ne quali si scoprano gl' errori e gl' inganni de medici* Milano 1653. *Scritt. Ligur.*

NICOL. SERPETRO *il mercato delle meraviglie della natura* Venez. 1653. 4. Videtur materiam medicam continere.

FRANCISCI MARTINEZ *arte de cocina pasteleria viscocheria y conservaria* Madrid 1653. 8. LOCHA.

Het nieuw verbeterd en vermeerderd ligt der apothekers en destillier konst Amsterd. 1653. 8. TR. 1665. 8.

J. FABRICII *christliches Angedenken* WOLFGANG AMBROS. FABRICII *der Arzney candidaten* Nürnberg 1653. 4. Historiam morbi adjecit CAROLUS SPON, & aliqua de FABRICII itinerebus, Catacombis, lacu Agnänenfis conf. SPONIUM.

EZECHIEL BAUSCHNER *Rath wie man sich in Sterbensläufften verhalten soll* Nürnberg. 1653. 8. B. THOMAS.

ALETHEI HYGIOPHILI *von der Mäßigkeit dem Wohlleben der Trunkenheit Selbstmord* Ulm. 1653. 12.

Kurzer Bericht wie bey jeziger Pestgefahr sich ein jeder verwahren kann Breslau 1653. 4.

GERARD BOATE Physician to the state Irelands *natural history published by SAMUEL HARTLIB* Lond. 1652. 8. *. Pleraque habuisse ab ARNOLDO BOOTIO (p. 5.) fratre, cum ipse brevi tempore in Hibernia vixerit. Præter historiam naturalem regionis calidæ & humidæ, habet etiam morbos Hibernis magis infestos, lepram nuper invalescentem; rachitidem etiam nuper valde frequentem & a nemine descriptam: tum dysenteriam, diarrhœam, eo tempore frequentissimam: febrem malignam *the Irish ague*, in qua pulsus a naturali vix recedit: febrem militarem. Negat in Hibernia febres tertianas dari aut quartanas. Multos longævos in Hibernia reperiri.

Apologie de l'Université de médecine de Montpellier repondant aux curieuses recherches des Universités de Paris & de Montpellier Paris 1653. 4. B. BUN.

Seconde apologie de l'Université de médecine de Montpellier repondant aux curieuses recherches des l'Université de Paris & de Montpellier faites par un vieil docteur medecin de Paris Paris 1653. 4. *. RAST. Videtur a. 1644. apologiam pro Monspeliensium doctorum juribus a JOHANNE COURTAUD scriptam esse: Responderat RIOLANUS in *curieuses recherches*. Nunc, ut puto, ipse J. COURTAUD replicat, ut ab abstinentia laudium existimes, quibus reliquos, præter COURTAEDUM, professores Monspelienses ornat. Asperum cæterum, plenum frigidis jocis & convitiis scriptum est, non quidem urbanissimis Parisinorum libellis oppositum. Omnino Academiam Monspeliensem a CAROLO M. suos doctores medicos habuisse, neque Judæos. Privilegium authenticitatem male impugnari, quæ Monspeliensibus a PHILIPPO VI. & a JOHANNE impertita fuerint. Medicorum universitatem Monspeliensem antiquiorem ea esse, in quam Legistæ anno demum 1289. coaluerunt. Contra contemtiores Monspeliensium, quos inter est DIVUS BERNHARDUS. Pro elogiis lapideis antiquis, ante RANCHINUM sepulchris doctorum inscriptis. In Arabibus manifesto errat. Medici aliqui illustres ex schola Monspeliensi. Omnes partes artis medicæ ab iis tactas esse. Contra nimias venæ sectiones Parisinorum: Cardinalem BIRAGIUM exspirasse, dum sanguis ex incisa vena fluebat, sic senatorem MIRAMION. Contra GUIDONEM PATINUM, qui sola venæ sectione & refrigerantibus omnes morbos tollere velit. Medicos Monspelienses anno 1651. coram malam Parisinorum praxin miratos fuisse, quam nescio qua arcana traditione tuerentur, sibi solis nota. Pro chemia, quam Parisini ignorant, & cui Germani plurimum tribuant. Sibi ab empirico herbam ostensam fuisse, quæ undique sanguinem de corpore hominis adtraxerit, ut totus palleceret. RIVERII laudes & oblatae optimæ conditiones, quas refutaverit. Magni labores Monspeliensium.

DE COMBES *le médecin charitable avec une suite qui traite de la saignée* Lion 1653. 1655. 1679.

EJ. *suite du médecin charitable par un discours sur la saignée* ib. 1655. 8.

J. DIDIER *réfutation de la doctrine nouvelle de v. HELMONT touchant les fièvres* 1653. 8. BUR.

§. DCLXIII. DISPUTATIONES.

PETRI DEHNS *theses inaugurales inter medicos controversæ* Basil. 1653. 4. MOELL.

TOBIAS HOFER *de ophthalmia* ib. 1653. 3.

J. LOESEL *de ophthalmia* ib. 1653. 4. alius a JOHANNET. II. p. 618. dicto.

PETR. VALENTIN BERKELMANN *de affectibus appetitus sensitivi* Erfurd. 1653. 4. HE.

FRID. GOTTLIEB PANZER *de fluxu mensium febribus acutis & malignis superveniente ut plurimum funesto* Altdorf. 1653. 4. HE.

ANT. GUNTHER *enigmatica senectutis & mortis descriptio ex c. 12. Eccles. v. 1—7.* Witteb. 1653. 4. VAT.

LEONHARDUS URSINUS (BEER) prof. med. Lipsiensis.

EJ. *disp. inaug. de ophthalmia* Lips. 1653. 4. *.

EJ. *de rigore febrili* ib. 1656. 4. HAEN.

EJ. *de affectibus capitis internis* ib. 1657. 4. ID.

EJ. *de genorrhœa* Lips. 1662. 4. HE.

EJ. *de scorbuto* 1663. 4. PL.

Progr. in ejus funere, HIERONYMI KROMAYER 1664. 4. B. BUN. & SAMUELIS LANGE *Leichenpredigt* 1664. 4.

ADRIAN MENGERING *de atrophia scorbutica* ib. 1653. 4. PL.

SEBASTIANI ROHT *de salubritate lotionum capitis & balnearum aqua dulcis decocta* ib. 1653. 4.

J. AEDES *de empyemate* Utrecht 1653. 4. PL.

EGBERT. VEEN *de scorbuto* Leid. 1653. 4. PL.

CHRISTOPH FARUS *de melancholia* ib. 1653. 4. HAENEL.

J. H. DAUKEN *de febre castrensi maligna* ib. 1653. 4. HAENEL.

J. BECK *de pica pregnantium* ib. 1653. 4. BOEHM.

A. HUYBERTS *de adfectibus ventriculi* ib. 1653. 4.

J. FRID. TREUBLER *de dysenteria* Leid. 1653. 4. Pl. an idem cujus epistolæ ad BARTHOLINUM p. 665.

ANT. de SARTE & CLAUDE QUARTIER *Ergo μαυροκεφαλοι minus sapiunt* Parif. 1653. 4.

FRANC. MANDAT & ALANUS LAMY *Non E. eadem vivendi ratio sanis perpetuo urgenda* ib. 1653.

CLAUD. LIENARD & NIC. le LETIER *E. abstremii edaciores* ib. 1653.

CAR. le CLERC & CLAUD. QUARTIER *E. hydropem fortis diarrhœa solvit* ib. 1653.

FRANC. LANDRIEU & NIC. le LETIER, *E. aliquando etiam ante morbi vigorem purgatio* ib. 1653.

§. DCLXIV. J. PANTHOT.

J. PANTHOT *questiones quatuor cardinales* Monspel. 1653. 4. *. *E. calculo succus limonum. E. hydropi vena sectio. E. in omnibus corporis partibus generantur vermes. E. asthmaticis tabellæ de sulfure.* Idem, ni fallor J. PANTHOT medicorum Lugdunensium decanus, pluscula scripsit.

EJ. *réflexions sur l'état présent des maladies qui regnent dans la ville de Lion, dans ce royaume & en diverses parties de l'Europe, depuis la fin de 1693.* Lion 1695. 12. *. Primum genus febrium continuo incipere vehementi cum cephalæ, sopore, nausea, conatu vomendi, pulsu perexiguo, cum motibus convulsivis: demum eruptiones rubræ superveniunt, quæ in principio morbi nihil boni adnuntiant. Alterum genus incipit absque symptomatibus, quæ die demum septimo accedunt: eo die pulsus inæqualis fit, superveniunt motus convulsivi, exanthemata & sopor. Causam esse in frigida hieme & in malo pane. Non esse pestem. Optime Lugduni curari. Duas esse causas mittendi sanguinis, pleuriticos dolores, qui venæ sectionem etiam repetitam poscant, & in exemplis, quæ noster producit, feliciter cesserint, erumpentibus inde post missum sanguinem maculis. Altera causa venæ secandæ est hæmorrhagia aliqua enormis, menses nimii, sanguinis per nares jactura, quam incisa vena oporteat suppressere; iterum in exemplo, ut incisioni venæ eruptio superveniat. RIVERIUM a. 1623. in febre maligna primum feliciter sanguinem misisse. Alvum aperiendam esse lenibus ptisanis laxantibus. Sed ab ipso morbi initio, nisi ista sufficiant, antimoniata emetica danda. Summam etiam vesicatoriorum utilitatem esse. Non debere cadavera incidi. Empiricus liquorem universalem adversus omne genus febrium male laudabat.

IDEM in *journal des sçavans* 1679. vermes viri lumbricorum similes. In corde hydropici os circulare, quod noster pro naturali habet.

ID. in ventriculo canis vermes filiformes.

ID.

Id. in ZOD. MED. GALL. ann. 5. de utilitate medica glaciei.

Id. *journal des savans*, 1684. n. 24. Homo a fulgore exustus, vestibus integris, lingua & dentibus evulsis, utique corpore fano.

Id. *journal des savans* 1690. calculus solidus in medio vitello ovi.

Cum Filius ejusdem nominis a. 1700. librum scripserit, non satis novi, num ad nostrum pertineat *dissertation très-instructive sur trois operations de la taille faites en six mois avec parfaite guérison de celui qui les a souffertes* Lion 1702. 4. BUR.

§. DCLXV. JACOBUS PANCRATIUS BRUNO.

Per multos annos professor Altdorfinus, numerosas disputationes edidit.

EJ. *de ophthalmia* Altdorf. 1653. 4.

EJ. *de fermentatione sanguinis* 1663. 8. LEHM.

EJ. *de medicamentorum facultatibus* 1670. 4. H.

EJ. *dogmata medicinae generalia in ordinem redacta* Nürnberg. 1670. 8. *. ib. 1682. 4. 1688. 4. Lipsi. 170. medicinae breve compendium ex Græcis, fere ad scholarum morem.

EJ. *remora impedimenta purgationis in scriptis Hippocratis detecta exercitationibus V. comprehensa & theses medicæ de purgationis modo ac viis ad album unum eorum quorundam ελληνικων µηµατων* appendice 16. 4.

EJ. *consuetudine* ib. 1677. 4.

EJ. *de medicamentis ex homine tam vivo quam mortuo desumptis* ib. 1677. 4.

EJ. *de vene sectione duæ* ib. 1677. 4. HE.

EJ. *de antehac promisso* CASTELLANO *lexico medico renovato epistolica declaratio* ib. 1678. 4.

EJ. *methodus medendi cum subcontrarietate ex HIPPOCR. Sect. II. Aph. 22.* ib. 1680. 4. HE.

EJ. *de cephalalgia* ib. 1682. 4. HE. alii 1683.

EJ. *de flatibus, s. aeribus microcosmo commodis & incommodis* ib. 1683. 4. HE.

EJ. *testimonium studiorum* J. MAURITII TRILLER ib. 1689. 4.

EJ. *ad HIPPOCRATIS sectionem III. Aph. 3.* Altd. 1687. 4.

EJ. *ad sectionem III. Aph. 12.* ib. 1691. 4. HE.

EJ.

- EJ. *propyleum medicum* Altd. 1696. 8.
- EJ. *de mysterio vel arcano medico vero & catholico* 1697. 4. PL.
- EJ. *de vomitoriorum & purgantium tempore delecto ad Hipp. aphor IV. 4. ib.* 1699. 4. HE. PL.
- EJ. *de epilepsia puerili* ib. 1699.
- EJ. *de incongruo purgantium tempore* ib. 1699. 4. HAEN.
- EJ. *de vomitionis commodo in aegris sine febre* ib. 1700. 4. *.
- EJ. *de hieme in lientericis vomitibus impedimentum praeibente ad Hipp. aphor. IV. 12. ib.* 1710. 4.
- EJ. *de retrimentorum corporis humani coloribus variam in aegros significationem praeibentibus ad Hipp. Aphor. IV. 21. ib.* 1702. 4. PL.
- EJ. *de natura methodi therapeutica scopum per contraria querentis observata ex Hipp. Sect. IV. Aph. 28.* 1703. 4. *.
- EJ. *de Arnaldia* 1706. 4.
- EJ. *periculum majus vel minus in febribus continuis ex Hippocrate* 1707. 4. HAEN.
- EJ. *de respirandi difficultate & desipientia in quibusdam febribus continuis lethali denuntiata ex Hipp. sectione IV. Aph. 50.* 1709. 4. HE.
- Annus ignoro mantissae s. nomenclaturae medicae hexaglottae;
 Edidit & auxit B. CASTELLI lexicon, saepe recusum.
 Et JESSENI de sanguine judicium Nurnb. 1668. 12. *.
 Edidit C. HOFMANNI isagogen medicam Lips. 1678. 12.

§. DCLXVI. VARIII ad annum 1654.

DOMINICUS de MARCHETTIS, chirurgus & incisor, cujus vita est in Lyceo PATINI, hoc anno 1654. anatomes compendium edidit. Successerunt observationes & tractatus medico chirurgici recusi Patav. 1664. 8. *. Amsterd. 1665. 12. *. & nuper recusi Neapoli 1772. 4. *. Chirurgici equidem potissimum argumenti sunt, quas diximus observationes, vetum memoria dignissimae. Intercurrunt tamen aliquae magis practicae. Dolor capitis saevissimus ex lue natus venerea, repetita terebratione aliquoties sedatus, demum sublatus. Sic in alio exemplo. In tertio, cum a terebratione factum foramen clausum esset, mansit dolor, porro insuperabilis. Ex pleuritide empyema incisione sanatum. Anevrysmata aortae sub corde, sanguis in pulmone effusus, aeger suffocatus. Amplissimum cor firmius septo transverso & pleurae adnatum, inde difficultas respirandi, & dolor in hypochondriis. Dolor & abscessus ventriculi cum sanguinis vomitu, lenibus auxiliis sublatus. Abscessus purulenti

purulenti hepatis gibbi incidendi, cavi per urinam expurgandi, cujus expurgationis felix exemplum adfert. Testiculus in inguine infantis retentus, male pro abscessu curatus. Vesicæ urinariæ loco cellulæ: hæc & aliæ nonnullæ adnotationes repetuntur apud RHODIUM.

In proprio libello *de ventosa spina* ferro & igne uti jubet.

GE. CORTACII *trutina medica, s. de vena sectionis* & vini usu in febris adversus ἀίμοφοβας καὶ ὕδροφοβας perpenditur Patav. 1654. 4.

JAC. CUSIGNOTUS *de purgantium medicamentorum facultate* Lion 1654. 8. TR.

JULII MILLI *natura morbos decernentis arcanum opus* Venet. 1654. 4. *. Ad HIPPOCRATIS sententiam, quam GALENICÆ opponit, de crisi & modo numerandorum dierum. Exemplum quartanæ complicatæ in muliere gravida. Periodi, earum causa. Ubi venam fecare liceat, ubi minus conveniat. Præcognitiones in certos & criticos dies. Coctio, ejus signa. Crises & earum tempora, hæmorrhagia, sudor, exanthemata, etiam icterus. Fusè de symptomatibus februm; soporem semper malum esse. Signa ex facie, lingua, aliis partibus corporis, repetita omnia, ad HIPPOCRATIS sensum. Morbi acuti. Angina, pleuritis & peripneumonia ejusque præfagia; Tabes. Tunc chronica mala, fere per singula. Melancholia, Excrementa. Urinæ, fæces. Magna pars operis, ab ipso rigore initio facta, est commentarius ad prædictiones Coacas.

Profusiones apologetica approbatorum Sibirii adversus auctorem libelli qui inscribitur Pithegia Paris. 1654. d'ETR.

LENONIS GUILLEMÆI *doctoris* & peste & fuste sublimis apotheosis Paris. 1654. 4. ASTR. Monspelienisium asperum scriptum in CAROLUM GUILLEMEAU.

SIMEONIS SETHI editionem diximus in Botanicis.

UBBO EMMIUS. EJ. *effigies* & vite professorum acad. Groningæ & Omelandiæ ib. 1654. fol.

ANDR. QUENSTEDT *diatribe de patriis virorum doctorum* Witteb. 1654. 4.

ANDRÆ PROBST *de phantasia ejusque per melancholiam adfectione exercitatio* Berlin 1654. 12. L.

SAUVAGEON *traité chymique contenant les préparations usages & doses des plus usés remèdes chymiques*, 1654. 12.

§. DCLXVII. VARIII.

J. PERREAU *rabbatjoye de l'antimoine triomphant, ou examen de l'antimoine justifié de M. RENAUDOT* Paris 1654. 4.

Tom. III.

F

JEAN

JEAN MERLET *remarques sur le livre de l'antimoine* d'EUSEBE RENAUDOT ib. 1654. 4. d'ETR.

EJ. *paranesis ad medicos antimoniales ex libro GALENI περι πτισανης* 1655. d'ETR.

CHARLES de ST. GERMAIN *le médecin royal ou le véritable médecin charitable* Leid 1654. 8. WACHEND. 1668. 4. FALC.

L. D. F. (LOUIS FONTENETTES) *HIPPOCRATE dépaycé, ou la version paraphrasée de ses aphorismes en vers françois* Paris 1654. RADIER.

H. MASON's *general practice of physik* Lond. 1654. f.

Ferdinands III. *Infectiones-Ordnung* Wien 1654. F.

§. DCLXVIII. DISPUTATIONES.

MICH. SENNERTUS *de paralyfi* Witteb. 1651. 4. HE. Ad 1651. debuisse revocari.

EJ. *de apoplexia* ib. 1654. HE.

EJ. *de febris in genere* ib. 1659. 4. RIV.

EJ. *de suffocatione uteri* ib. 1660. 4. HE.

EJ. *casus laborantis febre maligna Ungarica* ib. 1662. 4. RIV.

EJ. *de hemicrania* ib. 1662. 4.

EJ. *de suppressione mensium* ib. 1664. 4.

EJ. *de febris* ib. 1669. 4. num alia ab ea quæ 1659.

EJ. *de scorbuto* ib. 1673.

EJ. *de dysenteria* 1677. 4. HE.

EJ. *de imbecillitate ventriculi* ib. 1676. 4. HE.

EJ. *de morbo Hungarico s. castrensi* ib. 1677. 4. HE.

EJ. *de lue venerea* ib. 1679. 4. HE.

EJ. *de febre petechiali* ib. 1681. 4. HE.

HENR. DELMANN *de mensium fluxu immodico* Leid. 1654. 4. PL.

J. de RAEDT *de arthritide* ib. 1654. 4. PL.

J. van BONEVAAL *de paralyfi* ib. 1654. 4. PL.

J. DYLMAN *de phrenitide* ib. 1654. 4. PL.

GEORG. GESENIUS *de suffocatione uterina* ib. 1654. 4. PL.

HENR.

- HENR. RYSENDEECH *de lue venerea s. morbo gallico* ib. 1654. 4. PL.
- GERH. v. RHYN *de paralyfi* ib. 1654. 4. PL.
- J. STORK *de cholera humida* ib. 1654. 4. PL.
- BERN. PALLEMENT *de apoplexia* ib. 1654. 4. PL.
- ANDR. TETRODIUS *de variolis & morbillis* ib. 1654. 4. PL.
- HERMANN STEENBERGEN *de arthritide* ib. 1654. 4. HE.
- HENR. ADOLPH HOFER *de pleuritide* Argent. 1654. PL.
- J. ALB. MULLER *de mania s. insania* Argent. 1654. 4. *.
- J. JOACH. VIETOR *de morbo Neapolitano* Gieff. 1654. 4. *.
- CHR. NIFANIUS *de λυκανθρωπια* Witteb. 1654. 4. RIV.
- EL. HENR. HENKEL *positioinum medico forensium enneas* Jen. 1654. 4.
- J. GEO. REINHARDI *chymia ut quarta medicina columna* Lipf. 1654. oratio HE.
- FRID. ARNISEUS *de affectione melancholia hypochondriaca* HAEN. 1654. praeside O. WORMIO.
- GEORG KRUGK *de peste* Gera 1654. 12. L.
- J. ERN. ESLINGER *de peste* Basl. 1654. 4. HE.
- GEORG KAUFUNGER *trutina medica*. Locus excidit.
- J. BOURGEOIS & ALANI LAMY *E. phrenitidi narcotica* Paris. 1654.
- REN. MOREAU & CL. QUARTIER *E. in longorum morborum apositia, ciborum varietas* ib. 1654.
- CLAUD. QUARTIER & PHIL. DOUTE' *E. somnolenti vite brevioris* ib. 1654.
- CAR. BOUVARD & CL. de FRADES *E. partium δυσπαθεια est potior ευπαθεια* ib. 1654.

§. DCLXIX. OTTO TACHENIUS.

Chemicus, peregrinator, homo morum suspectiorum (a).

EJ. *Epistola de famoso liquore alcahest* Hamburg 1655. 4.

EJ. *echo ad vindicias cheirosophi de liquore alcahest* Venet. 1656. 4. *. Asperinum scriptum in HELFRICUM DIETERICH. Multa ad vitam & mores suos spectantia

F 2

(a) BURGGRAV *libit.*

ſpectantia tuetur. Monet ſe viperinum ſalem raro vendere, cujus exiguam portionem intra annum parare poſſit. In liquorem alcaheſt.

EJ. *exercitatio de recta acceptatione arthritidis & podagræ* Patav. 1662. 4. B. THOMAS.

EJ. HIPPOCRATES *chemicus qui noviffimi viperini ſalis antiqua fundamenta offendit* Venet. 1666. 8. HÆNEL. Brunſvic. 1668. 12. *. Leid. 1671. 12. Pariſ. 1674. 12. RAST. Inventa chemica omnia ad HIPPOCRATEM refert, de ſale ſuo obiter locutus. Duumviratum acidi & alcali adſtruit, igni acidam vim tribuit, alcalino ſali aqueam adſignat, ut Hippocratica placita adtingat. Alcalina corpora poroſa eſſe, in quibus acida ſpicula poſſunt habitare. In ZWELFERUM multa, qua occasione chemica experimenta eo ſeculo minime vulgaria producit, de hydrargyro ſponte præcipitato; de auri eroſione per ſimplices ſales, de argenti mercurio per diuturnam lixivioſi ſalis operationem detecto; de ſalibus fixis plantarum ſuppreſſo igne præparatis, alcalino ſaliſis, eorumque diverſis notis & viribus, ac in hydrargyro præcipitando effectibus; de alcali in ſudore viſo, de ſale fixo ſanguinis. Diſtictio magna ſonans, & ut chemicum decet, obſcura.

EJ. *antiquiffimæ medicinæ Hippocraticæ clavis*, (alius liber ab eo, quem modo dixi) Brunſvici 1668. 12. TR. Venet. 1669. 8. RAST. HÆN. Francf. 1669. 12. *. 1673. 12. L. Leid. 1671. 12. L. Iterum defendit ignem & aquam ſ. ſalem acidum & alcalinum, qui rerum principia ſint. Salium, qui etiam nunc TACHENIANI dicuntur, præparatio hic redit, ex conſumptis tecto igne plantis, quarum cineres multum de ſuæ plantæ natura retineant, neque ſponte deliqueſcant. Alcaheſt ZWELFERI deridet, merum æruginis ſpiritum. Sales medios, ipſum etiam ſalem culinareum, ex conjuncto cum acore alcali naſci, quæ omnia eo ævo nova erant. Acidum ſeminale & innatum eſſe calorem, & vegetationis principium; alcali humorem radicalem, hic minus feliciter. Minium plumbum, ex quo paratur, pondere ſuperare. Salem ſuum viperinum laudat, qui ſit humidum radicale arte factum. Aquam ſpermatis ranarum ob lixivioſam indolem podagris conferre. Nullas eſſe lapidis porcini vires.

EJ. *tr. de morborum principe, in quo plerorumque graviſſimæ & ſonticorum adfectuum dilucida enodatio & hermetica, i. e. vera, curatio proponitur; opus omnino novo liberum* Bremæ 1668. 12. Leid. 1671. 12. L. Oſnabrug 1679. 12. *. Iterum ignem, qui acidus ſit, & aquam ſ. alcali, omnium motuum in corpore humano cauſas eſſe, neque HIPPOCRATI hæc ignota fuiſſe. Podagræ cauſam eſſe acidum cauſticum. Podagræ arthritidem accenſet. In podagra & arthritide in alcalinis ſpem omnem ponit, ut in raſura cornu cervi & pulvere alcalino. Alkali urinæ optimum in podagra fomentum eſſe, tum alia alcalia. Aquæ fortis metalla erodentis vaporem inferre. Multa improbabilia. Calorem ab acido fixo fieri, & perinde ab alcali. Acerrimum integrum hominem eroſurum lixivium cum calce

calce parari, recte. Oleum sanguinis verum esse oleum. Titulus hominis ingenium prodit.

§. DCLXX. VARIE.

CL. QUILLET *Callipedia, s. de pulchræ prolis habendæ ratione poëma* Paris. 1655. 4. *. 1656. 8. 1709. 8. *. Gallice & latine Paris. 1749. 12. Anglice Lond. 1718. 8. Altrorum influxum in fata fetus adgnoscat. Ut femina optime fecundetur. Cura gravidæ. Nævi. Infantum prima cura. Passim lubricus poëta. Regem dehortatur, ne MAZARINI neptim ducat. Sed eum *patriotissimum* MAZARINUS auro placavit, ut ista in nova editione deleret.

PETRUS GASSENDUS presbyter, philosophiæ corpufcularis adfructor, CARTESII adversarius, incisor præterea, & universæ naturæ & medicinæ amans, obiit a. 1655. In ejus operibus omnibus Lion 1658. fol. editis, B. B. recusis Florent. 1727. fol. 6. vol. passim aliqua ad rem nostram faciunt. Primum in T. II., inque *Physices* libro XII. agitur de temperie & valetudine animalium; de sex rebus non naturalibus; de causis morborum, variisque circa eas opinionibus; Porro de februm crisiibus, de sectis medicorum, de remediis, sed in universum omnia. Liber XIII. est de vita & morte animalium, de incremento, decremento. Secunda juvenus & renati dentes, vitæ duratio & aliqua exempla propria, de mortis causis, de annis climactericis. Multæ vir lectionis, potissimum in prisorum Philosophorum scriptis.

In tomo VI. *Epistola* continentur, in quibus etiam medica quædam reperias. Ad J. B. HELMONTIUM, num homo natura ad carniæ victum fabricatus sit. Videri homini non esse dentes, quales animalibus carnivoris. Exemplum agni pane nutriti, herbas averfantis, cujus caro mali fuerit saporis. Ergo alium a naturali cibum sanitati nocere.

CLAUDII BONNET *epitome universam D. SENNERTI sententiam fere complectens, purgata ab illis, quæ orthodoxæ fidei visa sunt adversari, adjectis non vulgaribus notatiunculis in praxi animadversis* Avenione 1655. f. Hanau 1655. f.

Alethophili epistola ad JAC. THEVART: accessit sibi Pithegia Eletheropoli 1655. d'ETR.

Apologia approbatoria sibi, s. JACOBI THEVART carmen elegiacum ἀμειβοιον, in quo probatur, sibi non esse venenum Parisi 1655. d'ETR.

Huc refero *αντιλογιαν in formam dialogismi ad JACOBUM THEVART.* d'ETR.

ZACHARIÆ PASQUALIGI *s. vero nomine THEOPHILI RAYNAUD S. J. Eumubi nati facti mystici, ex sacra & humana natura illustrati* Divione 1655. 4. d'ETR.

H. M. L. D. M. (HONORATUS MARIA LAUTHIER) Prof. Aquensis. E. J. est HELMON-

III *apologia adversus doctrinam novitatem prætendentes* Lion 1655. 8. *. Non debere omnia damnari, quæ nova sint. De fetu retento vide *B. Anat.*

SEBASTIANI SCARABICII Patavini, in patria professoris, *de ortu ignis febrifici historia physico medica ad AVICENNÆ ordinem* Patav. 1655. 4. *. Commentarius in Avicennam fusissimus, ex Arabum & Græcorum theoriis, ad universam febrium historiam pertinens.

EJ. *de lapidis concretionem in homine* Patav. 1678. 12. *. editio II. Non totus Linanis est. Calculi varietates colores; Roboris truncus in lapidem conversus, Venetiis visus. Canis figura in calculo renali, cordis in vesicali. Ad avertendum calculum utilis terebinthina: corticis medii avellanarum pulvis ad drachmam cum decocto viciarum, PREVOTII medicamentum.

EJ. *historia cerebri bovini in lapidem mutati* Patav. 1655. 12. 1678. 12. *. Bos faginatus usque macilentus manserat. Effracta calva cerebrum reperi tum suis cum gyris lapideum, in igne invictum. Vidit S. & demonstravit. Nihil impedire, quo minus & in homine cerebrum petrefiat. Mammam marmoreæ duritatis vidit.

Vitam habet PATINUS in *Lyceo*.

JOHANNES FRANCISCUS de FRANCISCO medicus Taurinensis, *de venesectione contra Empiricos* Neapoli 1655. 12. Fr. Lips. 1685. 8. *. Se ex vulgari more venam in febribus secuisse, deinde, cum in constitutione epidemica infelicissime hæc curatio eveniret, absque ea faustiori omine medicinam fecisse. Contra GALENISTARUM argumenta, & contra plethoram. Denique, si Diis placet, GALENUM pro sua sententia citat.

THOME STANLEII *history of philosophy* Lond. 1655. fol. Paris. 1660. fol. Amsterd. 1690. 8. Lipsiæ recusa & aucta a J. GODOFREDO OLEARIO. Inter philosophos passim etiam veteres medicos græcos recenset.

J. CONRADI DIETERICH *nartheceum medicine veteris & novæ juxta ductum aphorismorum Hippocratis* Gieß. 1655. 4. L. Ulm. 1661. 4.

EJUSD. HIPPOCRATIS *aphorismi illustrati* Gieß. 1656. 4. Ulm. 1665. 4. L.

THEODORI BEZÆ; ANDR. RIVETI, GISBERTI VOETII, J. HOORNBECK *tractatus de peste* Leid. 1655. 12. FALC.

HENRICI WENDLAND *catalogus Procancellariorum &c. Gryphiswaldens. Greifswald.* 1655. CONR.

§. DCLXXI. VARI.

ROBERTI BAYFIELD *enchiridion medicum containing the causes, signes and cures of all diseases. Acc. Tract. de facultatibus medicamentorum compositorum & dosibus* Lond. 1655. 8. RICHT. EJ. etiam sunt *diseases of the head* Lond. 1663. 8. OSB.

Chymical medical and chirurgical adresses made to SAMUEL HARTLIB Esq. Lond. 1655.

1655. 8. *. Num singulis morbis sua specifica sint remedia; esse. Philaretus Empiricus. Male arcana utilia damuari.

FRANCISCUS MORETO ROMA, archiater JOHANNIS IV. *Observagao do Achaques que sua Magestad tuve en Salvatierra* Lisboa. 1655. 4.

EJ. *de la medecina practica* ib. 1664. 4. 167.. 4. 1726. C. de V.

DOMINICI AUDA LANTOSCAN *breve compendio di maravigliosi secreti* Rom. 1655. 1660. 8. Venez. 1663. 12. ASTR. 1669. 12. 1676. 12.*. 1686. 12. 1692. 12. 1716. 12. MAZUCHELLI. Taurin. 1665. Milan. 1666. 12. Monachus, peregrinator, discipulus HIPPOLYTI MANCINI botanici, quem etiam in herbis conquirendis comitatus est, denique Romæ pharmacopœæ in Nofodochio S. Spiritus præfectus. Arcana aperit omnis generis, ea magnis laudibus effert. Arcanum auxilium, quo morientes aliquamdiu sustentet. Aliud antimoniale, quo lienis scirrhi superentur. Notæ in verficulos Salernitanos. Auctarium novum medicamentorum.

EJ. *practica de speziali* Venet. 1736. 8.

J. J. (J. JOURDIN) *le parfait cavalier, ou la connoissance du cheval, de ses maladies & remedes* Paris 1655. f.

ROBERT de SALNOVE, *la Venerie Royale* Paris 1655. 4. RAST.

L. de BAUFORT *de la peste* Leid. 1655. 12. CARLSON.

Lettre de M. GAUDIN à M. MERLET au sujet de l'émétique Paris 1655. d'ETR.

RAINERIO PEUCA *apologia de medici* Milan. 1655. 8. d'ETR.

Des Fürstenthums Hennebergs revidirte Ordnung u. Tax der Apotheken Arnstatt 1655. 4.

Erneuerte Ordnung der Apotheken zu Heilbrunn Heilbrunn 1655. 4. TR.

MART. BOEHMENS *neu Buch bewährter Rosarzneyen* Berlin 1655. 8. B. LEHM. Lips. 1659. 8.

ELIAS BEYNON *barmherziger Samariter* Heilbrunn 1665. 12. TR. Lips. 1686. 12. Nürnberg. 1700. 1752. 12. 2. vol. & alias; medicamentorum collectio.

... HYGREUS *van de medicyne en chirurgie* Amsterd. 1655. 4. RUFFORTH.

§. DCLXXII. DISPUTATIONES.

J. STRAUCH *de tympanitide* Lips. 1655. 4. RIV.

CORN. SCHAGEN HOOGLANDT *de hepatide* Leid. 1655. 4. PL.

HENR. HILDERS *de generatione spiritus animalis ejusque operationibus & nonnullis capitis adfectibus* Leid. 1655. 4.

PHIL.

- PHIL. TUYNLSUIPER *de pleuritide* Leid. 1655. 4. PL.
 SAM. EGGERBERT *de angina* ib. 1655. 4. PL.
 J. LUBBERTUS *de lue venerea adjuncto dolore podagrico* ib. 1655. 4. PL.
 GERH. WORST *de morbo regio* ib. 1655. 4. PL.
 BONAVENTURÆ COEGELEN a DORTMONT *de colica passione* Utrecht 1651. 4.
 CHRISTOPH LIPSTORP *de morbis mulierum* Jen. 1655. 4. p.
 J. ANDR. FROMMANN *de jure furiosorum hypotheses* Tubing. 1655. 4.
 Jurifconsulti.
 CAR. LOMBARDIUS *de febre in genere* Marburg. 1655. 4. HE.
 MARTINUS LIPENIUS *de affectibus in genere* Witteb. 1655. 4.
 EJ. *Bibliotheca realis medica* Francof. 1679. f. *. secundum titulos materiarum
 census titulorum librorum.
 J. KLEIN *artis medicae elogium* Tubing. 1655. 4.
 HENRICI SCHMIDT *medicina Danica* Hafn. 1655. 8.
 JACOB ABEL *de phthisi* Basl. 1655. 4. HE.
 J. RUD. DINKEL *de chylicatione & ventriculi coctione, ejusdemque concoctionis
 lesa actione* Argent. 1655. 4. *.
 CONRADI KLEIN *de morbi gallici natura, differentia, causis & signis* Argent.
 16 . ASTRUC. putat ante a. 1656. poni debere.
 DIONYSIUS GUERIN & ABR. THEVART E. *melancholici brevioris vite* Paris.
 1655.
 DION. ALLAIN & CAR. PATIN E. *fusca nutricis lac salubrius* ib. 1655.
 PETR. de BEURAINS & PH. CHARTIER E. *oleum butyro salubrius* ib. 1655.
 DION. le SOUBS & PHIL. DOUTÉ E. *Borealium edacitas non insalubris* ib.
 1655.
 BARTH. BARALIS & FR. de la CHAMBRE E. *carnes piscibus salubriores* ib.
 1655.
 ALANI LAMY & PHIL. DU VAL Non E. *angina repellentia* ib. 1655.
 NIC. le LETIER & ABR. TAEVART E. *febris quartana longissima & securissima*
 ib. 1655.
 CL. QUARTIER & CAR. PATIN, Non E. *pestilentiae sudorifera* ib. 1655.
 FR. LANDRIEU & NIC. MORIN E. *pleuritidis initio purgatio* Paris. 1655.
 Non fuisse propugnatam lego.
 PETRI RAINSSANT *questio medica an cometa morborum prodromus*
 1655. 4. le TELLIER.

§. DCLXXIII. VARII.

CHRISTOPHORI BENNET *tabidorum theatrum, s. phthiſeos, atrophie & hectice xenodochium* Londin. 1656. 8. *. 1720. 8. Francof. 1665. 12. TR. Leid. 1714. 8. PL. 1733. 8. 1742. 8. Lipf. 1760. 8. Florent. 1751. 8. Primo loco *Vestibulum*. Præcedunt varia experimenta, etiam physiologica cum sanguine phthiſicorum facta, qui subniger, conquassatus eleganter rubeat, & calore addito ex rubro in flavedinem transeat. Deinde pathologica, quibus ad opus ipsum se præparat. Pectoris mala & asthma levata per ichorem de tibia manantem, & per tuberculum tibiæ. Hæmorrhagia ægroto familiari suppressa, pene tabes successisset, nisi sponte sublata fuisset; cum sanguis denuo de nare manaret. Sanguinis in caput congestio apoplexiam minata sero educto sanata. Sic porro noster thesin aliquam proponit, remque per experimenta & observationes subjectas confirmat, tamen ut dictionem obscuram malles dilucidam, & minus aliquanto theoriæ præferres. A sanguine de tibiis repulso, quarum arteria arctior erat facta, magna in capite & pulmone mala nata. Venerei veneni in pectus refluxus. Signa fluxionis, s. congesti in aliquam partem corporis sanguinis. Sanguinem igne subjecto pus olere, & sponte in pus verti. Viscositatem venæ pulmonali in infante lethali eventu vidit adhærere. Sputi variæ species. Mucositatem in sanguine increſcere, & vasa obturare. Salina sanguinis degeneratio & sulfurea. Sputum in tabidis subdulce. Emplastra glutinantia, & balnea frigida hæmoptoën augere. Purulento infanti lac in duritiem fere tofaceam degenerabat. A nimio usu dulcium cholera. Halituum & suffituum summa utilitas in vero pulmonis ulcere, inque aliis phthiſicis, cum pulmonis corruptela. Sic etiam in pervicacitate tenacis sputi sudorem movisse profecit.

Theatrum ipsum. Tabes: humores in ea alienati, sanguis salsuginosus; signa mali & prognosis. Hæmoptoe critice superveniens sæpe innocua. Tabes absque pulmonis vitio Anglis familiaris. A mensibus subpressis hæmoptoe pessima. Curatio: tempora leniter purgantis medicamenti. Deterſiva deinde, quoad sputum colore & consistencia sit meliori: illa ex abiete, pino & terebintho optime sumi. Acria torpidis danda. Sudorifera matutinum & diurnum sudorem expedientia in principio mali optima sunt, inveterata phthiſi non conveniunt. Suffitus in principio difficiles, progrediente deterſione meliores: Neque adhibendi, nisi postquam per aliquot hebdomades hæmoptoe conquieverit. Venæ sectio, potius minor & repetita convenit. Formulæ, inter eas decoctum limacum. Victus ratio. Vapores varii. Balsami pectorales, adstringentia, sed etiam auripigmentum, cum instrumentis ad suffitum recipiendum aptis. Ferrata aliqua medicamenta. Alia sparsa. Cervix vesiculæ fellæ calculo obturata, sero plena, in albuminis speciem coagulabili.

BARTHOLOMÆI BAUSNER Transylvani, *de consensu partium corporis humani* L. III. Amsterd. 1656. 8. *. Singularum corporis partium cum omnibus aliis consensu physiologicus, pathologicus, therapeuticus.

JOHANNIS CHICOT Medici Regii, *Epistole & dissertationes medicæ* Paris. 1656. 4. *. Satis doctus vir & latinus, neque undique inutilis, etsi sæpe moris immeritus theoriis. Libelli sunt septem vel octo. *Manuductio ad medicinam faciendam: de anno & anni tempestatibus diss: de purgandi ratione*; hic fufe, cordate antimonialia medicamenta contra acerbos horum medicamentorum adversarios tuerur; eorumque laudes in malignis febribus celebrat, ut post iteratam phlebotomen vomitus cieatur, in ipso principio acutorum morborum. *De rheumatismo* ampliter; iterum stibium defendit, cum tamen Hippocraticum se esse gloriatur. *Thermas* non valde probat. *De morbillorum & variolarum ortu & causis*; non esse ab aliquo sanguine menstru matris, quæ in senibus sæpe primum erumpant. Non metuendam esse in variolis venæ sectionem; LUDOVICO XIV. annum degenti duodecimum quater sanguinem felicissime missum esse. Illuviam primarum viarum omnino expurgandam, ALFONSO MARESCOTO, DURETO, S. PIETREO auctoribus. *De dolore fufe. De somno & vigilia. De vi opii*; vulgare nostrum, quod merum sit meconium, se non probare. Ut ex fativo papavere incisis capitibus ipse opium præparet, mitiorem cum succo limonum tincturam daturum, quam exhalando in extracti formam denses. *De melancholia morbo. PRO GALENO* contra AVERRHOM. Aqua lactis e fero stillans eum succis cichorii &c. igne subjecto sensim pulsa, admittis fructuum horæorum succis, una fermentationi permittis, hoc auxilii genus noster putat efficax esse. *Scriptiones aliquæ medicamentorum ex ferro, ex antimonio fumtorum. Venæ sectio* recessaria. *Recusæ* sunt Paris. 1667.8. ASTRA.

EJ. *posteriores cogitationes epistolæ & dissertationes medicinales* ed. III. Paris. 1669. 8. TR. *Acc. epistola de cholera morbo, diatriba de asthmate s. suspirioso anhelitu.*

HONORATI BICAISSE *Manuale medicorum, s. syntaxis aphorismorum ex HIPPOCRATIS operibus, Prænotionum & prædictionum secundum propriam morborum omnium nomenclaturam ordine alphabetico* Aix. 1655. 12. 1656. 12. BUR. LIND. Genev. 1660. 12. Jen. 1712. 12. Paris. edente HENRICO GUYOT 1739. 12. BUR.

BENEDICTI SYLVATICI Equitis, Patritii Patavini, P. super ordinarii. *Consiliorum & responsorum medicinalium Centuriæ IV. accedit methodus collegiandi* Patav. 1656. fol. *. Morbi a capite ad calcem, & ad unumquemque pluscula exempla. Ipsius morbi brevis historia, deinde ratiocinatio, denique curatio Galenica; multa consilia pro Polonis, Germanis, & in universum illustribus ægrotis. Multa fuculo condones, curationes imbelles: etiam ignorata, quæ scire potuerat, ut modum consolandi myopes, cujus mali causam, dudum tamen detectam, noster ignoravit. Non tamen nulla sunt utiliter ab auctore adnotata. Omne excretionis genus nonnunquam suas servare periodos. Sudorem quavis nocte redeuntem se vidisse, & alias semel in mense, menstruæ purgationis locum tenentem. Multi ægroti, quos noster morbo gallico laborare aperte fatetur. In planitie (illa ab effusis aquis insalubri mare inter & Lucam) febris acuta epidemica, Plicam a.

1560 in Alfatia & Helvetia grassatam esse, posse absque periculo aut cruentitione capillos refecari, quod ipse fecerit post necessarias purgationes: neque tanta mala ut cæcitatem, gibbum ablatae plicæ supervenire. In ulcere palati gallico decem grana mercurii dulcis in dies imperat cum conf. hamech fumenda. Epilepsia a ventre adscendens, quam flatus erumpentes levabant: aquam Tettuccianam dat, & hieram picram, lapidem etiam lazuli, ut arabistam adgnoscas, multoque magis ridicula alia, hirundinum picarumque cum pæoniæ radice certo sub signo effossa tincturam. In mania laudat cranii terebrationem, cauterium prope futuram coronalem inustum, cui globulus inmittitur, alia in capite cauteria, non antimonium, quod noxium sit expertus. In melancholia balnea, galenicum auxilium; a D. POMME de novo commendatum. In semiparalyfi folia nicotianæ masticanda. In catarrho falso cum difficili spiritu aerem frigidum jubet inhalare. Nyctalopia, nempe cæcitas nocturna. Visio duplicata diuturna, nullo apparente vitio, tum splendores ob oculis versantes. Polypum narium mavult evelli, quod MARCETTO bene successerit. In phthisi laudat carnem porcellorum, in pleuritide oleum amygdalorum; in empyemate spiritum vitrioli. Qui panem non poterat deglutere, eum is morbus sustulit, cum omnis deglutitio abolita fuisset. Qui gustum amiserit. Morbus niger. Vomitus materiæ nigræ, acidæ, acerbissimæ. Pus per alvum & vomitum redditum, cum tamen in crure ulcus esset. Ex brachii abscessu pus in alvum decumbens, intestinum perforatum, tamen sanatum. Ischuria a caruncula. In vestali virgine alvus per triginta menses obstructa; oleum amygdalorum dat aliaque lenientia. Post colicam pus per alvum & urinam. Funestus A. SPIGELII morbus; a compuncto indice tumor & dolor in brachio, inde bubo sub axilla cum febre & acuto dolore, apertus ichorem demittens, tunc diarrhœa funesta: abscessus erat in hepate secundum prognosticon. Lien tumidus cum synocho tertianæ duplicis typum servante. Cylaminis radix in ictero. Cum alvo adstricta & dolore circa umbilicum, pulsus per universum corpus. Diabetes in puero septenni. Potulenta non mutata per urinam reddita. Calculi duo insignes ex femina excisi. Urinæ summa parcitas, ut decimo fere die lactææ urinæ modicum redderetur, alvus una sicca. Ex renis ulcere lotium lacteum. Calculosus luna crescente atrociter dolebat, nihil quidquam luna tabescente. Calculus felleus interno nucleo circumnatus. CAROLUS austriacus a calculo ut videtur peremptus, & frater LEOPOLDUS (imperator) in juventute de calculo suspectus. Qui semen ex levi tentigine aut libidine reddebant. Frequentissimos *ονειρογμος*, inde impotentia ad levandum oculum. Cui in venere penis flacebat. Hydrops uteri & ex utero aqua manans cum abortu: partus vivus, sed artubus contortuplicatis editus. Quæ claudos pueros pariebat. Calculus ridicule positus, ut quinquemestris fetus vitalis esse possit, menses faciendo lunares, & connumerando imperfectos. Mors a fungorum esu, certe ut putebatur nimis enim fera symptomata se extulerunt; sic alius a veneno extinctus. Asphyxia cum multis aliis malis conjuncta, quam noster non metuebat.

LEONHARDI SIMON *Gelodachrya s. de naturali & præternaturali fetu & risu*
Messan. 1656. 4. MANGET.

SAMUEL STOCKHAUSEN *de lithargyri fumo noxio morbifico ejusque metallico frequentiori morbo vulgo dicto die Huttenkaze oder Huttenrauch cum app. de Montano affectu asthmatico metallicis familiari die Bergsucht* Goslar 1656. 8. *. Novum morbum describit; primum quidem a plumbo natum, cum immenso alvi dolore, eaque pertinacissime obstructa, cum cardialgia, syncope, inflammatione intestinorum, urinæ suppressione, deinde cum membrorum paralyfi & convulsione, & universi corporis atrophia. Invadere potissimum Euro flante, fumo antrorsum pulso: in plumbariis, non in ærariis officinis. Malum non ab arsenico esse, neque ab antimonio, a sulfure, a cadmia, a vitriolo, sed ab ipso lithargyrio; illis enim infestum esse, qui plumbo argentum depurant, aut alioquin in lithargyrio occupantur. Ad curationem, *benedictam* laxativam sæpe non posse alvi stricturam superare. Clysterum necessitas. Emetica in morbi principio: deinde scammonium, jalappa, anodyna, emollientia.

Alter morbus est molesta tussis absque febre, sicca, anhelosa inque phthisin degenerans. Causæ variæ, fumi metallici & pulveres, & factores metallorum. Subjecta est opusculi epitome Germanica. Nuper STOKHAUSII opus in Gallia prodiit, gallice versum 1776. 12.

In THOMÆ WHARTON *adenographia*, passim varia ad rem clinicam faciunt. Prodiit Lond. 1656. 8. *. Wefel. 1664. 12. *. Scirrhi glandularum mesentericarum, & ingens in mesenterio a WHARTONO repertus tumor. Pancreatis scirrhi, abscessus. Bubones varii generis. Prostata non esse gonorrhœæ sedem. Strumæ & scrofulæ, nam utrumque genus separat, & describit. Strumas evanescere, & noviter redire. Cum externis strumis internas fere conjungi, potissimum mesenterii. Externas dari, etiam in ciliis. Sub cornubus caprarum & ovium nascuntur vermes, qui per nares & palatum descendunt, & in muscas carnivoras abeunt.

CAROLI VALESII *de BOURGDIEU Commentatio de peste & exanthematibus ad ALEXANDRUM VII.* Rom. 1656. 4.

EJ. *aphorismi prognostici HIPPOCRATIS in febribus acutis, commentariis illustrati* Rom. 1659. fol. HEBENSTR.

J. *de GORIS diss. de pleuritide infera descendente vel hypochondriaca* Paris. 4. FALC.

... EBERHART *medulla totius praxeos medicæ aphoristica ex emendatione* JOACH. SCHELII & VAL. ANDRÆ MOELLENBROKII Erford. 1656. 4.

FRANC. PIDOUX I. F. M. D. *de febre purpurea* Poitiers 1656. 4. BUR.

FRANC. CHOMEL *de tussi* Lion 1656.

GEORG. ROSCIUS SABINUS *de peste* Rom. 1656. 8. CIN.

Manuale medicorum. Aquis sextiis 1656. 4.

J. MULLER *miracula chymico medica* Amsterd. 1656. 8.

CHRISTIANI OSTENFELD *oratio in obitum THOMÆ FINKII* (avi BARTHO-
LINI) Hafn. 1656. 4.

EJ *prodomus exercitationum de medicinæ fundamentis* ib. 1656. 4. L.

J. BRAUN *de vita & morte J. Dueleri prof. Ingolstadt* Ingolft. 1656. 8.
GRIENWALD.

Pharmacia bipartita Francof. 1656. 4.

Pharmacopœa Ultrajectina Ultraj. 1656. 4.

Catalogus medicamentorum reipublicæ Tauberanæ Rotenburg 1656. 4.

§. DCLXXIV. VARIII.

DAVID VALETTA medici Veneti, *liguleio aphoristico ovvero promptuario me-
thodico di preservazione e curazione contro la peste Venez.* 1656. 4. *. Curationem
se superstruxisse experientia in peste factæ, quæ annis 1630 & 1631 in urbe
Veneta sæviit, cum auctor solus nosodochio Veneto præffet. Excuses accusatas
eclipses & malignas planetarum conjunctiones. Historia morbi. In ghetto (vico
Judæorum) intra ædes cubiculum erat, in quod ægrotos includebant, ita malum
non transit ad reliquos ejusdem domus incolas. Divites debere propriis in ædibus
coerceri. Venæ sectionem excludi a putredine, a petechiis. Febres malignas nun-
quam non venæ sectionem poscere, non ita pestilentes: venam tali optime secari.
Primi qui a peste infecti fuerant, a venæ sectione adjuti sunt, non ita, qui
malo jam incrementa nacto. Sudorem Ulyssipone profuisse; eum noster suadet
ciere, quando malignitas putredine major est, & vicissim. Decoctum D. Am-
brosii. Signa majoris malignitatis. Putredinem malignitate majorem indicant
petechiæ, quæ absque bubonibus & anthracibus erumpunt. Vesicatoria ad bubo-
nes conveniunt; horum & carbonum cura. Venetiis tamen quinquaginta homi-
num millia perierunt.

FABRICII ARDIZZONI medici Genuensis, *Ricordi intorno al preservarsi e cu-
rarsi della peste* Genov. 1656.

EJ. *ragionamento o sia discorso sopra l'essenza, cosa, ed effetti dell' aqua mine-
rale, li abusi ed errori che si commettono &c.* GENOVA 1680. MANGET.

Consulti de medici per preservarsi de' mali correnti nella città di Napoli Rom.
1656. CINELL.

Breve compendio del contagio della città di Napoli principiante Maggio Napoli
1656.

G. ANDREA LORENZINI *Breve compendio del contagio di Roma dell' a. 1656.*
In dictione Papali quinquaginta millia hominum periisse.

J. FRANC. CAPELLO Genovese, *epilogo da maravigliosi ed esperimentati antidoti
contro la peste Genova 1656. 12. CIN.*

*Avvertimenti contro la peste raccolti degli secreti da P. INGRASSIA Genova
1656. 12.*

AND. CIRINI *historia della cause ed effetti della peste Genova 1656. 4. MONGIT.*

FREDIANO ELICI *arca novella di sanità, trattato fisico morale Lucca 1656.
8. d'ETR.*

*La stiniomachia; ou le combat des médecins sur l'antimoine Poeme par C. C.
(CORNEAU CAUPIN) Paris. 1656. 8. FALC.*

BINETEAU *la saignée réformée, ses abus, son mauvais & trop fréquent usage
corrigé par quantité de raisons naturelles & d'autorités d'Hippocrate & de Galien
La Fleche 1656. 8. BUR.*

PIERRE de LUNE *le nouveau cuisinier Paris. 1656. 8. 2 vol.*

THO de GREY *the compleat horseman and expert farrier in 2 books Lond. 1656.
4. B. BODL.*

RICH. SHORT *περὶ ψυχροποσίας of drinking water against our novelists, that
prescribed it in England, whereunto is added περὶ θερμοποσίας of warm drink Lond.
1656. 8 PL.*

. . . IRVINE *medicina magnetica, or the art of curing by sympathy Lond.
1656. 8. an IDEM qui WALAEI opera edidit.*

JOHN. SMITH *compleat practice of physik ib. 1656. 8.*

JEREM. GIRNTI *Pestregiment oder kürzlicher Bericht wie sich gesund u. kranke
in der giftigen Seuche der Pestilenz verhalten sollen Lips. 1656. 4.*

Leichpredigt auf ANDR. RIVINUM ib. 1656. 4.

Et Programma 1656. 4.

CHRIST. FARNER'S *Ehrenrettung wider die Apologie J. RUD. GLAUBERI samt
angehörigter Verantwortung Stutgard 1656. 8.*

EJ. *podagrifcher Triumph 8. TR.*

MARTINI TSEH *hovar orvossagos szép új köng wats huj Leutschau 1656. 9.
1676. 8. f. de cura equorum WESZPREMI.*

§. DCLXXV. DISPUTATIONES.

MICHAEL LYSER *de sphacelo cerebri* Lips. 1656. 4. *. A capite adliso apoplexia, sanguis in altero latere ad picis modum niger.

EJ. *de marasmo* ib. 1656. 4.

EJ. in *cultrò anatomico* exstant *observationes* a BARTHOLINO editæ Hafn. 1665. 8. *. 1679. 8. *, quæ huc faciunt. Febris ardentis æstum ut temperaret, in acervis graminis virentis se sepeliit, sub iis enixe sudavit, & convaluit. In virgine artus partim æstu urente, partim frigore infestati. Sudore critico curata febris quartana. Ab uva crispa mota alvus.

In *Epistolis ad BARTHOLINUM* II. n. 73. agit de vomica hepatis.

SIGISMUND RUPERTUS SULZBERGER professor Lipsiensis.

EJ. *disp. de mola* Lips. 1656. 4. PL.

EJ. *de ictero flavo* ib. 1665. 4. ID.

EJ. *de scorbuto* ib. 1666. 4. HE.

EJ. & MICHAELIS ETTMULLER *de morsu viperæ* ib. 1666. 4. *.

EJ. *de iliaca passione* ib. 1667. 4. PL.

EJ. *de rachitide Anglorum* ib. 1668. 4. RIV.

EJ. *de abortu* ib. 1669. 4. HE.

Programma in ejus funere HENRICI RAPOLT ib. 1675. 4. B. BUN.

JAC. JODOCUS RAABENS *casus practicus de pleuritide* Jen. 1656. 4.

EJ. *de αιμορροει s. sanguinis sputo* Jen. 1656. 4. MENZ.

J. CASP. FAUSIUS *de peste* Heidelb. 1656. 4. PL.

EJ. *de venenis morbisque venenosis* ib. 1656. 4.

EJ. *de passione iliaca* ib. 1657. 4. PL.

EJ. *de morbo nigro Hippocratis* ib. 1657. 4.

EJ. *de morbo Hungarico* ib. 1666. 4. HE.

JAC. ISRAEL *de phlebotomia & arteriotome* Heidelbergæ 1656. 4.

EJ. *de febribus in genere* ib. 1665. 4. *.

EJ. *de empyemate* ib. 1665. 4. HE.

EJ. *de urina incontinentia* ib. 1673. 4. *.

GER. THILENIUS *de ictero* Gieß. 1656. 4. *.

TOBIAS HEINSIUS *de ascite* Basil. 1656. 4. Riv.

CHRISTIAN KIESLING *de singultu* Argent. 1656. 4.

NIC. JUNTA *de vertigine* Argent. 1656. 4. Pl.

BERN. BREDENBECK *de dolore* Leid. 1656. 4. Pl.

FR. LANDRIEU & NIC. MORIN *E. pleuritidi inferæ in principio levior purgatio* Paris. 1656.

ANT. de SARTE & FR. de la CHAMBRE *E. asthma thermarum potus* ib. 1656.

DANIEL ARBINET & FR. BOUJONNIER *E. febribus intermittibus inutilis china china pulvis* ib. 1656.

CHARL. BARALIS & NIC. LIENARD *E. gonorrhœæ virulentæ superiorum venarum sectio* ib. 1656.

ANT. BOURGAUD & ÆGID. le BEL *E. a pituita alba hydrops* Paris. 1656.

MICH. LANGLOIS & PHIL. CHARTIER *E. potest debilius pharmacum crebritate vel copia vires supplere fortioris* ib. 1656. Responſionem ignoro.

CAR. le CLERC & ABR. THEVART *E. conferunt curandis magnis morbis animi pathemata* ib. 1656.

J. BOURGEOIS & NIC. LIENARD *Non E. eclipses portentosa* ib. 1656.

J. MERLET & CL. de FRADES *Non E. obſoniis condendis peregrina* ib. 1656.

JAC. PERREAU & ÆGIDIUS le BEL *E. pisces convalescentibus* 1656.

FRANC. LOPEL & CL. de FRADES *E. dysenteria opium* ib. 1656.

CAROL. GUYOT *an sit in arthriticis affectibus necessaria vena sectio* Angers 1655. 4. HE.

§. DCLXXVI. PAUL BARBETTE.

PAULUS BARBETTE medicus Amstelodamensis, clinicus, incisor & chirurgus, auctor, aut certe propagator acus triquetrae, & medicamentorum nonnullorum, quæ etiam nunc usu veniunt.

In *Chirurgia* Belgicæ Amsterd. 1657. 8. *. 1664. 8. latine a J. MUYS Amsterd. 1693. 12. Patav. 1689. 12. edita, & alibi, aliqui morbi interni tractantur, tum hirudinum & cauteriorum usus, inflammatio, erysipelas, oedema, vena Medinensis, bubo, carbunculus, ophthalmia, angina.

EJ. *anatomie practica* Belgicæ, Latine Amsterd. 1659. 8. *. Cum partium corporis humani descriptione morbos conjungit, chirurgicos & internos. Ita hydrocephalus, & uvulæ vitia, struma, pleuritis, empyema, inflammatio mediastini, vermes

vermes in pericardio, & hydrops ascites. Calculi supra 200 per anum egesti cum ægrotus medicamento alvum duceret. Uteri mala. Ischias.

EJ. *praxis Barbettiana* Amsterd. 1665. 8. *. 1669. 12. L. Belgice vertente JAC. LESCULIE' Rotterdam 1665. 8. Amsterd. 1669. 8. TR. & in *coll. oper.* Breve compendium cum longa serie auxiliorum ad quemcunque morbum. Interpositæ sunt annotationes auctoris. Epilepsia sola venæ sectione & medicamento purgante sanata, tum in alio exemplo, venæ sectione, laxante medicamento & sapone cum lacte cocto. Sic in aliis morbis fere exempla felicitis eventus. Alii tamen casus minus ex voto evenerunt, ut angina, quæ ægrotum suffocavit, post repetitam venæ sectionem. Scrofulæ supra mille a collo ad pubem numeratæ. Pleuritis post iteratam venæ sectionem curata mistura de taraxaco. Tabidi sanati. Ab oleo vitrioli casu deglutito singultus, fucco sempervivi sanatus. Scorbutum spiritu salis ammoniaci felicissime superavit. In dysenterico post plurimum sanguinem egestum, intestina tenuia sphacelata, tunicæ erosæ & perforatæ. Volvulus a sphacelo colli intestini, & alius ab ileo septies convoluto.

Cum multis notis recusam dedit FRIDERICUS DECKER Leid. 1669. 12. Amsterd. 1678. 12. *. 1702. 12. Patav. 1676. 12. Venet. 1732. 12. Germanice Francof. 1693. 8. TR. Lubeck 1700. 1718. 8. Anglice. 1718. 8.

EJ. *beschryving der pest* Amsterd. 1662. 8. LAMBERG 1663. 8. TR. 1664. TREW. 1672. 8. *. Ipse pestem cominus vidit, & rariores eventus descripsit. Ischuria cum maximo dolore, sanguinis, deinde puris effluxu sanata. Carbunculus, ut putat. Multi faciunt lapidem *del porco*, qui sudorem cieat, cordi robur addat. Opio felicissime se usum, potissimum cum vigiliæ urgerent. Emplastrum pestilentielle, quod arsenicum recipit Bubo pestilens facillime aufertur. Adjectæ observationes. Cum hæmorrhagia adesset, sudorem PAULUS aliquando non movit, nam cæterum sudorem solebat urgere. Tota glandula bicipiti musculo inhærens consumpta pars tendinis decessit, absque malo. Bubo absque suppuratione, & bono cum eventu discussus. Carbunculus absque febre. Carbunculus in manu igne tentatus, sed frustra. Pestis recidiva, tamen sanata. Mota sternutatione pus de naribus ejectum, morte sequente.

Hæc opera conjuncta prodierunt Leid. 1672. 12. *. & recudi fecit JACOBUS MANGET Genev. 1683. 4. *. 1688. 4. TREW. Germanice prodierunt Francof. 1673. 4., vertente PHILIPPO JACOBO WALDSCHMIDT, tum Hamb. 1677. 8. TR. Francof. 1683. 8. Lubeck 1692. 8. 1700. 8. Gallice Genev. 1675. 8. Italice Venet. 1693. 12. TR.

§. DCLXXVII. F. M. v. HELMONT.

FRANCISCUS MERCURIUS van HELMONT, J. BAPTISTÆ filius, ipse patre suo, singulari viro, etiam magis singularis, propriis ubique usus cogitatis, & in omnia
Tom. III. H atque

paradoxa atque inaudita delapsus, peritia chemica insignis, BOERHAAVIO in senectute notus, ad quam summam pervenit, magni viri benignum judicium expertus est.

EJ. *Alphabeti vere naturalis hebraici delineatio, quæ methodum suppeditat, juxta quam surdi nati sic informari possunt, ut ad sermonis usum perveniant* Sulzbach 1657. 12. *, & Germanice ibid. eodem anno *. Mirus libellus, neque totus inanis. Etsi enim vix credas uvulam, quæ alioquin nihil ad loquelam confert, cum lingua literas hebraicas & earum figuram chaldaicam repræsentare, laudes tamen virum, qui primus modum exposuit, quo ad quamque literam pronuntiandam os hominis & ejus organa adaptentur: furdum etiam loqui docuit, etsi non primus.

EJ. *orgatrice or physik refined* Lond. 1662. fol.

EJ. *the paradoxal discourses concerning the macrocosm and microcosm* Lond. 1685. 8. *. Belgice Amsterd. 1693. 12. Hamburg. 1691. 8. Macrocosmum omitto, alias de theoria viri dicturus. In microcosmo multos se gibbosos curasse, quibus curandis paratam machinam describit. Aquam emissuri, cum tympaniticis ægros ignari medici incidissent, cum aere vitam erupisse. Morbum equi a *brokenwindness* curari incisione facta inter anum & caudam, deinde alte in intestinum cauterio adacto, denique loco ulsto anulo plumbeo confirmato. Ad morbum canis rabidi certissimum auxilium ferrum esse ignitum. Opio hydropem sanari & quartanam febrem, cum aliis tamen misto.

EJ. *Spirit of diseases* Lond. 1694. 8. FOLKES. *Observationes circa hominent & ejus morbos vertente* J. CONRADO AMMAN Amsterd. 1692. 8.

Lego etiam *Vindicias, s. de vita diu conservanda*; Anglicum scriptum Lond. 1657. 8, sed vereor, ne error subsit, & ne hic liber sit GEORGII STARKEYI, chemici.

§. DCLXXVIII. VARIÏ.

ATTILII BULGETII Patavini *de affectionibus cordis tr. in tres libros divisus. Acc. de morbis venenatis venenisque tractatus generalis* Patav. 1657. 4. *. Antiqua equidem ratione scripsit, & formulas numerosissimas operi immiscuit. Neque tamen non laudes, quod per experimenta vim pulsificam arteriarum refutaverit. Palpitatio cordis, syncope.

FRANC. OSWALDI GREMBS Archiatri Salisburgensis, *Arbor integra & ruinosæ hominis* Monach. 1657. 4. 1671. 4. *. Physiologia, deinde pathologia viri HELMONTIANI, qui plurima ad archæum auctorem morborum refert. Morbi a capite ad calcem chemice expositi. Ita in angina venæ sectionem nonnunquam juvare, quod archæus in terrorem conjectus de furore suo remittat. Intercedunt tamen adnotationes aliquæ. Ita qui laute & edaciter vivebat, constrictionem colli

colli periodicam passus, sponte sanatus est, postquam fortunis imminutis parcius vivere instituit. Dolor immanis pylori a sumtis cibis, quem noster pyloro furenti tribuit. Aqua Tettucciana febricula diuturna, & alias pertinax cephalæa superata, tum hypochondriaca flatulentia, postquam a purgantibus medicamentis æger potius pejus habuerat. Colicam se sæpe paucis medicamentis sanasse, sed cum abstinentia a vino conjunctis. Tympaniticum ægrum acidis condimentis sanatum. Qui vino potio solebat calculos expellere, denique post id remedium convulsus periit, cum lapillus initium ureteris obsideret. Sic porro pluscula passim ab experientia sua repetita utiliter adspersit. Inde ad febres transit. L. III. agit de longævitate vitæ humanæ. Post ischuriam calculi in vesica fellea, & una in urinaria.

GABRIELIS FONTANI *de veritate medicinæ Hippocraticæ firmissimis ratione & experientiorum momentis stabilita, s. medicina anti Hermetica* Lion 1657. 4. Apologeticon adversus HELMONTIUM.

EJ. *Epitome tractatus de febribus. Tetras gravissimorum capitis adfectuum, vertiginis, epilepsiæ, convulsionis & apoplexiæ.* Medica practica utrum mulieribus abortum petentibus more primario adfectis liceat venam malleoli secari: an potius ex brachio sanguinem mittere. Aphorismi Hippocratici XV. Apologeticon pro vera Galenistarum cura Pleuritis quorum curatio defenditur adversus van HELMONT. Consultandi methodus ad quoslibet affectus propositos necessaria. Prodiit Lion 1657. 4. L.

NICOLAI MORIN medici Parisini, *Panegyris s. stadium studii jatrici Parisini heroico carmine* Paris. 1657. 4.

CÆSARIS ZAROTTI in MARTIALIS *epigrammata medica & philosophica enarratio* Venet. 1657. 4.

GUIL. SLATHOLME *nonnihil de febribus* Lond. 1657. 8.

BARTHOLOMÆI TORRINI *Parnassus triplex* Taurin 1657. fol.

EJ. *analysis de sectione saphenæ in suppressione menstruorum* ib. 1661. 8. FALC.

EJ. *discussione se sia bene di cacciar sangue a fanciulli sul principio del vajuole* Torin. 1672. ASM.

JACOBI HOLST *de flammula cordis liber non huc facit.*

EJ. *protropium doctrinæ medicæ de febribus* 1657. 4.

EJ. *Epistola ad BARTHOLINUM* 77 Cent. III. Calorem tamen febris individuum esse comitem.

MICHAEL WAGNER, HELMONTIUS *redivivus, s. de morbis tam universalibus quam quibusdam particularibus ad calculum revocatio* Herbipoli 1657.

J. CHRIST. FROMANNI *historia serpentis nuper ex femina expulsi* Duisburg 1657. 4.

EJ. *de consensu partium corporis humani* Coburg 1658. 4.

EJ. *de balneis, imprimis sudatoriis* ib. 1659.

EJ. *questionum medico physicarum triga* ib. 1665. 4. BURKH.

EJ. *de vena sectione in declinatione morbillorum oborta pleuritide administratio* Lipf. 1668. 8.

EJ. *de fascinatione l. novis & singularis* Nurnb. 1674. 4.

EJ. *de hamorrhoidibus* Coburg. 1669. 4. Nurnb. 1677. 12.

EJ. *tractatus singularis de hamorrhoidibus problematum theoretorum & practico-
corum centurie absoluta* Nurnb. 1677. 12. TR.

EJ. *Pestordnung* Nurnb. 1681. 4.

EJ. *anser martinianus* Lipf. 1683. 4. *. miscellanea cum viribus medicis.

EJ. in E. N. C. II. obs. 11. In virgine mola intestinis incumcens, & aliud exemplum

BERNARDI SWALWE *therapeuticus generalis, s. artis medendi methodus Wala-
leana methodo confirmata* Amsterd. 1657. 12. *. Jen. 1677. 12. De purgatione,
vomitu, sudore, earumque evacuationum moderamine. Opium optime sudori-
feris addi. Porro diuresis, inedia, sanguinis evacuatio varia. Inde medica-
menta alterantia. Spirituum vitia, vires.

EJ. *querela & opprobria ventrisuli abusus tam dietetici quam pharmaceutici*
Amsterd. 1665. 12. *. 1675. 12. L. Longas illas apositias suspicatur fictitias
esse. Tabaci fumum ventriculo nocere, neque strictam dietam omnibus conve-
nire: duros homines a molli cibo lædi, per exempla. De cibis singulis, & de
potulentis; Contra polypharmaciam fraudesque pharmacopolarum; contra medi-
camenta metallica, mercurialia, antimonialia, Omnia purgantia nocere. Ve-
nena. In febribus neque semper alvus ducenda, neque semper urgendi sudores.
Ut in variis morbis ventriculus mala adfectus sit. Ejus morbi, flatus, inappetentia,
bulimus, pica, dolor, ardor, singultus. Circumforaneos a venenis non lædi,
quod pinguibus absorbtis se muniant.

EJ. *alcali & acidum, s. naturæ & artis instrumenta pugilistica* Amsterd.
1670. 12. *. 1678. 12. Jen. 1677. 12. De ea hypothese eo maxime
tempore celebri fufe, & in utramque partem disputat, potissimum de TACHENII
placitis, & de fervore succi pancreatici cum bile. Posterius autem cum rationes
in novatores producat, adparet his nostrum non fuisse.

EJ. *pancreas pancrene* Amsterd. 1668. 12. *. Morbi pancreatis non fatis expediti. In pancreate sedem esse intermittentis febris, & ab ejus succo in intestino fermentante. In febrientium cadavere injectum in pancreas liquorem ejus glandulæ acinos non potuisse subire. In febribus pancreatis cura gerenda. A pancreate adfectio hypochondriaca, ejus succum vix differre ab eo, quem veteres melancholicum dixerint. In morbo longo pancreas corruptum. His fuscis expositis contra eadem sua dubia movet.

JOACHIMI JUNGII *historia vermium e sbedis M. S. auctoris a J. VAGETIO eruta a D. J. GARMERS orbi erudito communicata* Hamburg 16 . . . 8. Obierat vir insignis a. 1657. Opus ipsum est chaos adnotationum variarum, non perfectum, nec perpolitum.

ANDREAS RAVENSTEIN *lexicon medicum Græco latinum Castellianum recussum* dedit Roterd. 1657. 8.

RAYMOND RESTAURAND *monarchia microcosmi* Lion. 1657. 4. RAST.

EJ. HIPPOCRATES *de natura lactis ejusque usu cum curationibus morborum* Avenione 1677.

EJ. HIPPOCRATE *de l'usage de boire à la glace* Lion 1676. 12. *. Partem libri I. HIPPOCR. de *diata* gallice convertit. Ex eo locum excerptit, in quo HIPPOCRATES adversus sitim vinum maxime frigidum imperat, & alium, quo ad typhum vinum gelidissima aqua temperatum, & alios passim, in quibus aquam quam frigidissimam commendat. Ipse deinde sententiam dicit, ut juniores vino detrahant, glaciei portionem, augeant, cum senio contra paulatim vino addant, maxime biliosi, calidi, corpus vehementer exercentes. A glacie aquam corrigi. Optimum effectum glaciei sæpe se vidisse, etiam in cholera morbo. Esse tamen ubi noceat.

§. DCLXXIX. VARII ad a. 1657.

J. v. HADDEN *pleuris geneefinge zonder aderlaaten* Amsterd. 1657. 8. Contra hunc l. scripserat J. B. v. LAMBSWEERDE, respondit noster in altero, edito 1660. 8. *. qui coram est. Commendat succum plantæ *paardebloemen* cum syrupo papperis, ad cochlear omni bihorio aut trihorio sumendum.

RALPH. WILLIAMS *physical rarities containing the most choice receipts of physick chirurgery for the cure of all diseases wich the physical of Hermes trismegistus* Lond. 1657. 8.

JOHN. HALL *select observations on English bodies* Lond. 1657. 12.

William Marquess of Newcastle general system of horsemanship Anvers 1657. f. 1674. 8. CARLS. Gallice Leid. 1743. fol. Paris. 1743. fol. 2 vol. Germanice vertente P. F. PERNAUER Nürnberg. 1700. fol. 1764. 8. Suecice Stokholm 1752. 8. Morbos equorum continet.

The expert physician concerning agues, and fevers London. 1657. 8. BRODL.

MATTHIAS de LARA GILL *práctica de fuentes, su utilidad: modo de nocer las con muchas advertencias* Madrit. 1657. 4. C. de V.

GIUSEPPE BALESTRA *gli accidenti del mal contagioso osservati nel Lazaretto all'Isola e la specialita de medicamenti sperimentati* Rom. 1657. 4.

GIACOMO MICCIONI *provvidenza de morbi particolari* Perugia 1657. 4.

MARCUS GARCIA Chir. Madritensis, *honor de la medicina aplauso de la chirurgia Castellana la fama de PEDRO FERNANDEZ* Madrit. 1657. 8. C. de V.

Kurzer Bericht wie die Pestilenz zu curiren sey Hanover 1657. 4.

Alius titulus kurzer Unterricht wie der giftigen anklebenden Seuche der Pestilenz zu begegnen sey Hanover 1658. 4.

Apothekerordnung der Stadt Northausen North. 1657. 4.

J. GUALTHER HIMANTOTOMUS *de incerto urinarum judicio* Quedlinburg 1657. 4. Germanice contra uromantas.

§. DCLXXX. DISPUTATIONES.

CASPAR HANNASCH *miscellanea medica* Basil. 1657. 4.

FRANCISCI MEYER *de icterica flava theoria & therapia* ib. 1657. 4. RIV.

ANDR. SCHULZE *de phrenitide* ib. 1657. 4. RIV.

ADAM NEUFVILLE *de febribus in genere* Leid. 1657. 4. BURKH.

GEDEONIS HOLSTEIN *apoplexia historica* ib. 1657. 4. *.

J. LEPPIN *de lue venerea* Utrecht 1657. 4.

J. HENR. PAULI *de secundinarum retentione* preside T. BARTHOLINO Hafn. 1657. 4. Anatomica laude florentem dixi in B. Anat.

CHRIST. HALBACH *de dolore capitis* Altdorf. 1657. 4.

J. ANDR. BOSII *de clinicis ecclesie veteris* Lipsi, 1657. 4. PL.

ROB. PATIN & J. B. REVELLOIS *Nihil E. ab annis climactericis metuendum* Paris. 1657.

NIC. MORIN & LUD. GALLOIS *An qui ceteris præstant mente minus præstant corporis valetudine?* ib. 1657.

PHILIP. DOUTE & FRANC. GOUEL *E. canities a timore* ib. 1657.

NIC. LIENARD & RAPH. MAURIN *E. a salacitate vita brevior* ib. 1657.

J. de

J. de GORRIS & PETR. le LARGE *E. est certa quedam medendi methodus omnium saluberrima* Paris. 1657. traditio Parisina.

CAR. BOUVARD & ANT. MORAND *E. infantibus solum lac nutricis* ib. 1657.

J. de BOURGES & PET. CRESSE' *E. Forgensium aquarum vices supplere possunt Passiane* ib. 1657.

ROB. PATIN & FRANC. GOUEL *E. senibus vinum parcius dilutius* ib. 1657.

ABR. THEVART & PET. CRESSE' *E. arthritidi thea Chinenfium* ib. 1657.

§. DCLXXXI. J. JACOB WEPFER.

Scaphusianus, ex præcipuis hujus seculi ornamentis, laboriosus incisor, experimentorum patientissimus, clinicus celeberrimus, cui facile condones, si quidem venia aliqua indiget, quod archæum præfidis nomine admiserit, cui principio fere ea officia tribuebat, quæ vulgo nunc solent irritabilitati tribui, aut in Gallia principio vitali.

EJ. *historia apoplecticorum observationibus & scholiis anatomico medicis illustrata* Scaphuf. 1658. 8. *. 1675. 8. *, quæ editio plenior est, Amsterd. 1681. 4. 1724. 8. *. Egregium opus, cujus præcipua pars meris est in corporum incisionibus. Per eas constitit WEPFERO, causam apoplexiæ multiplicem esse, & eos omnes casus comprehendere, in quibus sanguinis ad cerebrum accessus impeditur: inter eas causas esse compressionem cerebri, factam a sanguine de ruptis venis in ventriculos effuso. Hydrocephali incisio. Vertigo boum ab hydatide cerebri premente. Sanguis de poro cutaneo exsiliens. Curatio per sanguinis revulsionem. Sanguinem sub cranio effusum aliquando sponte dissipari. Cum somnambuloni cranium fissum fuisset, absque trepano restitutus est. Vermes hepatis bubuli habitare in bilis vasis, non in sanguineis. Hydatides propria encheirefi ex vertiginosis jumentis extractæ, quales etiam in cerebri sanguis effusus, in altero hydatides plexus chorioidei. Plurima intercedunt utilia, quæ figillatim repetere non licet, hujus enim pretii libros totos oportet legere.

EJ. *historia anatomica de puella sine cerebro nata* Scaphuf. 1665. 8. & in E. N. C. Dec. I. ann. IV.

EJ. *cicuta aquatica historia & noxa commentario illustrata* Basil. 1679. 4. *. 1716. 4. *. Leid. 1733. 8. *. In immortalis libro plus est experimentorum, quam facile quisquam unquam vitalium ad verum revelandum fecerit, potissimum ad effectus irritatarum primarum viarum & dati veneni. Neque contentus enim incidisse, & accurate in cadavere indagatum esse mala a cicuta aquatica sumta nata; vivis animalibus numerosis in experimentis venenum dedit, deinde viva accurate incidit, ut & vivorum symptomata videret, & a morte mutationes, quas a morbo viscera passa essent. Adjuvarunt Cl. viri gener BRUNNER & J. J. HARDER.
Primum

Primum accurate exponit symptomata & incisiones hominum, qui a cicuta aquatica interemti fuerunt; mortes, coagulationem, frigus ante mortem perpetuum in dysentericis, quod pariter vidi, sed paradoxo effectu a potu spiritu vini supervenisse WEPFERUS. Non reperit in febribus acutis sanguinem cogi. Polypi cordis. Ætiologia symptomatum a cicuta deglutita ortorum. Felis incisa, cui a partu uterus inflammatus, fetidissimis lochiis plenus erat. Epilepsiæ symptomatiæ exempla: clysteribus sanata. A cancro secto nunquam convulsionem oriri, neque ab erosis partibus genitalibus, a funiculo feminali utique. Plura exempla epilepsiæ a terrore natæ, etiam in infante. Alvus mota a solo de purgantibus colloquio. Inde experimenta in vivis animalibus facta, cum eadem cicuta, & symptomatum inde ortorum historia. Vomendi mechanismus, diaphragmatis, & ventriculi actio. Inde alia venena. Napellus: cocculi, ab istis primæ viæ inflammata, sanguis floridissimus, sic a vomica. Canis, cui dati cocculi, gramen quæsit, declutivit, & vomuit. In pelyi renis canini coagulum, grumosum & ren fere destructus. In nullo animalium sanguis coactus. Porro vomica nux, helleborus, jalapa, corona imperialis, solanum, belladonna, hyoscyamus, cum aliis ejus veneni ab hominibus sumti effectibus. Tunc mineræ, antimonium, ab ejus vitro vomitus & vesicula bile plena; ab eodem hypercatharises, tussicula, alia incommoda. Arsenicum, auripigmentum. Arsenici ad febrem superandam frustraneus usus. Ab arsenico sudor frigidus, lac datum in grumos coactum, & per annos summa debilitas ventriculi superstes. Exempla ubi vomitus arsenici periculum sustulit. Puer pigmentum lambserat, quod sandaracham recipiebat: vomuit, convulsus est, deglutire nequivit, periit. Ab eo veneno ventriculus inflammatus, tunica interna erosa, sanguis grumosus in pectore effusus. Canis decem granis sublimati mercurii captis alvo sursum deorsum mota nihil passus est. Puer 30 mensium servatus lacte equino, cum grana octo cum semisse mercurii sublimati sumsisset. Cicuta utilitas ex variis auctoribus: apparet vulgo intus datam fuisse. Orvietanni venditores venenum sumturi, & oleosis se muniunt, & vomitu sibi consulunt, perituri nisi vomuerint.

Codices MS. bene multos noster reliquit. Eorum aliquos nepotes BERNARDINUS & G. MICHAEL WEPFERI ediderunt, & titulum fecerunt *Observationes medico practica de affectibus capitis internis & externis* Scaphus. 1727. 4.*. Spisso volumine continentur 222 morborum historiarum, quarum gustum aliquum interim dabimus. Ad epilepsiam, aliquot ægrotorum narrationes & diaria, cum consiliis, sæpe nulla cum adnotatione eventus. Valeriana plurimum usus est, in plusculis exemplis felix. Ad maniam & melancholiam alvum mollebat, serum lactis dabat, denique seculi vitio etiam absorbentia. A fumo carbonum pene suffocatus. Memoriarum vitia, ut etiam vulgarissimorum oblivio ægrum debilitaret. Vesicatoriis noster utebatur; & memorabiles hujus mali varietates recenset. Passim feliciter curavit.

Epistole ejus existant apud VERZASCHAM plusculæ, & alia. Ad BARTHO-LINUM IV. ep. 13. A febre intermittente tumor indolens hypochondrii sinistri, lienis, ut videtur.

Cum E.N.C. produit *vita viri* ILL. a genero BRUNNERO scripta, eadem cum *observationibus de morbis capitis* recusa. Ex longo malo moriens iussit incidi corpus suum, quo etiam a morte publice prodesset: aorta boni fenis ossis squamis varia fuerat.

Ej. in E. N. C. multa sunt adnotata.

Dec. I. ann. I. Lien magnus 6.l. pondere, alvus dura, apoplexia. In ventriculo ulcus, idemque flatu facillime ruptus est.

Ann. II. obs. 39. Colica ex vino, ut putat. Inde parefis, abscessus mesenterii.

Ann. VI. obs. 116. experimenta stupera cum cicuta aquatica facta. Perentes inde homines: alii vomitu servati.

Obs. 119. ad cervi intestina & in scroto maximi tumores adhærentes, folliculis lamellatis, aqua, materie varia pleni, intus cavernosi.

Ann. VII. obs. 16. In canis ventriculo tumor quasi de pediculo suspensus, vermibus teretibus plenus, muco immerfis.

Ann. VIII. obs. 1. de vermibus in ventriculo lupi visis.

Obs. 68. Vitia appetitus. Qui cum per quinquennium a matre nutritus fuisset, per integram reliquam vitam non alio alimento absque summo incommodo vivere potuit, nisi quod ligna varia comederet; ei alvus constanter tarda fuit: idem ex hydropse periit. Quæ solo lacte vixit puella. Alius qui ad an. 47. carniū odorem averfatus est. In monasterio pica varia inter virgines dominata est. Qui arenulas per sex dies in ventriculo retinuit, male ab iis habuit.

Ann. IX. obs. 229. In phthifico, purulenta rejiciente, hæmoptoe supervenerat: pulmo undique adpersus tumoribus exiguis, albis, subrotundis. Abscessus in asperam arteriam aperiebatur, particulæ pulmonis fundum petebant, natabant aliæ.

Ann. X. obs. 171. Absque injuria externa, post multa mala; abdomen plenum flatu fetidissimo: ileo intestinum paulo supra cæcum ruptum, & passim idem intestinum ulcerosum & gangrænosum. Docta ad hunc morbum commentatio.

Obs. 172. Ex lapsu, ut videtur, 36 hora mors: intestinum fæces & aëream per foramen in abdomen dimittebat.

Dec. III. ann. I. obs. 135. Ab insultu epileptico proxima mors supervenit. Vasa cerebri sanguine turgida, circa occiput sanguinis libra effusa.

Obs. 136. ex terrore vox vitata, ut cantillare videretur, cætera sanus. Cartilago scutiformis per medium fissâ erat, & pars altera depressa, altera eminebat. Clamori forti in præcone (*Nachtwächter*) hoc malum WEPFERUS tribuit.

Apud LENTILIUM in *miscell.* Hydrargyrus in sceleto repertus: Apud PEYER *hydr. ovar.* exemplum hydropis ovarii cum pilis pilosis.

AUGUST. GALLARATI *de peragendis in peste & pestiferis affectibus Ticin.* 1658. 4. Cat.

FRANCISCI CAVALLI *de insito morborum medicum opus & novum Catanæ* 1658. 8. MONG.

CASP. CALDERE *de HEREDIA tribunal medicum, magicum & politicum Lond.* 1658. fol. Strاسب. 1663. fol. In P. I. prognosif fallacia in communi & in particulari: observationes selectæ medicæ. Thseus climactericus peregrinus. Antitheus expugnatus. Consultatio de palpitatione cordis. De pulmonis & pectoris tuberculo. Judicium de ratione minorandi in praxi Hispalensi. App. ad quæstionem de V. S. in talo. De potionum varietate, de chocolata. Auxiliorum chemicorum judicium æqua lance libratum. De peste Hispalensi. In P. II. Tribunal continetur medico magicum; in P. III. Tribunal politicum. Acc. l. de facile parabilibus.

EJ. *Tribunalis medici illustrationes. Febrium & Symptomatum accuratissima curatio. L. de facile parabilibus* Antverp. 1663. fol. Separat LINDENIUS.

Separari debet PETRUS MICHAEL *de HEREDIA Complutensis, quem dicemus.*

J. BAPT. BINDI *Loimographia s. historia pestis contagiosa, quæ a. 1656. in Ecclesiasticam ditionem fuit illata* L. V. Rom. 1658. 4. MAZUCH.

EJ. *de nova epilepsia differentia consultatio* Rom. 1658. 8. BUR.

SIMON *de MOLINARIIS Ambrosia Asiatica, seu de virtute & usu herbe Thee sive Cia Genuæ* 1672. 12. *. In botanicis dixi: elogium potius est herbe theæ, ad omnes pene morbos, epilepsiam etiam & catochum. Medicamentorum nonnullorum formulæ. Virtutes aquæ communis.

EJ. *de trochisci de vipera compositi* Genova 1664. 4.

JOSEPHI FAULISI *de virtutibus Xalappæ, quod non sit venenosa, neque hepatis, ventriculo, cordi inimica, neque nimis laxativa* Panorm. 1658. 4. MONGIT.

Phlebotomia heroico carmine adumbrata Paris. 1658. 4. FALC.

MARTIN SCHOOK *de butyro Groning.* 1658. 12. 1664. 12. *. *Historia physica butyri, ejus noxæ, quando nimis ubertim in usum recipitur. Casei noxæ & averfationis exempla.*

EJ. *de signaturis fetus & nevis* Groning. 1659. 12. *Immensa compilatio.*

EJ. *de cerevisia* 1661. 12.

EJ. *de fermento & fermentatione* 1663. 19. L.

EJ. *de inedia medicamento universali* Groning 1664. 12.

EJ. *de fermentatione* Amsterd. 1664. 12. L.

Dispensatorium Hafniense a medicis urbanis & aulicis concinnatum Hafn. 1658. 4.

CHRIST. EHLWART *metrica descriptio pestis, quæ a. 1667. M. Julio primum affligere cepit, & quingentos circiter homines sustulit, cum gratiarum actione* Colberg. 1658. 4. OELRICHS.

JOACHIMI HILDEBRAND *Oratio de fundatione Academiae Juliae. Accessit*
HENRICI MEIBOM *de fundatione urbis Helmstadiensis oratio* Helmst. 1658. 4. TR.

EJ. *de jejuniis prælectio recusa* cum CHRIST. HENRIC. RITMEYER ib. 1719-4. TR.

J. ANDR. GRABA medici Erfordiensis *casus laborantis affectu hypochondriaco cum symptomatibus scorbuticis* Giesl. 1658. 4. PL.

EJ. *Beschreibung der unaufhörlichen giftbösen anfalligen Landfiebers* Erfurt 1660. 8.

EJ. *kurze Erinnerung von der hin und wider grassirende Seuche der Blattern u. Masern* ib. 1661. 8.

EJ. *kurzer Unterricht vom Scharbock* ib. 1661. 8.

EJ. *medicinalische Erinnerung wie man sich bey jeziger gefährlichen bösen Seuche von der Pest verhalten möge* ib. 1666. 8.

EJ. *ελαφογαφία, s. cervi descriptio physico medico chymica* Jen. 1667. 8. *.
In cervo pene panaceam ad omnes corporis humani morbos invenit: cornu cervi, chemicæ ejus præparationes, sal volatile, bezoar, sanguis, medulla: formulæ quas quæque pars cervi præparata subit, morbi quibus opponi solent &c.

CAROLUS PATIN, GUIDONIS fil, vir doctus, antiquitatum amans, in exilium ivit, quod mandata regia neglexisset, & Patavii docuit.

EJ. *de optima medicorum secta oratio inaug.* Patav. 1676. 4.

EJ. *oratio de febribus* ib. 1677. 4.

EJ. *oratio de AVICENNA, habita a.* 1676. Patav. 1678. 4. B. BUN.

EJ. *oratio de scorbuto* Patav. 1679. 8.

EJ. *quod optimus medicus debeat esse chirurgus* ib. 1681. 4.

EJ. *oratio quod medico chirurgus liceat absque artis dedecore etiam bestiis mederi* Venet. 1682. 4.

EJ. *oratio medicinam practicam non satis æstimari* ib. 1682. 4. RIV.

EJ. *de peste* Patav. 1683. 8. Aug. Vind. 1683. 4. B. B. Primarium medicamentum adversus pestem Carolinam esse antidotum, cui a CAROLO BORROMEO nomen sit, compositam ex medicamento sudorifero, cardiaco, & purgante. Ipsum CAROLUM carbunculo correptum, eum propria manu incidisse, pus emisisse, ita symptomatibus omnibus finem fecisse.

EJ. *quod optimus medicus debeat esse polymathes* ib. 1684. 4.

EJ. *Lyceum Patavinum* Patav. 1682. 4. *. Vitas & icones professorum universitatis sui temporis tradidit, eas inter suam aliquanto fulsiorem.

EJ. *oratio in febribus medendis inspiciendum esse lotium* Patav. 1688. 4.

EJ. *theoremata philosophico medica de vita & morte* Patav. 1685. 4.

EJ. *ερωτηματα ιατρικα de medico* Patav. 1685. disp.

EJ. *flores medicinae theoreticae* Patav. 1686. 4.

EJ. *opiniones medicae de febris* Patav. 1687 disp.

EJ. *oratio luem Veneream non esse morbum novum* Venet. 1687. 4.

EJ. *de remediis specificis Oratio* Patav. 1689. 4.

EJ. *de remediis sudoriferis* Patav. 1689. 4. Riv.

EJ. *de aorta polypto epist.* Brix. 1731. 8. SMITH. nisi error est.

In E. N. C. Dec. II. ann. X. obs. 123. Hydropicis aquis subito evacuatis mors supervenit.

EJ. *commentarius in M. ARTORII medici CAESARIS AUG. cenotaphiam ex Graecia adlatam* Patav. 1689. De asclepiadeæ sectæ medicis.

CAROLUS de LAURENDIERE edidit MELAMPUM *de nevis* Gr. lat. & CARDANI *metoposcopiam* Paris. 1658. fol.

CAROLI BARBEIRAC *questiones medicae duodecim* Monspel. 1658. 4. *. Medicus reformatæ religioni addictus, simplicisque curationis amans. Potum nive refrigeratum sanitati convenire, chalybem viscerum obstructionibus, vomitum suffusioni. Philtris amorem conciliari. Scirrhum & exquisitam quartanam causa convenire & curatione. Contra antimonialium usum in febris putridis. In variolis erumpentibus, & bubonibus pestilentialibus, venam debere secari. Annos climactericos non esse pertimescendos. Summus clinicus VIEUSSENIO audit.

EJ. *medicamentorum constitutio, s. formula edita & auctæ* a D. M. Monspeliensi (JACOBO FARJON) Lion 1751. 8. *. 1760. 8. Fatetur editor, incertum esse num C.B. verus auctor sit. Formulæ, I. Classés medicamentorum, qualia Monspeli in usu sunt. Apozemata numerosa, ut in Arabicis scholis solent. Additamenta passim adjecta sunt, etiam criticæ notæ, & refutationes aliquæ. Ita cum BARBEYRACUS helleborum nigrum in apozemate adversus melancholiam adhibuisset, editor monet, hanc radicem nimis siccare, & spissare; monet idem, ne in rheumatismis viperina juscula nimis libere adhibeantur, profutura si spissitas humorum adfuerit. Potio quæ corticem peruvianum recipit, cum sale absinthii, hic enixe laudatur. Remedium Arabicum ad hydropem, quod Parisiis potissimum ex sanitate D. HERAULT restituta famam acquisivit, ex antimonio crudo, croco martis aperiente, scammonio mixtum. Inter emetica plurimo in usu esse sirupum emeticum GLAUBERI; neque debere medicamenta antimonialia suspecta esse, cum in morbis acutis princeps fere mali fomes in ventriculo resideat. De Ipecacuanha & Simaruba Cl. FARJON. Juscula, formulæ Monspeliensibus propriæ & familiares, inter eas jusculum viperinum, ubi monetur, non semper neque in iis morbis convenire, cum quibus acrimonia conjuncta fuerit.

Iterum

Iterum Cl. F. adnotat, amygdalarum succum ventriculo sæpe moleſtum eſſe. Deſcribit *ptiſanam regiam* ex lignis, adjectis alvum ducentibus paratam. Sic pul-
pam colocynthidis in decocto ſudorifero admifceri, cum monitore pariter mireris.
Purgantia bonum lactis effectum turbare. Lac caprillum verno tempore afnino
præferri. Cum virum illuſtrem vomitus acidi, cum terra efferveſcentis, liqua-
minis mire vexarent, BARBEYRACIUS ægrotum folius lactis pro cibo & potu uſu
conceſſi ſervavit. Aquæ minerales Gallicæ aliquæ; potiſſimum Balarucenſes. Aqua
levis, non mineralis, diluendis humoribus apta, *du Maine* dicta. Vomitus om-
nium ciborum cum colico dolore, hic Bellilucanis a D. SIDOBRE ſublatus. Cor-
ticis peruviani uſum debere aliquamdiu continuari, etiam quando febris ceſſaſſe
videtur; nocere tamen in vino infuſum (imo vero efficacius operatur, nimis
vero utique efficaciter, quando timetur, ne æger nimium caleſcat). Aliæ laudes
corticis Peruviani. Coffea, Thea, Chocolata. Laudatur coffeæ uſus viris ſtudio-
ſis & ſenibus proficuus; nocere quoties ægrotus hæmorrhoidibus obnoxius eſt,
aut eryſipelati. Nihil in acore ventriculi ſuperando aloe efficacius. Pulvis de
gutteta etiam nunc frequenti in uſu eſt.

EJ. *traités nouveaux de médecine contenant les maladies de la poitrine des fem-
mes & de quelques autres maladies ſelon les nouvelles opinions* Lion. 1654. 12.

Recuſum cum tit. *Diſſert. nouv. ſur les maladies de la poitrine, du cœur, de
l'eſtomac des femmes, vénériennes, & quelques maladies particulieres*, Amſterdam
1731. 12. Laudat frictionem hydrargyri.

EJ. *elogium* ad a. 1699. reperitur in *Hiſtoire littéraire de Louis XIV.* par
LAMBERT.

SYLVESTRIS RATTRAY M. D. Glaſgovienſis, *Aditus novus ad occultas ſym-
pathiæ & antipathiæ cauſas inveniendas per principia philoſophiæ naturalis ex fermento-
rum anatomia hauſta patefactus* Glaſgov. 1658. 8. L. Tubing. 1660. 12. *. &
in *Theatro ſympathetico* Nurnb. 1660. 12. *. 1662. 4. *. Antipathias, etiam
herbarum & aliorum medicamentorum, ad morbos certos curandos. Plurima
fabuloſa.

Hoc *theatrum ſympatheticum*, in quo ſympathiæ variæ ex libellis DIGBÆI,
PETRINII, HELMONTII &c. aliorum repetuntur Nurnb. prodiit 1660. 12. *. 1662. 4. *.
V. in chirurgicis T. I p. 367. Multa tamen paſſim habet, pleraque equidem
fabuloſa, quæ ad medicinam internam referas.

MICHAEL BOYM miſit a. 1658 ex Regno Sina I. *de pulſuum doctrina ſ.
clavem medicam*. Ea a PHILIPPO COUPLET ejuſd. ſocietatis a. 1686. cum appendice
ad ann. IV. Dec II. E. N. C. edita eſt, qui I. diverſus eſt a CLEYERIANO, quem dicemus.
Icones aliæ vere Chinenſes, ut facile ex longis adgnofcas unguibus, quos CLEYERUS
non habet, & in quibus externæ fere partes & puncta exprimuntur, qua fede
pulſus tangitur, tum medici manum prehendentis legitimus geſtus. Cum vero

CLEYERI opusculum multis libellis fiat, hic capita sunt 17. quæ CLEYERUS non habet, ut a decimo octavo incipiat. Compendium anatomes, & physiologiæ, a BOYMIO ad Chinenfium placita scriptum, cum recensione locorum pulsum, & humorum scaturiginibus. Tum pulsus tangendi ratio, locus, tempora, fufe. Numerum, pulsum cum numero respirationum comparat, & prognostica a pulsibus sumta, speciesque pulsum tradit.

LUDOV. JACOBILLI *Bibliotheca Umbriae Fulginei* 1658. 4. CARR.

§. DCLXXXIII. VARIÆ.

MARTINI ARREDONDO *Albeiteria* Madrit. 1658. C. de V.

ANT. DE SAN BONAVENTURA *Lazaretti della città e riviera di Genova del anno 1657 ne quali si narrano l'operazioni di quelli si sacrificano alla salute del profimo, e si danno le regole del ben governare un popolo flagellato della peste* Genova 1658. 4. MAZUCH.

GIUSEPPE COLANTONIO *ragguaglio della peste scuoperta nella città di Rieto a. 1656. Rom. 1658. 4. ** Historia potius quam medica relatio. In montanis, saluberrimo loco, sita urbs infecta fuit peste, bubonibus, carbonibus & petechiis nigris fecunda, dum tamen morbus pertinaciter diffimulabatur. Acorem noster dabat vitriolicum & theriacam. Vi denique & supplicis bonus ordo in civitate restitutus fuit, & tria constituta nosodochia, infectum, dubium, & sanum. Pauci mortui sunt. Octoginta diebus domus clausæ fuerant, & cum aperirentur, pestis recruduit.

MIGUEL PARACUELLOS *libro de Albeiter y qual si contien muchas cosas* Sava-gossa 1658. 8. 1702. 8. Hæc editio aucta est arte equorum calceandorum C. de V.

Alphabeto delle materie spettanti all arte de speciaria Bologn. 1685.

G. ALFONSO BORELLI magnus mathematicus. Lego sed nimis fero, anno jam 1649. scripsisse, *delle ragioni delle febrì maligne di Sicilia* negli anni 1647. 1648. Cosenza 1649. 12. MAZUCH.

EJ. *della causa de febrì maligne* Pisa 1658. 4.

In *Posthumis MALPIGHII*, epistolæ aliquæ BORELLI exstant, de morbo epidemico, qui a. 1661. Pisis grassatus est. Ventris dolor aderat, vomitus frequens, sitis, inquietudo; levamen a fluore ventris, non ita a venæ sectione. Pulmones sani, nullum in cadavere vitium, nisi moles felleæ vesiculæ aucta.

In *l. de motu animalium* P. II. Rom. 1681. & 1689. 4. * de dolore caput legas, cujus proxima causa non sit solutio continui, sed utique nervi vellicatio. Lassitudo. Convulsio, cujus causa sit molesta nervorum mordicatio. Tumor. Febris, quæ non fiat a fermentatione aliqua, neque a sanguinis putredine, aut ab alia quacunque corruptione, sed a spirituum acrimonia cor irritante & nervos.
Theoria

Theoria periodorum, symptomatum febrilium. Curationem febris vix medicamentis deberi. Venæ sectionem & purgationem alvi aliis conferre, aliis nocere. De vaporibus specus ad lacum Agnanum.

STEPH. BRACCIOLINI *bewährte Rosbarzneyen* est liber II. cum PLUVINELLO editus Erford. 1658. 8. CARLS. Primam editionem ignoro.

MARIN HAMEL *discours de la cure & de la préservation de la peste* Rouen 1658. 12. FALC.

J. CHRISTIAN GEILFUS *truz podagra* Augspurg 1658. 8.

EJ. *de terra sigillata Laubacensi*

EJ. *institutiones medicæ* Augsp. 16 . 8. TR.

Treatise of phlebotomy with the use of cupping glasses and leeches Lond. 1658. 8.

§. DCLXXXIV. DISPUTATIONES.

MARTINUS FRIDERICUS FRIESE Professor Lipsiensis.

EJ. *de hysteralgia s. dolore uteri* Lipf. 1658. 4.

EJ. *de epilepsia* Lipf. 1658. 4. HE.

EJ. *de medico natura imitatore* Lipf. 1664. 4.

EJ. *coralliorum tinctura examen* ib. 1665. 4. 1672. 4. HE. PL.

EJ. *de tussi* ib. 1667. 4. HE.

EJ. *de ascite* ib. 1664. 8. HE.

EJ. *de podagra* ib. 1673. 4.

EJ. *de auctoritate medici* 1680. 4.

EJ. *de salivatione* ib. 1648. 8. HAEN. RIV.

EJ. *de apoplexia* HE. anno omisso.

HIERONYMUS BAUHINUS *περι της περιπνευμονιης* Basil. 1658. 4. PL.

EJ. *de odontalgia* Basil. 1660. 4.

EJ. & TSCHIENSTCHI *de diarrhoea* Basil. 1663. 4. *.

EJ. *prolegomena medica in succinctas theses reducta* Basil. 1665. 4.

EJ. *theses medicæ de peste* Basil. 1666. 4. PL.

EJ. *de tertiana intermittente* Basil. 1666. 4. PL.

- EJ. *de catarrho* Basil. 1665. 4. PL.
- J. DIETR. BRANDES *de epilepsia* Utraj. 1658. 4. PL.
- ANT. BERCKHUYNS *de arthritide* Groning. 1658. 4. PL.
- ANT. GUNTHER FRIDERICI *de hæmorrhoidibus immodicis* Lipf. 1658. 4. PL.
- MART. WEISE *de phthisi* Leid. 1658. 4. PL.
- JACOBUS de PAZ Malacitanus Judæus *de syncope* Leid. 5418, quod interpretor 1658. 4. *.
- CASPAR MARCH *de apoplexia* Rostock 1658. 4.
- EJ. *programma ad præparationem theriacæ Andromachi* Kiel 1665. 4.
- EJ. *de affectu hypochondriaco* Rost. 1665. 4. HAEN.
- EJ. *de menocryptia* Kiel 1666. 4. PL.
- EJ. *consilia de memoria conservanda*, cum HENR. MULLER *ecclesiastico* Rostock 1654. 8. MOELLER.
- EJ. *de melancholia hypochondriaca* ib. 1673. 4. MOELL.
- GEORG. CASP. KIRCHMAIER *de vita & morte* Witteb. 1658. 4.
- EJ. *de aranea imprimis & de tarantulis* ib. 1660. 4. HE.
- EJ. *de passionum & corporis morborum traduce* Witteb. 1684. HE.
- EJ. *pathologia vetus & nova* Witteb. 1685. 8. TR.
- J. JACOB SCHUSTER *de pica s. malacia* Argent. 1658. 4. RIV.
- HENR. COELLER *disquisitio morbum sacrum veluti ignotum in republica medica humani corporis hospitem vulgata medicorum de eodem dogmata refellendo ac veram essentiam sedem declarando introducens* Giesf. 1658. 4. *.
- J. FITZMANN *de phthisi* ib. 1658. 4. *.
- ANT. BIGORRE *declaratio laureæ. . triumphus novem celeberrimis questionibus medicis pro more completus* Monspel. 1658. 4.
- J. BACMEISTER dictus est T. II. p. 676. sed omnibus computatis, puto huc potius referenda esse, ut prima disputatio sit anni 1658. tantum ut addatur.
- EJ. *de cachexia disp.* ib. 1658. 4.
- EJ. *problemata physiologico medica* ib. 1664. 4.
- PETRI PERREAU & FRANC. GOUEL *E. hydropi elaterium* Paris. 1658.
- J. ARM. de MAUVILLAIN & ANT. JOH. MORAND *E. febribus putridis cardiacæ* Paris. 1658.

BERTIN DEUXIVOYE & LUD. GALLOIS *E. febr̄i quartanæ Peruvianus cortex* Paris. 1658.

STEPH. BACHOT & PETR. *le LARGE Non E. affectibus melancholicis manna* Paris. 1658.

J. B. MOREAU & FAB. PERREAU *Non E. colico & nephritico dolori eadem remedia* ib. 1658.

EUSEBII RENAUDOT & MICH. DENYAU *E. arthritidi pyrotica conveniunt.* ib. 1658.

MICH. *de la VIGNE* & J. GALLOIS *Non E. in medendo acrium salutaris usus* ib. 1658.

PETR. PERREAU & RAPH. MAURIN *E. melancholicis venus* ib. 1658.

STEPH. BACHOT & J. B. *de REVELLOIS E. utendum cibus simplicioribus* ib. 1658.

§. DCLXXXV. THOMAS WILLIS.

Incisor, in hypotheses proclivior, potissimum chemicas, & effervescentias.

Ej diatribæ duæ, 1, de fermentatione, s. de motu intestino particularum in quocunque corpore. 2, de febris, s. de motu earundem in sanguine animali Haag 1659. 12. L. Lond. 1660. 8. L. 1662. 8. *. 12. Amlt. 1663. 12. L. 1665. 12. L. 1665. 8., ut legi, 1669. 12. Leid. 1680. 12. Hæ editiones tertia parte auctoriores sunt quam prima.

Liber de fermentatione physici fere argumenti est, aut certe ad fermentationes pertinet, quas noster putat in animalium ventriculo, sanguine, liene, femine & fere ubique locum habere. Morbos a fermentatione esse, & unumquemque suas tragœdias fermenti cujusdam ope ludere. Corruptio & putredo.

In tr. de febris in sanguinis elementa inquit: quatuor antiqua elementa refutat, iis tria elementa chemica subtituit. Febrem oriri a mala fermentatione & sanguinem duplici effervescentia cieri, quasi naturali, & alia præter naturam. In febre effervescentiam fieri a succo nutritio depurato, congesto, unde sanguinis dyscrasia. Ut febres medicamentis emeticis curentur. Febres singulæ, & cujusque periodus, & curatio. Hæc fit dia-cordio, sale absinthii. In quartanæ curatione fidelem corticis peruviani efficaciam laudat. Febres continuæ ab effervescentia spirituum, ab inflammatione partis oleosæ sanguinis, aque contagio. Singularum febrium historia. Pulsuum usus in prognostico, & urinæ, quam & plurimi facit. Curatio; vomitum movet, sanguinem mittit, cerevisiam dat tenuem, lactis serum, refrigerantia omnia. Pulsus intermittens non ideo malignus est. Febris maligna a sanguine aut nimium dissoluto, aut compacto. Pestis cum symptomatibus. Vomitum hic

movet, inde sudorem. Febres malignæ; epidemica illa anni 1643. cum stupore. Variolæ. Gravis casus sola refrigerante curandi ratione superatus: alias ab hæmorrhagia. Tertianas febres victu tenui & alvum ducentibus sanat; quartanam emeticis, sudorificis, etiam salivatione: Pestem evacuantibus metallicis & alexipharmacis. Venæ sectionem defendit. Febris purpurata catarrhalis anni 1638. cum virium prostratione. Alvum ducit, vesicas trahit.

In *Urina* analysi aliquanto plus profecit, ad quam & exhalatione usus est & subsidentia, & admittis quæ vocantur *reagentibus*. Colorum aliorumque adtributorum urinae significationes. Habet etiam morborum rariorum memoriam aliquam. Calculorum generatio. Calculi intra membranam vesicæ tanquam cystidem inclusi: ejusmodi membrana, crusta arenosa plena, a femina egesta. Sanguis, carniæ quasi frusta, tubuli cum urina excreti, morbus spiritu vitrioli sanatus. In alio pus & sanguis cum urina prodiit; cum cessaret prodire, febris mali moris successit, quoad abscessus sponte natus pus iterum funderet. Ren a morte alter nihil reliquerat sui præter membranam, altero calculis repleto, quorum unus in tactu ureterem claudebat. Sedimentum farinaceum album, quod decidit, & urinam limpida relinquit, nunquam non calculum indicat &c.

EJ. *cerebri anatome* Lond. 1664. 4. *. 1664. 8. *. & alias. Princeps viri opus, anatomici utique argumenti, Physiologica admista habet, pathologica pauca. Mireris docere bonum virum, humores per infundibulum & in glandulam pituitariam ferri, & in processus mammillares, & per os cribrosum trajicere, etiam exemplis adductis, ut feminæ, cui de naribus aqua stillabat limpida, cum gravi cephalæa & vertigine laboraret. A nervorum conjunctione & adfectione varia, sympathia & alia symptomata. Suffocationis sensus in gutture, ab adfecto nervo intercostali: vomitus in adfectu nephritico.

EJ. *Pathologia cerebri & nervosi generis specimen, in quo agitur de morbis convulsivis & de scorbuto* Oxon. 1667. 4. L. Amsterd. 1668. 12. L. 1670. 12. Lond. 1678. 12. *. editio quarta, ab auctore locupletata. Pergit hypothese suam proponere, spirituum se explodentium, in varias acrimonias degenerantium, multasque huic hypothese historias medicas interponit. Morbum hypochondriacum in cerebro sedem habere. Convulsionum causam utique sæpe, etiam in cadavere inciso, oculos fugere. Frequens est aqua in cerebro effusa absque epilepticis aut convulsivis motibus. Non in meningibus causam convulsionum sedere. Vertiginem epilepsia secuta est, quæ circa pubertatem erupit. Alia, cui mensibus in ordinem redactis morbus desit. In epilepsia noster vomitum antimonialibus ciet, præonia utitur, oleo ex sale veneris &c. Convulsiones. Fonte in cervice, deinde vesicis excitatis, cum puer sanus videretur, successit tamen crurum imbecillitas & paralytis. Opii in hysterica femina felix effectus. Aliam vesicatoria empl. curarunt, & alcalia volatilia. In alia convulsiones in insaniam perpetuam transeunt. Malum hysterici simile in viro. Ventriculi tumor hystericus. Febris epidemica anni 1661, cum tussi, stupore, etiam phrenesi & cerebri adfecti signis, sæpe

sæpe valde diuturnis; in cadavere intussusceptionem intestini vidit, pulmonem nigrum, cerebrum aqua irrigatum. Nulli dies critici observari potuerunt, noster emetica dabat. Adfectus hystericus periodicus: In hysterica femina uterus sanus, quinta ab abortu hebdomade. Tussi convulsiva absque vitio pulmonum a nervis, ut videtur, nata. In scorbuticis adnotat, se crepitum ossium motorum percepisse. LINDIO cæterum displicuit, quod omnia confuderit, arbitrarias scorbuti classes fecerit &c. In sanguine sulfureo salinum & salino sulfureum vitium esse, & in nerveo liquido tria genera acrimoniæ sedem habere.

EJ. *adfectionum que dicuntur hysterica & hypochondriaca pathologia spasmodica vindicata contra NATH. HIGHMOR. Acc. diff. de sanguinis accensione de motu musculari Lond. 1670. 8. Leid. 1671. 12. *. Genev. 1675. 4. Contra HIGHMORI placita WILLISIUS defendit, malum hystericum & hypochondriacum nervorum vitium esse. Passim tamen bona aliqua habet. Polypum cordis in pueris post febriculam asthma facere. In teneris corporibus a clysteribus flatulentiam intestinorum & ventriculi excitari.*

In *l. de motu musculari* aliqua habet de spasmis. In hysterica femina videri paroxysmum ab *αναίσθησις* initium facere, deinde caput inclinari, brachia & crura rigere; succedere cuique generi motuum alios contrarios: his denuo alios longiores, & demum emprosthotonum & opisthotonum; huic malo paralysis crurum successit.

EJ. *de anima brutorum exercitationes duæ. Altera pathologica morbos qui cerebrum & nervosum genus afficiunt explicat eorumque Therapejas instituit Lond. 1672. 4. *. 1672. 8. *, Amst. 1674. 12. L. Primam exercitationem anatomicam & physiologicam omitto. Altera multas habet hypotheses de spiritibus lucidis degenerantibus.*

Multa tamen etiam utilia intercedunt, curationes integræ & incisiones cadaverum. Morbos autem capitis recenset, cum cujusque causis. Cephalalgiam terebrato cranio HARVEIUS sanare volebat. Quæ inveteratæ luis venereæ effectus est, eam salivatione non debere tractari, quæ fere infeliciter succedat, producto exemplo. Veterinarios arterias incidere. Cephalæa diuturna in lethalem lethargum transit; aliud exemplum, ubi cephalalgia paroxysmus in soporem, sed minime malignum abiit. Aliud exemplum hemicrania, cui tumores in collo, convulsio & rigor funesti eventus successerunt. In alio exemplo vasa cerebri & meningum sanguine plenissima fuerunt, ventriculi sero. Iterum morbus meningum crasso sanguine distentatum, ipsæque totæ phlegmone adfectæ. Aliæ cephalæa periodicæ. Lethargus sæpe fit a serosa cerebri colluvie. Exemplum mali a nimia dosi opii ob colicos dolores sumti nati; inde oppressio ventriculi, syncope & mors intra tres horas. Subita mors absque causa probabili in cadavere conspicua. Lethargum pene semper venæ sectionem requirere. Convenire vesicatoria emplastra sincipiti admota. A cucurbitula cum multa flamma lethargicus homo sanatus; sic alius, tamen ut memoriam amiserit. Tres homines WILLISIUS sanavit profundo sopore

obrutos, cum radicem, ut suspicatur, hyoscyami edissent. Vomitus movit, clysteres acres subjecit. Vinolentus homo, qui hydropem solebat abstinentia facillime abigere, cum porro poculis indulgeret, in profundam somnolentiam incidit, aque coffea & stimulantibus liberatus ex asthma periit. Pervigilium & coma vigil. Vertigo. Sanatus æger antimonialibus emeticis. Alium noster restituit, cui crura intumescebant cum paralyti & oblivione. Apoplexia: ejus species, quam noster habitualem vocat. In cadavere apoplectici nullum repertum vitium, cui apoplexiæ causa imputaretur. Paralyti: esse ubi thermæ noceant. Paralyti cum oculi immutabilitate, & universi corporis torpore & debilitate, cum sanguis in ventriculum cerebri effusus esset, & ab eo thalamus opticus, corpus callosum atque corpus striatum comprimeretur. Ex febre intermittente colica, deinde paralyti, superata saliva fluxu per præcipitatum hydrargyrum excitato. A lethargo paralyti. Abscessus in rene principia, & effusa sanies cerebrum multa aqua circumfusum, qua etiam ventriculi ultra modum turgabant, unde cæcitas. In alio phrenitico partim, & partim apoplectico, ventriculi cerebri aqua plenissimi. Omitto phrenitidem, melancholiam &c.

EJ. *pharmaceutica rationalis, s. diatriba de medicaminum operationibus in corpore humano* T. I. Oxon. 1674. 4.*. T. II. 1675. 4.*. Totum opus Oxon. 1678. 8.*. Haag. 1675. 12. L. 1677. 12.*. Anglice, vertente D. PORTAGE Lond. 1683. fol. Eiusdem generis utilis liber, cui tamen noster immortalis est. Anatomica & physiologica omitto, illa non optima. Vomitus. Qui deglutire non poterat, nisi virgula, cui spongia adfixa erat, detrusa viam cibo in ventriculum præiret; totis sedecim annis. Emetica medicamenta & eorum agendi ratio, scriptiones. Vomitus nimius, ut compefcatur. Purgatio & purgantia medicamenta. Mali effectus drastorum purgantium. Ab hypercatharsi unguis nigri & crustosa de tota cute scabies. Contra olei olivarum vim purgantem. Dysenteria Londinensis incruenta, & altera anni 1670. cruenta, cui contemporanea solet esse febris quædam anomala. Noster dabat rheum, theriacam, medicamenta adstringentia, diacodium ad unciam, (qua tamen dosi perparum operatur). Diuresis & diuretica medicamenta, eorumque scriptiones. Diabetes, qui sanguinis est deliquium. In calculoso post diurnam lotii retentionem mors, cum nihil in uretere obstructum videretur. Saporem mellitum lotii adfuisse; laudat spiritus alcalinos volatiles. Curatio, cypressi nucleis, gummi, rheo, sirupo de meconio. Adstringentia parum prodesse. Sudatio & medicamenta sudorifera. Sudoris nimii post quartanam febrem exemplum. Dispositio ad morbos catarrhales. Sudor immensus multorum annorum, ut multæ uncix sudoris de femoribus in pelvim defluerent. Sudor Anglicus. Medicamenta cardiaca. Palpitatio cordis cum auricula cordis dextra immensum turgida esset, pulmo obstructus. Opii usus & damna: sudorem movere & alexiteriam vim exercere. Ab opii usu in cacochymo hydrops anasarca: repetito opii usu & paulatim aucto sanatus, sudore ingenti excitato. Immanes dolores non tantum opii usu sedati, sed omnino sublati. Noxæ variæ ejusdem opii; mors subita per soporem, etiam absque sopore.

Pectori

Pectori nocere, & adpetitum tollere. Felem ab exigua opii dosi necari, canem ne a magna quidem, neque a duabus drachmis. Coffeam aliquid stuporiferi habere.

P. II. Respirationis vitia. Venæ pulmonalis lapidea durities, ut vix guttatum sanguis in cor destillaret. Pulmones tumidi sanguine obfarti. Tuffis. Phthisis, etiam nervosa. Acorem sulfureum tabidis conferre. Tuffis puerorum convulsiva epidemica; ad eam curandam lichen pyxidatus. Balsamica laudat. Hæmoptoe, a causa scorbutica, post salivationem nata. Hederam terrestrem vehementer laudat. Hæmoptysis curata carcere & aquæ folius potu. Peripneumonia. Post repetitam venæ sectionem noster spiritum salis ammoniaci dedit, vesicas copiose traxit, felici eventu. Pleuritis. Venæ selectum parum laudat. Empyema. Sectio in eo malo alias felix, alias morti impediendæ impar. Alii ægri a morte incisi, quos forte ea paracentesis sanasset. Vomica pulmonis. Exemplum fomentis emollitæ & apertæ vomicæ, & in fistulam abeuntis. Asthma. Senex, cui a somno gravissimi paroxyfmi imminebant, malum gummi ammoniaco mitigabat. Hydrops pectoris. In juvene pulsus quasi vasis rupti, inciso pectore hæctenus restitutus. Alium noster usu calomelanos restituit. Icterus. Asarum adhibet, & lumbricorum pulverem. Morbus hepaticus. Hydrops ascites. A nimio potu hydrops. Hydrops hydragogis sanatus. Tympanites. Anasarca. Phlebotomiæ usus sanguinis copiam minuit, misionem emendat, motum inordinatum corrigit. Selectus venarum. De vena brachii sanguis mittitur, quoties subito magna plethora deplenda est. Ad revulsionem potius in pede, aut de hæmorrhoidum venis, sanguis trahitur. Medicamenta ischæma. Veficatoria: Non conveniunt hominibus calidæ temperiei. Materiem morbi tamen auferunt, & loco crifeos sunt. Fomiculi. Morbos cutaneos omitto.

Opera omnia prodierunt Genev. & Lion 1676. 4. B. B., qua editione ea comprehenduntur, quæ recensui; porro Genev. 1680 4. L. Amsterd. 1681. 1682. 4. Venet. 1720. fol. Anglice 1684. fol. FOLK.

Lego etiam WILLIS *Receipts for the cure of all distempers* Lond. 1701. 8.

Et WILLIS *plain and easy method against the plague* Lond. 1691. 8. Nomen tamen THOMÆ in catalogo legi, sed in operum collectione non redit.

§. DCLXXXVI. G. BLASIUS.

GERARDUS BLASIUS, LEONHARDI fil., medicus Amstelodamensis, qui juniores medicos domi alere solebat, & in arte instituere, potissimum etiam in brutis incidendis.

EJ. *impetus* J. PRIMEROSII in V. F. PLEMPIUM *retusus* Amsterd. 1659. 4.*.

EJ. *de noviter inventis oratio habita* 6. Oct. 1659. Habet v. BEUGHEM.

EJ. *oratio de iis quæ natura, quæ homo arti debet* Amsterd. 1660. fol.

EJ. *medicina generalis nova accurataque metodo fundamenta exhibens* Amsterd. 1661. 12. *. Breve compendium univēſe medicinæ, etiam anatomes, phyſiologiæ & pharmaceutices.

EJ. *medicina univēſalis hygieines & therapeutices fundamenta metodo nova exhibens* Amst. 1665. 4. SCHULZ.

EJ. *Inſtitutionum medicarum compendium diſputationibus 12 abſolutum* Amsterd. 1667. 12.

EJ. *apologia ob editionem operum PAULI BARBETTE* ib. 1672.

EJ. *observationes medicae variores* ib. 1677. 8. *. Plurima ſpectant ad anatomem corporum morboſorum. Tumores cartilaginei, hydatiſci, ſpongioſi capitati, ex quorum aliquo multa lymphæ coagulabilis prodiit. Cum omnia vomitu redita fuiſſent, colon inteſtinum duobus locis connaum erat, & mire arctatum. Abdomen pene cartilagineum & partim cancroſum. Uteri durities cartilaginea cum mola accreta, ut pondus librarum eſſet octodecim. Ovarium plenum veſiculis & cartilagineis tumoribus, materia pingui, pilis: multum etiam oſſeorum concrementorum. Poſt dolorem inſignem hepatis abſceſſus, aliique per abdomen, alius etiam in meſenterio. Pulmo inflammatus cum ſuppurationis initiis. Hydrops pericardii, veſicula fellea plena craſſa materie, intus in cruſtam coacta. In veſica fungus ſuppuratus, de quo carunculæ deceſſerant. Ventriculus hominis a frigido potu præcipiti morte abrepti inflammatus. Pancreas ſcirrhoſum; lien permagnus. Ileus inteſtini intus ſuſceptio. Veſicula fellis mole aucta. Ductus cyſticus cartilagineus; ſic uterus, aliquoties. Loco renis ſteatoma, in quo calculi alius ren alter per ſuppurationem conſumptus, & pulmo alterius lateris poſt aſthma. A partu laborioſo uterus ſuppuratus. Ulcus uteri & vaginæ. Veſica urinaria enormiter dilatata. Poſt cardialgiam & ſputum ſanguineum & purulentum, ventriculus enormiter dilatatus & eroſus. Polypi in corde, in cerebri ſinubus. Poſt vomitum cruentum ventriculus ſanguine plenus. Aorta arteria ſupra cor oſſea, & alius in arteria oſſeæ particulæ. Vermis cum urina excretus. In corde calculus & in ductu Whartoniano. Calculus pene circularis in aſthmatici ægri pulmone, & lapillus in hepate cochleam referens. Vermes ex rene prælongi.

EJ. *medicina curatoria metodo nova conſcripta* Amsterd. 1680. 8. MOELLER.

IDEM edidit P. MOREL *methodum præſcribendi formulas* Amsterd. 1659. 12. 1665. 12. 1680. 12.

Tum BEGUINI *tyrocinium chymicum*, PHILIPPI MULLER *miracula chymica, myſteria medica* ib. 1659. 12.

EJ. *diſp. de ictero* ib. 1682. MOELLER.

§. DCLXXXVII. VARIII.

FRANCISCI PLEMPII *munitio fundamentorum V. F. PLEMPII adversus J. PRIMIROSE LOVAN.* 1659. 4. potius physiologica. Lego etiam Amsterd.

EJ. *loimographia s. tractatus de peste* ib. 1664. 12.

JOSEPH ZAMORA Y CLAVEIRA *pathologica elucubrationes, in quibus explicantur sex GALENI libri de morborum & Symptomatum differentiis eorumque causis* Saragossæ 1659. fol. SEQUIER.

JACOBI MANCINI *ars visitandi infirmos* Venet. 1659. 8.

OCTAVIUS FERRARIUS *literator Patavinus his temporibus floruit, natus anno 1607.*

EJ. I. *de balneis veterum* exstat in *collectione Thes. antiq Rom Græv.* III.

EJUS *Epistole; Vita viri apud PATINUM in Lyceo.*

. . . . WHITMORE *febris anomala* Lond. 1659. 8.

J. CONR. WECHTLER *personæ imp. Leopoldi medicus, Homo oriens & occidentis L. II. Hominem ad corruptionem delabentem comitatur* Francof. 1659. f. *. Vastum volumen merito ignoratum. Scholastica methodus fufiffima; multum arabismi & inutilium speculationum.

JOACH. POLEMANNI *novum lumen medicum* Amst. 1659. 12. 1660. 12. 1699. 12. 1747. 8. TR.

J. EBELING *vita ERHARDI STEDII medici hexametris græcis* Wolfenbittel 1659. 4.

HIERON. KROMAYER *programma ad funus PHILIPPI MULLER* Lips. 1659. 4. B. BUN.

Pharmacopœa Hagienfis Haag. 1659. 4, & 12. TR.

TOBIAS ANDREAS *Professor Francofurti ad Viadrum.*

EJ. *casus epileptici* Duisburg 1659. 4.

EJ. *de catarrhis* Francof. Viadr. 1675. 4.

EJ. *sed anonymi de calculo in equo observato* Act. Erud. 1682.

J. GORRHAEI junioris *animadversio in libellum J. LANÆI chirurgi togati, quo Hippocratis aphorismos in novum ordinem, meliorem si Diis placet, digessit* Paris. 1659. 4. SA.

CHRISTIANI MARGGRAF *Stadensis, de convulsione disp.* Franeker 1659. 4. HE.

EJ.

EJ. *materia medica contracta exhibens simplicia & composita medicamenta officinalia, selecta, cum viribus dosibus methodoque deligendi, præparandi & componendi* Amst. 1682. 4. GUNZ Leid. 1716. 4. *. Breve compendium. Primum classes medicamentorum. Eadem secundum vires, deinde secundum formas, & penum ex qua sumuntur. Altera sectione labores pharmaceuticos describit, tertia & quarta formas medicamentorum præparatorum, siruporum, pilularum, cum dispensatorio medicamentorum usitatorum. Ut specimen dem compendii; in clystere primo loco suscipientia recenset, quantitatem deinde, tunc copiam singuli medicamenti, quod clysterem ingreditur; urinam in hydropè ad tres uncias, Philonium ad drachmas duas, quadruplum dosis per os sumtæ. Sic per singula. Compositorum & eductorum scriptiones integræ, cum modo præparandi, utendi, & medicatis viribus. Intercedunt minus vulgaria aliqua, ut aqua antepileptica Amstelodamensis, aromatica cum specificis, quæ putabantur, pæonia imprimis. Decoctum vulnerarium Londinensium, valde compositum, ut pleraque. Sirupum papaveris cardiacum vocat, quem ego lenientem & refrigerantem in me ipso experior, tantum ut dosis unciarum duarum, & trium sit, etsi vellem vim nimium sacchari abesse. Pulveres chemici. Croco antimonii in peste Leidensi a. 1667. optimo successu MARGGRAVIUS usus est, quem negat corrodere. Sic bezoardicum minerale laudat, quod alcalina vi humores *edulcoret*.

§. DCLXXXVIII. VARIÆ.

CARLO MORISIANO *torchio dalle osservazioni della peste di Napoli nell'anno 1656.* Napoli 1659. 4. MONGIT.

Iconographie & vies des hommes illustres du dix-septieme siecle Amsterdam 1659. fol.

NIC. LIENARD *diff. sur la cause de la purgation* Paris. 1659. 4. FALC.

PIERRO ALZIARI *conclusions sur le boire à la glace ou à la neige* Toulouze 1659. 8. FALC.

Requête de la faculté contre les titres de faculté, de licence, de bachelier à MM. du Parlement Paris. 1659.

Extrait des registres du conseil du Roi du 29 Août 1655. Extrait des Registres du Parlement du 15 Sept. 1659. Paris. 1659.

J. PISTORII *consilium antipodagricum, oder Zipperlein Bericht* Halberstatt 1659. 4.

JONAS ZIPPEL *podagrifcher Triumph* Altenburg 1659. 8.

Andere consultation den podagrifchen Stand wieder honorabel zu machen 1659. 4. si huc facit.

Scharboks Spiegel oder ausführliche Beschreibung &c. Nürnberg 1659. 12.

Taxe des Rostocker Apotheker Rostock 1659. 4.

WILL. BULLEYN *a dialogue wherein is a good regiment against the fever pestilence* &c. Lond. 1659. 8. MEAD.

Pharmacopœa Londinensis or the London dispensatory Lond. 1659. 8.

Countesse of Kent *choice manual or rare and select secrets in physik and chyrurgery* Lond. 1659. 12. 1676. 24. quæ editio est decima septima. De pulvere Valconico, lapide contrayervæ.

§. DCLXXXIX. DISPUTATIONES.

FLORIAN GERSTMANN *de ictero flavo* Giesl. 1659. 4. *.

J. ALB. SEBIZ *de syncope* Argent. 1659. 4. PL.

EJ. *de inedia* ib. 1664. 4. *.

EJ. *de phibisi* ib. 1665. 4. *.

EJ. *de cachexia* ib. 1665. 4. RIV.

EJ. *de colica* ib. 1665. 4. *.

EJ. *de vertigine* ib. 1666. 4. legi & 1668.

EJ. *de Æsculapio inventore medicine* 1669. 4. PL.

EJ. *de fonticulis* 1669. 4. HAEN.

EJ. *pathologicarum exercitationum prima* 1669. 4. *.

EJ. *secunda* ib.

EJ. *tertia* 1669. 4. *.

EJ. *quarta* 1670. 4.

EJ. *quinta* ib. 1670. 4. *.

EJ. *sexta* 1670. 4. *.

EJ. *septima* 1670. 4. *.

EJ. *octava* 1670. 4. *.

EJ. *nona* 1671. 4. *.

EJ. *decima* 1671. 4. *.

EJ. *undecima* 1671. 4. *.

EJ. *duodecima* 1673. 4. *.

EJ. & J. VAL. SCHEID *decima tertia* 1673. 4. *.

EJ. *decima quarta* 1674. 4. *.

EJ. *decima quinta* 1674. 4. *.

Tom. III.

L

EJ.

EJ. *decima sexta* 1675. 4. *.

EJ. *decima septima* 1675. 4. *.

EJ. *decima octava* 1677. 4. *.

EJ. *decima nona* 1678. 4. *.

EJ. *vigesima* 1679. 4. *.

EJ. *vigesima prima* 1682. 4. *.

EJ. *vigesima secunda* 1682. 4. *.

EJ. *vigesima tertia* 1682. 4. *.

EJ. *vigesima quarta* 1682. 4. *.

EJ. *vigesima quinta* 1682. 4. *.

Una continua paginarum est series. Tractatus sunt miscellanei, ad veterum saporem.

EJ. *Nachricht von dem anderthalbjährigen Fasten einer annoch lebenden Haderslebischen Jungfer* 1724. 8. BOEHMER.

J. MICH. KUHN *de fluxu mensuum nimio* Leid. 1659. 4.

ARNOLDI SYEN *de hydrope ascite* Leid. 1659. 4. RIV.

THEOD. STEUDNER *de auditu diminutione & abolitione* Leid. 1659. 4. HE.

PETR. SCHRECKINGER *de phthisi* Argent 1659. 4. PL.

PAULI ETSCHENREUTER *δραχμοληπτον, s. calculus perutilis medicis & agrotantibus, si scire desiderent, quot grana singulorum ingredientium medicamentorum in drachma una adsumantur: acc. δραχμομορια, s. partium drachmæ doses ib.* 1659. 4. RIV.

ESAIAS LUDERENS *de ictero flavo* Altd. 1659. 4. RIV.

J. EVER. KIRCHHOF *de gutta rosacea* Altdorf. 1659. 4. HE.

SAM. KALDENBACH *de incubo* Francof. V. 1659. 4. PL.

PETRI BENOIT *questiones medica duodecim* Monspel. 1659. 4. *. Ad praxin istæ. E. *vita sine somno transigi non potest.* E. *senes minus agrotant.* E. *luis venerea prima origo ab antropophagia.* E. *vita sine alimentis aliquot annis non potest conservari.* E. *in ulcere ventriculi cathartica.*

CAROLI FESQUET *questiones medica duodecim* Monspel. 1659. 4. *. E. *algores diei sexti in febris continuis sinistri sunt judicii.* E. *astrologica observationes medicis absurda.* E. *luis curatio per guaiacum quam per hydrargyrum tutior.* Non E. *datur catholicum purgans omnes humores.* E. *in dolore venæ sectio & frigida.* E. *ex matre mortua fetus vivus.* E. *vulnera recens occisorum presentibus occisoribus sanguinem fundunt naturaliter.* E. *plica polonica a tarantismo differt.* E. *pulsus dicrotus semper perniciosus.* E. *cataphoræ possunt jungi phrenitidi & venæ sectionem postulant.*

PETRI

PETRI CRESSE' & J. GROULT *E. somnolenti stolidi* Paris. 1659.

J. B. MOREAU & DION. PUYLON *Non E. idem in assumendis alimentis ordo* ib. 1659.

EUSEB. RENAUDOT & ANT. RAFFINE' *E. melancholicis accommodata parva pile exercitatio* ib. 1659.

ISAAC RENAUDOT & ANT. de CAEN *E. vinum Hispanicum confert melancholicis* ib. 1659.

ANT. MORAND & CAR. de LAVAL *E. somnus visceribus vigilia jucundior* ib. 1659.

RAPH. MAURIN & J. GROULT *E. orgasmi tempore purgandi opportunitas* ib. 1659.

J. MAURIN & DION. PUYLON *E. sine sanguinis in corde concoctione παλμω* ib. 1659.

EDM. CHARRIER & ANT. de CAEN *E. Parisini ab Aquilone tussi obnoxii* ib. 1659.

FAB. PERREAU & ANT. RUFIN *E. volvulo balneum* ib. 1659.

§. DCXC. GEORG HIERON. WELSCH.

Augustanus, Med. Lic., nec unquam Doctor, vir eruditus, orientalium linguarum peritus & nuperarum, magnus codicum manu scriptorum collector, quos multos edidit, astrologiæ faventior. Multa edidit, plura inedita, sed ad prelum parata, reliquit, cum ante diem obierit, annis non major 53.

EJ. *diff. de ægagropilis, s. calculis in rupicaprarum ventriculis reperiri solitis* Aug. Vind. 1660. 4. *. Non ingrata lectu varietas. Ægagropilas habet varias, intus fibris filisque & radiculis, spinis, foliis, cauliculis fartas, exterius coriaceas & cortice quasi ligneo tectas; easdem dissolvit. Cogi a falsis illis aquis putat, quas hæc animalia lambunt (*fulzen*). Non ex solo Doronico conpingi. Vires medicæ. Calculi lamellati ex colo intestino equi. In omento rupicapræ reperi tam fuisse ægagropilam osseam, rotundam, solidam.

Editio II. 1668. 4. *. multo plenior est, cum altera *dissertatio*, eaque amplior accesserit, in qua multa varietas de animalibus congeneribus, de herbis, quibus pasci putes, de strumis earumque causis, de ciborum digestionem, loci fere auctorum, quibus noster nihil addidit. Tunc decades curationum, quas in morbis acutis his ipsis ægagropilis noster debuerit. Multa ad rem dieteticam.

EJ. *sylloge curationum & observationum medicinalium Centuriæ VI.* MARCELLI

CUMANI, JEREMIE MARTII, ACHILLIS GASSERI, UDALRICI RUMLER, HIERONYMI REUSNERI & *suarum observationum epigramata centum* Augsp. vel Ulm 1668. 4. Veteres auctores dixi, qui hic conjuncti reperiuntur. *Epigramata centum* WELSCHII sunt adnotationes. Multas ex Italia secum in Germaniam retulit, sumsitque ex chartis JOHANNIS PREVOT & PAULI MARQUART SLEGEL. Aliqua superstitiosa, ut harpyja elephantum formam referens.

Prioribus vetustis adnotationibus notulas adjecit & loca similia. Hydrargyro dissolutus calculus. Mors ex tumore steatomatoso adipe pleno, hepate adnato. Quæ ex hæmorrhagia uteri mortua esse putabatur, altero die revixit. Emetica non debere in febribus exhiberi, nisi post venæ sectionem. Acerbissima cephalæa, sanata scarificatione & temporum unctione. Maniam herba Paris fuisse superatam. In menibus maligne fluentibus alterius lateris stupor. Post novum morbum *Friesel* cæcitas. Idem malum curatum. Phthisis meliori in aere curatio, tunc suffitu, hæc a VESLINGIO perfecta. Abscessus cartilaginis mucronatæ, ferramentis candentibus ustus. A cordis polypis (adipem vocat) asphyxia. Vir ruminans absque malo sapore: intus pyloro adnata caruncula. Volvulus hydrargyro sanatus. Integri abdominis tumor. Aqua hydropica intra omentum inclusa. Subita evacuatio in hydrope funesta. Omitto reliqua.

EJ. *exercitatio de vena medinensi ad monita EBNSINÆ, s. de dracunculis veterum* Aug. Vind. 1674. *. *Acc. dissertatio altera de verniculis capillaribus infantum.* Doctum iterum opus, neque ex vulgatis scriptoribus, sed ex puris utique fontibus collectum, etiam ex rarissimis codicibus. Caput est AVICENNÆ, cum amplissimis commentariis, nova versione critica, ex adnotationibus ad omnia, quæ illo modo AVICENNA tetigit. Homines ex India reduces secum venam medinensem adtulisse. Vermes animalium visceribus circumplicati ex Gordii adfinitate. Alii vermes. De re cibaria plurima & docta collectio, & de materie medica. Non probes, quod in aliena & superflua delabatur, qui de draconibus & serpentibus a nostro cutaneo verme alienissimis fuscè commentetur, ipsa de LAOCOONTIS statua. In experimentis parcior est, ut qui neque morbum, de quo scribit, nisi ex hodæporicis noverit. Curatio ex Arabibus.

Altera dissertatio mera est compilatio. Vermes in corde teretes, articulati; alii etiam ejusmodi vermes in hepate, intestinis.

Synopsis utriusque dissertationis.

EJ. *Observationum hecatostea II. observationum physicomedicarum* Aug. Vind. 1675. 4. *. Varia rariora omnis generis ad rem naturalem facientia, & ad materiem medicam. In Centuria I, Glans plumbea hæserat in animalis corpore folliculo obducta. Vitrum medicinale AVICENNÆ adversus calculum. Summa macies. Lana querna ad sanguinem sistendum idonea; prodromus Agarici Brossardiani. Roris folis efficacia adversus pestem.

In altera varia practici argumenti, & arcana medicamenta continentur. Puerulenta

rulenta decessio ex mesenterii abscessu. Cephalalgia cessans, cum sanguis ex naribus flueret. Arepulsivis in podagra funesta convulsio. Opii usu averfa podagra. Residuum resinæ Jalapæ & ipsum alvum ducere. Pro panacea ANWALDI, noster enim in univcrsum specificis & panaceis faventior erat. Phthisis a magno liene. Febris tussiculosa, quam noster credit a nemine fuisse descriptam. Morbus malignus epidemicus verminosus. Volvulus hæmatodes Augustæ Vindelicorum endemicus. Vermis de umbilico erumpens. Vulnera methodo MAGATI simplici deligatione sanari, neque sympathia opus esse.

EJ. *somnium VINDICIANI s. desiderata medicina* Aug. Vind. 1676. 4. *. Satyra est multis verborum ambagibus obvoluta, potissimum in CASPARUM HOEMANNUM, nimis in GALENUM acrem. De THEODORO GAZA malo interprete. Consilium de condenda societate pro iis colligendis, quæ Arabes & Orientales viri utiliter scripsissent. Linguae Arabicæ in medicina utilitas. Desiderata medicinæ, nempe fere omnia, quæ cuncta noster elaboranda susceperat.

EJ. *consiliorum medicinalium centuriæ IV. Acc. Exoticarum curationum & observationum medicinalium chiliades duæ* Aug. Vind. 1675. 4. 1698. 4. *. In priori opere consilia sunt Italorum paulo pleniora, ex seculo XVI & XVII, quos vel ipse noster audiverat, aut certe codices eorum penes se habebat. Multa Patavinorum, sæpe a se invicem dissentientium. Sæpe solum morbi nomen dat, cum prælonga serie medicamentorum. Adjecit noster suas adnotationes, multas ex Arabicis literis desumptas. Auctores sunt THOMAS STROMAYER, cujus experimenta ad chirurgiam pertinent; CAROLUS WIDMAN, AUGUSTUS JUNG medicus Augustanus, J. ASSELINÆUS, alii, quorum aliquos suis locis citavi. Exempla aliqua. Partus monstruosus manibus deformibus, genitalibus & ano destitutus. Anæurysma, in cujus cavea materies dura cum sanguine grumoso, duro, post pilæ & veneris immoderatum usum. Aurum potabile & irreducibile verum promittit ex J. U. RUMLER. Febris maligna ejusque curatio, bezoardicis, hiru-
dinibus, venæ sectione, vesicatoriis, mithridatio.

Exotica curationes traduntur ordine alphabetico, secundum morborum nomina, ad quorum quodque medicamenta a Cl. viris laudata breviter recensentur, multa parum vera. Ex L. GHINO, T. GEORGIO LAFFILE, CHRISTOPHORO PEUTINGER, JAC. RENERIO, qui luem veneream guaiaci ligno sanavit: MICHAELE REZER Tubingensi. Ex variolis abscessus cubiti. Tetanus in milite Cæsariano grassans. A frigida pota mors. Porro adnot. GEORGII VOLLAND, F. WEISENFELS, J. VUARHOROSKI Hungari, qui ad dysenteriam felicem suam methodum aperit; HENRICI MINSINGER tertiana febris, quæ viginti fere pustulis variolarum similibus erupit. Enterocèle curata a PETRO GASSER scabiosæ infuso & aliis internis medicamentis. Rubiæ in phthisi & ictero efficacia. Variolæ frigido aere ingravescentes.

EJ. *Decas epistolarum de scriptis suis ineditis* Aug. Vind. 1674. fol. B. BUN. 1691. f. B. Tig.

EJ. *epistola mutua Argonautæ ad Nestorem & Nestoris ad Argonautam de thesauro scientiæ medicæ. Item WELSCHIUS de abortu* Aug. Vind. 1677. 4. Nempe J. MICH. FEHRII & WELSCHII commercium epistolicum.

EJ. *epistola de solano furioso ad J. M. FABRUM cum EJUS strychnomania edita* 1677. 4. *

EJ. *curationum propriarum & consiliorum medicorum decades X cum commentario, opus posthumum* Aug. Vind. 1681. 4. *. 1698. 4. Edidit LUCAS SCHROECK. Centum sunt morbi: descriptiones morborum semper breves, multum medicamentorum, deinde commentarius, in quo cum Arabibus aliisque noster suas adnotationes comparat. In morbis acutis theriacam cælestem dat, plurimumque in eventu determinando benigno vel maligno adspectui siderum tribuit. Parcius venam fecat, in alexipharmacis uberior. Diei septimi criticam efficaciam Galenicam deridet. Passim rariora intercedunt, ut mirificus abortuum in eadem femina numerus.

EJ. *bewährte Arzneymittel*, cum aliis Basil. 1704. 4.

LUCÆ SCHROECK *memoria WELSCHIANA* Aug. Vind. 1678. 4. *. Incredibilis numerus librorum, partim absolutorum, partim certe adfectorum, quos WELSCHIUS ad prelum parabat. Absoluti fuerunt libri *Compendium medicinæ practicæ; Variæ lectiones de re medica.*

Alia vita reperitur in BRUKERS *Ehrentempel deutscher Gelehrsamkeit* Dec. III. Aug. Vind. 1747. 4. *.

WALÆI *methodum medendi animadversionibus noster illustravit*, quas Leidæ prælegerat Aug. Vind. 1679. 8. L.

Adnotationes bene multas adjecit Ephemeridibus Naturæ Curiosorum.

In Dec. I. *Ann. I. obs. 158.* Calculus friabilis calci concretæ similis, a cœmentario plurima cum tussi rejectus.

Ann. II. obs. 8. Matronæ nephriticæ datum oleum terebinthinæ, inde vomitus, animi deliquium & epilepsia.

Obs. 9. In ignem illapsa ab epilepsia liberata fuit.

Ann. III. obs. 35. de puella 18 annorum asitiam perpetuam ementita, cujus fraus detecta fuit.

In *Micromimetibus* cum anno IV. V. E.N.C. editis Centuriæ sunt tres adnotationum medicarum a claris viris communicatarum, brevissimarum, cum suis notis.

In centuria II. cephalæa vesicatoriis coxæ admotis superata. In dyfenteria asphyxia, quod symptoma cum omnia bene se habere viderentur mortem intulit. Juniperi turiones purgare & Sambuci, sic salviã creticã. In lue hungarica suborta diarrhoea non sistenda, cum ab ea repulsa per corporis habitum ulcera oriantur. Singularis dolor capitis supra supercilia cum pulsatione, sub folis ortum nascens, sub occasum evanescens. Venetiis ad mala hysterica celebrata botrys Lycopodium vulgare vomitum movere. Infuso antimonii crudi intra triduum sanatus icterus, & ulcera tibiæ decocto foliorum quercus. A suffusione a SANC-TORIO præservatus radice thymelææ tamquam fetaceo trajecta. Pleuriticos omnes evadere, qui a principio vomuerunt. Febrem tertianam erumpentes variolæ sustulerunt. Nimis medicamentorum laudes.

Ann. VIII. obs. 37. diarrhoea pertinax curata ovis cum aceto rosaceo.

Obs. 38. lien in febre tumidus.

Obs. 40. femina cæterum orthostadios, cui ex vulnere pro sanguine serum emanabat.

§. DCXCI.

JOHANNES BOHN.

Professor Lipsiensis, incisor, chemiæ non imperitus, vir recti iudicii, & paulum sceptici, in re forensi integritate conspicuus.

Numerosas scripsit disputationes, easque melioris notæ.

EJ. *de fascia zodiacali* Lips. 1661. 4.

EJ. *de sudore & sudoriferis* ib. 1661. 4. HE. præside G. WELSCH.

EJ. *de cholera* ib. 1666. 4. LIND.

EJ. *de chylosi abolita & imminuta* ib. 1667. 8. HAEN.

EJ. *an mors sit malum?* ib. 1668. 4.

EJ. *de pica* ib. 1670. 4. *.

EJ. *de lactis defectu* ib. 1674. 4. *.

EJ. *de catarrhis* ib. 1675. 4. HE.

EJ. *de variolis hætenus in patria grassatis* ib. 1679. 4. *. A principio morbi purgans dat medicamentum, cum mercurio dulci, quo malignitatem morbis sperat se superaturum. Adultis hominibus opium indulget, & in malignis vesicas trahit. Bona disp. cum adnotationibus. Ulcus in osse sacro sanatum.

EJ. *de cephalalgia* Lips. 1680. 4. HE.

EJ.

- EJ. *an medicina recte distinguatur in theoreticam & practicam?* Lips. 1681. 4.
 EJ. *de aeris in sublimaria influxu* ib. 1681. 4. recus. in 8.
 FJ. *de torminibus colicis* ib. 1684. 4. HAEN.
 EJ. *de dyspnea* ib. 1686. 4. *.
 EJ. *de inflammatione* ib. 1686. 4. HAEN.
 EJ. *de atrophia* ib. 1688. 4. RIV.
 EJ. *de vomitu* 1688. 4. HAEN.
 EJ. *de diuiviratu hypochondriorum* ib. 1689. 4. *.
 EJ. *de torminibus colicis* ib. 1689. 4. PL.
 EJ. *de rationis & experientia connubio in praxi medica* Lips. 1689. 4. *.
 EJ. *medicinae forensis specimina tria* Lips. 1690, 1691. & 1692.
 EJ. *progr. quo praelectiones therapeuticas vindicat contra ARISTIDEM (SBARALEAM)*
 Lips. 1691.
 EJ. *de utilitate anatomes subtilioris in praxi medica* Lips. 1691. 4.
 EJ. *de haemorrhoidibus cecis* Lips. 1694. 4. HAEN.
 EJ. *de angina* Lips. 1696. 4. & 1709. 4. an alia
 EJ. *de symptomate urgente* Lips. 1697. 4. & cum *Circulo Anat. Phys.* 1710. 4. *.
 EJ. *de medici officio* Lips. 1697. 4. & II, III & IV, ib. 1700. Inde natus
 est liber, quem laudabimus.
 EJ. *de singultu* Lips. 1697. 4. HAEN.
 EJ. *valetudinarium parturientium* Lips. 1703. 4.
 EJ. *de revulsione cruenta* Lips. 1704. 4. *.
 EJ. *de arte naturae emula* Lips. 1704. 4. HE. & cum *Circulo* 1710. 4. *.
 EJ. *de medicamentorum chymicorum & Galenicorum praepollentia dubia* Lips.
 1706. 4. & cum *Circulo* 1710. 4. *.
 EJ. *de victu salubri* Lips. 1707. 4. * & cum *Circulo* 1710. 4. *.
 EJ. *de haemoptysi* Lips. 1708. 4. *.
 EJ. *de praematura intermittantium fuga suspecta* Lips. 1709. 4. VATER & cum
Circulo 1710. 4. *.
 EJ. *de experientia fallaci* Lips. 1710. 4. * & cum *Circulo* 1710. 4. *.
 EJ. *an medicus sub conscientia & existimationis suae integritate a pharmacorum
 confectioe & exhibitione abstinere queat?* Lips. 1710. 4. VATER.

EJ. *de prophylaxi pestis dubia* Lips. 1711. 4. VATER.

EJ. *de phlebotomia culposa* ib. 1713. 4. *.

EJ. *casus ægri somnambuli* ib. 1717. 4. *.

EJ. *de discussione* 1717. 4. HAEN.

J. CYPRIANI *programma in ejus funere* ib. 1718. fol.

In EJ. *de remittatione vulnerum* ib. 1689. 1701. 4. *. Amsterd. 1710. 8. 1732. pluscula huc faciunt, ut in universum caput de *deponendi* modo, signa fetus vivi nati aut mortui. Qui vivus mortuusve strangulatus fuerit. Recte monet rariorem aliquam curationem nihil lethali naturæ vulneris detrahere. Neque vomitum, neque senium, aut debiliorem corporis constitutionem homicidam excusare. Post diras suffocationes steatoma cordi adnatum, & aliud in pulmone simile. Dorsum incurvatum a vomica cruento sero plena. Male ex funiculo umbilicali sanguinem retropelli.

EJ. *de officio medici duplici, clinico & forensi* ib. 1704. 4. *. Eximius liber. In l. *de medicina clinica* ostendit anatomem practicam non omnes morbos detegere; denique fallere posse. Ob anatomes & instructorum nosodochiorum raritatem opus esse peregrinatione. Fortuna medica, & ægri casu sanati. Empirici, etiam pharmacopœi, qui mederi sustinent, hominum salutem nocent; neque chirurgis licet internis malis mederi. Prudentia & decorum medicum, masculæ & cordate. In desperatis morbis fortiora tentanda, quorum nonnunquam felix sit effectus: ipsi successit empyema perforatione feliciter sanare, & alias incisus abscessus inter musculos abdominis: neque quisquam deferendus, qui medici operam requirat, tantum ne medicaturus nimia promittat. Consultationum utilitas, ratio, modusque. Quæstiones necessariæ & iusta subinde de responsionibus dubitatio. Causæ remotiores ab abstantibus hauriendæ, non ab ægroto. Fallax speculatio sanguinis; crustæ fallacia, & color, & seri portio. Idiosyncrasia, ejus peculiaris exempla. Ficti morbi. In prognosi modesta diffidentia. Urinæ & pulsuum mendacia indicia. Adstantes de periculo monendi. Monita aliqua de prudenti usu efficaciorum auxiliorum, etiam diureticorum in calculo. Incommoda fumi nicotianæ & theæ, quæ eo ævo a medicis mirifice solebat laudari. In venæ sectione meticulousus noster, in febribus suspectam habet, in variolis rarissime admittendam putat. Vanitas influxus siderum, quem nulla experientia fulciat. Symptomatum curatio. Symptoma urgens. Ut symptomata morbi curationem turbent. Doses, Margaritæ, cinnabaris, bezoar debent ad minimum ad dimidiam drachmam dari, & sæpe in alterantium nimis maligna dosi peccari. Somnum conciliare convenit. Indicationes. Vitalis indicatio. Contra indicantia. Menses venæ sectionem non contraindicant, neque fere morbi tempus: neque parvum vulnus esse debere, aut parcam sanguinis omitti copiam. Purgatio etiam in inflammatione revellit. Non debet prophylactice purgari. Esse ubi crudos humores purgare oporteat, non autem in malignis febribus. Vomitorium alvo sicca non dandum. Auri fulminantis aliquot grana emeticorum effectum adjuvare.

Purgantia sigillatim. Mercurium dulcem esse blandum tutumque auxilium. *Pro aloë.* Possè hypnotica purgantibus addi. Salivatio; ea sed spontanea, quartanam febrem sublatam fuisse. Commode a mercurio dulci salivam moveri. **WISEMANNI** mercurium sublimatum nimis esse corrosivum. Sudor; ubi eo fit abstinendum. Foniculorum utilitas, locus. Parmica: ad partum expediendum. Clysteres tepidi sint; situs ad eos subdendos opportunior. Vitia humorum. Revulsio, repulsio, derivatio. Anodyna. Pro opio, quod nonnulli clinici male reformident. Febris acuta cum magno dolore artuum majori opii dosi superata, ut tincturæ tres unciae intra 15 dies fumerentur. Damnum, in ventriculo potissimum: extus admotum opium parum valet. Victus ratio paulo benignior. Acrem crassiolem asthmaticis nocere (imo utilissimus est). Abstinendum nimio calore, etiam in variolis. Ægri ut edant non urgendi. Pro vini usu & fomno mediocri. Quibus exercitatio noceat, arthriticis tenerioris corpusculi hominibus. Alvus sicca movetur desidendo (nihil quidquam). Animi adfectus utiles, noxii. Medicis jus est medicamentorum parandorum, didendorum, per leges patrias datum: a medico enim efficaciora medicamenta sperare licet, & ipsi medici per hoc studium peritiores in arte redduntur. Exigua vis unionum, lapp. pretiosorum, auri, gemmarum. Pro Galenicis: sæpe æque efficacia, cæterum tutiora & corpori humano magis accommodata esse. Chemicæ artis vires simplicium medicamentorum specificas destruire. Chirurgica omitto.

De medicina forensi. Medicis eam artem deberi, magis quam jurisconsultis. Quæstiones de venenis: de vestibus venenatis. Morbi simulati In *depositionibus* medico legalibus medicus director est chirurgi & obstetricis. Caute respondendum, neque nisi re deliberata. Male chirurgos a nonnullis Juris consultis medicis præferri. Obstetricum imperitia, ejus exempla, etiam in quæstione, num femina pepererit Collegium medicorum: de relationibus iudicium. Dispensari medicum ab incisione cadaveris nimium putridi. Aliquando tamen absque inspectione cadaveris poenam ultimam inflictam fuisse (quod nostro ævo, in Germania nunquam locum habuerit, aliis in regionibus utique). Sollicite inquirendum, cum non raro violentia ictus interiora læserit, ut tamen cutis nihil videatur passa fuisse. Medici officia. Stolidi iudices feminam epilepsiam causantem a tortura liberarunt. De veneno sumto per sectionem inquirendum: & de suspecto cibo vel potu inquirendum, etiam per experimenta in animalibus facta. Qui sexto mense ex eroso ventriculo periit. Carcerum inspectio in Anglia pestilentium. A veste arctius adstricta funesta pleuritis. Ordo & forma relationis. Signa partus septimestris, octimestris, maturi. Tempora partus. Contra **HIPP.** septimestris partus encomia, pro octimestri, neutrum tamen vitalem esse. Virginitas: esse ubi ab ea demonstrata vita accusati pependereit. Qui majorem dosin opii ferre didicit, ad septem grana. Mortes a rebus non vere venenatis. Lividitas & alia ejusmodi signa venenum non demonstrant, neque symptomata. Summa hic cautione opus esse noster sapienter monet. Idem in fictitia epilepsia fraudem detexit. Arsenici dati signa, in exemplo. Cancer mammæ, a contactu male sanati hominis natus, aque terrore. Contra stigmata, quæ sagarum signa dicuntur.

dicuntur. Medici non esse in mitiora declinare. Signa vivi submersi vel mortui. Spuma non sufficit, ut ostendatur vixisse. Ficta amentia detecta, & amentia pro magia habita. Bonum librum & suo seculo eximium, placuit accuratius persequi.

Pauca reperias in *chirurgia naturali* a WINKLERO versa & posthuma Brunswic. 1732 8. *. postquam VALENTINUS codicem citaverat.

In actis Eruditorum 1683. refert de propagine venæ pulmonis tussî cum sanguine rejecta.

Epistolæ ad SCHELHAMMERUM in posthuma collectione exstant.

§. DCXCII. PAULUS AMMAN.

Breslaviensis, professor Lipsiensis, acris ingenii homo, & minime sui diffidens.

EJ. multæ sunt disputationes.

Præside J. Michaelis *de paresi s. paralyfi* Lips. 1660. 4. HE.

EJ. *de plethora* ib. 1661. 4.

EJ. *de suffocatione uterina* Jen. (sic Riv.) 1661. 4. Riv.

EJ. *de rabie s. hydrophobia* 1662. 4.

EJ. *de soda* Lips. 1663. 4. *.

EJ. *de antiquarii peruviani historia* Lips. 1663. 4. BURKH.

EJ. *de affectione hypochondriaca* Lips. 1664. 4. HE.

EJ. *de dysenteria* 1664. 4. HE.

EJ. *de phthisi* 1664. 4. *.

EJ. *de podagra* 1664. 4.

EJ. *de arthritide* 1666. 4. PL.

EJ. *de pleuritide* 1666. 4. PL.

EJ. *de nephritide* 1666. 4. PL.

EJ. *de phthisi* 1666. 4. *. alia disp. a priori.

EJ. *de pleuritide vera* 1666. 4. *.

EJ. *de hæmorrhagia* 1667. 4. HE.

EJ. *de febre Hungarica* 1668. 4. RIV.

EJ. *de suffocatione uterina* 1668. 4.

EJ. *de spina ventosa* 1672. 4.

EJ. *de mictione cruenta* 1673. 4. *

EJ. *de autopsia medica* 1675. 4.

EJ. *de palpitatione cordis* 1680. 4. RIV.

EJ. *de σκουαναν s. scorbuto* 1681. 4. RIV.

EJ. *de ictero* 1681. 4. RIV.

EJ. *de remediis stomachicis* 1689. 4. RIV.

EJ. *medicina critica, s. decisoria, centuria casuum medicinalium in conciliis facultatis medicæ Lipsiensis resolutorum* Erford. 1670. 4. *. Stade 1677. 4. *. Lipf. 1693. 4. *. Habuisse hos casus a JOHANNE MICHAELIS, & in eos prælegisse a. 1666. Cæterum hæc responsa ab anno 1516. ad AMMANNI tempora continuata sunt. Breves sunt historiæ, responsa sæpe paradoxa. Ita fetum quinquemestrem Lipsienses pro legitimo habent, undecimemestrem pro illegitimo, fetum 12 ½ mensium iterum pro legitimo. Medullæ spinalis vulnus pro non lethali. Artemisia rubra datur pro abortivo. Sponsalia dissoluta, quod femina olim maniaca fuisset, & a maniaca nata. Matrimonium solutum ob tussim, ob alios morbos. Fætorem tamen alarum, ob quem maritus matrimonii dissolutionem petebat, Lipsienses declarant non esse signum luis veneræ. Contra Judæum recutum, cum christianas feminas corrumpere. Passionem hysterica intercedere, ne torturæ rea subjiciatur. Contra chirurgum aquas destillantem & vendentem. Contra privatam dispensationem Lipsienses, arcana tamen admittunt. Auripigmentum venenum esse. In arthritide radix bryoniæ ad artum laborantem adstricta, deinde defossa. Ab arsenico mors, manuum pollices clausi. Damnati chirurgi, qui drachmam scammonii cum scrupulo opii dederant.

AMMANNUS notas addidit *locaque fere parallela*. Stuprationem non demonstrare stuprum violentum.

Posteriorem editionem edidit CHRISTIANUS FRANCISCUS PAULINUS, & epistolas, atque responsa facultatum latine vertit.

Facultatis medicæ Lipsiensis excusatio preliminaris, qua casuum & responsorum suorum importunam editionem deprecatur Lipf. 1670. 4. *. Ostendit facultas, editionem suorum actorum sibi displicere.

EJ. AMMANNI *paranesis ad docentes occupata circa institutionum medicarum emendationem* Rudolstadt 1673. 12. *. 1677. 12. *. cum titulo *Consilium de institutionum medicarum emendatione necessario suscipienda*. In ista editione accessit *Archæus synopticus* & *diff. de Vade & occide Cain*. Veritatis amans, & paulum scepticus, inve-

invehitur in hypotheses, per totam artem medicam non fatis firmas, maxime Galenicas, sed meliora non substituit.

In ARCHÆO *Synoptico* se contra LEICHTNERUM tuetur Lipsi. 1674. 12. *. 1676. 12. vel. 1677.

EJ. *praxis vulnerum lethalium sex decadibus historiarum rariorum cum cribrationibus* Francof. 1701. 8. *. Præter vulnera etiam de venenis agit, de atretis, ex Lipsiensium actis, cum adjectis minime reo parcituris animadversionibus AMMANNI, qui rigidus amator justis hypocriticas mitigationes culposorum damnat.

EJ. *Irenicum NUMÆ POMPILII cum HIPPOCRATE, quo veterum medicorum & philosophorum hypotheses civilis & canonici juris a præconceptis opinionibus vindicantur* Fr. Lipsi. 1689. *. Satyra. In medicinam nuperam, in pretiosa medicamenta. Deinde relationes medico legales, integræ dissertationes cum argumentis sententiarum, & exemplis analogis. Porro similes quæstiones, de quibus non quidem a facultate, sed ab AMMANNO definitur. Partui certum tempus statutum esse, contra laxas nimis collegiorum sententias, confirmat, quæ & nimis teneros fetus vitales admittunt, & nimis serotinos, undecimestres & ultra. Contra sententiam senatus Gratianopolitani. An tolerandi sint medicastri quærit. Exemplum fordissimi medicamenti ab ejusmodi saga exhibitum. Absurditas & ignorantia obstetricum. An dentur signa prægressi partus. De virginitatis signis. De impotentia ex alterius testiculi defectu male præsumta C. DRELINCOURTII relatio. Atretæ. Contra Hippocraticam venam pone aures decurrentem, a qua incisa impotentia sequatur. Cruentatio ad præsentiam homicidæ in exemplo nulla secuta est. Venena: inter ea recensus hydrargyrus sublimatus; ab eo mors & ventriculus erosus. Venenati mytuli, ex iis ingestis mors, ventriculo eroso, pene subita. Responsum Leidensium. In familia morbus malignus oriens a glire, qui in dolium cerevisia plenum irrepserat. Ridicula historia famuli tonsoris, quem collegio tonsores expellere volebant, quod hircum occidisset. Rident ignaros Lipsienses medici, & hominis factum laudant. Sanata virgo, quæ se noctu commingebat. Mortes in convictorio studiosorum a corruptis cibis frequentes.

JOACHIMI FELLER *programma* in AMMANNI *funere*.

Edidit etiam FORTUNATUM FIDELEM.

Et in E. N. C. *dec.* I. *ann.* II. obs. 184. Lochia suppressa: eorum loco hæmorrhagia narium.

§. DCXCIII. VARIII GALLI.

ANTONIUS MENIOT medicus. EJUSDEM est *Historia & curatio februm malignarum. Accessere dissertationes pathologicæ de delirio in genere; paraphrosyne, furore uterino, hydrophobia, incubo, catalepsi, convulsione & spasmo cynico, catarrho, rheumatismo, mydriasi, phthisi pupillæ, bombis aurium, aphonia,*

voce depravata, clangosa nempe, & rauedine, mutitate & balbutie, cholera, dysenteria hepatica, atrophia Paris. 1660. 8. HOUSS. UFF. Mea editio est Paris. 1665. 4. *. Hoc primo volumine continentur, quæ modo citavi. Non licet omnia persequi. Primum de febribus malignis; concurrere cum putredine venenum. Theoria & ætiologia Galenica. Signa. Pulsus varius, etiam nihil quidquam mutatus. Venam tamen secari debere, etiam quando papulæ efflorescunt. Saburra primarum viarum laxante medicamento educi debet & vomitu, decocta dari cichoracea, graminea, tum alexipharmaca. Nullam experimentum. Reliqua capita totidem sunt symptomata, deinde dissertationes propriæ.

Pars posterior una prodiit. Dissertationes sunt de melancholia, tussi, inappetentia, bulimo, pica, siti nulla & nimia, imbecillitate ventriculi, cachexia, hydrope, nephritide, lithiasi. Eiusdem cum parte prioris saporis, mere græca.

EJ. *Epistola apologetica de variis sectis amplectendis adversus HADRIANI SCAURI ineptias defensio* Paris. 1666. 4. *. 1674. 4. *Epistola sola* ib. 1666. 12. *. cum SMITZIANO *compendio* & Utrecht. 1682. 8. L. prodiit. In editione forma 12. dicitur *de variarum sectarum amplexu*. HIPPOCRATICUM se esse, methodicos tamen se magni facere. Ipsum HIPPOCRATEM diversas sectas esse amplexum. Sed se neque empiricos spernere. SCAURUS negabat HIPPOCRATEM syncretismo fuisse, quem ipse improbat.

Iste HADRIANUS SCAURUS vero nomine fuit, PETRUS PETIT, PATIN *Ep.* 437. Alii tribuunt P. SAUVAGEON MENIOTUM rhetorem esse exprobrabant, neque recedit ASTRUCII iudicium.

Iterum numerosæ sunt dissertationes *partis tertiæ* quæ prodiit 1674. 4. *. De sterilitate, comate, vertigine, epilepsia, tremore, horrore & rigore, hæmorrhagia, polypo, pleuritide, nausea, vomitu; singultu, fluore cœliaco, lienterico, diarrhœa, dysenteria & tenesmo, ictero, passione hypochondriaca, lumbricis. Eiusdem iterum Græci saporis.

Pars quarta 1677. 4. *. De lue venerea, fatuitate & amentia, memoria læsa, asthma, tabe s. phthisi, exsolutione, lipothymia & syncope, de arthritide. Luem veneream novum morbum esse.

EJ. *Opuscules posthumes contenant des discours & des lettres sur divers sujets* Amsterd. 1697. 4. *. Omissis theologicis. Primum vita viri: Doctor Montpelienensis Parisiis vixit, medicis Parisiis carus, regi etiam a consiliis medicis ordinariis, etsi firmus religionis proscriptæ defensor. Iterum breves fere dissertationes. Parte prima, earum quæ ad pathologica pertinent, aliqua habet de delirio, de nova hypothese ad catalepsi quam refutat, & defensam iterato impugnat. De medicamentis & medicis nuperis epistolæ variæ & aliqua consilia. In hoc volumine SYLVIO & CARTESIO adversus videtur. In l. de delirio statuit ideas mobiles, in spiritibus habitantes, & fixas, cerebri incolas. Epilepsia, chemistæ hypothese refutat; Sylvianos in *lettres sur la médecine* contemnit. In epistola hominem improbat, qui quotidie stimulo nares & uvulam cruentare suadebat.

NICOLAUS CHESNEAU medicus Massiliensis, clinicus.

EJ. est *Pharmacie historique* Paris. 1660. 4. FALC. 1682. 4.

EJ. *observationum medicarum libri V.* Paris. 1671. 8. L. 1683. 8. *. Leidi. 1719. 4. *. 1742. 4. De quoque morbo dissertationem scribit, deinde aliquot exempla curationum addit, quæ bene cesserunt, sive fecus, cadáverum etiam passim incisiones dat. Cum SCHNEIDERO litigat de via a cerebro in nares, quam patere debilibus argumentis, & tabaci flavo colore ad meninges adperso, demonstrare fatigat. Indulget ustioni, emplastris acribus, ut ranunculo ob hemicraniam imposito. Epilepsiam veneficio tribuit. In pleuritide venam lateris adfecti secat. Colicam frigida suppressam vidit, & ego vidi. In dysenteria laudano usus est. Calculum tutius superari aptis medicamentis in urethram injectis. Podagram purgantibus adgreditur, deinde decocto bardanæ. In quartana medicamentum purgans sumit, inde cursu se exercuit, vomuit, sudavit, piperis grana sumit quatuordecim. Sed etiam aranea devorata & lapide lazuli quartanam curat. Variolas antiquis non fuisse cognitatas: esse qui bis eas passi sint. Febris continua gangræna judicata. Capitis dolor insanabilis; reperta aqua limpida in basi & laterali parte cerebri, & cerebrum corruptum.

TROPHIMI SERRIER medici Arelatenfis *Hydatologia* Arelate 1669. 12. *. De fontibus foteriis nonnullis, & de fetu lapideo Mussipontano.

EJ. *pyretologia s. de febribus* Loudon 1663. 12. L.

EJ. *observationes medicae* Lion 1673. 8. *. Ad quamque curationem consilia morbi que paralleli. Dysenteria contagiosa. In febre, quæ mitissima videbatur, asphyxia funesta. Hydrops uteri. Calculorum varia exempla. Prægrandem calculum a chirurgo non potuisse detegi. A colicis doloribus intestinum, ut auctor prædixerat, arctius repertum. Caro quasi per alvum elapsa, ex regione umbilicali, bono eventu. Acicula deglutita multos post annos expulsa. In gonorrhœa mastiche usus est. Funestum experimentum caustici medicamenti, ad regionem umbilicalem admoti. In pleuritide venam lateris adfecti incidit. Innoxius mictus puri sanguinis in corporis exercitatione.

EJ. *enchiridion sur les cinq parties de la médecine* Lion 1664. 8.

GEORG QUESTIER de *naturalibus & legitimis matrimonii dissolvendi causis medica decisio* Rouen 1660. 8. FALC.

JAC. le ROYER *causa fluxus & refluxus maris, ventorum & febris intermittens* Paris. 1660. 12. GUNZ.

PHILIPPI LABBE S. J. CLAUDII GALENI *elogium chronologicum cum JACOBI MENTELII ad eundem epistola* Paris. 1660. 8. *. Vir doctus, non quidem medicis studiis innutritus, vitam GALENI ex ejus scriptis concinnavit. Librum de theri-

theriaca spurium facit, juvenis opus esse contendit, non viri gravis. Passim in MARTINUM EUSTACHIUM, qui Galeni vitam scripserat, in NEANDRUM etiam magis; GALENUM natum esse a. C. 131.; & sex vel septem prioribus annis SEVERI superstitem fuisse.

EJ. *vita GALENI ex propriis scriptis collecta* Paris. 1660. 8. Epitome prioris libelli.

EJ. *bibliotheca bibliothecarum* Rouen 1672. 4. ob bibliographiam hactenus huc facit.

IDEM *historiam medicinae* scribere adgressus non perfecit, H. MEIBOM.

FRANCISCO BLONDEL Decano, prodierunt *Statuta facultatis medicinae Parisiensis* Paris. 1660. 12.

NICOLAI FIGULI *novum medicinae universale speculum* Brussel 1660. 12. L.

§. DCXCIV. ALII.

PLACIDI de TITIS Perusini, Olivetani monachi, professoris Ticinensis, *de diebus decretoriis & agrorum decubitu epitome astrologica, physicis rationibus, deinde GALENI, ARISTOTELIS & PTOLEMÆI principiis contenta* P. I. II. Ticin 1660. 4. *. Serium delirium hominis sobrii. Ex PTOLEMÆO astrorum conjunctiones &c. Valor siderum benignorum & malignorum. Solis & lunæ actio in sublunaria corpora. Periodi. Crises. Cur pituita periodicas exacerbationes faciat, bilis diebus alternis, quarto die atra bilis. Morbi chronici. Eorum crises sequuntur motum solis, ut in acutis motum lunæ & menstruum & diurnum. Anni climacterici. Themata, tempora quo quisque decumbit: humorum quidem conditio conjungitur cum siderum influxu. Planetarum efficacia ad præfagiendos morborum eventus. Frigus a Saturno, calor a Jove, sic porro. Duodecim signorum potestas. Ita sagittarius, qui biformis sit, morbos facit difficillimos, mista cum flava bile, altera quæ atra. A cane rabies. Siderum in varias corporis partes ad venæ sectionem potestas. Themata sexaginta, in quibus tempora decubitus, mortis: pertinet ad Pontifices, Cardinales &c. sed ex ARGOLO fere sua habet, Criticorum dierum & Neapolitanæ seditionis a. 1641. cælestis causa.

In T. II. universales aeris & rerum constitutiones, quæ universales effectus producunt. Causa eventus, vitæ longæ, brevis. Valetudo parentum. Temperamenta, sanitas, morbus. Ad vitia singularum corporis humani partium. Gibbi, claudi. Febres contagiosæ, febres in genere, tunc crises, anni climacterici, significationes siderum. Quinquaginta themata natalia Pontificum, Regum ex ARGOLO, aliis.

CAROLI MARIOTTI *de febribus tractatus* Neapoli. 1660. fol. Editio secunda.

JOS. GISLIMBERTI *tractatus quo pulvis viperinus a quadam contracta calumnia liberatur, ac carnis viperinae temperamentum expenditur* Ratisbon. 1660. 4. Tr.

ALEXANDRI DEODATI *valetudinarium, s. observationum, curationum & consiliorum medicinalium satura* Leid. 1660. 12. Amsterdam 1668. 12. L.

J. DANIEL DIETERICHS *Oratio qua GREGORIO HORST parentavit* Ulm 1660. fol. & cum operibus HORSTII.

GUIL. DAVISSON *Comm. in SEVERINI ideam medicinae philosophica, in quo PLATONICAE doctrinae explicantur fundamenta, super qua HIPPOCRATES, PARACEL-SUS, & SEVERINUS, nec non in antiquis ARISTOTELES & GALENUS sua stabiliverunt dogmata* Haag 1660. 4.

J. ULACVELD *hydropota ελεγχόμενος, s. refutatio falsissimae opinionis, qua aquae frigidae potum etiam illo cerevisiae salubriorem esse contendit GALENUS de HAEN* Harlem 1660. 4.

DAN. BERCKRING *oratio in mortem DANIELIS VOETII medici, GISBERTI filii* Utrecht 1660. 4. B. BUN.

FLAMINII GASTONIS *de peste tr.* Görliz 1660. 12. PL.

V. H. Z. *Xenium inauditum, s. synopsis omnium corporis humani symptomatum a capite ad plantam, morborum colli, brachiorum, articularum, nervorum, venarum* Bellopoli Francof. 1660. 16. *Compendium physiologiae, tum qualitates medicamentorum. Acc. HIPPOCRATIS jusjurandum.*

ALBERTUS OTTO FABER. *EJ. paradoxa de morbo gallico von der schaam seuche* Altona 1660. 4. M

EJ. de auro potabili Amstd. 1672. 8.

Huc pertinet SIGISMUNDUS NIGRISOLIUS *Aquilæ prior. EJ sunt medicorum decisiones medicae. De curandis fractis. De concoctione humorum, de somno in principio accessionis, de morbi comitialis causa, de venae sectione in febribus ardentissimis. An fontes febricitantibus excitandi, si recte lego (a) Codices MS.*

TOBIÆ WHITAKER *de sanguine uræ* Haag. 1660. 8. etiam Anglice. *Usum vini etiam in morbis defendit, & ætiologiam dat a fermentorum theoria desumptam, & a fermentorum naturalium corruptione. Huic theoriæ suam curationem superstruit.*

EJ. An Elenchus of opinions concerning the cure of the small pox together with problematical questions on the french pox Lond. 1671. 8. ASTR. Alti 1661. 12.

NIC. le FEVRE *chymie* Paris 1660. 8. Leid. 1669. 12. *. nuper recuf. Dice-
tur in physiciis.

FILIP MOUTEAU *les miracles de la nature en la guérison de toutes sortes de
maladies pour l'usage de ceux Bourbon-Lancy* Châlons 1660. 8.

Appendix medicamentorum antipodagricorum MARTINI BIRR. Amst. 1660. 8.
eadem etiam calculum frangere.

SYFFREDI *Maitre d'Hôtel de la Reine, nouveaux secrets rares & curieux don-
nés charitablement au public par PE. ERESALDE contenant divers remedes éprouvés,
utiles & profitables pour toutes sortes de maladies* Paris 1660. 4. HE.

SIMON le BOSSU *de l'usage de la glace* Paris 1660. 4. 2 vol. HE.

Extrait des privileges de l'université de Paris appartenans à la faculté de médecine
ib. 1660. 4. FONTETT.

*Arrêt du Parlement confirmatif de l'union des chirurgiens & barbiers à la charge de
soumission à la faculté de médecine* ib. 1660. 4.

JOH. WYNEL *lues venerea wherein the nature, subject, cause, signes and cure
are handled* 1660. 4. *Cat Osb.* Alexipharmacum indicum habet, & arcanum mag-
netem inter luem veneream & theriacam.

Physick for families Lond. 1660. 8. *Cat Osb.*

CHRISTOPH MERRET *collection of acts of parleament concerning the grants to
the college of physicians by S. G. ALSTON* Lond. 1660. 4. ¶

IDEM *contra apologiam pharmacopolarum scripsit selfconviction or an enume-
ration of the absurdities and railings against the college of physicians* ib. 1671. 4.

HENR. WOLF *von der Pest* Duderstatt 1660. HEIST.

EJ. *Zerlegung des Fleckfiebers* Halberstatt 1670. ID.

J. FRID. HELVETII *Cötheniensis, Alchemistæ, runder Schauplaz der
arzneyischen Gesichtskunst* Heidelb. 1660. 8. *. Belgice 1664. 8. LAMBERG. Tem-
peramenta secundum planetas, quibus subjiciuntur, suis cum signis. Herbæ cui-
que planetæ subjectæ.

EJ. *mors morborum, der Krankheiten Tod, wie man ein gewisses Urtheil von
allerley Gebrechen fallen soll* 1660. 8.

EJ. *lustiger Spatziergang der Kräuter* Heidelberg 1661. 8. *. *Herbarum ca-
talogus secundum membra corporis, ad quæ putantur pertinere.*

EJ. *beryllus medicus ein Edelgestein der Arzney* ib. 1661. 8. *. *Iterum
elasses plantarum & de præparatione aliqua.*

EJ. *der Krankheiten Todt* Heidelberg 1661. 8. *. De scholis querela & aliqua de præcipuorum morborum ortu & causis.

EJ. *diribitorium medicum* Amsterd. 1670. 8. *. Morborum definitiones.

§. DCXCVI. G. SEGER.

GEORGII SEGER Thoruniensis, discipuli TH. BARTHOLINI, *oratio de vita & obitu J. JACOBI a BRUNN* professoris Basil. 1660. 4.

IDEM in *Epistolis ad BARTHOLINUM C.* III. n. 61. de singultu per biennium durante.

Cent. II. *epist.* 79. de bezoar occidentali maximo.

EJ. *oratio inaug. de curiositate medica*, & *medico physica* Gedau. 1675. 4. alias lego *de curiositate physica*.

EJ. *numerose adnotationes* in E. N. C.

E. N. C. anni II. obf. 2. Menses nimii per medicamenta restringentia repressi, deinde alvus constipata, alia symptomata, mors ipsa.

Obf. 56. Ex aqua impura, acido imprægnata, varia mala, denique bufones vomitu redditi.

Obf. 121. Ex lapsu in caput mutitas, tamen sanata.

Ann. III. obf. 82. Colicus atrox dolor cum inflatione abdominis, datis narcoticis tamen lethalis. Sphacelus intestini, peritonæi, pancreas ulcerosum, in hepatis parte supra magnum steatoma.

Obf. 95. a terrore infomnium terrificum, evigilanti epilepsia, eventu funesto.

Obf. 160. In femina gravida epilepsia, motus in fetu violenti, convulsiones, ut tamen sanum puerum sanum eniteretur.

Obf. 161. convulsiones in parturiente, post eas plena cæcitas, sponte tamen dissipata.

Obf. 164. Vagitus uterinus, pro re certa.

Obf. 198. mens confusa, memoria abolita, ut ne legere quidem posset, quadragesimo die sponte restituta.

Obf. 227. Urina purulenta, lumbricus, ut videtur, renalis, cum ea expulsus, nisi sunt sanguinei thrombi, tum renis particulæ. Ren pure plenus, in eo calculus corallii figura.

Ann. IV. V. obf. 85. Nulla deglutiti aranei noxa.

Obf. 86. neque a deglutitis acubus.

Obf. 87. puella crebro vomens, diarrhœa gravi laborans, melancholica. Pancreas undique scirrhofum erat, sic mesenterii glandulæ.

Obf. 142. infanti durus in toto abdomine tumor, diarrhœa, hepar insolitæ molis. Lien scirrhofus, pancreas putridum, ren sinister erofus, favorum similis.

Ann. VIII. obf. 33. in puero modo nato mucronatæ cartilaginis a sterno dimotio sponte curata. Et mobilitas insolita cartilaginis thyreodæ, ut nihilo fecius lepide & caneret, & loqueretur.

Ann. IX. obf. 97. clyfma per os rejectum, absque malo eventu.

Obf. 99. lacrumæ sanguinæ.

§. DCXCVII. DISPUTATIONES.

CL. QUINA *de medicina* Leid. 1660. 4.

J. KERBYL *de dysenteria* Leid. 1660. 4. Riv.

PETRUS HOFFWENIUS *asbleta hippocraticus aphor. 3. sect. 1. descriptus* Leid. 1661. 4. He.

J. VAN DER MEER *de fame canina* Leid. 1660. 4. He.

ASSUERUS SCHUT *de catarrho* Leid. 1660. 4. Riv.

JAC. HOOBROECK *de melancholia* Leid. 1660. 4. Riv.

J. a WASSENAER *de convulsione* Leid. 1660. 4. Riv.

FLORENT. LAKEMAN *de ολιγαμία s. penuria sanguinis* Leid. 1660. 4. Riv.

CORN. SLINGELAND *de noxiis ex abusu cibi & potus frigidi* Leid. 1660. 4.

J. DOWNES *de affectione hypochondriaca* Leid. 1660. 4. Riv.

C. a GROENENDYCK *de sterilitate in utroque sexu* Utrecht 1660. 4.

ARN. SLEPEGREL *de pleuritide in puerpera* ib. 1660. 4. Pl.

LAURENTIUS DRAYER *de incubo* ib. 1660. 4.

THEOD. WINAND *de pleuritide in puerpera* ib. 1660. 4. Pl.

MATTHIAS BIEBEN *de inflammatione* Basil. 1660. 5.

SAMUEL EGLINGER *de nephritide* Basil. 1660. 4.

EJ. *de lienteria & celiaco adfectu* ib. 1677. 4. Pl.

J. JEREMIE WOLLHARDT *de melancholia* Basil. 1660. 4. Pl.

BARTH. KISSELBACH *de febribus in genere* Basil. 1660. 4. Riv.

- J. RODOLPH BURCHARD *de melancholia* Basil. 1660. 4. Riv.
 EJ. *dissertatio medica de dysenteria* ib. 1660. 4. SCHULZ.
 MAURITIUS GRIMM *de syphilide* ib. 1660. PL.
 JAC. STELZLIN *theses ex universis institutionibus medicis* Ingolff. 1660. 8. TR.
 MARCI MAPPI Prof. Argent. 1660. 4. *.
 EJ. *de dolore nephritico* 1672. 4. HE.
 EJ. *de lue venerea* 1673. 4. HE. PL.
 EJ. *de potu calido* 1675. 4. HE. I. & II.
 EJ. *de febribus quasi*. X. 1675. 4. HE.
 EJ. *de flatibus* 1675. 4. PL.
 EJ. *catameniorum vitia & suppressio* 1676. 4. *.
 EJ. *de superstitione & remediis superstitionis insignioribus* 1677. 4. HE.
 EJ. *de foedis virginum coloribus* 1682. 4. *.
 EJ. *de morbillis* 1688. 4. *.
 EJ. *de potu theæ* 1691. 4. HE.
 EJ. *de cephalalgia* 1691. 4.
 EJ. *de lienosis* 1692. 4. *.
 EJ. *de potu coffeæ* 1693. 4. *.
 EJ. *historia exaltationis theriacarum in theriacam calestem* 1694. 4. *.
 EJ. *de potu chocolata* 1595. 4. *.
 EJ. *de febribus in genere* ib. 1697. 4. *.
 EJ. *de erysipelate* 1700. 4. *.
 NIC. PEITZER *de variolis & morbillis* Argentorati 1660. 4. PL.
 EJ. zwey sonderbare Bücher von der Weiber Natur, wie auch deren Gebrechen u. Krankheiten der Kinder Nürnberg 1673. 8. Altdorf. 1691. 8. *. mit Erfindungen u. Anmerkungen vermehrt. Post anatomica & physiologica, partus historia & puerperii. Tunc morbi uteri cum oppositis medicamentorum formulis. Inter morbos uteri inflatio, hydrops, inflammatio, abscessus, scirrhus, ulcus. Inde morbi alii feminini; mensium vitia & alienæ viæ, fluor albus, & reliqua mala, fere per collectanea. Sic infantum morbi. Notæ ex Belgicis fontibus sumtæ, cum in exemplo sæt scribatur ubi saamen oportebat.
 J. CONRAD BRODTBECK *catalepsis a GALENO L. I. Prorrhæ, sect. II. comm. 56. descripta* Tubing. 1660. 4.

EJ. *commentarius medicus in duas GALENI historias de febre complicata* Tubing. 1661. 4. HE.

EJ. *Semi centuria syzetesium medicorum* ib. 1661. 4. *. Practici seopi, gravidis attringentia non danda; lego etiam annum 1666.

EJ. *comm. in historiam GALENI de peste* ib. 1661. PL.

EJ. *de incubo* ib. 1666. 4. PL.

EJ. *de dysenteria* ib. 1666. 4.

EJ. *scrutinium pepasmi s. de coctione materiae febrilis* ib. 1671. 4. *.

EJ. *turgentia materiae febrilis* ib. 1674. 4. HE.

EJ. *de pica* ib. 1675. 4.

EJ. *de hydropo ascite* ib. 1676. 4. HE.

GOTTL. FREYTAG *de lipothymia* Altdorf 1660. 4. PL.

J. PHIL. DEIGLER *de colica* Altdorf 1660. 4. HE.

HERMAN BRAND *de sensuum internorum symptomatibus & morbis* Steinfurt 1660. 4.

SIM. BOULLOT & CAR. de LAVAL *E. frigida febribus* Paris. 1660.

CL. TARDY & PETR. POURRET *E. morbi omnes a vitiosa sanguinis motu* ib. 1660.

J. B. de REVELLOIS & DIONYSII DODART *E. in hydropo mittendus sanguis* ib. 1660.

J. HAMON & J. GROULT *E. sano sanis* ib. 1660.

J. MAURIN & DION. DODART *E. febribus balneum* ib. 1660.

§. DCXCVIII. MARCELLUS MALPIGHIIUS.

MARCELLUS MALPIGHIIUS, BORELLI discipulus, professor aliquamdiu Messanenensis, inde redux Bononiae vixit, & demum archiater Pontificius obiit. Majorem partem laborum suorum, qui plurimi fuerunt, impendit interiori & accuratiori fabricae plantarum & animalium indagandae, aliqua tamen etiam ad practica contulit.

EJ. *de polypo cordis & in operibus omnibus* Londin. 1686. fol. *. In dextro ventriculo fere ampliores reperiri polypos, magisque albos. Eandem esse naturam reticulatae & fibrosae partis sanguinis, & crustae pleuriticae, & polypi. Descriptio polypi ingentis, lamellati. Vidit MALPIGHIIUS ex subitaneo terrore natum. Sedes & in utroque ventriculo, & in pulmonis vasis est, & eodem tempore utrobique polypi reperti sunt. Intercedere rubrae parti sanguinis densos globulos. Acidis chemicis liquoribus sanguinem densavit, atrum reddidit.

In

In *posthumis operibus* MALPIGHII Lond. 1697. fol. *. Venet. 1743. fol. *. & alias editis, pluscula sunt clinici magis argumenti. De febre epidemica illa BORELLO dicta. Vermes in jecore bovino & hominum cucurbitini, solæ figura.

Id. PLACIDI PAPADOPULI nomine *anatomes in medicina utilitatem* tuitus est, libello in *posthumis* recuso. Polypos cordis in vivo homine reperiri posse, contra KERKRINGIUM confirmavit. Caput in lapidem versum, ossibus mire crassis descriptum dedit. Tæniæ caput dixit & oculos: unguetque monstrosos.

Alio libello ad SBARALEÆ objectiones respondet, quas ille in l. *de recentiorum medicorum studio* protulerat. Non desperandum esse de eruenda vera fabrica partium corporis humani, earumque actione, cum oculi pleraque phænomena artificioso oculo imitari didicerimus. Absque anatomes luce artem in empirismum transituram, ignoratis morborum causis. Causa morbi cognita, partisque adfectæ fabrica, auxilia ad obvium quodcumque malum excogitari posse.

EJ. *Consultationum medicinalium centuriam* I. adidit HIERONYMUS GASPARI Patav. 1713. 4. *. Maluissent MALPIGHIANI amici (a) abstinuisset Editor suo labore; cum MALPIGHIIUS, alias in curas intentior, in re clinica minus laboris posuerit: salinæ præterea & acidæ theoriæ suo cum seculo deditus.

EJ. & LANCISII *consultationes medicæ* Venet. 1747. 4.

Elogium est in *decadibus* FABRONI.

§. DCXCIX. VARIH ad a. 1661.

GASPAR DELOS REYES FRANCO Medicus Carmonensis in Hispania. EJ. est *Elysus jucundarum questionum campus medicis imprimis summe utilis* Bruxell. 1661. fol. Francof. 1670. 4. *. Spissum volumen, non illud profundissimæ eruditionis, non tamen non grata varietate plenum. Ad historiam & decora medicinæ tuenda. Medicorum dignitates & præconia. Pontifices medici: ÆSCULAPIUS, HIPPOCRATES. Ad prudentiam medicam, varia adversus amuleta. Potestas sanandarum scrophularum etiam regibus Hispaniæ impertita. Longævitæ. An detur per confortia juvenum rejuvenascere. Deliros & moribundos linguis peregrinis usos fuisse, & vaticinia profudisse. Philtra. De animalibus absque capite aliquamdiu viventibus, & sine corde. De cruentatione cadaveris ad occisoris præsentiam, etiam infantis cum propriæ matri gestandus daretur. De cadaveribus incorruptis compilatio. De animalibus aut lapidibus intra viva hominum corpora nascentibus. Somnambuli. Aphrodisiaca & antaphrodisiaca. Virorum adfectiones muliebribus similes. Fuse de nævis & de efficacia imaginationis. Abortiva semper illicita esse. Scythiarum sterilitas HIPPOCRATICA. Afiti. Propria historia femine Hispanæ, quæ 72 diebus in profunda fovea absque cibo & potu vixit

(a) *Journal de Trévoux* 1713. p. 2190.

vixit, servata demum & cum vita reconciliata. Gallica lues; ejus origo, modi quibus contrahitur, testimonia aliqua, ante 1493 annum in Italia notam fuisse. Fufe de rabie, ejus contagio, & imaginariis catulis. Veneno enecta animalia, num venenata. Veneni propinati signa. Quæ hiberat de aqua, ex qua mures biberant, tunc ipsi ex veneno propinato ægri, difficulter servata est. A veneno ventriculus cum œsophago excoriatus. Intra mensem perit, cui hydrargyri sublimati minimæ doses subinde propinatæ fuerant. Cur pestis vespillonibus non noceat? Num fædis odoribus juvetur. Vis alexiteria monocerotis, lapidis bezoar, auctor hic non valde credulus est. Februm, quas antiqui a symptomatibus denominaverunt cum nostris conciliatio. Negat hecticam febrem contagium habere, etsi vulgo ita putetur. Antifebrilia: chalybs in febre tertiana notha rebellis utilis. Quartanam eidem homini non bis molestant esse. Morbus hypochondriacus, ejus curatio auctori familiaris: per clysteres lenes, humectantes, similia purgantia, apozemata aperientia, fofus, unctionem roborantis scopi, balnea, chalybem. Venæ sectio: esse tamen ubi in gravida femina venam radii aperire præstet. In cacochymia lochiorum fluxus purgantium usum non impedit. Altra ob venam secandam non consulenda. Apoplectici reviviscentes. Quare pleuritis facile in abscessum transeat, non ita phrenitis. Cur crurum paralyfi facile, brachiorum vix unquam curetur. Carnium primus usus. Sanguinis sudor & cruentæ lachrymæ. Longe post septimum diem ferius multos mortales ex ischuria convaluisse. Lithonriptica multa. Podagra stricto victu sanata. Absurda deglutita, alienis locis per abscessus edita. Cui vipera manum momorderat, is ea continuo refecta servatus est. Morbus aut adfectatus, aut hystericus, cum chorea S. VITI Emphysema a pectoris vulnere per universum corpus expansum, non intellectum.

GAUDENTII BRUNACLI medici Romani, *de Cina Cina s. pulvere ad febres syntagma physiologicum* Venet. 1661. 8. *. Homo scholasticus mala dictione usus est. Ex GALENO corticis peruviani dotes interpretatur, nec tamen nihil expertus, qui duabus drachmi duplici tertiana febre se ipsum liberaverit, cum tamen cachecticæ in corpore obstructions laterent. Corticis temperamentum calidum esse & siccum secundo gradu, non tamen ex sola qualitate, sed tota etiam substantia febrem ab eo cortice debellari. Ex vino vult sumi, quod suo calore conveniat, non ex aqua, neque decoctum.

HENRICI EYSSON *diff. de fetu lapidescente* Groning. 1661. 12. *, Professoris Groningensis non inepta opella, scripta occasione celebris ostenti Dolani, de quo per HENRICUM MEIBOMIUM audiverat. Ejus lapidei fetus formationem & retentionem in matris utero exponit. Ut potuerit lapideam induere duritiem. Subjicit aliorum de eodem ostento relationes, sua nuperiores.

EJ. *syntagma medicum minus* Groning. 1672. 12. L.

GOTHFREDI VOIGT *delicia physica* Rostock 1661. 8. Homo singularis syllogisticus, etymologicus, literator, fulissime opiniones & narrationes persecutus, credulus & scholasticus. In hac collectione est I. *diff. de stillicidio san-*

fanguinis ex cadavere hominis interenti, quod in praesentia occisoris supervenit. Historiolarum abunde vetustae famae jam a LUCRETIO profectae, quam tamen noster refutat, & PFAUZII dissertationem evertit.

ANTONII EVERARDI medici Middelburgensis, per labores anatomicos noti, *Antiqui morbi recrudescens per suatricem inducti cum gallico conciliario* Middelb. 1661. 16. *. Morbus in patria civitate epidemicus, eas solas feminas infestabat, quae hac neque alia suatrice femina usae essent. Papillae fordidae, fissae, nocturni artuum dolores, exanthemata capitis & crurum, faucium ulcera. Infantibus per faciem pustulae, aphthae. Viri & mariti paucissimi aliquid mali passi sunt. In suatrice nihil animadversum suspecti, quae honesta mulier esse videretur, ab alia aliqua femina infecta. Sed & ancillae & custodes contagio patebant. A suctione tamen luem ortam fuisse noster ostendit, cum mammae malum primae senserint. Halitus neminem infecit. Aqua mercurialis, in qua hydrargyrus sublimatus infusus erat, salubri effectu dorso illinebatur, decoctum ex lignis sudoriferum propinabatur, cui plurimum noster tribuit.

HOBII van der WORM, medici & in schola Naerdeni rectoris *atriplex falsus vulgo dicto soutenelle* Amsterd. 1661. 12. *. In eo l. caput est de Quartana Zelandis molesta. Iis febribus atriplicem falsum mederi, & in universum domesticas plantas ad domesticos morbos convenire. Atriplicem falsum ad scorbutum valere. Ejus plantulae singulares vires. Theoria morborum lienis, quod viscus calidum sit & siccum. Aphtharum ex salina natura exaltata ortus: a lienis intemperie falsa scorbutus. Urina, cum ruberrima esset & rubras arenulas deponeret, aeger dolore adfligebatur, remittebat malum, quando pituita in matula coibat. Bullae viscidae urinae signum scorbuti. Atriplicis salubre acetarium. Alii modi utendi. Alia auxilia. In hypochondriaco malo cum paralyti manuum larynx sursum & deorsum convulsive movebatur, ut digitis comprimentibus, diu & noctu nunquam dimittentibus, necesse esset laryngem coercere, cum convulsio alioquin aegrum suffocaret, totis 40 diebus.

JAC. REVII *Daventria illustrata* Leid. 1661. 4.

§. DCC. GABRIELIS CLAUDER. P. J. SACHS.

G. CLAUDER archiatri Geldani, *ad medicum Amstelodamensem MARCUM RUYCH de observatione anatomico practica mirabili epistola* Patav. 1661. 4. *. (in Germania excusa). In homine frequenter cibum revomente ventriculus & omentum in pectoris cavam migraverant, cum duodeno, pancreatis parte, & colo.

Ej. in E. N. C. Dec. II. ann. 3. obs. 76. In cachectico & scorbutico cum calculos aegrotus exturbare vellet integra drachma spiritus salis ammoniaci sumpta, secuta est cum vehemente nephritide cruenta mictio, arenis etiam ipsius fructus egestis, & sanguine pure ad integram libram effuso, funesto demum eventu.

Obs. 77. a clystere colocynthide praegnanate in cacochymo subdito epilepsia, mollientibus demum pacata.

Tom. III.

O

Obs.

Obs. 78. In ventriculo cervi sacculus membranaceus, intra eum calculus lamellatus.

Obs. 79. cum polypus metueretur calculus denum intra eum una evulsus.

Obs. 81. ex nausea & terrore subito mortuus.

Obs. 83. sanguinis asinini in aqua anagallidis potio ad convulsiones efficax, ex scriptoris testimonio.

Omitto anni IV. superstitiona & medicamentorum scriptiones.

Obs. 138. sanguinem in apoplectico frigidum de vena fluxisse & 139. tum in obs. 140. urina.

Obs. 141. sternutatio ad octo horas continuata molestissima, repressa opio & oleo hyoscyami per nares adtracto.

Obs. 142. cephalalgia vehemens cum discessione futurarum: ista etiam in partu difficili obs. 143.

Obs. 144. cui per ludibrium sodalis aurem comminerat, is stupore somnolento suborto salus fuit a mollientibus auxiliis.

Obs. 145. Maximus dolor a formica in aurem irupente, vapore sedatus.

Ann. V. obs. 178. opii cum spiritu vitrioli superfuso grana decem ipse imprudens absorpsit, inde capitis stupor & asthma, hæmorrhagia narium, nihil ultra mali.

Obs. 179. qui opii grana triginta, triginta quinque & demum 50 in diem per octodecim menses sumpsit, nihilque inde incommodi passus est, continuo vero deinde diarrhoeam, si desisteret.

Obs. 185. arthritidi utilis adfricta bryonia. Baccas fatas speciem non reparari.

Obs. 189. somnambulatio calidis sufflaminata.

Obs. 192. in dente vehementissime dolente vermis acaro caseatio similis.

Obs. 193. Juvenis athleticus cum cerevisiæ pessime, fæculentiæ magnam copiam bibisset, vomuit materiam piceam, tanta demum ubertate, ut suffocatus interierit. Ventriculus in pectus migraverat, pylorus laxissimus erat, ut facilis ex intestinis in ventriculum reditus esset.

Obs. 194. clyster vomitu redditus, neque magnum inde malum.

Obs. 196. iram senibus potius analeptici loco esse.

Ann. VI. obs. 178. hyoscyami, in dysenteria utilis usus, & aquæ potissimum.

Obs. 186. Vomiciæ pulmonum sæpe absorbentibus sanatiæ.

Obs. 188. arthritico cauteria jam in suo corpore gestanti tamen a natura ulcus excitatum est.

Ann. VII. obs. 161. cæcitas epilepsiam bis præcessit.

Obs. 164. in scorbuto risus per multos annos fardonius.

Obs. 174. utique ex verme in dente habitante dolor.

Ann. VIII. obs. 206. contra vires salutares, quas nicotianæ tribuunt.

App. ann. X. vita viri, scripta a FRIDERICO GUILIELMO CLAUDER, genero.

EJ. *inventum cinnabarinum h. e. diff. de cinnabari nativa hungarica in majorem efficaciam fixata & exaltata* Jen. 1684. 4. *. Hanc cinnabarim flammæ lampadis per octo & novem menses exponit, tum calori fimi equini per centum dies, iterum tribus adhuc mensibus auctiori: ita porro igne subagitat, ut novem grana adversus luem sufficiant.

EJ. *Præcos medica monumenta generalia* Chemniz 1729. 8.

PHILIPPUS JACOB SACHS Vratislaviensis, ex primis Novæ Academiæ Naturæ Curiosorum fodalibus, magnus collector.

EJ. *ampelographia; s. vitis vinifera consideratio historico medico chymica ad normam collegii naturæ curiosorum* Lips. 1661. 8. *. Præter historiam naturalem vitis & vini collectitiam, longissimo sermone agit de vini admirando & multiplici in arte medica usu. Vini noxæ. Vina artificialia. Similis historia spiritus vini, aceti, tartari &c.

EJ. *Gammarologia* F. Lips. 1665. 8. *. Magna collectio de calculis in animalium corpore subnascentibus. Vires animalis medicatæ, potissimum oculorum cancrorum, collectitiæ. Serpens in corde cervi petrefactus.

EJ. *de lapidum natura cum libello J. DAN. MAJOR de cancris & serpentibus petrefactis* Jen. 1664. 8. *. Lapidum & partium induratarum in corpore humano collectio, quæ in ventriculo, aut alibi reperta sunt.

Memoriam viri celebravit J. DAN. MAJOR Lips. 1674. 4. *. Magna vis annotationum est in E. N. C. Scholia ad singulas fere observationes dedit, quibus historiæ parallelæ comparantur.

Deinde proprii laboris sunt *Dec. I. ann. I. obs. 13*. Infecta quæ pestis & febrium malignarum causæ sunt.

Obs. 98. Homini robustissimo alvus pertinacissime constipata, & fæces demum ligneo instrumento exemptæ.

Obs. 110. Fetus ventralis Aurelianensis. Vixerat, uterusque illæsus fuerat.

Obs. 141. Lactei victus adversus podagram vis salutaris.

Obs. 142. & emplastri podagræ ex efula, bryonia, helleboro, aristolochia, chelidonii radice facti, maximum equidem dolorem cientis.

EJ. in *ann.* II. *obs.* 69. opii vis aphrodisiaca.

Obs. 96. oculorum splendores in epilepticis mortis prænuntii.

§. DCCI. VARII.

ANTONIUS CRISPUS Drepanitanus, sacerdos & medicus, multa scripsit a MONGITORIO recensâ.

EJ. est *commentarius in acute febris historiam* Panormi 1661. 4. MONG.

EJ. in *lethargum febris supervenientem acute commentario duo. Acc. novi in icteritiam acute septimum commentarii, in quibus nonnulla etiam, que ad febris malignæ & pestilentis dignotionem & curationem faciunt, enucleantur* Panorm. 1668. 4. MONG.

EJ. *Hypomnemata duo, in quibus de parotide laboriosis in febribus superveniente, & simul nonnulla controvertuntur & declarantur, nec non quid a medicis praxim exercentibus in ejus eruptione sit agendum exponitur* Panorm. 1668. 4. MONG.

EJ. *Epistola medicinalis ad GRADONICUM SEMINARA, in qua exponitur ratio curandi febres putridas per venæ sectionem & purgationem per alvum* Panorm. 1682. 4. MONG.

EJ. *de sputo sanguinis, si a corporis partibus infirmis proveniat, cum tussi & febre, consultatio: & in medicinalem epistolam dilucidationes, quibus respondetur interrogationibus factis ab ANTONIO RUASI de neglecta venæ sectione in febribus* Drepan. 1682. 4. MONG.

Cum a. 1688. obiisset, orationem funebrem habuit & edidit FRANCISCUS VALCASSAR Drepani 1689. MONG.

J. BAPTISTA BATALLER medicus. *EJ.* est *disceptatio unica de signis propriis veneni sumti* Origuellæ 1661. C. de V.

BARTHOLOMÆI TORRINI *anacrisis de sectione saphenæ in suppressione menstruorum* Turin 1661. 8.

STEPHANUS WILLET *de ostento Dolano* Dol. 1661. 4. L.

FRANCISCI BOUCHART *Ostentum Dolanum*. ib. 1661.

SERVATII GILLET, GALENUS moralis ac mysticus *prescribens alexipharmaca & amuleta ad utriusque hominis sanitatem preservandam* Ed. II. Lovan. 1661. 8. F. OPPEN.

LUD: du BUISSON *hercules chymicus morborum debellator s. aurum philosophorum potabile* Francof. 1691. 4.

ABRAHAM FALTZIUS *de artis pharmaceutica dignitate & præstantia hujusdem pro generatione nec non de requisito & decore cordati & periti pharmacopœi* Halberst. 1661. 4.

J. HENR. URSINI *exercitatio de Hermete trismegisto ejusque scriptis cum E.J. exercitatione de Zoroastro & Sanchoniatone* Norib. 1661. 8. B. BUN.

J. KLEINII *consilium medicum de podagra* Onoldi 1661. 8.

D. R. I. *Medicinalia* Gluckstätt 1661. 12. TR.

JAC. HOLZAPFEL *de medicina ab opprobriis vindicata, & medicus indigne vapulans* Lips. 1661. f. TR.

J. BAPTISTÆ MORINI *medici & astrologi vita* Haag 1661. f. B. BUN. Num cum astrologicis aliqua medica conjunxerit, ignoro,

Pharmacopœa Antwerpiensis Galenico chymica Antwerp. 1661. 4.

CAR. V. MANDER *de pulvere tabaci poema* Hafn. 1661. 4.

S. DCCII.

ROBERTUS BOYLE.

Ex comitibus in Corke, nobilissima stirpe natus, debili corpusculo, totum se dedit rei naturali, interque experimenta physica consenuit. Medicinam solebat facere, & remedia ipse miseris distribuebat, SYDENHAMI, hoc ipso teste, adfecta. Huc facit *Chemista scepticus* Oxon. 1661. 8. 1679. 8. Lond. 1662. 8. *. Roterd. 1662. 8. *. 1668. 12. ZOCHA. Ex præstantioribus nobilis scriptoris laboribus, etsi ex antiquioribus est. In secunda Exercitatione ostendit, non continuo posse pro corporum elementis ea producta haberi, quæ ignis de quoque corpore elicuerit, cum in plurimis exemplis hi sales, hæc olea nunquam in eo corpore præsto fuerint, dum integrum suæque indoli & naturæ relictum fuit.

In *novis experimentis physico mechanicis de aëre* Oxon. 1661. 8. *. continetur digressio de respiratione, & agitur de animalium aere privatorum subitanea morte, ipsorum insectorum, quæ tamen eadem amisso capite volare pergant. Suffocatio a vapore multi, ab aere non renovato.

EJ. *tentamina physiologica & historia fluiditatis & firmitatis* Lond. 1661. 4. TR. latine & pariter Anglice 1668. 4. TREW. 1669. 12. Amst. 1667. 12. *. Plusculi sunt libelli. 1, *Insidus experimentorum successus*. Experimenta nempe vera

vera certisque testimoniis nixa, quorum tamen eventus cum minutis neque semper fati notis, conditionibus conjungitur. Huc refert infidos medicamentorum successus, quæ minus bene parata medicus exhibuerit: de hydrargyro sublimato queritur, quem admisso arsenico adulterent. Stanni, antimonii, aliarum mineralium varietates facere, ut subinde medicus promissis processus stare nequeat.

2. *Experimenta que non succedunt*, nempe eventus inconstantes, qui modo hoc modo eveniunt, modo alio, ut varietates anatomicæ. Huc refert incertum effectum pulveris sympathetici, qui sæpe spem eludat, huc araneos in Gallia venenatos, in Hispania innocuos. Pleraque tamen exempla alio spectant.

EJ. majus opus *Some considerations touching the usefulness of experimental natural philosophy* Oxford. 1663. 4. Tom. II. 1672. 4. *. Multum aucta in editione latina Lond. 1692. 4. *. Pars secunda tota medici est argumenti, viresque medicatas tradit, minus eo ævo perspectas, aliquantum ab optimo viro ornatas; forte quod amici, quibus liberaliter medicamenta impertiebat, virum optimum favente de utilitate commendatorum medicamentorum exitu sublevare voluissent, quæ certe BOERHAAVII conjectura est. Ecce aliqua exempla. Anatome comparata. Utilitas experimentorum, per quæ constat, quæ pars corporis animalis ad vitam sustentandam proxime pertineat, quæ minimi sit momenti. Ad pathologiam experimenta, per quæ discimus certo, & intra brevissimum tempus, posse duros calculos ex molli materie cogi: posse lapilli materiem in limpidißima urina dissolutam inconspicuam suspendi. Veteres nimium tribuisse elementaribus *qualitatibus* corporum; salinis, sulfureis aliis &c. nimis parum. Humorem hydropicum facile cogi. Calculorum etiam felleorum fabrica laminata est. Multum in humanis lapillis esse falis volatilis. Non desperandum de liquore calculum solvente, cum dentur, etiam corrodendi vi destituti, liquores, qui ferrum solvant & aliqui hujus generis liquores sibi innotuerint. Opium cani vix nocere, etiam majori dosi datum, felem in rabiem vertere. Viperæ morsum, experimenti causa receptum, ferro candente admoto noxa caruisse. Medicamenta, quæ ipse paravit infusoria. Vinum corticis peruvianii adversus febres intermittentes constantem expertus est. Herba scrofulas curans. Virginem, quæ sensum partium externarum amiserat, superstite motu, HARVEIUS nuptiis conciliatis sanavit. Cancer mammæ vtrioquo medicamento curatus. Specificum medicamentum ad hydropem. GERARDUM BOOT calculum renalem dissolvissè, nonnunquam etiam vesicalem. Fuisse, qui friabilem calculum inter digitos comminuerit. Nova vina artificialia. Medicamenta potentiora chemica, ut ex argento paratum ad expellendas aquas. Aliorum medicamentorum, ut fennæ vires, admisso sale lixivioso augeri. Ex zinco GLAUBERUM medicamentum non nauseosum parare (an forte flores nuperis laudati?). Vires medicamentorum, quæ pro vilibus habebantur, ut spiritus fuliginis, succus stercoreis equini ad ischuriam efficax, millepedes ad cataractam. Simplicia compositis præstare. Hyoscyamus potentissime sanguinis jacturas suppressit. Ens primum veneris (potius martis) ad rachitidem valet. Opium optime corrigi: digerendo
in

in vino. Ut plantarum vires medicatæ efficaciores obtineantur. Pro medicamentorum extus adplicatorum efficacia. HARVEIUM certos tumores admota manu mortui hominis nonnunquam disfuliffe. Butyro profluvia alvi fanari. Pauca hæc ex multis, omnia enim decerpere infinitum foret.

EJ. *experimenta & considerationes de coloribus* Anglice Lond. 1664. 8. & latine Lond. 1665. 12. *. Plurima & nobilia physici argumenti experimenta hic habes, & noster colores conjunctos albedinem reflectere jam eo ævo vidit. Ad medicinam pauca faciunt. Colores phantastici, colores a morbo orti. Fæminæ nobili subito omnia corpora splendidis coloribus tincta apparuerunt: sed postridie hystericis motibus infestata, in delirium & paralyfin incidit. Idem splendor colorum in multis pestis imminuentis signum fuisse: Salutare hic emeticum ex vitriolo albo. Cæcus, qui colores tactu dignoscebat. Hic nisi fallor, primum habetur modus alcali & acidi præsentiam per cæruleum vel rubrum colorem succis cæruleis impertitum detegendi.

EJ. *history of cold* Lond. 1665. 8. & 1683. 4. *. & *a dialogue concerning the positive and negative nature of cold* 1673. 8. Collectio ad effectus maximi frigoris, ex variis itinerum scriptoribus, etiam ad necanda animalia efficacia.

EJ. *continuation of new experiments physicomachanical upon the spring of the air* Orford 1669. 4. & latine *secunda continuatio* 1688. 8. *. Experimenta antliæ pneumaticæ ope facta, quam PAPINUS nuper perfecerat. Ut animalia in aère factitio pereant, ut in spatio aère destituto. Aer, qui ex putredine generatur, aer compressus, ejusque effectus.

EJ. *exercitationes de atmospheris corporum consistentium deque mira subtilitate & insigni vi effluviarum* Anglice Lond. 1673. 8. *. Latine Lond. 1676. 12.

EJ. *suspiciones de latentibus aris qualitibus* Lond. 1676. 12. *. Non repugnat astrorum influxui. Pestes uni soli generi animalium infestæ.

In *tentamine porologico* Lond. 1684. 4. *. de nonnullorum medicamentorum vi per cutem animalium penetrabili.

In *apparatu ad historiam naturalem sanguinis* Lond. 1685. 8. *. multis de spiritu sanguinis agit, cui plurimum virium medicatarum tribuit.

EJ. *Historia naturalis aquarum mineralium* Lond. 1686. 12. Primum fere analyseos harum aquarum specimen. Acore conspicuo destitui. Vires medicatas celeriter amittere.

In l. *de specificorum remedium cum philosophia corpusculari concordia, & de utilitate simplicium medicamentorum* Anglice Lond. 1685. 8. Latine ib. 1686. 4. *. Genev. 1687. 4. Gallice vertente D. ROSTAGNI Lion 1689. 12. d'ETR. 1688. 12. FALC. Dari utique medicamenta specifica ostendit, vel unico exemplo cantharidum, quarum

quarum maxima in vesicam urinariam est efficacia; neque ulla alibi. Ut possit eorum auxiliorum actio exponi: dispellere materiem morbi per poros insensibiles. Possit etiam, ut sales solent, medicamenta specifica certas particulas domare, ut in exemplo acorem frangere, ut alcalia solent, aut de sanguine noxium aliquem humorem præcipitare, aut morbi materiem ita disponere, ut facilius subigatur, aut cum eo in neutram aliquam qualitatem transire. Ubique exempla producit.

In altera *diff.* ostendit usu simplicium medicamentorum efficaciam certius prævideri, certius confirmari. Oleum terebinthinæ in hæmorrhagia multum laudat; in gangræna compescenda saccharum saturni; in morbis pulmonum hederam terrestrem, in scrofulis paronychiam foliis rutaceis: saponis in ictero, & ad urinam sanguinolentam. Pronior in recipiendas has vires fuit, ut etiam lapidem de colubre ad viperarum morsum valere putet, & ungulas alcis gestatas ad spasmos. Gummi arabicum ad dysuriam sanandam aliquid posse facilius credas, etsi in me ipso successu caruit. Sulfure vitrioli diuturnam agrypniam superavit.

Cum *EJ. final causes of the natural things* Lond. 1686. 4. *. quatuordecim prodierunt adnotationes de visu varie vitiato, duplici &c. quarum rariores sunt historiarum. De oculorum in subterraneo carcere mirifice acuto sensu. Ante cataractam visum sæpe duplicem esse, & cum vera imagine alteram obscuram percipi.

EJ. medicina hydrostatica or hydrostatick applied to the materia medica Lond. 1690, 8. *. Non valde ad rem nostram facit, etsi pondera specifica bilancis hydrostaticæ eo tempore novæ auxilio detegere studuit. Pro colorum & terrarum vi medica pugnat. Varios medicos errasse in ratione specifici ponderis.

EJ. experiments and observations on several subjects relative to natural phylosophy Lond. 1690. 12. 1718. 12. Curationes morborum per medicamenta chemica sublatorum. Eas veneris in febre epidemica Dublinensi adversus subsultum tendinum bono eventu adhibitum esse.

EJ. libello on the great effect of languid and unheeded motion adjecta est dissertatio *on the causes of the salubrity and insalubrity of the air.* Aeris insalubritatem esse ab exhalationibus subterraneorum corporum, nam mineras etiam terra sepultas effluvia sua in atmosphæram didere. Arsenicalem magnetem adversus pestem laudat.

EJ. general history of the air 1692. 4. *.

EJ. medicinal experiments, or a collection of choice and safe remedies the most part simple Lond. 1696. 12. 3 vol. *. 1731. 12. 1743. 8. Germanice Leipz. 1692. 12. 1704. 8., & alias. Secundum morbos formulæ sunt auxiliorum. Nolles hunc libellum summo viro excidisse, in quo certe innumera continentur, nullo fundamento nixa: ut cineres fimi porcini in dysenteria; marcasita adversus vesicæ

vesicæ dolores etiam a calculo natos, senecionis ad febres intermittentes; amuleti meschoacannæ ad crampum, stercoris humani sicci ad initia cataractæ, geranii columbini ad hernias, euphrasæ ad visum debilem.

Operum omnium editio imperfecta Genevæ prodiit 1671. & 1704., de quarum editione priori BOYLEUS conqueritur (a). Compendium Londini dedit BOULTON, & aliud plenius PETRUS SHAW 1725. 4. 3 vol. Nuper splendida editio fol. 3 vol. prodiit Londin. 1744. B.B. cum fusissima auctoris historia.

In *philosophicis transactionibus* aliquæ sunt summi viri dissertationes.

N. 22. de transfusione quæstiones, ad LOWERUM datæ, acuti iudicii plenæ.

Apud BIRCH a. 1664. T. I. p. 509. experimentum suum recenset, quo uno nervo phrenico abrupto animal laboret, utroque rupto subito pereat.

EJ. experimenta infusoria.

Ap. BIRCH. II. a. 1666. opium in venas injectum continuo suum effectum edere.

Iterum a. 1669. de morte a deglutito, & intestini particulam replente atque vitiante hydrargyro, quod funestum in volvulo tentamen fuit.

Id. in n. 62. Experimenta facta in spatio aëre vacuato. Pisces solent intumescere, tum viperæ: deinde aërem emittunt & detumescunt, sed iterato tument, & denique pereunt. Rana perinde tumescit, & mortuæ similis adparet, sed tamen convalescit aëre reddito, diuque vim spatii aëre vacui eludit. Catellus modo natus, cum mortuus videretur, reddito aëre convaluit. Pisces non facile pereunt. Sub aquam merfa fringilla intra dimidium horæ minutum interiit, tum passer, & musculus. Anas submersus aërem de rostro reddidit, & de pulmone aquam, periit idem intra sextum minutum: alias intra quartum.

Ib. n. 63. Aërem nom omnino exhaustum, valde tamen rarefactum, animalia ferre solent, & reddito aëre reviviscere. Aër ad respirationem ineptus redditus tamen vim prementem conservat. Insecta in spatio inani alia ita perire videntur ut reviviscant, alia irrevocabili morte extinguuntur.

EJ. Phil. Transf. n. 107. de laudano senioris HELMONTII, & de junioris laudano. FRANCISCI arcanum, fit opio cum succo cydoniorum fermentato, inde post decennium infuso cum cinnamomo, moschata nuce & caryophyllis, post aliquot dies percolato, in extractum spissato, Dosis est 4 ad 10 guttas. Hanc præparationem præfert vir nob. equam arcanam J. BAPTISTA pater reliquit.

Vel BORCH, Ripensis ex Jutia, vir ingenio valens, in chemiam propensior, tantum ex arte sua confecit lucrī, ut collegium medicum proprium cum stipendiis pro pauperibus studiosis, redditibus donare moriens potuerit.

Primum, dum peregrinabatur, in epistolis ad præceptorem T. BARTHOLINUM solebat, quæ nova mererentur, cum eo communicare. Ex epistolæ ex doctissimis sunt earum, quas collectas BARTHOLINUS edidit. In *Centuria III.* quæ Hafniæ prodiit 1661. 8. *. cadaverum aliquot incisiones habet,

In ep. 85. calculos felleos 90 dicit.

In ep. 97. Ureterem obstructum, plenum duabus aquæ libris.

In *Cent. IV.* ep. 17. Febris intermittens sanata mercurio præcipitato, ad scrupulum unum intus sumto. Mercurio Arabes ad ulcera fætida oris, ad tineas, ufos: idem auxilium a GORDONIO & ARGELLATA ad luem veneream primum translatum, & a J. de VIGO descriptum fuisse.

Ep. 76. Calculus aqua calcis solutus, ante nuperos, proprio experimento.

Ep. 92, Aurum potabile sibi apud Jesuitas ostensum fuisse. Femina barbata. Opio in venas infuso canem soporem passum, mirifice inde obesum factum. Ab intestino in irrestinum suscepto volvulus. Aurum fulminans summum in hæmorrhoidibus ulcerosis remedium esse. Cæcitas diuturna, mercuriali sternutamento sublata.

Postquam in litem venisset cum HERMANNO CONRINGIO, chemiæ osore, duobus scriptis contra doctum virum, sed qui aliquo jam tempore alia ad studia traxisset, animosus insurrexit. Prius, brevius, *de ortu & progressu chemia* Hafn. 1668. 4. *. Alterum multo uberius, *Hermetis Ægyptiorum & chemicorum sapientia ab H. CONRINGO vindicata* Hafn. 1674. *. Doctissimum opus eo ditius, quod ex nupero itinere auctor codices MS. Ægyptiorum chrysopejeticos legisset, sibi que notissimos reddidisset. Nimis equidem res Ægyptiorum noster ornavit, cæterum causam suam optime oravit. Persuasus se lapidem philosophorum vidisse, & veterum de arte chrysopejetica monumenta defendit, & PARACELSI. Ut Ægyptios CONRINGIUS depresserat, sic BORRICHIVS ARISTOTELEM, quem ille impensius venerabatur. Non placebit æquo lectori, doctum virum spuris manifesto scriptis HERMETI, & DEMOCRITO tributis tanquam veris, deinde nuperioribus post CHRISTUM natum editis Ægyptiorum scriptis, ut perantiquis uti. Multa etiam experimenta chemica non ausim pro veris recipere: doctissimum tamen opus cum plurima voluptate legi, quo omnia recte & sagaciter juncta reperias, quæ pro Ægyptiorum peritia chemica & medica dici possunt; de Hermete etiam potissimum. Plantarum cognitionem Ægyptiis non mediocrem fuisse ostendit, etiam medicatarum, & potentissimum nepenthes non alibi notum. Sed Ægyptum salibus etiam & aliis medi-

medicamentis minerisque abundasse. Sacerdotes Ægyptios artem medicam invenisse; diætetica accurate perspexisse, neque chemica medicamenta ignorasse. Incubationem in Ægypto natam esse. Medicinæ partes omnes ab Ægyptiis ad Græcos venisse.

L. II. pro Alchemia. PARACELSUM theoriam nimium immutasse. Librum HIPPOCRATIS de veteri medicina tamen genuinum esse. A CONRINGIO PARACELSO injuriam fieri. Utique in pharmacis metallicis potentiores vires esse, non ideo drasticis, & aurum facile solvi, ut nulla corrosio accedat. Non esse necesse, medicamentum a natura superari. Pro gemmarum vi medica, pro utilitate calcium absorbentium. Olea ex animalibus parata penetrabiliora esse, & epilepsiæ resistere. Sales volatiles esse efficacissimos. Sales plantarum dudum notos, a PARACELSO uberius fuisse expositos; iisdem spiritum inesse, antequam ad ignem transferas. Plantis Paracelsicos perinde uti: dari & Galenica drastica. Sales in plantis ante combustionem inesse. Paracelsi mores excusat.

EJ. *lingua pharmacopæorum, s. de accurata vocabulorum in pharmacopoliis usitatorum pronuntiatione* Hafn. 1670. 4. *. Loca antiquorum collecta.

EJ. *de usu plantarum indigenarum in medicina & de chyllo plantarum & theæ specifico enchiridion* ib. 1688. 8. *. 1690. 4. Ad quemque morbum, ad quamque classem virium medicatarum, catalogus plantarum indigenarum. Laudat aquam stillatitiam, quam in balneo mariæ correctam cum residuo siccato exprimit. Formulæ infusorum theam æmulantium. -

EJ. *chemicorum illustrium libellus posthumus cum vita auctoris* ib. 1697. 4. *. & 1696. Historia potissimum chronologica alchemistarum.

EJ. *Dissertationes, s. orationes academicæ.* Edidit SEVERINUS LINTRUP ib. 1715. 8. *. Huc pertinet oratio V. *de venenis* eorumque viribus medicatis, etiam cicuta. De PANCIROLI deperditis. De contagio morborum & vitiorum. In l. *de qualitatibus occultis*, hellebori globulum in fonticulum brachii immissum, vidit vehementer purgasse.

Addidit vitam viri PAULUS VINDING.

Disputationes ejus non paucissimæ exstant.

EJ. *de scorbuto* 1671. 4. *.

EJ. *de malo hypochondriaco* R. PAULO BRAND 1676. 4. *.

EJ. & CHRISTIANI *de ictero* Hafn. 1677. 4. *.

EJ. & H. ETMULLER *de hemorrhagia* Hafn. 1682. 4.

EJ. *de somno & somniferis maxime papaveraceis* Hafn. 1682. 4. HEY. 1683. 4. *. Antiquitates papaveris. Analysis: vim opii esse in temperandis motibus animalibus.

EJ. *de mensuræ defectu* Hafn. 1684. 4. PL.

EJ. *de lapidum generatione* Ferrara 1687. 12.

EJ. *de usu plantarum indigenarum in medicina* 1690. 4. *

EJ. *de morbis soporosis, comate somnolento, lethargo, caro & apoplexia ex intemperie crassa & frigida oriundis* absque a.

In *Actis Hafniensibus* TH. BARTHOLINI multi sunt libelli BORRICHIANI.

In act. Hafn. vol. I. obs. 68. In tabido pulsus dexteræ manus bonus, malus sinistrae.

Obs. 70. Post petechias in tabida, sudor atramenti atrore.

Obs. 71. Post aphoniam quatuor annorum per iram recuperata loquela.

Obs. 73. singultus in formosa virgine periodicus.

Obs. 74. obesitas nimia, hydrargyro discussa & mota saliva.

Obs. 75. decocto lignorum hydrops sanatus.

Obs. 76. aqua mercuriali illitæ fauces fecerunt cæcitatem.

Obs. 89. hydrops abdominis, pectoris, pericardii. Lien prægrandis, coræxum.

Obs. 91. diarrhoea biliosa. Pulmo purulentus, hepar profunde cæruleum.

Obs. 95. in puero hepar durissimum, plenum abscessibus.

Obs. 98. in pedibus hydropicis cellulosa tela aqua ebria, & glandulæ pedum parum notæ.

Obs. 134. DANIELIS PROTTEII spiritus antiscorbuticus.

Vol. II. obs. 47. de lumbricis cucurbitinis & tæniæ. Puncta in ista adnotavit, & in iis liquorem. Idem æger intra annum ad 800 ulnas tæniæ deiecit. In alio adnotavit puncta lateralia alterna. Inde bulimus, amaris superatus.

Obs. 57. febris lipyria, ut putat, ex usu uberiori fructuum fagi.

Obs. 63. aque betæ succo pro errhino adhibito maxima intumescencia capitis cum summo dolore.

Obs. 64. & cruenta urina ab adsumta alœe.

Obs. 75. Pro tuto usu salium volatilium. Negat omnes ejusdem esse indolis, & salem volatilem cornu cervi non eadem putat præstare quæ sal volatile cranii.

Obs. 77. a vena fluentibus mensibus secta cancri metus, & demum mors ipsa.

Obs. 78. a retentis mensibus memoria constanter abolita.

Obf. 79. ex hausto hydrargyri fumo, cardialgia, vertigo, afphyxia pene perfecta.

Obf. 80. visus duplex in femina morbis exhausta, & morti proxima.

Obf. 84. omenti glandulæ scirrhosæ, purulentæ, inde hydrops.

Ann. III. obf. 34. in febre maligna diabetes.

Obf. 36. retrocedentes variolæ quatuor vesicatoriis revocatæ.

Obf. 37. febris vaga inverso ordine a calore incipiens, in frigus desinens.

Obf. 38. a læto nuntio percepto calculosus extemplo lapillum edidit.

Obf. 39. ab repudiato amore paralyfis, epilepsia, fatua oblivio.

Obf. 40. & in viro & in femina de pudendis crepitus.

Obf. 41. testiculus scirrhosus & purulentus, in vehemente lapsu addictus, integre sanatus.

Obf. 42. vesicatoriis os distortum restitutum.

Obf. 44. in febre maligna vesicatoria pblegmaticis profunt, biliosis nocent.

Obf. 45. Stypticum BOUDETII non curat, nisi quod contingit, hinc hæmorrhagiam narium non supprimit.

Obf. 46. gravida per quadraginta menses status peperit, & convaluit.

Obf. 49. apoplexiæ superveniens salutari eventu abscessus in femore.

Obf. 52. ex febre catochus.

Ann. IV. obf. 43. Reduci ex India supprimitur urina, stupor in crus & pedem transit, dolor summus in pectoris musculis sævit, demum unius auris paralyfis, deinde & alterius accedit, alius pene ad omnes stimulos surda denique respondet, neque urina voluntatem expectabat: ægrum empiricæ se credentem mulieri mors abripuit.

Obf. 45. melancholica stipulas carpens & plumulas; difficillima ei alvus, nisi a tripla pharmaci dosi.

Obf. 46. ex inguinis abscessu lumbrici. Os de pulmone rejectum & calculi; abscessus in sedè hepatis, ex quo lapilli fellei in femina orthostadia.

Obf. 53. in febre maligna urina sanæ similis, bono equidem morbi eventu.

Obf. 59. in podagra a solo sudore levamen: cum spiritu nitri fervente.

Obf. 60. absque alio malo femina octavo vel nono demum die alvum liberans.

Obf. 61. febres malignas in septentrione ac in hiberno frigore non mitigari.

Obf. 65. mensæ innixus marmoreæ in arthritidem incidit.

Obf. 69. hydropica lac, in quo lavabat, sudore suo coagulavit.

- Obs. 70. sphaelus digitorum anno 36. ætatis superveniens in patre inque filio.
- Obs. 72. in scorbutica sputum dulce.
- Obs. 73. a terrore: a venæ sectione oblivio. A cataractico priapismus.
- Obs. 80. Cantharidum analysis, in iis sal volatilis, plus adhuc olei crassi, nihil acidum, salis fixi tantillum.
- Ann. V. obs. 38. Urina omnino viridis absque cupri suspicione.
- Obs. 40. imaginaria putredo & fætor perceptus.
- Obs. 41. urina profusa in petechiali febre critice.
- Obs. 42. mirifica conjunctio diabetis cum dysenteria.
- Obs. 43. qui in dysenteria ex doloribus lancinantibus urethræ & testium dignoscebat, sanguinem sibi decessurum.
- Obs. 44. Ulcera cruenta contagiosa.
- Obs. 49. ex imaginatione alvus fluxa, & in obs. 50 spe procurata magna symptomata suppressa, aliique imaginationis effectus.
- Obs. 52. ab hydrargyro utrique carpo alligato mors subita. Alius æger a mercurio vitæ sursum & deorsum purgatus, periit pulsu prius destructo.
- Obs. 53. deliria a calculi aculeis vesicæ impactis.
- Obs. 54. Tertianæ frequens in quartanam degeneratio.
- Obs. 55. a temeraria dosi veratri propinata oculorum convulsio, ut inverterentur, & bulbus oculis solus conspici posset. Eam oculi inversionem in convulsione hysterica ipse vidi.
- Obs. 58. cum ob alvum pertinaciter strictam glandes suppositæ fuissent, oleo diu colocynthi oblitæ, demum durissimæ & fragiles fæces decesserunt.
- Obs. 60. apoplecticæ triste delirium, ut se mortuam esse persuaderetur: & id delirium diu superesset.
- Obs. 61. rossalia, exanthema morbillorum adfinc, ut latis scabris maculis cutis varia sit, quæ in squamas solvuntur.
- Obs. 62. cephalæa immanis superata frigida imposita, & subinde renovata. Parisiis frequenter eo in casu arteriam secari.
- Obs. 63. adversus initia suffusionis oleum de linteo usto ferro imbuto.
- Obs. 64. in hæmorrhoidibus tamen alvum duci posse.
- Obs. 65. Post fastidia vomitus, dolores, calculi argillofi, fellei, de alvo egesti.
- Obs. 66. quartana diuturna: cum sopita videretur, usu hydrargyri & salivatione mota suscitata est. Nolter corticem persuadebat, novum auxilium.

Obf. 67. Puer rudis, memoria pene destitutus, subnata febre ante mortem ad sanæ mentis usum rediit.

Obf. 68. epilepsiæ nulla causa in cadavere reperta.

Obf. 70. qui sarcocele laborabat, urinas reddebat frigidas, & tunc convaluit. Alius vermes cum lotio reddebat lumbricis minores. Nigricans lotium absque magno malo.

Obf. 71. cui ob plethoram vena secabatur, ea maniaca periit.

Obf. 72. ebrietas vena secta subito sedata.

Obf. 74. menstruus sanguis per nares bonis cum ægri rebus redditus, etiam per gingivas: & maculæ in brachio mensium vicariæ. Vasculum erat sanguineum dilatatum sanguinem effundens.

Obf. 75. Infans absque variolis ex matre variolosa.

Obf. 77. Tumor frontis insignis a cauterio siccato.

Obf. 79. Incurvationem cartilaginis ensiformis ter vidit, unde difficilis spiritus: emetica proderant, neque malum funestum fuit.

Obf. 80. Moxa in arthritide eadem facit, quæ alia vesicatoria.

Obf. 84. Memorabilia itineris gallici. Arelate medicos sua pharmaca, etiam purgantia glacie refrigerata dare. Massiliæ loco unius nosodochii plures ædes ad infectos recipiendos constructas esse.

Obf. 86. a febi odore & vapore asthma periculosissimum.

Obf. 87. Scorbuticus, sed cætera sanus, maculosus. In eo demum plenus stupor. Supinus melius respirabat: demum cauterio ad occiput inulto, & cucurbitulis aliisque auxiliis levatus, ex hydrope periit.

Obf. 124. de opio: sed eadem in diss. de somniferis extant.

In Eph. Cur. Dec. I. ann. II.

Obf. 168. Plumbi globuli per urinam excreti: idem æger ab ejusmodi plumbo enectus.

Ann. III. obs. 237. saliva dulcis cum linguæ ulcusculis.

Obf. 238. fabris intermittens tertiana curata lagenis aquæ calidæ admotis.

§. DCCIV. VARIÆ.

LUCAS de GONGORA professor Universitatis Oscanæ, *Opusculo medico che responde a las instancias que contra su parecer medico philosophico ha hecho el D. GONZALO de AGUILAR Sevilla 1661. 4. C. de V.*

JERONIMO PARDO *tratado del vino aguado y agua avinada Valladolid. 1661. 4.*
HANSEN conf. p. 690. T. II.

GABRIEL

GABRIEL de CASTAIGNE *œuvres tant médicinales que chymiques en 4 traités* Paris 1661. 8. CARLSON d'ETR.

FLACOURT *histoire de la grande ile de Madagascar* Troyes 1661. 4. *. Omniaffes, indigenæ medici, astrologi, horas adgnosunt certis planetis subjectas: lunæque effectus medicos, ex arabum, ut puto, scholis. Catalogus morborum in lingua Madagascariana. Habent etiam librum ALI MARINI *de morbis & l. de vulneribus, morbis capitis, febribus.* Venena varia, inter ea araneus niger, frigus & rigorem morfu ciens.

J. SPAENHOLZ Hungarus, teste Cl. viro STEPHANO WESZPREMI, verus auctor est libri, qui cum hoc titulo prodiit; FRIDER. MULLER v. LÖWENSTEIN *Lexicon Galenicum chymico pharmaceuticum, oder gründliche Erklärung* 18000 *medizinischer Nahmen* Francof. 1661. fol.

IDEM SPAENHOLZ scripsit *unbram redivivi* ZWELFERI, s. *responsonem ad apologiam* R. SMUTZII *contra* ZWELFERUM Francof. 1671. 8. &

EJ. vero MULLERI sive PHILONIS NASTURTII est *postscriptum apologeticum* 1673. 8.

EJ. *eilfertiges Gutachten über die Attentata und ärgerliche Defensionschrift eines RAPH. SCHMUZ, so er aufgericht, zu Hohn u. Schimpf J. ZWELFERS, nebst Erinnerung an den in arte pharmaceutica seicht gelehrten L. SCHROECKIUM* Lucæ fil. 1673. 8. TR.

EJ MULLERI *Exorcismus medicus manium, larvarum & maleficatorum spirituum Zwelferianorum* Norib. 1673. 8. TR.

TOBIE HEINSII *consilium antidyentericum, oder Beschreibung von der epidemischen rohten Ruhr* Görliz u. Zittau 1661, 12. TR.

Privilegium über JUST. CHRISTIAN von LUNIG (nisi nomen malum est) *preparirte und approbirte Steintinctur* 1661. 4.

CHRISTOPHORI SCHORER *wie man sich vor dem Schlag bewahren solle* Ulm 1661. 8. 1662. 8. 1665. 8.

EJ. *vom Schlag oder gewält Gottes* Ulm. 1665. 8.

EJ. *von der Pest* Ulm 1666. 12. 1667. 8.

EJ. *wie man sich vor der Pest bewahren soll* Ulm 1666. 4. HUTH.

EJ. *Bedenken von dem aufnehmen der Medicin* Ulm 1669. 8.

FJ. *Regeln der Gesundheit erster Theil* Ulm 1668. 12. 1677. 12.

EJ. *medicina peregrinantium, oder Arzney der Reisenden* Augsp. 1663. 8. TR. 1667. 12. 1677. 12. 1697. 12.

- EJ. *Bericht vom Nutzen und Gebrauch der Fontanellen* Augsb. 1664 8. 1671.
 8. *. *Loci auctorum, qui & ipsi fontium inultum utilitatem commendant.*
 EJ. *Regeln der Gesundheit mit dem zweiten Theil, Arzney vor Reisende* Augsp.
 1677. 12. duo tomi conjuncti.
 EJ. *kurzer Unterricht von der Pestkrankheit* Francf. 1680. 12.
 EJ. *Opuscula conjuncta* Aug. Vind. 1694. 12.
 W. RAMSAY *tract on poisons* Lond. 1661. 8. OSB.
 EJ. *Elminthologia or physical observations concerning wormes* Lond. 1668. 8.
 BODL. BUN.
 J. EVELYN *fumifugium or the inconvenience of Londons smoke and air dissipated*
 Lond. 1661. 4. *Hactenus ejus l. de physiognomia* Lond. 1697.

§. DCCV. J. ARNOLDI FRIDERICI.

J. ARNOLDUS FRIDERICI Professor Jenensis.

- EJ. *disf. de peripneumonia* Altdorf. 1661. 4. RIV.
 EJ. *de causa s. febre ardente* Jen. 1661. 4. HE.
 EJ. *de affectus hypochondriaci genuina indole causis & remediis* Jen. 1662.
 4. HE.
 EJ. *de abortu* Jen. 1662. 4. HAEN.
 EJ. *Ordo & methodus cognoscendi & per curationem preservandi abortum* Jen.
 1664. 4. PL.
 EJ. *de affectu hypochondriaco* 1664. 4.
 EJ. *de dystocia naturali* Jen. 1665. 4. *.
 EJ. *de incubo* 1665. 4. PL.
 EJ. *de hemoptysi* 1665. 4.
 EJ. *de fluore albo mulierum* 1666. 4. RIV.
 EJ. *de ileo* 1666. 4. *.
 EJ. *de morbo castrensi Hungarico* 1666. 4. *.
 EJ. *de hysteromania* 1666. 4. *.
 EJ. *ordo & methodus cognoscendi & curandi gravissimum intestini tenuioris ad-*
fectum ileum Jen. 1666. 4. PL.
 EJ. *de asihmate* 1666. 4. HE.
 EJ. *de peripneumonia* 1666. 4. HE.
 Tom. III.

- EJ. *de stupore manuum* Jen. 1667. 4. *. Manus insensibilis restituta.
 EJ. *de phthisi* 1667. 4. *.
 EJ. *de spiritibus sylvestribus flatulentis* 1667. HE.
 EJ. *scrutinium hydrocephali secundum διαγνωσιν, προγνωσιν και Θεραπειαν* 1669. 4. *.
 EJ. *υσευδοξησισ s. uteri hydrops* 1669. 4. RIV.
 EJ. *de vertigine* 1669. 4. RIV.
 EJ. *de lethargo* 1669. 4. HE.
 EJ. *de lienteria* 1670. 4. RIV.
 EJ. *de corpulentia nimia* 1670. 4. MENZ.
 EJ. *de mania ex philtro* 1670. 4. RIV.
 EJ. *de convulsione* 1670. 4. *.
 EJ. *de melancholia* 1671. 4. HE.
 EJ. *δευτερολογια s. de secundarum naturæ, usu & noxa* 1671. 4.
 EJ. *de tentigine* 1671. 4. *.
 EJ. *de cardialgia* 1671. 4. HE.
 EJ. *de hæmorrhagiæ uteri menstruæ præternaturalis theoria & therapeutica* 1671.
 4. HE.
 EJ. *de lesione oris scorbutica* 1672. 4. PL. *.
 EJ. *de hydrope tympanite* 1672. 4. RIV.
 EJ. *de convulsione inferioris maxille* 1672. 4. HE.
 EJ. *de atrophia* 1672. 4. *.
 EJ. *de imbecillitate ventriculi* 1672. 4. *.

§. DCCVI.

DISPUTATIONES.

- LUDOV. GOELENIVS *de febribus præf. F. SYLVIO* Leid. 1661. 4. *.
 EJ. *casus arthritici ejusdemque cura* Leid 1662. 4. *.
 CAR. CORBELL *de inflammatione* Leid. 1661. 4. *.

LUCAS SCHACHT, inde professoris Leidenfis.

EJ. *diss. mulieris artuum contortione ac rigiditate laborantis historiam & curam describens* Leid. 1661. 4.

In EJ. *obitum oratio funebris BURCHERI de VOLDER* Leid. 1689. 4. B. BUN.

EJ. *het medicinale collegie ofse de pratyk der medicynen* Amsterd. 1718. 8. TREW. nisi error subest.

ROB. SIBBALD *theoria medica de variis tabis speciebus* Leid. 1661. 4. F. SYLVIO. EJUSDEM SIBBALDI scripta alias dicentur. Hanc disputationem putes SYLVII esse.

J. COCQ *de hydropse* Leid. 1661. 4. HAEN.

PAULI a WESTERVELD *de apoplexia* Leid. 1661. 4. *.

ANDR. BECKER *de pleuritide* Leid. 1661. 4. PL.

PETRUS TECKOP *de motus difficultate adfectioni hystericae juncta* Leid. 1661. 4. *. Casus & curatio.

J. PETRI *de febre quartana exquisita intermittente* Utrecht 1661. 4. BUR.

CASP. FELDNER *de suffocatione uteri* Altdorf. 1661. 4. HE.

PAULI ROSENHARDT *genannt GLOKENGIESSER de atrophia* Altdorf. 1661. 4. *.

VALENTIN MICHAEL *de peripneumonia* Altd. 1661. 4. *.

EJ. *de arte medica adversus vituperatores* 1661. & 1693. 8. C

JAC. THOMASII viri doctissimi *de arte medica progr.* 1661. 4. adversus artis obtrectatores.

EJ. *de facultate medica quatenus gratiosa* Schneeberg. 1734. 4. *.

EJ. *de morte in undis contra SERVIUM & SYNESIUM* Lips. 1667. 4. RIV. 1672. 4. MOELL.

GEORG WAGNER & RENDEL *mors mortua i. e. consideratio mortis* Witteberg 1661. 4. BURCKH.

HIERONYMI ROETEL *de variolis* Gieß. 1661. 4. RIV.

HENR. HARMES *de hepatitide* Basil. 1661. 4. PL.

GALLUS WIRTH *de affectu hypochondriaco* Basil. 1661. 4. PL.

NIC. EGLINGER *de angina* Basil. 1661. 4. PL.

J. JAC. WITTIG *pregnans Hippocratis ex Aphor. V. 29.* Basil. 1661. 4. *.

EJ. *thematica, s. historia agrotorum exoticorum Class. I.* Erfurt 1662. 4. RIV.

J. JAC. BAUHINI & J. CASP. BAUH. *præf. diascopsis dietetica* Basil. 1661. 4. SCHEUCHZ.

CHRISTOPH WOLF *de septi transversa inflammatione* Argentor. 1661. 4. HE.

ANT. de CAEN & CAR. BRISSET *E. natura optima dux vite* Paris. 1661.

CL. TARDY & J. B. FERRANT *E. biliosis purgatio ante cibum* ib. 1661.

J. FORESTIER & NIC. ROBIN *E. pisces carnis salubriores* ib. 1661.

MICH. du PONT & CAR. BRISSET *E. salubris usus chocolatae* ib. 1661.

ANT. RUFFIN & J. B. FILLANT *E. rabidis mare* ib. 1661.

PETR. de MARCENNE & NIC. ROBIN *E. Hippocratica methodus posteriorum in-ventis mutari non potest* ib. 1661.

ANDR. GUYOT & CAR. BRISSET *E. scorbutus ab aquarum vitio* Paris. 1661.

J. GARBE & JAC. le MENESTREL *Non E. divites tutius & citius a morbis curantur* Paris. 1661.

§. DCCVII. LAURENTIUS BELLINUS.

Aretinus, REDI discipulus & BORELLI, professor Pisanus, archiater, vir mathematicus peritus, & orator, & poeta, & musicus, medicus aliquamdiu etiam principis sui, iatromathematicus ex primis, medica ipsa ex aliis sumit scriptoribus, etiam potissimum ex SENNERTO: rerum miracula amans augere, dictione usus est pomposa & magna, in ipso artis opere infelix (a), ut denique & publicam fidem amiserit, & principis. Acris (non quidem in scriptis) in alios, sui laudator, ex longa infirmitate corporis multa passus, infelicem vitam vixit, etsi ejus fama apud externos maxima erat: denique ex colica inopinato interiit, cum enim obesum corpus pro humore morbofo effuso haberet, & inedia vellet eum humorem expurgare, sanguinem vomuit (b) & per secessum edidit, inque cadavere vasa ventriculi corrupta, & abscessus in ventriculo adparuit. Vitam etiam FABRONIUS, eamque sincero stylo scripsit; habet & vitam nummosque ei dicatos CL. MOEHSEN.

EJ. princeps opus fuit *de urinis & pulsibus. De missione sanguinis. De morbis capitis & pectoris opus* BORDON. 1683. 4. Francof. Lips. 1685. 4. adornante BOHNIO, Leid. 1717. 4. *. cum BOERHAAVII commendatrice præfatione. Plurcula sunt opuscula. Præmittit lemmata physiologica, quibus nititur, de motu cordis, sanguinis, respiratione.

Deinde

(a) *Phil. Transf.* n. 334. FABRONI &c.

(b) QUIRINI *vita* 35.

Deinde *de urinis*; Colores lotii nasci a determinata aquæ portione, ut sola parte aquæ abacta lotium sani hominis febrili urinæ simillimum reddatur, & vicissim urina febrilis naturalis urinæ faciem adjecta aqua recuperet. Lapidem vidit venis coronariis adnatum, qua dextrum a sinistro ventriculo dirimunt. Pilos urinæ esse villos filiformes renum ipsorum (ex muco potius urethrico consistunt, qualia fila post gonorrhœam fere in lotio abundant). Cæterum ex suis principiis, in HIPPOCRATICA præfagia commentatur.

Pulsus theoria physiologica. Prognostica: pulsus fallere, si solum consideraveris. Species pulsuum perpaucas facit.

EJ. *de sanguinis missione* libellus celeberrimus, quo ingeniosa theoria continetur, quæ diu regnavit, donec a chirurgis gallis impugnata quidem, a nobis hæctenus per experimenta constituta fuit, ut BELLINUM pleraque vera dixisse appareat, tantum ut derivatio, quæ vere locum habet, in proxima tantum vasa, dum sanguis de vulnere fluit, imperium exercent, & revulsio perinde remotiora vasa vix mutet. Recte vero vidit vir Cl. sanguinem in arterias artus alicujus velocius irruere, cujus sodalem venam pertuderis. Non perinde credas, clausa vena sanguinis celeritatem per vasa libera augeri: certe ad minuendam sanguinis celeritatem medici venam secant, non ad augendam. Ipse quidem venæ sectionem plerumque minuere quantitatem sanguinis, velocitatem augere docet, ut tamen refrigeret & humectet. Possè tamen fieri ut calefaciat, avulsa parte sanguinis, quæ in capillaribus vasis hærebat, & communi sanguinis massæ reddita, sic cruoris copia aucta. Cæterum de stimulis hic etiam agit, quos fere ad celeritatem auctam refert. Balneorum effectus æstimatus ex pressione aquæ in vasa, quæ ea vasa angustat, & contenta dimovet.

— EJ. *de febribus libellus*, Anglice *mechanical account of fevers* Lond 1720. 8. OsB. Mechanice interpretatur, ut febres intermittentes a lentore nascantur, qui in sanguine subortus arteriolas capillares obstruat: obstructa vero parte vasorum, per reliqua libera sanguis celerius fluat, cum plus nunc sanguinis in minori vasorum systemate circumeat. Hanc partem theoriæ FRANCISCUS de SAUVAGES sibi refutandam sumsit. Aliæ febres.

De morbis capitis. Expositio mechanica vertiginis. Convulsio. *Morborum pectoris* causæ pluresculæ, ex anatome sumptæ. Signa fere ex veteribus. Lapidis in corde, & calculorum pulmonalis arteriæ exempla. Hic Cl. viri labor usu non caret.

EJ. *opuscula aliqua ad A. PITCARNIUM* Pistorii 1695. 4. *. Leid. 1696. 4. 1714. 4. *. 1717. 4. Huic libellorum collectioni potissimum contortuplicatum & anxium calamum adhibuit: sæpe ea ut demonstraret, quæ nulla demonstratione egebant. Pleraque physiologica sunt. Huc tamen forte revoces, quæ de villo contractili habet, cujus modum mechanicum, per alternas series parallelogrammatum in flexione de situ motorum exponit, tum de stimulis breviora, breviam etiam

etiam tradit de sanguinis missione. In præfatione quemdam suum morbum describit, ex podagra natum, cum corniculo durum acutissimi sensus, de ossè tibie carioso subnascente, quod uri & secari necesse fuerit.

EJ. *discorsi d'anatomia* a COCCHIO editi Florent. 1742. 8. *. Tomus II. 1746. 8. T. III. 1746. 8. Huc faciunt ob vitam viri & morbi funesti mortisque historiam. Poetica dictio. In *Accademia della Crusca* prælectos sermones non ferri esse scopi amici fatentur, qui sentiant pompofam vocum amplificationem constante viro minus dignam esse.

In epistola ad LANCISIUM poscam ad podagram feliciter adhibitam laudat.

Prodiit etiam seorsim *relazione d'un certo authore della malattia e morte di LORENZO BELLINI con due inscriptionsi sepulchrale* Firenz. 1741. 8.

Opera omnia prodierunt Venet. 1708. 4. 1720. 4. 1730. 4. SMITH. 1747. 4. 3 vol.

Codices MS. ineditos reliquit, a FABRONIO recensos.

§. DCCVIII. J. D. MAIOR.

Vratislaviensis, Professor Kiloniensis, ad nova tentanda aptus, ut nihil quidquam perficeret, denique ad curandam Reginam in Sueciam vocatus, cum illustris ill. sanari non potuisset, ab aulica femina vitreo adamante soltri loco donatus, præ mœrore interiit.

Jam a. 1657. præside MARCO BANZER *de controversiis medico miscellaneis decadibus sex* disputavit Wittebergæ. Sed ea disputatio præsidis opus fuerit.

EJ. *historia anatomica calculorum insolentioris figurae, magnitudinis ac molis, in renibus SPERLINGII repertorum* Lips. 1662. 4. *. Juvenis minime malum opus; collectio nempe calculorum tum urinalium, tum in aquis consistentium. Post ischuriam undecim dierum optimus SPERLINGIUS obierat, eum noster incidit. Renes calculis pleni, inter eos, qui drachmas quinque ponderabat, pelvem totum replebat.

EJ. *de oraculis medicinae ergo quaesitis & votivis convalescentium tabellis* Witteberg 1663. 4. HE.

EJ. *prodromus inventa a se chirurgia infusoria, s. quo pacto agonizantes aliquamdiu servari possint infuso in venam sectam peculiari liquore* Lips. 1664. 8. *. Frf. 1665. 12. *. Nimis præceps in edendo libello fuit, cum nullum rei experimentum ipse cepisset, & fateatur, CASPARUM SCHOTTUM aliqua tamen experimenta habere.

In *deliciis tamen Hibernis* Kiel 1669. f. *. experimenta citat, & sua jura in id inventum adversus TIMOTHEUM CLARKE defendit. *De transplantatione morborum.*

EJ. *Chirurgia infusoria placidis Cl. virorum dubiis impugnata, cum modesta ad eadem responsione* Kiel 1667. 4. *. Præfatio continet encheireses, ut in vasa liquor medicatus injiciatur. Collectio opusculorum. Primum prodromus ipse recusus. Epistolæ Cl. virorum chirurgiam infusoriam aut laudantium, aut vituperantium, pleræque humanitatis potius causa scriptæ, quam eo fine, ut de firmitate novi sive inventi, sive consilii, anquiratur. Aliquanto tamen plenior est epistola C. MARCHII, alia C. F. GARMANNI. Inde dubia ab ipso MAJORE in tabulas redacta. Ad ea responsio. Non impedire fixum cuique vitæ terminum, neque funestum exitum suadenti medico posse imputari. Non certam spem esse, effectum salubrem secuturum. Rationi sæpe credendum, etsi experientia nondum testimonium suum addidit. Tubulus ad infusionem. Effectum injecti liquoris prævideri non posse, cum alius sit aliusque uti modico cum sanguine suscipiatur, aut cum uberiori. Coloris in sanguine mutationes ab admixtis variis liquoribus. Cum obijciatur, non posse a brutorum experimento ad hominem conclusionem transferri, recte respondet, plerumque tamen veterinarios eadem medicamenta suadere, quæ veri medici. Ab incisionibus animalium physiologiam fere pendere. Infusionem nocere posse amixtis cum sanguine viribus. Recte negat, effectum funesto noxiam aliquam auram ad cor revocari, neque adeo necessario colorem augeri ostendit, qua occasione passim eventus injectorum liquorum medicatorum colligit, ex FRACASSAT, periculis, aliisque.

EJ. *Disputatio de febre maligna Kiloniensi a, 1665. habita, hic indicatur, quæ a meo certe exemplo abest.*

EJ. *occasus & regressus chirurgiæ infusoriæ* Gotha 1667. 4. *. & Germanice *Auf und Untergang der neuen Art zu curiren durch Einsprizung in die Vasa.* Fatetur manum operi se non admovisse, cæterum jura sua, tamquam inventoris, contra eos tuetur, qui ELSHOLZIO tribuebant.

EJ. *appendix cum scripto occasus & regressus chirurgiæ infusoriæ* 1667. 4. *. Administratio & necessarium instrumentum.

EJ. *anatomie literato quovis digna medico autem necessaria* Kiel 1665. 4. *.

EJ. *collegium medicum curiosum* Kiel 1666. fol. Vix quidquam habet.

EJ. *de fortuna medici* ib. 1666. 4. HAENEL.

FJ. *de dysenteria* ib. 1666. 4. *.

EJ. *de febre artificiali* 1666. 4.

EJ. *de cancribus & serpentibus petrefactis* Jen. 1667. 8. *. Aliqua de utilitate carnis viperinæ, pleræque tamen ad rem naturalem pertinent.

EJ. *progr. lectionibus de scorbuto privatis præmissum* Kiel 1668. 4.

- EJ. *de chysteribus veterum & novis* Kiel 1670. 4. *.
- EJ. *de moderamine conspirationis summo ac ultimo totius efficacis medicinae termino* ib. 1671. 4. HE.
- EJ. *de purpura* ib. 1673. 4.
- EJ. *medicinæ biblicæ a se duobus voluminibus tabularum edendæ summarium* ib. 1672. fol.
- EJ. *de usu & abusu mercurii in lue venerea* ib. 1673. 4. *. Descriptionem morbi ASTRUCIUS laudat: cæterum MAJOR lignis utitur, & ad hydrargyrum in desperato tantum malo confugit. Intervallis interpositis ossa cariota eximere jubet.
- EJ. *de amaurosi* 1673. 4. *. Hydatis maxima ex ventre gallinæ.
- EJ. *de tactis fulmine* 1673. 4. HE.
- EJ. *ad locum HIPPOCRATIS l. de affectionibus de interrogandis ægris* 1673. 4. HE.
- EJ. *memoria SACHSIANA* Kiel. 1679 & in E. N. C. Dec. I. ann. IV. V.
- EJ. *genius errans s. de ingeniorum in scientiis abusu* ib. 1677. 4.
- EJ. *de malacia* ib. 1677. 4.
- EJ. *medicinæ practicæ tabula sciagraphica* XXVII. ib. 1677. 4.
- EJ. *medicinæ practicæ tabula* 1677. 4.
- EJ. *questiones variæ imprimis, de podagra* Kiel 1679. 4.
- EJ. *gratulatio ad SEBASTIANUM SCHEFFERUM cum adhortatione ad CONRINGIANAM artis medicæ introductionem iterato edendam* Kiel 1679. 4. *. Multus in HANEMANNUM.
- EJ. *de inventis a se thermis artificialibus succinatis* Kiel 1680. 4.
- EJ. *de motu & sensu abolito in affectionibus soporosis* 1680. 4.
- EJ. *de petechiis* Kiel 1681. 4. *.
- EJ. *Serapis radiatus* ib. 1685. 4.
- EJ. *de moribundorum regimine & de recte ferendis vulnerum judiciis* Kiel 1685. 4. HE.
- EJ. *de atrophia* 1685. 4. HE.
- EJ. *de arumnis gigantum in negotio sanitatis* Kiel. 1676. 4. *. 1689. 4.
- EJ. *de catameniorum suppressione* Kiel. 1693. 4. *.
- EJ. *de myrrha, locustis, jejuniis Christi, Christo medico, lunaticis, paralyticis & sale fatuo* Kiel 4. Hæc absque anno.
- In *act. Hafn.* V. obs. 93. suppellectilis balnei artificialis.
- EJ. *memoria* in E. N. C. Dec. III.

§. DCCIX. VARII.

CASPAR BRAVO de SOBREMONTÉ RAMIREZ, Archiatri hispanici, professoris Vallisoletani, habet LINDENIUS *Resolutionum medicarum* editionem Lion 1654. fol. Non satis vero hæc certa visa est.

Habet inde LINDENIUS *Resolutionum & consultationum medicarum* tertiam editionem, in qua 1 *physiologia*, 2 *pathologia febrium theoria & curatiois*, 3 *sanguinis missionis, purgationis & de sudore*, 4 *sanguinis circulationis & artis sphygnica theoria ex GALENO & recentioribus*. 5 *Selectæ observationes & consultationes* Lion 1662. f. Colon. 1664. Tom. 3. accedit *tirocinium artis curatricis hominum*.

EJ. tractatus duo priores continent *consultationes medicas*, alter *tirocinium practicum artis curatricis* Colon. 1671. 4. *. In *Apologetico discursu* medicinam dogmaticam supra omnes alias artes extollit; Contemptorum objectiones resolvit. *Apologia* aliqua medicamentorum spagiricorum contra RIOLANUM. Nullam esse naturalem characterem neque carminum potestatem, quæ sit eorum vis, eam a dæmone esse. Impsalmi Hispanici carminibus medentes & salutari halitu. Propria hic & personali facultate medentes utrosque improbat. Quantum artibus liberalibus medicina præstet. In PLINIUM. Contra influxum altrorum, quem utique, sed HIPPOCRATICO sensu, admittit aliquem. De usu bezoaris dubia. Pro viperis: contra amuleta antifebrilia. De pulveribus de Quarango (peculiare nomen peruvianum corticis). Exempla, ut in pessimis febribus ejus usus saluti fuerit. Pro sudoriferis in febribus acutis, & in variolis datis. Signorum & prognosium fallaciæ. Abortum etiam inanimati fetus non licet promovere. Consultationes. Prima est ad morbum, quem noster pro magico habet. Morbi & mors PHILIPPI IV. dysuria, calculus, inde urina cruenta & febris ardens. Exemplum cruentationis cadaveris ad præsentiam putatitii occisoris. Hominis in anno climacterico constituti animum noster erigit, dum demonstrat, vim ejus anni non adeo certam esse, & homines alios eum longe superare, & alios longe citra eum extinguere. Sectæ medicæ, potissimum etiam spagiricæ: sibi apologia. In morbis ex vitiosa crassitie humorum in caput impactorum, vel in apoplexia, hoc auxilium admittit, in febribus cum inflammatione rejicit, multisque funestum fuisse ostendit.

Tirocinium. Habet capita etiam inter consultationes edita, ut de praxi spagiricorum, & de dogmatica praxi. Non debere anxie de selectu trium venarum brachii quæri, perinde enim esse, & posse pro unica vena haberi. Cacochymix. Prognoses. Diætetica. Therapeutica. Catalogus medicamentorum compositorum.

EJ. disputationes tres, quæ constituunt *quartum* tomum operum medicinalium Lion 1679. fol. excusorum, Prima est *de vita & morte, & de causis mortis repentinae*. Secunda *de membrorum proprietatibus, ratione miscibilium, continua fermentatione & putredine*. Tertia *miscellanea resolutiones* SEG.

J. JACOBI Brunswicensis *problemata miscellanea circa fundamenta medicinae physiologica* 1662. 8. Recentiores conatur cum antiquis conciliare.

ARNOLDI SENGUARD *discursus de ostento Dolano* Amsterd. 1662. 12.*. Adjecta est historia fetus Mussipontani. Ætiologia retenti fetus.

Collectanea de diuturna graviditate Amst. 1662. 12. prodierunt, collectio, in qua hic ipse libellus, & *litbopædium* J. ALBOSII (*Ailleboust*) & PROVANCHERII redit.

FRIDERICI MOELLER medici Brandenburgici *Observatio singularis & rara de partu 173 dierum vivo*. Cultrin 1662. 12.*. Libellus minime inficetus, etsi ad causam minus bonam ornandam scriptus videtur. Juvenula fenis uxor die 173 a nuptiis post lapsum pepererat. Nuptias in fecundissimum signum cecidisse.

In E. N. C. *Dec. I. ann. V. obs. 27.* symptomata hypochondriaca, a lumbicis, his expulsis sublata.

Exercitatio medica de usu vini emetici in curatione febrium malignarum, ad mentem HIPPOCRATIS Paris. 1662. 12. BUR. Auctor non indocto libello suum emeticum medicamentum tuetur, ex theoria, quæ causam morbi fere in primis viis ponit; & ex auctoritate HIPPOCRATIS.

ARNOLDUS MONTANUS *de esu carniū & quadragesima pontificiorum* Amst. 1662. 8. BODL.

FRANCISCI SCACCHI *de salubri potu diff.* Rom. 1662. 4. FALC.

J. BAPT. VENI *de VIGIANO sanitatis prodromus: vitæ ruralis lucubrationes pestis tempore* Napoli 1662. f. si huc facit.

J. MICH. BAYER *epistola admonitoria ad FRANC. CIMANI medicum* Padua 1662. 12. L.

FABRICIUS PADUANUS *de morbis in quibus presentaneis uti conveniunt remediis* BRUNONE SEIDEL prodiit 1662. 8. lego etiam prodiisse 1661. fol.

DAN. GEIGER *responsum medicum defensorium ad J. HELWIG prodromum pseudapologeticum super judicio medico de morbo Cardinalis Wartenbergici* Aug. Vind. 1662. 4. TR.

Eben desselben Leben Regensp. 1664. 4. TR.

JACOB. SARMES *Album Hispania s. Hippodorum leges* Cadomi 1662. 4. Male. *Pharmacopœa Londinensis* Lond. 1662. 12.

§. DCCX. STUBBES, GRAUNT.

HENRY STUBBES *of chocolate* Lond. 1662. 8. Medicus, ipse Americam adierat, nimis in bene meritos contentiosus homo.

EJ. *miraculous conformist, or an account of several marvelous cures performed by the stroaking of the hands of VALENTINE GREATRAKE* Lond. 1666. 4.

In

In *Phil. Transf.* n. 36. de calculis vesicæ felleæ in Jamaica porcos frequenter infestantibus. De insecto *Chique*. Europæorum symptomata, qui nuper in regionem calidam advenerunt. Delirium in nave tropicos subeunte. Calentura emetico expugnanda. Opium in calidis regionibus nocere, & purgationes etiam lenes, præter chronicos morbos. Clysterem tabacarium in colica sicca non profuisse.

EJ. *specimen of animadversions upon the history of the R. society* Lond. 1670. 4*. Male recenseri morbum, qui BACONI *sweating sickness* dicitur, medica auxilia paucos salvos præstitisse, multos in idem malum esse relapsos. Ejus mali historia ex variis scriptoribus collecta. Vix centesimum vitalem evasisse. De GEBRI ætate.

Video alium titulum & librum paulum diversum, EJ. *examination of Lord Bacon's relative of the sweating sickness. On phlebotomy. Relation of strange symptoms by the bite of an adder and the cure* Lond. 1671. 4. OSB.

EJ. *a censure of certain passages contained in the history of the Royal society* ib. 1670. 4. An idem penultimo?

EJ. *Campanella revived or an inquiry into the history of the Royal society* Lond. 1670. 4.

EJ. *plus ultra reduced to non plus or a specimen of animadversions upon the non plus ultra of M. Glanville* L. 1670. 4.

A reply to the letter written to H. STUBBES in defence of the history of the R. society Lond. 1671. 4.

EJ. *preface against Eubulus cum priori* Lond. 1671. 4.

EJ. *epistolary discourse concerning phlebotomy in opposition of G. THOMSON pseudo-chymist . . . and the effects of bloodletting, the practice thereof experimentally justified in the pest and pestilential diseases, small pox, scurvy, pleurisy, and several other diseases* Lond. 1671. 4. *. Non malus liber, noster enim & bonos libros legit, & aliqua sua experimenta addidit. GEORGIUS THOMSON omnem venæ sectionem damnabat: noster ostendit, tamen sanguinem & cacochymia peccare & phlethora. HELMONTIUM non fuisse medicum practicum, neque morborum naturam perspexisse. Nostram praxin magis Arabicam esse. GALENUM multo animosius sanguinem misisse. Cum pestis in exercitum Reipublicæ Anglicæ se sparsisset, venæ sectione, & quidem effusissima, ad deliquium usque, multos milites sanatos fuisse: plures etiam medicos suadere quam improbare. Sanguinis eam esse copiam, ut homo jacturam toleret, exemplis adductis maximarum hæmorrhagiarum, quas homines impune tulerint. Sanguinem siccum inflammari, & crepitare. Naturam præire, sanguine se critice liberare. In colica biliosa se sanguinis maximam copiam emisisse, ad sexaginta uncias, ita se in sudorem delapsum sanatum esse. Non impedire graviditatem, quin sanguis mittatur. Hispaniæ & Angliæ reges in variolis salutari effectu venæ sectionem tulisse. Contra SYDENHAMUM, qui nimia a natu-

ra expectet, & consilia sua fere ex WHILTAKERO sumat, RHAZEQUE. Variolas tutius mature erumpere. Neque diarrhoeam periculum habere, neque sanguinem aut a chirurgo emissum aut a natura effusum reformidari. Possè quidem in omni morbi tempore sanguinem mitti. ANTONIO BORGHESIO PAULI V. nepoti, salubri eventu hirudines ad nares admotas fuisse. Contra SYDENHAMII *ebullitionem*, & inertem curationem. In variolis retrocedentibus, aut malignius erumpentibus, noster venam jubet incidi: cardiaca non probat, neque vesicatoria. Funestissimæ in variolis narium hæmorrhagiæ aliquot exempla. Posterioribus diebus in morbis acutis recte venam aperiri. JOSEPHUS de MEDICIS in pestilenti morbo puerorum, & in angina, feliciter venam secuit. Cum venæ sectio omitteretur, feminam variolis correptam sub sanguine quasi submersam fuisse. Iterum in *appendice* exempla sanguinis in variolis salutariter detracti.

J. GRAUNT *natural and political observations made upon the bills of mortality* Lond. 1662. 1676. 8. *. quæ quarta est editio, & alias. Novam contemplationem huic viro debemus. Usus est primus, ni fallor, fastis emortualibus civitatis Londinensis, equidem imperfectis, ut vices vitæ mortiumque ætatis cujusque spes & pericula; morbi singuli in civibus necandis potestas; morborum increfcens fevitia, aut vicissim decrefcens æstimetur. Utilitatem cæterum fastorum ostendit, absque quibus pestilentix nulla certa ratio haberi possit. Natorum tertiam partem ante annum tertium Londini extingui (apud nos multo pauciores). Mortuorum duas nonas partes ab acutis morbis abripi, $\frac{7}{25}$ a chronicis: Decrepita ætate $\frac{7}{100}$ extingui. Rachitim increfcere a 14 intra annum mortibus (anno 1634.) ad 500 (anno 1660). Morbum novum *stoppage of the stomach* valde increfcere, mortes ei debitas a sex ad 300 auctus esse. Homicidia morbi. *Rising of the ligths* a 44 ad 249 aucta esse. Utrumque malum videri esse rachitidis propaginem. Calculum minui, scorbutum increfcere. Puerperarum nondum $\frac{1}{200}$ in partu perire. Pestilentiam quam febres præcedunt, absumfisse fere civium $\frac{1}{5}$. Autumnum insaluberrimum esse. In urbe $\frac{1}{2}$ plus mori, quam rure. Bis tot mulieres ægrotare quam viros. In pestilentiali aère feminas omnes abortare. In *appendice* aliqua corrigi. Numerus eorum, quos pestis passim extinxit.

§. DCCXI. VARIL.

PHILIBERT JONDOT chirurgi, *tr. des causes & necessités de la saignée & des maladies principales où il faut s'en servir* Paris 1662. 12. BUR.

RICHARD BUNWORTH'S *discovery of the french disease and running of the reins* Lond. 1662. 8.

Salve academicum vel judicia & elogia super recens adornatam academiam naturæ curiosorum Lipsi. 1662. 4. *. Epistolæ aliquæ & elogia 23 primorum medicorum, qui in hanc societatem coiverunt.

P. MAURICE de TOULON *le capucin charitable enseignant la methode pour remedier aux grandes miseres de la peste* Genua 1661. Paris 1662. 8. Lion 1721 &

1722. 8. Præcepta ut infectæ urbes purgandæ & reliquæ morbi exterminandæ, ab experto homine. Laudat L. A. MURATORI: eo usus est MANGETUS.

ALBERTI OTTONIS FABRI *paradoxon de morbo gallico* L. II. Lond. 1662. 12. ex latino verso. EJ. *medizinisches aurum potabile* Amstd. 1675. 4. ex anglico.

MART. GEIERS *Leichenpredigt auf CHRISTIAN LANGEN* Lipf. 1662. 4. Tr. *Le pâtissier françois* Paris 1662. 8.

§. DCCXII. DISPUTATIONES.

J. TIELEN *de passione hysterica* Leid. 1662. 4. PL.

GOD. AD. LUJA *de elephantiasi Græcorum* Leid. 1662. 4.

CHRISTOPH GOTTHARD *de melancholia hypochondriaca* Leid. 1662. 4. PL.

BALDWIN DRYVER *de phthisi* Leid. 1662. 4. HE.

CÆSO GRAMM *de syncope* Leid. 1662. 4. RIV.

EJ. *de sanguinis esu disp.* Kiel 1670. 4. PL.

EJ. in E. N. C. *ann.* III. *obs.* 80. Fetus in utero retentus, petrefactus, emmenagogis remediis expulsum, ut officula & carnes dissolutæ sensim prodirent.

Obs. 81. felix usus cauterii ad conjunctionem futuræ coronalis cum sagittali adplicati, in cephalæa scorbutica.

MOYSES SALOMON AZEVEDO *de asthma* Leid. 5422. (1662. 4. *)

CHRISTOPH SELIGER *de suffocatione uteri* Leid. 1662. 4. PL.

HENR. SCHARMEYER *de asthma* Leid. 1662. 4. *.

NIC. ADOLPH. BARTELS *de phthisi* Basil. 1662. 4. PL.

FORTUNATI a JUVALGIS *de lumbricis* Basil. 1662. 4. RIV.

GODOF. ENGELMAN *de cholera* Basil. 1662. 4. PL.

HENR. FRISE *de hydrope* Argent. 1662. 4. RIV.

GREG. BLUM *de incubo* Argent. 1662. 4. RIV.

ALPHONSUS KHONN *de catalepsi* Argent. 1662. 4. PL. idem fuerit Academicus Nat. Cur. quem dicemus.

CHR. FRID. CROCII *Quæstiones medicæ de palpitationis cordis natura & curatione* Marburg. 1662. 4. *.

EJ. *de elephantiasi Græcorum* R. HIAC. STEINFELS Marb. 1662. 4. *.

EJ. *de empyemate* ib. 1662. 4. *.

EJ. & PETRI SIMLER auctoris *de singultu* Marb. 1669. 4. *.

EJ. *de morbo ejusque causis & symptomatibus* 1669. 4. HE.

THEOD. ROLLIUS *de ægro icterico* Jen. 1662. 4. MENZ.

CASP. GIGAS *de cholera* Jen. 1662. 4. RIV.

GOTTF. BEIER *de hemicrania* Witteb. 1662. 4. PL.

- J. HERING *de morte* ib. 1662. 4. HE.
- J. SIEBOLDT *de elephantiasi* Altdorf. 1662. 4. PL.
- FRID. LEPNER *doctrina de partibus corporis humani earumque morbis* sexta Witteb. 1665. 4. HE. & XI. Regiom 1667. 4. HE.
- EJ. *de definitione & divisione & elementis medicinae* Leid. 1662. 4.
- EJ. *de arthritide* ex HIPPOCR. *περι πονδων* Regiom. 1663. 4. HE.
- EJ. *de catarrho* ib. 1665. 4. HE.
- EJ. *de cujusdam ex insueta equitatione podagra correpti casus* ib. 1669. 4. HE.
- EJ. *compendiosa in medicinam introductio, continens doctrinam de partibus præcipuis humani corporis regionum, earum morbis curandique ratione* ib. 1669. 4. TR.
- EJ. *de adfectu ALEXANDRI M. ejusque curatione* ib. 1670. 4. HE.
- EJ. *de arthritide* ib. 1673. 4. HE.
- EJ. *de syncope cardiaca* ib. 1690. 4. HE.
- J. HENR. FUHRSEN *de aquis earumque in sanitate vel conservanda, vel immutanda affectionibus* Pt. LUDERO KANNENGIESSER Brem. 1662. 4.
- Quæstiones medicæ quarum veritatem tueri conabatur* J. VAULOUE Monspel. 1662.
4. ASTR. *An inveteratæ lui venereæ castratio. Adfirmat noster, quod in elephantiasi castratio a præcæ commendata fuerit.*
- PAUL. COURTOIS & JAC. BOUJONNIER *Non E. febres hac tempestate contagiosæ* Paris. 1662.
- PET. MOREAU & NIC. BONVARLET *E. mors a voluptate quam a dolore citior* ib. 1662.
- J. GROULT & FRANC. SORAND *E. quovis tempore morbi purgandi occasio* ib. 1662.
- GUIL. PETIT. & NIC. RAINSSANT *E. tantum ab habitu epilepsia* ib. 1662.
- J. GARBE & JAC. BOUJONNIER *E. lac recens etiam puerperæ infanti salubre* ib. 1662.
- PAUL. COURTOIS & NIC. RAINSSANT *E. morbi insolentes & qui naturæ modum superare videntur ab ictero* ib. 1662.
- PETR. MOREAU & CAR. le MENESTREL *E. nimius aque potus veneris incitiorum* ib. 1662.
- JAC. BOUJONNIER & ANT. le MOINE *gemellorum par sexus dispari vivacior* ib. 1662. 4. BARON.
- ROB. MERLET & HIPPOCR. du VAL *E. a salacitate calvities* ib. 1662.
- STEPH. le GAGNEUR & PETR. LEGIER *E. maribus procreandis florens ætas felicior* ib. 1662. 4.

§. DCCXIII. J. SIGISMUND ELSHOLZ. BECCHER.

Electoris Brandenburgici archiater, ex schola Italica, folers botanicus, etiam incisor, & experimentorum non imperitus.

EJ. est *Chymiatria nova, s. ratio qua in venam sectam medicamenta inmitti possunt, addita inaudita sanguinis transfusione* Colon. ad Spream. 1667. 8. *. 1677. 8. BEUGHEM; & Germanice *Neue Chyrtierkunst wodurch eine Arznei durch eine eröffnete Ader beyzubringen* Berlin 1665. 8. 1666. 8. Non inficetum opusculum; experimenta enim habet propria, in homine tria, in cane pluscula, tum Dantiscana J. MOLLERI, & reliquorum circa infusionem sanguinis gestorum compendium. Injectionem tentavit in arteriam, a qua liquor injectus per venam rediit, tum per venam. Encheiresin dihuicide exponit. Ab extracto opii canis somniculosus factus est, tamen ut convalesceret. Ab injecto medicamento purgante & emetico alvus secessit, & vomitus motus est, & ab arsenico injecto animal periit. In homine, cum ulcus in tibia antiquum esset, balsamici quid in venam inject: in altero febriente antifebrile; in tertio scorbutico aquam cochleariæ. Inde transfusio in canibus. J. MOLLERI curatio ulcerum, cum paralyti, ea ab infuso liquore celerrime coaluerunt. In epilepsia etiam ejus auxilii efficaciam tentavit.

Deinde J. E. SCHEFLER cum J. SCHMIDIO Gedani varios & pertinaces morbos injectis in venas aptis liquoribus sanavit, arthricos, epilepticos, maniacum: tabidum tamen levavit. Quare merito auctor anonymus *artis & progressus chymiatricæ novæ* Gothæ 1667. 4. *. in ELSHOLZIUM a MAJORE laudem inventi transfert, ignoratis Anglorum juribus.

EJ. *Dieteticon oder Tischbuch von Erhaltung guter Gesundheit durch eine ordentliche Diät in VI Büchern* Colln an der Spree 1682. 4. *. Leipz. 1715. 4. Justæ molis opus, quo omnia recensentur, quæ in cibum veniunt, viresque nutritiæ & medicæ, modique præparandi, & præparata ex simplicibus, ut panis, caseus. In piscibus potissimum mihi placet. Mel, potus varius, aqua, vinum, cerevisia, thea. Porro ad rationem vivendi in genere. Appendicis loco *coquus, conditor, & pistor*, ex gallico versi.

In E. N. C. aliquæ Cl. viri sunt adnotationes.

Ann. VI. VII. obs. 224. de moxa antipodagrica, compendium libelli BUSCHOVII.

Steatoma ovarii in chirurgicis dixi.

JOACCHIMUS BECCHER Spirensis, vir singularis, ingenii ad inveniendum novasque vias aperiendas apti, sed inconstans erro, & infelix, cum tamen chemica peritia insignis esset.

EJ. est *Parnassus medicus illustratus, d. i. Thier Kräuter und Bergbuch samt der Schul von* ARN. VILLANOVANO Ulm 1663. fol. *. Primum materia medica, medi-

medicamentorum simplicium census, in animalium classibus parum plenus, fusior in plantis: cum iconibus Camerarianis. In mineralibus multas suas arcanas præparaciones exponit, & docet, quæ vix credas, ut ex stanno & ex cupro faciendi hydrargyri artificium. Oleum mercurii & Jovis in morbis gallicis efficacissimum esse. Auri præparaciones variæ, & aurum potabile (spiritu salis solutum). Turbith veneris pro maniacis & aphonis.

Ad scholam Salernitanam adjunctæ ciborum facultates. Loci varii diætetici, ex veteribus; etiam DIOCLIS epistola, KATSCHII regulæ, prognostica HIPPOCRATIS *ad vitam & mortem*. Fatendum in his, chemica si exceperis, nostrum peregrinari.

EJ. *aphorismi ex institutionibus medicis* SENNERTI Francof. 1663. 8.

In *Physica subterranea* sæpe excusa Francof. 1669. *. & cum *specimine* BECCHERIANO STAHLII Lips. 1748. 8. *. principia quidem rerum traduntur, tamen ut passim medica aliqua intercedant. Sale suo cælesti magnos morbos superatos fuisse. Putredinis in cadavere progressus. In medendo sudoris moti contra venæ sectionem laudes.

EJ. *Anpel oder Lampe des Lebens u. Todes* Breslau 1682. 8.

EJ. *kluger Hausvater, verständige Hausmutter, vollkommener Landmedicus, wie auch wohlsehrer Rosß und Vieharzt* Leipz. 1698. 12. 1702. 12. TR. 1764. 12.

EJ. *medizinische Schatzkammer die Kinderkrankheiten glücklich u. geschwind zu curiren . . .* Leipz. 1700. 1755. 8.

EJ. *Bericht von Polychrestpillen, samt J. DAN. GOHLS Gedanken von ihrer Wirkung ausgefertigt durch Fridr. Rohrscholzen* bibliopolam Nürnberg. 1719. 8. Hæ pilulæ, ex aloë minus resinosa factæ, multo in usu sunt, etiam nostris temporibus.

Memini me aliqua minime spernenda de arcanis medicamentis legisse in *weise Nahrheit u. närrische Weisheit* Francof. 1682. 12. 1707. 12. Nunc libellus non coram est.

EJ. *Lebenslauf* 1722. 8.

DAV. KELLNER's *pilulæ polychrestæ* BECCHERO KELLNERIANÆ Northuf. 1688 4.

§. DCCXIV. VARIÆ.

LAURENTII GIESELER Osterodani, discipuli CONRINGII, medici Brunsvicensis, *Observationes medicæ de peste Brunsvicensi anni 1657*. Brunsvic. 1663. 4. *. Ipse præsens adfuit a februario ad novembrem mensem, & 293 ægrotorum historias recenset, breves, sinceras, practicas, flosculis tamen ornatas. Primum methodus prophylactica. Sex res non naturales. Mummam tenuiorem laudat, & aloës usum, laxandæ alvi sine. Venerem & nuptias improbat, cum neogamis pestis funestissima fuerit, uti in univèrsum iis omnibus periculosa contingit, qui febris

febris initia percipiunt. Curationem orditur a sudorifero medicamento, cui plurimum tribuit: alvum clysteribus lenientibus liberam servat. Sexto die leniter alvum dicit, cujus auxilii omisio pessimos eventus fortiat. Valde extollit vires terræ sigillatæ cum aceto bezoardico, calendulato, acidis, camphora, spiritu theriacali. Post sudorem cardiaci quid dat ad vires reparandas. Venæ sectioni minus favens, eam in plethoricis tamen admittit. Bubones non incidit, neque cucurbitulas imponit, sed unguentum utique, propinat diachylon, & basilicon, cum oleo scorpiionum malaxatum: sed neque carbunculos scarifat; emplastra alexipharmacis miscet. Gangrænæ sudorifera opponit. Esse qui bis restituti tertia vice perierint. Morfus ex aloe nitro & rheo paratos certo a morte præservasse. Crisis optima est bubo inguinalis. Est tamen ubi felici eventu evanuerit. Gravidæ mulieres & puerperæ fere omnes perierunt. Non desperandum, si carbo mature eruperit, cum etiam prægnans femina periculum evaserit. Servatus cui tres carbunculi, quatuor bubones sponte evanuerant. Qui in libero aëre per pestis primordia corpus exercitarunt, ii perierunt fere ad unum omnes; sed etiam hæmorrhagia narium lethalis accidit. Plerique in morbi initio vomebant. Quæ omnia revomebat, lac tamen ebutyratum utiliter retinuit. Subito etiam perierunt *ορδοσανδοι*. Qui post venæ sectionem & narium hæmorrhagiam vitalis evasit. Maculæ, s. parvi carbunculi, livescentes, funesti. Qui calidis usi sunt, ii deterius habuerunt. Terror sæpe nocuit; non tamen auctori. Difficilis deglutitio pessima. In gutture tamen erumpens bubo per suppurationem sanari potuit. Epilepsia in morbi initiis non mala, ea vero utique, quæ morbo supervenit. Iterum a calidorum usu omnes pereunt, ut ipsa potulenta frigida dare necesse fuerit. Ab anodymis funestus sopor, & alioquin ferrei somni aliquos mortales abripuerunt. Bubones ferro aut turundis tentatos dolores ciere acerrimos. Bubo in labio eminens lethalis: sanatus tamen homo, cui carbunculus in pene, fuit & in alio ejusmodi ipsa in glande erumpente carbone morbus mire levatus. Gangræna pedis spontanea, sic ischuria octiduana.

EJ. exstat Germanice editio *kurze Anweisung wie sich ein jeder bey der um sich greifenden Pestseuche fürsehen und curiren soll* Braunschweig 1680. 4. TR.

SAMUEL STURM *de medicis non medicis* Witteb. 1663. 4. HAENEL.

IN THOMÆ CORNELII Consentini, *progymnasmatibus* Venet. 1663. 4. *. deinde Neapoli 1688. 8. *. præter sparsi quid nihil invenias practici argumenti.

IDEM in *Phil. Transf.* n. 83. & apud BIRCHIIUM T. III. p. 672, vim tarantulæ musicam in dubium merito revocat, primusque monet, melancholiam esse, quæ etiam absque tarantula superveniat.

MARTINI KERGERI Lignicensis, medici chemici, *de fermentatione l. physico medicis* Witteberg 1663. 4. *. De flatuum a fermentatione origine, & tumorum, & caloris præter naturam aucti, ipsiusque febris, potius quam a putredine. De modo quo coerceatur, impedita fermentatione per spiritus ardentis,

Tom. III.

S

cujus

cujus methodi aliqua exempla producit. Ut ejusmodi auxiliis, quæ fermentationi resistunt, febres intermittentes ipse novellus doctor sanaverit, deinde ad millenos usque morbo liberaverit, absque venæ sectione, absque purgatione, quicumque esset intermittens febris typus, ut subinde tamen pulvere Cornacchini usus sit. Ita porro diarrhœam, dysenteriam, ventriculi vitia iisdem ex principiis sustulit.

ROBERTI PATIN GUIDONIS F. *paranymphus medicus habitus in scholis medicis d. 28. Jun. 1648. de antiquitate & dignitate scholæ medicæ Parisiensis & illustrioribus, qui in ea claruerunt, medicis Paris. 1663. 8. B. BUN.*

FRANCISCI STURM *de re medica & de intestinorum difficultate pravaque febris curatione* Macerat. 1663. PANELLI. Scriptum eristicum.

VALERII FELICIS *ad DEUSINGIUM epistola dehortatoria* Roterd. 1663. 12. si huc facit.

G. E. OELLINGER *designatio alphabetica medicamentorum in sua officina pharmaceutica Oellingeriana prostantium* Norib. 1663. 12. L.

Notabilia de thermis & acidulis 1663. 4.

In T. BARTHOLINI *Epistolis* IV. n. 86. DANIEL PUERARIUS varia habet rariora, feminam octogenariam menstrua patientem. Fetus qui in utero materno februerunt, mulierum ex testimonio. Ex lapsu in sene paralytis, tamen vesicatoriis toti capiti admotis superata. Mictus sanguineus absque alio malo. Post icterum vesicæ pulte plenæ numerosæ per anum egestæ, felici eventu: adgnito abscessu intra abdomen latente, fomentis idoneis admotis, pus per alvum exiit, morbus sublatus est. Laudanum sine opio se parare. IDEM T. BURNET *thesaurum* edidit Genev. 1678. 12.

MATTH. JAC. MATTHIADES *ib. L. IV. ep. 53. BURRHUM arcanum suum 6000 florenis vendidisse.*

In iisdem *Epistolis* BARTHOLINI III. n. 79. a. 1662. CHRISTIANUS WILlich secreta laudat epilepticum, cujus bonos effectus viderit.

J. FRID, LECHER *Med. Bremensis, de rene exulcerato & vesicæ calculo lumborum doloris purulenti mictionis ac dysuriæ causis* Brusvic. 1665. 4. HE.

EJ. *fitne tutum & conveniens in capitis inique ventris contusionibus pharmaca per inferiora purgantia usurpare nec ne* Wolfenbüttel 1668. 4.

EJ. *adumbratio pestis* Braunschweig 1681. 4. nisi germanica est.

EJ. *observationes physicae apertura corpusculi puerilis* *ib. TR.*

E. N. C. dec. II. ann. 2. obs. 76. cachectici viri incisio. Cellulosa tela multo sero ebria. Hepar tuberculis distinctum, in quibus materies puri similis. Ventriculus patulo foramine apertus, quod noster putat ab omento obturatum fuisse.

Obs. 158. Hydrocephalus a partu natus, & cum eo conjuncta spina bifida, cum

cum pedum paralyfi, pro medulla fpinali in cadavere aqua limpida. Vertebrae lumbales deformatæ; capitis offa difjuncta & foraminibus præter naturam terebrata. Ventriculi cerebri ad veficæ modum aqua limpida pleni.

Obf. 150. Poft multa mala & horrendos vomitus, fteatoma mefenterii ingens.

§. DCCXV. VARIII NUPERI.

INNOCENTIUS VALENTINI EJ. *repliche academice alle repliche del S. GIAN-
NADINO MONEGLIA* Firenz. 1663. 8.

J. ANDR. MONEGLIA *rifpofta alle repliche academice del INN. VALENTINI* ib. 1663. 4. Legi etiam annum 1662. De ejus viri cum RAMAZZINO lite dicitur.

EJ. *de aquæ ufu in febris* Florent. 1700. 4. MEAD. nifi alius eft ejus nominis. EJ. *de viribus arcani antipodagrici* ib. 1656. 8.

FRANCESCO PIGNOCATTI *la medecina degli animali raccolta de Aleff.* VENTURI *ed accrefciuta de nuovi feçrèti* Venez. 1663. 12. THOMAS.

MELCHISEDEK THEVENOT *relation de divers voyages curieux* T. I. Paris 1663. fol. T. II. 1664. f. T. III. 1666. f. T. IV. 1672. f. Memorabilis collectio, in qua paffim præter materiem medicam, etiam de moribus & curandi ratione & de morbis endemiis peregrinarum gentium aliqua reperiuntur.

Non puto eundem effe auctorem, qui magnis itineribus defunctus eft, & cujus *voyages en Europe, Aſie, Afrique* V. Tomis prodierunt Paris 1664. 4. 1674. 4. pofteriora vero volumina 1682. 8. &c. & Amſterd. 1727. 8. *. conf. B. Bot. I. p. 522. Hic pregrinator, minime malus auctor, potiffimum etiam ad rem naturalem & medicam respexit, & ex graviffimo morbo a medicis ejus regionis refrigerantibus medicamentis eft reſtitutus. Morbi Cairi endemii, cardialgia ab admiſſo frigore, ophthalmia ex ſubtili calidoque fabulo; tuſſis epidemica malis aurantiis fanata; peſtis, quæ ſeptimo fere anno redeat, eademque poſt rorem 13 aut 15 Junio cadentem deſinat fævire. Alepi in medicos publice animadvertitur, ſi infeliciter curaverint. De vento Samiel. *Historia Zorzolacorum*, ſ. Vampirorum. Quoties cadaver intra quadrageſimum diem non contabuit, abijt in Zorzolacam, & perro incorruptum manet, noctu vero per oppidum oberrat, inclamatque nominatim hominem, qui idem poſt triduum periturus ſit. A ſcorpio in Ægypto ictus rapum edit, & nihil inde mali metuit. Femina vermes ex aure excantans. Guineenſes vermes ex aquis naſci. IDEM EBN. BEITARIS opus editurus, Manæ in Perſia immatura morte abreptus fuit.

HENAUT *le throne de la medecine* Rouen 1663. 8. FALC.

CHARL. LUSSAUD *apologie pour les medecins contre ceux qui les accuſent de de-
ferer trop à la nature & de n'avoir point de religion* Paris 1663. 12. BUR.

Remède souverain contre plusieurs maladies Paris 1663. 12. non plenus titulus.
Animadversions on the new found way of curing the pox Lond. 1663. 8. OSB.

JOHN. OLIVER *a present for teeming wom en or scripture directions how to prepare for the hour of travel* ib. 1663. 8. si huc facit.

SAMUEL STRANGEHOPE . . . *three pars concerning astrology, physik and husbandry* ib. 1663. 8. BODL.

RICH. MATTHEWS *a pretious pearl in the midst of a dunghill* ib. 1663. 8.

EJ. *the unlearned alchymist, his antidote, or an explanation for the use of my pill* Lond. 1663. 8. L.

GEORG KENDALE *appendix to the unlearned alchimist. Physicians library* Lond. 1664. f.

J. HAYNE *drey unterschiedliche neue Tractätlein, 1 von Astralischen Krankheiten, 2 von tartarischen Krankheiten, 3 von Urinen* Franck. 1663. 8. UFF.

J. R. STOLBERG u. THEODOR MAY *Urinbücher* Hamburg 1663. 8.

Annon idem THEOD. MAY *Urinbüchlein samt APOLLINARIS Tractat vom Urin und Puls* Hamburg 1663.

FERDINAND GRUYWAART *van de dosen der purgatiën, vomitorien en opiaten* Middelb. 1663. 8.

HENDRYK v. ROONHUYSE *ordinaris heelmester der stad Amsterdam heelkondige aanmerkingen betreffende de gebreeken der vrouwen* Amsterd. 1663. 8. *, qui idem est tomus II. *der heilcuren end deren aanmerkingen* Nürnberg 1674. 8. *. Anglice prodiit Lond. 1676. 8. (a) Hic ad medicinam: de chirurgicis malis alias dixi. Anus & vulva a natura aut casu clausa. Quæstio an hydrargyrus in saliva cienda oris foetorem ipse vi propria excitet. Ab ulceribus, non ab hydrargyro, foetorem esse. Alter tomus Belgice Amsterd. 1672. 8. prodiit, Germanice cum titulo libri I. excusus Nürnberg 1674. 8. *. Adnotationes sunt 40, nonnullæ clinicæ: In viro satis imperfecto lotium per exiguos poros ossis pubis manabat cum nulla vesica esset, ex RUYSCHII observatione. Caput obstipum, malum in Belgio frequens, inciso musculo mastoideo sublatum. Calculi renales per ulcus prodeuntes: calculi salivares. Gangræna scorbutica, vitrioli oleo feliciter sanata. Aliquæ harum adnotationum priori opere continebantur.

J. ALB. HUSWEDEL & J. GARMER *kurzer Bericht wie bey einfallender Krankheit ein jeder sich verhalten solle* Hamb. 1663. 4.

§. DCCXVI. DISPUTATIONES.

G. EMMERICH *theses physico medica* Leid. 1663. 4.

J. EMMERICH *de morbo virgineo* Leid. 1663. 4. HAENEL.

TENNECOYUS BOUGARD *de colica* Leid. 1663. 4.

. . . . JENISCH *de morbo Hungarico* Leid. 1663. 4. HAENEL idem forte; ejus in E. N. C. observationes dicentur.

CHRISTOPH BECKER *resolutio casus practici anæmie sanguinis viros fructus representantis* Leid. 1663. 4. PL.

ROBERT PADBRUGGE *de apoplexia* Leid. 1663. 4. RIV.

J. SCHUTER *de scorbuto* Leid. 1663. 4. HAEN.

J. HARDER *de partu septimestri J. C. responsis & medicorum placitis insigni* ib. 1663. 4.

FELIX TSCHIENCHI *de diarrhæa* Basil. 1663. 4. B. Tig. Conf. p. 75.

EJ. *de asihmate* ib. 1664. 4. L.

WILHELM BARBOR *de lue venerea* Utrecht 1663. 4. ASTR.

GEORG HENR. GOETZ *de theologis pseudomedicis, num theologo artem medicam exercere liceat* Utrecht 1663. 4.

J. ULRICH OELER *problemata medica miscellanea* Argent. 1663. 4. RIV.

SAM. GEIDELIN *de suppressione mensium* Argent. 1663. 4. *.

URB. FERD. GUDENUS *de angina* Argent. 1663. 4. *.

J. MITHOB *de colica passione* Argent. 1663. 4. *.

MAXIMIL. HONORIUS ZOLLICHOFFER *de cholera* Argent. 1663. 4. RIV.

TOB. JAC. HAINZEL *de catharrho* Argent. 1663. 4. *.

J. DAN. ECKOLT *de diabete* Argent. 1663. 4. *.

J. PHIL. HUTH *de hemitritico s. semitertiana* Argent. 1663. 4. *.

GEORG BALTHAS. MEZGER professor Tubingensis, inter primos novæ academix Naturæ curiosorum sodales fuit.

EJ. *diff. de scorbuto* Tub. 1663. 4. *.

EJ. *de affectuum hereditariorum theoria* ib. 1663. 4. HE. lego 1681. 4. PL.

EJ. *hepatis extispicium medico anatomicum* ib. 1663. 4.

EJ. *de pleuritide* ib. 1663. 4. *.

- EJ. *de febre maligna petechiali* Tub. 1665. 4. RIV.
 EJ. *de syncope* ib. 1665. 4. *.
 EJ. *historia erysipelatis cum aliorum gravissimorum Symptomatum satellitio* ib. 1666. 4. *.
 EJ. *de fluxu hepatis* ib. 1671. 4. HEF.
 EJ. *de feti præter naturam aucta* ib. 1673. 4.
 EJ. *catarrhi suffocativi theoria* 1675. HEF.
 EJ. *de tussi* ib. 1676. 4. BUR.
 EJ. *sphygmologia breviter delineata* ib. 1677. 4. *.
 EJ. *de hæmorrhoidum statu secundum 3 præter naturam* ib. 1677. 4. *.
 EJ. *de ictero albo virginum* ib. 1677. 4. HE.
 EJ. *de alvi constipatione* ib. 1678. 4. PL.
 EJ. *de passione hysterica* ib. 1678. 4. BURCK RIV. & HEF. 1677.
 EJ. *de medicamentis sternutatoriis* 1678. 4. HE.
 EJ. *de diabete* ib. 1679. 4. BURKH.
 EJ. *de podagra* ib. 1684. 4. B.
 EJ. *scrutinium λιδογενεσιως* ib. 1685. 4.
 MICHAEL HEILAND *de lue venerea* Lips. 1663. 4. *.
 EJ. *de catarrho* Gieß. 1677. 4. RIV.
 EJ. *de suppressione mensium* ib. 16 . 4. *.
 EJ. *de scabie* ib. 1677. 4. HE.
 EJ. *de tussi* 1677. 4. HE.
 EJ. *de sterilitate mulierum* 1677. 4. *.
 EJ. E. N. C. Dec. III. a. I. 8. *Hydrops: aqua pericardii fætida.*
 Disputaverat sub HOPPIO *de purpura* Lips. 1652. 4. *.
 J. MAGIRI *Disputationes ex physiologicis 3 pathologicis doctrinis desumptæ* Marb. 1663. 4. *.
 Annon EJ. *Bericht wie bey der Pest u. rohten Ruhr sich zu bewahren* Marb. 1667. 4.
 BALTH. LOESCHENBRAND *de paralyfis natura 3 therapia* Gieß. 1663. 4. *.
 ID. *de suppressione mensium* Gieß. 1667. 4. *.
 HENR. AVENIUS *de catarrho 3 ejus descendentibus odontalgia, epiphora 3 otalgia* Rostoch 1663. 4.

ANT. GUNTHER HELLENIUS *de podagra* Jen. 1663. 4. PL.

CHRIST. FRID. FRANKENSTEIN *de ephialte* Lipf. 1660. 4. MENZ.

GEORG BERNARDI *de chlorofi* Altdorf. 1663. 4. *.

J. LUDER *de hemorrhagia narium* ib. 1663. 4. RIV.

SIM. FRID. FRENZEL *de chiromantia* Witteb. 1663. 4.

EJ. *de causis corporum cruentorum* ib. 1678. 4. de puero cui lacrumæ eruentæ manabant.

EJ. *de cadaveribus humanis ad præsentiam occisoris cruentatis* ib. 1677. 4. HE.

L. PETRI ALLIOT *theses medicæ de motu sanguinis circulato* (sic) & *de morbis ex aère profectis de arthritide* Pont-à-Mousson 1663. CARRERE.

PETRI BOURDELOT & GASP. MAURIN *E. qui sunt habitu raro vivaciores* Parif. 1663.

NIG. RAINESANT & JAC. de BOURGES *E. qui optimo temperamento ingeniosissimi* ib. 1663.

CAR. BRISSET & CASP. MARTEAU *E. medicus est sensualis physicus* Parif. 1663.

GUIL. PETIT & JAC. de BOURGES *Non E. infantulis imminente dentitionis tempore lac recens oggerendum* ib. 1663.

ROB. MERLET & ANT. le MOINE *E. panis, aqua, vita beata* ib. 1663.

STEPH. le GAGNEUR & CAR. MARTEAU *E. senibus studium contentius salubre* ib. 1663.

PETR. BOURDELOT & HIPPI. du VAL *E. homo fruges consumere natus* Parif. 1663.

JAC le MENESTREL *E. arthritide & inveterato rheumatismo curandis solo lacte vesci convenit* ib. 1663.

NIC. ROBIN & HIPPI. du VAL *E. hydropi pectoris sectio* ib. 1663.

§. DCCXVII. VARII.

REGNER DE GRAAF Delfensis, Sylvianæ sectæ deditus, anatomica potius scripsit, ut tamen nonnulla pathologica & practica intercedant. In diss. inaugurali *de succo pancreatico* 1664. 8. *. hypothesin ornavit de ejus succi cum bile conflictu, inde orto frigore, & calore, alterne recurrentibus. A cordis nimio motu costæ extrorsum pulsæ, ut tamen SYLVIVS malum curaverit. Morbi pancreatis varii. In hypochondriaco pancreas lapideum. Calculos se in lentis morbis frequentes vidisse, in Gallia etiam frequentiores. Ductus pancreatici orificium cartilagine cinctum.

cinctum. Ab acido succo pancreatico frigus internum, fames nimia, sed etiam epilepsia. Ab ejus succi vitiis potissimum febres intermittentes oriri. In ejusmodi febre putat se pancreas coacto succo obstructum vidisse.

Libellus *de clysteribus*, qui in posthumis redit, totus huc pertinet; de clysteribus agit variis, etiam nutritiis & antifebrilibus, deque siphone, cujus ope quisque sibi ipsi clysterem inmittere potest.

In l. *de virorum organis genitalibus* Leid. 1668. 8. *. reprehendit chirurgos, qui caput gallinaginis pro excrecentia morbosa habent. Sedes gonorrhœæ, etiam in prostata & teste est. Hæmorrhagia penis.

In l. *de mulierum organis* Leid. 1672. 8. *. plura huc faciunt. Mensium symptomata. Partus ventrales. Hydatides & morbi testium muliebrium. Ovariorum morbi. Uterum in hysterica passione nequaquam ascendere.

Opera omnia conjuncta prodierunt Amsterd. 1705. 4. *. & Belgicæ Amsterd. 1686. 8.

In E. N. C. 1670. n. 127. refert de dolore capitis intolerabili, cujus causam incisum cerebrum revelavit. Arenulæ erant in glandula pineali, lapideum concrementum in carotide arteria, qua secundum fellam equinam curvatur.

Ib. obs. 128. Uterus scirrhusus maximæ molis, post abortum.

EDMUNDUS de MEARA edidit *Diatribes THOMÆ WILLISH de febribus examen* Lond. 1664. 8. Amsterd. 1667. 12. *. Præter physiologica pluscula; de causa periodi februm a WILLISIO diffidet, deinde totam ejus therapiam refutat, potissimum etiam emeticorum usum rejicit.

In adjectis *historiis rarioribus*, Febris dicitur, quæ remittit, cum vesicæ erumperent, ut tamen varia mala levi ex causa recrudescerent, vomitus, lipothymia, morbusque successerit hystericus. Crisis in febre felix, sanguine per penem egesto, & quasi vermiculis. Suffusionem erumpentes variolæ sustulerunt. Veri lumbrici per penem egesti. Hydrops pectoris cum pulmonum sphacelo. Fator in viro cadaverofus. Ulcus abdominis & utriusque generis intestinorum, tamen sanatum. Verus bulimus, Gustus per auris ulcus destructus. Dolores intestinorum, vomitus, febris, consumtio. In cadavere nihil memorabile visum.

EVERARDI MAYNWARING practici Londinensis, *historia & mysterium luis venereæ* Lond. 1664. 8. 1673. 8. Francf. Hamburg 1675. 8. vertente J. LANGE. Collectio locorum, qui de eo morbo agunt. In curatione fusissimus est. Methodus curandi varia. Hydrargyrum tamen omnium consensu potentissimum esse medicamentum.

EJ. *tabidorum narratio, s. tractatus de tabe Anglica* Lond. 1667. 12. BUR.

EJ. *utiles observationes factæ in quibusdam scorbuticorum curationibus* ib. 1668. 12. BUN. & *lego of the cure of scurvy* 1667. 12.

- Et EJ. *treatise on the scurvy* Lond. 1685. 8. BODL. 1679. 8.
 EJ. *vita sana & longa* Lond. 1670. 8. Anglice idem.
 EJ. *of issues and setons* Lond. 1682. 8.
 EJ. *the method and means of enjoying health and long life* Lond. 1683. 8.
 EJ. *on pains and inflammations* Lond. 1697. 8. OSB.
 EJ. *efficacy and extent of true purgation* Lond. 1696. 4.

J. ROGERS *Analec̄ta inauguralia, s. disceptationes medicæ; acced. diatribæ discussivæ de quinque humorum corporis humani concoctionibus, potissimum de pneumatosi, & spermatosi* Lond. 1664. 8. *. REGII discipulus, homo singularis, chemicus, tamen Hippocraticus, qui multum librorum legerit. Plures sunt libelli. 1, *oratio ανδρωπολογικη ανδρωποφους explorande gratia comparata dicta* a. 1662. in templo Ultrajectino. Multum literarum chemicarum & Hippocraticarum, absque experimento. 2, *aphorismi Hippocratici de ratione evacuandi*. 3, *de pleuritide*. 4, *de apoplexia*. 5, *Diatribæ disquisitivæ jatrosophicæ s. de pneumatosi, s. de quarta corporis humani concoctione* Lond. 1664. 4. *. Pleraque physiologica, de spiritibus. In eorum motu vitia. Pneumatoseos morbi organici. 6, *Apologia medicinæ chymicæ*, quam cum Galenica suadet conjungi. Philologica aliqua ad medicæ artis dignitatem. 7, *de spermatosi libri III.* etiam pathologiam jatrochemicam continent. Ut calor naturalis fermentationem operetur. 8, *Iterum de chymia tria morbisque spermaticis. Morbi hysterici, eorumque curatio.*

FRANCISCI CROSS Angli *Diss. med. inaug. de febre intermittente* Leidæ 1664. 4. proposita, recusa Oxon. 1668. 12. *. SYLVIANUS, succum pancreatis acidum accusat, & turbatam cordis effervescentiam. Acc. *Diss. epistolaris*. SYLVIVM discipulos in nosodochio urinas & cadaverum liquores gustare jussisse, ut de morbis cognoscerent. Hystericum malum ab eadem, quam dixi, effervescentia alterata. Pro februm intermittentium a succo pancreatico origine.

HERMANNUS GRUBE Lubecensis, BARTHOLINI discipulus.

EJ. *disp. de gonorrhœa* Leid. 1666. 4.

EJ. *l. de malo citreo* Hafn. 1668. 8. *. In botanicis dictus; utique multum habet practici. SYLVIVM aceto in peste ad præsertionem usum fuisse.

EJ. *de arcanis medicorum non arcanis comm. observationibus illustrata ad præxin medicam directa* Hafn. 1673. 4. & cum libello BARTHOLINI *de transplantatione morborum*.

EJ. *de transplantatione morborum analysis nova* Hamburg 1674. 8. & cum priori.

EJ. *de modo simplicium medicamentorum facultates cognoscendi* Hafn. 1669. 8. *. Multa de bonis effectibus vilium, ut videantur, medicamentorum. Puerperam
 Tom. III. T cum

cum maximis a partu doloribus luctantem pelle agnina calente se curasse, quod auxilii genus in Delphina etiam tentatum fuit. Pulverem febrifugum valde laudat, ex sale prunellæ, & antimonio diaphoretico paratum. Noxæ falis volatilil oleofi SYLVIANI, in tertiana febre hominis biliofi. Scabiofæ decocto hæmoptylis superata. Fontes, s. signa, ex quibus vires plantarum adgnoscas: huc non color facit, non signatura. Elixir asthmaticum ROLFINKII utile in pleuritide pituitosa, inque asthmate. Classës ex odore, & vires medicatæ cum certo odore conjunctæ. Sapor & cujusque saporis vires. Amarorum, calidorum in febribus malignis laudes. In vires superstitionas. Ex sapore, odore, & experimento proprio aut alieno de viribus medicis stirpium esse judicandum. Chemiæ utilitas ad vires medicamentorum perspicendas, nimis breviter. Experientia. Diascordii vis alexipharmaca. Post usum acidularum funesta hypercatharsis. A tribus granis resinæ Jalapæ plurimæ sedes. Classës alterantium. Triplex vis ex triplici sapore se prodit. Opium reformidat, quo tamen in maligna febre ROLFINKIUS feliciter usus sit. Contra purgationem electivam. Venena.

EJ. *de ic̃tu tarantule & vi musices in ejus curatione* Hafn. 1679. 8. *. Ipsam historiolum pro certa recipit; exempla narrat choreæ S. Viti sibi visæ, quo & morbum a tarantula natum refert. Vox pueri, viri, senis, notis expressa musicis. Historiola hæmorrhagiæ in variolis carmine suppressæ.

ROD. LOENIUS *explicationem pathologiæ FERNELII & l. 4 de febribus* edidit, *prognosos & curationem* addidit Amsterd. 1664. 8.

J. LANAEI *aphorismi hippocratis novo ordine digesti* Paris. 1664. 4.

Pharmacopœa Ultrajectina Utrecht 1664. 12.

CAROL. ANT. PAGGII Genuensis, *Enchiridion medico astro chymicum universalem medicinæ theoriam complectens, ac praxin, post anatomiam restitutam* Lisboa 1664. 4. *Scritt. Lig.*

MIGUEL VILLAR professor Valentinus. EJ. *est statera jatrix Valentina, in theriacis viperinis, pastillis, partium pondera librans* Barcinone 1664. Madrit. 1685. C. de V.

FRANCISCUS AVELINUS EJ. *heurosis in qua corpori maligna febre laboranti vesicantium usum interdicientes ex sacra medicorum doctrina castigantur* Messan. 1664. 4. MONGIT.

F. MARIE BRANCACCIO *de usu & potu chocolatae diatribe* Rom. 1664. 4. Lego etiam 1665 & 1666 & 1673 fol. & inter dissertationes 1677. fol.

FRANCISCI DOMINICI BAVISANI *prophylactica provisio pro vertiginosa adfectione Cunei (Coni)* 1644. 4. MAZUCHELL. CI CARRERE repetit cum nomine BARSANO.

EJ. HIPPOCRATES *medicomoralis ad corporis & animæ salutem per geminam ejusdem aphorismi expositionem accommodatus* Taurin. 1682. 4. MAZUCH.

EJ. *la piscina salutare ai bagni di Valdieri con trattato metodico d'ogni regola necessaria secondo la diversità de morbi . . . al . . . uso pratico di quei bagni . . .* & con regolamenti d'alteri Torin. 1674. 8. MAZUCH. & *de thermis Valderianis prope Cuneum* ib. 1690. 8. CARR.

FRANCISCI VERDE theologi Neapolitani *ingenue observationes physico legales* Lion 1664. 4.

EJ. *anacephalæosis* ib. 1672. fol.

J. CHRISTIAN JEHRING Plaviensis, *de calculorum in humano corpore præsertim in renibus & vesica generatione* Jena 1664. 4. *. Neque a pituita calculos nasci, neque a frigore, neque a fervido urinæ spiritu, sed a materie fibrosa, in ventriculo soluta, & rursus coalescente. A calculo subito natus enormis dolor, lapillus cathetere admoto detectus, eductus, & alii supra centenos subinde secuti. Ab arenulis calculi præsentiam omnino indicari. Lithonriptica ex vulgari opinione.

DCCXVIII. FRANCISCUS REDUS.

Arætinus, vir nobilis, eloquens, lingua patria elegantissime usus, fervidus poeta, rerum naturalium scrutator, in præstanda narrationibus fide difficilis, simplicis amator medicinæ, archiater Principis.

EJ. *osservazioni intorno alle vipere* Firenz. 1664. 4. *. 1686. 4. *. Egregium opus, in quo REDUS ostendit, quanta sit differentia inter effectum medicamentorum deglutitorum, quæ eadem ventriculi & intestinorum vires coquentes patiuntur, & inter eadem medicamenta continuo in sanguinem impulsa. Venenum enim viperarum ad aliquot drachmas absque ullo incommodo deglutitur, experimento facto, cujus minima & inconspicua guttula, in sanguinem per vulnusculum inmissa, certam necem infert. Sed neque ira liquorem viperarum venenat, cum mortuæ viperæ salivalis succus perinde occidat. Non sal vero esse, quod venenum habet, sed salino adfrem, oleosum tamen liquorem, ex sua glandula secretum, inque cavum dentem defluentem. Suctu, etiam linctu, canis demorsus se ipsum salvum præstitit. Experimenta aliqua, quæ REDUS veneno fecit Indico, quo sagittæ imbuuntur. Omnes viperas ad theriacam conficiendam perinde valere.

Cum MOSES CHARAS suam de ira, virium lethalium veneni viperini unica causâ, proprio scripto tueretur, respondit REDUS.

Lettera sopra alcune opposizioni fatte alle sue osservazioni intorno alle vipere Recuf. in E. N. C. Dec. I. ann. II. Majora animalia difficiliter occidi: venenum de ore viperarum exemptum, & de festuca in vulnusculum inmissum, perinde occidere: sic caput truncatum morsu lethum inferre. Minus ea animalia pati, quæ mordentur, postquam bestia partem sui veneni mordendo amisit. Viperarum carnes aut capita, ab animale demorso devorata, periculum non minuere.

Alix lettere d'alcune esperienze intorno al veneno delle vipere al S. THOM. PLATT

medico e Letteratore Romano 1673. prodiit. Iterum vulnera simplicia non nocuisse, sed fistulæ in venenum viperæ tinctæ vulnus lethale fuisse. Veneno siccato morsum capitis demortui non nocere.

EJ. *esperienze intorno a diverse cose naturali particolarmente che vi son portate dall'Indie* Firenz 1671. 4. 1686. 4.*. Veneni viperini antidotus cum in pedra de cobra quæreretur, is lapis experimento facto iners compertus est. Vehemens venenum olei tabaci, si in sanguinem animalis introduxeris. Lapillus *de cobra* vulnere quidem adhæret, periculum vero non minuit. Magica carmina vim pulveris pyrii non fregisse. Eodem modo vires lapidis manati in comprimendo sanguine noster refutat, & calculi serpentis Africani ad febres, & unguarum alcis adversus epilepsiam potestatem. Fraudes, quas circumforanei butyro moliuntur, quod ante sumtum venenum deglutiunt. De torpedinis vi stupefaciente experimenta. De oculis hirundinum reparatis.

EJ. *esperienze intorno alli insetti* Firenz. 1668. 4. * & 1688. 4. Ad historiam naturalem pertinet. Per hæc sua experimenta potissimum REDUS effecit, ut generatio æquivoca veterum desereretur. Huc revoces: quæ de vermibus dicit, in capite cervorum reperiendis, inque arietum capite, deque animalculis hepatis ovilli. Aliqua de scorpiis, & de symptomatibus ab ejus insecti vulnere Tuneti subortis, tamen ut ægri mortem evitarent. Alia experimenta Florentiæ facta, quibus varia animalia omnino ab eo ictu interierunt, id autem venenum perinde ipso in usu consumitur. Nulla noxa carniū animalium ab eo veneno occiforum.

EJ. *osservazioni intorno agli animali viventi che si trovano negli animali viventi* Firenz. 1684. 4.* Hoc opus pene totum ad medicinam facit, cum de lumbricis, tæniis aliisque bestiolis sermo sit, quæ intra animalia vivunt, eorumque valetudini nocent. Cum serpens biceps absque malo symptomate animalia momordisset, REDUS adnotat, ætate ea venena esse efficaciora, quæ frigidioribus anni mensibus parum nocent. Iterum viperarum mortuarum capitibus demorsa animalia perierunt. In viverris (faine) sacculi vermibus pleni in pulmone reperiuntur, tum sub cute, sic in putorio, in marte, in ipso denique leone. Lumbricorum caninorum fabrica. Experimenta variis anthelminticis remediis facta, quorum pleraque lumbricis nihil nocuerunt, ne oleum quidem, sed nec amara. Multo efficacius mel fuit, & solutum in aqua saccharum, tum muria, tabacum, piper, cinnamonum, aquæ aliquæ destillatæ, & vinum, & vinum ardens. Lumbricos grandes in vicinia pulmonum falconum duobus in faccis habitare, tum alios in rapacium avium intestinis, in aliis etiam avibus. Vermes inter tunicas intestinorum piscium. Vermes inter musculos abdominis variorum animalium, in tuberculis œsophagi leonis, felis, melis, hystricis. Vermes pulmonis vulpini. In rene martis unicus lumbricus.

EJ. *lettere di FRANCESCO REDI a variis amicis suppeditatæ*, in Tomo I.
excusæ

excuse sunt, varii argumenti, literarii, ad rem naturalem facientis, & ad infecta. Intercurrunt practica. Icteri curatio per tartari cremorem, qua occasione pro medicina simplici orat. Contra falis prunellæ usum in faucium inflammatione: ipse aquam nucerinam simplicem, cum vino cotoneato aut punicis malis medicatam dedit, aut omphacium. Corticem peruvianum febrifugorum esse optimum.¹¹ Pilulæ quas a REDO nominabant. Calculus vesicæ felleæ. Prudens pro puero glande male perforata consilium. Repetito sanguis in tertiana febre per hirudines eductus. In podagræ paroxysmo clysteribus, & tenui diæta solis utitur. Ante alios in coffea aliquid anodynî suspicatur. Cassiam fatis laudat.

In T. IV. *collectionis Venetæ* continuantur *Epistola*. Aquam Tettuccianam de muria genere vehementer adversus dysenteriam laudat, ASCLEPIADEM imitatus. Consilia pro nephritico malo: eandem aquam nucerinam commendat. Methodus lacte repetitis vicibus utendi. In calido temperamento antimonii usum non probat. Ardori urinæ solam vitæ rationem vult opponi. Alvo obstructæ sola mitia mederi, terebinthianam potissimum & tamarindos, & electarium Alexandrinum. In asthma sanguineo venam secat, diæta lenissima utitur. Hypochondriacum malum sola leni diæta & pariori levat. In summa debilitate acres clysteres suadet. Ictericis cardinali aquam Tettuccianam (salsam) tamquam verum specificum commendat. A MALPIGHIO consultus ob vitium renale, serum lactis dat. Ab Electore consultus vinum improbat, & auri tincturam, & Jalappæ resinam. Arthritico cardinali refrigerantia suadet, sic hæmorrhoidario.

Tomus V. iterum est *Epistolarum*. Hypochondriacum virum suo exemplo solatur, qui eidem malo sit obnoxius; id malum solis addit frangi humectantibus. Alium tympanitem metuentem ridendo consolatur. Elixiris proprietatis quinque aut sex in diem guttulæ debilius fuerint medicamentum, in quo tamen REDUS se continet. Calidam in debili ventriculo laudat. Fructus horæos saluberrimos esse, etiam crudos, sic olera. In doloribus nephriticis a copioso potu theæ ipse noster levatus est. Hypochondriaci alvum laxat.

Tomus VI. totus est *Consiliorum medicorum*. Pauca specimina indico. Adversus palpebrarum suspecta tubercula longus usus lenissimi sirupi, etiam solutivi, deinde serum lactis cum fomentis mere aqueis. VICTORIO SIRI, seni podagrigo, rejectis omnibus potentioribus remediis, mitissima quæque suadet. Nephritico tamen & podagrigo viro uniones cum matre perlarum aliisque dat absorbentibus. In dolore universi abdominis succi primum mites plantarum, cichorii &c. tunc aqua Tettucciana. In gravi casu venereo cum scabie sicca, ulceribus oris, melancholia, laxantia dat lenia, aquam nucerinam, serum lactis, humectantia omnia & refrigerantia. Lignorum decoctum reprobat. In asthma & hydrope terebinthina. In arthritide nephritico hominî patientiam suadet & serum lactis. Plura non licet addere.

Subjunctus est I, *libellus de modo quo diætam lacteam regere oporteat*, qua

REDUS plurimum utebatur. Lactis etiam ne nimium æger sumat, serio monet. 2, *Tr. de tumoribus* perbrevis. Aquæ potum ægrotis primus restituit (a).

In Tom. VII. *Consilia* continuantur. P. I. & II. prodiit Florent. 1726. 4. In hydrope ascite & ipse valida medicamenta purgantia improbat, & terebinthinam commendat. In scotomia clysteres sed simplices, quales solos REDUS admittebat. Cassiam absque correctione meliorem esse. Contra formulas compositas. Adversus febres epidemicas Liburnenses: alexipharmaca, & uniones rejicit, aquam puram cum acore mistam suadet. Idem medicamentum frequentius iteratum iners fit. Hic tamen in hydrope cum terebinthina Jalappam conjungit & theam, cui potui quam optime cupit.

Aliæ *lettere*, quæ potissimum etiam consilia medica tradunt. In femina gravida extemplo jubet & absque mora venam secari, summamque quietem ad evitandam jacturam sanguinis per vulvam fervare.

EJ. *bacco in Toscana* nobile poema est Firenz. 1685. & aliud brevius de *chocolata*.

Vitam viri scripsit, inter illustrium Arcadium vitas, SALVINUS SALVINIUS Romæ 1708. 4. repetitam in nostra editione *operum* omnium. Parentavit ANTONIUS MARIA SALVINIUS, quæ etiam oratio hic redit. Vitam etiam FABRONIUS habet, & cum triplici nummo maximi moduli jussu principis cuso ILL. MOHSEN. Alia vita auctore *Francisco Cecchio* exstat in J. LAMII *memorabil. Italarum præstant* T. II. P. I. Alia in *Giorn. de lettr. d'Ital.* T. IX.

Liber *de insectis* latine versus prodiit Amsterd. 1671. 12. *. 1685. 12. 1686. 12.

EJ. *de viperis* ib. 1675. 12. *. 1685. 12., & una *epistola* Lond. 1672. 4., ut lego.

EJ. *de animalibus intra animalia* Amsterd. 1708. 12. *. vertente PETRO COSTE.

EJ. *de rebus naturalibus ex India adlatis* Amsterd. 1675. 12. *. 1686. 12. *.

Opera omnia aliquoties collecta prodierunt, Neapoli 1687. & 1688. 8. tum Venetiis 1711. 8. maj. 1718, 8. maj. 1742. 8. *. 7 voluminibus 8 maj.

DCCXIX. VARI.

FRANCESCO DAL BOSCO *la pratica dell infermiere nella quale con osservazioni fundate nell uso in moltissimi casi si addottrina il infermiere per ben conoscere e ne' casi repentini*

(a) RONCALL. *Europ. med.* p. 332.

repentini applicare i remedi proporzionati a i mali de suoi infermi Verona 1664. 4. 1666. 12. B. THOMAS 1669. 8. 1671. 8. Venez. 1674. 12. Bologna 1677. 12. MAZUCH.

J. FRANC. AGGRAVI *antilucerna fisica ove scoperta, la conservazione della sanità* Padov. 1664. 4. FALC.

EJ. *trattato della sovrana medicina curativa universale d'ogni infermita illetale reativo magisterio chimicamente edutto dall arcanizzato spirito aureo detto rosa solis* Venez. 1682. 12. ENDTER.

DONATI CALVI *scrittori Bergamesi* Berg. 1664. 4. CARR.

DE LA MARTINIÈRE *l'Empirique charitable* Rouen 1664. 12. d'ETR. 1667. 12. FALC.

EJ. *traité de la maladie vénerienne de ses causes & des accidens provenans du mercure* Paris 1664. 16. RAST. 1684. 16. FALC. Chemista, chirurgus, peregrinator. Ut a podagra dolores venerei differant. Feminarum castarum benigni bubones, qui male inciduntur. Gonorrhœam oportet continuo curare, ne in ulcera & veram luem transeat. Tabes dorsalis neogamorum. Contra hydrargyrum, vulgari modo præparatum. Veneream luem, quæ pro curata habeatur, diu quasi sopitam tolerari. Deauratores sæpe stupidos aut lethargicos fieri. Ut ipse auctor multa cum sollicitudine hunc morbum sanet, hydrargyro correcto: sed eam quæ per sudorifera fit correctionem non aperit. Perfecte hecticum se curasse. Lues in infantibus. Bubo, qui dudum nulla incrementa cepit, porro nulla capit. A suppresso fluore albo scirrhus uteri. Ex ulcere se hydrargyrum eduxisse. Minimum quodque vestigium luis ostendit, non esse sanatam. Leviores gradus morbi aliquando diæta tolli. Astrologiæ nœniæ, quibus in sua curatione noster plurimum tribuit.

JACQUES CHAILLOU *recherches sur l'origine & le mouvement du sang, du cœur & de ses vaisseaux, du lait, des fievres intermittentes & des humeurs* Paris 1664. 8. HAENEL. 1675. 12. 1699. 12. Nihil habet boni aut proprii. Antimonii usum commendat.

EJ. *tr. des humeurs dans les plus ordinaires emotions des hommes* Paris 1680. 8. TR.

PIERRE BARRA *abus de l'antimoine & de la saignée démontré par la doctrine d'Hippocrate* Lion 1664. 12. BOH.

EJ. *abus de la theriaque & de la confection d'hyacinthe* Lion 1667. 12.

EJ. *de l'usage de la glace, de la neige & du froid* Lion 1678. 12.

FOUQUET *art de monter a cheval avec les remedes les plus efficaces pour les maladies des chevaux* Paris 1664. 8.

H. S. *Pest beschryving en geneefing uyt verschydene eerbare arzten versamelt* Amsterd. 1664. 8. CARLS.

Unterricht von etlichen sonderlich in Feldlägern geäußerten und gewöhnlichen Krankheiten und Zufällen, samt den bewährtesten Mitteln auch ohne medicum und Feldscherer &c. Gotha 1664. 8. HUTH. an LUDOVICI?

CHRIST. LIPSTORP *Bedenken von der Pestilenz mit angefügtem Bericht wie man sich für derselben verwahren auch wenn man angestecket curieren könne auf Begehren des Rathes zu Stade* Stade 1664. 4.

J. HEBENSTREIT *Arzneyschaz* Erfurt 1664. 4. An seculi XV. J. HEBENSTREITII.

Apothekertax aller Arzneyen der Stadt Ulm Ulm 1664. 4. RIV.

J. GEORG SOMMER *Hebammenschule nebst einem Weiber und Kinderpflębüchlein* Coburg. 1664. 12. 1691. 12. 1715. 12. Arnstatt 1676. 12. 1693. 12. Coburg. 1705. 12.

EJ. *medicinische Verordnung was bey der in benachbarten Landen einreißenden Pest zu thun und zu lassen sey* ib. 1683.

EJ. Dec. II. ann. I. obf. 40. In puella nuper partu edita ulcera sanguinea centena capitis, quæ terrori materno tribuuntur.

Obf. 41. femina neque menses patiens, neque lochia.

Obf. 43. a croco metallorum cruribus admoto vomitus.

Ann. II. obf. 172. ab ira abortus.

Multa superstitiosa omitto.

Obf. 181. fetus exsanguis.

Ann. III. obf. 103. 105. 106. Draftica medicamenta feminæ prægnanti ab incio data, absque malo effectû: sic Emmanagoga.

Obf. 108. hæmorrhoides per quadraginta annos periodicæ.

Ann. IV. obf. 124. Post fervidam ætatem dysenteria epidemica.

Ann. VI. obf. 8. A rob sambuci lotium nigrum.

Ann. IX. obf. 16. Anorexia, dolor ventriculii emetico ejecta pisa, quæ germinaverant.

Obf. 17. ex usu turionum sambucinatorum hypercatharsis.

Obf. 20. duo studiosi juvenes a frigido potu subnata febre ardente extincti.

Obf. 21. a balneo casu adhibito, in femina gravida variolæ non expectatæ feliciter eruperunt.

Obf.

Obf. 22. ex nimio gaudio & rifu infans fubito exspirat.

Obf. 23. fetus cum fignis variolarum in lucem editus.

Obf. 24. variolæ veftis pelliceæ ope communicatæ.

Ann. X. obf. 81. mater debiliffima, moribundæ fimillima, & tamen fetus fanus editus.

Obf. 82. a galli morfu magna inflammatio & febris.

Obf. 84. fanguis de utero puellæ nuper partu editæ, aliquot hebdomadibus manans, abfque malo.

Obf. 202. eryfipelas univerfi capitis cum febre continua & delirio, efflorefcentibus de capite veficis tamen fanatum.

Dec. III. ann. III. obf. 151. de factitiis cancrorum lapidibus.

Obf. 155. ardor ventriculi; ad eum petrofelinum.

Ann. V. VI. obf. 250. Gallus Meleagris per 17. dies cibo carens superfuit.

Obf. 255. Mors a phafeolo in afperam arteriam illapfo.

§. DCCXX. DISPUTATIONES.

PETER BIESTER *de phthifi* Leid. 1664. 4. PL.

J. JAC. DOEBEL feniore. EJ. diff. *de lithiafi renum* Leid. 1664. 4.

EJ. *de fedis virginum coloribus* Rostock 1670. 4.

EJ. HIPPOCRATIS & HELMONTII *conciliatio de generatione* Amftd. 1677. 4.

Idem RIVERII *Institutionum* & *Praxeos* L. XIV. & *observationum centurias quatuor* edidit Francof. 1674. fol.

EJ. *de ovis exercit.* I. Amftel. 1676. 4. HE.

EJ. *Exercitationes quarum tertia prodiit* Rostock 1676. 4. HE.

JUST. BOOLCOEL *de fterilitate muliebri* Leid. 1664. 4. *.

J. MOOLWYCK *de phrenitide* Leid. 1667. 4. HE.

GABRIEL MINDINGER *de diarrhæa* Argent. 1664. 4. RIV.

GABR. CRAMER *de obftructione jecinoris* Argent. 1664. 4. RIV.

CAR. BARDILI *de ictero flavo* Argent. 1664. 4. RIV.

J. MELCHIOR SAX *de dysenteria* Argent. 1664. 4. *.

J. SEBAST. OTTO *de fascinatione puerorum* & *adultorum* Argent. 1664. 4. *.

CASP. a RUOFF *de apoplexia* Argent. 1664. 4. RIV.

... AMMIANUS *de inflammatione lateris f. de pleuritide* Bafil. 1664. 4. PL.

Tom. III.

U

J. CHRI-

J. CHRISTOPH RHEBUS *de pleuritide* Basil. 1664. 4. PL.

J. CHRIST. STEEB *de rabie* Basi. 1664. 4. PL.

FELIX TSCHIENSCHI *de asthma* Basil. 1664. 4. PL.

CASP. KOELICHEN *de gutta s. morbo articulari* Præf. T. BARTHOLINO Hafn. 1664.

EJ. in Act. Hafn. I. obf. 79. a julis sambuci hypercatharsis.

Obf. 80. furor uterinus in virgine 15 annorum sanatus.

Obf. 81. hæmorrhoides in femina menstruæ.

Obf. 83. & fluor albus in puella sexennis, quod exemplum inter nostras puellas non rarum est.

Obf. 85. gravissima febris acuta, ex terrore nata.

Obf. 86. 87. aponia, apoplexiæ fugacis vestigium. Emeticum profuit.

Obf. 121. ex usu balsami sulfuris cardialgia.

Obf. 122. ex febre acuta furor, ut juvenis se in puteum præcipitem dederit, qui extractus convaluit, argumento innoxie efficacis frigoris.

Vol. II. obf. 99. ex ira phrenitis.

Et obf. 100. ex risu effuso pleuritis.

Obf. 115. febris epidemica petechialis Hafniensis. cum cephalæa & spuria pleuritide, ex mitibus initiis, sub quartum diem ingravescens. Venæ sectio, nisi in primis morbi initiis, nocebat, Bezoardica & antidotos parum profuisse.

Obf. 116. apoplexia a fungis comestis.

Obf. 118. in cadavere detectus, qui ignorabatur hydrops pectoris: ventriculus pugno non major, hepar scirrhum.

JOH. THOMASIVS *de lue venerea* Altdorf. 1664. 4. PL.

JAC. BURLIN *de feminis ex mensuum suppressione barbatis* Altd. 1664. 4.*.

ANT. KLOTZ *διασπενσις αιτηγη de hæmoptysi* Jen. 1664. 4.

CAR. PFAUZ *de fluxu sanguinis ad præsentium occisoris* Lips. 1664. 4.

JER. LOSS prof. Wittebergensis EJ. *diff. de eructatione* Witteb. 1664. 4.

HE.

EJ. *de diabete* ib. 1666. 4. RIV.

EJ. *ad prælectiones medicas auditores invitat* ib. 1672. 4.

EJ. *de languore lymphatico* ib. 1673. 4.*.

EJ. *de asthma convulsivo casus* ib. 1676. 4.*.

EJ.

EJ. *ager tertiana continua maligna laborans* Witteb. 1681. 4. HL.
 EJ. *erotomania s. amoris insani theoria & praxis* ib. 1681. 4. HE.
 EJ. *de morborum ab imaginatione ortorum alias idealium idea* ib. 1681. 4. HE.

EJ. *de glandularum passionibus in genere* 1682. 4. HE.

EJ. *de hydrophobia* 1682. 4. HE.

EJ. *de iliaca passione* 1682. 4. HE.

EJ. *de lue epidemica s. peste* 1682. 4. HE.

EJ. *de arthritide* 1683. 4. PL.

EJ. *de inflammatione* 1683. 4. HE.

EJ. *de lue venerea* 1683. 4. *.

EJ. *de nucce vomica* 1683. 4. *. Ipse grana duo absque noxa sumsit.

EJ. *Gedanken vom alp* Dresd. 1701. 8. BOECL.

ANTON ADAM GOLDNER *de nullitate* Cur. Var. 1664. 4. HEFF. ad medic. for.

CAR. le BRETON & PET. LEGIER *E. febris fluente alvo vena sectio* Paris. 1664.

CLAUD. PERRAULT & ANT. le MOINE *E. bene fluida reddere corpora purgare est* ib. 1664.

TUSS. FONTAINE & JAC. de BOURGES *E. viscerum obstructionibus serum lactis* ib. 1664.

CAR. le BRETON & GUID. CRESC. FAGON *E. senibus nocet meri potio* ib. 1664.

CLAUD. PERRAULT & PETR. LEGIER *E. diuturni affectus loci mutatione curantur* ib. 1664.

FRANC. PAJOT & CAR. MARTEAU *E. etiam post variolarum eruptionem vena sectio* ib. 1664.

PET. LEGIER & LUD. MORIN *E. φιλογελιοι habitiores* ib. 1664.

JAC. de BOURGES & MATTH. THUILLIER *E. femina brevioris stature fecundiores* ib. 1664.

FLORIM. RAIMOND & PHIL. MATHON *Non E. est aliqua in sanguine menstruo & semine prava qualitas* ib. 1664.

§. DCCXXI. J. JACOB WALDSCHMIDT.

Professor Marburgensis, de CARTESII secta, medicam theoriam in æthere peregrino, in poris vitiatis, in acido & viscido posuit, & ante diem extinctus est,

est. NEUHUSIUS, fidus ejus discipulus, primus in prima mea juventute mihi Præceptor fuit.

EJ. de adfectione hypochondriaca Gieß 1666. 4. *.

EJ. theriaca Greiffiana celestis dictæ vires in calculo, podagra, epilepsia, apoplexia aliisque innumeris adfectibus & preparandi ac utendi modus Marburg. 1674. 4.

EJ. de phthisi ib. 1675. 4. *.

EJ. de cura lactis podagricorum solatio & certo podagræ remedio ib. 1675. 4.

EJ. de epilepsia von der schwerennobt ib. 1676. 4. *.

EJ. de colica 1676. 4. *.

EJ. monita medica circa opii & opiatorum usum 1676. 4. *, In acutis morbis opio jubet abstinere. Recte monet, sæpe vomitum ciere. In hydrope funestum fuit. SYLVIUM nimium opio usum esse.

EJ. de ebrietate & insolentibus aliquot ejus effectibus 1677. 4. *.

EJ. de stupendo illo affectu catalepsi Marb. 1678. 4. *.

EJ. de febribus malignis, peste, variolis & morbillis ib. 1679. 4. *.

EJ. de mania ib. 1680. 4.

EJ. sanitatis studiosorum tuenda methodus 1681. 4.

EJ. scrutinium pestis. Nomen præfixum est NEUHUSII 1683. 4. *.

EJ. de thea 1685. 4. *. totius sectæ gratiosissimo potu.

EJ. de hæmorrhagia narium 1686. 4. *.

EJ. & filii de morbis aulicis ib. 1686. 4. *.

EJ. de perionibus 1687. 4. *.

EJ. medicus Cartesianus detegens in medicina errores hæctenus ex ignorantia philosophiæ commissos 1687. 4. *.

EJ. & filii chirurgus Cartesianus ib. 1681. 4.

EJ. consilium pro hæmoptico ib. 1688. 4. *.

In posthumis plurimæ diss. collectæ sunt, annis non additis. Inter eas. Astrológus medicus.

Hæmorrhagia narium.

De veneni pestilentis & alexipharmacorum natura.

De ventriculi & intestinorum morbis.

De dysenteria maligna. Opiata, absorbentia.

De hydrope.

De glandula pinealis statu naturali & præternaturali.

De febribus integer tractatus.

De acidularum usu.

De febre maligna.

De scorbuto.

Adolescens scorbuto laborans.

De paralyfi.

De purgantium ex foro medico proscriptio. Omnes morbos ab obstructione esse, hinc omnes resolventibus egere.

Deinde varia viri scripta extant, *Fundamenta medicina* Marburg 1682. 8. *. Breve compendium, ex sua theoria deductum. In *posthumis* non redit.

Institutiones medicinae rationalis Marburg 1688. 8. & in *posthumis* 1696. 8. 1707. 8. *.

Casus 84 medici quos non prius editos esse puto. Brevis historia morbi, ætiologia, curatio per calida, absorbentia, etiam in pleuritide, absque venæ sectione: in peripneumonia tamen venam incidit. In dysenteria diascordium dat & theriacam.

Ej. *monita medica*, ad morbos chronicos. Historia & curatio morbi. In febribus continuis tamen venam secat & acida dat, & ipsum spiritum vitrioli.

Ej. *notæ in chirurgiam* PAULI BARBETTE.

Ej. *praxis medicinae rationalis succincte per casus tradita ad praxin* BARBETTI & BALDASSARIS TIMÆI Francof. 1690. 4. RIV. Multam addit theoriam, ad CARTESII mentem.

Ej. & DOLÆI *commercium epistolicum* Leid. 1688. 12. Multa practica. Arthritidem nodosam, cum tussi anhelosa & semi paralyfi, usu multo theæ superatam fuisse. Purgantia tamen medicamenta ad primas vias corrigendas conferre. Iterum atrophia theæ cum lacte potu curata. Hamis pueri vivi extracti. In quartana spiritu cornu cervi se salubriter usum. Peregrinum ætherem defendit.

Ej. *anchora salutis pro variolosis*, Beschreibung eines gewissen liquoris der Kinder vor den Pocken zu preserviren, selbigen zu curiren und der Theetrank von falschen imputationem freygesprochen Cassel 1683 4. BOECLER Francofurt 1689. 4. 1690 4. *. In variolis & morbis malignis, liquorem cum multa aqua dat, quem non revelat, sed acidum vitriolicum esse adparet.

EJ. *Catalogus medicamentorum simplicium pharmacopolorum Francofurtensium* ab EM. KOENIG in *Amaltheo* editus est, parvus libellus.

EJ. *opera omnia* (ultimo excepto) conjuncta prodierunt Francof. 1695. 4. 1707. 8. 2 vol. *. cum brevi vita viri. Recusa Neapoli. 1727. 4. 2 vol. 1736. 4. 2 vol.

EJ. sunt in EPH. NAT. CUR.

Ann. II. obf. 214. vesicatoria in febribus malignis nunquam spem suam fefellit.

Ann. III. obf. 231. In febribus intermittentibus se vomitu & sudore per antimonium nitratum moto uti.

Obf. 233. pillularum WILDEGANSII infelix usus.

Ann. VI. obf. 152. hydropica post paracentesin subnata inflammatione periit.

Obf. 153. In submersis neque in ventriculo, neque in pulmone, aquam reperiri.

Obf. 155. emplastrum ex cera, oleo lini, & cinnabari certum esse præsidium in lacte dissipando.

J. JACOB ZAUNSCHLIFFER *oratio in funera WALDSCHMIDII* Marb. 1689. 4. B. BUN.

J. C. *Vademecum WALDSCHMIDIANUM, h. e. institutiones, medicina rationales* J. JACOBI WALDSCHMIDT *per questiones & responsiones sub forma tabellarum distinctæ* Francof. 1696. 8. TR. an idem opusculum prioris paginæ.

§. DCCXXII. HENRICUS MEIBOM.

J. HENRICI filius, professor Helmstadiensis, pariter ut pater vir doctus, qui pauca quidem scripsit; IDEM *de incubatione in fanis* Helmst. a. 1659. 4. *. præside CONRINGIO disputaverat T. II. p. 625.

EJ. *de longævis epistola* ib. 1664. 4. *.

EJ. *de venæ sectionis in variolarum curatione usu* ib. 1666. 4. HE.

EJ. *de motu sanguinis naturali & præternaturali* ib. 1668. 4. *. Puella ulcerosa, consumpta, quæ a prima ætate menstruo sanguine per os se liberaverat. In ea incisa, uterus sanus, vasa epigastrica turgida.

EJ. *de ossium constitutione naturali & præternaturali* ib. 1668. 4.

EJ. *de arthritide vaga scorbutica* ib. 1668. 4. HE.

EJ. *pathologica exercitationes undecim de morborum differentiis, causis, symptomatis, signis, pulsibus, urinis, febribus, cephalalgia* 1668. & 1669. 4. HE.

EJ.

EJ. *theses medicæ ex universa arte depromptæ* 1668. 4. HE.

EJ. *de oleorum stillatitiorum natura & usu* 1679. 4. HE.

EJ. *de hæmorrhoidibus* 1670. 4. HE.

EJ. *de bubonibus* 1671. 4.

EJ. *de cephalalgia* 1672. 4.

EJ. *de atrophia* 1672. 4. HE.

EJ. *de respiratione, ejus difficultate, ejusque causis* 1673. 4. *.

EJ. *de colica* 1674. 4. HE.

EJ. *de sanguinis educatione* 1674. 4. HE.

EJ. *de phthisi* 1675. 4. HE.

EJ. *de suppressione urinæ* Helmst. 1676. 4. *. Ab uno rene obstructo, tamen lotium integre supprimi. Ischuria absque dolore & inflammatione, ex renis lardosa depravatione.

EJ. *de variolis & morbillis* ib. 1676. 4.

EJ. *veris morborumque vernalium & medendi rationis isto tempore instituendæ consideratio* ib. 1677. 4.

EJ. *de febribus intermittentibus epidemicis* Helmst. 1678. 4. *. Omnino contagio se propagasse, sub principio epidemiæ, non sub fine. A miasmate concipi. Venæ sectione occupari gravia symptomata alioquin superventura.

EJ. *de vomitu* ib. 1678. 4.

EJ. *de tumoribus pedum* 1679. 4. *.

EJ. *de cardialgia* 1679. 4. *.

EJ. *de febribus malignis* 1679. 4. *. In febribus Ungaricarum similibus vesicatoria suadet.

EJ. *de consuetudinis natura, vi & efficacia ad sanitatem & morbos, ejusque in medendo observationis necessitate* 1681. 4. HE.

EJ. *de concoctione ventriculi læsa* ib. 1682. 4. *.

EJ. *de lue venerea* 1683. 4. HE.

EJ. *de suffocatione hysterica* 1688. 4. HE.

EJ. *de hæmorrhagia* Helmst. 1684. 4. *.

EJ. *de fluxu humorum ad oculum naturali & præternaturali hujusque curatione* ib. 1687. 4. *. & in nostra collectione anatomica.

EJ. *de phthisis curatione per lac* ib. 1687. 4. *. Pulmonis vulnera sanavit & phthisin, lacte mulieris, & bubulo lacte, & victu mere lacteo.

EJ. *de vomitu aquæ ex gula* ib. 1688. 4. PL.

EJ. *de aquæ calidæ potu* 1689. 4. *. Laudat in colica, in malo hysterico, in podagra, in athmate, in phthisi, in urgente siti febris tertianæ.

EJ. *de leniorum medicamentorum eximio usu* 1692. 4. HE.

EJ. *de hydrope ascite* 1695. 4. HE.

EJ. *de abscessuum internorum natura & constitutione* Dresd. 1718. 4. *.

IDEM a. 1664. BOOTHII morbos variores recudi fecit, cum præfatione ad historiam medicam, de scriptoribus observationum & consiliorum.

EJ. *de cerevisiis* Helmst. 1668. 4. *. erudita de potu hordeaceo antiquorum est dissertatio.

IDEM Helmst 1669. 4. * *epistolam ad G. H. WELSCHIUM de medicorum historia scribenda* dedit. Adfectum opus a patre acceperat, harum rerum gnaro viro: eos libros perficere & edere receperat: sed nihil ejus unquam apparuit. De LABBEO, MENAGIO aliis scriptoribus ejus historię judicia.

Nuperiorem editionem operis paterni, *de flagrorum in re venerea usu* Hafn. 1669. 4. * *epistola* auxit *ad res venereas spectante*. Prodiit etiam, nescio an cum hac epistola, Lond. 1665. 32. In catalogo.

Multæ Cl. viri epistolæ sunt inter SCHELHAMMERIANAS.

Programma academicum in ejus funere Helmstätt 1700. 4. B. BUN.

Memoria MEIBOMIANA ib. 1700. 4.

EJ. *vita* apud NICERON.

§. DCCXXIII. FRIDERICUS RUYSCH.

Haagiensis, ex pharmacopolio prodiisse dicitur. Idem Amstelodami ad summum senium vixit, poliatri munere defunctus, & innumera cadavera incidit, plurimosque potissimum casus morbosos vidit & breviter fere descripsit.

Primum Haag 1655. 12. (1666. 12. *Journal des savaus*) deinde sæpe alias (v. *Bibl. Anat.*) edidit elegantissimum l. *dilucidationem valvularum in vasis lymphaticis*. Adjectæ sunt aliquæ observationes de vermibus ventriculi equini. Vermes in aneurysmate arteriæ mesentericæ equi (quod aneurysma frequens malum est). Ancylofes vertebrarum; vermes renales canis; ren consumptus, alter ureter amplissimus. Vermis omenti. Meatus cysticus calculosa materie repletus, hinc vesicula a bile distenta. Pori bilarii boum & ovium crusta calculosa obducti.

Scirrhi

Scirrhi mesentericarum glandularum. Vacca rigida, ob glandulas conglobatas scirrholas. Calculus in hepatis cane. Hydatides in tumores cysticos degenerare.

EJ. *observationum anatomico chirurgicarum centuria* Amst. 1691. 4. *. Multa memorabilia. Uteri polypus. Uterus scirrhosus prolapsus, vasti ponderis. Ulcus funestum uteri. Intestina ab inflammatione connata. Ren uterque consumtus, membranæ crassæ, inde diabetes. Hydrops ovarii. Tumor pilosus in omento; Vesicularum acervus in pulmone aere plenarum, obstructarum, cum aspera arteriâ non communicantium, inde asthma; alia exempla adfinia. Placentulæ retentæ in molas degeneres. Molas esse abortuum reliquias aut uteri steatomata. In hydrope hydatidum acervus, membranaceo sacco inclusus. Mola sanguinis coacti. Vesicula fellis crusta calculosa obducta. Placenta vesicaria. Spinæ bifidæ cum ossium degeneratione aliquot exempla. Sic aneurysmata arteriæ aortæ. Scirrhus funestus ventriculi. Cephalæa fetaceo repetito curata. Ex aperto bubone lymphæ magnus fluxus. In hydropico hepatis glandulæ tumefactæ. Hepatis scirrhus & suppuratio, idem caustico admoto felici eventu exustum. Hernia cerebri. Asthma cum pulmone aqua spumosa pleno. Lien in pelvim prolapsus. Ovarium mole auctum, inde tumor ventris oblongus. Vermes renum, hepatis. Vermes in ductu cystico & choledochu ovis, in aneurysmate aortæ, in hepate aselli, hi anguillarum similes. Massa cruoris pro mola habita. Tumores aquosi fetus communicantes cum aquis ventriculorum cerebri. Hepar in hydatides degener. Ab inedia ventriculus & intestina contracta. Valvulæ cordis ossæ & coalitæ. In peritonæo hydropicæ arenulæ. Bulimus a pyloro relaxato. Scabies vesicæ cum cavernulis. Alveolos dentium in senibus evanescere. In sterili femina tubæ Fallopiæ clausæ. Sanguinem per tubas in abdomen effundi. In hydropico scirrhus hepatis & induratæ glandulæ, sic in viro cum calculis felleis. Invaginatio intestinorum. Tormina funesta, colon intestinum enormiter dilatatum. Uterum in puerpera vere moveri sensit. Ureter latissimus, pure plenus. Dysuria, intestinum rectum crassius & mire coarctatum. Renes & ureteres latissimi, ab impedito lotii exitu.

In *catalogo rariorum musæi sui* una edito, aliqua morborum vestigia recensentur. Tenacissimus polypus sinus falciformis. Tubæ sanguine turgidæ, ejus grumus ovario adhærens. Exostoses aliique ossium morbi. Hydatides in ramulis asperæ arteriæ bubulæ, frequens morbus. Tumor intestini aneurysmati vero analogus. Os sincipitis giganteum & tamen humanum.

EJ. *Epistolæ* parum habent hujus argumenti. In *Epistola* VI. J. HENRICI GRAETZ 1696. 4. *. polypus asperæ arteriæ dicitur, qui eam arteriam cum suis ramis imitabatur. In Ep. XIV historia spinæ venosæ chirurgici potius est argumenti. In Ep. XV chordam penis esse involucrium penis a parte inferiori induratum.

In *Epistola de fabrica glandularum ad BOERHAAVIUM* Amsterd. 1722. 4. *. morbos varios, quos BOERHAAVIUS glandulis dilatatis tribuit, noster aliter interpretatur.

terpretatur, ut cellulosa tela morbi sunt, hydatides vero vasa degenerantia. Hydrops peritonæi exemplum. Morbus, in quo equorum adeps in cavum abdomen effunditur.

Uerior *thesaurorum* est leges, etfi catalogi sunt perbreves eorum, quæ RUVSCHIUS solebat pretio constituto ostendere.

In Thef. I. Amstd. 1701. 4. Calculi varii, etiam podagrici, tum fellei. Dens unicus, sed & integer dentium acervus ex ovario muliebri. Vermiculos videri a muscis positos, quorum cum lotio nymphæ prodibant. Calculi pulmonales.

In Thef. II. ib. 1703. 4. excuso fungi vesicæ urinariæ, inter eos calculi. Mira histora concrementi ex utero educti, artuum nempe multorum fetuum, singulorum & solutorum. Chirurcos monet, ne naturales tonsillarum foveas pro abscessibus habeant. Calculi equini per anum redditi. Hepar totum cellulosum. Vermis in tumore hepatis.

In Thef. III. ib. 1703. 4. Fibra vesicæ urinariæ calculosa crusta obductæ. Calculi humani, vesicales, inter eos molles, qui servati durecebant. Molæ ex retentis placentulis natæ. Penis alieno loco perforatus. Crinium glomer ex omento humano.

In Thef. IV. ib. 1704. 4. Vesica urinaria vaccæ crassior, calculosa crusta obstructa, cujus particulæ in caveam delapsæ liberos calculos constituebant. Plica Polonica.

In Thef. V. ib. 1705. 4. *. Calculi fellei rotundi, alii angulosi. Calculi pinealis glandulæ. Ossa tarfi emollita.

In Thef. VI. ib. 1705. 4. Altheromata, in eorum uno pili. Membrana ex sanguine conquassato parata. Mola maxima vaccina, ex pilis stipata. Placentula retenta tuberculosa. Iterum placenta vesiculosa. Quæ pro molis habentur, eas esse placentulas induratas.

In Thef. VII. ib. 1707. 4. *. Intestina femina nitentia, scintillantia, quasi gelu obsita fuissent. Ossa levissima & cariota; ex lue venerea. Peritonæum & hydatides plexus chorioidei.

In Thef. VIII. ib. 1714. 4. *. Ossa fracta male ferruminata, solo spongioso textu coalescente. Ab arsenico ventriculi tunica interna ulceribus erosa. A fractura collum femoris destructum, ut evanesceret, eam esse claudicationis causam. Glandulæ spuria in uteri facie interna.

In Thef. IX. ib. 1714. 4. *. Os tibiæ plenum & absque medulla. Aneurysma arteriæ intercostalis ovi mole, post anxietates & lipothymias funestum. Placentæ crus humanum ad funiculi in placentam insertionem adhærens. Iterum collum femoris fractum, deletum. Animalculum catello simile, vomitu redditum cum testimoniis: hæserat in membranaceo sacco, qui per funiculum adhærebat.

Capilli

Capilli sponte glomeratim delabentes, etiam repetito. Tumor tendineus manui adhærens, granulis plenus, ab ustione renatus. Mesenterium hydaridibus fartum. Ureteres prope vesicam in vesiculam terminati, minimo foramine apertam, hinc merito tumidissimi. Atheroma placentæ uterinæ. Capilli in atheromate. Testis humanus in cellulas cartilagineas conversus. Ex utero prægnantis ovis officula per ulcus educta.

In *Thef. X. ib. 1715. 4. ** Atheromata: Aliqua pilis feta. Intestini susceptio, cui causæ noster volvulum tribuit. Ossâ cariôsa.

In *Thesauro omnium maximo ib. 1724. 4. ** cujus descriptiones perbreves sunt, pauca huc faciunt. Craniî fetuum ossâ sepe passim deficere. Fetus humanus per annum in utero retentus, flaccidus, sed incorruptus. Os femoris ab œdemate in spongiosam naturam conversum.

EJ. *adversaria anatomico medico chirurgica. Decas I. Amst. 1717. 4. ** Hæc boni sensis opera reliquis utiliora sunt. Iterum hic de animalculo quadrupede fissipede, caudato, vomitu reddito. Post magnos dolores nulla in renibus urina, sed ren tuberculofus. Glandulæ œsophagum comprimentis felix per hydrargyrum resolutio.

Decas II. *ib. 1720. 4. ** Abscessus mesenterii. Ex uretere pure pleno vasa exeuntia versus sinistra, pariter pure plena. Femina ex nimia salivæ jactura debilitata, ea retenta convaluit. Rachitica ossâ mollia curvari. Membrana vesicæ gangrænosa decidens. Placentam, quæ firmiter adhæserit, non debere avelli, naturam enim musculo proprio ea mole se liberaturam. Ossâ pelvis in partu laxari, coccygem cedere.

Decas III. *ib. 1723. 4. ** Atheroma. In ovario pilorum fasciculus & carnes, cum ossæ & cartilaginis frusto. Aliud in quo ossâ & dentes molares. Sanguis in puella post terrorem per poros universæ cutis sudans. Intestina in fetu suscepta.

EJ. *de musculo in fundo uteri reperto Belgice Amstd. 1726. 4. & latine 1726. 4. ** Musculum jam in adversariis dixerat, depinxerat, nullo fibrarum ordine, nisi quod circulares videantur & parallelæ; eum hic repetit, & confirmat, placentæ exitum a natura expectari debere.

EJ. *Cura renovata, s. thesaurus anatomicus post curas posteriores novus XII. 1728. 4. ** Pili sub nasi radice erumpentes, ne igne quidem compescendi. Vitulus per sex menses in utero vaccæ retentus.

*Index operum RUYSCHII ab YSBRANDO GISBERTO ARLEBOUT editus est ib. 1725. 4. **

Vita & inventorum critica historia a J. FRIDERICO SCHREIBER ib. 1732. 4.

§. DCCXXIV. RICHARDUS LOWER.

Medicus Oxoniensis, vir doctus, erecti ingenii, archiater. EJ. *diatribæ* T. WILLISII *de febribus vindicatio* Lond. 1665. 8. Amsterd. 1666. 12. *. MEARAM WILLISII sententiam parum fideliter exponere. Puellam, quam hæmorrhagia laborantem WILLISIUS chalybeatis contra MEARÆ opinionem curaverat, sanam supervivere. Sudores nigri. Sudor, cæruleus, LOWERO visus. MEARAM temere tristitia prognostica effatum. In tabe mesenterium & omentum sunt absque adipe.

EJ. celeberrimus *tractatus de corde, item de motu & colore sanguinis & chyli in eum transitu* Lond. 1669. 8. *. & sæpe alias (a), anatomici quidem & physiologici est argumenti, continet tamen, quæ ad morbos faciunt. Post deliquia animi & frigus artuum frequens, pericardium cordi totum adnatum, idem callosum. Vermes intra pericardium generari, syncopen facere. Febrem intermittentem fomentis anthelminticis dissipari. Aneurysmatum & varicum effectus. Vinculum venæ cavæ injectum facile ferri, aortæ circumdatum miras facere anxietates: inde angina. In hydrope pectoris vasa lymphatica turgida. A lacte in venam injecto anxietas in cane maxima. Post tabem & deliquia, & dextri & sinistri ventriculi cordis ostium carneo concremento fere obturatum: varii situs corporis in sanguinis motum effectus. De catarrhis, non descendere a capite, nec ex glandula pituitaria poros in os subire. Transfusionis sanguinis historia. Varios in venas vivorum animalium, liquores se ante multos annos injectisse: deinde transfusionem feliciter esse molitum, quam fuscè describit. Lacera- to ductu thoracico canis contabuit, cum tamen bene aleretur.

In editione Londin. 1680. 8. *. accedit in titulo, *Access. diff. de origine catarrhi, in qua ostenditur illum non provenire a cerebro*, quæ editio Leidæ. 1727. 8. *. recusa est. Caput Act. *de catarrhis*. Ex processibus mammillaribus nihil ad fauces descendere. In lethargico ventriculi cerebri aqua pleni, infundibulum fero distentum, glandula pituitaria gelatina repleta.

EJ. *bromographia, oder Habercur* Amstd. 1669. 8. & germanice vertente I. FRANCO Ulm. 1715. 8. 1722. 8. *. Strasb. 1754. 8. Suecice, vertente cum notis J. CHR. NORDENHEIM Stokholm 1724. 4. Medicum J. de S. CATHARINA hoc decocto ad 120 annum vitam protraxisse, LOWERUM ad nonagesimum (ita FRANCUS). Ptisana rubra ut inde paretur, ad omnem acrimoniam sanguinis & humorum utilissima, cum curatorum ægrotorum historiis, a FRANCO descriptis.

EJ. *receipts* Lond. 1700. 8. *Englisches Arzneybüchlein* Leipz. 1701. 8. 1734. 8. 1753. 8. vertente C. LUDOVICI.

In *Phil. Transf.* n. 28. de transfusione sanguinis in cane administrata agit. Multa ab eo invento sperat.

Apud BIRCH & ad annum 1666. refert de transfusione inter duos canes felii-

feliciter administrata. Perit alter, omni sanguine amisso, alter vegetus super-
fuit.

In *Phil. Trans.* n. 29 perforato pectore animal perinde vitiose respirare, ut equus asthmaticus *Windbroken horse*: ei abdomen in inspirando detumescere & vicissim. Idem BIRCH. II. p. 210 n. 32. describit morbum in oculo equi, spongiosum concrementum ex uvea tunica efflorescens, cujus culpa animal sole fulgente nihil videt, nocte utique (dilatata pupilla).

EJ. apud BIRCH II. p. 203 207. canem se facere hydropicum, ligato vena cava aut jugulari.

ID. n. 220 rupto ductu thoracico animal consumtum.

§. DCCXXV. NATHANAEL HODGES,

Medicus Londinensis, clinicus. EJ. sunt *vindicæ medicæ* Lond. 1665. 8.

EJ. λοιμογενεαφια, s. *pestis nuperæ apud populum Londinensem grassantis narratio historica* Lond. 1672. 8.*. 1675. 4. TR. Anglice cum notis J. QUINCY Lond 1715. 8, 1720. 8. Pestem anni 1665 describit, in qua, cum SYDENHAMIUS fugeret, ipse cum uno socio medici pestilentiarum munere functus est, atque periculum felix superavit. Calidæ equidem & diaphoreticæ curationi addictior, tamen, ut recti iudicii vir, utiliter scripsit. Sequestrationem equidem & ædium occlusiones hæcenus non male improbat, quod in ejusmodi damnatis ædibus, cum post quadragesimum diem aperirentur, nemo vitalis repertus sit. Rogi accensi inpenso nocuerunt, ut intra unam noctem quater mille mortales perierint (a). Causam mali noster in aëre ponit, & ante nostrum SCHREIBERUM magnam adfinitatem reperit pestem inter & veneream luem: Fuisse etiam in peste, quibus saliva abunde fluxerit. Scrophulosos & podagricos pestis sanavit. In cadaveribus vesiculæ in flexu chorioideo, pulmo putris, cor stigmate nigro infectum. Venæ sectio nocuit. Spes omnis fuit in sudore moto. Omnem etiam naturalem hæmorrhagiam funestum eventum sortitam esse. Perierunt aliqui absque manifesta febre & absque symptomate. Cæterum luem pestiferam cum omni suo horrido satellitio descripsit. Maculæ frequentes eruperunt. In primis symptomatibus rigor fuit, sæpe & vomitus, aut certe ad vomendum conatus, & pene continuo delirium, & vehementissima cephalalgia. Febris alias latens, alias manifesta, typo nullo. Sopor frequens. Sudor sæpe profusus & funestus, idem sæpe fetidissimus. Carbones vix in gangrænam transibant, nisi chirurgi vitio. Petechiæ rarissime criticæ. Gangrænx exiguæ (tokens) etiam in orthostadiis funestæ, erat ubi multæ in unum vibicem confluebant. Bubones numerosi meliores, carbunculi numerosi deteriores. Urinæ nulla fides. In curatione noster vomitum ciebat, tamen nonnunquam

quam alvum ducebat, sudorem movebat serpentaria Virginiana, spiritu cornu cervi, theriaca, zingibere, aquis aromaticis. A lapide bezoar nihil magni præstari vidit. Casu detectum est, epispasticum emplastrum in vicinia bubonis impositum profuisse: & ea emplastra in univrsum utiliter adhibita fuerunt. Omitto curationem prophylacticam. Nosodochia suadet. Inter 97306 cives peltis abripuit 68596, intra annum, vel omnino plures.

HENRICUS a MOINICHEN Danus, BARTHOLINI & Itatorum discipulus, cum LYSERI *cultro* Hafn. 1665. 8. *. & 1679. 8. *. edidit *observationes medico chirurgicas*. Pleuritis metastasi in crus sanata. Abscessus renis per urinam judicatus. In iliaco morbo mercurium crudum profuisse. Frigidæ fomentum erysipelati impositum ægrum jugulasse. Arthritis vesicis ad genu excitatis sublata, & icterus succo condensato cichorii. Calidis absque venæ sectione admotis pleuritis curata. Auriculares vermes spiritu vini adperso educti. Aneurysma arteriæ popliteæ sponte ruptum, pulsus sublatus, pes extenuatus, æger tamen evasit. In pene callus durus & curvatio, sanata guaiaco & hydrargyro.

Has observationes LANZONUS recusas dedit, & Dresdæ etiam redierunt 1691. 12.

In *Epistolis ad BARTHOLINUM* I. n. 44 de quartanæ curatione dixit.

T. II, ventriculi duo abscessus obs. 41.

Ib. obs. 97. abscessus inter primam & secundam costam, pure plenus, non longe a sterno distans, pulmo purulentus.

In *actis* Hafnienfibus Vol. I. obs. 78. Cardialgia, spiritus difficilis, sensus molestus ventriculi: feliciter dato emetico superatus. Tremor artuum, & debilitas a variolis.

§. DCCXXVI. EBERHARDUS GOECKEL.

EBERHARDUS GOECKEL Ulmenfis, clinicus.

EJ. *fidus Achates oder Frauen und Kinderbüchlein* 1665. 8.

EJ. *Betrachtungen des Zorns und der daraus entspringenden Krankheiten* Hall. 1665. 8. LEHMANN; etiam 1667. 8. TR.

EJ. *de venenis, eorum causis & antidotis* Aug. Vind. 1669. 12.

EJ. *epitome theoriæ practicæ de odontalgia, oder Bericht von dem Zahnweh* Nordling. 1668. 8. TR.

EJ. *enchiridion medico practicum de peste ejusque origine, causis, signis & antidotis, partim ex probatissorum medicorum libris, partim ex observationibus propriis concinnatum*. Annexus est l. de venenis Aug. Vind. 1667. 8. TR. 1682. 8.

EJ. *consiliorum & observationum medicinalium decades VI* Aug. Vind. 1683. 4. *.
Historia

Historia est integri alicujus morbi, ut scorbuti, luis venereæ, cum curatione, & plurimis medicamentis. Aliquæ curationes notabiles sunt, ut morsus canis rabidi absque symptomate sanatus. Acidularum analysis per reagentia; etiam per argenti solutionem in aqua forti. Non probes, quod diebus hostilibus a venæ sectione se absteriori patiat. Femina fulmine percussa, sanata. Epilepsia ab animalculo lacertam referente, & per secessum egesto. Ex panis gangræna mortuus, cum noster nihil contra moliretur. Figulum ex fumis saturninis laborantem, medicamentis ex hydrargyro sumtis sanavit. Ex halece menstruo sanguine venenato funesta nausea. A frigida potu, cum corpus a vino accensum esset, funestus eventus.

EJ. *curieuse Beschreibung des a. 1694, 1695, 1696 durch das Silberglätt verfaßten sauren Weins, und der davon entstandenen neuen und vormals unerhörten Weinkrankheit* Ulm. 1697. 8. TR.

EJ. *Bericht von dem Beschreyen und Bezaubern auch denen daraus entstandenen Krankheiten* Lipf. 1699. 8. TR. Idem, ut puto, l. cum sequente.

Tractatus polyhistoricus magicus medicus curiosus Francof. 1717. 8.

EJ. *Gallicinium medico practicum s. consultationum & curationum medicinarum novarum Centurie duæ cum dimidia* Ulm. 1700. 4. *. 1722. 4. TR. Historia morbi cum medicatione numerosisque formulis. Intercedunt & alia, ut anatomica, monstra, chirurgica, aquarum mineralium analyses. Superstitionem noster tamen non probat, ut puerum a dæmonio sylvatico perterritum, aphonium, convulsam, pedibus contractum, quæ omnia mala absque dæmone terror facere possit. Aliqua non gravissima narrat, ut curationem causi, qui in tertianam abierat, vindicante se natura. Febris tertiana syncoptica, absorbentibus & antidotis curata. Similibus asthma periodicum sanatum, & in universum his auxilijs noster fere indulgit. Struma enormis soporem faciens, funesta. (Ejusmodi casum in docto viro vidi, cui struma ferreum lethargum fecit). Hypochondriacum malum purgantibus acidis anodynis curat. Quartana febris corde quidem leporis, sed etiam sale ammoniaci & salibus lixiviosis sanata. Diabetes, rarum malum. In empyemate pericardium consumtum, pulmo dexter pene totus deletus. A fulmine occisus cadaver nigris maculis varium. In pleuritide absque venæ sectione noster absorbentibus usus est. Ex terrore circa ostium ventriculi natus anthrax, mollientibus & virus absorbentibus sanatus; & alius in dorso anthraxi & asthma sale volatili cornu cervi, spiritu salis ammoniaci sublatum. Cephalæa bimeltris, cum aurium dolor e enormi, deum pure per aurem effuso sanata. In consilio inserto WEFERI venerea mala lignorum decocto superata. Volvulus, cum hydrargyrum potum malum non sustulisset, purgante medicamento sanatus. Sphaceli spontanei pedis funesti. A devorato sublimato hydrargyro vomitus motus, data theriaci, felici eventu. Ambulandi impotentia curata lignorum decocto. Verum singula persequi non licet.

EJ. *von den wütenden Hundebissen* Augsp. 1679. 8. *. Varii a cane & sele de-

demorſi, in iis priuſquam hydrophobia erumperet, malum ſcarificatione, unguento Ægyptiaco, longa exulceratione, & remediis, etiam cancriſ combuſtis ſanati.

EJ. E. N. C. dec. II. ann. IV. obf. 27. Ex terrore in puero aſtonia & convuſio.

Obf. 28. Ex dentitione feriori decennis pueri convuſio, & ſyncope, ut difficulter reſtitueretur.

Ann. VII. obf. 125. empyema, cum non perforetur, funeſtum, de pulmone tantum tenuis pars membranacea reſidua, pectus pure plenum.

Obf. 126. capitiſ & auris diuturnus dolor, rupto abſceſſu, effuſo pure levatus.

Obf. 128. aſthma periodicum pene ſuffocans, ſanatum ſpiritu falis ammoniaci & calidiſ.

Et obf. 129. ſimilibuſ ſublatus dolor periodicuſ ſiniſtri hypochondrii.

Ann. VIII. obf. 60. morbuſ convuſivuſ, cum vario delirio. Emetico pulvere, deinde ſolitiſ abſorbentibuſ pulveribuſ æger ſanatuſ.

Obf. 65. cum hypochondriacuſ vitæ pertæſuſ hydrargyrum ſublimatum deglutiviſſet, horrida ſymptomata, vomituritiuſ, tormina, acutiſſimi doloreſ. Vomitu excitato, deinde data theriaca & butyro, atque lacte, demum æger ſervatuſ eſt.

Obf. 67. Tumor glanduloſuſ intra rectum inteſtinum natuſ, hæmorrhagiam periculoſam fecit.

Ann. IX. obf. 65. In puella tumor abdominiſ, pedum tremor, capitiſ convuſio, ſingultuſ, per treſ hebdomadaſ ab icctu majoriſ aranciſ.

Ann. X. obf. 164. a terrore doloreſ colici ferocet, inde febris intermittetis putrida, aliaque mala ſanata.

Obf. 166. convuſioneſ epilepticæ, ſedatæ expulſo animaculo læcertam referente.

Dec. III. ann. II. obf. 142. Febris tertiana in viro convuſioneibuſ ſtipata, ut cæcitateſ ſuperveniret, ſanata amariſ calidiſ.

Ann. III. obf. 53. Juveneſ hypochondriaci, in ſcorbuticam acrimoniam proni, colica convuſiva correpti & intolerabili cephalæa, perierunt, quarto ſervato, cujuſ ſimiliſ morbuſ fuerat.

Obf. 54. egeſtæ per lotium acut, clavi, cincinnatiſ crinium, alia abſurda, ut malum maniſeſto, ut noſter exiſtimat, ex ſaſcino eſſet.

Ann. IV. obf. 30. vinum aceto lithargyri emendatum. Inde enormia mala, colici dolores, paralyfis, hydrops, qualia etiam mala figulis impendent. Monasterium totum inde diris malis infestatum.

Ann. V. VI. obf. 37. Spasmi cynici herniæ sectioni supervenientis curationes, & alterum exemplum funestum.

Ann. VII. VIII. obf. 92. ex fistula inguinali erumpentes lumbrici, malum sanatum.

Obf. 193. Febris maligna petechialis infecit per flores, quibus cadaver pueri ornatum fuerat, eo malo abrepti: quos flores alii pueri olfecerant.

Ann. IX. X. obf. 73. a conclavi nuper calce oblito asthma, æstus, languor, sitis, plerique ægri sanati.

Obf. 75. epilepsia imprævisa, subito lethalis.

§. DCCXXVII. VARIII.

CASPAR THEOPHILUS BIERLING clinicus Magdeburgensis.

EJ. *diff. de elephantiasi* Argent. 1665. 4. Riv.

EJ. *adversariorum curiosorum centuria I. cum scholiis & appendice medicamentorum* Jen. 1679. 4. *. Morbus funestus Ducis HENRICI JULII, cui post morbum lentum calculi in vesicula fellea, ventriculus lividus sanguineam materiem continens. Sopor, delirium ex esu hyoscyami, extracto castorei cesserunt. Esu viperæ sublata symptomata morsus viperini. Febris intermittens cum tumore sinistri hypochondrii, sanata lapidis candefacti vapore calido. Cœliaca vera, s. tabes cum excretionem materiæ albæ. Ab arsenico in mortario tuso, cum vapor ore receptus fuisset, tumor universi corporis. Sulfuris suffitu epilepsia curata (aut certe paroxysmus sublatus). Hydrops purgantibus sanatus, deinde roborantibus. In cadavere reperta vesicula fellis aqua plena & lapidibus. Ex ira erysipelas; cum tumor aperiretur, in ulcus abiit immedicabile. A febre quartana hydrops, facile sanatus. Contra pharmacopœum ægros curantem. Lepra Græcorum. Felix in febre hungarica ostreorum desiderium. Toxicum ignotum, quo integra familia venenata fuerat, oleo superatum. Scriptionum ad omnes morbos insignis numerus, non absque superstitione.

EJ. *consilium febrifugum* Magdeb. 1680. 8. Germanice *Gutachten wider die Pest* Helmst. 1680. 8.

EJ. *problema pharmaceutico medicum an in peste Magdeburgensi medicamenta pro et contra evacuantia tuto præservationis & curationis gratia exhibita fuerint, necne* Helmst. 1684. 4. lego & 1689.

EJ. *tractatus medico politici prodromus* Lips. 1691. 8. TR.

Tom. III.

Y

EJ.

EJ. *thesaurus theoretico practicus continens observationes & curationes medicas, cum J. MICHAELIS arcanis* Jen. 1694. 4. Alii Magdeb. 1693, 4. cum præf. JAC. WOLFII.

EJ. *medicus theoretico practicus* Jen. 1697. 4. TR.

In E. N. C. Dec. I. obs. 152. atrophiam ex diarrhœa chylosa.

Obs. 253. febris tertiana, sublata verme supra scapulam exeunte.

Obs. 268. sterilitas a carnea excrementia os uteri claudente.

§. DCCXXVIII. VARIÏ.

MICHAEL LIPARI Messanenensis, in MALPIGHIIUM scripsit *Galenistarum triumphum neotericorum medicorum insanias fluidis eradicantem, ne mortales ex eorum perpetuo sepeliendis doctrinis immatura inno violenta morte moriantur* Cosenza 1665. Capite ob rebellionem idem plexus fuit, acer homo, vel hoc titulo teste.

J. ALOS Barcinonensis. EJ. *criticum apologema adversus stateram jatricam* MICHAELIS VILLAR prodiit Barcinone 1665.

EJ. *Pharmacopœa Catalana* ib. 1686.

EJ. *disquisitio de corde hominis physiologica anatomica* Barcin. 1694. In ea continetur obs. 22. an ex invento sanguinis circulo mutata rationalis methodus medendi; obs. 23. chirurgia infusoria: obs. 24. de transfusione sanguinis ex altero animali in alterum: 27. de variis & notabilibus pulsuum præternaturalium differentiis SEQUIER.

PETRI MICHAELIS de HEREDIA archiatri Regii, *de morbis mulierum & utero gerentium* Lion 1665. fol. Redit in operibus omnibus.

EJ. *opera medica* Antwerp. 1690. fol. 4 Vol. In volumine I. *de differentiis febrium.*

Vol. II. *Commentaria in HIPPOCRATIS l. de morbis popularibus* 1688. fol. 1690. fol.

Vol. III. *de morbis acutis, somno, vigilia, delirio ejusque causis* Lion 1685. fol. Antwerp. 1691. fol.

Vol. IV. *de affectibus particularibus & de mulierum & utero gerentium morbis* Lion. 1665. 1685. fol. Antwerp. 1690. fol.

Hanc editionem recognovit & emendavit PETRUS BAREA d'ASTORGA.

HIERONYMI NIGRISOLI *Progymnasma de hirudinum applicatione interna parieti uteri in puerperis & mensum suppressione; de succi citrei & limonii viribus & usu in febricitantibus & puerperis; de vena in febribus malignis secanda an superior an inferior; de Romana muliere per biennium utero gerente* Guastalla 1665. 4. FALC. BUR.

ANTONII PETITÆI *Crisimologium dierum crismorum ratio* Amicus 1665. 8. GUNZ.

HIERONYMI BARBATI *de arthritide* L. II. Venet. 1665. 4.

DANIEL GEORG MORHOF viri docti, *Princeps medicus* Rostock 1665. 4. *. Historia sanationum a Regibus Gallix patratarum, in Hispania etiam tentatarum. Sed & CAROLUM II. Angliæ Regem scrofulosum tetigisse vidit. Hispanorum *saludadores*, qui inhalando sanant, VALENTINUS GREATRAKE.

EJ. *polyhistor literarius philosophicus & practicus, s. de notitia auctorum & rerum commentarii* Lubec. 1692. 1695. 4. 1732. 4. *. Præter notitiam antiquorum, variis modis tamen ad medicinam spectantium, huc facit Tomi III. liber VII. medicus, perbrevis quidem. De Bibliothecis, de MS. de libris ineditis, prohibitis, inpiis. Existisse tamen BASILIUM VALENTINUM. Libri chemici, illi veterum Ægyptiorum. Societates eruditæ. Bibliothecarum & catalogorum scriptores & vitarum. Polygraphi, Epistolographi. Memoriae subsidia. Scriptores Græci. Latini. Poetæ antiqui, veteres, Philosophi huc & ARISTOTELES. Historia naturalis ut instituenda sit. Physica poetarum, philosophorum nuperorum, Paracelsi. De elementis, lapidibus, salibus, plantis, animalibus scriptores.

EJ. *de auro* Kiel 1690. 4.

PETRI LAMBECII literatoris, *Commentarii de Bibliotheca Cesarea Vindobonensi* Huc faciunt Liber II. Vienn. 1669 fol. B. B. quo Græci quidam codices fusissime describuntur, specimina eduntur codicum, sæpe ab editis diversa, demum de vita & ætate scriptorum quæritur. Potissimum hic DIOSCORIDIS in alphabeti speciem redacti, & JULIANÆ ANICIÆ sumtibus seculo VI. exarati descriptio habetur, cum inutilibus, quod doleas, figuris; sic de CRATEVA; aliisque Græcis medicis, vitæ & scriptorum monumenta.

In *itinere Tirolensi* recenset Codices MS. nuperorum medicorum, etiam morbos.

L. VI. ib. 1674. fol. dicuntur codices medici Græci, plusculi, neoterici & semibarbari, tamen etiam HIPPOCRATIS, GALENI, AETII, ORIBASII, MOSCHIONIS. Ex EUTECNII ad NICANDRUM scholiis desunt animalium icones. Ex codice arabico icones serpentum. Iterum de DIOSCORIDIS codicibus.

L. VII. ib. 1675. fol. Quadraginta philosophorum Græcorum codices, quos inter plusculi medici, imprimis neogræci. Fusissime etli & absque ullo ordine vir Cl. scripsit, neque ad ea satis advertit, quæ præcipua erant, bona utique sua habet propria, neque alibi reperiunda.

CÆSARIS EGASSI BULAEI *historia universitatis Parisiensis, ipsius foundationem, actiones, facultates &c. privilegia, reformationes a CAROLO M. ad nostra tempora complectens* Tom. I. ab a. 801. ad 1100. Paris. 1665. f. T II. ab 1110. ad 1200; ib. 1665. fol. Tom. III. a. 1200. ad 1300., ib. 1666. fol. Tom. IV. ab a.

1300 ad 1400. Tom. V. ab a. 1400. ad 1500. Tom. VI. ab. a. 1500. ad 1600. ib. 1673. f. B. BUN. Multas ob causas ad bibliothecam medicam pertinet.

Comes de FLISCO *de fato annisque fatalibus tam hominibus quam regnis* Frf. 1665. 4. TR. si huc facit.

Epistola clariss. virorum & responsa tum medica, tum philosophica Rotterdam 1665. 4.

FRANCISCUS PIENS *de febribus in genere & specie ex veterum & recentiorum scriptis perpeusis* Amsterd. 1665. 8. 1669, 8. Genev. 1689. 4. cum adnot. MANGETI.

§. DCCXXIX. * VARII.

MONCONIS *voyages* Paris. (Amsterd.) 1695. 8. vol. 5.*. Germanice Augsp. 1697. 4. Ex magistratibus patriis fuit, curiosissimus homo, ut arcana & peculiariora aliqua videret, Europam, Asiam & Africam adiit, magica venatus & lapidem philosophorum: hæc quidem Cairi & alibi meras reperit esse fabulas, passim tamen magnam vim scriptionum medicarum, chemicarum, physicarum collegit. Non omnia fida esse, facile dederò: neque credo viro, sanguinem vulpis in vesicam injectum calculum solvere: neque sympathiam sanguinis & vitrioli calcinati. Melior est scriptio ad gangrænam ex aristolochia in vino cum saccharo temperato. Plurima hippiatrica. Bryonia ad hydropem, in vino infusa. Pueris macilentis vermis ex recto intestino erepsit. Radicis cardui asinini cortex ad ambusta. Balsamum ad vulnus ulcerosum, hoc unguentum ipse expertus est, cum alias pleraque aliena fide recenseret. Sideritis ad pleuritidem. Ad arenulas canceri vivi contriti. Varia, quæ in confesû societatis Regiæ Britannicæ audiverat. Pice liquida in dorsum illita bufo occisus. Bardanæ laudes ad pleuritidem. Scriptio pulveris comitissæ (Kent). In T. III. integrum volumen scriptionum s. formularum.

JEAN THOMAS RIOLLET *remarques curieuses sur la theriaque, avec un traité sur Porvietan* Bordeaux 1665. 8. RIV.

BELL'S *remembrancer of christenings and mortality containing the weekly bills during the plague* 1665. 4. OSB.

London's dreadfull visitation, or a collection of all the bills of mortality for the year 1665.

Certain necessary directions as well for the cure of the plague, as for preventing the infection by the colledge of physicians Oxford. 1665. 4. MEAD.

GUALTHER NEEDHAMS *medela medicinæ a plea for the free profession and a renovation of the art of physik* Lond. 1665, 8.

GUIL. DRAGE'S (DRAGEUS) *pyretologie* Lond. 1665. 12. De febribus intermittentibus, nescio an nomen latinum sit.

W. G. *A true gentlewomans deligth wherein is contained all mainer of cooking* Lond. 1665. 8.

NIC. MATTH. SIEGFRIED *wahrhaftige Beschreibung des balsami vita s. sulphuris oder Schwefelbalsams* Schleusingen 1665. 4. TR. 1676. 4.

ROBERT HOOKE mathematicus, mechanicus, a societate Britannica anno-
na sublevatus, ut experimenta in confessu faceret, vir meditabundus & melan-
cholicus. E. J. sunt *Philosophical experiments and observations*, quæ post mortem viri pro-
dierunt edente GUILIELMO DERHAM Lond. 1726. 8. *, Mortes boum & ovium
a gramine in asperam arteriam recepto vidit. Colica a fumis plumbeis in comi-
tatu. Derbyshire endemia, etiam animalibus infesta. Vir periodice aphonus. Al-
vi, hinc & lotii, suppressio, extracto de ano lapide sublata. Agnus in omento
matris repertus. Orvietani vera scriptio. Vis narcotica cannabis Banguæ. Puer
ex sumpto pulvere cynæ vomuit animalcula numerosa, millepedum similia.

ANDR. MACKII *Unterricht wie die ungarische Krankheit zu erkennen* Rudol-
statt 1665. 4. TR.

*Officina pharmaceutica Quedlinburgica, Verzeichniß aller Materialien so in den
Apotheken zu Quedlinburg zu bekommen* Quedlinb. 1665. 4. 1701. 4. TR.

*Der Stadt Bremen erneuerte Apothekenordnung samt beygefügter Specification der
medicamenten und deren preparation* Brem. 1665. 4. RIV.

Hausmittel für schwangere und gebährende Frauen Ingolstatt 1665. 8. HEIST.

GEORG KRESLIN *neuvermehrtes und verbessertes Aderlaßbüchlein* Nürnberg
1665. 8.

J. ANDR. CAMMERER *Bericht wie sich schwangere Weiber zu verhalten haben,
oder astronomischer Grund von aderlassen, schröpfen und baden* ib. 1665. 8.

§. DCCXXX. MICHAEL ETTMULLER.

Lipsiensis Professor, ex chemica HELMONTIANA & SYLVIANA schola, aci-
dorum hostis, patronus absorbentium, ante diem vitæ finem fecit, non supra
39 annos natus, & suo tamen tempore inter celeberrimos medicos habitus est.

Ipse pauca scripsit, varia vero eo vivo ab aliis edita sunt, plurima post mor-
tem viri.

Disputavit a. 1663. 4. *. *de singularibus*, sed auctorem puto esse G.
WELSCHIUM, qui idem præses fuit.

Inauguralis disputatio ipso auctore prodiit Lipsi. 1665. præside M. F. FRIESE cum tit. *coralliorum tincturae examen*. Chemiæ inter artes medicæ partes nosster plurimum se dedit. Num genuina detur tinctura quærit, num mera corrosio, aut pulvis coralliorum in liquore suspensus. Veram tincturam non extare, solutiones vero aliquas non inutiles. Laudat, quæ sit coralliis in succo citri solutis superfusis, spiritu assafras: aut spiritu coralliorum super coralliis repetito digesto.

EJ. *de morsu viperæ* Pr. S. R. SULZBERGER Lipsi. 1666. 4. *. 1679. 4. *. 1685. 4. *. Pene cum CHARASIO adfirmat, mortuam viperam non nocere, totam esse alexiteriam, neque vivam, nisi irritatam mordere. Deinde signa morsus & curationem dat, quæ obtinetur vinculo injecto, ustione, aliis modis.

EJ. *de chirurgia infusoria* Lipsi 1668. 4*. De nobili Lusato, cujus venator infuso in venam vini spiritu canem inebriaverit. Ipse auctor spiritum sulfuris iniecit, inde canis periit, sanguine non coacto (cani enim etiam sanissimo viscidus est sanguis). Oleum tartari sanguinem dissolvit, necem perinde intulit; sic a mercurio sublimato, in aqua soluto & injecto, animal periit, eliquato sanguine.

EJ. *medicina Hippocratico ehymica* Lipsi. 1673. 4. *. 1679. 4. 1684. 4. *. Leid. 1671. 12. *. nempe auctoris, qui chemicis principiis adoptatis, veterum laudes vel honoris causa cum laudibus chemicorum conjungebat. Vera enim HIPPOCRATIS studia, & accuratam morborum adnotationem, nosster non urfit.

EJ. *de dolore hypochondriaco vulgo, sed falso putato splenetico* Lipsi. 167. 4. *. Recte lienem absolvit. Vidit in hoc malo colon summe distentum, gyrum ejusdem intestini sinistrum arctissime contractum. Auctor dicitur, qui respondit, EMANUEL BLUM.

EJ. *valetudinarium infantile* Lipsi. 1675. 4. *. Crinonum icon microscopice aucta, adeo difformis animalculi, ut vix adgnoscas animal esse.

EJ. auctore respondente ADAM SIGISM. SCHOLZ *cerebrum orca vulgare suppositivum spermatis ceti larva develatum* Lipsi. 1671. 4. *. Valde laudat sperma ceti ut venereum, anodynum, antihystericum, ad tormina utile, ad catarrhum suffocativum, & asthma, hic potissimum manifesto nociturum.

EJ. *de medicis balneis artificialibus* Lipsi. 1672. 4. *.

EJ. *de malo hypochondriaco auctore & Resp. I. CHRISTOPHORO TROPANEGGER* Lipsi. 1676. 4. *. 1684. 4. *. In ventriculo malum residere,

EJ. & A. Resp. GODOFREDI WEINLIG *de epilepsia* Lipsi. 1676. 4. *.

EJ. & A. Resp. MAXIMILIANI PREUSS *parva magnorum morborum initia* ib. 1676. 4. *. Experimentum ETTMULLERI, Pomum colocynthidis a sale tartari
omni

omni vi purgante exui, neque pondere minui. Mercurium vitæ a spiritu vini cicurari, ut deorsum alvum ciat. Una guttula olei anisi 30 libras aquæ odore imbui &c.

EJ. & auctor. Resp. J. FRID. ITTIG *disp. de temulentia* Lips. 1678. 4. *

EJ. *vis opii diaphoretica* Lips. 1679. 4. *. Jen. 1682. 4. *. 1696. 4. GUNZ. Venet. 1727. 4. Melioris notæ & verissima *disp.* Certum enim est, ab opii usu pulsum augeri, perspirationem cum caloris sensu cieri, relaxatis una poris; hinc in calculo utile esse: ab ejus usu lotium salibus crySTALLINIS plenum reddi, quod cum doloribus pallidum sit & tenue. Phthificis consummatis convenire. Nonnunquam, (& verissime) opium vomitum movisse.

EJ. *de præcipitantium vero usu feroque abusu* ib. 1681. 4. *. respondente J. GUILIELMO PAULI, postea professore Lipsiensi. Nempe de absorbentibus, omni laude dignis secundum auctorum, cum plerorumque morborum acor causa sit & fomes. Fixa tamen absorbentia non ultra primas vias operari. Ventriculo molesta esse. Acorem morbosum nimis figere, nocere coctioni ciborum, recidivas facere.

EJ. & Resp. GEORGII MELCHIORIS WIEDEMANN *de corpulentia nimia* ib. 1681. 4. *.

EJ. *idea præscribendarum formularum* ib. 1682. 4. *. Integer tractatus: in elegantia formularum noster cum WEDELIO excelluit.

EJ. *oratio ad inaugurationem cathedra botanica* ib. 1682. 4. *. Ut ars asperiora medicamenta mitiget. Sulfur antimonii in formiferum, & mite, medicamentum reformari. Salem tartari vegetabilium omnium vim frangere.

EJ. *de singularibus* R. filio M. ERNESTO Lips. 1683. 4. *. nempe medicamentis alicui medico propriis, unigue morbo subigendo destinatis. Displicere, quod a rationali medicina abducant. Male ab inventoribus occultari.

Quæ sequuntur *posthuma* omnia, eorumque pluscula sublestæ fidei sunt.

Primum continuo a morte viri J. CHRISTOPHORUS AUSSFELD M. D. Hamburgensis, Leidæ, suo sumtu a. 1684. 4. *, edidit *Chemiã rationalem ac experimentalem curiosam*, & multa alia, præter prælectiones Cl. viri se editurum promisit. Eam chemiã publico programmate supposititiã esse ETTMULLERI vidua & filii monuerunt. De ea tamen hoc loco dico, quod ipse filius fateatur, videri prælectiones esse chemicas, a PARENTE statim ab adito munere publico dictatas. Cæterum veri nominis chemia est, in qua multa sunt, quæ ad artem medicam faciunt, ut caput de correctione medicamentorum acrium. Purgantia drastica ex regno vegetabili sumta, per acorem mineralem fere corrigi. Elaterium tamen melius fermentatione cicuratur. Colocynthis temperatior, sic opium. De præparatione medicamentorum. Non simplicia consideranda, sed integræ compositionis vires

vires. Cæterum ETTMULLERUS filius hanc chemiam in sua editione omisit, tum GEORGIUS FRANKE in editione Francof. 1688. fol. *.

Succedit, eodem ut puto AUSSFELDIO curante, *medicus theoria & praxi instructus, i. e. fundamenta medicinæ vera* F. Lips. s. potius Dresd. 1685. 4. *. Lion 1685. 4. Pathologia, hygieine & therapeutice huc faciunt. Prælectiones sunt, cum additis notis. Theoria fermentorum, acidi morboſi, necessariorum in morbis acutis volatilium medicamentorum & calidorum, hic redit. Citatorum locorum paginas editor addiderat. Experimenta nonnulla in urina facta. Eam ab adjecto oleo tartari magnum sedimentum ponere (sed & aqua fontana ab oleo tartari album pollinem dejecit). Idem lixiviosi sales urinam turbidam limpeditate restitunt, sanæque reddunt similem. Cum spiritu nitri sales crystallifati parietibus matulæ adhærescunt, & urina magis turbatur; ut adeo alcali lotium naturali simile reddat, acor morboſo, adeoque concrementa producat. Multa vero sunt & peculiaria experimenta. Sudorem in acutis valde commendat. Epilepticus idemque venerea lue infectus, hydrargyro ab utroque malo liberatus est. Hic libellus cum utilia contineat, tamen pro suppositio habitus, & in operum collectionibus omisus est.

Sed etiam Londini 1683. 4. Lugd. 1685. 4. 1686. 4. 1690. fol. curante PETRO CHAUVIN, Leid. 1685. 4. *. prodierunt *Opera omnia theoretico practica, morborum omnium dilucida descriptio & curatio per selectissima. Acc. Chirurgia medica, methodus consultatoria, tum tractatus aliqui particulares.*

De Leidenſi & Lugdunenſi editione ACTA ERUDITORUM conqueruntur (a).

Iterum Lugduni *opera pharmaceutica*; SCHROEDERUS *dilucidatus*; *Comm. in D. LUDOVICI l. de pharmacia moderno seculo applicanda*; *Pyrotechnia rationalis, s. Collegium chymicum experimentale* Lion 1686. Perinde prælectiones extemporanæ, adeo neque elaboratæ scholæ.

Alium codicem nactus bibliopolas edidit *Opera omnia* curante GEORGIO FRANCO Francof. 1688. fol. *. Eo volumine continentur, 1. *Institutiones medicæ*. Pathologia, ut in l. jam citato, semeiotice brevissima, therapeutice.

2. Porro E.J. *adnotationes practicæ ad Institutiones medicas ex prælectionibus anni 1670.* Pleraque in formulis versantur. Malignitatem, & contra eam calida alexipharmaca hic & alibi noster confirmat.

3. *Collegium practicum de morbis humani corporis*, perinde ex prælectionibus descriptum, tamen ut citationes etiam adjectæ sint. Inter purgantia præfert antimonialia, eaque infusa, & jubet ad liquoris pondus magis adtendere, quam ad pulverem. Prælectionem sublitaneam excuset, quando Cacao cum *Cocosnüsse* confundit. Verum, ne per singula eundo in inmensum labor crescat, de solis dicemus variolis.

(a) 1685. n. 7.

Mira historiola J. MICHAELIS, variolarum in uno latere, morbillorum in altero, tum variolarum, quæ eodem tempore diffitis locis habitantes fratres invaserint, occiderint. Curatio suscipienda per bezoardica & alexipharmaca. Febrem modo simpliciter malignam esse, modo cum ardente maligna complicatam. Petechias tamen sudoriferis non urgendas. Alvum non laxandam, ne clystere quidem, cujus effectus funestus esse possit. Hoc pessimo J. MICHAELIS præcepto ipse me puerum pene jugulatum fuisse memini, cum medicus alvum 14 diebus clausam immotus contemplaretur. Vomitus in principio mali in malignis sæpe jure cieri. Venæ sectioni nullum locum esse. Cum sanguis tamen a sale volatili in morbis malignis dissolutus sit, acida oportere cum alexipharmacis conjungere. Opium in malignis salutare esse, non ita theriacam. In variolis motus nimis potius conspiciendus est, & putredini resistendum. Inter sudorifera eminere camphoram, deinde ex cervo desumpta medicamenta, & ex vipera, tum calculum humanum bezoari vi sua æqualem, sulfur antimonii fixum, bolum, terram sigillatam (mirum cum acidis consortium, quæ, & quidem mineralia, pariter laudat); sudorem etiam pane calente ciet umbilico imposito. In principio præcipitantiæ (absorbentiæ) conferre, in progressu sudorifera. Morbillorum eruptionem promptam, urget liquore cornu cervi succinato cum aqua florum sambuci propinato. Hæmorrhagiam narium bufone adpenso compefcit. Retrocedentibus variolis vesicatoria potentissime mederi. Pustulis lardum imponit, pessimo iterum consilio. Salvationem symptoma esse. Proxima variolis febris purpurata *der Friesel*, cujus causa sit malignus & sui generis acor.

Ej. *chirurgia medica*. Pariter fere in formulis est, atque in medicamentis internis. In contusione non expectandam maturationem, & prius sedem mali incidendam, ne in gangrænam abeat. Parotidum maturatio cepis adjuvanda. Carbunculo in medio apice illiniendum antimonii butyrum, aut emplastrum arsenicale A. SALÆ. Oedemati cataplasma ex caprillo stercore inponendum: Strumis emollientia, ut suppurentur. (Nunquam struma ad suppurationem duci debet), habet tamen & spongiæ. Scirrhus radix bryoniæ cum caprillo stercore.

4. *Collegium consultatorium*. Casus ut videtur varii, ut quisque auctori curandi obtigerit, ad quemque consilia & formulæ. Catarrhus a. 1675. per Germaniam epidemicus; etiam cum dolore punctorio pectoris conjunctus. Laudano & pappaveraceis hic usus est. In dysenteria iterum acorem accusat, & terras absorbentes opponit, opio in progressu mali abstinet (non bene). Casus sunt 38.

5. SCHROEDERUS *dilucidatus*. Hic iterum desideres, ut abessent vires imaginariæ temere ubique plantis tributæ, quæ nihil ejusmodi vere possint præstare. Plantarum ad veneficia catalogus, nullo iterum fundamento nixus. Mireris de arnica scribentem dicere, plantam esse exoticam, de ea se nihil legisse, quæ tamen multo prius Germanis nota fuerat. Quis ferat hydropem, bellidis usu curatum? Sutarum a cephalæa discessionem MICHAEM emplastro de ranis cum emplastro de betonica misit curasse. Bistortam sanguinem effusum dissolvere, acerbam plantam; Dentiscalpia ex buxo facta vi narcotica dentium dolores sopire. Secunda-

rum humanarum mira efficacia. Argentum capiti respondet, ejus malis & epilepsiæ medetur.

6. *Commentarius in SCHROEDERUM & MORELLUM, inque eorum methodum præscribendi formulas & præparationem medicamentarum compositorum.* Artificis opus.

7. *Commentarius in D. LUDOVICI pharmaciam moderno seculo accommodatam.* Iterum artificis opus. Sirupos ob naturam ad fermentationem pronam in morbis acutis non convenire. Cohobationem, quæ fit spiritu proprio super siccam plantam adfuso, nullius esse usus. Materiam perlata CRUGERI ex lapide violaceo parari (Granite obducto bysso rubro iridem redolente). In aloe vim purgantem a parte gummea esse, tormina & hæmorrhoidum excitationem a resina. Scammonium veterum nostro multo mitius fuisse. Colocynthis grana aliquot cum sale tartari blande alvum expurgasse. Succo elaterii recente ad cochlear dato auctor hydropicum valide purgavit. Fermentatione se ex elaterio potum vinosum obtinuisse, cujus spissatum extractum blande alvum duxerit. Ad asthma iridis succus proficuus est. Casu datus albus helleborus pro nigro, cum periculo vomitum & alvum civit. Angelicam Helvetiorum Germanica præstare, nimis civiliter, cum in Helvetia Angelica vera rarissime crescat, & fere ex ultimo septentrione accersi debeat. Hoc cæterum opus in universum ex melioribus est.

Pyrotechnia rationalis. Collegium, quod in locum chymicæ primo loco dictæ successit. De tribus principiis chemicis. De acido ventriculi nihil inquit se dicere, cum a nemine non admittatur. Recte, omnem animale adipem acorem continere. Salem ammoniacum singulare esse stomachicum adversus *απεψίαν* remedium, summum etiam febrifugum post vomitum datum, potentius futurum, si cum cancerorum oculis conjunxeris. Salem marinum recte sal fontano præfert; sale heterogeneum nitro admistum ejus esse vitium, quod sal fuerit omnino marinus. Ab alcali fixo nitrum optime depurari. Spiritum nitri in febribus malignis aliis acidis spiritibus mineralibus præstare. Ætheris, aut certe liquoris anodynii vestigia in sale volatili, quem noster lenissimo igne de spiritu vini conjuncto ignis vi elicit. Camphora in spiritu nitri soluta potens adversus maniam medicamentum est. Recte, plerumque in vitriolo ferrum cum cupro mistum subesse. Omnino vitriolum calcinatum aëri expositum novum dat spiritum acidum. In antimonio multum latere hydrargyrum metallicum, qui de natura saturni participet. De hydrargyro fuse: Mercurium vitæ cum mercurio dulci tritum abire in catharticum innocuum. Stannum sulfure abundare, & cum nitro in igne agitata inflammari.

Post octo annos successit editio J. CASPARI WESTPHAL Francf. 1696. fol., quam editor per decem annos integros ETTMULLERI auditor duplo auctiorem vocat. Sed MICHAEL ERNESTUS auctoris filius parum ei accessisse monet, & parum in eo quod accessit boni esse, synopsis enim institutionum frustra adjici,
cum

cum institutiones ipsæ prostant. Confusum de præscribendis formulis tractatum differtatione authentica deteriorem esse.

Alia editio operum omnium Lugduni (Lion) dicitur a. 1690 prodidisse.

Alia Londini 1701. 8.

Alia Amstelod. 1702. hæc minus plena FRANCIANA.

Demum successit Francof. 1708. fol. 3 vol. * editio, quam MICHAEL ERNESTUS MICHAELIS filius curavit, jam a. 1703. adornatam. Hanc ex chartis paternis plurimum auxit, & ex prælectionibus. Accessit vero præter FRANCIANAM editionem, *discursus physicus de principiis rerum naturalium*, breve opusculum, in quo chemia saliumque historia cum morborum origine connectitur.

Tentamina uromantica. Hic experimenta redunt, quæ diximus, facta a. 1676. in urina humana, cui varios sales admiscuit, sed ornatus hic repetuntur pleniusque, omnino centum quinquaginta, deinde in P. II. corollaria subjecta sunt. Lotii colores ab acido esse, aut a concentratione contentorum. Deinde urinas per morbos persequitur. In febribus acorem mali causam esse, eoque superato febrem superari. Coctionem poni in acoris conversione in salem neutrum, quæ per effervescentiam fiat.

Inde *Collegium chemicum* satis fufum anni 1671. omitto hætenus, etsi cum medicina utique connectitur.

Tentamina chymica. Experimenta nempe auctoris propria. Processus chemici. Eventus præcipationis per spiritum urinæ factum, ejus spiritus ad acores chemicos habitus, deinde cum solutione plumbi. Cum eodem conjuncturem succorum vegetabilium phænomena, singularium etiam plantarum destillationes, spiritus fetidus hyoscyami, qui debiliter fermentat, & tamen factorem deponit. Experimenta cum magnesia facta. Fermentatio vinosa. Sanguinis phænomena cum admittis salibus chemicis & acore marino, sic cum ovo, cum bile, liquore &c.

Disputatio de fermentationis & putredinis convenientia, cui annus non additur, quo proposita fuerit. Duas has mutationes sibi opponi, illam in acorem tendere, hanc in alcali.

Tomum II. solum efficit *collegium practicum*, non modicum volumen. Morbos a capite ad calcem hic auctor persequitur, unicum vero ego caput excerptam, *de febribus malignis*. Ita dici, quæ subito vires prosternant, & quarum magna sint symptomata. Sudorem subdulce quid & fatuum olere, quale quid cadavera sub initio putredinis spirant. Se in arthritide vaga sudorem acidum percepisse. Degluttonem difficilem frequens & lethiferum symptoma esse. Causam contagiosorum morborum esse in maligno fermento multiplicabili, quod se ad societ mumiæ humanæ spiritali, vitali. Naturam ei esse acidam volatilem,

& superari iis, quæ acori resistunt. Et sanguinem adficere, & spiritus, hos destruere. Ad curationem requiri expulsionem fermenti per eruptiones cutaneas, humorum restitutionem in naturalem temperiem, per balsamum, sulfur, alexipharmaca, theriacam: sed in principio mali vomitum cieri debere. Opium utramque replere paginam. Vescicatoria utilia esse. Inde formulæ, sudoriferorum potissimum. In petechiali febre peculiariter malum placidum videri, etiam tunc quando proxime nunc lethum inferet. Omnibus rite factis ægros non difficulter convalescere, per vomitoria, sudorifera, absorbentia, theriacalia, vescicatoria. Purpuram *Friesel* oriri a sale volatili, acore sui generis maligno saturato. Curatio eadem. Scorbutum cum malo hypochondriaco confundere objicit Cl. LIND.

In T. III. *Collegium medico chirurgicum* ei substitutum, quod olim prodierat *chirurgia medicæ* nomine. Mumixæ & magneticæ curationi fidem præstat.

De chirurgia transfusoria disputatio, non alias ni fallor, excusa. Collectio experientiarum passim factorum. Totam cæterum curationem improbat, de ejus incommodis monet, ad juventutem reparandam frustraneam esse confirmat, vitia sanguinis rarius curare vult, prodesse tamen melancholicis forte, & iis qui cum periculo hæmorrhagiis obnoxii sunt, plerisque in morbis nihil posse, quos recenset.

Collegium medico practicum. Amplum opus. Ægroti sunt 318, quorum morbos noster breviter describit, & sua consilia subjungit. In exemplo, Pleuritis est ab acore; ejus casus pene desperatus, ægra tamen servata per alcalia volatilia, absorbentia, laudanum, sudore suborto, absque venæ sectione. Hepatis inflammatio iterum ab acido viscido fit, pulsus ei undosus est, curatio obtinetur per cremorem tartari, antiscorbutica, epithemata. Hæmoptyses ab ulcere tibix clauso. Funiculus tunc aperiendus, pulmo hedera terrestri & chærefolio consolidandus.

EJ. casus & observationes 313 multo breviores. Tussis humida pectoralis. Noster oxymelle squillitico usus est, papavere, opio. A verberibus in femina epilepsia, sanguis per alvum: clysteres dati, & spiritus falis ammoniaci, bono eventu. Phthisi oppositum sperma ceti, & oxymel squilliticum, frustra, ut expectares.

Vitam dedit filius cum hac editione, & dederat JOACHIMUS FELLER Lips. 1681. f. B. BUN.

Curante NICOLAO CYRILLO Napoli 1728. fol. opera ETTMULLERI recusa sunt.

Hic animadversiones acceperunt, de quibus M. ERNESTUS ETTMULLER in *Actis Erud.* conquestus est, sed respondit in *Bibl. Italica* T. XVIII. CYRILLUS, tum in proprio libello, quem dicemus.

Porro *Opera omnia* MANGETUS & CYRILLUS Genev. 1736. fol. 4 vol. recusa dederant. Plena repetitis & inutilibus esse filius queritur, & *Institutiones* per theses cum adnotationibus practicis omisit, quod in amplioribus *Institutionibus* redeant.

Compendium operum prodiit Lond. 1702. 8. Amstel. 1702. 8. 2 vol. & Lion vel Basil. 1705. 8. *. absque nomine viri. Germanice *kurzer Begriff der ganzen Arzneykunst* Basil. 1738. 8. 2 vol. Leipz. 1717. 4. 1735. 4. cum SYDENHAMIO Anglice Lond. 1699. 8. 1703. 8. 1712. 8.

Seorsim prodierunt ex operibus Cl. viri, ut videtur, decerpta capita *Tractat von Flek fiebern auch andern bizigen und zufalligen Krankheiten in einem consilio medico* gezeiget Freyburg 1726. 8. Tr.

EJ. *practice of physik* aliquod fuerit ex operibus jam recensitis, quæ prodiit Lond. 1690. 8. Fuerit idem cum Gallico libro *Pratique de médecine speciale sur les maladies, avec des diss. de l'auteur sur l'épilepsie, l'ivresse, le mal hypochondriaque, la douleur hypochondriaque, la corpulance & la morsure de la vipere* Lion 1691. 12.

Libelli CYRILLI quos citavi sunt, I. *In ea que in Actis Lipsiensibus 1731. M. Maj. de Neapolitana operum ETTMULLERI* editione carperat. Responderat M. E. ETTMULLER filius. CYRILLUS iterum respondet, non ille molliter.

Pro N. CYRILLO pugnatur in l. inscripto *vindicie adversus Lipsiensium responsiones*, perinde 4. *. ACTORUM ERUDITORUM auctores pro ETTMULLERO responderant, noster se tuetur. Verum tota lis non est tanti.

§. DCCXXXI. DISPUTATIONES.

J. BERGER *de lue venerea* Leid. 1665. 4. Pl.

J. de LOUVAIN *de palpitatione cordis* Leid. 1666. 4. MOELL.

GIBERT RULE *de rachitide* Leid. 1665. 4. *.

WILHELM de VRIES *de peripneumonia* Leid. 1665. 4. *.

DANIEL WESTELIER *de scorbuto* Leid. 1665. 4. *.

CORNEL. v. DYCK *de suffocatione hypochondriaca* Leid. 1665. 4. *.

HUBERT HOEN *de syncope* Leid. 1665. 4. HE.

CHRISTIAN POLITIUS *de catarrho* Groning. 1665. 4.

SEPTIMIUS ANDREAS FABRICIUS *de catulis hydrophoborum* Patav. 1665. 4. *. Imaginarios esse.

EJ. *μελετημα ιητρικον medicina universalis* Venet. 1666. 4.*. ejusmodi ad versus medicamenta. Adjecta est historia duorum serpentum, qui a purgante medicamento fumto de pueri alvo prodierunt.

EJ. *discursus medicus de termino vite humanae* Rom. 1666. 4. TR.

MARCI KOCH *de melancholia hypochondriaca* Argent. 1665. 4. PL.

J. MITHOB *de passione colica* Argent. 1665. 4. MOELL.

J. PHILIP GIESWEIN *de febre maligna* Giesl. 1665. 4.*.

EJ. *de suffocatione uterina* ib. 1665. 4.*.

EJ. *Hodegus medicus s. systema universa materiae medicae Galenico chymicum* Francf. 1676. 8.

J. WILH. MOGEN *de miserere mei s. ileo dicto* Giesl. 1665. 4. MELLIN.

J. W. HECHLER *de noctambulis* Giesl. 1665. 4. PL.

CHRISTOPH FASELTUS *de stillicidio sanguinis ex interenti hominis cadavere praesente occisore* Witteb. 1665. 4. VAT.

EJ. *de natura senii* 1671. 4. HE.

CHRIST HUNDESHAGEN *de imaginatione ejusque viribus* Jen. 1665. 4.

EJ. *de stillicidio sanguinis in hominis violenter occisi cadavere conspicuo, an sit sufficiens praesentis homicidae indicium?* Jen. 1679. 4. & in VALENTINI novellis.

J. DAVID ULSTAETT *de mola* Altdorf. 1665. 4. PL.

J. GEUDER *oratio de Democrito Abderita cognominato ab injuria vindicato* Altdorf. 1665. 4. PL.

HENRICI STÆHELIN *assertiones medicae de catarrho* Basil. 1665. 4.

EJ. *positiones de lactis defectu* ib. 1669. 4. LEU.

ÆGIDIUS DEXBACH *de adfectu hypochondriaco* Basil. 1665. 4.

PHIL. JAC. WALDSCHMIDT *de pica* Basil. 1665. 4.*.

J. AMMAN *de inflammatione lateris s. pleuritide* Basil. 1665. 4. SCHEUCHZ.

EJ. puto, J. AMMANI *gründlicher Bericht von der Pest Schaffhausen* 1677. 8.*. Collectanea, non dissimulante auctore. Post difficilem annonam anni 1629. pestem in urbe patria secutam esse. Prognostica: noster multum lunæ tribuit. Contra amuleta. Venæ sectionem & purgationem rejicit. Gelatinas pro alimento commendat. In sudoriferis totus est. Bubonis in vicinia vesicatorium emplastrum imponit, tamen ut bubonem attingat. De petechiis silet, quæ certissime funestæ sint, neque ulli auxilio cedant.

NIC. GROJEAN *de incubo* Basil. 1665. 4. *. præfide J. R. BURCKART.

GEORG HORST *de sriasi* Basil. 1665. 4. *.

JACOB ROTH *Theses inaugurales medicæ* Basil. 1665. 4. *.

GUID. CRESC. FAGON olim archiatorum cossimes *E. sudor cruentus, natura vi*
R. PET. LOMBARD Paris. 1665.

DIONYS. JONQUET & RAYM. FINOT *Non E. semper & certum impedimen-*
tum generationis, amoris vinculum ib. 1665.

ANT. le MOINE & ROB. RAOULT *E. statim a menstruorum effluvio concepti*
firmiter valetudinis ib. 1665.

TUSS. FONTAINE & MATTH. THUILLIER *E. μονοστια mentem & sensum*
acuit ib. 1665.

FRANC. PAJOT & ROB. RAOULT *E. graciles obesius vivaciores* ib. 1665.

FLOR. LANGLOIS & CAR. le LONG *Non E. unquam salubris ebrietas* Paris.
1665.

CH. le VASSEUR & LUD. MORIN *Non E. annus qui fructuum, idem & mor-*
borum ferax ib. 1665.

HIPPOL. du VAL & RAYM. FINOT *E. vindicat ab abortu vene sectio* ib. 1665.

CAR. MARTEAU & CAR. le LONG *E. omni apoplexie jugularium sectio* Paris.
1665.

MICH. MARES & PET. LOMBARD *E. mulieri utero gerenti επιγραφαι* ib. 1665.

MART. AKAKIA & MATTH. THUILLIER *E. incunte febre continua sævo dolore*
ventris opii usus phlebotomia non præferendus ib. 1665.

DCCXXXII. PHILOSOPHICÆ TRANSACTIONES.

A multis annis, dum bellum civile sæviebat, Oxonii docti viri, auctore potissimum JOHANNES WILKINS, conveniebant. Iidem a. 1648. (a) Londinum migrarunt, & suos conventus iterarunt, & experimenta fecerunt, aut noviter inventa imitati sunt, inque acta sua fastosque retulerunt. Ad eos mature accessit ROBERTUS BOYLE & alii Cl. viri. Inde, cum CAROLUS II ad avita regna revocatus fuisset, idem anno 1662. & 1663, privilegiis necessariis societatem ornavit, jussitque regiam dici, ipse non expers naturalis philosophiæ, statuta etiam legesque eo tempore nova societas sibi scripsit. Præter conventus solitos, ceperunt iidem 6 die Martis a. 1665, qui Anglis eo ævo audiebat 1664, edere *Philosophical Transactions giving some account of the present undertakings, studies and labours*

(a) Ita SPRAT, BIRCH. n. 1645.

labours in many considerable parts of the world: nam I. volumen annis 1665 & 1666. respondebat. Ejus operis scopus eo tempore fuit, non solos labores edere, sed recensere, quæ ubicunque aut noviter inventa essent, & experimento confirmata, aut publicis etiam typis excusa. Collector, & hætenus auctor, erat HENRICUS OLDENBURG Bremensis, cujus vitam dedit THOMAS BIRCH (a). Et si princeps scopus virorum historia naturalis fuit, medicinam tamen non neglexerunt.

Ita n. 3. retulerunt de vi pulegii sylvestris Virginiani ad occidendos serpentes caudifonos efficace.

IDEM HENRICUS OLDENBURG ann. III. obs. 126. de offibus & inter ea 30 vertebis, cariosis fere: de abscessu umbilici in viro excretis, ex DENISII relatione.

In I. cæterum volumine Transactionum ROBERTUS MORAY de morte subita fossorum, qui in fodinis carbonariis in veterem cuniculum venenato aëre plenum descenderant; ii omnes subito tamquam fulmine percussi perierunt.

IDEM n. 5. retulit de morbo D. BELCARRAS, cujus corpus incisum vidit, ut pericardii aqua nulla esset, calculi inter utrumque ventriculum duo, corpus emaciatum.

N. 6. LOWERUS & TIMOTHEUS CLARKE de gramine non infrequenter in aspera arteria ovium boumque reperto.

N. 7. CHRISTOPHORUS WREN Astronomus & Architectus, circa a. 1660. proposuerat infusionem medicamenti in venam animalis. Curavit experimentum R. BOYLE. Opium canem stupidum reddidit, crocus metallorum vomitum funestum civit. Ab eo tempore experimentum sæpe iteratum fuit a variis, potissimum a TIMOTHEO CLARKE. Inventum tamen debetur CHRISTOPHORO WREN.

N. 12. J. BEALE de curatione tumorum cysticorum (*wen*) quæ obtinetur fricando tumorem manu mortui corporis, a qua admota ægrotus frigoris sensum ad cor tendentis percipiat. Alia non probabilia.

N. 22. NATHANAEL FAIRFAX monet, araneas absque noxa deglutiri. A succo venenato bufonis labium mire intumuisse, neque unquam naturalem modum recuperasse.

CAROLO II. imperante & hætenus societati favente, satis feliciter Nova Societas se sustinuit: nummi tamen extortu difficiles fuerunt, cum paulatim, qui libere ad sumtus publicos contribuerant, suam liberalitatem interrumpent. Multum enim edendis novis libris, instrumentis emendis, experimentis adjuvandis impendebant. Lites etiam inter HOOKIUM & OLDENBURGIUM Societati molestæ

(a) *hisor of the R. Soc.* III. p. 354.

molestæ fuerunt, ut de HENRICI STUBBS iniquiori iudicio fileam. Ita demum eo res rediit, ut ab a. 1688. ad 1690. Acta Societatis edi cessarent. Eorum loco solus ROBERTUS HOOKE ab anno 1679. edere cepit *Philosophical collections*, quarum septem numeri prodierunt, deinde *lectionum CUTLERIANARUM* titulo nova physica porro publicavit.

Demum imperante GUILIELMO Societas convaluit, & ab anno, ni fallor 1691. nunquam desit sua acta solito tempore edere. Legibus etiam utilibus se circumscriptis. Ita penes virum, qui a secretis Societatis erat, hactenus solum arbitrium fuerat feligendarum ad editionem dissertationum, is vero selectus non omnibus placuerat, hinc nuper statutum est, ut nihil ederetur, nisi a selectis membris societatis probatum fuisset. Numerus etiam sociorum, qui fere in nimium excreverat, lege circumscriptus est, ut quotannis pauci, iique per sua opera noti exteri adoptarentur.

Numeri ad usque n. 497. numerati fuerunt, inde volumina pro numeris substituta fuerunt, & nuper sancitum, ut extemplo fere ederentur, eodem anno nempe prior dimidia pars communicatarum cum Societate dissertationum, proximo anno altera semisse; ut omnino multo promptius nunc ea omnia possideamus, quæ Societas edit.

Pensum cæterum Societas amplissimum sibi sumit, historiam naturalem totam, medicinam, artes nobiles, mathesin puram, demum & literas.

THOMÆ SPRAT Episcopi Roffensis (*Rochester*) *history of the roy. Society of London for the improvement of natural knowledge* Lond. 1667. 4. . . . 1734. 4.*-1764. 4. Fusa dictione scripta est & eloquente, ut sæpe in multa alia se auctor diffundat, apologiam contra obtrectatores interponat, & aliqua noviter cum societate communicata interponat.

Sed nuper THOMAS BIRCH, qui eo tempore societati a secretis erat, ex ejus scriptis & factis decerpit diarium eorum, quæ in nova societate, inque singulo confessu, prioribus annis gesta sunt, & multa nobis servavit, quæ OLDBENBURGIUS olim præterierat. Titulus est qui SPRATII, & prodiit Lond 1756. 4. & sqq. annis, quatuor voluminibus. *

Compendia plura prodierunt, sed quæ utilius nunquam prodiissent, cum & utiles libellos omiserint & titulos corruperint. Primum J. LOWTHORP numeros ad 1700. in *compendium* contraxit, ediditque London. 4.*.

Inde BENJAMIN MOTTE ab. a. 1700 ad 1720. *compendium* continuavit.*

Aliud *compendium* est Cl. JONES, REIDII & GRAII ad a. 1732.

Aliud *compendium* est ab a. 1719 ad 1772. JOHANNIS JAMES & J. MARRARD ab a. 1733 ad 1749, aliud iterum J. BADDAMII X. vol. 8.

Tomi primi quinque *Transactionum* prodierunt latine Lipsiæ 1675. 4. *. Sex volumina Amsterd. 1668. 12. *. Gallice aliquot volumina an. 1731. ad 1736. curante D. BREMOND, & ab a. 1737 ad 1746. cura D. DEMOURS. Nuper etiam Wittebergæ ceperunt recudi.

Ante a. 1665. Socii egerant Jun. 1661. cum TIMOTHEO CLARKE, de infusione liquorum in venam vivi animalis.

A. 1662. de vini præparatione & artibus longa dissertatione.

Sic ROBERTUS MORAY de malta a. 1663.

IDEM a. 1663. de venenis, venenatis sagittis, de veneno tabaci.

R. HOOKE de mortibus animalium in vacuo spatio inclusis.

T. CLARKE potissimum, & alii a. 1663. de fetibus in utero retentis, quorum ossa variis modis per abscessus prodierunt, de partu ventrali, de medicamentis calculum solventibus.

IDEM a. 1663. experimenta infusoria fecit.

POPE a. 1664. de vapore lethifero specus Agnani.

Anno 1665. de morte a morfu viperæ Anglicæ, si vera est historia.

Anno 1665. experimenta circa mortes animalium in vacuo spatio iteraverunt.

Experimenta facta veneno in venas vivi animalis injecto, quod vocant Florentinum. Ab oleo tabaci injecto canis vomuit.

DANIEL COX feles oleo tabaci, etiam unica guttula in linguam destillante, occidit.

De veneno Macassarico.

Junii die VII. JOHANNES WILKINS de experimento transfusorio ad Societatem R. retulit.

Canis a vipera Anglica demorsus sponte convaluit.

JOURNAL DES SAVANS.

In Gallia eodem fere tempore diarium cepit edi, cujus initia fere eadem sunt, quæ *Transactionum Philosophicarum*, non quod eruditæ societatis opus fuerit, sed quod partim libros recenset, & partim nova experimenta & adnotationes det. EJUS primus auctor fuit DENIS DE SALLO Senator in Curia Parisina, primumque *folium* prodit 5. Jan. 1665. 4. B. B., & porro hebdomadatim exiguis foliis, posterioribus vero temporibus ab a. 1707. mensuris EJ. SALLO diarium transit in curam abb. GALLOIS, qui ab a. 1666, nomine usus est domestici sui de HEDOUVILLE. Ab anno 1675. auctor fuit *Abbé de la ROQUE*, a. 1687. senator COUSIN. Demum a. 1701. societati hæc opera tradita est, cui Cancellarius præsidet, idemque diarii auctores feligit, & ab eo tempore passim celeberrimi in quaque arte viri censuras dederunt, adnotationes vero rariores factæ sunt, ut pene solæ librorum recensioni supersint.

In hoc diario passim etiam & medici libri recensentur, & observationes medicæ excusæ dantur. Parisiis pergit prodire, & Amstelodami forma 12 auctius recuditur. *

LIBER DECIMUS.

THOMAS SYDENHAM.

§. DCCXXXIV.

Magnam in medicina conversionem huic viro debemus, qui recto iudicio & absque præiudicio ad artem accessit, & eventus absque præconcepta opinione speculatus, morborum curationes ad naturæ nutum reformavit. Hactenus enim tres sectæ regnaverant. **GALENICI** in meridionali Europa, & apud Gallorum plerosque, artemque medendi quatuor qualitatibus, atque remediis cuique qualitati contrariis superstruebant. De eorum polypharmacia & debilibus in maximis malis auxiliis, cum vulgo ægroti quererentur, existit in Germania secta *Chemica*, quæ causis morborum non magni factis, rejectis qualitatibus, victus ratione exigui habita, medicinæ perfectionem in certis & potentibus medicamentis ponebat, arte chemica paratis; ejus adsectæ venæ sectionis ofores & Galenicæ purgationis, calidis fere medicamentis indulgebant, & caldis atque sudoriferis. Tertia ex chemica secta & ex **CARTESIANA** theoria composita **SYLVIANA**, incipiebat circa hæc tempora in Belgio prævalere, & paulo post in Germania & ipsa regnavit, quæ in fermentis vitiosis, inque acore potissimum, & in viscore, causas morborum ponebat, iisque medebatur præsidiiis, quæ his causis contraria essent, alcalinis fixis & volatilibus, aromatibus, essentiis, demum paulo post adtenuantibus & theæ infuso.

THOMAS SYDENHAM variolas & morbos acutos in universum his calidis & alexipharmacis medicamentis deteriores fieri convictus, & naturam freno sæpissime egere, non stimulis, curationem febrium acutarum totam immutavit, & in refrigerantibus & acidis, in aëre libero, in venæ sectione suam spem posuit. Porro constitutiones epidemicas idem accurate observavit, & comperit, aëris statum suis annis certos morbos producere, diversos ab iis morbis, qui eodem cum nomine aliis annis regnaverant, alias variolas, alias dominari febres, alias dysenterias, alia indigentes curatione, aliis egentes crisiibus, quam quæ eodem cum nomine morbi notæ fuerant. Idem vidit constitutionis epidemicæ proprium morbum etiam in aliis morbis regnare, ut in exemplo, si dysenteria dominator fuerit morbus, etiam in febribus

bus alvum laxam faceret. Plerique medici, & princeps BOERHAAVIUS, SYDENHAMI præcepta amplexi sunt, quæ viderentur ad HIPPOCRATICAM simplicitatem nos revocare, ad accuratam morborum observationem, & ad curationem, qualis in *l. de victu acutorum* describitur. Posterius tamen, RICHARDUS primum MORTON, tum JOHANNES HUXHAM, in SYDENHAMIO notarunt, quod eam quidem curationem sapientissime nos doceat, quæ febribus cum inflammatione conjunctis opponi debet, non perinde utiliter nos ei fore obsecuturos, si in febribus nervosis & malignis perinde sanguinem profunderemus, refrigerantia urgeremus. Nuperime denique compertum est, febrium acutarum simplicem curationem eo fere redire, ut in principio tamquam inflammatoriis medeamur, alvum laxemus, acida propinemus, putredini resistamus; a statu vero morbi pene idem malum tamquam malignum morbum & vires prostermentem tractemus, & cortice chinæ chinæ, vino, aliisque in eum sensum auxiliis, labascentem naturam sustineamus. In febribus vero nervosis & malignis omnino ab antiphlogistica curatione nuperi abstinendum duxerunt, acore quidem inhibendam putredinem, cæterum nihil admitendum, quod vires frangat, quarum princeps per totum morbum ratio sit habenda.

EJ. *methodus curandi febres propriis observationibus superstructa* Lond. 1666. 8. 8. TR. 1668. 8. TR. 1683. 8. des TOURN. Amsterd. 1666. 12. *. Totus parvus libellus insertus est in *Constit. I. relecto capite de variolis*.

Alius titulus est, *Observationes medica circa morborum acutorum historiam & curationem*, quæ signatæ sunt a. 1675; Lond. 1676. 8. *. Genev. 1683. 12. *.

Princeps viri opus, sex sectionibus febres omnes & morbos inflammatorios cum febre conjunctos continet; deinde peculiariter Constitutionem I. ab anno 1661. ad 1664, alteram annorum 1665, 1666, tertiam ab anno 1667 ad 1669, quartam ab anno 1669 ad 1672 & 1673, quintam ab a. 1673 ad 1675.

In præfatione de medicis queritur, qui de causis certis & proximis ad remotas & diæteticas recesserunt indagandas. Inde de morbis acutis in universon. Eos omnino ut HIPPOCRATES, noster pro naturæ conaminibus habet, subigendæ materiæ morbosæ & expellendæ diætatis. Tum de febribus epidemicis, quæ diximus. In iis quoties nova constitutio sibi occurrebat, SYDENHAMUS curando abstinere, naturæ nutum, conamina, juvantia & nocentia adnotare, secundum adnotata curationem reformare solebat. Constitutio I., febribus continuis malignis, deinde autumnalibus intermittentibus fiebat, quæ prægressis intermittentibus satis analogia esset. Naturam in istis diarrhœam fere civisse, se vomitum movisse, a quo certum levamen sit secutum, turbatum eo vomitu ventriculum paregorico sedasse; quod ubique solebat eo die dare, quo alvum moverat, novo consilio. Tunc clysteres, eosque sæpe repetitos, administrari jubebat, & cardiaca morbo superato ex aquis aromaticis mista. Symptomata; adversus phrenitidem dabat laudanum suum opiatum. Intermittentes autumnales difficiliore esse, quæ neque venæ sectionem ferant neque purgationem. Corticem peruvianum non debere dari, nisi morbo paulum fracto, tunc utilem futurum. Vernales

sponte fere cedere (quod longe aliter cecidisse vidi, ut viginti post paroxysmos cortice peruviano opus fuerit). In quartana corticem in parvas doses divisum dari debere. In secunda constitutione pestis Londinensis tangitur, quam eandem N. HODGES descripsit, noster non vidit. Febres pestilenciales eam præcesserunt & secutæ sunt. In principio mali auctor (non viso morbo) venæ sectionem repetitam profuisse didicit, cum victus ratione antipleuritica. Altera spes in calido sudore per 24 horas continuato ponebatur. In tertia constitutione plenissima est historia variolarum, quas noster primus explicite in discretas & confluentes separavit, & utriusve generis symptomata, eventus crisesque & curationem distinxit. Discretas fere naturæ comittit. Confluentium pericula indicat, venam secat, emetica dat, anodyna. Febris variolosa absque eruptione. Quarta constitutio dysenterica. In ea cholera morbus, quem ante Hispanos jusculo pullorum tenui per os adsumto, & per clysteres injecto, debellare conatur. In dysenteria venam secat, alvum ducit, narcotica dat: in tenesmode specie solo fero lactis utitur, iterum & epoto & in alvum injecto. Febris dysentericæ similis, sed absque alvi fluxu. Morbilli, quos victus ratione & subinde datis anodynis debellat. Variolis curationem antipleuriticam, hydrogalam, anodyna opponit: Colicæ biliosæ venæ sectionem, narcotica. In constitutione quinta febris comatosa diurno capitis stupore & languore se distinguens. Eam noster continuo fere usu evacuantium debellabat. Variolæ mali moris, cum maculis nigris, quæ soli fere oleo vitrioli cedebant: pleuritis, peripneumonia, tussis epidemica, quos morbos omnes venæ sectione & curatione antiphlogistica subigit. In sexta constitutione morbi varii, febres intermittentes sui generis. Pleuritis, cujus antidotus est venæ sectio: peripneumonia notha, pituitosa. Hic auctor semel venam secat, deinde repetito alvum ducit. Rheumatismum venæ sectione curat & auxiliis antiphlogisticis; febrem erysipelaceam venæ sectione, cathartico, mollientibus. Neque tamen videtur in diras ejus generis febres incidisse, quales per æstivos ardores vidi, ut gangræna superveniret. In angina venam fere secat.

Epistola responsoriae duæ, 1. de morbis epidemicis a. 1675 ad 1680. Lond. 1680. 8. Altera de luis venereæ historia & curatione. Hoc tempore fere febres intermittentes solæ dominatæ sunt, nisi eas error medentium in continuas exacerbaret. Corticis peruviani hic usum laudat, ejus innocentiam tuetur, & negat, unquam sibi nocere visum esse. Male continuo ante paroxysmum exhiberi. Recidivas fieri ex usu ejus auxilii non satis continuato. Cum vino exhibet. Rheumatismum nunc solo fero lactis superat. Mali venerei satis plena historia. Gonorrhœam fere cathartico adgreditur, luem veneream inunctione mercuriali.

Dissertatio epistolaris de observationibus nuperis circa curationem variolarum confluentium, nec non de affectione hysterica Lond. 1682. 8. 1683. 8. Francof. 1683. 8. &c. De variolis primum confluentibus. Principem spem ponit in sirupo de meconio, in abstinentia a lecto, cum universa diæta refrigerante. Morbum hypochondriacum & hystericum perinde oriri ab *αταξία* spirituum, utrumque noster sple-

splenemque pariter absolvit. Spem fere ponit in corporis exercitatione, in roborantibus & chalybeatis.

EJ. *diff. de febre putrida variolis confluentibus superveniente* & *de mictu sanguineo* & *calculo* Lond. 1682. 8. ipsius nempe auctoris morbo renali.

De febre putrida secundaria, quæ die XI variolis supervenit. Refrigerantibus nimium variolarum proventum præcavendum esse. Febris putrida anodyna poscit, deinde purgationem alvi. Hæmorrhagiæ internæ auctor venæ sectionem & anodyna opponit.

Mictus sanguineus a calculo renibus impacto requirit mollentia, ante paroxysmum autem frequentem mannæ usum, subjuncto subinde paregorico. Re-deunt Lond. 1685. 8.

EJ. *de podagra* & *hydrope* Lond. 1683. 8. TR. Cum podagra auctor ipse vehementissima conflictatus, a multo decubitu etiam calculo correptus, hæc scripsit, & ante senium periit. De curatione radicali desperat, causam podagræ in coctione ciborum debilitata ponit, obponit roborantia amara, patientiam, corporis exercitationem. In hydrope alvum ducit, & drastis, cum admistis anodynis, & subsequenter roborantibus.

EJ. *Schedula monitoria de novæ febris ingressu* Lond 1688. 8. Febrem stationariam peripneumonix similem describit, & de universa ratione febrium malignarum agit: male hic calidis medicos uti monet.

EJ. *processus integri in omnibus fere morbis curandis* Lond. 1693. 12. 1695. 12. OSB. 1702. 8. 1717. 8. 1726. 8. Amsterd. 1694. 8. Genev. 1696. 8. Venet. 1696. 8. TR. Edimburg 1750. 8, TR. Anglice Lond. 1710. 12. SMITH. Germanice Norib. 1772. 8. Latine in E. N. C. 1691. Gallice 1774. 4. RAST.

Nonne idem fuerit, *the practice of physik* by SYDENHAM Lond. 1695. 8. In universon compendium est, verbotenus ex operibus Cl. viri decerptum. Aliqua etiam fusius exposita, de phthisi, de scorbuto, In phthisi alvum ducit, dat sirupum de meconio, & equitationem quotidianam imperat. Alia tabes a tussi pronata, venæ sectione & catharsi superatur, & materie febrili in pulmonem emandata.

Opera summi viri frequentissime repetita sunt Londin. 1685. 8. 1705. 8. 1734. 8. Amsterd. 1683. 8. (quæ nempe eo tempore prodierant) 1687. 8. TR. Lips. 1695. 8. 1711. 8. *. Genev. 1684. 12. 1696. 8. 1716. 4. 1723. 4. 1737. 4. 2 vol. *. 1757. 4. 2 vol. Leid. 1726. 8. B. B. cum pleno indice; 1741. 8. 1754. 8. Venet. 1735. f. 1762. f. Lion. 1737. 4. Anglice vertente C. PÉCHEY Lond. 1696. 8. 1729. 8. 1734. 8. & cum notis J. SWAN Lond. 1742. 8. TR. 1753. 8. Germanicus liber *medizinische Werke* Leipz. 1717. 4. quid sit ignoro: num opera omnia.

§. DCCXXXV. VARI.

J. MICHAEL FEHR Swinfurtensis, ex primis Novæ Academiæ Naturæ Curiosorum collegis, & alter præses.

Ej. *Anchora sacra, s. de scorzonera* prodiit Jen. 1666. 8. *. quo libro omnes formulæ fere recuduntur, in quibus in quocunque morbo scorzonera locum invenit. Passim tamen aliqua congestit, quæ ad medicinam in univèrsum spectant: ut exemplum diri contagii, in quo quinque medici ad episcopum curandum vocati, qui febre maligna laborabat, cum chirurgo omnes ad unum interierunt. Ea occasione multa de curatione pestis, febris petechialis, purpuræ miliaris *der Friesel*. Post morbillos a. 1644. multos tussi & lenta tabe interiisse: puella tamen rauca cum esset, rupto in pectore apostemate integram valetudinem recuperavit. A variolis cranium carie tentatum: & ulcus sinuosum circa os sacrum, aliaque eruperunt ulcera; & spinæ ventosæ successerunt, circa articulos. Rosaliæ a. 1652. epidemicæ & a. 1657. febris catarrhalis sæviit. A terrore visarum viperarum subita febris, Fufe de venenis.

Ej. *Hiera picra, s. de absinthio analecta* Lips. 1667. 8. *. Ordo & methodus eadem. Vermis de naribus excussus, quem putat forficulam esse, apus erat & alis destitutus, forte vermis, aut muscæ alicujus ea conditiõ, quæ est ex ovo prodeunti. Puer potu abstinens, ex nævo. A cerevisia producta epidemica cachexia. SANCTORIUM per duo ostia naturalia aquam hydropicam inserto siphone eduxisse, teste J. CHRISTIANO KEYSER, tamen ut instrumentum non revelaret. Lumbrici lati icon, & plusculæ ejus ulnæ purgante medicamento expulsæ. Mira capitis univèrsi prurigo; educta per aures, perque gingivas sanie malum sanatum. Barbi piscis ova cholerae causa fuerunt & convulsionum.

In E. N. C. aliquæ viri adnotationes exstant.

Dec. I. ann. IV. V. obs. 28. cum corporis marcore abdomen obesissimum, intestina glandulis adiposis adspersa, pulmone a nimio adipe compresso, hinc difficilis spiritus.

Ann. VI. VII. obs. 87. Mures in clibano siccatos, comestos, certum incontinentiæ urinæ remedium, si Cl. viro fides.

Obs. 191. Sue strumosa in cibum recepta, vertigo in familia excitata, inde lipothymia, mors.

Ann. IX. X. De Arnicæ, eo tempore minus notæ, efficacia ad solvendum sanguinem a lapsu effusum, sic in catarrhõ. De moxæ in tollendo dolore podagrico efficacia.

Dec. II. ann. I. obs. 1. Catalepsis sæpius de die redeuns, ut quasi somno obruta nihil de se sentiret. Alia exempla morborum soporosorum, Deliria cum cantilena, a qua æger levatur.

Obs.

Obs. 2. In hydropico hepar scirrhum; in mesenterio quasi grandines.

Ann. II. *obs.* 1. Post vulnus capitis subnata plica.

Obs. 3. Pro lactis in podagra utilitate testimonium.

Ann. III. *obs.* 2. Fluxus hepatici sanati exemplum, ut agrimonix potissima laus insignis sanationis deberetur.

EJ. cum WELSCHIO commercium literarium diximus. Titulus est *Epistole mutue argonautæ ad Nestorem* Aug. Vind. 1677. 4.

MICH. FRIDERICI LOCHNER *Memoria FEHRIANA* Norib. 1690. 4. *. & in *appendice ad ann. VHL. decadis II. E N. C.*

MICHAELIS BOUDEWYN Colonienf. Med. Præsidis *Ventilabrum medico theologicum, quo omnes casus tum medicos cum egros aliosque concernentes ventilantur, & quod SS. PP. conformius, scholasticis probabilis, & in conscientia tutius decernitur* Antwerp. 1666. 4. *. Casuista medicus qui infinitis quæstionibus inquirat; quid medico per conscientiam liceat, quo oporteat se abstinere. Seculi non nostri esse memineris, qui amuleta permittat, tanquam eorum aliqua esset potestas. Dæmoniacos hæcenus a medicis curari consentit, quatenus morbos una patiuntur humanos & naturales. Chemicis remediis uti pro licito pronunciat, tanquam rem hæcenus dubiam. Cosmetice etiam medicis non negat, & aphrodisiaca dare intra certos limites & virginitatem destruere, si ea violentia ad morbum curandum necessaria fuerit, & abortum nonnunquam procurare; & castrare vetat, nisi lepra aut certi morbi id possint. *Casuistas* vero, & D. THOMAM fere sequitur.

SEBASTIANI BARTOLI *Examen artis medicæ dogmata communiter receptorum in decem exercitationes paradoxas distinctæ* Venet. 1666. 4. *. Pharmaca non agere in excrementa in humores, sed in vitam, quæ contenta in corpore humano movet. Vita restituta. Spagiricæ medicinæ triumphus. Nobilis, cum pro tabido curaretur, cumque medici repetita alvi purgatione eum ad incitas redegerint, ut animæ deliquium passus, frigidus, absque pulsu moribundus jaceret, a SEBASTIANO dato elixirio proprietatis, & generosi vini haustu, primum refocillatus, denique integre restitutus.

EJ. *thermologia Aragonica* &c. Neapoli 1679. 8. *. Thermas alias dicemus, sed historiam habet medicorum Salernitanorum, qui specum a serpentibus medicatam destruxerunt.

GEORG ARAS *Enchiridion hermetico medicum, in quo virtutes, doses atque appropriationes omnium fere medicamentorum spagiricorum compendiose describuntur. Acc. Idea, s. synopsis vivæ & experimentalis illius philosophiæ, quantum ad dicta medicamenta, tum ad alios usus, accurante* FR. TRAVAGINO Venet. 1666. 12. TR.

EJ. TRAVAGINI est *Synopsis nova philosophica & medica cujus fundamenta s. principia sal acidum & salsum ex quibus oritur omne fermentum* Venet. 1667. 12.

MICH. RODRIGUEZ DE PEDROSA *solutiones philosophicæ & medicæ in difficultatibus quæ a philosophis omittuntur vel negliguntur Salmantic.* 1667. fol.

JOSEPHUS LAURENTIUS scripsit a. 1666. *polymathiam.*

EJ. est, & in *thes.* Gronov. T. 8. *de agyrtis* in T. 9. *de prandiis & cœna veterum & de convivis.*

BALTHAZARIS ANDRÆE FERRIOLI *armamentarium physicoantipestilientiale* Erf. 1666. 8. TR. Germanice ib. 1666. 8.

EJ. *morbosi ventriculi infelix hæctenus tentata cura* ib. 1668. 8. Annon forte hoc CHRISTOPHORI fuerit opus? Germanice ib. 1668. 8.

MATTHIÆ DE PORRAS *animadversiones de nivis in potu usu* Limæ Peruvianæ 1666.4.

MICHAEL BALDIT *speculum sacro medicum octogonum* Lion. 1666. 8. RAST. 1670. 8. B. THOMAS.

J. MARCHANT *tr. de febre purpurata a.* 1666. *per Burgundiam grassante* Dione 1666. 12. d'ETR. Nullum rubrum sanguinem in rerum natura esse, sed unice serum; id corruptum febres facere.

F. P. M. *Elogium J. MARCHANT versibus elegiacis* Dijon 1678. 4.

JAC. BOUJONNIER *alexiterium* Rouen 1666. 8. FALC.

SIBOLDI TIBERII HEMSTERHUYTS *historia & analysis arthritidis vagæ* Leuward 1666. 12.

ISAACI ROET *pestis adumbrata in libros V aphorism.* Lond. 1668. 8. nisi error est Amsterd. 1667. 12. FALC. Discrimen pestis a febre pestilente.

J. MATTH. NESTER Arch Brandenburgicus *de peste & dysenteria* Bayreuth 1666. 4.

EJ. *getreuer Rathschlag wie sich ein jeder bey der grassirenden Soldatenkrankheit auch der einschleichenden Pest verwahren könne* Bayreuth 1677. 12. TR.

EJ. *Epistolas ad REINESIUM* diximus.

EJ. In E. N. C. Dec. I. ann. IV. *obs.* 190. Abscessus infra genu cum maximo dolore, apertus, in eo vivus vermis.

Ann. VIII. 1677. *obs.* 23. hæmorrhoides cum euphoria fluentes, quibus suppressis febris successit.

Obs. 25. In puella octenni fluor albus, frequens malum.

Obs. 26. Urinæ in dies 22 mensuræ redditæ, cum siti siccitate & febre hectica, eventu funesto.

ALBERTI BARTHOLINI CASPARI fil. *de scriptis Danorum l. posthumus auctior redditus a fratre THOMA BARTHOLINO* Hafn. 1666. 8.*. Transiit in MOELLERI magnum opus. NIC.

NIC. GERVAISE *catharsis, s. ars purgandi corporis humani* Carmen Parlf. 1666. 4. FALC. Idem fuerit, quem diximus auctor.

Reip. *Noribergensis valor, s. taxatio medicamentorum simplicium & compositorum* Norib. 1666. fol. 1669. fol.

CHRISTIAN THEOPHIL SCHEURL *de arteriotomia* ib. 1666. 8.

§. DCCXXXVI. C. HARVEY.

GIDEON HARVEY medicus clinicus, a GUILIELMO probe distinguendus, fatyricus & litigator.

EJ. *morbis anglicus, or the anatomy of consumptions, containing the nature, causes, signes, subjects, prognostiks, preservation and method of curing consumptions, cough and spitting of blood* Lond. 1666. 8. 1672. 8. 1673. 8.

EJ. *great venus unmaskd or a more exact discovery of the french disease and virulent runnings of the reins with the several methods of curing them* London 1666. 8. 1672. 8. OSB.

Et EJ. *little venus unmaskd or a perfect discovery of the french pox comprising the opinions of most ancient and modern physicians, with the authors judgment, and observation on the nature, causes, ways of curing of the french disease and running of the reigns* ib. 1670. 8.

The fourth edition with large additions, a new treatise of the scorbutik pox, a second treatise of a mangy pox, alterd of a heretik pox, and an appendix of the venereal gout ib. 1675.

Demum the french pox with all its kinds, causes, signes. The running a of the reigns, schankers, bubo, gleans, and their cures. Appendix of observations never yet discovered by any ib. 1685. 8. ASTRUC.

EJ. *discourse on the french pox* Lond. 1702. 8. BOEHMER.

EJ. *de febris tractatus theoreticus & practicus* Lond. 1672. 8.*. & *Anglice treatise of fevers* 1674. 8. OSB. Asper homo, qui aliis nullam permittit hypothesein, ipse suas & levissimo nixas fundamento præfert. Calidum innatum esse a bitumine in corde habitante. Tardum pulsum a raro distinguit. Febris est calor contra naturam in corde accensus. Contra fermentationes. Ut ipse febrem adgrediatur; enemate miti, tunc venæ sectione, pro sanguinis intumescencia magis aut minus copiosa. Contra aquam theriacalem. Ipse dat calida cum acidis mista, etiam cum vino, deinde absorbentia, etiam lapides pretiosos cum contrayerva. Contra vulgarem curandi modum.

EJ. *disease of London or a new discovery of the scurvy* Lond. 1675. 8. BUCHN. Scorbutum oris esse ab acido, scorbutum tiliarum a statu humorum saponaceo.

EJ. *the family physician and house apoticary* Lond. 1678. 8.

In EJ. *case of a nobleman* &c. Lond. 1685. 12. *. libello cæterum chirurgico, balsamum ex oleo terebinthinæ & colcothare vitrioli cum spiritu vini digestis, abeunte parte aquæ crassius redditum multum laudat.

EJ. *conclave of physicians detecting their intreagues frauds and plots against the patient with a discourse on the Jesuits bark* Lond. 1683. 8. 1686. 8.

EJ. *diff. on the Jesuits bark* ib. 1683. 4.

EJ. *of the small pox and malignant fevers with a discourse of the scurvy* ib. 1685. 8. OSB.

EJ. *ars curandi morbos per expectationem. It. de vanitatibus dolis & mendaciis medicorum* Lond. . . . Amsterd. 1698. 8. Anglice *the art of curing diseases by expectation* Lond. 1689. 8. GUNZ. 1693. 8.

Cum amplis auctariis recudi fecit G. E. STAHL, titulumque fecit suo libro *Ars sanandi cum expectatione opposita arti curandi nuda expectatione* Offenbach 1730. 8. *. Aspera est HARVEII satyra. Botanicam inutilem esse. Contra theoriam in universum. Medicos modernos in sectas partitur. Ferreos nempe doctores dicit, qui ubique chalybe utuntur. Solet hic & ubique exempla addere infelicium curationum, quarum cujusque harum sectarum medici se reos fecerunt. Chalybis aliqua analysis. Vis obstructiones referans est in sulfure chalybis; optime dari tincturam spiritu vini tartarifato factam. Doctores afinarii, qui lactis afinini usui nimis indulgeant in tabe & adfinibus morbis. Doctores aquarii, qui ad aquas medicas confugiunt; eas aquas calculosis hominibus datas, funestos effectus edere. Lithonripticorum vim fabulosam esse. De noxis catheterismi. Lanii doctores, BOTALLIANI, sanguinis humani prodigi. A cortice peruviano syncopem & apoplexiam frequenter supervenire. Sapientia expectationis. Secta Jesuitica, quæ cortici præsidet. Medicorum diffidia. Medici coquinarii, quos laudat. Medicamenta inertia. Aquæ stillatitiæ futiles, quoties plantæ destillatæ elementa non sunt volatilia. Aceta medicata & vina, syrupi, conservæ, pulveres inutiles. In theriacam satyra. Pilulæ: verum correctivum purgantium est decoctum emolliens. Laudes suæ expectationis. Ex variolis vix duos unquam æ grotos interiisse, quorum curam gessisset. Sic per singula, ut tussis aliique morbi expectando curentur. Satyra in collegium medicum, in consultationes medicorum. De remediis morborum pulmonalium. Nullam hederæ terrestris sirupi in apoplexia, febre, aliisque morbis vim esse.

EJ. *treatise of the small pox and measles* Lond. 1696. 8. OSB.

EJ. *particular discourse on opium, diacodium and other sleeping medicines* ib. 1696. 12. S.

EJ. *vanities of philosophy and physik* ib. 1699. 8. 1700. 8. 1702. 8. HOTTON.

§. DCCXXXVII. NUPERI.

VALENTIKE GREATRAKE circa hæc tempora magnam apud homines famam acquisivit. Miles bonæ notæ fuerat, qui intime persuadebatur ea se virtute donatum esse, ut sola manus impositione morbos frigidos, catarrhos, defluxiones & strumas de parte in partem propulsare, & demum de corpore exturbare nosset. EJ. *account of his great and strange cures* Lond. 1666. 4. Ipse suam vitam narrat.

DAVID BRYDE *wonders no miracles or GREATRAKES healing examined* ib. 1666. 8.

GEORG THOMSON Chimjatri, *Loimotomia, or the pest anatomized* Lond. 1666. 12. MEAD.

EJ. *animatiæsis, s. vera methodus conservandi sanguinem in sua integritate, & ejusdem in integrum restituendi* (Anglice) Lond. 1670. 8. BUR.

EJ. *μισοχυμου ελεγχος a vindication of L. Bacon the auctor of experimental philosophy* Lond. 1651. 8. BUR.

EJ. *a letter sent to HENRY STUBBES, wherein the Galenical method and medicament's as bloodletting in particular &c.* Lond. 1672. 4. BOEHM.

EJ. *method of curing chymically* Lond. 1675. 8.

EJ. *experimenta admiranda cum observationibus insolitis medico chymicis, in quibus materia medica ejusque manufactura philosophica amplius examinatur in loimotomia synopsi, litho colo & splenotomia, & experimentis aliquorum medicorum G. T. & aliorum.* In lucem edidit RICH. HOIE. Lond. 1680. 8. Anglice PL.

COX's *discourses wherein the interest of the patient and physician is debated* ib. 1666. 8. OSB.

. . . AUSTIN's *anatomy of the pestilence a Poëm* Lond. 1666. 8. MEAD.

J. SMITH. R. *Salomonis portraiture of old age* Lond. 1666.

. . . . MACKLINE *nouveau maréchal traduit par JOUBERT* Paris 1664. 4.

JOSEPH BLAGRAVE *supplement to NIC. CULPEPER's English physician, a description of all sorts of plants, who growing in England are cited in the English physician* London 1666. 8. 1674. 8. CARR.

EJ. *Astrological practice of physik* Lond. 1671. 8. BODL.

P. GABRIEL *hortorum inspectoris profelyte charitable, ou petit discours de la peste* Tubingen 1666 4. FALC. *.

EJ. *Anmerkungen von der Pest aus dem französischen übersetzt durch BALTH. BISCHOF* Stutgard 1681. 8. 1687. 8. Alibi lego JAC. STOFFEL cum tit. *kurzer Bericht von der Pest* Stuttg. 1680. 12. Mihi coram est, *dankbare Bezeugung vermittelst eines kurzen Berichtes von der Pest* Stutgard 1680. vertente JACOB STOFFEL. Peregrina-

tor in pestilentia mediolanensi & burgundica olim ad curandos, ut videtur, ægros adhibitus, cogitata sua defendit: de peste Burgundica, quæ 30000 milites exercitus GALLASII interemit & provinciam totam vastavit, ut pagi deserti essent. Pestis ex fæore putrescentis balænx. Fabulosa varia. Perniciosissimum & lethalem usum uvarum fuisse. Exempla fonticulorum adversus pestem proficuum, ut intacti manserint, quibus inulti fuerant. Qui ambulantes, & orthostadii subito interierunt. Vino fortissimo salubriter sudor in peste motus. Spiritus juniperi utiliter datus. Quoties natura ad vomitum prona est, eam adjuvare oportet, etiam hellebori albi succo, qui equidem validior sit. Formulæ aliquæ. Secundum libellum non possideo.

Sed tertium *des barmherzigen Profelyten dritter und letzter Theil; oder fernere Anmerkungen von der Pest Stuttgart 1681. 12. **. Multa aliena & longa adfèveratio magica: a Magis etiam pestem fieri: tunc veneno illato aquam corruptam fumo sulfuris restitui.

J. L. MONNIER *Cabinet secret des grands preservatifs & spécifiques propres contre la peste, fievres pestilentielles, pourpres, petites veroles & autres maladies contagieuses, ouvert & publié Paris 1666. 8. BUR. 1668. 8. FALC.*

DALICOURT *le bonheur de la vie, ou le secret de la santé Paris 1666. 12. FALC.*

QUERBRET CALLOET *avis comment on peut élever en France des chevaux aussi beaux qu'en Allemagne Paris 1666, 4.*

JACQUES MASSARD *prononcé ou discours sur les effets d'un remede expérimenté & commode pour la guérison de la plupart des maladies longues & même de celles qui passent pour incurables, avec un traité d'HIPPOCRATE de la cause des maladies & de l'ancienne médecine traduit par l'auteur Grenoble 1679. 12. HOUSS. & alio, ut videtur titulo.*

EJ. *divers traités des panacées ou remedes universels & sur les abus de la médecine ordinaire, avec une traduction d'HIPPOCRATE sur l'ancienne médecine & des avis de van HELMONT sur la composition des médicamens Amsterd. 1686. 8. **. Asper chemista contra venæ sectionem, clysteres & medicamenta purgantia dicit, pro sudoriferis, panacea mercuriali, tinctura auri. Omnia a fermentis pendere. HIPPOCRATEM de panacea dixisse. Contra refrigerantia, quæ respirationem sufflamment.

EJ. *suite du traité des panacées Amsterd. 1687. 12. **. Curationes sua per arcana factæ. Calidissima omnia. Ibicis sanguinem in pleuritide laudat. Cum caput ex gravi lapsu adfectum esset, ægrum tinctura auri sanavit, absque venæ secta.

FRANCESCO ALFONSO DONNOLI *il medico pratico cioe della vita attiva con laquale*

laquale puo regularsi ogni medico che intende praticar medicina pratica Venez. 1666.
12. SMITH.

EJ. *l. de iis qui semel in die cibum capiunt Venet. 1674. 12.*.* Post physiologica in dialogo plurimis alienis mista, negat sano homini conferre semel in die cibum si capiat, quæcunque etiam ejus ætas fuerit. aut temperies. Mores inde fieri austeriores. Ab ea mala consuetudine sensim ad repetitam alimenti admissionem redeundum. Permittit iis, qui non norunt appetitum reprimere: tum asthmaticis, epilepticis, vertiginosis, quibus obstructa sunt viscera & corpus cachecticum, in hydrope, lenta febre, calculo renum, in male cibum coquentibus, fame canina adfectis, obesis, humidi temperamenti hominibus, hebetique ingenio: porro hieme, quo tempore pituita augeatur, denique literatis, monachis. Non tamen ante quadragesimum annum hunc victum convenire.

EJ. *ad suam cathedram medicam prolusio Patav. 1682. 4.*

LORENZO CRASSO *elogii d'huomini letterati Venet. 1666. 4.*

ZACH. NIC. GOEZ *Consilium medicum, was massen bey jezo umschweiffenden Fiebern man seine Gesundheit vermehren und wieder zurecht bringen könne Zwickau 1666. 4.*

EJ. *apologia medicina, d. i. wohlgemeinte Lob und Schuzrede der rechten wahrhaften Arzneykunst ib. 1667. 12. Tr.*

EJ. *Unterricht wie man bey jezo grassirender Pestilenzialseuche und Ruhr sich preserviren und curiren könne 1676. 4.*

EJ. *nöthiger Unterricht wie bey gefährlichen Sterblüften preservando & curando sich jeder zu verhalten ib. 1680. 4. Riv.*

MATTH. RAMELOW *der jetzt grassirenden Krankheit der rothen Ruhr Beschreibung Goslar 1666. 4.*.* Laudat suas radices pestilentiales.

EJ. *kurzer Anhang wie der gemeine Mann sich mit schlechten Mitteln wider die Pest vorbeewahren und beilen könne Braunschweig 1652. 4.*

Bericht wie man sich im Bistum Strasburg vor ansteckenden Seuchen zu verhalten 1666. 8. BOECL.

Pestordnung der grafschafft Hanau Hanau 1666. 4.

Kurzer Bericht wie bey jetzt grassirender Seuche männiglich sich verhalten solle Stuttgart. 1666. 8.

MEISTER ALBRECHT *neu vermehrtes Rossarzneybüchlein Schmalkald. 1666. 8. TREW.*

BALTH KAUFMANS *arcula medicinalis chymica aperta d. i. ein sonderbares Kästlein etlicher nach spagyrischer Kunst ausgearbeiteten Medicamenten Francfurt an der Oder 1666. 8. Tr.*

J. PUR-

J. PURGOLD *kurzer Bericht von der rohten Ruhr u. deren Zufällen Müllhaufen* 1666. 4. RIV.

J. ADAM ZAPP *von der Natur, praeservation u. Cur der jezt regierenden rohten Ruhr* Weimar 1666. 4.

GEORG LESSNER *informatorium was die Ursachen jeziger grassirender Rubren seyen* Plauen 1666. 4.

J. TACK und AUGUST ENGELHARDS *Erinnerung wie man sich bey Sterbensläuften bewahren und von der angefallenen Seuche curiren möge* Darmstatt 1666. 4.

EJ. TACKII prof. Gieffensis, *Chemicum consilium von der rohten Ruhr* ib. 1669. 8.

EJ. *aliqua in VALENTINI praxi infalibili.*

EJ. *epistola inter SCHELHAMMERIANAS.*

Pestordnung der Churpfalz Heidelberg 1666. 4. GRAU.

Arzneyshaz niemahls entdeckter Medicamenten Basel 1666. 4. GRAU.

Arzneyverschläge wider die rohte Ruhr u. Pest Cassel 1666. 8. GRAU.

Bericht wie man sich bey der Seuche zu verhalten für die untere Marggraffschafft Baden Durlach 1666. 8. UFF.

GOTTE. FOERSTERS *discursus dysentericus, oder kurze Beschreibung der jezigen rohten Ruhr* Schleusing. 1666. 4. TR.

Kurzes Bedenken wegen der hin und wieder einreissenden Seuche wie man derselbens begegnen möge, gestellt durch die medicinische Facultät zu Gieffen 1666. 4. *.
Sudorem movendum ter intra 24 horas. Tinctura bezoardica. Pestmixturen, Pestlattwergen, theriaca &c.

Bericht von dem nürnbergischen Pflaster 1666. 4. TR.

§. DCCXXXVIII. DISPUTATIONES.

CHRISTOPHORI HELWIG Senioris. Professoris Greifswaldensis, peregrinatoris, qui cum MURALTO Helvetiam peragravit.

EJ. *Diss. inaug. ad text. XXII. sect. II. Libri II. Epid. HIPPOCRATIS de fluore muliebri* Basil. 1666. 4. PL.

EJ. *de colica* Greifswald 1671. 4. M

EJ. *de hydrope* ib. 1672. 4. RIV.

EJ. *de tabe* 1672. 4. HE.

EJ. *relatio medica de morbo* ☉ *obitu* CAR. GUSTAVI WRANGEL ib. 1676. 4.

EJ. *de peste* 1682. 4.

EJ. *consilium de peste* Greifswald, alii Stettin 1683. 4. TR.

EJ. *de adfectione hypochondriaca* 1685. 4. HE.

EJ. *de apoplexia* 1686. 4. HE.

EJ. *de pleuritide* 1686. 4. PL.

EJ. *de suffocatione uterina* 1687. 4. HE.

EJ. *specimen pharmacologie sacrae de antimonio, cicuta*, 1708. 4. *.

EJ. *de opinione iniqua rerum medicarum* 1712. 4.

Vitam habet CL. SCHEFFEL.

MATTHIAS PAISENIUS Chemicus, *de humorum vitiis illorumque restitutione* Leid. 1666. 4. præcunte F. SYLVIO.

EJ. *epistola ad amicum, qua examinatur ANDREÆ CASSII Hamburgensis disputationis inauguralis habita Groningæ* 1668. Amsterd. 1668. 8.

EJ. in EPH. NAT. CUR. Dec. I. Ann. IV. V. obs. 192. Nuper puerpera, SYLVIO præsentate incisa, post magnos colicos dolores intestinum & tenue, & alterum amplius, partim dilatatum partim constrictum habuit. Uterus grandis, in eo placenta particulae firmiter adhærentes, quæ putredine sua causa mortis fuisse videntur.

Obs. 163. Iterum cum SYLVIO, qui hydropicum ex hæmoptoe incidere, in eo fel nullum, aqua in thorace & in abdomine.

Obs. 194. Sic ictericus homo post longum morbum incisus, in quo aqua abdominis flava, sic adeps, via ex hepate in folliculum fellis libera, meninges flavæ.

Obs. 195. hæmoptoica, gravida. In ventriculo sanguis effusus, pylorus valde constrictus.

Obs. 169. Ista incisio est J. v. HORNE. Aqua hydrocephalici infantis, cui maximum caput, & in cerebri ventriculis aquæ 160. l. medicinales.

ARNOLD STACKELBECK *de podagra* Leid. 1666. 4. *.

TAMMER POUTSMA *de phthisi* ib. 1666. 4. *.

CORNEL DE VOGEL *de hydrope* ib. 1666. 4. *.

C. v. GROENELD *de febribus intermittentibus* ib. 1666. 4.

CORNEL. WESTWOUDE *de febribus* præf. PHIL. MATTHEO Utrecht 1668. 4. *.

GERHARD LAMMUS *casus hystericus variis symptomatibus stipatus* Groning 1666. 4. HEF.

SAMUEL MARESHII *oratio in funere A. DEUSINGII* Groning. 1666. 4. *.

J. PLACCII *Lucretia hystericæ, s. historia virginis suffocatione hystericæ laborantis* Duisburg 1666. 4.

ANDREAS CASSIUS *de febre artificiali* Kiel. 1666. 4.

EJ. *de triumviratu intestinali in suis effervescentiis repetita disputatio* Groning. 1688. 4. præside TOBIA ANDREA, recusa Nurnberg. 1669. 12. *.

HENR. KIELLMANN *de hydrope, in specie de ascite* Vindobon. 1666. 4. HEF.

Tom. III.

Cc

SAM.

SAM. DONNER *oratio chemica medicinae praestantiam propugnans* Francof. Viadr. 1666. 4.

MATTH. CLEMASIUS *de putredine* Lips. 1666. 4. si huc facit.

EJ. *praesagia quae vulgo cordis vocantur* Greifswald 1698. 4.

PHIL. MULLER *de poculo salutis* Jen. 1666. 4. HEF.

J. LEHMAN *de Serapide Aegyptiorum Deo maximo* Witteb. 1666. 4. LEHM.

JO. WITTE *de natura* Witteb. 1666. 4. HEF.

SALOM. FLEISCHHAUER *de epilepsia* Gieß. 1666. 4. *.

GEORG KEUHE *de peste* Gieß. 1666. 4. *.

CHR. SENNERT & J. CHRIST. SEMINARIUS *de morbo virgineo* Marb. 1666. 4.

MARTIN WILLICH praeside D. G. ROLFINK *de lue venerea* Jen. 1666. 4. Archiater inde Brandenburgicus. Vita prodiit.

J. JAENICH *de morbo hungarico* Heidelb. 1666. 4. PL.

WOLFG. UPILIO *de podagra* ib. 1666. 4. PL.

J. HENR. HEGNER *de febre tertiana intermittente* Basil. 1666. 4. *. praef. HIER. BAUHINO.

CHRISTOPH. JOACH. WOLPHART *de mania* Basil. 1666. 4. PL.

EBERH. WELPER *descriptio fabricae & usus instrumenti critici* Argent. 1666. 4.

EJ. *Bericht der pestilenzischer Seuche* Strasb. 1666. 8. UFF.

J. AWEN *de incubo* Argent. 1666. 4. PL.

NIC. CAPPON & PH. MATHON *Non est E. unius naturae opus crisis* Paris. 1666.

NIC. RICHARD & PAUL MATTOT *Non E. rheumatismo sudorifera* ib. 1666.

PET. le MERCIER & ROB. RAOULT *E. in febribus continuis qualibet evacuatio natura lege suscepta salutaris est & critica* ib. 1666.

CLAUD. GUERIN & LUD. MORIN *Non E. est insita alicui homini naturaliter vis curandi morbos* ib. 1666.

DIONYS. JONQUET & PAUL MATTOT *E. aulicis mulieribus sanitas firmior ab equestri venatione* ib. 1666.

JAC. GAVOIS & PH. MATHON *E. aestate fructuum usus innoxius* ib. 1666.

MICH. MARE'S & PAUL MINOT *E. pueris post απογαλακτισμον cibi solidiores* ib. 1666.

MART. AKAKIA & PET. LOMBARD *E. melancholicis meri potio salubris* ib. 1666.

§. DCCXXXIX. DIARIA ad a. 1666.

In *Phil. Transf.* 1666. n. 8.

Ex suppressa transpiratione cutis penitus obstructa. Pica salis.

N. 18. de calculis collectio, eos inter ex utero excussus ingens.

Apud

Apud BIRCHIVM in T. II.

De peste. *Tokens* esse gangrænosas particulas pyramidales ad ossa usque pergentes.

Varia a. 1666. de infusione. Vomitum ciere, non alvum.

Episcopi & Cancellarii cadaver ab a. 1404. incorruptum in cavea templi Londinensis detectum.

Nov. 14. de transfusione feliciter perfecta a DD. KING & COKE, ut alter canis periret, alter salvus superesset.

Deinde die 21 fusc D. KING de eodem, sed repetito experimento.

Et denuo 21 Decembris.

In *Journal des sçavans* hujus anni 1666. legimus, Facultatem medicam Parisi-
nam die 29 Mart. antimonii usum, quem centum ante annis proscripserat, suis
permisisse; cum prius acriter in hoc remedii genus inveheretur, & PALMA-
RIUM non aliam ob causam ex ordine suo ejecisset, quam ob usum chemicorum
medicamentorum.

§. DCCXL. GEORGIUS WOLFGANG WEDEL.

Uxoris meæ amitam magnam in matrimonio habuit, supra quinquaginta
annos medicinam Jenæ docuit, gratiofus præceptor & medicus, non ille indoctus,
ut etiam orientales linguas calleret & in philologiam se diffunderet. Idem in
conciinandis potissimum formulis elegans & peritus: in pathologia HELMONTIA-
NAM & SYLVIANAM sententiam secutus, acidi infectator, qui plurimum sperabat
ab absorbentibus & salibus volatilibus, quæ curandi ratio in Germania eo ævo do-
minata est. Sed & astrologiæ multa tribuebat. Id nocuit viro laborioso, quod
& praxi numerosa distrahebatur, & lectionibus multas horas impendebat, & fre-
quentissimis promotionibus doctorum, id enim fuit gloriæ Jenensis seculum. Me-
dicamenta varia invenit, quæ etiam nunc locum suum in dispensatoriis tenent.

EJ. præf. ROLFINKIO *disp. de pollutione nocturna* Jen. 1667. 4. TR.

EJ. est *diff. de diebus criticis* Jen. 1667. 4. *. 1678. 4. *.

EJ. *de diureticis* Jen. 1667. 4. *.

EJ. *de opio* ib. 1667. 4. HEFF.

EJ. *de vomitu* 1673. 4. HE.

EJ. *de pleuritide* 1674. 4. HE.

EJ. *de mania* 1673. 4. HE.

EJ. *oratio in funere* G. ROLFINK Jen. 1673. 4. *.

- EJ. & auctor ZEIDLER *ager epilepticus* Jen. 1673. 4. *.
- EJ. *casus laborantis coryza* ib. 1673. 4. *.
- EJ. & auctoris SCHLAPERIZZII *de mania* 1673. 4. *.
- EJ. & auctoris J. ROESER *ager epilepticus* 1673. 4. *.
- EJ. *de diarrhœa* 1673. 4. *. Mors ab arsenico, post vehementem hypercatharsin.
- EJ. & auct. ROTTENBERGER *de dieta litteratorum* 1674. 4. *, 1709. 4. HE.
- EJ. *arthritis vaga scorbutica* 1674. 4. *.
- EJ. *de febre petechiali* 1674. 4. *.
- EJ. *agra pleuritica* 1674. 4. *. auct. WESENER.
- EJ. & auct. R. NEUENHAHN *de scabie* 1674. 4. *.
- EJ. & auct. SCHMID *ager palpitatione cordis laborans* 1674. 4. *.
- EJ. & auct. OSTERLAND *de colica* 1674. 4. *.
- EJ. *ager laborans colica* 1674. 4. HE. nisi eadem est.
- EJ. & auct. CHEMNIZ *ager hydropicus* 1674. 4. *.
- EJ. *ager hydropicus* 1674. 4. HE.
- EJ. *ager tertianarius* 1674. 4. HE.
- EJ. *de setaceis* 1674. 4. HE.
- EJ. *de partu difficili* 1675. 4. *.
- EJ. & ANT. WELLER *juvenis ictero flavo laborans* 1675. 4. *.
- EJ. & auct. HEIDENREICH *juvenis melancholia laborans* 1675. 4. *.
- EJ. *de colica* 1675. 4. *.
- EJ. *de purgantibus rite adhibendis* 1675. 4. *. Meretrices sæpe drastica sumere, neque ideo abortare.
- EJ. *agra dysenterica* 1675. 4. HE.
- EJ. *de vena sectione rite adhibenda* 1675. 4. HE.
- EJ. *ager hypochondriacus* 1675. 4. HE.
- EJ. & ZOPF *de vomitoriis rite adhibendis* 1676. 4. *.
- EJ. & WEIGEL *agra suppressione mensium laborans* 1676. 4. *.
- EJ. & A. HAMPE *de suffimentis* 1676. 4. *.
- EJ. *ager singultu ex febre maligna laborans* 1676. 4. A. BECKER.
- EJ. *de morbo hypochondriaco* 1676. 4. *.

- EJ. & auct. GRUNDEL *de epilepsia* Jen. 1676. 4. *. 1683. 4. *.
 EJ. *de epilepsia hysterica* ib. 1676. 4. HE.
 EJ. *ager pollutione nocturna laborans* 1676. 4. A. BUCKING.
 EJ. *de paralyfi* 1677. 4. *.
 EJ. & G. C. SCHELHAMMER *de voce ejusque affectibus* 1677. 4. *. egregia
 disputatio.
 EJ. *de eleosaccharis . . . precipitatis* 1677. 4.
 EJ. *de pharmacia* diff. VIII. 1677. 4. HE.
 EJ. *ager incubo laborans* 1678. 4. HE.
 EJ. & auct. SCHOTT *de variolis & morbillis* 1678. 4. *.
 EJ. & auct. AEPLIN *ager incubo laborans* 1678. 4. *.
 EJ. *de urinis earumque significationibus* 1678. 4. *.
 EJ. *de dentitione infantum* 1678. 4. HE.
 EJ. *de medicamentorum compositione* 1678. HAEN.
 EJ. & auct. ECKHARD *ager hemorrhoidibus dolentibus & immodicis laborans*
 1679. 4. *.
 EJ. & auct. BLOCK *ager hemorrhagia narium laborans* 1679. 4. *.
 EJ. *ager nephritide laborans* 1680. 4. *.
 EJ. & A. MULLER *perniones* 1680. 4. *.
 EJ. *de apoplexia* 1680. 4. *.
 EJ. *ager vomitu cruento laborans* 1680. 4. *.
 EJ. *de pervigilio* 1680. 4. HE.
 EJ. *de syncope* 1680. 4. HE.
 EJ. *de dolore ischiadico* 1680. 4. *.
 EJ. *de catarrho suffocativo* 1681. 4. HE.
 EJ. *de bubone pestilenti* 1681. 4. HE.
 EJ. *virgo voluulo ex hernia laborans* 1681. 4. HE.
 EJ. f. qui se auctorem dicit, DAN, HENR. ULRICH, *ager peste laborans*
 1681. 4. *.
 EJ. *ager laborans dolore ischiadico* 1681. 4.
 EJ. auct. Resp. *ager laborans dolore ischiadico* 1681. 4. *.
 EJ. *de gibbere* 1681. 4. *.

- EJ. *de chlorosi, s. fædis virginum coloribus* Jen. 1681. 4. *.
- EJ. *de peste* ib. 1681. 4. HAEN.
- EJ. *de venenis & bezoardicis* 1682. 4. HE.
- EJ. *ager vertigine laborans* 1682. 4. HE.
- EJ. *ager paralyfi laborans* 1682. 4. HE.
- EJ. *ager laborans syncope* 1682. 4. *.
- EJ. & auctoris R. KINNER *ager erysipelate laborans* 1682. 4. *.
- EJ. & auctoris R. GERBERI *ager vertigine laborans* 1682. 4. *.
- EJ. *ager paralyfi laborans* 1682. 4.
- EJ. *morbi a fascino* 1682. 4. *. Propriam habet historiam virginis, cui aciculæ de pectore post plurimos dolores eruperunt: Deinde animalcula de cutis poris crepserunt, & ex femore avium unguiculi. Sensit tamen vir Cl. talem aliofque morbos, quos pro feculi superstitione fascino tribuebant, & naturæ opus fuisse, & medicamentis cessisse. Calculi bilarii ter mille.
- EJ. *chorea S. Viti* 1682. 4. *.
- EJ. & LOEUW *de lue venerea* 1682. 4. *.
- EJ. *de fluore albo* 1682. 4. *.
- EJ. *de nutritione & atrophia* 1682. 4. *.
- EJ. & KINNER *de raucedine* 1683. 4. *.
- EJ. & auctoris J. M. BERTUCH *ager mictu cruento laborans* 1683. 4. *.
- EJ. *de convulsione ad praxin clinicam accommodata* 1683. 1683. 4. *.
- EJ. *de antipraxi viscerum* 1683. 4. *. Auctoris R. SPIELENBERGER.
- EJ. *ager mictu cruento laborans* 1683. 4. HE.
- EJ. *de agro catarrho suffocativo laborante* 1683. 4.
- EJ. *vita humorum morbifica* 1684. 4. *.
- EJ. & MULLER *de convulsione* 1684. 4. *.
- EJ. *ophthalmia* 1684. 4. HE.
- EJ. & NEUSE *de melancholia* 1685. 4. *.
- EJ. *de hydropse* 1685. 4. *.
- EJ. *de ictero* 1685. 4. HE.
- EJ. *de peste spicilegium* 1685. 4.
- EJ. *de Saule energumeno* 1685. 4. HE.

- EJ. & HOPF *de cephalalgia in genere* Jen. 1686. 4. *.
 EJ. *de somno praternaturali* ib. 1686. 4. *.
 EJ. *de clavo pedis* 1686. 4. HE.
 EJ. *de consensu partium* 1686. 4. HE.
 EJ. *de empyemata* 1686. 4. HE.
 EJ. *de fundamentis empiricorum* 1686. 4. HE.
 EJ. *de sudore Christi cruento* 1686. 4. HE.
 EJ. *usus cucumerum innocuus* 1686. 4. *.
 EJ. *agra dysenteria laborans* 1687. 4. HE.
 EJ. *de peripneumonia* 1687. 4. HE.
 EJ. *de scorbuto* 1687. 4. HE.
 EJ. *de unguento anodyno* progr. 1687. 4.
 EJ. *de natura ministro medico* 1687. 4. *. progr.
 EJ. & J. LEONHARD HECHTEL *de nevris maternis* 1688. 4. *.
 EJ. *de colica scorbutica* 1688. 4. HE.
 EJ. *de mensium fluxu immodico* 1688. 4. HE.
 EJ. *de phthisi* 1688. 4. HE.
 EJ. *de quadragesima medica* 1688. 4. HE.
 EJ. *de tussi* 1688. 4. HE.
 EJ. *venus medica & morbifera* 1688. 4. HE.
 EJ. *de morbo crasso Hippocratis* 1688. 4.
 EJ. *ager quartana laborans* 1688. 4. HE.
 EJ. *de cardialgia* 1688. 4. HE.
 EJ. *de bile ejusque morbis* 1689. 4. *.
 EJ. *natura minister medicus* 1689. 4. *.
 EJ. *de agro catarrho suffocativo laborante* 1689. 4. HE.
 EJ. *de contagio & morbis contagiosis* 1689. 4. HE.
 EJ. *de demonstratione Hippocratica* 1689. 4. HE.
 EJ. *de ileo* 1689. 4. *.
 EJ. *de morbis præcordialibus* 1689. 4. HE.
 EJ. *physiologia pulsus* 1689. 4. HE.
 EJ. *de similitudine morborum* 1689. 4. HE.
 EJ. *de oblivione* 1690. 4. *.

- EJ. *de notis graviditatis* Jen. 1690. 4. *.
 EJ. *de catalepsi rarissimo affectuum* ib. 1690. 4. HE.
 EJ. *de insomniis* 1690. 4. HE.
 EJ. *de palpitatione cordis* 1690. 4. *.
 EJ. *de purpura puerperarum* 1690. 4. HE.
 EJ. *de transplantatione morborum* 1690. 4. HE.
 EJ. *de ileo* 1690. 4.
 EJ. *de cucurbitula sicca* 1691. 4. HE.
 EJ. *de amarorum natura & usu* 1692. 4. HE.
 EJ. *de febribus intermittibus* 1692. 4. HE.
 EJ. *de natura & usu acidorum* 1692. 4. HE.
 EJ. *de suspendio virginum* 1692. 4. HE.
 EJ. *de vini dulcis plenis* 1692. 4. HE.
 EJ. *de nyctalopia* 1693. 4. *.
 EJ. *de facula Coa* 1693. 4. HE.
 EJ. *de mania* 1693. 4. *.
 EJ. *de dulcium natura, usu & abusu* 1694. 4. HE.
 EJ. *de acidulis* 1695. 4. HE.
 EJ. *de thermis* 1695. 4. HE.
 EJ. *de paralyfi universali* 1695. 4. HE.
 EJ. *de morbis tartareis* 1695. 4. HE.
 EJ. *de aromaticorum natura, usu & abusu* 1695. 4. *.
 EJ. *de arthritide* 1695. 4.
 EJ. *de febre magna* 1695. 4. HE.
 EJ. *de frigore morbifero* 1695. 4. *.
 EJ. *de hydrophobia* 1695. 4. *.
 EJ. *de pruritu* 1696. 4. HE.
 EJ. *de oleis destillatis* 1696. 4. HE.
 EJ. *de fatore preternaturali* 1696. 4. HE.

- EJ. *de acrium natura, usu & abusu* Jen. 1696. 4. *.
 EJ. *ager memoria debilitate laborans* ib. 1696. 4. *.
 EJ. *de febre ephemera* 1696. 4. HE.
 EJ. *de febre maligna* 1696. 4. HE.
 EJ. *de morbo Nabalis* 1696. 4. HE.
 EJ. *de verrucis* 1696. 4. *. Succus esulæ in mitiori malo sufficit.
 EJ. *de cholera* 1697. 4. HE
 EJ. *de inflammatione renum* 1697. 4. HE.
 EJ. *de oleosorum natura, usu & abusu* 1697. 4. HE.
 EJ. *de sudore Anglico* 1697. HE.
 EJ. *de terreorum natura, usu & abusu* 1697. 4. HE.
 EJ. *de terrore* 1697. 4. HE.
 EJ. *de austerorum natura, usu & abusu* 1698. 4. HE.
 EJ. *de corrosivorum natura, usu & abusu* 1698. 4. HE.
 EJ. *de metu* 1698. 4. HE.
 EJ. *de tinctura bezoardica essentificata* 1698. 4. HE.
 EJ. *de vino medico* 1698. 4. HE.
 EJ. *de ructu* 1698. 4. HAEN.
 EJ. *ager ischuria laborans* 1699. 4. HE.
 EJ. *de lactis defectu* 1699. 4. HE.
 EJ. *lemmata medica* 1699. 4. *.
 EJ. *bubo pestilens* 1699. 4. *.
 EJ. *de spasmo cynico* 1701. 4. HE.
 EJ. *summaria critica* 1701. 4. si recte.
 EJ. *de salforum natura, usu & abusu* 1702. 4. HE.
 EJ. *de morbo phænices Hippocratis* 1702. 4. HE.
 EJ. *de purgatione mechanica* 1702. 4. *.
 EJ. *de aquarum natura, usu & abusu* 1702. 4. HE.
 EJ. *de usu ligaturarum in hydrope* 1703. 4. *.

- EJ. *de theriaca caelesti* Jen. 1703. 4. HE.
 EJ. *de cura palliativa* ib. 1703. 4. HE.
 EJ. *de herpete* 1703. 4. HE.
 EJ. *de hercule medico* 1703. 4. HE.
 EJ. *de dysuria* 1704. 4. HE.
 EJ. *αγωνία Christi* 1704. 4. HE.
 EJ. *de vomitoriis* 1704. 4. HE.
 EJ. *de affectibus animi in genere* 1705. 4. HE.
 EJ. *de amaurosi* 1705. 4. HE.
 EJ. *de Lazaro ante portam* 1705. 4. HE.
 EJ. *de suppressione mensum* 1706. 4. HE.
 EJ. *de tumoribus testium* 1706. 4. HE.
 EJ. *de vita longa* 1707. 4. HE.
 EJ. *de apoplexia ex epitome praxeos clinica* 1707. 4. HE.
 EJ. *de dolore capitis* 1707. 4. HE.
 EJ. *de melancholia ex epitome &c.* 1707. 4. HE.
 EJ. *de paralyfi* itidem 1707. 4. HE.
 EJ. *de vertigine* itidem 1707. 4. HE.
 EJ. *de affectibus soporosis & catalepsi ex epitome praxeos clinica* 1708. 4.
 EJ. *de epilepsia* itidem 1708. 4. *.
 EJ. *de incubo* perinde 1708. 4. HE.
 EJ. *de mania* perinde 1708. 4. HE.
 EJ. *de praeservatione variolarum retrocedentium* 1708. 4. PL.
 EJ. *de catarrho* 2 disp. 1709. 4. *.
 EJ. *de atretis* 1709. 4. HE.
 EJ. *de sputo cruento* 1709. 4. HE.
 EJ. *de tenesmo* 1710. 4. HE.
 EJ. *de adstrictione alvi* 1710. 4. HE.
 EJ. *de haemorrhagia narium* 1710. 4. HE.
 EJ. *de phrenitide ex epitome &c.* 1710. 4. HE.
 EJ. *de praeservatione variolarum* 1711. 4. HE.
 EJ. *de sale volatili oleoso* 1711. 4. HE.
 EJ. *eger colica saturnina laborans* 1721. 4. HE. Opium valde noxium esse.

- EJ. *de impotentia virili* Jen. 1712. 4. *.
- EJ. *de excutia ventriculi* ib. 1712. 4. *.
- EJ. *synopsis qualitatum & effectuum medicamentorum* 1712. 4. HE.
- EJ. *de ophthalmia* 1713. 4. *.
- EJ. *de tussi ex epitome &c.* 1714. 4. HE.
- EJ. *de statu neutro* 1714. I. II. 4. HE.
- EJ. *de pleuritide ex epit. &c.* 1714. 4. HE.
- EJ. *de pestilentia ex sacris* 1714. 4. HE.
- EJ. *de visus imbecillitate & defectibus* 1714. 4. *.
- EJ. *de sterilitate* 1714. 4. *.
- EJ. *de agra mola laborante* 1714. 4*. globo ponderoso, duro, cum lacte in mammis.
- EJ. *asthma spasmodico hypochondriacum periodicum* 1714. 4. HE.
- EJ. *de hæmoptysi ex epit. &c.* 1714. 4. HE.
- EJ. *de hypercatharsi* 1714. 4. HE.
- EJ. *de phthisi ex epit. &c.* 1714. 4. HE.
- EJ. *de frustranea & inconuenienti medicamentorum adhibitione* 1715. 4. HE.
- EJ. *de syncope & lipothymia ex epit. &c.* 1715. 4. HE.
- EJ. *de cosmeticis in sacris* progr. 1716. 4. HE.
- EJ. *ager ictero calido laborans* 1716. 4. HE.
- EJ. *de angina ex epitome &c.* 1716. 4. HE.
- EJ. *de gutta serena casus* 1716. 4. HE.
- EJ. *de palpitatione cordis ex epitome* 1716. 4. HE.
- EJ. *de agra strangulatione uteri syncoptica laborante* 1717. 4. HE.
- EJ. *de asthmate ex epitome &c.* 1717. 4. HE.
- EJ. *de peripneumonia, empyemate & abscessibus internis ex epitome* 1717. 4. HE.
- EJ. *de cantharidibus* 1717. 4. HE.
- EJ. *de catarrho suffocativo* 1717. 4. HE.
- EJ. *de morbo Jorami* 1717. 4. *.
- EJ. & J. CHRIST. WOLF auctoris *de morbo spasmodico epidemico maligno in Saxonia, Lusatia grassante* 1717. 4. HE. *. bona disp.

EJ. *de colchico veneno & alexipharmaco* Jen. 1718. 4. *. *Credulus colchicum suspensum pestis pericula avertere persuadetur.*

EJ. *de hæmorrhagia narium ex epitome* ib. 1718. 4. HE.

EJ. *de ileo* 1718. 4. HE.

EJ. *de morbis acutis febre stipatis, s. febribus acutis continuis* 1719. 4. HE.

EJ. *de paralyfi* 1719. 4. HE.

EJ. *de officio agrotantium* 1719. 4. HE.

EJ. *de femina duodecim annorum profluvio sanguinis laborante* 1719. 4. *.

EJ. *de cardialgia ex epitome* 1719. 4. *.

EJ. *de elixirio proprietatis* 1719. 4. HE.

EJ. *de hydropico diureticis curato* 1720. 4. HE.

EJ. *de mutationibus aeris* 1710. 4. HE.

EJ. *de morbis ani Philistæorum* 1720. 4. *.

EJ. *de regimine puerperarum* 1720. 4. HE.

EJ. *de stranguria senili* 1721. 4. HE.

EJ. *de verberibus medicis* 1721. 4. HE.

Programmata u. Lebenslauf G. W. WEDELS Jen. 1723. 4. HE.

Sed etiam libros non paucissimos edidit. *Opiologia* prima prodiit, *ad normam naturæ Curioforum* compilata Jen. 1674. 4. *. *Analysis aliqua opii chemica*, ut memor sis, eo ævo voces chemicas nondum accurate definitum habuisse sensum, sal volatile enim vaporosum opii nominat, quod idem sit mercurius. Infantes sæpe ab usu Jalapæ sumtæ dormire. Vires opii esse in sulfure narcotico, hinc exhalatione ejus medicamenti vires frangi. Menstrua, doses. J. THEODORUM SCHENCKIUM ob hæmoptysin scrupulum integrum sumfisse, se ad conpescendam diarrhœam contumacem grana decem dedisse. Recte monet, opium sæpe potius dolores sopire, quam somnum facere; mihi per annos opio uso, semel omnino somnum civit, plus centies excussit. Addit vir Cl. fere semper perspirationem & sudorem movere, nonnunquam vomitum ciere, raro diarrhœam (cum constantissime mihi alvum sistat) In febre intermittente sæpe profuisse: in continuis febribus & malignis melius operari, si cum volatilibus conjunxeris. PARACELSUM grana tria in phrenitide felici eventu imperasse. Porro in quibus morbis conveniat, phthisi &c.

EJ. *exercitationes pathologicæ* Lips. 1675. 4.

EJ. *Pharmacia in artis formam redacta* Jen. 1677. 4. *. *Enchiridion operationum pharmaceuticarum*, non exclusis fermentationibus, dissolutionibus, metallorum etiam tractatione varia. Deinde producta chemica, aquæ stillatitiæ, balsama,

balsama, quæ inter oleum nucis moschatæ expressum præfert. Caustera quo efficaciora eo minus dolere. Cineres, & inprimis antimonium diaphoreticum. Essentiæ, extracta, feculæ, quas non putat inutiles esse. Olea, magisteria, terrea tamen non facit maximi. Sales lixivi vegetabilibus formaliter insunt. Sirupi, spiritus &c.

EJ. *theorematum medica, s. introductio in medicinam* Jen. 1677. 12 1692. 12.

EJ. *tabula synoptica de compositione medicamentorum extemporanea* ib. 1678. f.*.

EJ. *de medicamentorum facultatibus cognoscendis & applicandis* II. duo ib. 1678. 4.*. De modo cognoscendi de viribus, medicamentorum: malles hic signaturas omisisset. Sapor. Experimentum. Qualitates GALENICÆ. Classës medicamentorum per suos effectus. Deinde medicamenta topica, ut certe credebatur, cephalica, cardiaca, etiam splenetica, ex veterum placitis. Purgantia, eorumque formulæ, eadem gratiora. Jalapam laudat. Emetica fere reformidat. Aquam benedictam RULANDI ad inventoris scriptionem paratam præfert. Sudorifera ad expulsionem optima.

EJ. *de medicamentorum compositione extemporanea ad usum hodiernum accommodata* I. Jen. 1678. 4.*. 1683. 4.*. Inter libros Cl. viri utilitate eminent. Formæ medicamentorum, pilulæ, pulveres, decocta, ad quamque formam doses vehiculi, aut massæ, quæ medicamentum princeps recipiunt, & corrigentium. Ob elegantiam & gratiam has scriptiones ab omnibus laudari vidi.

EJ. *progressus Academia Naturæ curiosorum* Jen. 1680. 4.*. Elogium novæ societatis & catalogus membrorum.

Aliud programma cum *Dec. II. Ann. I. dedit.*

EJ. *amenitates materia medica* Jen. 1684. 4.*. ex quatuordecim disputationibus natæ. Generalia de actione medicamentorum, de modo quo eorum facultates adgnoscantur. Qualitates primæ; deinde secundæ & tertiæ, fere ut in *l. de medicamentorum facultatibus*, cephalica, thoracica, purgantia &c. sed fusius hic & per singula. Bezoardica, quibus multum tribuit. Recte monet, aliis venenis alia & alia auxilia opponi debere. Morbos pessimos, etiam pestem, si continuo mederi licuerit, posse a medico superari. Dysenteriam pessimam tinctura bezoardica sub initio morbi sumta expugnatam, tum alios restitutos, qui cum infectos peste invasebant, prima symptomata pestis jam perceperant. Quare semper & ubique debere sub initia morbi alexipharmaca exhiberi.

Una prodiit *syllabus materia medica selectioris*. Ad titulos nempe indicationum sola nomina & forma. Recusus est Jen. 1735. 4.

EJ. *pharmacia acroamatica* Jen. 1686. 4.*. Quindecim sunt disputationes conjunctim recusæ. Idem ordo qui *Pharmacia in artis formam redacta*, & perinde operationes, ut vocant, pharmaceuticæ, & chemicæ, sed plenius.

EJ. *pathologia medico dogmatica* Jen. 1692. 4. PL.

EJ. *aphorismi aphorismorum, i. e. Aphorismi Hippocratis in porismata resoluti* Jen. 1695.

EJ. *exercitationes pathologico practicae therapeuticae* ib. 1699. 4.

EJ. *exercitationes semeiotico pathologicae* ib. 1700. 4.

EJ. *theoria saporum medica* ib. 1703. 4. *. Disputationes undecim conjunctæ, acida nempe, ut vidimus, amara, austera, dulcia, aquosa &c. Acidorum proprietates. Febrifuga esse tamen contra propriam hypothesin fatetur. Mulieribus nocere. Destillando amarorem destrui, calefacere cæterum amara, siccare, acidum subigere, sæpe alvum ducere, putredini resistere, hinc morbis putridis bezoardicorum auxiliorum loco esse. Ita fuse per omnia.

EJ. *l. de morbis infantum* Jen. 1717. 4. *. Accurate, etiam de atretis, arenulis, urina difficili &c. Plurimum formularum absorbentium. A nævo caput infanti ad annum usque duodecimum justo grandius. Adversus respirationem interceptam optimum auxilium est, vomitum ciere. Ad unguem & vulnera cornæ tunicæ pinguedo viperina. Pædanhone in vicinia Jenæ visa. Morbos a fascino admittit, ut tamen medicamentis sanari possint. Ipse vidit, serpentem ab infante trimulo egestum. Febres infantum minus habent periculi. Eorum crises septimo die pro decimo quarto fiunt. Multum bezoardicorum & calidiorum.

EJ. *exercitationum medico philologicarum sacrarum & profanarum Centuria* ib. 1702. 4. *. Huc faciunt ex his programmatibus primæ duæ *Decades* anni 1686.

EJ. *de morte Judæ proditoris. Exempla volvuli & disrupti intestini.*

EJ. *de morte M. ATTILII REGULI ex perpetuis vigiliis.*

EJ. *de vultu speculo corporis.*

EJ. *de utero morborum auctore.*

EJ. *de coloribus medicis.*

EJ. *de catarrho & rheumatismo.*

EJ. *de pulsu & speciatim intercurente.*

EJ. *de fundamentis methodicorum.*

Tertia Decas Jen. 1687. 4. *.

EJ. *de morbis senum Salomoneis.*

EJ. *de fortuna medici.*

EJ. *de potu calido & frigido.*

EJ. *de fundamentis empiricorum.*

EJ. *de flatu aeris austrino.*

Decas IV. 1689. 4.

EJ. *de unguento nardino.*

EJ. *de morbo Hiobi.*

EJ. *de morbo crasso Hippocratis. Colicam esse scorbuticam. Calculi post multa tormina per anum egesti.*

EJ. *de morbo inspectato.*

*Decas V. 1691. 4. **

EJ. *de paralyfi, torpore &c. Dolore alicubi nato sensus & motus brachio redibat.*

EJ. *natura morborum medica.*

*Decas VI. Jen. 1692. 4. **

EJ. *de polymathia medica.*

EJ. *de contractura demoniaca.*

EJ. *de morbo & herba solstitiali. Illum morbum phthifin esse.*

*Decas VII. Jen. 1694. 4. **

EJ. *de morbo R. Hiskia. Anginam fuisse.*

EJ. *de maza Hippocratis.*

*Decas VIII. Jen. 1696. 4. **

EJ. *De paralyfi universali, & particulari. De paralyticis S.S.*

De medicamine faciei. Cosmetica aliqua veterum.

*Decas IX. Jen. 1699. 4. **

EJ. *expectatione medica.*

EJ. *de hippocrate chemico, ex l. I. de diata.*

Dec. X. Jen. . . .

EJ. *de morbo sapientia. Spasmmum esse cynicum, sed oriri ex vitio diaphragmatis, quo hoc loco vox φερεσ pertinere.*

Nonnulla programmata, quæ solitaria possideo, cum disputationibus recensui.

*Eorumdem exercitationem Centuria II. Jen. 1704. 4. *. Sed nonnisi quinque hujus centuriæ decades prodierunt.*

Decas I. pleraque diximus.

De claudis N. Testamenti.

De Basilio Valentino vero artifice ejusque scriptis.

*Decas II. 1708. 4. *. Non facit ad nos.*

*Decas III. 1711. 4. *.*

De formulis loquendi & prescribendi medicis in s. scriptura.

De Paulo a vipera demorso.

*Decas IV. 1715. 4. *.*

Præter jam dicta huc facit de lepra in sacris quæ sit lepra Arabum.

Decas V. ib. 1720. 4.

Duo programmata de morbo Jorami, qui sit lienteria.

De hydropico divinitus curato.

*Ej. catalogus scriptorum G. W. WEDEL Jen. 1679. 4. *. 1709. 4. B. BUN.*

Ej. praxeos clinica sect. I. de morbis capitis Jen. 1710. 4.

Ej. epitome praxeos clinica Jen. 1720, 4.

Ej. exemplar MS. praxeos clinicae compendium secundum codicem B. TIMÆI Jen. 1707. 4.

In E. N. C. multas observationes edidit.

Dec. I. aun. II. obs. 43. dysenteria, sed indolens. Sanguis fursum in dysenteria pariter egestus.

Obs. 46. flatus per penem emissi.

Obs. 125. viperæ adeps ad unguem utilis, ad tubercula, ad rubedinem, ad ophthalmiam.

Obs. 126. incipiens cataracta felle viperæ discussa.

Obs. 129. usus terræ catechu in urinæ incontinentia felix.

Obs. 193. a sanguine grumescente lipothymia, palpitatio cordis.

Obs. 198. diabetes, ut urina ter & sexies potum superaret, eventu funesto: Id malum fucci betulæ uberrimo potui tribuit.

Obs. 230 a gibbo in infante paralysis, & obs. 231. universi corporis paralysis, etiam sphincterum, sanata aromaticis, formicarum balneo.

Obs. 233. phthisis a pulmone purulento.

Obs. 137. pulsuum intermittentium exempla.

Obs.

Obf. 238. In ileo opio compressus vomitus, malum purgante medicamento superatum.

Ann. III. ad 1672. obf. 14. Vitriolum album in aqua solutum, inque nares datum, utile in catarrhis errhinum.

Obf. 16. a calce viva in officina hausta, calculus pulmonis calcarius.

Obf. 21. hyoscyami sumti noxæ acidis suppressæ.

Obf. 24. menses per alvum fluentes.

Obf. 141. A nummo deglutito sapor ærugineus spiritu falis sublatus, & puer a nummo argenteo argenteo majori intruso adhibitis lubricantibus nihil passus; sic ab anulis ænæ catenæ.

Ann. IX. X. obf. 20. Vomitus sanguinis in matrona demum funestus. Omnia vasa inania, lien permagnus: vas breve calami scriptorii diametro, per cujus ramos, styli, ut putat, in ventriculo caveam penetrabant; ventriculus ipse sanguine plenus, in hepate duo calculi. Pulvere styptico ex laudano, & sanguine draconis potissimum composito, sæpe se hoc malum sanasse.

Obf. 21. purpura scorbutica ab acuta illa diversa.

Obf. 41. Quartana, quam inversam vocat, in qua duo paroxysmi, tertiusque dies liber.

Obf. 84. A tussi urina præter voluntatem expulsa.

Obf. 169. pila hædina. Pila ex ventriculo cervi, moschi odore.

Dec. II. Ann. I. Catalogum dedit *Naturæ Curiosorum*.

Obf. 7. A lumbricis cruentus vomitus.

Obf. 10. syncope in aliquot juvenibus similis, in eorum altero lethalis, cum omnia revomisset.

Obf. 11. Excrescentiæ & verrucæ tactu manus mortuæ sanatæ.

Obf. 159. pila pilis farcta ex ventriculo cervi.

EJ. oratio de causis diritatis pestilentialis, in appendice hujus Anni.

Dec. II. Ann. II. obf. 144. Senex ictericus periit, sanguine per os, nares, aures, oculos effuso.

Obf. 145. pulsus intercurrents.

Obf. 148. sqq. Epilepticorum symptomata, inter alia pica absurdorum.

Obf. 160. qui toti frigidi vitam tamen traxerunt: expiratio frigida mortis nuntia.

Obf. 182. diarrhoea cruenta cum tenefmo: deinde parenchymata quasi lie-
nis fimilia ad libras aliquot egesta.

In *Appendice* mors Arii & Judæ a rupto intestino.

Ann. VI. obf. 5. 6. de incommodis ex uvulæ defectu natis. Mala deglutitio,
ut adfumata regurgitarent, vox rancida.

Obf. 217. Vera inflammatio renis cum maximo dolore.

Obf. 218. Qui femuncem aloes fumferat nullo inde malo.

Ann. VI. obf. 88. Post variolas tuffis pulmonalis & tabes.

Obf. 89. Lepidium cum pane comestum insigniter antiscorbuticum.

Obf. 90. ad arthritidem spiritus & fal volatililum lumbricorum.

Obf. 115. in docto viro varices non absque periculo apertæ.

In *Centur. X.* obf. 81. Plica pene quatuor ulnarum longitudine.

Obf. 82. Qui uncialem argenteum deglutivit, periit: nummus in cæco in-
testino, spaciolofo, repertus est, ipse nigricans.

In *actis Hafniensibus* vol. II. obf. 44. de dysenteria epidemica anni 1669.
Gangrænosos plurimos perire. Singultus funestus. Cum hydrope fere uteri prolapsum
conjugi.

Obf. 49. cor in dextro latere pulsans. Flatus per penem,

In *Actis Hafn.* Ann. III. obf. 58. Canis ren a maximo lumbrico totus con-
sumtus.

IDEM VALESCI de TARANTA *Philonium* Fr. Lips. 1680. 4.*. cum præf. edidit,

Et G. ROLFINK *epitomen methodi cognoscendi & curandi affectus* C.H. Jen. 1675. 4.

§. DCCXLI. VARIÏ.

CHRISTIAN FRID. GARMANN *Physici Chemniensis disp. inaug. de nutritione
infantium ad vitam longam* Lips. 1667. 4.

EJ. *de miraculis mortuorum* ll. III. præmissa est dissertatio *de cadavere & mira-
culis in genere* Lips. 1670. 4.*. Hoc opus a filio auctoris EMANUELE HENRICO GAR-
MAN recusum Dresd. 1709. 4. *. insignissime auctum est. Spissa collectio. In
præmissa diss. de cadavere longa series mortuorum, ut putabantur, qui ad
vitam redierunt, apoplecticorum, suffocatorum, lethargicorum, sed mistæ fabulæ ve-
ris. Ecstatorum exempla. Mortis contemplatio, & de vita post mortem super-
stite aliqua.

Diss. II. de miraculis, potissimum etiam de curationibus morborum mira-
culosis,

culosis, de morbis a Deo ave sanctis immisissis, sanctorum & reliquiarum potestas medica, tum Dæmonum. Capillorum post mortem incrementum, a vita propria, & a sua anima vegetabili factum. Cadavera, quæ post mortem mandere dicuntur. Multa de sagis, de dæmonibus, deque sagis a morte tam diu in sepulchro mandentibus, pestemque sustentantibus, quoad cadavera earum capite truncarentur. Deinde vampyrorum fabella. Faciei a morte mutatio, morbique quorum similis est potestas. Historiolæ cordis a flammis intacti; & hominum ignem impune tractantium. Abdominis a morte disruptio, ut viscera effundantur, sic a venenis, & in Ario. Partus a morte exempla, & erectio penis, inque universum de hac ipsa erectione variis ex causis, etiam ab opio nata. Maculæ cadaverum, & maculæ indices veneni. Contagium cadaverum. Erysipelas funestum ab adhalatione. Sed per omnia non datur ire.

EJ. *epistolarum centuria* pariter a filio E. HENRICO edita Rostock 1714 8.*. Tituli omnino ad rem medicam faciunt, dissertationes autem leviter rem ipsam tangunt, ut ab epistolis familiaribus expectes. Sudoriferorum in malignis morbis, in venenis, laudes. De chirurgia infusoria consilia. Se etiam canibus liquores infudisse, diversos autem ejusdem liquoris infusi effectus vidisse. Grana septemdecim opii a cane impune tolerari, venis infusa effectum suum edere. In catello modo nato varia se infudisse, effectum expectatum edidisse singula. Medicamento suo, quod cortice peruviano potius sit, hypochondriacum morbum se curasse. Scorbutum poscere diaphoretica, non purgantia. Maculæ scorbuticæ, quæ a morte adparent. Tumores post febres superstites in liene, ut etiam trium libr. cum semisse pondere esset. Sabulum in urina scorbuticorum, etiam flavum & nigrum visum. Constans acidorum vomitus, cum malo statu ventriculi conjunctus. Tumentes in scorbutico artus. Scorbutici difficulter purgantur, aphoni frequenter fiunt & derepente extinguuntur. Plura nunc quidem omitto.

Vita viri auctore DAN. MULLER Chemnitz 1719. fol.

IDEM in E. N. C. Dec. I. ann. I. obf. 145. Lumbricus intestinum eroserat, & tamen cum multi alii excreti fuissent, æger servatus est. Ea fortuna nostro iterato contigit.

Ann. III. obf. 43. Calculus sub lingua levis, sponte prodeus.

Obf. 202. Extracto colocynthidis superata melancholia.

Ann. VIII. obf. 152. Triduana sternutatio a suppressione mensium.

Ann. IX. obf. 103. nimii menses a terrore.

Ann. X. obf. 56. 57. integer tractatus de epilepsia a causa interna nata.

Obf. 185. Officulum deglutitum, ex furunculo prope umbilicum post aliquot menses prodiit.

Obf. 186. fulguratus celeriter computruit.

THOMAS DE MURILLO Y VALVERDE presbyter, medicus regius. EJUS *re-*

lacion philosophica y medica, util para medicos y philosophos, del verdadero temperamento frio e humido de la nieve, in qua se trata de sus utilidades y danos, y se responde a un tratado, que disienda, que la nieve tiene sequedad a predominio Madrit 1662. 4. SEGRER.

*EJ. novissima, verifica & particularis hypochondriaca melancholiae curatio & medela Lion 1672. 12. *. & hispanice aprobacion de ingenios y curacion de hypochondrias Saragossa 1672. 4. Plurimum ratiocinii arabici. Vigiliis opponit clysterem opiatum, quem ego novi, somnum non adlicere. Venam in fluxione primum in talis fecandam, deinde si res urgeat, cephalicam. Theriacam valde laudat, etiam in febribus epidemicis & pestilentibus, ut ipse in peste sit expertus, plurimisque aliis malis, & demum in melancholia. Non chalybe se aperire, ad id officium inepto, sed herbis & radicibus aperientibus. Contra balnei usum. Contra antimonium. A septem ejus granis hypercatharsin se vidisse.*

EJ. fabores de Dios hechos a la medicina gracorun contra D. AUGUSTINUM BUSTOS DE OLMEDILLA Madrit. 1670. 4.

EMANUEL DOS REYS TAVARES Santirensis Controversiae Philosophicae & medicae ex doctrina de febribus subtiliter lucubrata Lisboa 1667. 4. RAST. Theologica de medicis rebus tractatio, inutilissima, verbosa, potissimum quando sibi nuperos aliquos refutandos sumsit, ut MATAMORUM, GARCIAM, alios. Nihil ipse praeter immensam GALENICAM subtilitatem habet.

LEONARDI AMATI adversariorum catena de jure galli veteris pro asthmate Panorm. 1667. 4. MONGIT.

ANTONII GALLEGO oratio in funere GERARDI NATERI, Panormi 1661. 4. MONGIT. si recte lego.

ANDR. ROSOTTI syllabus scriptorum Pedemontii, in quo brevis librorum patriae & nonnunquam vitae notitia traditur. Add. Scriptores sabaudi M. montis ferrarienses, & civitatis Nicensis Montereali 1667. 4.

CAROLI LANCEANI PALTRONII hippocratis oracula de febribus cum animadversionibus SPADONI Bonon. 1667.

MARTINI HANCKE de quorundam scriptis in publicum editis & clarorum virorum Silesiacorum medicorum vitis Breslau 1667. 4.

ERN. STOLMANN hodegeticum & quaestiones quinquaginta de peste Lipf. 1667. 12. HAENEL.

EJ. hodegeticum pestilentielle sacrum Lipf. 1667. 12. HANSEN, idem ut puto, liber.

J. C. F. consilium de peste 1667. 12. GUNZ.

JAN. KLENKII oratio funebris in obitum ARNOLDI SENGUERD Amstd. 1667. 4.

DANIE-

DANIELIS ANGELI *catalogus medicamentorum spagiricorum. Pharmacopœa spagyrica* OD. DE PEPULIS Dantisc. 1667. 4.

EJ. E. N. C. ann. VIII. obf. 76. a nimia mandicatione nicotianæ inflammatio faucium, febris ardens, venæ sectione & mitigantibus sanata.

Obf. 77. ex retro pulsa scabie, tumor subitus brachii.

EJ. *de compositione medicamentorum* Dantisc. 1667. 8.

Circa hæc tempora prodiit ABDIÆ TREW *Astrologia medica* quatuor disputationibus comprehensa. 1. *de absurditate astrologie vulgaris.* 2. *de respectu corporum naturalium ad sidera.* 3. *de homine ejusque morbis, quatenus sideribus subjiciuntur.* 4. *de applicatione astrologie ad medicinam & singulas ejus partes* Altdorf. 4. Obiit a. 1669.

§. DCCXLII. J. N. PECHLIN.

J. NICOLAI PECHLIN Leidenfis *de apoplexia* diss. Leid. 1667. 4. *. Vir acuti ingenii, suo tempore anatomes & curiosæ praxeos clinicæ laude floruit, inque Sueciam vocatus auctor gentis fuit, quæ ad summos honores pervenit, hypothesium SYLVIANARUM osor.

Librum LEONICENÆ omitto, quem non ignorem PECHLINO vulgo tribui. Verum cum nullum certum testimonium mihi notum sit, nolo viro præclaro asperum in PRÆCEPTOREM suum libellum tribuere.

EJ. *de purgantium medicamentorum facultatibus exercitatio nova* 1672. 8*. Leid. & Amstd. 1702. 8. minus nitida. Physiologica & anatomica alias diximus. Quale sit id, quod in purgante medicamento alvum movet: salsum, acre, volatile & oleosum in purgantibus uniri, humores non subigere, purgantia ab emeticis, hæc a sudoriferis gradu differre. Doses non posse ex veteribus absque scrutinio recipi, neque doses adeo præcise definitas esse. Cuti admota etiam alvum ciere. In chylum inque lac transire, & in universum sanguinem. Sales volatiles purgantium vires mitigare. Ante paroxysmum febrilem datum purgans potius alvum movet.

EJ. *de aëris & alimentorum defectu & vita sub aquis* Kiel 1676. 8. *. Ad hortulanum Holmienfem, qui totis octodecim horis sub aquis vixisse dicebatur. Magnum verò rerum ambitum noster contemplatur, soporem etiam hibernum & hibernacula animalium. Homines respiratione aliquamdiu carentes. Oritoris vitalitatem nitrosi Sueciæ aquis tribuit. Astia, cujus tolerantia sit a suppressa transpiratione & diminuto humorum motu.

EJ. *de epilepsia & contra eam remediis* Kiel 1678. 4. *.

EJ. *de hæmorrhagia narium* Kiel 1680. 4. *.

EJ. *Theophilus bibaculus* Francf. 1684. 4. *. Theæ vim esse in sale volatili cum

cum adstringente vi conjuncto. Salutarem ejus vim esse in scorbuto, calculo, podagra, viscore sanguinis & densitate acida debellandis, nimium theæ faveus.

EJ. *observationum physicomedicarum L. III. Hamburg 1691. 4 **. Insigne opus multa nunc experti medici. Exempla aliqua profero. Urina suppressa ad alvum conversa. Vermiculi in urinis. Hydatides uteri. Lympha uterina acris, falsa, pene caustica. Uteri cancer. Colis gangræna cum magnis symptomatibus, tamen reconciliata. Menfes præcoces in teneris puellis. Menfes coitu excitati. Sanguinis vomitus & dejectio in gangræna, absque periculo. Menstrua de verticis cute exfundantia, perque ulcus pedum, per nares, per tussim. Cæcitas inde menstrua feminæ, cui alvo constipata. Post diuturnum ciborum vomitum demum volvulus. In moniali officina pro miraculosis habita, forte tendinum indurationes. Enormis vomitus ferofus. Neque cum ictero vitia vesiculæ fellæ conjuncta, neque cum ea obstructione icterum. Hydrocephali interni exemplum, sanguine in ipsam cerebri naturam effuso. Vermes ut pertinaciter ad intestina adhæreant. Amara adversus vermes noster imbellia reperit; feliciter vero exhibuit viscum, cum mercurio dulci & diagrydio. Scorbutus: etiam in Italia maritima locum habet. Morbus inter scorbutum & luem veneream ambigens. Lues venerea; salivatio PECHLINO displicet. Polypus cordis verus. Arteriæ pulsus suo locò nullus, & alieno loco repertus; & in linea alba. Pulsus a flatibus intermittens. Contra selectum venarum &c. Calculi tussi rejecti. Cuticula petrosi apophysibus distincta, quotannis lamellatim delabens, novaque renascens. In homine, cui a lapsu paralysis artuum inferiorum, penis tamen erectio. Crustæ cornæ de toto dorso boum erumpentes. A vomitorio sudor, cum æger stragulis se tegeret. In lienteria pulvères adstringentes immutati prodierunt.

In E. N. C. *Dec. I. Ann. IX. X.* In scorbutica femina, cui odontalgia molesta erat, vermiculi quinque pedati & pediculorum non dissimiles detecti.

Obf. 27. hæmoptoe menstrua.

Obf. 28. menfes tertio jam a nativitate anno conspicui, & ante septennium albus fluor.

Obf. 29. sanguis absque malo de utero gravidæ stillans.

Obf. 30. Quartanæ paroxysmus hypercatharsi quadraginta sedium suppressus, tamen redivivus quoad febris sponte evanesceret.

Obf. 31. membrana lienis concremento lapideo obducta. Sic arteria aorta inferior ejusque rami.

Epistole inter SCHELHAMMERIANAS exstant.

§. DCCXLIII. NUPERI.

CLAUDII PERRAULT medici parisiensis *essais de physique ou recueil de plusieurs traités* Tom. I. Paris 1680.8.*. T. II. 1680.8.*. T. III. 1680.8.*. T. IV. 1688.8.*. Et si architecturæ, protectore COLBERTO, & anatomix animalium totum se dedit,

dit, sunt tamen in collectione operum aliqua & magni momenti scripta, quæ ad morborum historiam & curationem plurimum faciunt. Nempe in Tom. IV. primum quæritur de dolore, & de voluptate. Animam confusis cogitationibus externas motiones dirigere, cum his cogitationibus connexas. Confusas enim esse, cum causas ipsa ignoret, quare spiritibus certos motus imprimat. Impressiones multæ sensuum, quæ in principiis vitæ humanæ expressas cogitationes excitaverant cum ætate confusæ & sine reflexione sunt. Animam sæpe male sympathias gubernare, cum per cogitationes confusas gubernet. Animam contractionem musculi aliquando operari, ut ea non a structura musculi pendeat. Vides systema Stahlianum. In eodem T. IV. & prius a. 1667. agit de transfusione sanguinis, quam improbat. A coacto sanguine canem periisse.

IDEM de venenibus intestinalibus, qui vomitu reddebantur, innumeris. Eos frigis subito occidebat, quare noster huic mala opponere suadet *Mem. avant. 1699.*

EJUS elogium *Journal des Savans 1689.*

SOLEYSEL *le parfait Maréchal.* Hoc opus, quantum memini a. 1667. primum prodiit, etsi nunc nulla testimonia possum producere. Sæpe recusum est cum titulo *le P. M. qui enseigne a reconnoître la bonté & les défauts des chevaux, leurs maladies, leur guérison, leur ferrure &c.* Paris 1667. 4. 1684. 4. 1698. 4. 1746. 4. 1754. 4. Genev. 1677. 4. B. B. Lion 1718. 8. Germanice & Gallice Basil. 1706. 4. Anglice auctius a GUIL. HOPE Lond. 1696. fol. Malus anatomicus, mala & incerta dedit medicamenta, morborum causas spurias, eventus nunquam visos. VITTET.

Vertit etiam DUCIS DE NEWCASTLE *nouvelle methode pour dresser les chevaux* Paris 1677. 4.

Sub nomine le BOSSU edidit *le Maréchal methodique & Dictionnaire de tous les termes de cavalerie & la connoissance parfaite des tous les chevaux d'après les meilleurs auteurs & les mémoires de M. DESCAMPES.*

In P. DU TERTRE *histoire des îles Antilles* T. III. Paris 1667. 4.*. excusa præter plurima ad materiam medicam facientia, aliqua ad artem propius spectantia habentur. Luem *Lepian*, quæ sit venerea, indigenam Caraibum morbum esse, a sordido vitæ genere, & ab esu lacertarum natum. Habere eam gentem medicamenta, eaque potentia, sed ad omnes morbos absque justo discrimine adhibere. Laborare febribus intermittentibus autumnalibus; & morbo oculorum contagioso. Cum oculus Prætoris du Parquet cataracta tentaretur (sed videtur pterygium fuisse) succo plantæ tactam, deinde linteo mundatam, membranulam delapsam esse. Leviter scarificare acutis animalium dentibus. Furunculos spina Rajæ aperire. Morbi colonorum gallorum. Febres intermittentes tertianæ, duplices tertianæ, quotidianæ advenas continuo invadunt. Sed & febres acutæ, pleuritides, colicæ biliosæ, dysentericæ hic redeunt. A frigore concepto dolor femorum, vires frangens miseros debilitat, nuper advenas, tum melancholia; & paralysis universonum
nervo-

nervorum; egeri etiam ulceribus crurum infestantur. In vehemente cephalæa sæpe utiliter venam frontis secari.

F. J. R. *les vertus & propriétés de l'antimoine, l'usage & les propriétés des tasses antimoniales* Lion 1667. 8.

ANTONII DE SGOBBIS Pharmacopolæ Montagnanæ nati, *nuovo ed universale teatro farmaceutico* Venez 1667. fol. magnum & fufum opus. In Tom. I. Pharmacopœa Galenica, cum nonnullis chemicis *destillationibus*. Innumerabiles hic compositiones offendas, sæpe STECCHINI, non raro tamen ex aliis pharmacopœis sumtas, etiam elixiria, spiritus simplices & compositos, olea stillatitia. Ad singulas fere compositiones, noster scriptiones & encheireses - diversorum scriptorum comparat. Sirupi innumeri, & singularum formularum numerosissima specimina.

MICHAEL XIMENEZ MELERO medicus Hispalensis scripsit, *alegato juridico al favor del derecho y costume, que tienen de preceder en las consultas y funciones curativas los medicos revalidados a los doctores menos antiguos* Sevilla 1667. fol.

Ej. *propugnaculo del alegato juridico a favor del derecho que tienen a preceder en las consultas los medicos revalidados menos antiguos de la universidad de Sevilla contre requesta a la 1. parte de la question, que con impropriedad llaman Medicolegal por el G. ALFONSO SOREA CORNEJO* Hisp. 1697. fol.

Ej. *apologia pro curatione apoplexiæ s. veridad ser nubes de calumnia satisfacion, que da a un corso, que non sia artificio de la alegacion apologetica, que publica contra algunas dudas el D. CHRISTOVAL RUY PEDROSA Y LUQUE en cuyo discurso intenta probar, ser probabilissima y mas provable, que la contraria opinion, que admite qualidades ocultas en la medicina C. de V.*

PEDROSÆ nomen ostendit horum temporum esse.

MICHIELE GIUSTINIANI *scrittore Liguri* Rom. 1667. 4. B. BUN. Librorum hic recusorum titulos passim citavi.

PELAGIO SAGAPENE, BRUNO CIBALDI *cum approbatione del suo discorso intorno all uso dell aqua vita* Palermo 1667. 12. MONGIT.

A Choice manual or rare and select secrets in physik and surgery Lond. 1667. 12. GUNZ.

COLOMBIERE *l'histoire des hommes illustres françois* Paris 1667. 8. CARR. si huc facit.

J. HENR. POSEWITZ *Unterricht vom menschlichen Alter* Quedlimburg 1667. 4. B. THOMAS.

CAR. DE GOGLER *Haus- und Feldapothek* Francf. 1667. UFF. 1674. 8. TR. 1678. 8. TR. 1686. 8. TR.

MICHAEL

MICHAEL CRUGENER *de materia perlata* (Germanice) Budissin 1667. 8. TR. Ratisbon 1676. 8. NIC. 1679. 8. TR.

EJ. *Continuation seiner medicinischen Episteln, worinnen der Nutz der Medicin materia perlata dargestellt wird* Regensburg 1680. 8.

*Nuzlicher Bericht, wie man sich vor der Pestilenz hüten, u. so man mit derselben behaftet wiederum curiren möge. Auf Befehl des weisen Rathes zu Basel 1667. 4. *. Formulæ valde compositæ & calidæ.*

Ortus & progressus Chysmaticæ, oder der Anfang und Fortgang der neuerfundenen Chystrickunst 1667. 4. Inventum ELSHOLZIO vindicat.

Wohlgemeintē Ueberlegung der Hauptgründe, welche in einem sogenannten ortu & progressu chysmaticæ novæ angeführt werden, 1667. 4. Contra chirurgiam infusoriam & transfusoriam.

§. DCCXLIV. EHRENFRIED HAGEDORN.

EHRENFRIED HAGEDORN sub SCHENKIO disputavit *de mania puerorum a fascino* Jen. 1667. 4. *.

EJ. *de terra catechu, s. japonica ad normam naturæ curiosorum* Jen. 1679. 8. *. Curationum hujus spissati succi ope peractarum exempla. Ptyalismus catarrhalis, compressus terra japonica, cum gummi tragacanthæ mista, sic hæmorrhagia narium: sed & tussis cum pectoris angustia, & phthisis, & hæmoptoe, & pene omnes alii morbi. Proprias ad curationes noster provocat.

EJ. *Cynosbatologia* Jen. 1679. 8. *. 1681. 8. Spongia cum ovis infecti in eam depositis. Utilitas ad innumeros morbos.

EJ. *observationum & historiarum medico practicarum variorum centuriæ tres* Rudolstadt 1698. TR. Görlitz 1698. 8. *. Adnotationes in praxi medica natæ perbreves. Epilepsia, quæ ex pollice pedis ascendebat, & alius casus ejus mali, ex repressis achoribus nati, exque scabie. Frigor in abdomine epileptici editus, bonis cum ægræ rebus. Ex narium hæmorrhagia expugnata, epilepsia, aphonia, cæcitas, & mania. Prunarum funestus vapor. A demersione in fluvium cephalalgia, & lethargus, tandem superatus. Post ischuriam apoplexia. Catalepsis, cujus incerta causa. Erysipelati capitis adplicata frigida: inde delirium & mors. A cephalalgia futuræ dehiscunt. Gravida femina melancholica, excitato vomitu sanata. Cerebrum de naribus & ore post mortem effluens. A sternutatione violenta cæcitas subita, quam mors secuta est. In scorbutico homine sanguis de naribus ad mortem usque fluxit. Officulo educto dolor aurium sopitus. Lympha de naribus ubertim manans. In asthmate convulsivo profunda circa anum sternum fovea nascebatur. Ab arsenico sumto mors. Phthisica reddens officula ramosa, prædura. Hæc speciminis loco ex prima centuria decerpsi.

IDEM MARTINI RULANDI *secreta spagirica* edidit.

Id. in E. N. C. Dec. I. ann. II. obs. 246. In febre maligna glandulæ insigni mole catenatim connexæ, per alvum redditæ, intus adiposæ,

Tom. III.

Ff

Ann.

Ann. III, *obs.* 26. durissima alvus, fex tartari emetici granis soluta.

Obs. 27. Post variolas sanguis per os, tunc per intestitia digitorum.

Obs. 28. Post variolas vermiculi per lotium redditi.

Obs. 214. Ulcera chronica fonticulis curata.

Obs. 216. Olei lini efficacia in pleuritide.

Obs. 219. de ulcere femoris quasi carbones & globuli pilosi egesti.

Ann. IX. X. *obs.* 72. Gryllum canorum urinam retentam & calculos pellere.

Obs. 73. in melancholia feminæ gravidæ salutare emeticum.

Dec. II, *ann.* I. *obs.* 163. ab odore tincturæ cantharidum lotium cruentum, Fonticulorum concretionem eadem impedit.

Ann. III, *obs.* 70. qui araneis devoratis delectabatur.

Ann. V. *obs.* 87. Popularis potus fermentatus ex sphondylilio cum farina fecalina fervente: ad viscerum obstructions, & febres intermittentes valet.

Obs. 88. ex usu arcani tartari diarrhoea.

Obs. 89. Cum urina paucissima & sanguine tincta redderetur, chalybis usus utilis fuit.

Obs. 90. femur enormiter tumens.

Obs. 91. liquor de quercubus annosis vitriolicus, percolatus & parti dolenti in podagra feliciter impositus.

Obs. 95. aqua apoplectica illita capilli canuerunt.

Ann. VI. *obs.* 144. intra octiduum quartana febris pediluvii superata.

Obs. 145. In femina anno ætatis 92. redeuntes menses, quos post annum eeffantes cæcitas excepit.

Ann. VII. *obs.* 158. Cinnabarim nativam cum antimonii cinnabari alvum duxisse.

Vita viri a SAMUELE LEDEL descripta est in E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* II. *Append.*

§. DCCXLV. CAROL. RAYGER.

CAROLUS RAYGER *de salivæ natura & vitiis Argent.* 1667. 4.

Præside J. ALBERTO SEBIZ disputavit IDEM *de inedia* ib. 1667. 4.

ID. in E. N. C. *Ann.* III. *obs.* 281. Data theriaca rubor de universo corpore effloruit, de isto exanthemata grani milii vix æqualia, ichore albo plena. Porro calidis

calidis datis adgnitus morbus *Friesel*, res eo tempore, ut videtur, in Hungaria nova.

Obs. 282. mors subita, valvulæ in exitu aortæ offæ.

Obs. 283. calculus felleus olivæ figura. Laudat hic vires medicas lapidis *del porco*.

Obs. 284. urina alba, crassa, acidulis Egranis in naturalem statum restituta. Calculosus reddebat urinam mucosam; & in ischuriam incidit.

Obs. 285. tumor puellæ circa lumbos. In cadavere ren consumtus, pelvi arenulis plena, calculo uretere in tacto.

Obs. 287. abscessus abdominis per umbilicum egestus, bono cum eventu.

Obs. 288. Coronam urinæ merum esse effectum refractionis. Hoc anno in appendice prodiit RAYGERI versio *aglossostomolaliæ* ROLANDI DE BELLEBAT.

In E. N. C. Dec. I. ann. IV. & V. *obs.* 3. Mors continuo post paracentesin secuta, & abdomen perinde aqua plenum. Hepar viscore & sanguine obductum, intestina inflammata. In femina anasarca laborante intestina scrofulis adpersa, sic hepar; in scrofulis tofacea massa.

Obs. 4. convalescenti a morbillis parotides funesto eventu eruperunt.

Obs. 5. vermes in meatu auditorio maximi doloris causa.

Obs. 6. ventris dolor, pedes tumidi, subitæ porro convulsiones, abdomen tumidissimum, mors subita.

Obs. 7. post morbillos pleuritis sudoriferis sublata.

Obs. 8. In pleuritico, sumto emetico languor, dolor abdominis alter pes immobilis, insensilis, hæc mala difficulter superata. (In pleuritide & peripneumonia doctum medicum vidi, frequenter emeticum propinare, indeque, cum singultus sequerentur pertinaces, inductus fui, ut mortui corpus inciderem. Ventriculus ab usu tartari emetici perinde inflammatus erat, ut solet esse ab arsenico).

Obs. 9. post variolas universi corporis paralyfis.

Obs. II. post diuturnum asthma pulmones in cadavere sani: in vesicula fellis ingens calculus; inde forte alvus difficilis.

Ann. VI. VII. *obs.* 200. in puello lienteria sanguineæ.

Obs. 203. abortus bis per venæ sectionem averfus.

Obs. 201. epidemicus icterus facile sanabilis.

Obs. 209. utile in hæmoptysi oleum lini.

Obs. 215. Serpens, fed a morte, de homine exeuns.

Ann. VIII. *obs.* 58. Molecula de intestino pueri, quam habuit pro pullo cervino: incredibilis historiola.

Obs. 59. maculæ nigræ inter morbillos efflorescentes exemplo.

Obs. 63. ob dentium sævos dolores perpetuus & innoxius opii usus.

Obs. 64. Dysenteria nulla fructuum horæorum cum culpa, infantibus ægris funesta. Vomitus biliosus mali erat ominis. Viginti quatuor ante mortem horis pulsus & calor extinctio salvis sensibus, quod ipsum etiam vidi.

Ann. IX. X. *obs.* 109. Corpus peregrinum triduo in faucibus hærens, vomitu excussum. Ab officulo in gula hærente repetitus vomitus, quo demum ipse hostis expulsus fuit.

Obs. 110. ischuria cum ventris tumore, succedente hemiplegia, crure altero convulso.

Dec. III. *ann.* II. *obs.* 23. Mandragoræ radix podagram curat. Ab opio in podagrico epilepsia.

Obs. 24. a lapsu, integra cute lien ruptus, sanguis in abdomen effusus.

Obs. 26. Cum hydrops expectaretur, reperta est omenti enormis moles duro adipe repleti. Aliud exemplum: unde vomitus omnium adsumtorum.

E. N. C. *Dec.* III. *ann.* III. *obs.* 134. Radice armoracæ con tusa corpori in spherâ, sudor motus, arthritis superata.

Obs. 135. Post magnam hæmorrhagiam putrida lochia decefferunt, funesto demum eventu.

Obs. 136. Catarrho hydrops superveniens.

Obs. 137. Asthma ex hydropse pectoris, cum pulmone calculoso.

Obs. 138. febris tertiana comatosa, ILL. WERLHOFFIO dicta.

Obs. 139. dolor tumidi abdominis, calor perpetuus, tabes; in pulmone & mesenterio ulcera.

In MANGETI *Bibl. Chirurg.* puella sine cerebro nata.

Distingui debet a WILHELMO RAYGER equite Hungaro, cujus est nephriticus pulvis ex oculis cancrorum, testis ovarum, operculis limacum: & a CAROLO nepote, quem dicemus.

§. DCCXLVI. A. H. FASCH. IRENÆI VEHR.

AUGUSTINUS HENRICUS FASCH Professor Jenensis *de chylicatione lesa* Jen.
1667. 4. PL.

EJ. *de gutta rosacea* ib. 1669. 4. HEF.

EJ. *de morbo dominorum & domino morborum* Jen. 1670. 4. HAENEL.

EJ. *Ordo & methodus considerandi parturientes* Jen. 1671. 4. HAENEL.

EJ. *de vesicatoriis* Jen. 1673. 4. HEF.

EJ. *mulier melancholia hypochondriaca laborans* Jen. 1674. 4. HEF.

EJ. *de purpura puerperarum* Jen. 1674. 4. MONG.

EJ. *de cholera humida* Jen. 1675. 4.

EJ. *consultatio medico practica proponens agrotum arthritico nephritico* ib. 1675.

4. TREW.

EJ. *de respirationis lesionibus hypochondriaco scorbuticis* 1677. 4. HAENEL.

EJ. *de medicina prothetica* 1667. 4. HEF.

EJ. *de dysenteria* 1678. 4. HEF.

EJ. *de dysenteria epidemica* 1678. 4.

EJ. *agra bectica laborans* 1678. 4. HEF.

EJ. *de phthisi* 1679.

EJ. *de epilepsia* 1679. 4. RIV.

EJ. *de suffocatione uterina* 1681. 4. HAENEL.

EJ. *de autocheiria* 1681. 4. HAENEL.

EJ. *de peste* 1681. 4. ib.

EJ. *anibrax pestilens* 1681. 4. *.

EJ. *de diarrhoea* 1681. 4. HEF.

EJ. *de circulatione lymphæ & catarrhis* 1682. 4. HEF.

EJ. *rachitis* 1682. 4. *.

EJ. & CL. LOEUW *de morbo hungarico* 1682. 4. *.

EJ. *de oedemate* 1683. 4. *.

EJ. *de arthritide vaga scorbutica* 1683. 4. HAENEL.

EJ. *Parotides* 1683. 4. *.

- EJ. *de doloribus post partum* Jen. 1683.
 EJ. *de mola* ib. 1684. 4. *.
 EJ. *sterilitas* ib. 1684. 4. *.
 EJ. *de dysenteria* 1684. 4. *.
 EJ. *de febre quartana intermittente* 1685. HEF.
 EJ. *spicilegium pestis* 1687. 4. HEF. PL.
 EJ. *de peste* 1685. HAENEL.
 EJ. *prædictio mortis* 1686. 4. *.
 EJ. *de amore insano* 1686. 4. *.
 EJ. *de epilepsia* 1686. 4. RIV.
 EJ. *de intemperie corporis humani morborum fecunda matre* 1687. 4. *.
 EJ. *de anorexia* 1687. 4. *.
 EJ. *de suffocatione hysterica* 1688.
 EJ. *de febre hectica* 1688. 4. HAENEL.
 EJ. *de febre amatoria* 1689. 4. HAENEL.
 EJ. *de chylicatione lesa* 1689. 4. HAENEL.
 EJ. *de morbillis* 1689. 4. HAENEL.
 IRENÆI VEHR Professoris Francofurtini ad Viadrum.
 EJ. *disp. de eryspelate* Altdorf. 1667. 4. PL.
 EJ. *de methæmochymia* Francof. Viadr. 1668. 4. *. de chirurgia transfusoria,
 MAURITIO HOEFMANNO inventam tribuit.
 EJ. *de gonorrhœa* ib. 1674. 4. *.
 EJ. *de febre continua epidemica Marchiani infestante absque anno*.
 EJ. *de anima fetida* ib. 1679. 4. PL.
 EJ. *disp. exhibens ægrum quartanarium* ib. 1680. 4. RIV.
 EJ. *de phantasia morborum parente & medicina* Auctore KALDENBACH. ib.
 1681. 4. *.
 EJ. *delirium ex ventriculo* ib. 1682. 4. RIV.
 EJ. *de mictione chylosa* ib. 1682. 4. VATER.
 EJ. *Disp. qua unus Androcles cum cæteris sui generis expeditur* ib. 1683. fol.
 EJ. *de abortu* ib. 1684. 4. *.
 EJ. *de hydrope sicco* ib. 1686. 4. RIV.

- EJ. *de oxyregmia* Francf. Viadr. 1689. 4. PH.
 EJ. *de suspirio & suspirioso* ib. 1689. 4. HN.
 EJ. *de astrobolismo* ib. 1690. 4. PL.
 EJ. *de medicamentis sanguinem purificantibus* ib. 1692. 4. MENZ.
 EJ. *de minis medicis* ib. 1693. 4. MENZ.
 EJ. *resolutio casus ægri sanguinem revocantis* ib. 1696. 4. PH.
 Diss. *qua diacelateson Helmontii exponitur* ib. 1698. 4. RIV.
 EJ. *de affectione marmorea* ib. 1698. 4. HN.
 EJ. *de lato & lafo spiritu mundi parvi in cerebro generatore* 1698. 4. HAENEL.
 EJ. *de mania* ib. 1701. 4. PL.
 EJ. *de melancholia ex utero in puerpera observata & curata* ib. 1705. 4.
 EJ. *de phibisi pulmonali hæmoptoicorum* ib. 1708. 4. *.
 EJ. *de ictero fusco cum plica polonica ex suppressione mensium* ib. 1708. 4. *. Sanatus.
 Parentatio Francf. Viadr. 1709. fol.

§. DCCXLVII. ALIÆ. DISPUTATIONES.

- J. HENR. FUHRSEN *de catarrho* Leid. 1667. 4. MOELL.
 MOESMANN DOP *de comate somnolento* Leid. 1667. 4. *.
 NIC. VERMEIREN (FR. SYLVII) *de cordis palpitatione* Leid. 1667. 4. *.
 J. ELSWORTH *de variolis* Leid. 1667. 4. *.
 CORNELII PORTA *methodus medendi* Leid. 1667. 4. *.
 J. SPRAGGE *illustres aliqua positiones de universa medicina* Leid. 1667. 4. *.
 C. WESTWOUDE *de arthritide* Leid. 1667. 4.
 ADOLPH. VISSCHER *de diata* Leid. 1667. 4. *.
 PETRUS BONCKENBERGH *de phlegmone* Leid. 1667. 4. *.
 J. FRID. HELWIG *de medicina excellentia* Rostock 1667. 4.
 FRID. WILH. SCHAEFFER *de passione iliaca* Altdorf. 1667. 4. PL.
 J. DAN. DORSTENIUS *de phibisi* Marburg. 1667. 4.
 EJ. *de atonia Laambeit der Glieder* ib. 1682. HE.
 EJ. *de succi nutritii statu naturali & præternaturali* Marburg. 1688. 4. HE.
 EJ. *de natura medicine* ib. 1691. 4. HE.

EJ. in E. N. C. Dec. II. ann. III. obs. 60. Lumbricus teres peritonæo adfixus, quod perforaverat: intestina sphacelata, in putri liquamine natantia; nullum foramen in ventriculo repertum, nullum in intestino.

Obs. 63 tussis sicca cum asthma, & rejecti subinde calculi.

Obs. 152. puer totus hydropicus, etiam in capite & universa sub cute.

Obs. 153. in puero quinquenni post vehementes vomitus & dolores cum veneni suspicione, & mors. Intestinum intus susceptum. Ventriculus alteri ventriculo inclusus, quas voces vix intelligas. In utroque cordis ventriculo polypi.

J. JOACHIM ZENTGRAF de tactu R. Francia quo strumis laborantes restituuntur Witteb. 1667. 8.

EJ. de superstitione & remediis superstitiosis Argent. 1677. 4. ita lego.

J. CHRIST. NETTELBLATT de epilepsia Lips. 1667. 4. B. Tig.

J. STRAUCH de syncope Witteberg. 1667. 4. MINZ.

SALOMON EICHLER de causa Lips. 1667. 4.

EJ. de putredine Lips. 1667. 4. HAEN.

SIMON CORFINIUS de morte in undis contra SERVIUM & SYNESIUM Præf. JAC. THOMASIO Lips. 1667. 4. 1692.

EJ. de catalepsi Lips. 4.

GEORG TRINKHUSIUS de curatione regum per contactum Jen. 1667. 4. PL.

J. ANDR. SCHLEGEL de phthisi Jen. 1667. 4. Pr. ROLFING.

EJ. Abhandlungen von der grassirenden epidemischen Seuche . . . von giftigen Krankheiten Weiffenfels 1681. 4. TR.

EJ. de venenis & morbis venenosus Erford. 1679. 4.

EJ. von natürlichen, unnatürlichen, und widernatürlichen Dingen in vergleichung der grossen Welt mit der kleinen Nürnberg 1686. 8.

EJ. Zipperleins Beschreibung Weiffenfels 1687. 12.

MATHIAS ZACHARIAS PELLIN ordo & methodus cognoscendi scirrhum lienis Jen. 1667. 4.

HENR. CHRISTIAN ALBERTI de effere scorbutico Erford. 1667. 4. HAEN. alii 1692. 4. PL.

EJ. de lactis statu secundum & præter naturam ib. 1684. 4. HEF.

EJ. de bilis natura & usu medico ib. 1691. 4. HE.

EJ. de colica passione ib. 1691. 4. HE.

EJ. de agra phthifica pro desperata habita curata ib. 1691. TR. HE.

EJ. de cura palliativa 1692. 4. HE.

EJ. de natura & cura phthiseos ib. 1692. 4. PL.

- EJ. *de morbis hereditariis* ib. 1692. 4. PL.
 EJ. *de scorbuto* ib. 1692. 4. HE.
 EJ. *de pleurisi* ib. 1693. 4. PL.
 BENI. EWALD *de podagra* ib. 1661. 4. PL. alius ab altero nupero Regiomontano cognomine.
 J. CONR. HOLLENDER *de variolis* Basil. 1667. 4. PL.
 SAMUEL EGLINGER & FR. PLATER *de lienteria & celiaca* Basil. 1667. 4. PL.
 J. ROD. BURCHARD *de morbo hungarico* Basil. 1667. 4. PL.
 J. HENR. GLASER *oratio in funere* HIER. BAUHINI Basil. 1667. 4. *.
 EJ. *de cardialgia* Basil. 1667. 4. *.
 EJ. *de lethargo* Basil. 1668. 4. *.
 EJ. *de caro apoplexia terminato* Basil. 1672. 4. PL.
 EJ. *de ictero nigro* Basil. 1672. 4. HE.
 EJ. *de scrofulis* Basil. 1672. 4. HE.
 EJ. *de mensium suppressione earumque per aures excretionem & febre tertiana notha* Basil. 1673. 4. *.
 FRANCISCI PARIZ *Orationi in ejus mortem* Basil. 1675. 4. adnotationes aliquæ pathologicæ additæ sunt. Cor innumeris carunculis asperum. Cor insolitæ molis cum valvulis offeis.
 MATTH. HUSER *de morbo hungarico* Basil. 1667. 4. annon idem BURKHARD.
 J. SLEGEL *de pica* Basil. 1667. 4.
 ANDR. MATTHIAS VOLSWETS *de ἀμασπυρι s. de spūto sanguineo* Argent. 1667. 4. PL.
 J. MICH. HIRTEBRODT *de peste* ib. 1667. 4. *.
 J. JAC. WAGNER *de febre quartana intermittente* Arausione 1667. 4. Non fuerit Tigurinus Academicus, quem dicemus.
 ROB. RAOULT & CL. BERGER *E. imperfectus medicus qui astrologiam ignorat* Paris 1667.
 RAYM. FINOT & HENR. MAHIEU *Non E. vita sine somno* ib. 1667.
 NIC. CUSSON & HENR. MAHIEU *E. vinum vitæ & statura detrahit* ib. 1667.
 NIC. RICHARD & CL. GUERIN *E. vita nullis adstricta legibus brevior* ib. 1667.

PETR. le MERCIER & MICH. POINSSART *E. potest infans per plures annos in utero matris ejusque tubis sana superstitite muliere conservari* Paris 1667.

CL. GUERIN & DOM. de FARCY *E. pituitosis exercitatio* ib. 1667.

PH. MATHON & CL. BIENDISANT *E. intermittenti tertiana pertinaci balneum* ib. 1667.

CL. GERMAIN & RAIM. VARLET *E. veterinus delirio capitalior* ib. 1667.

PETR. LOMBARD & DOM. de FARCY *E. in dysenterico adfectu hepatica cathartica admiscenda* ib. 1667.

GEOM. PREVAUX & CL. BERGER *E. causum superveniens rigor solvit* ib. 1667.

§. DCCXLVIII, ACAD. SCIENT. PARIS.

Ad annum 1667. recenseo originem *Academiae Scientiarum Parisinae*, quo anno monstruosum piscem descriptum dedit, & a quo conventus porro suos continuavit. Hanc Academiam ad imitationem Britannicae & Cimentinae COLBERTUS condidit, pariter nullis officiis obstrictam, ut tamen quisque sodalium academicos conventus frequentaret, & de novis suis inventis praegeret. Communia etiam opera academia suscepit praeficienda, & primam anatomem animalium reformandam, ut de vera fabrica constaret, veterumque errores corrigerentur. Sic plantarum historiam & earum analyses, quarum immensam vim curavit. Demum aquas minerales indagandas, & earum elementa definienda recepit. Neque medicinam practicam undique neglexit, ut per singula ostendemus.

Verum anno 1699. magna rerum in hac Academia facta est conversio. Artes nunc distinxerunt, quibus perficiendis sua otia quisque Academicus impenderet. Constituti in quaque arte Professores, eorumque, adjuncti. Sancitum ut dissertationes quotannis Academiae suppeditarent, quae perpetuo ordine in volumen conjunctae singulis annis prodirent. Hujus legis summa fuit utilitas. Viri enim ex gente ingeniosa selecti, nimio labore non distracti, ad unam, neque vastam, particulam naturalis historiae quasi adligati, in delectu suae materiae liberi, non expectaverunt, ut antea fere fieri solebat, naturam se ipsam offerentem, sed aliquam materiem sibi ornandam sumferunt, quam repetitis laboribus undique specularentur, & experimentis indagarent, quid veri, quid fabulosi foret, quid de ea materiae homines scire expediret. Inter omnes LUDOVICI XIV labores nullus spei viri laudum cupidi plenius respondit, cum & ipsi Parisini Academici plurimis & difficillimis rei naturalis particulis plenam lucem adfuderint, & aliae Academiae undique idem consilium imitatae conditae fuerint, per quas imperium veri extenderetur. Ab ipso demum rege nova Academia saepe in difficultibus quaestionibus utiliter consultata fuit, & ad ejus sententiam res magni momenti definitae.

Ante annum 1699. volumina XIV. prodierunt, etfi decem numerantur. Titulus est *Mémoires de l'Académie des Sciences avant le renouvellement*, quorum commentariorum editio circa a. 1733. Parisiis prodiit 4. *. præter tomos singulos, qui dudum, ut dicitur, editi fuerant.

Ab anno 1699. ad annum nunc 1773. totidem, vel potius aliquanto plura quam anni volumina prodierunt *de l'histoire & des mémoires de l'Académie*. Eorum pleraque Amstelodami 8. recusa fuerunt. Hæc in epitomen contracta prodierunt Anglice Lond. 1721. 8. Historiam novæ Academiæ J. B. du HAMEL scripsit, de quo viro continuo dicendi erit opportunitas.

In primo tomo *Mémoires avant le renouvellement* ad annum 1667, quo ejus labores inceperunt, SIMON COTEREAU du CLOS agit de elementis aquarum mineralium Galliæ. Septies in conventu Academiæ sanguis a cane in canem transfusus fuit, minus feliciter, cum sanguis facile cogeretur, aliunde in canem viscidior. Quare & CL. PERRAULT, ut nuper diximus, contra novum inventum dixit.

Obiter addo, hoc anno Academiam CIMENTINAM, experimentis faciendis & historiæ naturali ornandæ destinatam, penitus dispersam fuisse, cum FABRONIO teste, academicorum aliqui apud M. DUCEM Hetruriæ alieni a religione animi suspecti facti essent. EJUS præcipui auctores fuerant VIVIANUS, BORELLUS. Vide de ea academia NELLIUM (a).

§. DCCXLIX. PHILOS. TRANSACTIONES. JOURNAL DES SAVANS.

In. n. 25. narratur, ut EDMUNDUS KING sanguinem ex vitulo in ovem transfuderit, felici eventu. Apparuit etiam, vitulum amissis sexaginta unciis sanguinis animo defecisse, quinque ultra priores emissis interiisse. Solebat autem KINGIUS animal sanguine pene exhaurire, tum demum ex altero animale reddere (b).

THOMAS COX scabiosum canem, transfuso in eum ex fano animale sanguine sanavit.

Nº. 29. NATHANAEL FAIRFAX. In virgine alvus sicca. Cavea pectoris dextra spisso lacte plena, & tres pintæ lactis in propria cystide.

A mellis esu universi corporis intumescencia. Pica aëris ex folle hausti.

In CAR. FRACASSATI experimentis n. 27. & 29. injecti in sanguinem liquores acidi sanguinem cogunt.

N. 30. RICH. LOWER & EDM. KING de transfusione sanguinis retulerunt, in homine tentata, nihil inde passò.

Apud BIRCHIUM T. II. M. Martio agitur de ossè per vesicam expulso, quod
Gg 2 cum

(a) *Storia dell' letter Fiorent* p. 82.

(b) BIRCH II. p. 162. 167. 169. 190.

cum pro calculo haberetur, Rex adgnovit, officulum esse. Parisiis incisus vasis catellæ prægnantis catulos exfangues vivos esse.

TIMOTHEUS CLARKE splenem animali excidit.

POPE de vermibus in ventriculo corvi marini, animalis voracissimi, visis.

Experimentum factum in *Arthur COGA*, homine parum sani ingenii, & sanguis animalis in eum transfusus est, absque noxa M. Decembri.

§. DCCL. THEOPHILUS BONNET.

Medicus Genevensis, laboriosus, & utilis collector, qui & ipse ægros curaverit.

EJ. est *Pharus medicorum h. e. Cautiones, animadversiones practicae ex operibus Guil. Ballonii eruta, libris X. comprehensa* Genev. 1668. 12 L. Idem fuerit *guide to a practical physician* Lond. 1684. fol. B. Catal.

EJ. *Labyrinthi medici extricati s. methodus vitandorum errorum, qui in praxi occurrunt monstrantibus Guil. Ballonio & C. Septalio* Genev. 1688. 4. *. Meri sunt loci BALLONII ad certos titulos ordine methodico dispositi. Interposuit BONNETUS SEPTALII loca de victus ratione, de pharmaceuticis; uno verbo ad singulos titulos BALLONIANIS SEPTALIANA interposuit. Potest pro utriusque viri utili compendio haberi.

EJ. *Prodromus medicinae practicae s. de abditis morborum causis ex cadaverum dissectione revelatis* L. I. c. I. *de doloribus capitis ex illius apertura manifestis* Genev. 1675. 8. *. Omnino prodromus illustris, quam continuo dicam, collectionis. Undiquaque collectæ incisiones hominum, qui capitis dolore laboraverint, & eorum indicatio, quæ a morte in inciso cadavere mutata sunt reperta; ex variis scriptoribus collecta, & ex proprio etiam experimento addita. Plurimum certe mihi hoc institutum dudum placuit. Ordo naturalis, facilis, sapienter dispositus secundum symptoma in oculos cadens, non ad theoriæ ductum, nulli obnoxium dubitationi. Mutationes in cadavere post mortem repertæ non certum semper, sed probabilem & homini recto iudicio utentem, satis certum lumen accendunt, ut discat, quæ ejus mali sedes, quæ causa sit proxima. Facile autem meditati occurrit, non debere morbi causæ ejus effectum tribui: ita hydrops hectici alicujus mali effectus, non causa fuerit. Sed neque putredinis & mortis effectus malo peculiari tribui debet, neque naturalis fabrica ex præjudicata opinione pro vitiosa haberi, quod hic nostro accidit, qui cephalæam adhærenti ad calvariam duræ membranæ tribuit, quæ ipsa membrana magni mali, & non dubie cariei in calvaria causa fuisset, si cranium non adhæsisset. Denique tenendum est, posse causam verissimam mali esse, quam etiam in docta collectione non reperias expressam. Ita hic vitia sinus frontalis, certo dolorem capitis immanem factura, noster non habet.

Cæterum

Cæterum BONNETUS in *Scholiis* nexum inter causam morbi & morbum cupit ostendere.

Opus ipsum expectationem superavit, nempe *Sepulchretum s. anatome practica ex cadaveribus morbo denatis proponens historias & observationes . . . quæ pathologia genuinæ tum nosologia orthodoxa fundatrix dici meretur* Genev. 1679. fol. 2 vol. deinde aucta tertia fere parte a J. JAC. MANGET Genev. 1700. fol. 2 vol.*.

Si unquam sperari potest, nos de morborum sede, & causa vera neque scholastica, verum cognituros, hoc ab instituto speraveris, eo facilius desiderio petituris, quo uberius nunc per universam Europam Nosodochiorum est ubertas, & incidendorum cadaverum facilitas. Non potuit noster omnia vidisse, & longe major numerus adnotationum pathologicarum in cadaveribus factarum post ejus demum ævum in fastos est relatus; neque poterat, ut quidem oportuerat, BONNETUS omni hypotheseos studio liberum se servare. Sed quale est, immortale est opus, quod solum pro pathologica bibliotheca sit. Multas suas adnotationes ipse alienis, sæpe valde brevibus, BONNETUS admiscuit, uberiore eas & utiliores. Nolles cum bonis adnotationibus mistas sæpe longas sermocinationes, ut cum hydrope a duplici peritonæo (exemplo falsæ hypotheseos: cum is hydrops in cellulosa tela peritonæo circumfusa sedem habeat, quem perinde in celluloso textu pleuræ circumfuso vidi. Sed etiam fusiores ratiocinationes MANGETUS addidit.

EJ, *Cours de Médecine & de Chirurgie* Genev. 1679. 4. 2 vol. *. Chirurgiæ quidem amplum compendium est, adnotationum potissimum, plerarumque ex medicis, nonnullarum tamen a chirurgis sumtarum. Intercedunt, ut in omnibus compendiis chirurgicis, aliquæ quæ perinde ad medicinam faciunt, ut ad hydrocephalum, herpetem, scabiem, lepram, alios morbos cutaneos, ad luem veneream, ad homines submersos, ad phlegmonem &c. Formulæ etiam medicæ hic reperiuntur.

EJ. *medicina septentrionalis collectitia* Genev. 1684. fol. 2 Vol. *. Anatomicæ, chirurgicæ, practicæ observationes decerptæ ex *Eph. Nat. Cur.* ex *Actis Hafniensibus*, & aliis nuperis Societatum eruditarum commentariis, & suos sub titulos dispositæ.

EJ. *mercurius compilatitius s. index medico practicus decisiones, cautiones, observationes in singulis affectibus præter naturam & præsidii medicis dieteticis, chirurgicis & pharmaceuticis veram & tutam medendi viam ostendens* Genev. 1682. fol. Bona collectio locorum præcipuorum ad historiam & curationem morborum chirurgicorum & medicorum spectantium, ex variis scriptoribus decerpta, additis etiam, quæ nostro propria sunt, ordine alphabetico. Commode hic ad quemque datum morbum subito multorum doctorum virorum collectas opiniones habes. Acc. *Appendix de medici numero.*

EJ. *epitome operum Sennerti* Genev. 1685. fol. SCHEUCHZER.

EJ. *polyalthes s. thesaurus medico practicus* Genev. 1699. fol. Practicum systema ex recentioribus collectum.

J. D. TURQUETI DE MAYERNE *l. de arthritide & aliqua consilia* edidit Genev. 1671. 12. *.

§. DCCLI. J. MURALT.

J. MURALT, nobili familia natus, quæ Locarni Helvetiæ transalpinæ superest, sed potissimum Bernæ floret & Tiguri. Ex schola Leideni & Parisina prodiit, incisor, obstetrix, vir laboriosus & utilis.

EJ. *diff. de angina* Basil. 1667. 4. Præside J. C. BAUHINO. LEU.

EJ. *diff. de inflammatione & ulcere vesicæ* Leid. 1668. 4. LEU.

EJ. *de morbis parturientium & accidentibus, quæ partum insequuntur* Basil. 1671. 4. LEHM.

EJ. *de bile & concrementis biliosis* Tigur. 1673. 4.

EJ. *de sanguine & excrementis humanis* ib. 1675. 4.

EJ. *exercitationes medicæ* ib. 1675.

EJ. *anatomisches Collegium, in welchem alle Theile des Leibes zusamt den Krankheiten, welchen sie unterworfen, beschrieben werden* Nürnberg 1687. 8. *. Morborum internorum breve compendium, cuique corporis humani parti, quam descripsit, subjectum. In gonorrhœa glandulæ lymphaticæ duriores, succo quasi purulento plenæ, sic vasa lymphatica. Vermes in equi ventriculo, undique spinosi, ad multas centurias, Hydrops 40. l. Uterus scirrhusus. Afferum partes verminosæ a pueris excretæ. Ova barbi venenata, indeque mortes (a).

EJ. *Schriften in der Wundarzney* Basel 1691. 8. 1711. 8. *. De more tumores & morbi cutanei cum chirurgicis hic numerantur. In adnotationibus, quas M. subjecit, hydropis etiam, & tumoris aërei ingentis, memoria existat, & paralysis a vapore stanni arsenicali natæ, & deliqui ex usu emplatri, quod ranunculus ingreditur, & hypercatharsis ob mannam datam. Vermis de umbilico elicitus (a D. E. KOENIG). Oedema universi corporis, varia a verme mala, & febris lenta. Ulcus magicum, ut eo quidem ævo credebatur. Suppressus fluor albus. Amauroseos initia. Hæmorrhagia narium ægre repressa. Hydrops sanatus. Hydrops uteri per umbilicum egestus. Lienis morbus, multa aqua per vomitum reddita curatus. Pestis historia & a febre hungarica distinctio. EGLINGER de lue venerea. Tinea. Epilepsia sanata, & fetaceo hæmorrhagia cum convulsionibus conjuncta. Hydrophobus. Phthisis a fumo plumbi vel stanni, sudore sanata

(a) Pars harum observationum pertinet ad scripta chirurgica.

nata & balneo. Ex HENRICI RUFII curationibus, aphona curata, glandulæ sublinguales obstructæ & tumidæ. Oedema manus, malum nunc maxime in patria mea epidemicum (a. 1776.). Cista militaris.

EJ. *curationes medicæ observationibus & experimentis anatomicis mixtæ* Amsterd. 1688. 4. TR.

EJ. *Kindbüchlein, oder Unterricht für Wehmütter* Tigur. 1689. 8. Basil. 1697. 8. it. *Hebammenbüchlein, oder Unterricht, wie sich die Wehmütter zu verhalten haben* ib. 8.

EJ. *kurzer Bericht wie die rothe Ruhr verhütet und geheilt werden könne* Tigur. 1690. 8. 1709. 8.

EJ. *Kriegs und Soldatendiät* Zürich 1712. 8.

EJ. *Hippocrates Helveticus, oder Eydgenössischer Stadt Land und Hausarzt* Basel 1692. 4. *. 1716. 8. *Lexicon medicum copiosum, ad quemque morbum. Theoria & consilia medica, formularumque ad eundem.*

Appendix gewisser Lehrsätzen die Erhaltung der Gesundheit und glückliche Cur der Krankheiten betreffend.

Ib. *Zugabe von zubereitung der Arzneyen aus den drey Reichen.*

EJ. *Neueröffneter Gesundheitschaz wider die ansteckende Seuche an Menschen und Vieh* Tigur. 1714. 8.

EJ. *Preservatif oder Verwahrungsmittel wider die dismaligen Viehpest* Tigur. 1714. fol. LEU.

EJ. *kurze Beschreibung der ansteckenden Seuche der Pest* Zürich 1721. 8. *. *Esse a vermiculis. Tempore pestis chartas colorem flavescens induisse. Prophylacticæ scriptiones de more seculi. Sanguinem in peste coagulari, sed paulo post resolvi. Dat emeticum, tunc sudorifera, bolos. Ad symptomata. Ipse luem non vidit. Anonymi consilia, contra seclusionem infectorum.*

In E. N. C. *Dec. II. ann. I.* Post mororem secundæ retentæ putrescentes. Inde factor cadaverosus, febris, & vehementes dolores, qui demum placentam felici eventu expulerunt.

Obs. 103. In plethorica femina partus difficilis venæ sectione expeditus.

Obs. 104. Dolor in vesica pungens, absque calculo, excreto verme filuit.

Obs. 107. Partus a debilitate retardatus, borace, spiritu salis ammoniaci, jusculis e ciceribus expeditus.

Obs. 109. Lactens, febre hectica laborans, ab lactatione & fero lactis sanata.

Obs. 114. Hydrops uteri, tumore ad umbilicum subnato & rupto, levatus, ut tamen mensium defectus persisteret.

Obs.

Obs. 118. Volvulus a vermibus funestus.

Ann. II. *obs.* 93. Hæmorrhagia puerperam abripiens, de qua placenta non soluta fuerat, & aliqua, ut videtur, parte decesserat.

Obs. 95. Balsami sulfuris usus in hydropica femina funestus.

Obs. 96. Puella de graviditate suspecta, quæ helleborum sumserat, post anxietates, incendia præcordiorum, vomitus, & convulsiones, periit: maculæ in ventriculo nigræ.

Ann. III. *obs.* 130. a variolis scapulam inter & claviculam abscessus, ista erosa.

Obs. 139. Ren ulcerosus, pus per lotium, dolor obtusus renis, æger tandem mollientibus & cultro apertoque abscessu sanatus.

Obs. 146. ex pleuritide empyema, sanatum medicamentis, sed potissimum lacte caprillo.

Ann. V. *obs.* 33. Urina funesto exitu retenta. Inciso cadavere vesica plenissima, in ejus cervice scirrhus, ureteres mole aucti.

Obs. 35. retentis secundis dolor lancinans, & suppressio urinæ, quibus malis noster extracta placenta finem fecit.

Obs. 133. Verruca, quæ in cancrum degeneravit, qui tendines musculorum extensorum manus & ipsa ossa corrumpit, plurimo cum pure acidum olente sebaceo. Bene tamen de eventu sperat.

Ann. VIII. *obs.* 92. A morfu canis rabidi suffocatio, denique rabies & mors.

Obs. 93. Ab usu pulveris antihectici paralysis.

Obs. 95. cum capilli unguento ex ranunculo facto illiti fuissent, prurigo insignis, deinde animi deliquium.

Obs. 100. post febrem hungaricam curatam durable delirium, emetico tartaro & purgantibus superatum.

Obs. 102. a deglutita pecunia vomitus, diarrhœa, quoad nummus per alvum prodiit.

Obs. 106. Acicula deglutita, cum fæcibus egesta.

Obs. 107. a fluore albo reflua materies dolorem capitis faciebat, visusque debilitatem.

Obs. 109. Balnea in paralyfi potius noxia.

Obs. 111. dysenteria 1680, ætate fervida contagiosa, non tamen exitialis.
Obs. 112. a granis quindecim resinæ jalapæ hypercatharsis.
Obs. 113. multum aquarum de utero ante fetum effluxit, ita tumor aquosus sublatus est.

Obs. 114. Post febrem epidemicam contagiosam sputum purulentum & hectica febris.

Obs. 115. in febre epidemica necessitas venæ sectionis per experientiam demonstrata.

Obs. 116. Asthma convulsivum pene enecans.

Obs. 117. vomitus perpetuus & lethalis.

Obs. 118. a lupa rabida demorsus servatus, cum vulnus diu apertum mansisset. Nulla tamen eruperat hydrophobia.

Obs. 119. ab alvo constipata volvulus: feliciter ab hydrargyro ingesto scybala expurgata.

Obs. 120. dira orthopnoea vespertina.

Obs. 217. tertiana duplicata funesta.

Obs. 219. febris adpectu mitis, cum capitis aliqua gravitate, intermittens, sensim in continuam degener, ac mutato demum aere sanata.

Obs. 220. milites helveti ob castelli, in quo degebant, situm palustrem febre tentati.

Ann. VIII. *obs.* 2. Vulgare nostro ævo auxilium eo tempore rarum erat, cortice peruviano febres fugare, & etiam nunc rarum fuerit, semidrachma fugare.

Obs. 3. in viro litterato ructus acidi, titubatio, tremor, sanatus pulvere stomachico BIRKMANNI & NICOLAI pilulis.

Obs. 4. Hydrops universalis ascites & anasarca, sanatus mercurio dulci, rhamno cathartico & jalapa.

Obs. 6. pleuritis in femina gravida sanata.

Obs. 7. febris quartana sublata aqua cum crudo antimonio cocta.

Obs. 11. diuturna febricula & delirium chronicum, & pulsatio sub cartilagine ensiformi sublata.

Obs. 13. diuturni dolores colici frequenter recurrentes cum debilitate, acidulis sanati.

Obs. 14. catarrhus cum raucedine in funestam tabem transeuns.

Ann. X. obs. 107. Pleuritis, quam spuriam vocat, inde abcessus per urinam critice repurgatus.

Cent. IV. obs. 134. Enormis ex terrore materno, ut putat, labii superioris defectus.

§. DCCLII. VARI. I.

J. MAYOW D. M. & collegii omnium animarum Oxonii Sodalis.

EJ. l. de respiratione & rachitide Oxon. 1668. 8. PH. TR.

EJ. tractatus quinque jatro physici, quorum ultimus de rachitide Oxon. 1669. 8. 1674. 8. *. & *opera omnia medico physica* Haag. 1681. 8. *. Belgice 1687. 8. Rachitidem esse ab impedito influxu spirituum, quod impedimentum sit a medulla spinali obstructa. Ex hac causa symptomata morbi explicat, caput grande, abdomen tumidum, pectus acuminatum, spinæ incurvationem, istam potissimum ab imminuta musculorum nutritione. Vomitus ciet, alvum ducit, deinde alterantia, ligna, ut dici solent, radicem osmundæ, chalybem, falem volatilem paratum ex conflictu spiritus falis ammoniaci cum falis spiritu. In editione Haagienfi 1682. accesserunt *observationes* GEORGII BATE.

In reliquis *opusculis* sparfa aliqua huc faciunt, ut de spirituum animalium morbis.

PAULI MANFREDI Lucensis, *de nova & inaudita operatione sanguinem transfundente de individuo in individuum* Rom. 1668. 4. *. Aliquot experimenta in cane facta; in homine unicum, cum fusa encheiresi; non infaulto eventu.

Relazione delle esperienze fatte in Inghilterra, Francia ed Italia intorno alla transfusione del sangue Rom. 1675. 4. *. Experimenta in Italia facta HIPPOLYTI MAGNANI, fere infeliciora, deinde DENYSIANA, & libelli pro transfusione & contra eam scripti GADROYS, LAMI &c.

BARTHOLOMÆI SANTINELLI *confusio transfusionis s. refutatio operationis transfundentis sanguinem de individuo in individuum* Rom. 1668. 4. *. Funesti aliquot eventus in medico VENTRONI, inque cane MAGNANI.

LUDOVICI le VASSEUR M. D. *de Sylviano humore triumvirali epistola ad P. AUG. ROMPIUM* Paris 1668. 4. *. Haag. 1668. 12. Lego auctorem verum PECHLINUM esse, sed plurima græcissatio potius DRELINCURIUM suspectum redderet. Hypotheses SYLVIANAS & febrium interpretationes ab HIPPOCRATICIS longe diffidere. Nihil autem utilitatis publicæ pro bona causa adfert, experimentum nullum.

EJ. SYLVIVS confutatus Paris. 1673. 8. *. Nempe contra SCHUYLIUM scribit, sed eo nomine SYLVIVM latere putat. Eadem græcissatio & eruditio antiqua, omnis fructus utique cassa.

FRANCISCI

FRANCISCI BOSELLI Bergomatis Prof Patavini, *Amaltheum medico historicum tres in apparatus digestum. Encomia in Academia patavina medicina professorum ab anno 1631, & elogia publica in bibliotheca depictorum hominum Patav. 1668. 4. ** Conditio, virtutes, fortunæ, honores medici fusissime, neque sine fabulis & alienissimis admittis, & mirificis comparationibus medici cum Perseo &c. Politia medica & de ministrorum chirurgorum, pharmacopolarum, obstetricum officiis, Panegyrici professorum Patavinorum ab a. 1631. ad suum annum bona fruge casti.

RAIMUNDI JOHANNIS FORTIS Veronensis *Consilia de febris & morbis mulierum facile cognoscendis & curandis Patav. 1668. 4. TR. Genev. 1677. cum sequente.*

EJ. *consultationum & responsionum medicinalium centuriæ quatuor Patav. 1669. fol. *. 1678. fol. Genev. 1677. fol. & tomus alter, cui accessit vita auctoris Patav. 1678. fol. Galenica ex schola, ut eo ævo in Italia solebat, innumerorum medicamentorum compilata farrago, clinici tamen opus. Negabat ullum diuturnum adfectum dari, qui invocata a principio idonei medici ope non possit superari, apud discipulum ANDRIOLLUM.*

GEORGII A TURRE Patavini, pariter in patria urbe professoris, *Junonis & Nestis vires, in humana salutis obsequium traductæ Diss. qua aëris & aque nativæ sua natura expenditur Patav. 1668. 4. ** Magna pars physiologica est & physica. Aquæ melioris notæ, sed obiter. Frigidæ utilitas. Balneum frigidum. Aquæ medicatæ, thermæ. Aquæ medicatæ frigidæ; earum sapor acidus, aluminosus. Aponi fontes sigillatim. Nihil proprii aut utilis.

EJ. *methodus singulis morbis explicandis pro hoc anno litterario præmissa Patav. 1685. 4. 1686. 4.*

EJ. ad G. H. WELSCH Conf. 93. Cent. IV.

Elogium in Lyceo patavino.

PETRI GONTHIER Roanensis, *de sanitate tuenda & vita producenda exercitationes CLXIII. Lion 1668. 4. d'ETR.*

*Aphorismi HIPPOCRATIS græce & latine cum GALENI comentariis NICOLAO LEONICENO interprete, nec non JOH. SIGNORET excerpta aphoristica cum symbolo Lion 1668. 4. *. SIGNORETUS, SPONII adfinis, ex GALENO & aliis veteribus passim aphorismos interpretatus est, & in ordinem conjunxit. Emendationem dat loci a MORÆO profectam. Scholastica omnia, propriæ adnotationis nihil.*

BENEDICTI PERDUCH Tornacensis *Statera sanguinis s. de saphenæ sectione in febris Tornaci 1668. 8. FALC.*

LUD. HERMAN LAMBACH *de dysenteria* Leid. 1668. 8.

PETRUS GUISSON *de tribus præcipuis chemicis & una medendi methodo* Frf. 1666. 4. & cum POTERIO 1668. 4.

THEOPHRASTI VERIDICI *Scoti Plicomastix* Aberdeen 1668. 4. B. HOTTON Gedan. 1668. 4. *. Pro DAVISSONO, cujus forte opus fuerit, contra THEODORUM SKUMINOVIVM (T. S. E. G.) cujus epistola ad V. F. PLEMPIUM una excusa extat; & contra V. F. PLEMPII locum de plica. Plicam non verum esse morbum, sed effectum fordium: hinc impune refecari, & ejus mali historiam multis fabellis augeri. Multa aliena. Sex centies se impune plicam recidisse, testis est sibi.

ANONYMI *Londinensis de medicamentis variis eorumque abusibus inter apoticarios* Lond. 1668. 4. HERMES laudat, eundem ut puto, librum, qui anglice scriptus dicitur p. 248.

Pharmacopœa Londinensis Lond. 1668. 12. HANSEN.

Pharmacopœa Amstelodamensis Amsterd. 1669. 8.

NICOLAI HOBOKEN *oratio de observato hodie circa medicinam abusu & inordinatione, & de doctoribus promotis, proprio medicina faciendæ & consiliorum dandorum jure* Utrecht 1668. 4.

EJ. *oratio de medicorum nobilitate* ib. 1670. 4. 1675. 4. 1683.

EJ. *de professionis medicæ cum mathematica conjunctione* ib. 1670.

In l. *de secunda humana*, in pleuritide ulcus pulmonis se vidisse testatur &c.

WOLFERT SENGUARD *de tarantula* Leid. 1668. 12. Rotterod 1715. 8. *. Actionem musices physiologicæ interpretatur.

§. DCCLIII. FRANCISCUS MAURICEAU.

Primus in obstetricia arte supra coævos se extulit. Cum de morbis gravidarum, puerperarum & parturientium scriberet, etiam morborum internorum passim mentionem facit. Editiones gallicas solas citabo. *Traité des maladies des femmes grosses & de celles, qui sont accouchées* Paris 1668. 4. *. 1673. 4. *. 1681. 4. 1694. 4. 1721. 4. *. 1740. 4.

EJ. *observations sur la grossesse & l'accouchement des femmes* ib. 1695. 4. 1715. 4. *. 1728. 4. 1738. 4.

EJ. *Aphorismes touchant la grossesse, l'accouchement, les maladies des femmes grosses* ib. 1694. 16. 1721. 4. *.

EJ. *dernières observations sur les maladies des femmes grosses & accouchées* ib. 1706. 4. 1715. 4. *. In primo præcipuo opere agit de molis, de falso germine, de fetu intra uterum pereunte, de victus ratione, de gravidarum incommodis, vomitu, tussi, hydrope, hæmorrhoidibus, diarrhœa, hydrope uteri, lue venerea,

rea, abortu. Vomitus post quartum mensem curatione egere; noster leniter alvum aperit, venam fecat. Vomitus abortum facere posse. Narcotica rejicit: liberumque vinculis pectus, & parcum victum urget. De hæmorrhagia fule, quo in casu, si ultra septimum mensem fetus perfectus fuerit, subito eum jubet educere. Ad eum hydropem mirifica dat consilia, venæ sectionem, balnea. Labiorum aquosum tumorem non satis reformidat, quam sæpe vidi funestum eventum habuisse. Ex tumore inciso pus effluxisse. Hydrargyrum prægnanti feminæ venereæ perinde debere inungi, exemplis etiam productis. Hydrops uteri pro gravitate habitus.

Inde cura puerperarum, lactis, lochiorum, tum uteri, mammarum morbi, fluor albus. Non raro se veneream in teneris puellis luem vidisse, quas servi corruperant. Admittit injectiones adstringentes.

Inter observationes 700. non paucæ clinici sunt argumenti. A medicamento purgante abortus quinquemestris. (Raro id succedit. Plerumque fetus impios conatus sustinent innoxios, vidi etiam miseram cum suo fetu periisse.) Convulsionibus a partu funestæ. Convulsionibus in ipso partu. Exemplum tumensium labiorum vulvæ, funesti eventus. A nimis repetita venæ sectione mors fetus. Mors a febre continua post partum. Laudani, quod noster improbat, felix usus. Crepitus sonori per uterum editi. Mors ex hydrope pectoris. Hæc ex duabus prioribus centuriis. Variis locis. Fetus ultra legitimum tempus gestatum, mortuum absque putredine mansisse. Fetus tonitru enectum fuisse. Placenta, quinto mense, per suppurationem abscedens. Ovaria scirrhusa capitis mole. Maxima cum falso germine hæmorrhagia. A puero mortuo & retento uterus putridus.

In *dernieres observations*, quæ sunt omnino 150. Mortes a convulsionibus post partum supervenientibus. Fetus sanus, cum mater febre continua laboraret. Febres feminarum prægnantium cortice chinæ chinæ sanatæ. A vomitu violento matris mortui fetus. Purgatione brevi fuscitati, qui languebant, dolores. Aquæ spurixæ ex hydrope matricis. Ex emetico prægnanti dato, convulsio & mors. Placenta vesicularis. Fetus hepate enormiter tumido. Incontinentia urinæ a difficillimo partu.

Aphorismi sunt consiliorum FRANCISCI compendium. Recte sensit, corticem peruvianum tuto dari. Signa graviditatis non veræ, & morbi prægnantium. Diarrhœa sæpe prægnantes occidit. Morbi puerperii.

S. DCCLIV. MOYSE CHARAS.

MOYSE CHARAS pharmacopola, chemicus & plenioris pharmacopœæ auctor, cum ejecti ex Gallia protestantes passim divagarentur, hispanicam aulam adiit, cumque de vano aliquo miraculo minus credule locutus esset, carceribus Inquisitionis mancipatus, religione sua libertatem redemit, & in Academiam Scient. Paris. receptus paulo post obiit.

EJ. *Thériaque d'Andromaque avec des raisonnemens & observations nécessaires sur l'élection, la préparation & le mélange (des ingrédients)* Paris 1668. 8. 1685. 4. *. 1691. 12. Genev. 1679. 8. latine Genev. 1685. 4. Censuræ primo innumerabilium medicamentorum, quæ theriacam ingrediuntur, cum descriptione singulorum & utilitate. Inde labor pharmacopœi in hac theriaca paranda, tritus, coctio, extracta varia, etiam opii in vino. Denique de utilitate theriacæ, quam potissimum ab opio sperat, unde valentior est, quæ recens.

EJ. *nouvelles expériences sur la vipere, les effets de son venin, & les remèdes exquis, que les artistes peuvent tirer du corps de cet animal* Paris 1669 8. *. 1690. 8. *. Oleum nicotianæ instillatum in viperæ vulnus eam continuo occidit. Liqueor venenatus non est fel, sed in propriis glandulis paratur, subjecta habentibus vasa lymphatica, oculo vicinis, quarum ductus in unum confluunt, insertum vesiculæ, unde ad radicem dentis exserti per ostiolum egeritur. Glandulam etiam serpentes habent.

Suite des nouvelles expériences sur la vipere & une dissertation sur son venin pour servir de réponse à une lettre de M. REDI à M. BOURDELOT & MORUS Paris. 1672. 8. 1690. 8. *. Post nitidam viperæ anatomem experimenta recenset in canibus facta, quibus credit vinci, non in ullo animalis succo funestum venenum esse, sed omnino in ira & in furore mordentis animalis. Quo in eventu longe a REDO differt, & videtur in experimentis effecta vipera atque veneno exhausta usus esse. Ut viperæ ad usus medicos præparentur. Laudes falsis viperarum volatilis, & fixi. Medicamenta, quæ ingreditur. Minus probes, quod demonstrato vero oculos clauserit, neque voluerit unquam admittere, venenum viperæ, integra vi in sanguinem admistum, animal occidere, etiam si nulla in vipera ira, etiam si vipera mortua fuerit. Eam, a nemine receptam opinionem, etiam experimentis fulcire tentavit, quorum eventum sibi faventem narrat.

EJ. *Pharmacopée royale galénique & chymique* Paris 1672. 8. FALC. 1676. 8. HF. 1681. 8. J. SAVANS. 1682. 4. Lion 1692. 4. 2 vol. 1753. 4. Latine Genev. 1684. 4. BUR. cum l. de viperis.

EJ. *nouvelle manière de donner le quinquina, Mémoires de l'Acad.* 1692. Faciebat tincturam spiritualem, deinde vinosam, eas miscebat, ita nullum amittebat utilem in cortice particulam. Inde ad dimidium exhalando spissat; addit spiritum kermes, & extractum denique exhalando parat.

IDEM se ipsum a vipera demorsum curavit: a morte animalis, digitum fortiter ligavit, secundum supra carpum vinculum iniecit, sumit grana 24. falsis viperini, abstulit dolorifica vincula, jam sanus.

IDEM in *journal des savans* 1694. Qui pro podagrigo habebatur, ei abscessus purulentus erat, circa genua.

§. DCCLV. VARIJ NUPERI.

JOB. v. MEEKERN chirurgus Amstelodamensis EJ. *Heel en genees kondige anmerkingen* Amst. 1668. 8. *. latine vertente ABRAH. BLASIO Ger f. Amst. 1682. 8. *. Melioris notæ scriptor, expertus & modestus, 85. adnotationes dat. Passim amicorum, etiam PAULI BARBETTE & J. v. HOORNE, epistolæ interponuntur. Abscessus hepatici occasione vulnerum capitis nati. Caetero vere curata epilepsia, ad coronariæ & sagittalis futuræ concursus admoto (felici temeritate). Hemicrania trepano sublata, ad depressam sedem cranii adhibito. Manus exarefens cucurbitularum suctione restituta. Collum ad latus inclinatum, inciso musculo mastoideo correctum. De cantharidibus ulcerosis tibiis admotis, malo eventu, & alii mali effectus hujus remedii. Fascinatio imaginaria. Invaginatio ductus cystici, rarissimum malum. Hydrops in duplicatura peritonæi. Ossa, sacrum & coccygis, in puerpera a pelvi secesserunt. Sanguis coactus per penem ejectus; vermiculorum similitudine. Magna jactura cerebri nullo cum detrimento sensuum. Qui mortuus videbatur, & cui gangræna nasum consumserat, hactenus refocillatus, ut tamen decimo & octavo die mori ei necesse fuerit. Ulcus profundum exulceratum cordis, & cor quasi erosum, cum plurima in pericardio aqua. A variolis passim ossa cariola. Resuscitatus, qui pro mortuo habebatur.

CORNELII van den VOORDE medici & chirurgi Middelburgensis in Taxandris (Zeeland) *Lichtende fakkel der Chirurgie ... het tweede van de theory en derde van de practica — de Chirurgyns schepskift van de medicamenten, die yeder chirurgyn naar Oost och Westindien medevoert en de ziekten bygevoegt door J. v. B. Chirurgyn* Amst. 1668. Middelburg 1680. 4. *. quam editionem ANTONIUS de HEYDE auctam dedit. Theoria fere medici argumenti est. Diæta, morbi symptomata, signa, indicationes, venæ sectio, primum revulsoria, postquam derivatoriam admittit. Purgatio & formulæ ejus scopi. Inde Chirurgia ipsa, in qua de more tumores, & morbi externi tractantur.

Cista nautica est JOHANNIS VERBRUGGE opus, uberius recusum, quam in editione, quam continuo dicam.

J. VERBRUGGE *Examen van land end zee chyrurgie de voornaamste Hoofdstukken die de kennisse der Chirurgye angaen — van allerley Ziekten op Oost en Westindien Guinea Grönland* Amst. 1696. 8. Edit. VI. Amst. 1714. 8. *. & multum a J. D. SCHLICHTING aucta Amst. 1748. 8. *. Præter morbos, quos chirurgi in suis compendiis tractant, hic agit de diversis oris & peregrinis regionibus, quas nautæ batavi adeunt, ut Grönlandiam (Spizbergam) in qua scorbutus, Guineam, in qua vermis subcutaneus, & morbus peculiaris regnat, cephalæa cum collapsa facie, in quo antimonium diaphoreticum laudat. Porro de India occidentali agit, ut de Surinamia, in qua volvulus, quem anglico nomine Bellick (Bellyach) dicit, quem ipsum mucilaginosus & anodynus, deinde purgante aliisque curat. In India orientali dysenteria endemia est, & hydrops, paralysis, cholera morbus, ab
acido

acido pancreatico succo natus, tum morbus exanthematicus calidissimus *Root Vont* & phthisis, in qua balsamica. Denique plantas indicas describit, & multo plenior em cistam dat navalem, tunc dispensatorium pene integrum, & alimentorum censum.

Ej. est etiam *chirurgyns of heelmeeesters reysbock* Amsterd. 1674. 8. vel. 1687. 8. nisi idem est liber.

Ej. *Chyrurgyns nieuw vermeerderde schepsijst* Amsterd 1700 8*. Medicamenta simplicia & composita interna & externa, quibus chirurgi in peregrinationibus utuntur, etiam formulæ. Denique morborum nonnullorum historia, hydropsis; scorbuti, dysentericæ, pestis.

Ej. *versio libri J. GUILLEMEAU des maladies des yeux* Amsterd. 1678. 8.* & Germanice 1706. 8.

CORNELIS HERLS *Examen der Chirurgye* Middelb. 1660. . . . 1668. 4. aut. 1664. 4. Amsterdam 1672. 8. 1680. 4. Middelburg 1679. 12. 1692. 12. Perinde aliqua practica mista. Putes ex T. II. p. 432. librum esse antiquiorem.

JOSEPH GLANVILLE *Societatis regie Britannicæ causam* repetito defendit.

Ej. *plus ultra, progress and advancement of knowledge since the days of Aristotle* Lond. 1668. 8. Laudes Societatis regie. Non debere ab ea impossibilia sperari.

Ej. *prefatious answer to M. Stubbe about his animadversions on Glanvilles plus ultra* Lond. 1671. 8.

Ej. *a farther reply to M. Stubbe's last pamphlet against J. Glanville* ib. 1671, 8.

JONATHAN GODDARD *a discourse concerning physic and the many abuses there of by the apotecaries* ib. 1668. 8. quil. dictus est p. 224. Lego & annum 1670. 4. MED.

Ej. *a discourse setting forth the unhappy condition of the practice of physick in London* 1669. 4.

Ej. *the colledge of physicians vindicated* Lond. 1676. 4. MEAD. nisi error est, ejusdem enim tituli habeo librum CAROLI GODDARD,

Ej. *ARCANA GODDARDIANA (cum Bateanis)* Lond. 1691. 8. Vita viri est ap. BIRCH. T. III. p. 244.

Huc pertinet ANTONIUS WOOD, nempe ejus *historia & antiquitates universitatis Oxoniensis* L. II. Oxon. 1668. 4. tunc 1674. fol. & *Athenæ Oxonienses* ib. 1691. fol. 1692. fol. 1711. fol. Acris liber, sed hactenus utilis.

A. PORCHON *traité de la canicule & des jours caniculaires avec un traité de la peste, de sa préservation & de ses remèdes* Paris 1668. 12.

DALICOURT *le secret de retarder la vieillesse ou l'art de rajeunir* Paris 1668. 12. FALC.

ARNAULD

ARNAULD BARRIE presbyter la conduite assurée du desinfectement des personnes, des maisons, des animaux & des étables en tems de contagion, pour en arrêter le cours & conserver la vie a plusieurs Paris 1668. 12. FONTETTE.

Avis pour se préserver & guérir de la peste Rennes 1668. 8. FALC.

Secrets touchant la médecine Paris 1668. 12. FALC.

EDME BAILLARD discours du tabac, ou il est traité particulièrement du tabac en poudre ib. 1668. 12. 1693. 11. BUR. Apologia tabaci; Negat pulverem in cerebrum venire.

DENYS FOURNIER chirurgi, l'Oeconomie chirurgicale pour le retablissement des parties molles du corps humain & un traité methodique de la guérison de la peste ib. 1671. 4.*.

EJ. l'art, qui chasse la peste, les bubons, les charbons, l'estiomene & la gangrene Paris 1671. 4. Lego etiam tr. de la gangrene & particulièrement de celle, qui survient en la peste Paris 1670. 12. d'ETR & l'antiloimotechnie, ou l'art, qui chasse la peste & tous les accidens, qui sont la pourpre, la petite verole, la rougeole pourprée, la dysenterie, les bubons, les charbons, & la gangrene, par un remède expérimenté & nouvellement mis en lumiere Paris 1669. 12. BUR.

In chirurgia, ut solet, passim medicina admiscetur. Liber de peste totus nostri scopi est. Ad præsertionem omnino purgandum. Buboni de more mollientia & adtrahentia; hic tamen venam fecat. Symptomata, inter ea multa mala hepatis. De aliis morbis exanthematicis aliqua, variolis, morbillis, purpura, quibus omnibus cardiaca opponit. Carbo; hic tamen aliqua acidorum fit mentio, sed cum theriaca mistorum.

Traité nouveau & singulier de la préservation & curation de la peste Lausanne 1668. 12. B. B. Anonymus liber, sed subscripserunt J. GIRARD de BERGERIES & BENJAMIN BOURGEOIS, medici. Quæ peste imminente facere oporteat. Senatus ad curandam valetudinem constituendus. Civitas in regiones dividenda. Cuique regioni sui medici, sui chirurgi, sius victus, sui vespillones, sui pharmacopolæ prospiciendi. Occidendi canes felesque. Domus in qua aliquem mortalem pestis pessumdedit, claudenda, sepe munienda, ex ea ante 40 diem nemo in publicum admittendus. Pestem triplicem esse, febrem ephemeram, putridam & tertianam. Neque vomendum in peste neque alvus ducenda. Providendum ut satis pharmacopoliis sit herbarum alexipharmacarum. Earum danda infusa, decocta, cum succo citri, acetosa. Sudores ciendi. Bubo, anthrax, symptomata. Hæmorrhagiam jubet compescere. Civitas post finitam pestem est repurganda. Formulæ medicamentorum; acetum theriacale, aqua theriacalis BAUHINI.

Arrêt du Conseil d'état de Paris 1668 portant desunion des droits & privileges sur & concernant l'état & l'art de barberie chirurgique dans le royaume cy-devant
Tom. III. I i attri-

attribués à la charge du premier Barbier du Roi & union d'icelle à celle du premier chirurgien de Sa Majesté Paris 1668. 4.

NICOLO GUERRA *racconto della peste di Napoli dell' anno 1656. 1668.*

J. GUFER Memmingensis, *kleine Hausapoteke Augspurg 1668. 12. MENZ nebst LEBENWALDS verdeutschter salernitanischer Schule Kempten 1727. 12. Wien 1752. 12.*

EJ. *medicina domestica Augsburg 1668. 12. 1689. 12.*

EJ. *Tabula medica s. medicina domestica d. i. kleine Hausapoteke Augspurg 1670. 12. 1689. 12. Leipz. 1752. 12. VATER. Adparet unum esse librum tribus diversis sub titulis.*

Ordnung wornach man sich der ansteckenden Seuche halber bey jetzigen gefährlichen Läuften in der Pfalzgraffschaft bey Rhein zu richten 1668. 8.. Edictum Electoris, quo aliqua ad publicam curam, tum remedia traduntur, ex præconceptis ejus seculi opinionibus, calida, fudorifera, theriaca, & alia id generis, & viribus sustentandis destinatae gelatinae. Narium hæmorrhagiam & diarrhoeam nocuisse.*

§. DCCLVI. GALLI, QUI DE TRANSFUSIONE SCRIPSERUNT.

Magna animorum contentione hoc anno primum a nonnullis medici tentatum est, transfusionem, tanquam remedium summæ utilitatis, in homine experiri.

In *Phil. Transf. N. 27.* JOH. BAPTISTA DENIS, Professor Matheseos, princeps horum experimentorum laudator, post aliqua breviora indicia, de transfusione fustus egit. In animalibus eam tentavit, nulla cum eorum noxa. Magnam spem conceperat, sanguine sani animalis repletis vasis animalis morbofi, valetudinem integram se restitutum, vetulo juventutem redditurum. In juvene inde hoc auxilii genus repetiit, in cujus venam sanguinem equi derivavit, nullo cum ejus malo.

N. 30. & ap. *Birch II. p. 188.* In equi venam transfusus sanguis quatuor arietum, felici eventu. Sed in viro lenteria & biliosa diarrhoea laborante, transfusio secunda vice repetita, eventu funesto excepta est, cum intestina gangræna obsideret.

N. 32. Phrenitis transfusione sanata. Verum id gaudium brevis fuit ævi.

N. 36. Tristes exitus transfusionis; prioris etiam juvenis uxor de medicis ad judices retulit, qui funesto eventu præceps auxilium suaserant.

EJ. *Epistole Journal des Savans 1667. p. 44. 65.* Satis felicia experimenta recenset, in animalibus capta.

EJ. *lettre à M. de MONTMORT touchant deux experiences de la transfusion faites sur les hommes Paris 1667. 4. & in Phil. Transf. n. 27.*

EJ. *lettre sur une folie inveterée guérie par la transfusion* Paris 1667. 4. Sed vid. B. ANAT. I. p. 555.

Sed porro in *Phil. Transf.* n. 28. de aliis experimentis in Gallia factis agit, etiam infelicibus. Inde administrationem describit. Non bene Gallos sibi hoc inventum adrogare. Denique cum senatus Parisinus publice hanc curandi rationem damnasset, & eam porro tentare vetuisset, infusoria tamen medicina non abstinuit (a).

EJ. *Mémoires concernant les Arts & les Sciences* Paris 1672. 4.*. Amsterdam 1682. 12.*. Diarium adfine illi, quod dicitur, eruditorum. Aliqua de scorbuticorum palpitante corde. Cornu efflorescens de poplite hominis.

EJ. *conferences présentées à M. le DAUPHIN* Paris 1672. 4.*. Amstel. cum priori. Nihil huc facit.

EUTYPHRONTIS (lego PETRUM PETITUM hoc nomine se texisse) *de nova curandorum morborum ratione per transfusionem sanguinis* Paris 1668 4.*. Detracto sanguine opus esse, non addito.

CLAUDII TARDY libellos nolimus a cæteris ejus opusculis avellere, dudum dictis ad a. 1636.

GUILIELMI LAMY *lettre à M. MOREAU contre les prétendues utilités de la transfusion du sang* Paris 1668. 4.*. Incommoda varia. Sanguinis in diversis animalibus diversa natura. Nimia copia sanguinis subito accepti.

Lettre de M. GADROYS à M. l'Abbé BOURDELOT pour servir de réponse à la lettre écrite par M. LAMY contre la transfusion Paris 1668. 4.*. Ramos etiam in alienas arbores feliciter inferi. BONDII infortunium excusat.

Seconde lettre de M. LAMY pour confirmer les raisons qu'il a apportées dans sa premiere lettre contre la transfusion du sang ib. 1668 4.*. Et canem post transfusionem sanguinis periisse, & nobilem Suecum BOND.

Lettre de M. GURYE de Montpoli à M. BOURDELOT sur la transfusion du sang ib. 1668. 4.*. Malum fuisse eventum, & periisse canem, quem studiose servatum volebant.

PIERRE MARTIN de la MARTINIÈRE *opuscules contre les circulateurs & transfusions du sang* 1668. GOULIN. An non idem ille MARTINIÈRE p. 151.

Récueil de quelques nouvelles observations de la transfusion du sang & de l'infusion des médicamens dans les veines la Haye 1668. 12.

Ondervinding door de beroemdeste Geneesheeren van het leyden des bloods uyt een gedierte in het ander Leeuwaarden 1668. 12. HEIST.

(a) DIONIS *Cours de Chirurgie* p. 458. du HAMËL *Hist. Acad.* p. 21. 22.

§. DCCLVII. DISPUTATIONES.

- CORN. SCHAGEN *de paralyfi* Leid. 1668. PL.
 GOTT. SCHWETKIUS *de mola* Leid. 1668. 4.
 CASP. GUNTH. CRAMER *de peste* Leid. 1668. 4.
 HENR. SAMPSON *de celebri indicationum fundamento, contraria contraria contrariis curari* ib. 1668. 4.
 LEONH. VAN DER HAUCK *de suppressione menſtruorum* ib. 1668. 4. PL.
 WILH. HELLENIUS *de aſthmate* ib. 1668. 4. PL.
 FRID. ALBINUS *de ſcorbuto* ib. 1668. 4.
 J. BLUMIG *de febris* ib. 1668. 4.
 GODOFR. GIGAS *de lipothymia* ib. 1668. 4.
 NICOL. MOURIK *de iſchuria* ib. 1668. 4.
 J. KOPECZKI *poſitiones varia per univerſam medicinam* ib. 1668. 4.
 REYNER A DIEPHOUT *de chylicatione laſa* ib. 1668. 4.
 HENR. VAN DER BUSCH *de delirio* ib. 1668. 4.
 J. VAN DER MARK *de febre nuperrima epidemica* ib. 1668. 4.
 SIMON V. ASSENDELEF *de febre quadam epidemica* ib. 1668. 4.
 ISAAC A LOEF *de medicina per ſocietates illuſtrata* ib. 1668. 4.
 HENR. ALTHUSIUS *de ſanguificatione laſa* ib. 1668. 4.
 CORNEL. KETTENES *de aphthis* ib. 1668. 4.
 J. CASPAR CASPARI *de pleuritide vera* ib. 1668. 4.
 R. LONK *de ſuppreſſione menſuum* Utrecht 1668. 4. HAENEL alibi lego GIESS. & forte error eſt in titulo.
 CHRIST. ANDR. SCHÖNGAST *Enkurek Perſurum morſusque tarantula* Lipſ. 1668. 4. *. Eventum pro certo recipit, ætiologiam refutat. Vipera univerſalis eſt antidotus.
 SAM. EICHLER *de cauſo* ib. 1668. PL.
 J. CHRIST. HIPPIUS *de febre hecſtica* Lipſ. 1668. 4. RIV.
 ANTON. HESHUSIUS *de abſtinentia carniſum* Lipſ. 1668. 4. HEF.
 J. CENTURIO MACASIUS *de aſthmate* Lipſ. 1668. 4. HEF.
 GOTTF. WEISS *de malo peſtifero* ib. 1668. 4. RIV.

- CHRIST. STRABANT *de morte* Lipf. 1668. 4. THOM.
- J. FRIDEL *de pleuritide* Witteb. 1668. 4. PL.
- EJ. *de hydropo* ib. 1668. 4.
- J. FRID. MEYER *de valetudinis diis deabusque* Lipf. 1670.
- J. PHIL. HILBRAND *de cephalalgia* Jen. 1668. 4. RIV.
- J. GEORG TRUMPH *de salivatione mercuriali* Jen. 1668. 4. RIV.
- DAVID KELNER *de empyemate* Helmstatt 1670. 4. PL.
- LAURENT LOSS *de lue venerea* Gieff. 1668. 4.
- EJ. *chirurgisches Handbuch, oder concentrirter Begriff* Eifenach 1676. 12.
Meinungen 1679. 8.
- EJ. *Pestbarbier* 1683. 8.
- J. MATH. VALENTIN *de passione colica* Gieff. 1668. 4. RIV.
- J. PHIL. FABRICIUS *de apoplexia* ib. 1668. 4.
- CONR. PHIL. VON MER *de Hydrophobia* Altdorf. 1668. 4.
- J. GEORG KEYSER *de rarissimo nec non gravissimo corporis humani adfectu setano* Altdorf. 1668. 4.
- MATH. HARSCHER *de lethargo* Basil. 1668. 4. PL.
- J. TREFURT *de nimio mensium profluvio* Argentor. 1668. 4. PL.
- JAC. SAALMANN *Pleuritis* ib. 1668. 4.
- FERDIN. MENDEZ Lusitani, *studium apollinare s. progymnasmata medica ad Monspeliensem Apollinis honorem consequendum habita* Lion 1668. 4. FALC.
- EDMUND. MORPHÆUS Limericenis. EJ. *sunt questiones medicæ XII.* Monspel. 1668. 4. ASTR.
- ANDREAS BRUNEL *in questionibus medicis XII.* ib. 1668. Uterque agit de morbo venereo. ASTR.
- LUD. MORIN & GUIL. PETIT *E. naturæ morborum medica* Paris 1668.
- CAR. le LONG & HENR. MAHIEU *E. arthritidi hypnotica* ib. 1668.
- FR. BLONDEL & MICH. POINSSANT *E. morbis extremis remedia extrema* ib. 1668.
- PAUL. MATTOT & CL. GUERIN *E. in curanda syphilitide balneum pyralismo præmittendum* ib. 1668.

JAC. MENDEL & GABR. DACQUET *E. purgatio solum a plantis* Paris 1668.

PETR. YVELIN & GUIL. PETIT *E. fructuum usus insalubris* ib. 1668.

FR. de VIGNON & HENR. MAHIEU *Non E. extremis morbis sola diata* ib. 1668.

PETR. LEGIER & RAYM. VASSE *E. hydropotæ minus morbis obnoxii* Paris 1668.

CL. GERMAIN & GABR. DACQUET *E. in magnis inflammationibus & doloribus sanguinis missio ad deliquium* ib. 1668.

CL. GUERIN & B. de MONSTREUIL *E. vitæ longioris ex junioribus parentibus orti* ib. 1668.

HENR. MAHIEU & FRANC. VIZON *E. cælibes μαρφοβιοτεροι* ib. 1668.

NIC. MATHIEU & CL. PUYLON *Non E. solius gustus est de alimentis ferre judicium* ib. 1668.

CL. GERMAIN & GABR. DACQUET *E. Non potuit hæctenus ulla præparatione antimonium emendari* ib. 1668. Non defensa, vetante senatu.

§. DCCLVIII. DIARIA.

In *Phil. Transf.* 1668. n. 36. *Guil.* HOLDER refert de juvene; qui furdus cum natus esset, vehementibus fonis agitato tympano editis, alios etiam fonos percipere potuit.

Ej. elements of speech, an inquiry into the natural production of letters wiew an appendix concerning persons born deaf and dumb Lond. 1669. 8. *. Theologus, artem exercuit docendi furdos & mutos. Visu & tactu docet discipulos, quibus motibus quæque litteræ producantur.

Cum J. WALLIS de arte docendorum furdorum litem aluit, & Lond. 1678. 4. edidit *a supplement to the philolophical transactions* July 1670. *with some reflexions on D. WALLIS letter.* Se in docendo WALLISIO feliciorum fuisse.

TIMOTH. CLARKE de infusione & transfusione, quorum illam CHR ISTOPHORO WREN tribuit, qui anno 1656 a se ipso excogitatam primus administraverit, tum CLARKIUS a. 1657. Inde *Lowerus* a. 1666. transfusionem molitus est.

N. 37. de morbo oculari equorum, LIBAVII de transfusione locus.

Ib. & n. 38. & 39. de utilitate tuborum inanium in debilitate visus.

N. 39. Equos antimonium amare.

Apud BIRCHIUM in T. II. mortes avicularum in aère non renovato. Vindobonæ optimo successu in canibus sanguineum transfusum esse; etiam a MALACHIA THRUSTON; sed animal recipiens a coacto cruore suffocatum esse.

GILBERT

GILBERT TALBOT de hydatidibus ex abſceſſu lateris pullulantibus.

THOM. HOBBS empacta, de virgine, quæ cibo & potu per ſex menſes abſtinuit. Se ipſum quadraginta diebus cibo abſtinuiſſe.

In *Journal des Savans* 1668. cujus auctor eſt GALLOYS. In puero nullus pulmo, quem una & aſperam arteriam ipſam, abſceſſus conſumſiſſe videtur. Mediaſtinum craſſiſſimum. Calculus quadrilibris in equo (in cæco ut videtur inteſtino) Vermes ſideritidis foliis ſimiles in hepate ovium.

Ib. anonymus, qui tamen PECQUETUS eſſe videtur, agit ſur les vers qui ſe trouvent dans les foies de quelques animaux.

Romæ hoc anno novum diarium prodire cepit *Giornale de letterati* apud NICOL. ANGELUM TINASSI; porro in urbe continuatum ad 1675. Itali diarium *Journal des Savans* ex gallico converſum dederunt; addiderunt varia, tum cenſuras librorum in Italia editorum, tum doctorum virorum adnotationes.

Epiftola ad D. Sorbieri de ſtulto curato per transfuſionem (eodem MAUNOY, qui cum iterato transfundere vellent, ſubito mortuus eſt).

De transfuſione BONONIÆ adminiſtrata apud CASSINUM, & UTINI apud MONTANARIUM, bono eventu, ſed in animalibus.

HIPPOLYTUS MAGNANUS poſt longum morbum colon inteſtinum latiffimum reperit, ſanguinem omnino nullum. Vindobonæ facta experimenta, & animalia, potiſſimum magna, & ipſi boves a viperis demorſi, lapide indico ad vulnus admoto, ſanati.

§. DCCLIX. GUILIELMUS TEN RHYNE.

Daventrienſis, Indiam adiit, Bataviæ novæ artem exercuit, Japoniam vidit; in Europam denique rediit.

EJ. *diſp. de dolore inteſtinorum a flatu* PRÆSIDE SYLVIO deſenſa fuit 1668. 4.*.

EJ. *diſp. inaug. de arthritide* Leid 1669. 4.*.

EJ. *meditationes in HIPPOCRATIS textum 24 de veteri medicina cum laciniis de ſalium figuris* Leid. 1669. 4. BOEHM 1672 12.*. Mixti argumenti, chemici, phyſiologici, practici, SYLVIANI hominis, dictione uſi phalerata, & in omnia alia delatentis. HIPPOCRATIS verba ad præceptoris ſententiam detorquet.

EJ. ex India reducis, *diſp. de arthritide; Mantiffa ſchematica de acupunctura. Orationes tres, earum prima de chemia & botanices antiquitate & dignitate* Lond. 1683. 8. Liber Bataviæ Javanæ ſcriptus a. 1679. Dictionis conſtans obſcuritas. Textum operis objectiones conſtituunt, quas noſter BUSSCHHOFFIO oppoſuit, ob theoriam flatulentam arthritidis, cum reſponſione GUILIELMI. Aliæ ad BUSSCHOVII de

de podagra opusculum notæ. Tunc demum ipsum opus GUILIELMI. Arthritidem nunc omnino a flatibus derivat, sedem in periosteo ponit. In medio osse, terebra aperto, carnem fungosam fuisse, apprime sensilem. Inde ad ustionem, quam Bataviæ ab HERMANNO BUSSCHOV didicit, in Japonia vero ipse moxæ usui testis fuit, quam cum omni instrumento fusc describit. Abscessum pectoris ficus indicæ foliis feliciter ruptum fuisse. Japonensium morbi: truculentissimæ variolæ, pestis ignota.

Febris cardiaca & *cordis palpitatio ex flatibus ab ipso authore passa.* Subito truculento morbo correptus, & pene enectus, pulsu interrupto, quem ex Siniensium doctrina, funestum fore exspectabat. Respiratio difficillima. Sudor enormis & perpetuus. Cardiaca nocuerant; profuerant clysteres, decoctum radicis Chinæ; inustione demum in abdomine & lumbis, vulnuscule diu manante convaluit. In Bengalæ R. & in Persia hoc malum regnat, & palpitationes, per insultus redeuntes, sæpe necant.

EJ. *Mantissa Schematica.* Libellus japonicus, in quo loci exprimuntur, in quibus, ad suum quemque morbum, propria in sede Japones ustione utuntur, empirice quidem, nulla apparente probabili causa discriminis.

EJ. ad historiam medicorum Japoniæ libellus, cum BLANCARDO de podagra recusatus est.

Inde *acupunctura japonica*, quam in chirurgicis dixi.

Et *Oratio o. 1674. Batavia novæ dicta de chemiæ & botanices antiquitate & dignitate.* Veras chemicorum laudes cum suppositiorum hominum laudibus miscet, Hippocratem chemicis accenset.

Descriptio morbi fevi maritimi. Febris fuit peracuta, cum cardialgia, vomitu, vertigine, capitis dolore sitique, sæpe cum parotidibus. In classe sæviit, & multos occidit. Noster calida, longissimas in formulas compacta suadet. Ipse hæmorrhagia narium valde debilitatus venam tamen secuit. Lotium in principio febrile inde in sanorum lotii similitudinem transibat. Calidis & viperinis antidotis sibi subvenit.

In l. de *promontorio bonæ Spei* Schaffhuf. 1686. 8. *. ab HENR. SCRETA edito exponit, quo modo in eo promontorio indigenæ medicinam faciant. Multum utuntur fuctione & inunctione. Multum etiam igne utuntur, etiam in arthritide.

EJ. *ein Verhandlung van de asiatische melaatzye* Amsterd. 1687. 8.

§. DCCLX. VARII.

FRANCISCI DE ROMA f. ROMANIS Centursini, *consultationes medica chirurgica*, opus posthumum, a filiis editum. Napoli 1669. fol. *. Centuria I. integra est, secundæ consultationes sunt 21. Magna pars est chirurgica. Ad medicinam tamen alia faciunt. Theoria scholarum. Luis gallicæ sedem in hepate ponit; lignis utitur

utitur solitis; externo usu sublimati mercurii & demum mercurio præcipitato rubro in unguento illita. Angina pestilens a pueris progressa ad adultos, gangrænosa indolis. Ocyssime debere venam secari, alvum expurgari, antequam gangrænæ adsint indicia, tunc cucurbitulæ scarificatæ admoveri, & bolus dari cum lapidibus pretiosis. Ad ipsa loca corrupta aqua aluminosa, oleum chalcanti. In erysipelate phlegmonode universi capitis, periculum mortisque vidit tumidissimo cum capite, qualis morbus exercitum Batavorum Cochinum obsidentium pene exstinxit. Curationem adhibet antiphlogisticam. Gonorrhœæ sedem ponit in prostata. Diuretica dat, miro consilio, tum purgantia. Adversus hæmorrhoidum nimium fluxum, quod magnum malum est, venam secat, aut in debiliore ægro scarifat, refrigerantia dat & adstringentia. Neapoli editum a

ANTONII MOLINETTI Prof. Med. & Anat. primarii *dissertat. anatomicae & pathologicae de sensibus & eorum organis* Padua 1669. 4*. *& diss. anatom. pathologicae, quibus humani corporis partes accuratissime describuntur* Venet. 1675. 4*. Post descriptionem cujusque partis corporis humani morbos ejusdem subjicit: ut oculi morbos, aurium, linguæ, convulsionem hic & paralytin. In hydropico nullum hepar, nullus lien repertus. Quinque se vesicas reperisse, sex ureteres. Calculus in pleura visus. Calculi in vena emulgente. Calculus circa acum natus. Urethræ ostium a fragmento candelæ obstructum, quam noster incisione eduxit. Intestina undique a lumbricis erosa, inde mors post multa tormina.

ENGELBERT HOLTERHOFF Professoris Coloniensis, *Consilium anti-dysentericum ob grassantem dysenteriam, Ducis jussu* Dusseldorf. 1669.

EJ. *Animadversiones in F. SYLVII diss. de primariis corporis functionibus, demonstrantes fundamenta illius veritati contraria esse* Colon. 1675. 12.

EJ. *discursus medicus ostendens errores medicorum in curationibus aliquot præcipuorum morborum, febrium, pleuritidis, phthisis, dysenteria* Colon. 1678. 4.L.

EJ. *vita longa & brevis, der Weg zum gesunden und langen Leben, die Ursachen des kurzen und kranken Lebens* Colln 1670. 12. HARZHEIM 1678. 12. TR.

J. BAPTISTA DUHAMEL clericus, Academiæ regię scientiarum parisiensæ a secretis, *de corpore animato* L. IV. Paris 1673. 12*. Norimb. 1681. 4*. (nam priores ll. *de consensu veteris & novæ philosophiæ* prodierunt Oxon. 1669. 8*.) In horum operum posteriore aliqua huc faciunt. Lens crystallina glaucomatica, in urso; Strabones fieri ex lente per processus ciliares ad latus deducta,

In Lib. II. *de affectibus corporum manifestis & occultis* Paris 1670. 12. Theoria operationis medicamentorum.

In *Mémoires de l'Acad. Avant* 1699. T. II. in colica aliquando glandes utiliter datæ, alias neutiquam.

EJ. *Historia Academiæ Reg. Scient* Paris 1698. 4*. 1701. 4*. hætenus huc
Tom. III. Kk faceret,

faceret, nisi nunc excusis *Mémoire de l'Acad. Avant 1699.* ea pleniora excusa prostant, quæ DUHAMELIUS excerpserat.

J. B. DONII *de restituenda salubritate agræ romani, opus* posthumum Florent. 1669. 4. Legi, insalubritatem esse ab aquis stagnantibus, a flante austro. Agrum romanum post invasiones barbarorum demum insalubrem factum esse. Aedes debere in collibus extrui: puriores aquas etiam a longinquo adduci.

NICOLAI GERVASHI *succedanea* Palermo 1669. 4. FALC.

EJ. *antidotarium panormitanum pharmacochoymicum* Palermo 1669. fol. FALC. 1670. 4. MONGIT. 1718. 8.

EJ. *norma tironum pharmacopolarum Galenospagirica* Napol. 1673. 4. MONG.

J. FERDIN. HERTODT *tartaromastix Moravia . . .* 1669. 8.

EJ. *opus mirificum sextæ diei, s. Homo physice, anatomicè & moraliter consideratus* Jen. 1671. 8. *.

EJ. *Crocologia* ib. eodem anno 8. *. ad normam *natura Curiosorum.*

In E. N. C. Dec. I. ann. I. *obs.* 99. Post sævissimos dolores & egestas arenulas, mors subita. Diaphragma foramine pertusum. Pancreas corruptum, quod etiam spinam dorsæ infecerat, & venam cavam perupperat.

In *Ann.* II. *obs.* 146. emphysema subitaneum universi corporis.

Obs. 147. vermes bombycum similes de naribus.

FRANCISCI BORRHI *Epistola ad BARTHOLINUM* Hafn. 1669. 4. *. Arcanum laudat, quo oculorum humores amissos norit restituere, in universum arcanorum chemicorum laude celebris, ut etiam in arce S. ANGELI labores chemicos continuare iussus fuerit.

EJ. aliqua in *praxi infallibili* VALENTINI.

ANDRÆ RAVESTEYN *Lexicon græco latinum ex monumentis HIPPOCRATIS, GALENI, AVICENNÆ* ed. III. Tubing. 1669. 8. SMITH.

De usu vini emetici in curatione febrium malignarum ad mentem Hippocratis Paris 1669. 12. FALC.

Hoc anno *collectio de historica fetu mussipontano* prodiit curantè L. STRAUSSIO Francof. 1669. 4. *. cum *scriptis* HONORATI LAUTHIER, ANTONII DEUSING, BERNARDI A DOMA, G. PATINI *epistola*, & EISENMENGERI.

J. BETTUS Coll. Med. Lond. Socius. In ejus I. *de ortu & natura sanguinis* Lond. 1669. 8. *. magna pars practici est argumenti. De lacte augendo, minuendo; de lactis adfectionibus morbosis, & de ejus utilitate medica: de morbis a pinguedine ortis, & de usu ejus medico: de morbis a spirituum incremento ac
de-

decremento natis: de peste: de senectute: de fumo & flatu. & de morbis inde ortis. Colicam in paralyfin abeuntem se in Barbado insula vidisse. Morbi a bile; seri evacuatio, defectus; serum depuratum. Morbi a succi ubertate. Arenulæ in sanguine leprosi hominis visæ, & ex vena malleoli externi eductæ. Calculus in homine ischiatico profiliens. Femina calculosa mollientibus sanata. Febres. Breuiter omnia.

J. FRID. KOEBER *diff. in laudem medicinae* Gera 1669. 4.

EJ. *diff. de medica artis præstantia & difficultate* Gera 1687. fol Pl. Nonne idem liber?

GUIL. PARENT. Colonienfis, medici Leodiensis, *methodus sanandi peste affectos, principiis certis stabilita* Leodii 1669. 8. *. Proprii ingenii partus, neque compilatum opusculum. Aphorismos primo loco posuit, quibus suam sententiam comprehendit. Morbus malignus ex curata gangræna tibie ortus, quæ ipsa febris supervenerat. Excitato vomitu pestis principia sæpe radicitus evelluntur, cum sudorifera noceant. Chirurgo, qui bubonem inciderat, pustula de digito effluit. Qui ab infectionis sensu impatiens factus, sursum deorsumque mota alvo, subito servatus sit. ALBERTI BAVARIÆ D. pilulas utiles esse. Pestem non curari nisi humoribus crassis eductis, per vias omnino conspicuas. Refrigerantia cum adstrictione nocere. De medicamentis alvum ducentibus. Non *contraindicari* a supposititia cordis debilitate. Triplices esse circuitus ignis s. spiritus in sanguine; eorum primus per arterias & venas perficitur, alter per arterias, vasa lymphatica & venas, tertius per arterias, nervos, carnes & venas. Ab antimonio plurimum se sperare. Helleborum album & nigrum effectu vix differre, si vires in extractum coegeris.

EJ, *dialogus inter HIPPOCRATEM, PARACELSUM & THEMISONEM, quo demonstrantur causæ pestis & effectus, & probatur virtus pro posita methodi peste affectos sanandi* Leodii 1671. 12. *. PARACELSUM refutat; pestem ostendit non esse a sale aliquo volatili. Profuisse acre medicamentum ex aloe, oleo sulfuris, moscho compositum. Omnes morbos tempore pestis a venæ sectione in pestem abire. A materie pestilenti ad cor repercussa maximæ vertigines, palpitationes. Utile fuit pilulas Rufi sumere. Paganos cum fructu helleboro uti. Sudorifera materiem morbi non posse totam dispellere; emeticum satis feliciter successisse. Utilia ergo esse & emetica & purgantia, ut tamen non omnes ægri, etiam cum istis auxiliis ferventur. Ab adstringentibus fiunt abscessus hepatis & lienis. Factores singulares in aëre perceptos fuisse in regionibus peste infectis. Cum peste Leodiensi bubones & arthrares rari erant & lethales, tum papulæ. Iterum exemplum servati laxante medicamento, qui pestem conceperat.

FRANSISCI PIENS *tr. de febribus in genere & specie ex veterum & recentiorum scriptis perpensis s. febris beautotimorumenos* Neomagi 1669. 8. Recudit cum notis MANGETUS Genev. 1689. 4.

TH. MONTANUS *de peste Brugensi* Brugis 1669. HOTTON.

CHRISTOPH FAHRINHOLZ *officina pharmaceutica brandenburgica s. catalogus medicamentorum, quibus officina aulica anno 1669. instructa fuit* Berlin 1669. 4. TR.

VINCENTIUS KETELAER *de aphthis nostratibus vulgo de sprouw* Middelburg 1669. 8. Leid. 1672. 8. 1715. *. 1749. 8. curante J. SCHMIDT. Utiliter in brevi opusculo morbum patrium describit. Criseos esse speciem, sed lentæ; præcedi a difficili respiratione, anxietate. In graviore malo etiam interna corporis occupari; metus etiam super est, quando evanuit, ne iterato erumpat, quod in corpore non repurgato evenit, aut ad tritis prius viribus: venæ sectionem hic non respondere: prodesse si præcedatur ab evacuatione universi corporis, sed mitibus medicamentis facta. Quæ aphthæ post septimum diem, superata jam vi morbi, superveniunt, eæ nullo medicamento egent. Gargarismi metus. Fugienda esse acida, & tamen noster spiritum sulphuris potui instillat, tum refrigerantia antifebrilia dat, si malum ad diarrhoeam vergat, quem eventum noster vehementer reformidat: denique sudorem ciet, theriacam propinat.

§. DCCLXI. NUPERI.

Escrutinio medico fisico da un specifico de las calenturas intermitentes y otros achaques motivado de un libro, que escrivió el D. Joseph COLMENERO Sevilla 1669. 4.

TRADUCCIO SALVI *il chirurgo . . . ej. il ministro del medico* Rom. 1669. 4. *. quæ non prima est editio. Huc facit L. VIII. f. *de natura simplicium, bonis notis* & *viribus medicis*. Tum L. IX. f. *antidotarum secundum indicationes*.

BENEDETTO STELLA M. D. ex civitate Castellana. Ej. est *il tabacco medico morale curioso* Rom. 1669. 8. *. Vires medicatæ fucci nicotianæ. Sanat vulnera, tineam; fumus in regionibus palustribus utilis est. Nicotianæ nimia copia sumtæ noxa. In ejusmodi homine pulmones, hepar vitiatum; cerebrum ficcum, denigratum, fuliginosis crustis tectum. Apoplexia ex eo abusu nata. A pulvere pariter cerebrum fœdari. Ad scrofulas laudatur. Plurima alia id genus.

The marrow of chymical physick, or the practice of making chymical medicines Lond. 1669. 8.

A discourse, wherein the interest of the patients in reference to physick and physicians is soberly debated, with the reasons and advantages of physicians preparing their own medicines Lond. 1669. 8.

FRANCESCO LIBERATI *la perfettione del cavallo* Rom. 1669. 4.

ANTONIUS CANGALOES Lusitanus. Ej. *Tratado de gonorrhœa* Lisboa. 1669. 4. 1688. 4. C. de V. nisi male scripsi.

BARBEREAU (chemica de secta) *remedes souverains decouverts & employés par l'auteur* Paris 1669. 4. FALC.

LOUIS DE SERRES *la véritable médecine opposée a l'erreur contenant un avis salutaire*

salutaire au public touchant la cure des maladies & les abus, qui s'y commettent Lion 1669. 12. RAST. BUR.

J. MALBEC DE TREVEL *recueil de remèdes secrets tirés de celles du C. DIGBY avec plusieurs autres secrets & parfums expérimentés* Paris 1669. 8.

Secrets & remèdes approuvés ib. 1669. 12. (nisi idem est 1.).

P. ERESARDE *nouveaux secrets, rares & curieux* ib. 1669. 12. RAST.

JAC. DU ROURE *nouveaux cours de médecine* ib. 1669. 12.

MICHEL BICAIS *la manière de régler la santé par ce qui nous environne* Aix 1669. 8. FALC.

CHOMEL *de la dignité & des abus de la médecine* Lion 1669. 12. RAN.

S. DE LA BELLERIE *description du vignoble de Garembaut & discours sur la crapule* Lyon 1669. 8. FALC. si huc facit.

BENJ. WELLIS *of the joint evil* Lond. 1669. 12. BUR.

J. FR. WEYPERT *güldenes Kleeblatt der Wundarzney* Francof. 1669. 12.

J. PHIL. DE LYSECK *propugnaculum contra pestem, welche übernatürliche Mittel mit der Astrologie in den Leibern der Erden durch die Experienz ermessen, beschrieben, nebst Salomons Spiegel, wie sich das politische Wesen wider Gott und den Nächsten vergessen hat* Straubingen 1669. 4. 1673. 4. TR.

EJ. *speculum Salomonis, oder salomonischer Spiegel* ib. 1673. 4.

Des Rahts zu Leipzig für die Apotheker aufgerichtete Ordnung und Taxa Leipzig 1669. 4.

Der Stadt Frankfurt Reformation oder erneuerte Ordnung die Pflege der Gesundheit betreffend nebst der Taxa Francof. 1669. 4. MENZ.

Der Graffschaft Henneberg Naumburgischen Theils erneuerte Apothekerordnung und Tax Schleusingen 1669. 4.

§. DCCLXII. J. AUG. HUNERWOLF.

J. AUG. HUNERWOLF *de variolis* Gieß. 1669. 4.

EJ. *anatomia pæonia* Arnstatt 1680. 8. *. Iterum ad modum *Nat. Cur.* Se lumbricos abegisse essentia radice pæoniæ, mista cum spiritu vitrioli fixato. Ex usu pultis farinaceæ alvus pertinaciter constricta.

EJ. *secundi gynæcei mysteria, oder sonderbare frauenzimmergeheimnisse* Erf. Lipf. 1690. 8.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* III. *obs.* 91. Mortem instare præfagit, ex dulcedine ceruminis.

Ann. V. *obs.* 18. Vomitus & mors a lumbricis vomitu rejectis aliisque, qui intestinum partim perruperant, partim excitata gangræna late destruxerant.

Obs. 20. muscæ in lacrumis.

Obs. 21. Scrofula ex brachio viri exēnta, mollis, mobilis, indolens.

Obs. 23. Napelli venenum innoxium fuit, quod vomitu sponte rejiceretur.

Ann. VII. *obs.* 83. in hydropica hydatides peritonæo adnatæ; sic utero mola adhærebat, cancrofa, novem librarum.

Obs. 84. in hydrope specificum esse feniculum aquaticum (an forte phelandrium).

Obs. 86. Diabetes ab admotis cantharidibus.

Obs. 87. in dyfenteria desperata demum opium utiliter dedit.

Ann. VIII. *obs.* 16. ab usu frequenti cricetorum (hamster) scabies & demum elephantiasis.

Obs. 18. post multa mala & in ventre dolores, denique mors. Ventriculus inflatus; intestinum colon septies in se ipsum ingressum; cum calculo vesicæ & lumbricis. Stercus tamen non vomuerat.

Obs. 94. in barba plica polonica innocua.

Ann. IX. *obs.* 99. In foemina hydropica cranium in tumorem abierat glandulis factum & hydatidibus.

Obs. 100. menses continuo a nativitate fluentes.

Obs. 101. Urina ductilis & fila trahens.

Obs. 102. Arthritis salivatione sublata.

Obs. 109. Exemplum appetitus ciborum per fimum tabaci delati.

Ann. X. *obs.* 49. Cum hydrops expectaretur, faccus cum burfulis ingentibus aqua plenis repertus.

Obs. 50. post respirationem difficilem glandulæ mesenterii induratæ; lien magnus & durus.

Obs. 51. Venter dolens, emaciatio. Sanata omnia conulis sebaceis per anum egestis.

Obs. 54. in fene orthopnoea, spiritu falis ammoniaci vinoso & acri clystere sanata.

Dec. III. ann. I. obs. 106. Urina lactea, sanata strictiori diæta.

Obs. 117. mercurio dulci vermes 250. una vice ejecti.

Obs. 119. Hæmorrhoidibus incisus, deinde per adstringentia siccatis, fistula, suborta, per epilepsiam lethalis.

Obs. 120. Pulvis staminum coryli utilis ad epilepsiam ex acido natam.

Ann. II. obs. 91. Philtri malus effectus, emetico dissipatus.

Obs. 92. Vertigo, convulsio a radicibus hyoscyami comestis, sponte tamen ea symptomata sublata.

Obs. 94. Febris ardens pessima, vomitu moto, laudano dato sanata.

Obs. 96. Tertianæ febris diuturnæ excretis vermibus sanata.

Obs. 97. a capite in frigidam demerso cæcitas.

Obs. 140. In hydrope abdomen duris tumoribus plenum, in quibus vesiculæ lymphæ plenæ, aliæque materie. Vasa abdominis grandiora; fovea a cartilagine ensiformi hepatis impressa.

§. DCCLXIII. DISPUTATIONES.

HERMANN DORELL *casus de asthma* Leid. 1669. 4. *. Historia ægri

PETRUS COSSON *de ileo* ib. 1669. 4. *.

ABRAH. BULTINGK *de epilepsia* ib. 1669. 4. *.

GERARD LIEVENS *de syncope* ib. 1669. 4. *.

HENR. ALTHUSIUS *de gravedine & catarrho* ib. 1669. 4. *.

PETRUS SECQUIER *de usu venæ sectionis in medicina* ib. 1669. 4. *.

J. BEYER *de febre hæctica* ib. 1669. 4. *.

J. DE WITTE *de catarrhis* ib. 1669. 4. *.

THOMAS FONES *de ophthalmia* ib. 1669. 4. *.

JAC. BECKERS *de alimentorum fastidio* ib. 1669. 4. PL.

FLORENTII SCHUYL postea Prof. Botan. *de angina* ib. 1669. 4. PL.

EJ. *pro veteri medicina contra D. LE VASSEUR* ib. 1670. 13. *. Sylvianus, fermentationem succi pancreatici cum bile experimento conatur stabilire. Intestinum duodenum utrinque ligat, sic inter duo vincula, quæ ductuum, choledochi & pancreatici, ostia intercipient, spuma in vivo cane oritur. Sylviana placita tamen apud HIPPOCRATEM reperiri in l. *de veteri medicina*.

J. SCHAPER *de caduco muliebri* Rastadt 1669. 4. HAENEL. Vix fuit temporis ratio Schaperum esse Francofurtanum, quem dicemus.

FRID. MADEWIS aut. J. DAN. MEYER *de longevitate patriarcharum* ib. 1669. 4. *.

J. PETR. PRÜCKEL *scrutinium hydrocephali* Jen. 1669. 4. *.

J. MICH. SCHWIMMER *de antipashia* ib. 1669. 4.

HIER. SICELII *de viro terete quadrato* Lips. 1669. 4. HEF. si huc facit.

THEODOR KIRCHMAYER *de cruentatione cadaverum fallaci presentis homicida indicio* Witteb. 1669. 12. 1726. 4. *.

AD. PURPII *de causis laboranti natura obstetricantibus exercit.* I. II. Witteb. 1669. 4. VATER.

JUST. ORTOLF MAROLD *de abartu per vomitum rejecto* Altdorf, 1669. 4. * & in E. N. C. Dec. I. ann. I. obs. 108.

EJ. *loimographia oder Pestdiscours* Schleusingen 1680. 4.

AND. SCHAARMANN *de lochiis* Altdorf. 1669. 4.

J. WOLFG. HELBICH *de sonitu & tinnitu aurium* ib. 1669. 4. RIV.

PHIL. HENR. BEYER *de rabie s. hydrophobia* Gieß. 1669. 4. *.

JUSTINI WIGAND *de ptyalismo* ib. 1669. 4. HAENEL.

FR. PLATNER *de tarantismo* Basil. 1669. 4.

J. JAC. STÆHELIN *de lactis defectu* ib. 1669. 4. PL.

J. FRID. ERER *de fratre lombardorum* Strasb. 1669. 4. *. Molæ id nomen dederant.

J. CARL. HAMMERER *catarrhologia* Argent. 1669. 4. *.

J. CONR. MATTHIS *de mania* ib. 1669. 4. *.

LAUR. ENGELHART *de Æsculapio inventore medicinæ* ib. 1669. 4. FALC.

GERM. PREAUX & CL. PUYLON E. *somnus salubrior, qui breves facit tenebras* Paris 1669.

NIC. MATTHIER & FRANC. VEZOU *Non E. a venatione vigente fame adducitur* Paris. 1669.

CL. BIENDISANT & CL. DE QUANTEAL *E. erumpentibus variolis urgente tussi aut alvi profluvio vena sectio repetenda.*

CL. BERGER & LUD. GAYANT *E. puerpera febre correpta purgamenti defectu cadenda cubiti vena* Paris. 1669.

RAYM. VASLET & J. ROBERT *E. fluxioni a capite vomitus nonnunquam utilis* ib. 1669.

NIC. LANGLOIS & FELIX DESCOMET *E. icterus causum solvit* ib. 1669.

§. DCCLXIV. GEORG CHRIST. PETRI V. HARTENFELS.

Prof. Erfordienfis.

EJ. *Asylum languentium s. Carduus benedictus* Jen. 1669. 4. *. innumerabilis formularum census; quæ eum carduum recipiunt.

EJ. *pestis tela prævisa nützliche Anleitung, wie reiche und arme vor der Seuche der Pestilenz sich bewahren und retten können* Erfurt 1682. 12. *. Plurima superstitiosa & vana. Lipsiæ dolores sævos in spina dorsi perceptos, ut de calculo cogitaretur. Laudes bezoaris. Qui tinctura absinthii se a peste tutum præstiterit. Suum balsamum. Sudor urgendus, fuscæ, & post 9 horas porro repetendus, & iterato.

In *E. N. C. Cent. I. II. obs. 35.* tertiana spontanea vomitu curata post anasarcam.

Obs. 38. Glandulæ scirrhosæ sponte de mamma delabentes.

EJ. *de arthritide scorbutica vaga* Altd. 1670. 4. PL.

EJ. *de igne microcosmico, qui græcis καυσος, Latinis febris ardens vocatur* Erf. 1670. 4. HAEN. 1671. RIT.

EJ. *de sterilitate mulorum* 1674. 4. RIV.

EJ. *de suffocatione uterina* Erf. 1672. 4. RIV.

EJ. *de alvi adstrictione* ib. 1678. 4. TR.

EJ. *de fluxu alvi cruento* ib. 1685. 4. *.

EJ. *de morbo comitiali* 1688. 4. HEF.

EJ. *de volvulo s. passione iliaca* 1688. 4. MENZ.

EJ. *agra laborans febre alba virginea* Erford, 1690. HEF.

EJ. *de febre hæctica* 1690. 4. RIV.

EJ. *de phlegmone* 1690. 4. HEF.

EJ. *de convenientia medicina cultoris cum piscatore* Erf. 1691. BOEHM.

EJ. *de diabete* 1691. 4. HEF.

EJ. *de dolore hypochondriaco* 1691. 4. PL.

EJ. *de febre petechiali* 1691. 4. HEF.

EJ. *de morbo herculeo s. epilepsia* Erf. 1691. 4. HEF.

EJ. *de anorexia s. apositia* ib. 1692. 4. HEF.

EJ. *de diarrhœa* 1693. 4. HEF.

EJ. *de strangulatione a corporibus externis* 1693. 4. HEF.

EJ. *de virgine chlorosi liberata* 1693. 4. *.

EJ. *de ephialte* 1694. 4. HEF.

EJ. *de meteoris microcosmi cruento s. dysenteria* 1694. 4. RIV.

EJ. *quid in medicina sanum & nocivum sit* 1698. 4. HEF.

In *Elephantographia* alias dicenda, laudes medicamentorum ex ea bellua repletorum. Memoria viri dicta est Erford. 1718. fol.

§. D C C L X V.

IN TRANSACTIONIBUS PHILOSOPHICIS ANNI 1669.

In n. 48. EDW. BROWNE peregrinator, de vaporibus noxiis fodinarum Hungariæ, ex quibus frequentes omnino morbi nascuntur.

ROBERT WITTIE *answer to the hydrologia chymica of William Sympson* Lond. 1669. 8. Video ex *Phil. Transf.* n. 51. describi hic diabetem 12 librarum in 24 horis, quoad tota caro in lotium dissoluta est.

N. 52. & 53. WILHELM DURSTON medicus, refert de subitanea intumescencia enormi mammarum, in femina viva, cui menses suppressi fuerant. Sinistræ mammæ ambitus fuit 3. pedum 1. 6. cum ulcusculis. Ante mortem etiam aliquantum increvit.

N. 54. aliqua de lite a vidua intentata J. BAPTISTÆ DENIS, ob infelicem eventum transfusi in juvenem sanguinis.

Apud BIRCH T. II. p. 380 GORNIA medicus Florentinus consultus de hydrargyri sui in tollendo volvulo efficacia respondet, multos a fumto ob volvulum hydrargyro perire, non ideo continuo ab eo metallo eos infaustos eventus esse. Corrosivam vim in eo nullam esse, neque probabile videri, ingestum in intestina venenatam aliquam indolem induere.

De nobili virgine, quæ amissis fortunis experimentum fecit, num omnino absque

absque alimento vitalis superesse possit. Paulatim ergo de victu sibi detraxit, ut demum subinde semel in mense succum aurantii dulcis sugeret. Obesa cum fuisset, emarcuit, urinam reddidit lixiviosam profundioris, quam in recta valetudine coloris. Frigus perpetuum eam invasit. Demum tormina sensit, quibus aliquamdiu forti animo toleratis, denique ad corporis aliquam exercitationem, adque cibum potumque, rediit utcumque superstes.

Melancholica virgo, cui menses retenti per oculum, aures, & nares exibant, interim per quadraginta dies cibo & potu abstinuit, neque sudavit, neque minxit. Pulsus naturalis, sed summa macies cum parvissimo nulloque victu. De plena inedia tamen medico JOHNSTON, qui de miro hoc exemplo ad R. *Societatem* retulit, non satis liquebat.

Episcopus Cestriensis retulit de experimentis, per quæ constitit, viperarum anglicarum morsum non nocere.

Vita GEORGII BATE Archiatri, cujus *pharmacopœa* existat.

§. DCCLXVI. FRANCISCUS BAYLE.

FRANCISCUS BAYLE Professor Tolofanus, jatro-mechanicus, sed ex cautioribus,

EJ. *dissertationes medicæ* Tolof. 1670. 4. d'ETR. 1672. 12. RAST. Haag 1678. 12. *. Tolof. 1681. 12. *. *Diff.* 1. *De causis fluxus menstrui mulierum.* Non a luna cieri, sed a fervore uteri. 2. *De consensu variarum partium corporis cum utero.* Causæ sympathiæ variæ: similitudo officii & fabricæ, vicinia, commercium vasorum & nervorum. 3. *De corporis alimento immediato.* Ciborum coctio: de pullo; lactis in tabe utilitas. 4. *Venæ sectionem humores non revellere ad interiora & transpirationem potius promovere; sudorifera subinde nocere, etiam in morbis in quibus prodesse solent.* Tres priores *Diff.* prodierunt Tolof. 1674. 4. L. Bruges 1678. 4. LIND.

In *disputationibus physicis* Tolof. 1677. *. Haag. 1678. 12 L. Fetus pathematibus maternis obnoxius, ob alimenti rationem. Causæ variarum propensionum hominum, ex prima fetus formatione constantes, ut a cerebro corporis configuratio pendeat.

EJ. *Problemata physica & medicæ* Tolof. 1677. 12. Haag. 1678. 12. LIND. Tolof. 1681. 12. *. cum titulo tomi tertii. Breves dissertatiunculæ. Pauca ex multis. Sanguinem neque ex angustiiori vulnere subtiliorem fluere, neque ex naribus. Colorem sanguinis floridum non accusare malignitatem. Quatuor humores in sanguine non demonstrari. Fibras sanguinis non demonstrare phlegmaticum vitium. Ut venæ sectio modo menses moretur, modo pellat. Contra derivationem & venæ sectionem in proximo. Cur alia medicamenta vomitum cieant, alia alvum ducant. Venæ sectionem sanguinis velocitatem in ea arteria augere, cui respondens vena a medico inciditur. Vertigo est a fibris nervi optici circumactis, ut circuli partem describant. Plurima physici sunt argumenti.

EJ. *tractatus de apoplexia* Tolof. 1677. 12. Gallice 1677. 8. in catalog. Haag. 1678 L. Tolof. 1681. 12. *. ubi tomus quartus vocatur. Apoplexia est suppressio omnium motuum animalium præter respirationem. Causam esse in bile atra, quæ sanguinem cogat. Venæ sectionis necessitas. Vomitus ciendus, quando natura eo inclinatur, aut alvus, id si non sit.

In magna opere de *corpore animato* Tolof. 1700. 4. *. Huc facit tr. *de longa inedia in animalibus & in homine*, de interitu animalium per senium, per morbum. Inde integra pathologia & morborum per classes distributio. Peculiariter febres, earum causa, acrium nempe in sanguine aut proportio aucta, aut momentum. In febre esse tumultuarium elementorum motum, inde fermentationem. Febres sigillatim. Acidi una austeri in febribus culpa.

Oratio Gallica *discours sur l'experience & la raison* Toulouse 1675. Haag. 1678.

Histoire anatomique d'une grossesse de 25 ans Toulouse 1678. 1693. 12. d'ETR. & latine vertente D. C. D. M. Vide in B. Anat.

Discours sur quelques matières de physique & de médecine Toulouse 1685. 8.

Information sur quelques femmes, qu'on a crues possédées du Démon Toulouse 1689. cum alio titulo *Relation de l'état de quelques personnes prétendues possédées* ib. 1682. 12. Latine eodem vertente 1693. 12. d'ETR.

Inde prodiit Collectio operum gallica. *Histoire d'une grossesse de 25 ans Relation des personnes &c. Disc. sur l'experience & la raison* Toulouse 1693. 12. d'ETR.

Diff. novæ de consuetudine, de voluptate & dolore, priori in collectione operum recusæ Tolof. 1700. 4 vol. *.

In T. I. operum collectorum, physica continente, huc referas, quæ de temperamentis, de fermentationibus. Desunt, quæ de possessis.

§. DCCLXVII. THEODORUS KERKRING.

Chemicus, homo suspectorum morum, neque timidus alienis se ornare plumulis.

EJ. *specilegium anatomicum* Amsterdam 1670. 4. *. 1717. 4. *. Plurimæ inter centum adnotationes clinici sunt argumenti, aut certe spectant ad morborum per incisiones cadaverum cognitionem. Puella lento malo contabuerat, in ejus pyloro hærens deprehensus est nummus, tanti mali causa. Spina bifida. Hydatides ab hydropre differre; etsi is morbus ex ruptis hydatidibus oritur. Cordis enormis moles, vicissim cor ultra modum exiguum. Glandulæ mesocoli tumidissimæ. Animalcula ex aure afellorum similia. Cor durum & parvum in puero novenni.
Sputum

Sputum sanguinis menstruis intervallis redeuns, in viro. Glandulæ bronchiales petrefactæ. Calculos podagricos igne subjecto dedisse spiritum acidiorum, quam spiritus est tartari. Ulcera oleo tartari sanata. Ex lapsu dolor, febris hectica, anhelatio, lien & magnus & durus. In fatuo aqua ventriculorum cerebri falsa, & in dextro superiori calculus pisi mole. Secunda quarto mense incorrupta, & absque incommodo reddita. Placentas esse, quas Belgæ *suycers* vocant. Non debere nimium ciborum pueris ingurgitari, cum pylorus ipsis angustissimus sit, & flatum impulsu sua sponte retineat. Hydatides in ovario, ad alas vesperilionum. Intra molam fetus difformis. Penis clausus, urina per fistulam excreta. Vulvum ab inflammatione & ulcere intestinorum potius, quam ab eorum convolutione oriri. Post cephalæam vermis de naribus ejectus, totus hirsutus aut fetosus. Vitulus extinctus a fœno asperam arteriam replente, quam nimis parva epiglottis male tegebat. Sanguinis jactura & gravis morbus ex pulvere sternutatorio prævalido. Hæc ex dimidio opere decerpta.

§, DCCLXVIII. M. TILING.

MATHIAS TILING collector, medicus Bremensis, cujus multa opera sunt.

EJ. *de tuba uteri deque fetu nuper in Gallia extra uteri cavitatem in tuba concepta Exerc. academica* Rinteln. 1670. 12. *. In VASSALII fetum s. tubarium s. in duplici utero natum, commentarius, deque fetibus ventralibus.

EJ. *Anchora salutis sacra s. de laudano opiato medicamento celitus demisso l. singularis, in quo plane mirabiles hujus medicamenti virtutes in omnibus morbis observationibus tam propriis quam alienis confirmantur* Francf. 1671. 8.

EJ. *de placenta uteri disquisitio anatomica novis in medicina hypothesibus illustrata* Rinteln. 1672. 8. *. Parum ad scopum practicum habet.

EJ. *de admiranda renum structura ac usu Exerc. Anat.* Francf. 1671. 12. *. Frf. 1699. 12. & *Nephrologiæ* nomine Francf. 1719. 12. Morbi ex retento renum officio oriundi, etiam hydrops.

EJ. *de febribus petechialibus tr. curiosus* Francf. 1676. 12. Lego eundem librum esse *Pancretii Anonymi pyritologia mystica i. e. discursus de febribus continuis* Patav. 1686. 8. FALC.

EJ. *Anatomia lienis ad circulationem sanguinis accommodata* Rintelæ 1673. 12. 1676. 12. *. Fufe etiam de morbis lienis, eorum effectibus & curatione.

EJ. *παρεμβασις s. digressio physico anatomica de vase brevi lienis ejusque usu nobili* 1676. 12. *. Amplissima collectio de coctione ciborum; de succo in liene genito; de vitiis harum functionum & eorum effectibus.

EJ. *disquisitio physicomédica de fermentatione in gratiam philiatrorum elaborata* Brem. 1674. 12. L.

EJ. *Prodromus praxeos chymiatricæ l. singularis, in quo variorum mysteriorum*

chymicorum & medicamentorum solertissimorum & præstantissimorum consociendorum recta ratio, cum utilitate &c. Rintel. 1674. 8. TR.

EJ. *Rhabarbarologia s. curiosa rhabarbari disquisitio* Francof. 1679. 4. L.

EJ. *de recidivis tractatus aureus ad usum practicum accommodatus* Minden 1679. 12. L.

EJ. *Cinnabaris mineralis scrutinium physicom medico chymicum* Francof. 1681. 8. LIND.

EJ. *de apoplexia* Rinteln. 1682. 4.*. Exstincti tres homines, qui in puteum, eum purgaturi descenderant.

EJ. *Lilium curiosum s. acurata lilii albi descriptio* Francof. 1683. 8. Formula- rum immensa collectio, quas lilium quocunque modo ingrediatur.

In E. N. C. EJUDEM sunt.

Dec. I. ann. VI. VII. obs. 132. Anhelitus difficilis cum suffocationis metu, demum numerosi calculi duri egesti, morbus levatus, qui tamen denique mortem misero intulit.

Obs. 133. in puero unius anni tabido lien induratus, pene scirrhusus.

Ann. II. obs. 62. In febre maligna feminæ gravidæ singultus perpetuus quem emulsione compressit.

Obs. 63. in febre maligna urina nigra, eventu tamen non infelici.

Obs. 64. in febre vehementissima contra seculi genium sanguinem misit, tamen & sudorem movit, felici conatu.

Obs. 71. in bienni puella atrophica, scirrhusa natura in glandulis mesenterii, hepate præmagno & pancreate.

§. DCCLXIX. J. GROENEVELD. VARIÏ.

J. GROENEVELD, qui in Anglia nomen suum refinxit, ut esset GREENFIELD, Daventriensis belga, medicus & lithotomus, jam a. 1670. *de calculo renum* disputaverat.

Edidit prius Lond. 1684. & auctius & emendatius ib. 1687.8.*. *dissertationem lithologicam variis observationibus illustratam.* Præter calculum renalem, qui chirurgici sit argumenti, dat aliquas adnotationes de calculis vesiculæ felleæ, quos bis vidit; de calculo in viri docti cerebro reperto, tum in pulmone, digitis &c.

EJ. est cum nomine GREENFIELD *a compleat treatise of the stone and gravel with a discourse on lithontriptic medicines* Lond. 1710. 8. *. De arcanis lithontripticis DAFFY, TIPPING, ROGERII; horum novissimus pulvis est alcalinus, quem noster laudat. Lignum nephriticum nullius esse momenti.

EJ. *de tuto cantharidum in medicina usu interno* Lond. 1698. 12. *. anglice vertente J. MARTEN Lond. 1706. 8. PL. Cum Londini artem exerceret, in neutra Britan-

Britanniæ academia privilegiis ornatus doctoralibus, & cantharides in feminis potissimum passim exhiberet, ob infelicem, ut puto, eventum carceri datus est, etsi doctor. Hic se vindicat, productis numerosis medicis scriptoribus, qui & ipsi cantharides dederunt intus sumendas, & exemplis de vi earum diuretica. Deinde curationum narrationes producit feminarum fere, tamen & virorum, quibus in dysuria cum sedimento lotii purulento & signis inflammationis, optimo tamen eventu ad grana duodecim intra trihorium, & viginti & unius grani intra duodecim horas cantharides datæ sunt. Restitutus, qui ab usu cantharidum vehementer ægrotabat. Vim diureticam cantharidum placari camphora. Thymi, serpylli, origani, camphoram HERMANNUM sibi demonstrasse.

J. STERPINI *trifolium medicum s. synopsis medicinae* Hafn. 1670. 1671. fol.

Idem vertit prima volumina *Philos. Transactionum* latine Amsterd. 1671.

ANONYMI *diatribe de ortu & progressu facultatis & formali constitutione artis medicæ per Judæos* Hamburg 1670. Si recte legi.

VINCENTII TORDERA Valentini *Commentaria pertinentia ad l. HIPPOCRATIS de natura hominis & introductorium ad artem medicam* Valent. 1670. fol. CU.

MICHAEL ANGELUS LAPI *submersos per 24 horas vitam protrahere posse* Rom. 1670.

DOMINICUS KOLLER *prefatio pro solenni studiorum instauratione* Patav. 1670. 4.

FELIX JULIAN RODRIGUEZ Valentini EJ. *responsum medicum ad epistolam ANGELI MICHAELIS DE RAMPULLA de impedimento visionis monialis* Valencia 1670. 4. C. de V.

EJ. *praxis medica in tyronum gratiam scripta in tres ll. digesta totius corporis humani adfectus percurrens, illorum essentiam, partem affectam, differentias, causas, signa, prognosticon, victus rationem & curationem adequate exponens* Valent. 1677. 1678. 4. C. de V.

FRANCISCI MORÆI *tr. de maligna febre paroxysmante* Frf. 1670. 12.

J. B. MAGINI REATINI *de podagra brevis disceptatio, in qua morbi idea, causa & curatio ab usu lactis sine aliis cibariis proponitur* Rom. 1670. 8. Sex uncias lactis sumi debere, adscendi ad octodecim, inde pro tolerantia ventriculi.

JACOB F. ISAAC F. ZACHALÆ Romanus, EJ. *thesaurus vitæ s. opus medicum in XII. L. divisum* 1670. WOLF *Bibl. Hebr.*

J. LUDOV. HANEMANN compiler. EJ. *Prodromus lexicæ utriusque medicinae practicæ* Hamb. 1670. 12. Stadæ 1672. 12. Plagii in opere CONRINGII perpetrati a SCHEFFERO accusatus fuit.

EJ. *nova ars clysmatica enervata* Stadæ 1670. M. unicum folium.

EJ. *fasciculus 60 questionum miscellanearum* Brem. 1672. 4.

EJ. *atiologia facultatis purgatricis contra Willisium* Hamb. 1677. 4. Vim purgativam non poni in resina.

EJ. *de usu & abusu inebriaminum* Kiel 1679. 4. M.

EJ. *quatuor epistolarum fasciculus* Hamb. 1690. 4.

EJ. *Vertheidigung der Astrologie, Chiromantie, Metoposcopia* Hamb. 1699. 4. & continuation der Vertheidigung ib.

EJ. *de admirandis in homine* Kiel 1699. 4.

EJ. *de nonnullis paradoxis morborum curationibus, & de dolore capitis & epilepsia* Kiel 1706. 4.

EJ. *ostrea holsatica* Kiel 1708. 4.

In ACT. HAFN. II. *obs.* 108. inter alia, putat se vidisse transplantationem morbi: verum excitatus sudor potuit febrem depellere.

Obs. 109. mollientibus superata urinæ incontinentia.

Obs. 112. volatiles scorbuticæ maculæ.

Ann. III. *obs.* 12. fonticulorum in oculi vitis proficuus usus.

Obs. 20. Visus in homine sano duplicatus.

Ann. IV. *obs.* 16. Oleum raparum gratum & certum aphthis infantum remedium.

In E. N. C. Dec. II. *ann.* I. *obs.* 69. canities perfecta in juvene.

Obs. 70. hæmorrhoides in viro periodicæ.

Obs. 73. a ribium usu diarrhœa.

Obs. 74. si vera est planta, Aconiti radices ob gratum aroma comestæ, anxietas inde & magni dolores.

Obs. 76. tridui in puella extasis.

Obs. 134. si fides potest præstari. Puer a veneno bufonis irati cum anxietate æger, theriaca sanatus.

Ann. II. *obs.* 46. fonticulus in malo ischiadico utiliter inustus.

Obs. 48. in altera manu pulsus per febrem malignam abolitus, nunquam per reliquam vitam rediit. Sic *obs.* 49. in altera manu nullus.

Obs. 54. aquæ forti deglutitæ superingesta felici eventu frigida.

Ann. III. *obs.* 48. cum febre deglutitio impedita, per paralyfin, ut putat, gulæ.

Obs. 51. Epilepsia, ut putat, sanata clystere nicotianæ, qui vomitum alvumque vehementer commoverat.

CHRIST. WINKELMANN *medicamenta officinalia præcipua* Witteb. 1670. fol.

CAROLI DE LA FONT professoris Avenionensis *Diff. duæ de veneno pestilenti, ubi ostenditur venenum pestilens nulla coagulandi sed corrodingi vi esse præditum; in altera de veneni pestilentis curatione* Avenione 1670. 12*. Contra vim constellationum ad pestem producendam, quæ fiat a venenatis vaporibus de terra ascendentibus, qui sint arsenicales. Quare nocere corrodingo. Alexipharmaca vel acida esse, quæ frangant vim corrosivam, vel alexipharmaca, quæ venenam expellant. Contagium habere dubitat. Ex hac theoria eruit curationem variam, totam hypotheticam.

EJ. *de tympanite* *Diff.* Genev. 1697. 12*. Omnino ab hydropo differre, quod hic merus flatus sit pro materie. Neque esse ut WILLISIUS volebat, malum convulsivum. Flatum autem oriri a lucta humorum contrariorum, potissimum in duodeno intestino. Curationem ponit in mollientibus: demum si iis auxiliis fervor in humoribus non cesserit, utitur venæ sectione, refrigerantibus, vitatis calidis. Felicis curationis testimonia producit.

Collectio operum de urinis Utrecht 1670. 8*. Continentur eo volumine ACTUARIJ L. VII. JODOCI WILlich *de probationibus urinarum cum* H. REUSNER *scholiis.* WILLIS *diff. de urinis.* GUILIELMI STRATEN *de fallaci urinarum judicio.* ARISTOTELIS & TELESII *de coloribus.* STRATENIUS, professor ultrajectinus, *contra temeraria ex urina judicia* dicit. Possè omnino a variis causis urina limpiditatem, colorem, copiam, in totum mutari. Sic tempus morbi, ætatem, alias causas plurimum in mutandis urinis valere.

§. DCCLXX. ALIÆ LINGUÆ.

PIERRE JOSEPH MICHON dictus BOURDELOT, medicus, ecclesiastici tamen ordinis, polypragmon, aliquamdiu Reginæ CHRISTINÆ medicus potius nimium gratosus.

EJ. *recherches & observations sur les viperes, en réponse à une lettre de M. REDI* Paris 1670. 12. alij 1671. In Italia succum flavum ad necandum sufficere, in Gallia egere auxilio spirituum iratorum.

Ad eum auctorem refero *conversations de l'Academie de M. l'Abbé BOURDELOT recueillies par le S. GALLOIS* Paris 1675. 12. *. Hi conventus coibant in ædibus BOURDELOTI, qui arbitri officio fungebatur. Scopus est CARTESIANA placita GALENICIS & ARISTOTELICIS opponere, & priora stabilire, istis everfis. Huc pertinent aliquæ, quas vocant, observationes. Fetus enectum esse a sanguine, quem obstetrix de umbilico represserat. BOURDELOT contra transfusionem. Gibbus subito in juvene bene nato ortus. Vermes intra animalia reperti. Demum in porco vermes, oribus suis ad quamdam quasi lentem adhærentibus. In Polonia vermem exiguum in serpentem coalescere. Pestem non esse a vermibus. Anthracis descriptio certo lethalis. Feminæ subito incurvatæ.

Diff. de utilitate academiarum & de earum originibus. Latine exstant in *Zodiac. Med. Gall.* 1681.

Idem in *Epistola ad D. FAGON* in *Zod. Med. Gall.* 1680. se podagram adstringentibus admotis curasse, & pancreas tumidum purgantibus: & hominem, qui cum febre hectica viridia fetida exscreabat.

Histoire de la maladie & de la mort de M. BOURDELOT 1684. 12. FALC.

FRANCISCUS BERNIER philosophus ex secta GASSENDI. Arabiam, Ægyptum, Indiam adiit orientalem, & in ædibus satrapæ DANISCHMENDE philosophi munere functus, aliquamdiu aulam AURENGZEBI secutus est. Multa, ut doctior, accuratius vidit, quam vulgo solent peregrinatores. *Pouff*, potio papaveracea, quam captivi & morti destinati principes quotidie certa dosi cogebantur haurire. Ita sensim emaciati, una stupidi & somnolenti, lenta morte exstinguebantur. Indorum sobrietas, hinc vita libera a podagræ, calculi, arthritidis, catarrhi, febrium quartanarum metu. Ipsam luem veneream minus hic malignam esse: animum autem ad desidiam & languorem inclinare. Extases menstruæ Fakirorum. Alchemistæ in ea gente. Medici, eorum consilia. Abstinencia severa, carniū potissimum. Venæ sectio rara, nisi inflammatio eam poseat, tunc copiosa. A malis aquis febres difficiles, & vermes periculosi subcutanei, quos noster describit, additque curaturos multum uti lacte & limonum succo. Pustulæ ob calorem undique efflorescunt. Titulus operis est *voyages de FRANÇOIS BERNIER*. T. I. II. Paris 1670. 1675. 12. 4 vol. Amsterd. 1720. 12. 2 vol. *.

HENRICH WOLF *febris maligna anatomia oder Zerlegung der giftigen Fleckfeber* Halberstatt 1670. 4.

JAMES WOLVERIDGE *speculum matricis Hybernicum, or the midwifes handmaid* Lond. 1670. 8. BODL.

WILLIAM CLARKE *natural History of nitre* Lond. 1670. 8. Vis hujus salis emetica purgativa refrigerans, antifebris.

In PHILIPPI MASIERO *Chirurgo in practica* Venet. 1670. 8. 1690. 8. 1702. 8. etiam alique practica.

EJ. *il piu temudo de mali la peste, quanto fa duopo preservarsi e per iscaverlo* Venet. 1722. 8.

EJ. *chirurgia compendiata* 1702. 8. TR. & 4.

EJ. *opera chirurgica collecta* ib. 1707. 8.

FILIPPO CICINELLO *Atene dei letterati Milanese*, Milan. 1670. 4. CARRERE.

ADRIEN SICLER *histoire inouie d'un accouchement de dix-neuf mois* au Puy 1670. 4. FALC.

Lettre sur une nouvelle opinion au sujet de la cataracte Rouen 1670. 4. FALC.

Remedes pour les pauvres de la Campagne & pour leurs bestiaux Parix 1670. 4. BUR.

MIRBEL *Palais du prince du sommeil — l'oneiromantie ou l'art de deviner par les songes* Lyon 1670. 16.

J. LUPPI *grosses und sonderbares Traumbuch* Hall 1670. 8.

HOSEAS BACUET *l'apothicaire charitable* Genev. 1670. 8.

J. HISKIÆ CARDILUCII *neu aufgerichtete Stadt und Land Apotheke, vier Theile, nebst einem Anhang von den vier Materien der vier elementischen Geister* B. CARRICHTER'S Nürnberg. 1678. 8. 1680. 8. & prius, Francof. 1670. 8. *Neuer Anhang* 1685. Nürnberg. 1694. 8.

EJ. *compendium medicinae hippocraticum, oder kurzer hippocratischer Begriff von der Arzney* 1673. 8. 1676. 8.

EJ. *arzneyische Wasser und Signaturkunst* Nürnberg. 1650. 8. TR.

EJ. *magnalia medico chymica continuata* ib. 1680. 8. CARLSON.

EJ. *Tractat von der Pest* ib. 1679. 12. 1681. 12. *und appendix dazu* 1679. 8. 1681. 12. Berlin 1681. 12.

EJ. *officina sanitatis s. praxis chymjatrix a J. HARTMANNO conscripta, a J. MICHAELIS publici juris facta, nunc locupletata: adnexus Zodiacus medicus cum libello de concordia rerum medicarum cum Zodiaco celesti* Nürnberg. 1677. 4. L.

EJ. *Evangelische Kunst und Wissenschaftschule* Sulzbach 1685. 8. & 1677. 8.

EJ. *Diätbüchlein oder Speis, Trank und Lebensordnung in Gesundheit und Krankheit . . .*

EJ. *editio des Buches von der Harmonie* BARTHOLOM. CARRICHTERS Nürnberg. 1686. 8. *.

EJ. *von der ansteckenden Lägerseuche und rothen Ruhr* ib. 1684. 12.

EJ. *neuer chymischer u. arzneyischer Pallaß* 1684. 8.

EJ. *evangelische Kunst der Natur Frühling Sommer Herbst und Winter* Sulzbach 1685. p. II. 1688. 8. III. 1697. 8. IV. 1702. 8.

Epistola ad amicum de peste in tractatum CARDILUCII ib. 1678. 8.

Ordre public pour la ville de Lyon pendant la maladie contagieuse Lyon 1670. 4.

Ordnung wornach in heffischen Ländern Medici, Apotheker, Wundärzte und Hebammen sich verhalten sollen Giess. 1678. fol.

§. DCCLXXI. DISPUTATIONES.

VALENTINI CASPARI RUPITZ *de asthma* disputatio Leid. 1670. 4. *. in-
foliti voluminis, non sine multa veterum lectione. In icterica femina numero-
sos calculos felleos vidit, & cum SCHACHTIO DRELINCOURTIUS asthmaticum
virum curavit, qui quotidie aliquot calculos excreabat, deque alvo similes edebat.
Ipse de podagrigo viro, qui ingentem vim toforum de articulis manuum pedum-
que exentorum collegerat, casei mollis ad modum cadentium, sed in aere cito
petrefactorum. Ex frigido & medicato pileo capiti imposito asthma, quod ipse
difficiliter sanavit. Puer ex asthma gibbosus, eventu funesto. In plethorico
viro asthma per venæ sectionem subito debellatum.

J. KISSNER *de suffocatione hypochondriaca* Leid. 1670. 4. *.

J. GODFRID SEIDLER *de passione hemoptoica* ib. 1670. 4. *.

FR. DE PERSYN *de purgatione* ib. 1670. 4.

ELIÆ TILLANDS *de atrophia* ib. 1670. 4. *.

BERNH. CHRIST. CAPELLE ib. 1670. 4. *.

J. FEAKE *in hippocratis aphorismum* §1. sect. II. ib. 1670. 4. *.

SAMUEL BOUVIER *de nonnullis infantum adfectibus* ib. 1670. 4. *.

CORNELII VAN SOM *de spirituum animalium natura & vitiis* ib. 1670. 4. *.

J. WENESTEEL *casus epilepticus* ib. 1670. 4. Pl. si recte scripsi.

DAN. DE HOEST *de vomitu* ib. 1670. 4. Riv.

GEORG WARMUTH *de abortu* ib. 1670. 4. HUTH. Pl.

ELIAS NITSCHKE *de custode errante HELMONTII s. productione mucii deprava-
vata* ib. 1670. Riv.

BERTHOLD SIMON *de epilepsia* ib. 1679. 4.

FLORENT DOUW *de suppressione mensuum* ib. 1670. 4. Pl.

ENGELBERT ENVELIN *de eadem* ib. 1670. 4. Riv.

JEAN MORGENSTERN *de podagra* ib. 1670. 4. Riv.

GEORG KOVACS TATAI *de podagra* ib. 1670. 4. *.

EJ. *epilepsia certa curatio* ib. 1670. 12.

HENR. SCHEIDEMANN *de rubigine* Utrecht 1670. 4.

GOD. REINHOLD *de ictero* ib. 1670. 4. *.

PETER DE TIEN si recte lego, de epilepsia Neomagi 1670.

DAVID KELNER de empyemate Helmstatt 1670. 4. *. Pulmo totus in pus conversus, ut dexter lobus totus destructus esset, de sinistro una tertia pars superesset integra. Empyema sanatum per diarrhoeam purulentam & per purgantia.

HENR. MAJUS de dysenteria Marburg. 1670. 4.

EJ. de peripneumonia Rinteln. 1687. 4. MENZ.

EJ. de morbo castrensi quem vulgo cephalalgiam epidemicam vocitant ib. 1691. 4. PL.

EJ. de precipuis capitis adfectionibus ib. 1691. 4. PL.

Nunc video jam a. 1668. Rintelii de vermibus intestinorum s. lumbricis disputasse Rinteln. 1668. 4. HEP.

J. RIKEMANN ordines & methodi cognoscendi, praecavendi & curandi ebrietatem & inde ortam crapulam Ed. II. Jen. 1670. 4. PL.

EJ. de satyriasi & priapismo Jen. 1670. 4. RIV.

MARTIN HARTMANN & J. SEB. SICELII Hippocratis coi aphorismus VI. sect. 6. in quo vitiorum renum & vesicae in senioribus prognosis traditur & resolutio Jen. 1670. 4. HE.

PAUL. FRANC. ROMANI & MARCI KEGEL de medico Lips. 1670. 4. M.

J. WILH. MAYER de diis & deabus valetudinis ib. 1670. 4. R. J. CHRIST. HARTMANN.

G. ABR. MEKEL acclamatio Altd. 1670. 4.

GREGOR HILLING de temperamentis 1670. si recte lego.

PETER SIMLER ordo & methodus cognoscendi & curandi pleuritidem Marburg 1670. 4. LEU.

NIC. GROSJEAN de Ἐγομβωσι s. lactis in mammis coagulatione Basil. 1670. 4.

GEOR. ZOLLIKOPFER de morborum differentiis & causis Basil. 1670. 4.

JULII REICHELT exercit. de amuletis Argent. 1670. 4.

GILB. PUYLON & FRANC. VEZOU E. cacitas individuus variorum morborum adfecta Paris. 1670.

NIC. BRAYER & CLAUD. PUYLON E. qua hydrargyro non cedit syphilis, hydroticis curanda ib. 1670.

GAB. DACQUET & PET. YVELIN E. nocet fecunditati aquarum metallicarum potus ib. 1670.

JAC. RENAULT & J. ROBERT E. *variolis a fuso largiter sanguine egre minusque erumpentibus balnea* Parif. 1670.

NIC. LANGLOIS & FEL. LISLEMAN E. *odorifera conferunt diuturnitati vita* Paris 1670.

GILB. PUYLON & CL. DE QUANTEAL E. *tuberum quam fungorum esus tutior* Parif. 1670.

§. DCCLXXII. ANDREAS PETERMANN.

ANDREAS PETERMANN Professor Lipsiensis medicus & chirurgus.

EJ. *de nutritione integra servanda, abolitaque reparanda* Altdorf. 1670. 4. *.

EJ. *de peste* Lips. 1683. 4. *.

EJ. *de ephialte s. incubo* ib. 1688. 4. PL.

EJ. *de pleuritide* Dresd. 1690. 4. HE. PL.

EJ. *de gonorrhœa* Dresd. 1690. 4. HE.

EJ. *Gedanken vom Saamensuff* Dresd. 1701. 8.

EJ. *de medicamentis alvum laxantibus* Leipz. 1692. 4. MENZ.

EJ. *scrutinium icteri ex calculis felleis occasione casus cujusdam singularis* ib. 1696. 4. *. 1750. 8. Calculi 72. in angulosis rotundi, per alvum redditi.

EJ. *manuductio ad praxin medicam* Lips. 1703. 8. edente filio.

EJ. *opuscula medica atque chymica* ib.

EJ. *casuum medico legalium Decas I.* ib. 1708. edente filio,

BENJAMIN BENEDICTI PETERMANN *observationes medicæ* D. I. II. III. Lips. 1707. 8. *. 1708. 8. *. Aliquæ sunt ANDREÆ patris. Calculi glandulæ pinealis & in ortu aortæ. In hydropica glandulosa corpora intestini recti: in corde polypus. Anus clausus, fæces per vulvam redditæ. Noluerunt ob eam causam matrimonium solvere. ANDREÆ p. mors ex peripneumonia: fractum fuerat os femoris, & pars destructa: pulmones sphacelati; in vesicula calculi, in urina arenulæ. Reliquas adnotationes, ad quas parentem non citat, cum filio dicam.

Programma J. CYPRIANI in ANDREÆ PETERMANN funere Lips. 1705. fol. B. BUN.

EJ. *scripta eristica* contra J. SIEGISMUNDAM & contra facultatem Viadricam dixi in Chir. I. p. 500.

HENRICUS SCRETA SCHITNOVIUS DE ZAVORZITZ medicus Scaphusinus.

EJ. *diff. de causis ac natura auditionis* prodiit Heidelberg. 1670. 4.

EJ. *de leſa auditione* Baſil. 1671. LEU.

EJ. *de peſte & febre peſtentiali* latine verſus ex Germanico Schaffh. 1675. 8. 1685. 8. 1686. 8. *. 1716. 8. TREW. tum Francofurt. 1713. 4. Drefd. 1716. 8 BOEHM. An non idem *kurzer Bericht von der allgemeinen ansteckenden Lagerſeuche, oder den giftigen und bizigen Haupt - Hals - Bruſt - Magen und Bauchweh mit und ohne Flehen* Schaffh. 1684. 8. 1676. 8. TREW. Vir orientaliſum linguarum peritus. Febrem eſſe a ſtagnatione humorum in vaſis minimis ſanguinem morante, cujus cauſa ſit in ſanguinis aut lymphæ craſſitie præter naturam aucta. Exempla hominum, qui ſibi manus intulerunt, & crudeliſſima morte ſe peremerunt, ſpretis doloribus. Caſtrenſis febris cauſam proximam eſſe vapores arſenicales. Morbi hiſtoria ſatis inexhauſta. Vomitus ſæpe perpetuus aut diarrhœa. Urina lixivioſa, acida (ita noſter). Imitari tertianas. Vigilæ aut gravis ſopor, pulſus intermittens, formicans, qui convulſiones indicat. Auxilio eſſe, quæ acidum volatile arſenicale doment, viſcorem humorum emendent, ſtagnationem tollant. Venæ ſectionem non convenire. Laudat abſorbentia; recenſet etiam oleoſa, commendat ſales volatiles oleoſos; tamen & ſerum lactis caprillum, jura carniſum pinguia, theriacalia & quæ non. In principio morbi emetica ſaluti eſſe, æque antimonialia. Inde ſudorem movet alexipharmacis. Alexipharmaca urget ad nauſeam uſque.

EJ. *adnotationes practicas* lego proſtare.

§. DCCLXXIII. DIARIA anni 1670.

In *Phil. Tranſ.* n. 58. DE MARTEL cogitata de producenda vita medicamentorum ope, quæ membranas vaſorum confirment.

In n. 62 & 63. experimenta BOYLEANA animalium in aere rarefacto incluſorum ſuo loco dicta ſunt.

In BIRCHII T. II p. 449. WALSH de infectorum millepedum ſimilitudine, per alvum egeſtione.

GEORGII STIERNHJELM, mira hiſtoria hortulani, qui Holmiæ quindecim diebus ſub aqua congelata ſubmerſus, excitato vomitu reſtitutus fuerit.

SAMUELIS SORBIERE *vita*. Scripſiſſe unicum folium, impreſſum cum titulo *ſyſteme de la médecine Galenique pour le ſoulagement de la mémoire*.

Nefcio an huc faciant EJ. *lettres & diſcours ſur diverſes matières curieuſes* Paris 1660. 4.

EJ. *avis à un jeune Médecin* Lyon 1672. 12. Mortem ſuam laudani opiatu quatuor granis acceleravit.

GRAVEROL *Mémoires pour la vie de M. S.* Paris 1694. 12. B. BUN.

Diarium

Diarium *Journal des Savans* post februarium M. quievit, neque nisi a. 1671. cepit imprimi.

Hoc anno prodiit *primus annus primæ decadis Miscellaneorum curiosorum s. Ephemeridum medico physicarum germanicarum anatomie Naturæ curiosorum*, quæ collectio nunc supra centesimum annum continuata pergit prodire. Voluntaria societas medicorum Germanicorum, adhortante LAUR. BAUSCHIO Swinfurtenfi primo præside, suas sibi adnotationes communicare soliti, nunc primum cepit collectionem edere. Multorum, neque ejusdem ingenii hominum, a nullo censore castigata collectio, passim aliqua habet, quæ omissa malles, multa tamen utilia magnisque viris digna continet, qui ei Academiæ nomina dederunt, quam Imperator privilegiis & honoribus ornatam confirmavit. Cum innumerabiles fere adnotationes in his voluminibus occurrant, & soli tituli volumen sibi essent poscitur, si omnes observationes vel nominare voluissim, coactus sum labori me submittere non mediocri, ut selectum instituerem, minusque, ut mihi videretur, notatu dignas adnotationes amputarem. Tomus I. Parisiis recusus est 1672. 4.

J. WEPFER, magni viri J. JACOBI frater. EJ. est *Obs.* 2. de magno liene in principe hypochondriaca, quæ subito animo linquente expiraverit. Lien ille nigerimus, putridus & inflammatus erat. Ventriculus inflammatus mollisque.

Ad hoc volumen scholia observationibus addidit PHILIPPUS J. SACHS, quibus adfines fere casus comparantur.

MATTHIÆ FRANCISCI HERTODT a TODTENFELD, qui diversus est a nuperiori J. FERDINANDO HERTODT *obs.* 4. Femina salax, quæ a venere vomebat, & ascitica ante diem obiit.

Obs. 14. In empyemate ex pleuritide lacte caprillo malum superatum, sic *obs.* 22 in febribus putridis.

Obs. 126. alvus sicca, tres in ileo intestino nodi.

JOACHIM GEORG ELSNER.

Obs. 12. ad oculi atrophiam, morbum rarum & parum definitum, liquorem laudat ex humore aqueo avium paratum & instillatum.

Obs. 57. scrofularum in Carinthia & Stiria epidemicarum remedium asclepias alba, ejusque essentia & decoctum (non satis firmo experimento).

SALOMON REISEL Würtembergicus, idem physicus.

Ann. I. *obs.* 14. de serpente in ventriculo cervi, ut putat, petrefacto. Figuratus, ut puto, lapis forte ex classe ammoniacorum cornuum. Qui enim animal herbivorum serpentem deglutierit.

Obs. 191. Pulmo post purulentam excreationem consumtus, firmissima cicatrice pleuræ adcretus.

Obs.

Obs. 193. a lumbricis renalibus luporum rabies.

Ann. III. *obs.* 288. Coronam urinæ merum esse refractionis opus.

Ann. VI. VII. *obs.* 69. Catella sanguinem meiebat, vomituriebat. In cadavere duæ in collo strumæ visæ, & similes glandulæ circa urethræ de vesica exitum.

Ann. VIII. *obs.* 30. Adeps cordis liquefactus, quem putavit morbum esse, ego suspicor naturalem esse adipis in vivo animale statum liquidum, per certos morbos a morte conservatum.

Obs. 31. Hæctica & mors a tumore ingente circa pancreas subnato.

Dec. II. *ann.* II. *obs.* 113. In ascitico homine umbilicus sponte ruptus cum levamine. Bonus effectus pulveris saxifragi VOLCAMERI.

Obs. 114. funesta ischuria, vesica multis glandulosis tuberculis obsessa, crassa, sphinctere cartilagineo.

Obs. 116. pone laryngem molestum quid subnatum; ossiculum erat, & in cartilagine posteriori (anulari) laryngis, caries.

Obs. 117. Hæmorrhoides, fæces alvi durissimæ. Crassum intestinum fæcibus ad aliquot libras repletum: alvi obstructio nata a glandulis supra anum, circa intestinum rectum obortis.

Obs. 118. ab aceto cum pipere adsumto menses suppressi, ab his artus contracti: spiritu salis ammoniaci & cornu cervi sanitas restituta.

Ann. IV. *obs.* 86. morbus niger funestus.

Ann. VI. *obs.* 7. Cardialgia periodica funesta. Supra pylorum ventriculus foramine pertusus, quod callus circumdabat: per idem pars alimentorum in abdomen elabebatur.

Obs. 9. Tumor enormis ligamento lato uteri adnatus, ex hydatidibus, glandulis, & facculis purulentis congestus.

Obs. 12. puer asthmaticus. In corde peramplo polypus. Pulmones undique adhærentes.

Obs. 15. Tumor durus sub umbilico, ex eo fæces alvi prodierant, intestinum ileum ruptum erat, membrana cinctum, quæ fæces per umbilicum cogebat effluere.

Ann. VIII. *obs.* 58. Sanæ virgini saliva nauseose dulcis, etiam in auctore post febrem tertianam.

Ann. IX. *obs.* 31. post magnum æstus sensum dolor & tensio dextri lateris, & diarrhoea purulenta, ut tumor evanesceret. Inde icterus, hydrops, mors. Jecur libras decem pendens, intus plurimo pure plenum, quo etiam vesicula fellis plena erat.

Tom. III.

N n

Obs.

Obs. 32. alvi pertinax obstructio, demum ab oleosis & mercurio epoto alvus liberata.

Obs. 34. magni effectus thermarum Cellensium.

Ann. X. *obs.* 23. Scabies inuncta hydrargyro: inde asthma, vertigo, mors.

Obs. 27. Ovarium tumidissimum, hydropicum.

Obs. 28. Tumor abdominis ab omenti tumentibus glandulis, ut pondus esset 26 lb.

Obs. 31. vomitu rejecta massa lubrica limaci similis.

Obs. 32. Cæcitas globo oculi sub palpebra inferiori latente.

Dec. III. *ann.* II. *obs.* 60. ischuria perfecta a tumore scirrhuso exitum vesicæ claudente.

Ann. III. *obs.* 23. Quæ fetum per novem annos retinuerat, demum per ulcus reddebat, pultis avenaceæ usu sanata.

Obs. 24. Orthopnoea vehemens absque tussi, cruribus tumentibus paulum levata, recruduit cum delirio. In cadavere pulmones sani, cor maximum, polypo inter valvulas sinistras intricato, in aortam producto.

Obs. 159. de morte AUGUSTI.

Ann. IV. *obs.* 79. femina, cui ante menses tuberculum in collo rumpitur.

Obs. 80. Serum acre per papillas manans.

Ann. V. VI. *obs.* 150. fuscæ de causa colorum coronæ in urina, ex rationibus etiam dioptriciis.

Obs. 151. anus cæcus, intestinum crassum in saccum desinens per amplum, qui idem etiam lotium recipiebat.

Obs. 152. decocto cynosbati & sempervivi succo superatus hydrops.

Obs. 252. de vino lithargyro venenato, de noxis inde epidemicis, & de legibus, quibus usus toxicus proscriptus est. Fumi sulfuris noxæ & leges, quibus circumscribitur.

Memoria REISELII E. N. C. *Dec.* III. *ann.* IX. X. *app.*

GEORG SEBASTIAN JUNG medicus Vindobonensis.

EJ. est E. N. C. *Dec.* I. *ann.* I. *obs.* 28. In dextro ventriculo cordis & vasibus pulmonalibus materies alba tenax & viscosa, quam pro lacte habuit.

Obs. 29. lien magnus ejusque membrana cartilaginea.

EJ. *cydonii collectio decorticatio* &c. Wien. 1673. 8. *. De more naturæ Curiosorum omnes formulæ, quas unquam mala cydonia ingressa sint.

Iterum *ann.* III. *obs.* 275. Ossa in motu strepentia.

Obs. 276. vena secta sponte se die octavo aperiens.

Ann. IV. V. *obs.* 106. Vir calidioris sanguinis omni mane per octiduum cicutæ succi uncias tres deglutivit, nullum inde malum præter pallorem passus, & debilitatem aliquam.

ZACHARIAS MANAGETTA Archiater Cæsareus.

Obs. 30. circa ultimas costas spurias cornu enatum, dimidii pedis longitudine.

Obs. 32. glandulæ mesenterii scirrhusæ in femina hysterica.

LAURENTIUS WOLFSTRIEGEL medicus Vindobonensis.

Obs. 43. magna hydatis reni insidens.

Ann. II. *obs.* 89. post dolores quasi nephricos, calculi angulosi exigui (fellei non dubie) de alvo excreti, recurrentibus subinde doloribus, & ipsi recurrentes, idemque sæpius.

NICOL. WILHELM BECKERS.

Ann. I. *obs.* 44. post asthma, dolores ischiadicæ, icterum, calculi 72 vesicæ felleæ, in viro illustri.

Obs. 81. aurifaber deurationibus incumbens, deliquiis animi & convulsione subito extinctus.

Ann. II. *obs.* 32. abscessus mesenterii fanati, purulenti humoris 18 libris per uterum excretis.

Obs. 33. filia innocens patris venerei tofo in fronte laborans, fanata lignorum usu.

Ann. III. *obs.* 67. Post dolores punctorios & deglutitionem impeditam. oesophagus cartilagine subnata obturatus.

Obs. 68. post dolores ingentes corpus membranofum excretum cum triplici tunica, eoque expulso fanitas restituta.

Ann. VIII. *obs.* 71. a terrore in puella decenni convulsiones ut currere cogeretur, venæ sectione fanatæ.

Obs. 72. Hemicrania fanata, cum arteria temporalis sponte aperiretur.

Obs. 73. & anasarca per quinque abscessus curata.

Obs. 74. In vetula intolerabilis muliebrium pruritus ab ascaridibus.

EJUSD. *florilegium hippocraticum & Galenicum* Wien 1677. 8. 1688. 8.

J. GEORG GREISEL.

Dec. I. *ann.* I. *obs.* 64. ren dexter purulentus, consumtus.

Obs. 64. calculi ex vena incisa exsilierunt in calculoso, mira historia.

Obs. 65. In femina gravida subito extincta cystis hepatis accreta, densissimo cortice, intra eum lapis ovo gallinaceo paulo minor.

Obs. 70. in puero cor maximum, in aspera arteria massa arenosa, valvula, ex semilunaribus, consumta, pariter arenosa.

Obs. 74. In omnibus quos inciderit apoplecticis, se corpuscula callosa glutinosa in corde aut in cerebro, aut utrinque se vidisse.

Ann. II. *obs.* 5. In hydropico tabe extincto struma in collo inque mesenterio.

Ann. III. *obs.* 45. Obesissimus homo subito enectus, cui pancreas sphacellatum.

Obs. 47. mortes ex modicis laxantibus medicamentis.

Obs. 48. a pulvere electarii catholici hypercatharsis, demum curata laudani granis quatuor.

Obs. 49. delirium melancholicum pia fraude sanatum.

EJ. est *de cura lactis in arthritide* Wien 1620. 12. Bauzen 1681. 12. auctius. Res eo tempore nova.

ALHARD HERMANN CUMME Archiater Brunswicensis.

Obs. 46. In puero sexenni caput enorme, aqua tumens: aromaticis adplicatis, frictione, & cauterio sanatum.

Obs. 47. In cadavere inciso aqua in pectore illi similis, quæ in caput effusa erat. Nulla glandula pinealis, neque pituitaria.

Obs. 58. funesta apoplexia a scabie retropulsa.

Obs. 85. Epilepsia ex hypochondriis, curata vomitu moto, tunc lactis usu, & *obs.* 86. venere atque puerperio.

Obs. 92. ex vulnere visus in tenebris acutus, ut homo lucem de die vix toleraret.

Obs. 93. visus ex gallico malo duplex.

Obs. 94. pus fluidum per os rejectum absque phthisi, & *obs.* 95. menstruus sanguis.

Atque *obs.* 9. menses per tali venam manantes.

Ann. III. *obs.* 109. officula pruni emetico exturbata, quæ germinaverant.

Obs. III. gypsea materies frustatim de pulmone expulsa, bono eventu.

Obs. 116. in dysenterica, siti intensa vexata, duodenum & jejunum bile plena, colon longe corruptum, sic ilei finis, vesicula fellis bile plenissima.

Obs. 117. placentæ particula retenta pugni mole, post mensem cum bonis ægræ rebus excreta.

Obs.

Obs. 118. Ventriculus & colon gangrænosum, hoc cum ulcere; pulmones tenaci materie obducti: hæc post diarrhœam cruentam.

Obs. 119. In tabida femina glandulæ circa ventriculum scrofulosæ: intestinum membrana interna abrasa, pulmo purulentus.

Obs. 130. post vomitum fere perpetuum, duodenum mucosum destitutum, crassa intestina viscida materie oblinita.

Obs. 131. In stannario artifice plumbo multum utente tussis sicca, anhelitus, alvus constipata, artuum tremor, debilitas. Vomitu, acerbis clysteribus in tempore hæc mala sublata. Alia exempla, etiam in ipso auctore, superati pinguis & bezoardicis mali, quod ab hausto plumbi fusi vapore natum erat.

Obs. 133. efficacia hepatis bubuli in nyctalopia (auxilium erat D. CHAILLETI ad oculos obscuros vel debiles).

Obs. 181. pituitæ globuli per anum excreti, inde dolor in recto intestino gravissimus; fomentis expedita materies stercoracea; successit ulcus putridum. In cadavere intestinum rectum totum gangrænosum, amplo foramine erosum.

Obs. 182. fulgurata sanata & 183. diabetes.

Obs. 186. in ascitico hepatis 58 abscessus cystici, lien induratus, gypsea materie plenus.

FRID. FERDIN. ILMER a WARTENBERG professor Vindobonensis.

Obs. 68. in homine melancholico dolor principit, hinc vigiliæ, tunc delirium, demum mors convulsiva. In cerebro ulcus flava sanie plenum, quod noster gonorrhœæ male curatæ tribuit, inque ventriculis anterioribus integra feri limpidi libra.

In alio *obs.* 69. dolor capitis sine febre, vigiliæ, delirium, somnus, mors. In cerebri ventriculis multa aqua (nulla ergo causa mortis manifesta).

Ann. III. *obs.* 39. Ischuria duodecimo die calculo sponte prodeunte sanata.

Obs. 40. arsenicum cum chocolata sumtum, æger facile sanatus.

Dec. II. *ann.* III. *obs.* 16. de hypochondrio dextro, ex subnato abscessu, calculi prodierunt.

Obs. 17. Quartana febris per corticem peruvianum sanata, in vino datum, quæ res eo ævo nova erat.

JACOBI WENCESLAUS DOBRZENSKY a NEGROPONTE Professor Pragensis
EJ. *obs.* 78. In febre maligna homo delirus intestina sibi extraxit, quoad in ipso labore exstingueretur.

Obs. 80. hypochondriacus vir ill. inunctione mercuriali cum plumbo temere tentata, mortem præcipit. Urina paucissima, penis gangrænosus, renes materia viscida pleni.

Obs. 129. durities hypochondrii, icterus, hepar 12 l. pendens, vesiculæ fellis calculi varia mole, quorum unus perfecte claudēbat meatum hepaticum (puto cysticum).

Obs. 130. de Patavino SCARABICIANO bovis petrefacto cerebro.

Ann. II. *obs.* 101. Calculi post multos dolores vomitu redditi, aliique de pulmonibus rejecti.

Dec. II. *ann.* IV. *obs.* 29. Juvenis bis variolis correptus ex terrore.

EJ. HIPPOCRATES *redivivus* s. *theses inaugurales præliminaria antiphysiologica in quibus ad usum quarundam partium appertinentia physiologica, demum securiorem medendi methodum & principia rerum Hippocratica continent;* Resp. VOITA Prag 1684. 4. HE. & E. N. C. 1673.

EJ. *præservatorium universale bono publico consecratum* Prag. 1680. 8. cum ALPRUNERO, & in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* IX. X. Germanice *allgemeines nützliches præservatif* Nurnb. 1680. 8. 12. *. summum avertendæ pestis præsidium esse, salivam despuere, neque deglutire,

EJ. *epistola novi præservativi universalis naturalis nunciatoria & vindicatoria* 1681. 12.

EJ. *an datur lapis philosophorum, & ejusdem in morbis virtus* 1682. 12.

HENRIC. VOLGNAD *obs.* 103. Quæ bufones vomitu reddiderat post acerbissimos stomachi dolores, fetidissimosque vomitus: in ileo intestino habuit tres nodos intestini in seipsum retracti, ut aqua non transmitteretur, nisi guttatim. Hepar album & durum.

Obs. 146. occisus æger a lumbricis intestinum perumpentibus.

Ann. IV. V. *obs.* 169. Nephriticus homo præpinguis. In vesicula fellea calculi & in rene alius.

GODOFREDUS THILESIVS.

Obs. 105. Post dolores hypochondrii dextri tumor maximus subnatus, ruptus dimisit materiem crassam inque fistulam abiit: una calculi exierant angulosi (manifestus vesiculæ felleæ abscessus).

DAVID SPILEMBERG.

Obs. 173. In Hungaria subitum tumorem colli curant deglutitis decem cantharidibus, quæ sudorem aut urinam cient, absque dolore.

Ann. II. *obs.* 71. priapismus a medicamento purgante.

Ann. IX. X. *obs.* Capilli de capite in femina cephalea laborante subito erumpentes. Pili, quos noster veros putat, per lotium prodeuntes,

FRIDERICUS ORTLOB.

Obs. 143. calor lumborum, pulsus debilior, vomitus niger, mors. Hepar magnum, colon intestinum sanguine piceo plenum, in altero rene calculus.

Am. IV. V. *obs.* 198. A lapsu infantis epilepsia, hinc perpetua infantia, imbecillitas, hydrocephalus, cum tamen 37 annum adtingeret.

J. GUIL. RIVA chirurgus & incisor Romanus. Tria exempla anno 1667. jam edita, sanguinis in venas hominis inmissi cum testimoniis.

Subjuncta sunt REDII de vipera experimenta, tum alia ad plusculas adnotationes *scholia* SACHSIANA.

§. DCCLXXIV. J. JACOBUS HARDER.

Professor Basileensis, incisor, potissimum etiam in comparata anatome exercitatus.

EJ. plusculæ sunt *disputationes*.

EJ. *epicheiresis physica examen* Basil. 1671. 4.

EJ. *diff. de ictero nigro* ib. 1673. 4.

EJ. *de empyemate* ib. 1675. 4. HE.

EJ. *de nostalgia* ib. 1681. 4. *recul.* 1745. 4. *.

EJ. *de naturalis & praternaturalis sanguificationis in humano corpore historia* ib. 1690. 4. HE.

EJ. *Apiarium observationibus medicis centum ac physicis experimentis refertum, cum responsione ad invecivam* J. B. LAMZWEERDE Basil. 1687. 4. *. & cum titulo *thesauri observationum medicarum* ib. 1736. 4. Princeps viri opus. Centum sunt observationes, has inter multæ ad incisiones corporum morbosorum pertinent, multæ ad venenorum vim in vivis animalibus experimentis exploratam, ut napelli & olei nicotianæ in eiconia, ejusdem olei in variis serpentibus, quæ omnia animalia illitum enecet, limaci non noceat. Gallinæ mors post vertiginem, a devoratis carbonibus. Porro canis inciso a morsu viperæ enecti, ex qua nihil valde conficias, sanguis enim alias grumofus fuit, alias fluidus. Inde cicutæ terrestris in variis animalibus noxæ, ventriculus & intestina inflammata. Tunc curationes aliquæ, ut catarrhi suffocativi, etiam cum paralyfi conjuncti. Tinctura antimonii superatæ convulsiones, asthma convulsivum. Abscessus pleuritidi succedens sanatus. Demum corpora ægrorum incisa. Juvenis hydrocephalo laborans, cerebro gelatina obducto. Post diuturnam paralyfin multus sub meningibus ichor, tum passim circa cerebrum & cerebellum. Post coma & epilepsiam ventriculi aqua pleni. In subito mortuo nulla lethi causa detecta. Calculi pulmonales, dextra auricula

auricula cordis amplior. Post difficilem spiritum pulmones scirrhusi, adnati, purulenti. Sic scirrhusus pulmo post phthisin & cachexiam, & in eo post tabem steatomata, & in alia virgine abscessus purulentus, & iterum pulmones undique adnati, vomitibus pleni purulentis, pleura digiti crassitie, aqua pericardii tres libras superante, corde crassa alba tectum: iterum post tabem pulmo sinister absumtus, & ejus loco ichor purulentus. Post pleuritidem gravemque soporem, pleura crassa, pulmo purulentus, sic cerebri cortex. In homine fatuo & cachectico, tamen famelico, ascitico, polypi in corde, pulmones putridi, in cerebro nullum vitium. In stupido post anxietates pulmo alter putridus. Post mortem imprævisam polypus cordis in magna vasa productus, & multum in cerebro ferum, post delirium. Post atroces dolores capitis & convulsiones in utero abscessus folliculatus, circa cerebrum multum & acerrimum ferum. In ovo pro fetu cruenta massa, scirrhi viscerum abdominis numerosi, etiam glandularum conglomeratarum. In hydrope scirrhus lienis. Cor maximum sesquipedis ambitu, cum polypis. Multum passim polyporum. Calculi vesicæ felleæ angulosi, ductu non obstructo, post diros dolores. Animalculum hirudini simile vivum, horridum, antennis duabus, per urinam redditum. Hydropis varia exempla, etiam ovarii, Denuo animalia. Lis cum L. B. LAMZWEERDE de molis est, de quibus iste homo aspere & inciviler in nostrum scripserat.

EJ. PÆONIS & PYTHAGORÆ *exercitationes anatomicae & medicae familiares bis quinquaginta* Basil. 1687. 8. *. Centum epistolæ PEYERI ad HARDERUM, aut HARDERI ad PEYERUM. Earum aliquæ medici sunt argumenti. De cordis hydrope. Caries maxima cubitum inter & carpum, de qua multa ossa cranii ossibus similia prodierunt, fabulosa ut videtur historia. Adfinium exostosium exempla. Stranguria dysentericæ superveniens. Hepar immensæ molis, durum, passim putridum. In asthmatico juvene cor enormi mole, polypis plenum; una hepar & lien grandiores, scirrhusi. In gallinæ cerebro calculus. Renis alterius & capsulæ renalis loco hydatides, ren alter grandior. Specimen TRALLIANI Græci cum vetusta GUINTERI, & nupera HARDERI versione notisque suis, in quibus aliorum veterum placita comparat. In hydropica puella scirrhi in hepate sebacei, in glandulis conglobatis pectoris. In gallina obesa subito extincta, calculus ureterem obfidens, alter in rene, sabulum in vesicula fellea. Intestinum gangrænosum septies perforatum.

In E. N. C. Dec. II. ann. III. *obs.* 5. Experimenta sua narrat, in variis animalibus cicuta terrestri facta, majori, ut puto. Canem unum alterumve herba occidit, ventriculo & intestinis inflatis, nonnunquam etiam pulmone inflammato.

Ann IV. *obs.* experimenta facta viperarum morfu. Canes inde perierunt. Sanguis extra vasa effusus, & tenuis, urina etiam cruenta. Sanatum est aliud animal, cui ferrum ignitum non quidem imprefferat, sed propius admoverat vulneri.

Ann. VI. obs. 100. Difficultas mingendi, in perinæo abcessus, febris continua, mors. In pelvi pus fætidissimum, rectum intestinum sphacelatum, & pus ex pelvi in perinæum continuatum.

Obs. 101. Scirrhus in pyloro, glandulis ventriculi, pancreate, post crebros vomitus.

Obs. 104. post febrem malignam dysenteria funesta. Intestina gangrænosa, in corde polypi: pulsus intermiserat, ante mortem tamen in ordinem redierat.

Obs. 120. In cervo facculus adnatus pancreati aselliano, in eo glandulæ magmate plenæ, quod indurerat.

Ann. IX. obs. 91. In quartanario homine suffocato, vasa cerebri coacto sanguine plena, pulmones toti adnati, polypus cordis dextri, lien nimia mole.

Obs. 92. Post capitis dolores pulsus inæquales &c. Omentum scirrhu caseoso fartum, pus in pulmone viscidum, cor permagnum, intus hispidum.

Dec. III. ann. II. obs. 19. Hydrops pectoris & pericardii: polypus dextrum cordis ventriculum undique replens, multipes, valvulis itricatus, in pulmones protensus: in sinistro thalamo alter minor.

Obs. 100. inter convulsiones fetus partu editus, tum in puerperio repetiti spafmi, vena incisa & clysteribus compressi.

Obs. 101. convulsiones paroxysmis tertianam febrem imitantes.

Obs. 103. post convulsiones glomer vermium vomitu redditus, tum ab emetico pharmaco vermibus etiam ex pudendo.

In *Decuria III.* aliquot epidemias Basiliensium constitutiones descripsit.

§. DCCLXXV. NICOLAUS VENETTE.

Medicus Rupellensis, excitati ingenii homo, si moribus castius prospexisset.

*EJ. traité du scorbut ou du mal de terre, & de toutes les maladies qui arrivent sur la mer Rochelle 1671. 12. * omisso auctoris nomine.* Scorbuti historia. Ægroti, si numerosiores fuerint, aerem utique inficiunt. Annis frigidioribus scorbutus etiam epidemicus fit. Multum culpæ esse in cerevisia; in fabis, pisis. Alii morbi chronici; jactura quæcunque humoris alicujus, & quæ vires frangunt, corpora ad scorbutum obnoxia reddunt. Sedem mali esse in sanguine, inque spiritibus male temperatis. Lienem male accusari; inter 500. scorbuticos vix octo esse, in quibus justo sit grandior, suo experimento; vidisse se tamen pancreas, omentum & mesenterium corrupta. Calidus scorbutus & frigidus. Inter signa durus crurum tumor. Inter symptomata vomitus, dysenteria, quæ sanguifluos viscerum abdominis tumores expurgat, dolor abdominis, hydrops, urinæ livida,

Tom. III.

00

viosa,

viosæ, febris lenta cum pulsu inæquali, caloris & frigoris alternæ vices, spiritus difficilis, pectore quasi compresso, cordis palpitatio, melancholia, color faciei plumbeus, salivatio, diarrhœa sanguinea, paralytis, convulsio, sudor nocturnus, strepitus ossium. Ad avertendum malum oryza, vinum purum, ficera, corporis exercitatio. Rupellis in obsidione scorbutus invaluerat, quem noster uberiori usu sinapi superavit. Convenit etiam vinum, ptisana, subacida in calido aere, armoracia, sinapi & hydromel in frigido; sacrifationes etiam & hirudines admittit: inter remedia calida arum, nasturtium &c. inter frigida electarium de bardana cum summitatibus absinthii, virgæ aureæ. Porro emetica, rheum, non aloë, neque scammonium. Noster nimis multa neque selecta dat remedia. Ad ulcera oris decoctum tamarindorum cum alumine. Gingivas tumidas scarifat, gentianæ & aristolochiæ decocto abluit. Ad dysenteriam rheum, myrobalani. Rheumatismus scorbuticus *de lopende varen*, ad eum theriaca nova, diafscordium, opium.

EJ. *de la génération de l'homme, ou le tableau de l'amour conjugal*, Amsterd. 1687. vel 1688. 12. (a), cum titulo NICOLAI SALONICHI, Cologne 1712. 12. *. (in Belgio). Lion 1769. 12. 2 vol. *. Anglice 1703. 8. Hoc imprimis lubrico scripto famæ suæ nocuit. Ad partium externarum adfectiones primum parum casta consilia. Deinde de sterilitate, de aphrodisiacis & antaphrodisiacis, in quibus scholas secutus rutam & viticem recenset: inter ea vero, quæ ad venerem incitant, boracem, opium, hoc recte. Veneris boni & mali effectus. Nævi. Impotentia & congressus. Philtra & pharmaca, quæ effectum edere dicuntur contrarium. Opii vires exhilarantes recte ad proprium experimentum describit.

EJ. *traité sur les pierres qui s'engendrent dans les terres & dans les animaux avec la methode de les prévenir & de les chasser* Amsterd. 1701. 12. *. Parcior aliquanto collectio calculosarum concretionum, quæ in corpore animali natæ sunt, experimenta pauca: theoria vana; quæ eam concretionem spiritui petrificanti tribuit, qui sit in materie petrificabili, & frigidam faciat effervescentiam eum fixo sale, cujus fervoris effectus coagulatio sit. Calculorum varietas: calculi circa nucleum nati, calculi fellei. Quæ alimenta, aut potulentæ, calculi generationi faveant, quæ resistant. Diuretica, Ostrea sua cum aqua potenter urinam & arenas expellere. Minerales aquas reformidat: pluscula vulgo dicta lithontriptica medicamenta recte rejicit.

Ad vitam commentarios dedit J. B. de la CURNE de S. PALAYE *in mémoires de l'Acad. des Inscriptions* T. XX. sed JOHANNEM de VENETTE, vocat, an idem? Non coram est.

§. DCCLXXVI. MARTINUS LISTER.

Medicus Eboracensis, denique ex archiatri R. ANNÆ, vir in indagando vero ardens & laboriosus, potissimum quidem in testaceis animalibus & insectis, tamen

(a) conf. B. *Anat.* I. p. 724.

tamen ut etiam artem clinicam exerceret, ad hypothefes, eafque fubinde minus probabiles pronus.

Plufcula primum ejus viri in *Philof. Tranfactionibus* exftant, & quidem cum anno 1672., refert de calculo fublinguali, de gordio, f. feta aquatica in aquis, fed etiam in animalibus reperta.

In *Phil. Tranf.* n. 147. hydrophobi hiftoria, qui volebat bibere, neque poterat.

N. 160. Longævorum in Anglia boreali exempla.

N. 221. de verme medinenfi circa Gomron & Schiraz frequente

N. 233. dente delphini venenatum vulnus inflictum.

N. 242. duorum hydrophoborum exempla: eorum alter, qui latraverat, tamen pene fponfe convaleuit.

EJ. apud BIRCH. T. IV. p. 138. & in HOOKII *colle&ctaneis* n. 6. Poft multa incommoda animal vomitu rejectum, cauda bifurca, tribus pinnis &c.

Deinde cum fuis animalium teftaceorum descriptionibus, paffim practici argumenti difsertationes edidit.

Primum in *hiforia animalium Angliæ tribus tractatibus* Lond. 1678. 4*. Primus eft de araneis. In eo de veneno eorum animalium quærit, & de ejus antidotis: Negat noftros venenum habere, cum ne alvum quidem avicularum fluidiorem reddere expertus fit, alacriores utique reddere viderit. Tarantularum fabulofa miracula tota rejicit.

GOEDARTII *infecta* in ordinem redegit Lond. 1685. 8. *. quæ utcunque huc referas, fed ea in phyficis dicentur.

EJ. duo funt de aquis medicatis Angliæ libelli Priori titulus eft, *Novæ exercitationes & descriptiones thermarum ac fontium medicatorum Angliæ* Eboraci . . . Lipf. 1684. 8. *. Leid. 1686. 12. *. Nitrum calcarium five fal fontium amarum primus, ni fallor dixit, cui plurimum tribuit; aque eo & a pyrite (marcafita) etiam calorem thermarum interpretatur. Sed plura in phyficis dicentur.

EJ. *novæ exercitationes & descriptiones thermarum & fontium Angliæ, exercitatio altera* Lond. 1684. 4. *. Leid. 1686. 12. *. Hic propius ad medicinam accedit. A bilis evolutione typos februm intermittentium interpretatur, & alios morbos a bilis & pituitæ effervescencia. Icterus curabat indici pilulis, inde biliofa urina ex atro viridis redditur, his sæpe valetudinis integritatem reftituit. Alius icterus periodice redibat, cum dolore circa ventriculum, vomitu, animi pene deliquio. Urina cafei etiam odori fimilis. Aquarum mineralium in corpus humanum effectus. Ex centum mortalibus vix unum effe, cui non in urina arehulæ

decedant. Calculos humanos magna ex parte ex ferro oriri, & calcinatos a magnete adtrahi. Aquas minerales in febre intermittente potius nocere.

EJ. *exercitatio anatomica, in qua de cochleis, maxime terrestribus & limacibus agitur* Lond. 1694. 8. *. Egregius libellus. De jejunio hiberno cochlearum.

EJ *sex exercitationes medicinales de quibusdam morbis chronicis* Lond. 1694. 8 *. Hydrops. A spirituum inebriantium abusu plerumque oriri. Adversus hunc morbum fortissimis purgantibus utitur, elaterio, succo ebuli, ireos, & multa feliciū curationum exempla producit. Elaterium primo loco ponit, ebulum paulo inferiori, neque gummi gutta commendat, quod inertius sit. Habet & lazuli lapidem.

2. *Diabetes*. Exempla hujus mali orti ex aquis mineralibus, ex usu terebinthinæ, balsami copaivæ. Ei medetur lacte, vino, fructibus horæis, pauciora tamen exempla adducit. Iterum hic de fontibus medicatis Angliæ, & eorum elementis. In Eboracenſi ditone urinosas aquas dari.

3. *Hydrophobia*. Multæ propriæ & accuratæ morbi historiæ. In lenius demorsis vidit pro hydrophobia iracundiam & truculentum animum successisse. Canes frequentius curari. Nihil certius esse helleboro albo. In digressione de cortice chinæ chinæ agit. Eum contra SYDENHAMIIUM vult continuo ante paroxysmum sumi, ita minorem dosin sufficere. Trunci corticem æque bonum esse quam corticem ramorum. Plurimum S. BADO utitur.

4. *Lues venerea*. Eam derivat ab esu lacertarum iguanarum, quæ ob maculas de serpentum genere sint. Sæpe salivæ fluentum sponte manare, absque hydrargyri auxilio. Ægroti absque salivatione lente curati, non tamen & absque hydrargyro. Absque eo metallo neminem satis tuto sanari. Guajaci lignum hydrargyri antidotum esse, & eum de corpore expellere.

5. *Scorbutus*. A salis abundantia fieri. Eum acidis & fructibus horæis curat.

6. *Arthritis*. In prima diatritho sanguinem crusta coriacea tegi. Sanavit aliquos sola quiete, & stricta victus ratione; alios, qui pleniori victu utebantur, emeticis, cardiacis. Ubique historias ægrotorum addit.

EJ. *Exercitatio anatomica altera de buccinis fluvialibus & marinis. Nec non Exercit. medicinalis de variolis* London. 1695. 8.*. Opus ipsum plurimum physiologiæ habet. Veneni variolosi primam originem ad morsum alicujus animalis venenati referendum esse videri: obsidere ductus exhalatantes cutis, quibus sui sint sphincteres, eosque vellicando constringere. Alexipharmaca laudat, curationem refrigerantem improbat.

In *exercit. anatomica tertia de conchyliis utriusque aque* Londini 1696. 4. *. quæ nunc non est coram, nescio an aliquid practici reperiat: physiologica certe &

& defensionem fermentationum atque putredinis contra tritum habet. Uniones morbum esse, & nasci ex ipsa testarum materie. Adj. *Diff. de calculo*, qua pleraque continentur, quæ prius scripserat, multæque curationes, quas LISTERUS a fellis, coccinella, & purgantibus medicamentis debuit.

EJ. *exercitationes practicae*, quas dixi, redeunt in *collectione* cum HARRISIO & GUILIELMO COLE Genev. 1696. 4.* & London 1697. 12. FALC.

EJ. *a journey to Paris in the year 1698*. Lond. 1699. 8*. Cum DUCE PORTLANDIÆ, pacem signaturo, Lutetiam adiit, eo fine ut litterarum statum cominus perspiceret. Grata libri varietas placet. Contra diætam tenuiorem & jejunia. Bibliothecæ & thesauri rerum naturalium Parisini. Plantæ. Potus Parisinorum. Artificium, quo caro vitulina albissima & tenera redditur, venæ sectione repetita, victu farinoso cum ovis. Vini præstantiores varietates. Aquæ diversarum fontium. Hortus regius; aeris in eo salubritatem laudat & siccitatem. Morbi Parisinorum, dysenteria, malum hypochondriacum, calculus. De varia calculi sectione. Remedia. De guttis anglicis.

EJ. HIPPOCRATIS *aphorismi cum commentariolo* London. 1703. 12.*. græce & Latine cum notis paraphrasticis. Textus non valde emendatus. Notæ continent effatorum HIPPOCRATIS expositionem per nuperas theorias, cum paucissimis propriis adnotationibus. In hydrope optimo successu se tenuissimum victum imperasse. Qui phthificis vulgo lac asininum imperant non meminerunt, veteres eo lacte non usos fuisse, nisi ut alvum cierent, neque id vitium tollitur vel opio adjecto, vel adstringentibus medicamentis admistis. Hydrops amplissimus in duplicatura peritonæi. Aquam & pus paulatim & per libras evacuari debere. Hydropicum non debere ultra seplibram intra 24 horas bibere.

EJ. *Diff. de humoribus* Lond. 1709. 8.*. Amsterd. 1711. 8.*. Præcipuum & senile opus, nihilo fecius plenum hypothesum, tum refutationum. In præfatione jatomathematicos increpat, qui & ultra experimenta progrediantur, & contra ea. Plurima pars operis physiologica est: propius ad medicinam practicam paucissima spectant. Condimenta & medicamenta stomachica fere ejusmodi esse, quæ putredinem adjuvent: alia argumenta causæ suæ sumit a flatibus, ab eupepsia & apepsia. Aliqua de cerevisia, vino. De lotio aliqua.

EJ. SANCTORII SANCTORII *de statica medicina aphorismorum Sect. VII. cum commentario* Lond. 1716. 12.*. Breves notulæ, potius paraphrasticæ.

9. DCCLXXVII. J. VAL. WILLI.

J. VALENTINUS WILLI physicus Colmariensis.

EJ. *disq. de ira* Argentor. 1671. 4.*.

EJ. *bezoar septentrionalis s. de salis cornu cervi usu & abusu* Hafn. 1675. 8.

EJ. *de morbis castrensis internis* Hafn. 1676. 4.*. disp. sed multo brevior, tum uberior Haag 1739. 8.*. cum PORTII adfinis argumenti libro. Ad gustum seculi. In peste in genere convenire med. vomitoria, vesicatoria, frictiones. In febribus malignis venæ sectionem ante quartum diem locum invenire, non ferius: spem esse in sudoriferis; in acidis demum spiritibus. In morbo hungarico vena secanda, tunc purgandum est: vomendum; sic in febre petechiali, tum alexipharmaca & pulveres absorbentes. Se solo trifolio fibrino cum cerevisia cocto, etiam in senibus, diuturnum scorbutum superasse. Luem gallicam equidem per osculum conceptam spiritu ligni sancti, & clysto minerali sanatam fuisse, lignorumque decocta &c.

EJ. *de Philiatorum germanorum itineribus Diss. tres* cum JOACHIMI VITI WIGANDI nomine Friburg 1678. 12. *. Germanos jam eo ævo frequentissime ad exteros peregrinantes increpat. Infelicitas medicorum: medici capite plexi, exilio, carcere mulctati. Germanos domi habere, quæ sibi sufficiant, etiam abunde doctorum virorum, quorum magnum numerum recenset. Certos morbos certis in germaniæ partibus optime curari, & exterorum consilia germanis pessime cessisse per exempla, & male, qui artem apud exteros docti essent, in patria præceptores fuisse imitatos, enormem sanguinis missionem suasisse &c. Indoctos feliciter curantes objicit, SENNERTUM infeliciter. In II. *Diss.* admittit peregrinationes studiorum causa factas, *Diss.* III. feligit Academias, quæ utilius adeantur. Laudat hortum Altdorfinum; nosocomia Hamburgensia; theatrum anatomicum Argentoratense; laudat suos Doctores. Multa ad historiam medicorum sui ævi, etiam, quam vocant, *scandalosam*.

In ACT. HAFN. III. *obs.* 73. de hirudinibus. Et ab alcali volatili enecantur & ab acore vitriolico.

Obs. 70. Arthritis ira sanata.

Obs. 75. per exempla vis medica trifolii fibrini in ulceribus scorbuticis, hydropse ascite, febribus intermittentibus, paralyti, oculorum doloribus.

Obs. 76. morbus bovillus. Animalia obesa, pulmones hydatidibus pleni, sic hepar; & in ductibus bilariis animalcula illa solita. Hydatides pulmonum etiam in pueris vidit. Aliæ conglomeratæ hydatides in hepate leporis.

Obs. 78. Albuminis utilitas in dissolvenda myrrha, tum salis volatilis ex albumine parati.

Obs. 84. Piscis fosing aculeata pinna dorsalis periculose vulnerans.

§. DCCLXXVIII. VARI.

HYACINTHI ANDERI Hostalricensis, *practica Gothalanorum pro curandis corporis humani morbis juxta medicinæ rationalis leges* Barcinone 1671, fol. C. de V. Morbi a capite ad calcem.

JACOBI

JACOBI GRANDI *de laudibus* SANCTORII Venet. 1671. CIN.

GUIDONIS FANOIS M. D. *Diff. medica de morbo epidemico astate anni 1669. Lugduni Batavorum vicinisque locis grassante* Leid. 1671, 12. *. Leidæ & Harlemi potissimum miram stragem edidit. Febris erat putrida, maligna, remittens, cum summa præcordiorum anxietate, gravamine ventriculi, vomendi conatu: anthracis tamen & bubones aberant. Causa in siccatis a magno æstu paludibus, hinc putrefactis humoribus. Requirebantur emetica medicamenta, & absque iis sudorifera male cedebant. Deinde vulneraria, aromatica, antidoti, julepi subacidi. Ex 2000 ægrotis sibi non supra duodenos interiisse.

J. B. LAMZWEERDE Prof. Colonienfis, *appendix ad armamentarium medico chirurgicum* Amstd. 1671. 8. *. 1672. 8. L. Huc facit caput de sanguinis transfusione, excerptum ex libris Gallorum & LOWERI. BURRHI epistola de reparandis humoribus oculi. Chirurgiæ infusoriæ brevis historia. Lectus coriaceus ad balnea SANCTORIANUS. Deinde observationes medicæ; quarum MORGAGNUS multas subreptitias esse ostendit, ut noster nihil sui dederit præter nomina. Semina cerealia cum urina excreta, lolii, burfæ pastoris, nasturtii. De ea historia epistolæ ROLANDI STURM, DIEMERBROECKII. Cornu de fronte exiens. Cephalæa venerea calvaria repetito terebrata demum sanata: & epilepsia ferro candente ad futuræ sagittalis & coronariæ conjunctionem adpresso. Mutus & surdus, ex gravi lapsu fracta calvaria restitutus, & morbus gallicus cerevisia ex ligno sancto medicatus. Scrotum sphacelofum reparatum. Hydrops pectoris pro pleuritide habitus. Observationes a DIEMERBROECKIO, PETRO GUENELLON & a chirurgo RIDIGER PYL communicatæ.

EJ. *chirurgiæ veteris & medicine promptuarium tabulis XXIV exaratum, observationum medico chirurgicarum centuria illustratum* Amstd. 1682. 8. TR. An idem? Puto.

EJ. *naturalis molarum uteri historia* Leid. 1686. 8. *. Francofurti 1689. 4. BUTTN. Asper homo & litigiosus. Proprias tamen molarum historias habet. Post tumidissimum diu circum gestatum abdomen, uterus scirrhusus, cartilagineus, pene osseus. In ovario puellæ maximus tumor, plenus carnis, ossium, particularum cranii, cerebri, pilorum. In hydropica femina tumores mucosi & extus utero adhærentes, & intus eo contentæ, in Imperatrice, hæc aliena fide. Fabulosus homo aquilam in arboris sectione expressam depingit. Molæ materiem esse in femine, inque materno sanguine; causam in utriusque feminis potissimum masculi virtute: deinde occasionem præstare defectum particularum in femine, aut vigoris, aut malum situm, vel externam compressionem. Motus veri fetus, & molæ, discrimen feminam optime ipsam distinguere. Non posse absque maris auxilio molam concipi, nec in vidua. Morbum manifesto hysterico; uteri ostio dilatato multa fætente materia emissa, injeçtis detergentibus sanavit. Qui hic & alibi pro incantato habebatur. Dæmonem non posse molam generare. In brutis animalibus molas rariores esse. Fraudes variæ, filicum per alvum excretorum, ovorum de femore femine prodeuntium exempla, male pro re naturam superante habita. Carnes de utero ab agryta avulsæ, Non posse ex femine humano animalia alterius generis parari:

pareri: infecta vero, quorum ova in ventriculo integra superfunt, posse in uterum aliquo modo penetrare, inque sui, similia infecta confirmari. Neque feminam ex animale, neque bestiam ex homine concipere.

EJ. *monita salutaria de magno thermarum & acidularum abusu* Colon. 1684. 8. *. Osor chemicorum & Aquisgranensium, in depressendis aquis medicatis GALENI auctoritate nititur, tum ratiociniis. Ut possit per tubulos urinarios aqua accurate ad medullam spinalem duci, aut quo lubeat. Lectulus iterum coriaceus SANCTORIANUS. Thermas adversus sterilitatem nihil facere, & sales quosunque potius nocere: utilius in uterum aquam siphone urgeri. Thermopotationem potius nocere, ad hepar non penetrare, scirrhus non mollire, calculosis, podagricis infensissimam esse. Posse necessariam bilis & succi pancreatici fermentationem suppressere. Posse tamen convenire, quoties primas vias eluere necesse sit. Acidulas rectius cum cibus bibi, vini potioribus debere puras exhiberi. Hæc monita fere exemplis productis tuetur.

Librum lego, quem scripserit contra P. von HADDEN Amsterd. 1677. LAMB.

EJ. *monita salutaria de thermarum & acidularum abusu confirmata, & a verboso BLONDELII strepitu vindicata* Colon. 1684. 8. *. Ratiociniis & exemplis utitur eorum, qui ab usu Aquisgranensium thermarum deterius sibi habuerunt.

EJ. *examen eucharisticum durioris Harderianæ apologiæ super fraternas admonitiones in caput XXIV tractatus sui de molis uteri contentas* Francf. 1689. 4. BURCK.

Cum *respirationis SWAMMERDAMIANÆ expiratione* Amsterdam. 1674. 8. *, edidit historiam virginis, quæ urinam revomuit, & molam, præfente RUYSCHIO cum lotio reddidit, lapillosque varii coloris, demumque insignem calculum.

J. BIMII medici Leodientis, *pestis ad vivum delineata & curata* Leod. 1671. 8. *. Dari pestem a sanguine dissoluto, dari & pestem a coacto sanguine. Scarificationem cum cucurbitulis profuisse; nocuisse venæ sectionem aut scarificationem, quæ lanceola fieret. Valde laudat tartarum vitriolatum. Pestem ipse non vidit.

SEBASTIANUS WIRDIG.

EJ. *disp. de scorbuto* Rostock 1671. 4. PL.

EJ. *de pleuritide* Leid. 1674. 4.

EJ. *de palpitatione cordis* Regiomont 1674. 4.

EJ. *de medicina spirituum* Hamburg. 1673. 12. ib. 1688. 12. *. germanice vertente CHRISTOPHORO HELWIG juniore Lips. 1707. 8. Hypotheticus & loquax auctor. Aciditatem omnium morborum causam esse. Febres esse spirituum morbos. Remedia. Medicina magnetica & sympathetica.

ANGELI J. FRANCISCI *homo omnis s. microcosmus morali physicus & politico moralis* Weym. 1671. 8. si huc facit.

VALENTIN MERBIZ *de infantibus suppositiis vulgo wechselfülgen* Lips. 1671. 4. 1678. 4. *. Rachiticos vult, quos miseros dæmonis prolem esse popularis volebat superstitio.

EJ. *de varietate faciei humane diff. physica* Dresd. 1676. 4. *. Physiognomia sumta a proportionibus trium partium, in quas faciem partitur. Potius ad anatonem pertinet.

Medicus Romanus sexaginta solidis æstimatus Leid. 1671. 12. 1681. 12. *. in germ. 1746. 8. J. C. tum Leidensem BÖKELMANNUM. DRELINCOURTIO infensum, audio auctorem libelli esse, eundemque, cum perinde ut D. CONYERS MIDDLETON, medicos romanos fervilis conditionis fuisse adfirmaret, magnis litibus & multis scriptis occasionem dedisse. Satis verò certum est, in familiis fervorum romanorum, ut rhetores & alios litteratos homines, ita etiam medicos fuisse: neque tamen minus homines liberos bene atque natos in Græcia artem exercuisse, & denique Romæ. Cæterum anonymus hujus libelli auctor etiam de medicis parabolanis, & de archiatriis agit, & ostendit, chirurgos vulgo medicorum nomen usurpasse.

MARTINI FRIDERICI SEIDEL *icones & elogia virorum, qui Marchiam illustrarunt* Berlin 1671. fol. si huc facit.

J. H. SCHMIDT *discursus medicus, de cachexia scorbutica* Placent. 1671. 4. HAENEL.

J. GEORG HUTTEN *de potu felleo & acetoso agonizanti Christo porrecto* Guben 1671. 4. B. Tig.

GUIL. CHRISTOPH. KRIEGMANN *epistola qua probatur quod PLUTARCHUS sit insignis scriptor chymicus* Darmst. 1671. 8.

VALENTIN LÖBER *anchora sanitatis dialogice fabricata, cui annexa est mantissa de venenis & eorum antidotis* Hamburg 1671. 8. Francof. 1679. 8. L.

WENC. MAXIM. ARDENSACH *tartaro clypeus excipiens tartaromastigem Hertodium, ac discursum in opus mirificum sextæ dici D. Hertod* Prag. 1671. 8.

DONATI SCIALOIA *praxis purgandi infirmata* Napoli 1671. fol.

MICH. DE LA VIGNE *dieta sanorum s. ars sanitatis* Edidit MICH. DE LA VIGNE MICH. fil. Paris. 1671. 12. BUR.

Medicus, magnus collector.

EJ. *diff. epistolica complectens curiosissimam quæstionum an mors naturalis sit substantia verminosa* Rom. 1671. 8. ut lego, & *de morte verminosa* Francf. 1703. 8.

In E. N. C. Dec. I. ann. III. 1672. *obs.* 60. *ααααα* ex catarrho, sublata venæ sectione & gargarismo.

Ann. VI. VII. *obs.* 3. de poris cutaneis moribundi infantis vermiculi nigri egressi, sed ex aliena fide.

Obs. 235. Camphoræ usum nihil ad reprimendam venerem potuisse.

Ann. VIII. *obs.* 82. a drachma integra gummi guttæ propinata lipothymia & mortis metus.

EJ. *obsf. medico physica selecta curiosa in appendice anni V decadis II.* Multa sunt practica. In febre maligna sudor odoris alliati, & alius violaceus, porraceus, luteus, melleus, arenosus. Hæmoptoë vomitu excitato levata. In vulva plica. A retentis mensibus scabies mammarum. Halece curata quartana. Paralysis irasata. Phthiriasis in homine venereo: & ex ea causa tumor verminosus: alias de toto corpore vermiculi exulcerantes. Mutus ab infantia violentia febris ardentis sanatus. Ascites sublatus abstinentia a potu. A sternutatione revocati menses: iidem ex mamma. Hepatis partes per os & alvum rejectæ. Menses cum hæmorrhoidibus alterni. In paralytico hydrops unius lateris. A vermibus ductum replentibus urina suppressa per oculos aberravit. Penis in naturam ossæam conversus. Sempervivi majoris succus in febribus ardentibus beneficus. Cum alvi fæces fætoem amisissent, nolter mortem & recte præfagiit. Observationes 123. Vana admitta.

EJ. *observationes medico physica selecta & curiosa*, Nurnberg 1688. 4. *. tanquam *appendix E. N. C.* Ex ingenio hominis: observationes variz, curiosæ, absque studio natæ, neque omnes satis fidæ. Ecce meliorum exempla. A globulo plumbeo contra vermes exhibitio in puero funesta colica. Hereditaria consuetudo retinendæ urinæ ad sextum & octavum diem. Qui per somnia versus pangebatur. In Germania insolito consilio nive intus & extus admota febris ardens superata. Sarcocèle venerea, medicamentis sanata. In ventriculo circa œsophagi ingressum verruca insignis, inde hæmoptoë & tabes. Renis abscessus sanatus. Mensibus imminentibus maculæ rubræ cum gravi cephalalgia erupuerunt. Cruento cum sudore arenulæ. Exempla vini in febribus absque noxa dati. In febre maligna sanguis coccineus funesti fere est præfagii. Adnotationes sunt 64.

EJ. *observationes medico physica rara, selecta & curiosa Cent. IV. cum lance satura V alias decades observationum excellentium virorum complectente* Lipsi, 1706. 8. GUNZ.

EJ. *bufo* Nurnberg 1696. 8.

EJ. *sacra herba s. nobilis salvia* Aug. Vind. 1688. 4. *. Integrum volumen formularum, quas salvia ingreditur, ut tamen in omnia alia auctor divagetur, etiam in jura medicorum, & curationum historias. Cum bufonem sub salvia vidisset, noster folium decerpfit; & absque noxa edit.

EJ. *anguilla* Lips. 1689. 8. Collectanea medica & scriptiones.

EJ. *lagographia curiosa s. leporis descriptio* &c. Aug Vind. 1691. 8. *. Idem studium & alienissima quæque, ut etiam diplomata & orationes Doctorum virorum recenseat.

EJ. *lycographia* Francf. 1694. 8. *. Eodem modo quæcunque de lupi partium vi medicata dicta sunt aut ficta hic collegit. Vermes renum lupinorum, Lycanthropia.

EJ. *de asino l.* Francf. 1695. 8. *. Ejusdem saporis.

EJ. *heilsame Drekapothek wie mit Koft und Urin auch die schwerste Krankheiten u. bezauberte Schaden curirt werden* Francf. 1696. 8. 1697. 8. 1699. 8. 1714. 8. 1734. 8. 1747. 8.

EJ. *flagellum salutis, curieuse Erzählungen wie mit schlägen allerhand schwere Krankheiten bald und wohl curirt werden* Francf. 1698. 8. LEHM. alii 1697.

EJ. *de jalapa* Francf. 1700. 8.

EJ. *de theriaca celesti reformata liber ib.* 1701. 8.

EJ. *μοσχοκαρυδολογια s. nucis moschate descriptio* Francf. (Erford.) 1704. 8. *. Spissum volumen formularum, quas hæc nux ingreditur, & curationum, ad quas ea unquam aliquid conferre potuit.

EJ. *memoria Doleana s. dissertatiuncula de vita* J. DOLÆI Hamburg 1703. in *Novis literariis*,

Edidit *medicinam criticam* AMMANNI 1677. 4. *.

In *zeitvertreibende erbauliche Lust* medica aliqua etiam sunt de menstuis &c.

EJ. *observationum medico physicarum decades due* in *append.* ad E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* VII. De vermibus collectio. In urina pediculi. Sudor stercoris fæ-tore ex usu medicamenti sudoriferi. Fæces alvi per vulvam ejectæ. Pro curationibus domesticis. Frequentem in Thuringia scorbutum esse. Vituli ossa per vulvam, sed etiam per os, a matre rejecta.

Ann. IX. *obs.* 187. Urina glutinosa vino medicato curata.

Obs. 188. ex morfu sciuri icterus.

Obs. 189. a castitate delirium & anorexia.

Obs. 193. *urina viridis in femina gravida, cum febre tertiana.*

Obs. 194. *ebrietas scarificatione sublata.*

Ann. X. *obs.* 189. *Ifchuria & tumor univerſi corporis in infante, qui lignum carioſum devoraverat.*

Dec. III. *ann.* I. *obs.* 145. *moxa in arthritide fruſtra incenſa.*

Obs. 146. *ab extracto panchymagogo priapifmus.*

Ann. IX. X. *obs.* 54. *a vermibus ſubita manuum pedumque contractio, ſuperata expulſo, quadrupede echinato, & caudato.*

§. DCCLXXX. DANIEL LUDOVICI.

DANIEL LUDOVICI, medicus Gothanus, rei pharmaceuticæ peritiſſimus, chemicus idem, vir excitati ingenii.

EJ. *de pharmacia moderna ſeculo accommodata* Diff. III. Goth. 1671. 12. Hamburg. 1685. 8. TREW. 1688. 8. 1728. BORET. Hafn. 1693. 8. Gallice Lion 1710. 12. 2 vol. Recenſio critica diſpenſatoriorum germanicorum. Multa medicamenta imbellia vult relegata: multas inutiles adminiſtrationes recifaſ, miſcellaſque nimiaſ & ingrati ſaporis. Fruſtranea varietas ſalum alcalium vegetabilium ſ. lixiviorum. Nullo omnino looch opus eſſe. Condiſa fere eſſeta. Nimiaſ emplaſtrorum numeruſ. Aurum potabile inane eſſe. Inde de bona nota medicamentorum purgantium. Falfaſ proſtare ſpecies, & veri hellebori loco venalem adonidem. Inutiliſ mechoacanna, ſic hermodactyluſ. Contra meliuſ eſt, quod reformidant medici, gummi gutta. Inde nimiaſ draſtica refutat, ut gillam veneream, vitriolum album, purgantia ex hydrargyro parata. Eundem mercurium repetita ſublimatione effectum reddi. Buxi, fraxini, juniperi, ebeni, ſaponariæ, conſueta in Gallia decocta refutat, & alexipharmaca atque antipeſtilentialium in numero, ſcorzoneram, galegam, os de corde cervi; tum fordida ex animalibuſ auxilia, aut inutiles ægagropilaſ. Antimonium diaphoreticum triplici detonatione nimium cicurari. Inter plantaſ etiam plurima ad obſoleta rejicit, tum lumbricoſ, lapidem nephriticum. Plura omitto in libro vulgo proſtante. Adparet autem, cordatum & præjudicatiſ opinionibuſ purum virum hæc ſcripiſſe. Diff. II. pertinet ad nimiaſ medicamentorum pretia, quæ noſter ad juſtam mediocritatem reducit. Diff. III. defendit privatam medicamentorum diſtributionem, contra pharmacopolarum oppoſitionem. Diſtictio auctoriſ impedita, etiam potiſſimum paracentefibuſ.

Germanice *Abhandlung von moderation der Apothekertaxe uberſetzt und vermehrt* von J. HEIMREICH Gotha 1714. 8. Riv. cum vita auctoriſ.

EJ. *zwey Tractatlein von Feldkrankheiten und der rothen Ruhr*. Prior libellus Germanice 1664. cum nomine *myrothecii castrensis*. Alter a. 1666. prodiit, & uterque Mülhausen 1685. 8. HEIST. Lips. 1702. 8. 12. TR. demum Latine versi in collectione operum. Non probes, quod fructus horæos dysenteriam facere scribat, quæ quidem eo ævo recepta erat opinio. Transit ad aquas insalubres, aeremve nebulosum, ætus nimii oblitus Vomitum cieri posse radice asari: alvum demum helleboro nigro, succo iridis nostratis. Deinde diaphoretica dat, & theriacam, & absorbentes pulveres, tormentillam, ceram ipsam. Gummi, papaver, ad aliqua symptomata valere. Myrothecium castrense.

EJ. *kurzer unterricht von der Ruhr, wie sich der gemeine Mann bey solcher zu verhalten, samt einem Anhang, wie man sich solches bey jeziger einreißenden Ruhr bedienen könne* Chemnitz 1691. 8. TR. idem forte brevior *de dysenteria tractatus*, quo potissimum curatio traditur.

EJ. *compendium materiae medicæ* Francof. 1698. 8.

Multæ sunt Cl. viri in E. N. C. adnotationes.

Ann. III. obs. 250. atrophia gravis in puero, sanata tinctura martis aperitiva cum arcano duplicato.

Obs. 251. sensus de universa cute perfecta abolitio, restituta vena ranina incisa.

Obs. 252. atrox ad supercilia dolor, vesicatorio superatus pone aures admoto.

Obs. 253. hypochondriaci feri speciem vomitu reddentes.

Obs. 254. a tartaro emetico expulsus longissimus lumbricus teres trium ulnarum.

Obs. 256. Hydrops vulvæ in gravidis, frequens & sæpe funestum malum, incisione sanatum.

Ann. IV. V. medicamenta aliqua chemica.

Obs. 207. Phthisis sanata quotidiano usu opii, sed parca dosi sumti. Negat alvum inde semper sicari.

Obs. 210. palpebrarum paralysis oleo tartari nigro sanata.

Ann. VIII. 68. Somnus septem dierum in puella. A sirupi papaveris mediocri dosi etiam in puero sopor quatruiduanus, in mediis variolis innoxius. In Java nova variolas æthiopum curari demersione in frigidam, oxygala & acetario ex cucumeribus.

Ann. IX. X. obs. 34. Cardialgia metallo calidissimo ad locum dolentem admoto superata. Vesicatorio emplastro podagra sanata. A cantharide integra devorata priapismus post mortem perdurans.

Obs. 35. menses residues lotura linteorum menstruorum data restitutæ.

Obs. 153. antimonii butyro instillato absque dolore eschara excitatur.

Obs. 156. Alvus stricta nunquam liberata, nisi effuso una semine. Fæces cerevisiæ recentis alvum ducunt.

Obs. 158. Pulmonum apostemata a pleuriticis longe diversa, chronica, non difficulter sanata. Ulcus arteriæ asperæ.

Obs. 159. Veneris in caput effectus; Apoplexia inde orta. Albi quid & cerebri simile ex pueri naribus excretum.

Obs. 160. Historia semicrudi cibi, invito homini in os adsurgentis, & immedicabilis ruminatio.

Hæc omnia conjuncta prodierunt Francof. 1712. 4. *. cum præfatione J. CONRADI MICHAELIS, medici Hanovienfis, de *corruptela medicinae*.

EJ. *thesaurus Ludovicianus s. compendium materiae medicæ auctore* WOLFGANG CHRISTEN Bern 1707. 12. Nurnberg. 1720. 8. HUTH.

§. DCCLXXXI. ALII.

HERMAN BUSSCHOF *bet podagra metsgaders dessels seker geneezinge* Amsterd. 1674. 12. 1677. 4. 1678. 8. B. THOM. Germanice *das genau untersuchte und ausgefundene podagra* Bresl. 1677. 16. *. 1693. 12. Anglice Lond. 1676. 8. cum ROORHUYSIO (a) Bataviæ novæ V. D. M. cum a podagra mire torqueretur, consilium feminæ Javanæ secutus, moxa sibi dolentem pedem inuri passus est, effectu optimo, ut viginti conos ferret. Hanc suam felicitatem hoc libello publice laudat, testesque felicium curationum producit. Medulla est artemisiæ in conos ficta & incensa, quæ lente deflagrat. Scirrhus eodem modo curari, durose nodos artuum, & demum lethargum.

COSME VIARDEL *observations sur la pratique des accouchemens* Paris 1671. 12. 1748. 8. (b) & Germanice 1672. 8. *. cum notulis non malis. Cum parturienti feminæ clysterem subicere consulatur, monet editor, prius nos certos esse debere, spatii in pelvi satis esse, quo clyster recipiatur. Meconii exitum certum mortui fetus signum esse. Graviditas pro hydrope venditata. Puerperæ mors subita, ob pericardium & pulmonum bronchos pituita infarctos. Absque omni metu luem veneream in femina prægnante curari posse. Superstitiose cineres placentæ pro expellenda secunda propinat. Morbi muliebres. Mensium suppressio; hæmorrhagia uteri, fluor albus &c.

(a) conf. Bibl. Chir. T. II.

(b) Bibl. Chir. T. I. p. 396.

. . . DUBE' *médecin des pauvres, qui enseigne les moyens de guérir les maladies par des remèdes faciles à trouver dans tout pays* Paris 1671. 12. 1672. 12. FALC. 1674. 12. 1675. 12. 1693. 12. HE. Lion 1700. 12. Rouen 1712. HEIST.

EJ. *medulla medicinae practicae* Paris. 1671. 12.

J. ISAAC QUATROUX *traité de la peste, de la difference de la pourpre, la petite verole & la peste; contre la dysenterie & le flux de ventre* ib. 1671. 8.

Etat-général des baptemes, mariages & morts de Paris avec des observations générales sur les années 1670. 1671. Paris 1671. fol.

LOUIS AUGUSTE ALLEMAND *secret de la médecine des Chinois, consistant dans la connoissance des pouls* Grenoble 1671. 12. *Lego non fatis certum esse librum esse ALLEMANDI.* BACHER.

WILHELM SALMON'S *synopsis medicinae compendium of physik chirurgery and anatomy* ib. 1671. 8. OSB. *nisi vitium & verus annus est* 1681. 8. *ut pene suspicor, iterum* 1695. 8.

EJ. *new London dispensatory* Lond. 1678. 8. 1680. 8. 1708. 8. 1719. 8.

EJ. *systema medicinale* Lond. 1686. 8. Amstd. 1686. 8.

EJ. *doron medicum* Lond. 1687. 8.

EJ. *sunt etiam select medical and chirurgical observations* ib. 1689. 8.

Idem DIEMERBROECKII *opera omnia* edidit Lond. 1689. GUNZ.

EJ. *practica medicinae cum clave alchymiae* Lond. 1692. 8.

EJ. *septasium s. complete english physician or the druggists shop opened* London. 1693. 8. 1703. 8.

EJ. *ars chirurgica* ib. 1698. 8. *Medicus, qui Americam adierat, idem polygraphus. Præter morbos cutaneos & tumores, quos & medici curant, integra materia medica hic reperitur, & dispensatorium medicamentorum receptorum, etiam internorum, cum multa virium salubrium enumeratione.*

Idem edidit G. BATE *dispensatorium* Lond. 1693. 8. 1706. 8. & addidit *processus chemicos ineditos.*

EJ. *theory and practice of physik* Lond. 1698. 1707. 8.

EJ. *family dictionary or housholdeom panion* Lond. 1710. 8.

Ein neu an Tag gebrachtes Ross- und Vieharzneybüchlein 1671. 8. TR.

MARTIN DIEKEL *Beschreibung der in Kriegsläufen gewöhnlichen Krankheiten und wie sie curirt werden* Erfurt. 1671. 12.

GEORG NICOL. SCHURZ (FR. GEORG alii) *neu aufgerichtete Materialkammer oder Beschreibung der vornehmsten Materialien und Spezereyen Nürnberg 1671. fol. 1673. fol. Tr.*

SERMONS *english midwife* Lond 1671. 8.

DOMINICI MAGRI & FAUSTI NARONII BARNESII *de Coffea* 1671. Conf. B. Bot.

PHILIPPE SYLVESTRE DU FOUR *traité nouveaux du Caffé, du The & du Chocolat* Lion 1671. 12. Haag. 1685. 12.*. Lion 1688. 12. Paris (Genev.) 1685. 12.*. conf B. Bot. I. p. 564. *Historia naturalis Caffæ & utendi modus, & utilitas etiam medica. Sic Thea & Chocolatæ ingredientia, ut vocant.*

§. DCCLXXXII. DISPUTATIONES.

FRID. WILH. CRELLIUS *de arthritide* Leid. 1671. 4. PL.

J. LE CANDELE *de atrophia* ib. 1671. 4. PL.

PETR. LAKENKOOPER *de hydrope* ib. 1671. 4. RIV.

J. NIC. WASSELEWITZ *de variolis* ib. 1671. 4.

JAC. RUFINE *de passione celiaca* ib. 1671. 4. RIV.

THEODOR. GAVOT *de arthritide* ib. 1671. 4. RIV.

J. TEICHER *de epilepsia* ib. 1671. 4.

J. RESEBOOM *de phtisi* ib. 1671. 4.

J. v. FLAMERDING *de tumoribus lienis* ib. 1671. 4. *.

J. C. MYLIUS *de pernione* ib. 1671. 4. *.

JAC. TEFPELEN *de ischuria* ib. 1671. 4.

J. VINCENTIUS RICCIUS *de doctrina Galenochymica tam veterum quam neotericorum circa epilepsiam* ib. 1672. 4. *.

GER. DE HEIMERBERG *de pervigilio* ib. 1671. 4. *.

J. CH. STRAUS *de salium potestate* Utrecht. 1671. 4. HAEN.

CHRIST. DONATUS *de somniis* Witteb. 1671. 4.

EBERH. RUD. ROHT *de Osiride, Iside, Horo & Typhone Diis olim Ægyptiis* Jen. 1671. 4. PL.

JAC. ROB. RAABE *de sanguinis sputo* ib. 1671. 4. LIND.

J. GER. SIMON *Jura obstetricum* ib. 1671. 4.

EJ. *de impotentia virili plena sordibus disp.* Jen. 1715. 4.

AND. HOMBERG *de tentigine s. excrescentia clitoridis nimia* ib. 1671. 4.

ADAM TRIBECHOVII *Moses mizraim Aegyptiorum Osiris* Kiel 1671. 4.

FERD. FRID. POCK *loimographia s. diff. de peste* Weim. 1671. 4. PL.

ANTON. KÜNZLI *de passione iliaca* Basil. 1671. 4. HAENEL.

J. RUD. ZENDER *de hamoptysi s. sputo sanguinis* ib. 1671. 4. *

LUD. SALZMANN *de abscessu interno insignis magnitudinis cum hydrope & aliis notatu dignis in muliere Argentorati nuper observato* Argent. 1671. 4. *. Pro gravida habita fuerat, cum incideretur: hydrops erat 56 librarum aquæ, & tumor in inguine factus cysticus abscessibus & hydatidibus, tum in utero alius. Pancreas scirrhosum.

G. CHR. ZINK *de dysenteria* Argent. 1671. 4. *.

J. SEBAST. SCHIKARDT *de diarrhoea* ib. 1671. 4. *.

G. LUDW. PETENKOFER *de resolutione* ib. 1671. 4. *.

FR. VEZOU & PETR. OZON *E. quibus ingenii vis major, minor est corporis* Paris. 1671.

JAC. THOUART & FR. BAZIN *E. panis cerevisiæ spuma fermentatus minus salubris* ib. 1671. Quæstio erat publici valetudinis officii, quod a facultate petierat, num vere ejusmodi cerevisia insalubris esset: idem cerevisiam proscripserat, cum medici respondiissent, utique nocere. PERRALTO autem & RAINSSANT contrariam sententiam tuentibus libertas ei potui reddita est.

NIC. BRAYER & ANT. DE S. YON *E. puro parcoque victu vegetius corpus expeditior animus* ib. 1671.

GUIDO PATIN & J. CORDELLE *E. theriaca pestilente febre jaçtatis venenum* ib. 1671.

J. THEVART & GUIL. LAMY *E. ex aeris & diætæ vitio scorbutus* ib. 1671.

J. ROBERT & ANT. DE S. YON *Non E. instante febrium excandescencia accessione purgandum* ib. 1671.

PHILIPPI MORISSET & PETR. S. YON *E. hydropi venæ sectio* ib. 1671.

HERM. DE LAUNAY & GUIL. LAMY *E. arthritide laborantibus opium* ib. 1671.

§. DCCLXXXIII.

P. SORBAIT.

PAULUS DE SORBAIT Professor Vindobonensis & Archiater.

E. N. C. *ann.* II. *obs.* 14. Angina recidiva a membrana de amygdala per petiolum pendula.*Obs.* 104. impotentia ex capitis vulnere.*Obs.* 105. a vesicatorio ardor urinæ & mictus sanguinis.*Obs.* 116. in puerpera calculus ingenti mole hepatis adhærens.

EJ. *universa medicina theoretica & practica* Nurnberg. 1672. fol. WACHEND Wien 1701. fol. *. cum titulo *praxis medica-aucta & a plurimis mendis repurgata* Tr. I. morbi a capite ad calcem Tr. II. de lue venerea. Tr. III. de febribus. Tr. IV. de puerorum morbis. Tr. V. de chirurgia. Tr. VI. methodus medendi s. quæstiones & theses medicæ. Tr. VII. de modo consultandi. Tr. VIII. de modo promovendi doctores. Editio Veneta 1701. fol. error est ut puto. Vir Cl. non potuit quidem maligno seculi influxui resistere, semi paracellista, superstitiosus, credulus, qui consilia non raro vanissima daret, formulasque vulgo longissimas. Cum tamen in copiosa praxi multa non potuerit non videre, sparsas hinc inde reperias notabiles adnotationes, sæpe paucis vocibus expressas, rarius paulo uberiores exempla. In vidua aphonía apoplexiæ subpar ex veneris defectu. In summo capitis dolore scutellam capiti imposuit aqua plenam, in eam plumbum fustum infudit (quod auxilii genus M. SCHUPPACH in mania adhibere solet). Plicæ abscissæ dysenteria immedicabilis successit. In epilepsia scirrhi in plexu choriodeo. Auri potabilis paucis guttulis epilepsiam constante effectu suppressam fuisse. Fabulosæ obsessarum mulierum historiæ. Succo hederæ admoto sanata ozæna. Auster post frigidam ætatem succedens facit catarrhorum & rheumatismorum frequentiam. Ipse auctor, cum pectoris hydrope laboraret, a D. MANAGETTA sanatus fuit. Phthisin in austria frequentem esse. Pro infallibili in hæmoptæ auxilio absurdum decoctum. Hydropem certo sanari vino purgante, in quo rheum & jalappa. Diarrhœa alba inodora, incruenta; ut demum per alvum atra bilis bono eventu decederet. In peste anni 1679. quam noster proprio etiam libello descripsit, calida sola profuerant. Hydrargyri internum usum externo præstare, potissimum præcipitatum etiam rubrum repetita lotionem mitigatum. Præstare salivæ fluentem divertere, suo experimento. Adnotat ASTRUCCIUS, nostrum multa ex antiquioribus scriptoribus habere, etiam ex J. v. ALMENAR. In puero epileptico ventriculus erosus & perforatus. A meconio id malum frequenter accidere. Post gravem cephalicam cerebri ventriculi aqua pleni. Tinea hydrargyro dulci, & picis etiam suffumigio sanata, & sanguinis sputum excitatis hæmorrhoidibus. Ulcera pulmonis reconciliata. Icterus periodicus, calculis de alvo decedentibus curatus, podagra

podagra lacte. In peste spiritus cornu cervi salubris. Variolas retrocedentes diaphoreticis expedit. Variolæ mali moris petechiis mistæ. Catarrhus ferinus phthisin minitans sanatus, cum materies excreata crassior fieret. Id malum epidemicum, calidis curatum.

EJ. *Consilium medicum ad pestem Vindobonensem s. dialogus.* Violentius morbus sæviit, cum sepultura cadaverum negligenteretur. Primum se monuisse, pestem esse: pestem etiam absque febre non raro decurrere. Sæpe orthostadios obambulare, quibus bubones & carbones eruperint. Focos incensos nocuisse. Noster a. 1655. pestem viderat & medicatus fuerat. Purgationem alvi & venæ sectionem nocuisse. Noster theriacam dabat, sudorem tamen difficulter extorquebat. Eum sudorem 4. 5. 6. horis debere denuo cieri. Ad carbunculum cepas & fermentum panis imponebat &c.; ad bubonem mollientia, aromatica.

Hæc putes eadem esse, quæ prostant in *consilio medico de peste* Wien. 1679. 8. *Gespräch von der Contagion zu Wien* Wien 1679. 8. Gotha 1681. 12. & redeunt in VALENTINI *prax. med. infallib.*

TREWIUS vero plures habet nostri libellos hujus argumenti.

Gespräch von der Contagion zu Wien 1679. 12. & Berlin 1681. 12.

Et *consilium medicum dialogus oder Gespräch über den betrübten Zustand der Stadt Wien bey dieser gefährlichen Contagion* Wien 1680. 4. 1681. 4.

Et *Pestordnung aus J. GUILIELMI MANAGETÆ manuscriptis genommen und verändert* Wien 1680. 4. 1681. 4.

Et *Wiener Pestbeschreibung und Infectionsordnung* ib. 1727. fol.

EJ. *commentaria & controversiæ in omnes libros aphorismorum HIPPOCRATIS* ib. 1701. 4.*. Spissum volumen, scholastica methodo scriptum; Objicio, Respondeo, Concedo: Nego. HIPPOCRATEM suos aphorismos ex divina infusione scripsisse. Ex podagra retrograda tabes. Quem lumbago diu vexaverat, is restitutus fuit, cum hæmorrhoidibus liber fluxus redderetur. Calculi vesiculæ felles numerosissimi. In peste urina frequenter rubra. Ex usu hellebori nigri mors. In Austria erysipelati infelicitè refrigerantia imponi, non ita in Italia, Gallia. Pestis anni 1679. Vindobonæ 120 000 homines interemit; feminæ infectæ fere abortierunt. Pœnitet, quod bubonibus ignem non apposuerit.

EJ. *isagoge institutionum medicarum* Wien 1678. 4.

EJ. *examen obstetricum oder tr. darinnen abgehandelt wird, was die Hebammen und Wundärzte vor und nach der Geburt thun müssen.* Pars est praxeos medicæ versâ a FRANCISCO STOKHAMMER Wien. . . . 8. TR.

§. DCCLXXXIV. DIARIA.

In E. N. C. Dec. I. ann. II. historia aliqua nova Societatis.

SIMON SCHULZE medicus Thoruniensis.

Obs. 24. vermes in palpebris inque aurium cavea.

Obs. 25. scabies mercurialibus reperiens, inde tumor durus, exitum urinæ de vesica impediens.

Obs. 60. Abdomen late cum utero scirrhum, nullo viscere conspicuo.

Obs. 62. in epileptico cadavere nulla mali causa detecta.

Obs. 87. Vir nimium obesus, difficulter spirans, pedibus ulcerosis, subito mortuus, cætera sanus.

Obs. 134. tumor abdominis per lapsum ex alto discussus.

Obs. 136. Calculi per intestina decedentes.

Ann. III. *obs.* 1. Calculus sublingualis excisus.

Obs. 6. Zona erysipelacea sanata aquis refrigerantibus admotis, datis intus bezoardicis.

Obs. 88. qui brassicam capitatam ederant, omnes gravi dysenteria adfecti.

Obs. 90. Epilepsia, ut putat, curata tribus glandulis de cubito se efferentibus.

Obs. 147. Hydrops sublatus inpositis facculis ex iridis radice in vino cum aromatibus decocta, unde abundantes dejectiones fecutæ.

Obs. 153. raucedinem sæpe se sanasse sirupo de erysimo composito.

Obs. 156. aliquot exempla fonticulorum salubriter excitatorum in apoplexia; cæcitate.

Obs. 157. Amentia a fastu exempla (Nobis etiam certo constat, maniacorum, qui Konigsfeldæ custodiuntur, bene multos hanc superbiam mercedem tulisse).

Obs. 159. magnæ molis lumbricus vomitu redditus, sic multa mala sedata & aponia.

Obs. 161. rerum caninorum vermes.

Ann. IV. V. 45. Sibi sanguinem multis annis per alteram narem menstruis periodis cum euphoria fluxisse.

Obs. 46. emulsionibus & tabaco superatus marasmus.

Obs. 69. exempla hæmorrhoidum menstruarum, per totam vitam manansium.

Obs. 74. tertio die superata ischuria, & quinque lapilli expulsi.

Obs. 75. menses per apostema in genu natum fluentes.

Obs.

Obs. 109. mucilaginosus sanatus, qui aquam fortem hauserat.

Obs. 114. Regi Poloniæ nephritico, singultuoso, dato croco metallorum, multa per alvum bilis dejecta, eventu lethali.

Obs. 122. post intestini recti magnum dolorem gangræna.

Obs. 123. magnæ laudes menyanthi trifoliati adversus arthritidem.

Obs. 124. a radicibus hyoscyami comestis rixæ & furor.

Obs. 125. post atrocissimos dolores angulosi calculi per alvum egesti.

Obs. 126. lapides duri in urina feminæ depositi.

Obs. 178. balnei Formicarum in paralyfi efficacia.

Ann. VI. VII. *obs.* 134. post hydropem paralyfis alterius lateris.

Obs. 138. integer de *plica* tractatus. Venæ sectionem nocere, sic purgationem. Caput bene lavari decocto sphondylii, fedi majoris & lycopodii. Exempla feliciter curatorum. Multa mala, quæ prorumpente plica cessaverint.

Ann. VI. VII. *obs.* 144. ex bubone inguinali vermes vivi prodeuntes cum fæcibus alvi.

Obs. 147. Empyema post pleuritidem solutum per suppurationem vulneris, quod a vena secta cuti inflictum fuerat.

Obs. 148. Epilepsiæ genus. In paroxysmo æger sensu & loquela destituebatur, motuque universi corporis agitabatur, cum admisto tremore: historia imperfecta.

Obs. 149. singultus diuturnus cum vomitibus opio denique curatus.

Obs. 151. Invectiva in medicos Judæos.

Obs. 152. Angina alba, pituitosa, absque febre nihilominus exitialis, a CAROLO BATTO olim descripta.

Obs. 156. in calculosa uteri fundus sphacelatus.

Obs. 160. fabulosa historia carnis (quam noster credit vixisse), cum calculo expulsæ.

Obs. 161. tertiana tertio redeuns funesta (non ait soporosam fuisse) mesenterium & pancreas corrupta.

Obs. 163. pulmonis abscessus, demum in colle ulcus apertum, funestum tamen.

Obs. 164. epilepsia mitigata, denique sanata, per abscessum in pectore natum, qui tamen denique necem intulit.

Obs. 165. paracentesis frustra administrata in hydrope abdominali. Multa in abdomine corrupta, sed obscure descripta.

Obs. 172. Puer diarrhœa primum, deinde maculis purpureis cum pruritu erumpentibus, & sudore resolutivo, & narium hæmorrhagia, & faucium putredine, & ichore de aure manante squalido, & urina sanguinea ante mortem laborans, a corrupta, ut videtur, universa humorum massa.

Obs. 233. Vesiculæ pone aures ante & post menses efflorescentes.

Ann. VIII. *obs.* 12. Arthritis in puero duodecenni.

Obs. 13. Vidua a prima infantia ad senectutem vermibus vexata.

Obs. 14. vermes fasciculati vesiculis inclusi per urinam & per os exeuntes,

Obs. 15. suis Thoruniensibus familiarem esse emtionem variolarum.

Obs. 21. In puero octenni hæmorrhoides.

J. PATERSON HAIN.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* II.

Obs. 28. Morbus Hungariæ endemius (*Zemer Tsömör*) nascitur ex nimio cibo vel potu.

Obs. 114. qui sæpe vitro antimonii usus fuerat, ei, cum mannæ tantum duas uncias sumsisset hypercatharsis: funesta accidit, ventriculus maculosus, in recto intestino tres fistulæ.

Ann. III. *obs.* 220. plica in pudendo muliebri.

Obs. 221. qui ultra triginta annos quotidie clystere usus est: & alter, qui eo solo auxilio se a flatibus tutum præstitit.

Ann. IV. V. Vermes millepedes cauda fissâ per lotium redditi.

Ann. VI. VII. *obs.* 176. Hydrargyrus deglutitus sexta demum die de alvo decessit.

J. JÄNISCH Uraterlaviensis.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* II. *obs.* 79. post multa mala mola ingenti nixu edita, cum qua prolapsus uteri evanuit, qui quinquennio feminam vexaverat.

Ann. IV. V. *obs.* 189. in epigastrio dextro subnatus tumor in abscessum abiit, in hepar ducturum, ex eo ad ducentos calculos variæ magnitudinis prodierunt.

AUGUSTIN HERRMANN.

E. N. C. *Dec.* I. *ann.* II. *obs.* 171. femina per alvum reddens fila varia, officula, lapillos, ligna, demum incisa. Vesica sphaelosa, dura, exulcerata.

VINCENTII FABRICII ut E. N. C. *Dec. I. ann. II. obs.* 188. Venus cum femina pestem passâ felici eventu.

J. WOLFGANG MOEGLING.

Ib. obs. 175. Diabetes per totam vitam continuatus, sitis magna & potus copiosus, & fenilis diuresis.

GODOFREDUS SCHUBART.

Ib. obs. 259. A gravi lapsu vomitus sanguineus; ab odoribus convulsiones, cibus parcissimus. Salium usu excitatus pruritus per artus fuit, salutari effectu.

Obs. 288. post febrem continuam pupillæ mira dilatatio.

Ann. III. obs. 67. Abscessus articuli cubiti a variolis.

Obs. 138. enormis sternutatio trecenties repetita, qua hemiplegia sanata est. Ex violentia sternutationis excitatus est tumor, qui purulentus factus incisus est & curatus.

Appendicis contenta in REDO diximus.

§. DCCLXXXV. ELIAS RUDOLPH CAMERARIUS.

RUDOLPHI JACOBI & ELIÆ pater, pariter Professor Tubingensis.

In E. N. C. *Dec. I. ann. II. obs.* 186. Ischuria viginti & duorum dierum, soluta parvo calculo decedente.

EJ. disputationes melioris fere sunt notæ, certe eo seculo.

EJ. *de physographia* Tubing. 1678. HEF.

EJ. *de acidularum usu externo* *ib.* 1679. 4. HE.

EJ. *de ictero* *ib.* 1679. 4. HE.

EJ. *de anorexia* *ib.* 1679. 4. HE.

EJ. *cur epilepsia hodie inter nos tam frequens sit* *ib.* 1680. 4. PL.

EJ. *de spasmo intestinorum* R. ZELLERO *ib.* 1680. 4. *.

EJ. *Physiotherapia* 1680. 4. BUR.

EJ. *quale signum in morbis præbeat urina* *ib.* 1680. 4. PL.

EJ. *de palpitatione cordis* 1681. 4. BURKH.

EJ. *de vomitu gravidarum* 1682. 4. M.

EJ. *de mictione pultacea* *ib.* 1683. 4. *. Ægri historia.

EJ. *Historia cardialgia sublata* *ib.* 1683. 4. BURKH. *.

EJ,

- EJ. *valetudinarii senilis lineæ generales* 1683. 4. M.
- EJ. *Historia anatomica renum & vesicæ* 1683. 4. *. Ren consumtus in faccum pure plenum abiit. Calculorum historia. Lapilli in parietibus ureteris visi.
- EJ. *diff. de phlogosibus vagis cum scorbuto* ib. 1684. *. Scorbutus calidus.
- EJ. *de phrenitide* ib. 1684. 4. BURKH.
- EJ. *tensio cordis lipothymia causâ* ib. 1686. 4. *. experimenti pneumatici occasione exposita. Inflavit aerem in venam jugularem, repetito animal enecuit. Aliæ injectiones acidorum. Contra usum calidorum alcalium & volatilium in febribus.
- EJ. *vomitibus aquæ ex gula* ib. 1686. 4. *.
- EJ. *indicatio symptomatum* ib. 1686. 4. M.
- EJ. *positiones medicæ miscellaneæ* ib. 1687. 4. *.
- EJ. *de coryza sicca* ib. 1688. 4. *. & 1689. 4.
- EJ. *de agritudine animi* ib. 1688. 4. HE.
- EJ. *de clysmatibus* ib. 1688. 4. HE.
- EJ. *de tremore ex cessante scabie* 1688. 4. HE.
- EJ. *expositio medica casus de animi agritudine* ib. 1688. 4. BURKH.
- EJ. *de glandulis præter naturam patulis* ib. 1689. 4. *.
- EJ. *de casu, in quo menses præter naturam emanantes per emmenagoga non sunt sciendi* ib. 1690. 4. PL.
- EJ. *cataplexis epileptica* ib. 1690. 4. BURKH.
- EJ. *Anatome hydropica cum scholiis* ib. 1691. 4. *. Post cordis palpitationem intestina & viscera sebo obducta. Pulmones grandinibus sebaceis obfiti, cor pericardio denudatum, in illo polypus.
- EJ. *obex curationis morborum tam gravis quam frequens occasione aphor. 12 Sec. II.* ib. 1691. 4. HE.
- EJ. aut ELIÆ filii *subsidia in arte medica ab antlia pneumatica petenda* ib. 1691. 4. *.
- EJ. *pleuritis & abscessus pectoris cum succedente colica spasmodica & gutta serena* ib. 1692. 4. *. Gravis morbus feliciter curatus.
- EJ. *de febre maligna tertiana* ib. 1692. 4. *. In morbo epidemico calida suadet.
- EJ. *de febre intermittente anomala cardialgica* ib. 1692. 4. Calida, fales volatiles suadet. Morbum describit. An differt?
- EJ. *de febribus in genere* ib. 1692. 4.
- EJ. *de ozæna* ib. 1692. 4. HE.

EJ. *positiones medicæ* ib. 1693. 4. HE.

EJ. *de tenefmo* ib. 1693. 4. HE.

EJ. *de febre petechiali* ib. 1693. 4. BURKH.

§. DCCLXXXVI. AUGUSTUS QUIRINUS RIVINUS.

Professor Lipsiensis, vir excitati ingenii, magna audere promptus, Botanicus, non expers anatomicæ peritiæ, neque chemicæ, longævus idem.

EJ. numerosæ sunt Disputationes.

EJ. & Q. FL. SEPTIMII RIVINI Fratris, Disputatio *de pœna medicinali* Lipsf. 1672. 4. MENZ. Ipsius fuerit SEPTIMIUS.

EJ. *de agrestis vitæ sanitate* 1677. 4. *. Paganos longævos esse cum integra valetudine, feminas puerperio feliciter defungi, & mature ad labores redire.

EJ. *de febribus intermittentibus* Lipsf. 1683. 4. *. Vomitus cum cardialgia febris tertianæ periodos servans, absque febre tamen, ut tamen veram in febrem convaluerit.

EJ. *de acido fermento ventriculi* Lipsf. 1672. 4. HE. Causæ, quæ appetitum destruant.

EJ. *de dyspepsia* Lipsf. 1679. 4. *. & in meis *selectis*.

EJ. *de peste Lipsiensi* Lipsf. 1680. 8. *. Germanice *von der Pest, ihrer Natur, Ursachen, denen Mitteln sich davor zu bewahren und zu curieren* Lipsf. 1714. 8. Pestis ipse testis fuit. Plurimum tribuit terrori, a quo multi mortales in pestem inciderint. Petechiæ facillime sanatæ; dabat autem alexipharmaca. In principio epidemiæ omnes periisse, nisi continuo & primo die sudore procurato, fatum effugerent. Multos ex solo metu, absque suspitione contagionis, infectos fuisse. Contra quí imperterriti, qui demum mortis cupidi se contagio obtulissent, eos nihil passos esse. Historia morbi. Bubo subito erumpens periculum auferebat. Vomituritio mala erat & sopor. Petechiæ ipsis carbunculis deteriores sunt: Ipsæ autem radicem ipso in ossè radicatam habent, ut carbunculi. Alvi fluxus, qui fere semper funestus. Amuletorum vim esse in confirmando contra metum animo. Non aerem contagionem habere, sed fætorem. Nicotianæ fumus nullam securitatem præstat. Curatio versatur in dissipato terrore; calida, volatilia, oleosa, sæpe nocuisse; unicornu verum profuisse, tum cancrorum lapides, & alios hujus generis pulveres. Verum omnino sudor urgendus, etiam admotis actu calidis. Vomitus comprimebat aqua cinnamomi cydoniata, Vinum, & abunde potum, non paucis profuisse. Contra emetica. Oleum scorpionum expellendo agere. Buboni hyoscyamum imponi non improbat.

EJ. *de spiritu hominis vitali* Lipsf. 1681. 4. *.

EJ. *de ischuria* Lipf. 1682. 4. *. A lapsu suppressa urina, neque crassa, neque sanguinolenta: æger vesicatoriis, & narcoticis sanatus.

EJ. *de febribus malignis* ib. 1484. 4. *.

EJ. s. auctoris PERTSCHII *de asthma* ib. 1684. 4. *. Adhæfiones pulmonis in plurimis exemplis innoxias esse.

EJ. *de thoracis empyemate* ib. 1686. 4. GUNZ.

EJ. *de dubio medicamentorum effectû* ib. 1689. *. Cholera vitriolico medicamento, cum tantillo opii, repressa, rediit a cerevisiæ potu, eodemque iterum auxilio sanata est.

EJ. *de hæmoptysi* ib. 1689. 4. HE.

EJ. *de remediis analepticis* ib. 1692. 4. RIV.

EJ. *de medicamentorum proprietatibus* ib. 1692. 4. HE.

EJ. *de Astrologiæ vanitate & abusu in medicina* ib. 1694. fol.

EJ. *de auctoribus artis medicæ in Græcia præcipue Chirone* progr. ib. 1694. 4.

PHIL. JAC. RUMPEL *de scorbutica tabe* Utrecht 1693. 4. etiam RIVINO tribuitur PL.

EJ. *de frigoris damno* Lipf. 1696. 4. RIV. A pedibus podagricis igni expositis singultus plurium dierum, mors ipsa. Auctor noster nimium indulgebat calidis & sudoriferis.

GODOFRIDI MAGIRI *de morbis complicatis* Ultrajecti 1698. 4. * Huc refert PLATNER diss. quæ omnino etiam in collectione RIV. repetitur Lipf. 1710. 4. *.

SAM. TEUCHER *de medicîna in alimentis optima* Erford. 1698. 4. pariter RIVINO tribuitur PL.

EJ. *de cholera* Lipf. 1698. 4.

EJ. *medicus superstitiosus* ib. 1698. 4. *. In chiromantiam Astrologiam, & alia prisorum somnia. Contra certorum mensium periculum. Positis calculis sub solstitia & æquinoctia Lipsiæ non integram tertiam partem obiisse eorum, quos is annus abripuerit.

EJ. *de situ agrorum commodo* ib. 1700. 4. *. Lapsus ab alto gravissimus, levatus sanguine de aure manante, apto situ adjuto, perque fomenta: felix eventus. Fæces retineri, si in dextrum latus decumbas.

EJ. *censura medicamentorum officinalium* Lipf. 1701. 4. *. Multa vult exterminata, fordida, inter ea mumiam, adipem humanum, bufones, pulmones vulpinos, hirci sanguinem. Deinde ignava, quo etiam innocentia aliqua refert, nucleos

nucleos persicorum, celebres nuper glandes. Acria & antiscorbutica & ranunculos ficcatos nullius esse momenti. Porro nimis corruptibilia, olea, succos. Dubia de quibus ignoratur, num veram plantam accipiamus, Been album, rubrum, gemmas, costum. Supposititia, ubi fraudes pharmacopolarum revelat & qui pro quo. Porro adulterata, superstitionosa, vana, inutilia, & aquas stillatitias plantarum inodorarum, repetita adiaphora, quorum unicum sufficeret. Inertia, inter ea antihecticum poterii, quod modo alvum modo vomitum cieat, lotionem lazuli, extracta plantarum odoratarum, aurum potabile. Iterum in absurdas mixtiones pugnantium & inutilium.

EJ. *medicus inculpatus* ib. 1699. 4. *. Medicum neque Botanices, neque Pharmacie, neque Chirurgie debere ignarum esse. Alie virtutes, quæ a medico poscuntur.

EJ. *de sanguinis pravitate* (nomine J. BORNHORST) Utrecht 1702. 4. *. & in *collectione*.

EJ. *de hæmorrhoidibus apertis* Lips. 1709. 4.

Hæ disputationes medicæ, in unum fasciculum collectæ prodierunt Lips. 1710. 4. *. verum numerosissimæ hic etiam redeunt disputationes, quarum legitimos annos ignoro.

EJ. *de viribus imaginationis medicis*. Multum ei tribuit. A terrore variolæ conceptæ, & a convulsione visa convulsiones. Febris intermittens ridiculo amuleto curata.

EJ. *de apoplexia*.

EJ. *de remediis antepilepticis terreis, aliis fossilibus*.

EJ. *de angina*.

EJ. *de raucedine*.

EJ. *de hæmoptysi*.

EJ. *de phthysi*.

EJ. *de cordis palpitatione*. Ejus mira violentia.

EJ. *de fame canina* & *bulima*.

EJ. *de volvulo*. Recte improbat frequentem usum pilularum purgantium. Globulos plumbeos sæpe deglutiendos dabat. Inde dolor continuo suppressus, conatus vomendi fedati. Hi globuli solebant tertio, aut quarto die de alvo egredi.

EJ. *de lienteria*.

EJ. *de tabe scorbutica*.

EJ. *de paralyfi scorbutica*.

EJ. *de hydrope.*

EJ. *de diabete.*

EJ. *de abortu.*

EJ. *de morbis hæreditariis.*

EJ. *de morbis endemiis.* In Sudetum montibus frequentia mala, nunc minus molesta videri, quod quibusdam fontibus incolæ uti desiverint.

EJ. *de morbis animatis s. ab animalibus ortis.* Vidua, quæ a dæmone vexari putabatur, repetita alvi purgatione a RIVINO sanata est.

EJ. *de morbo auxiliari.* De utilitate morborum, sudoris, exanthematum, fluoris albi. A febre ardente epilepsia habitualis sublata.

EJ. *de morbo retrogrado.* A gutta rosacea per repellentia repressa asthma, sublata pustulis erumpentibus.

EJ. *de recidiva.*

EJ. *de febris ardentibus.*

EJ. *de auditus vitio* Lipsi. 1717. 4. *. in anatomicis dicta disp.

EJ. *de coagulatione humorum ejusque effectu* Lipsi. 1717. 4. *.

EJ. *de appetitu erroneo s. pica* Lipsi. 1719. 4.

EJ. *progr. a.* 1719. 4. quo decani facultatis medicæ Lipsiensis recensentur, cum aliis numeribus, quibus ex ordine defuncti sunt.

EJ. *de morbis a vestitu* Lipsi. 1721. 4.

EJ. *de sanguine stagnante* Lipsi. 1721. 4. PL.

EJ. *de pruritu exanthematum ab acaris* Lipsi. 1722. 4. *. cum crinonum iconibus.

EJ. *notitia morborum compendiosa, & manu ductio ad chemiam pharmaceuticam* Lipsi. 12. *. absque anno brevissimum compendium.

GOTTLÖB FRIDERICI IENICHEN *progr. in funere RIVINI* Lipsi. 1724. fol.

§. DCCLXXXVII.

GEORGIUS FRANCUS.

Naumburgensis, Professor Heidelbergensis, Wittenbergensis, demum Hafnienensis, collector, multas potissimum disputationes edidit. Gradum Doctoris meruit a, 1666. 4.

EJ. *de hamorrhoidibus* Heidelberg. 1672. 4. in *Satyris* recusa.

EJ. *de musica* ib. 1672. 4. & cum *Satyris*.

EJ. *institutionum medicarum synopsis ac methodus discendi medicinam quam primis praefectionibus delineavit*, Item *delineatio communis dosium medicamentorum* Heidelberg. 1672. 4.

EJ. *lexicon vegetabilium usualium in usum medicinae, pharmacopœe, & chirurgiae studiosorum* Argent. 1672. 12.*. Lipsi 1716. 8.*. vertente hic CHRISTOPHORO HELWIG juniori, qui multa ad vires medicas addidit.

EJ. *de restitutione in integrum* Heidelberg. 1672. 4. recus. in *Satyris*.

EJ. *de sterilitate muliebri* ib. 1673. 4.

EJ. *de abortu* ib. 1674. 4.

EJ. *de febre militum diætetica die grassirende bizige Krankheit* ib. 1674. 4. HE.

EJ. *de lupanaribus ex principiis medicis improbatis* ib. 1674. Jen. 1695. 12. & in *Satyris*.

EJ. *de studiorum noxa* diff. Heidelberg. 1675. 4. Jen. 1697. 12. & in *Satyris*.

EJ. *de suffocatione hypochondriaca s. hysterica* Heidelberg. 1673. 12. PL.

EJ. *de gallica planchette*, & *ejus noxa medica* ib. 1676. 4. & in *Satyris*

EJ. *de alapis s. colaphis* ib. 1676. 4. & in *Satyris*.

EJ. *tr. philologico medicus de cornutis* ib. 1678. 4. jocosum opusculum.

EJ. *medicus monstrosus* ib. 1678. 4.*. Quæ artes ad verum medicum requirantur: etiam Anatome. Nosodochia Italica laudat.

EJ. *de verrucis* ib. 1678. 4.

EJ. *de hyalophagis* ib. 1678. 4. HE.

EJ. *phthiriasi morbo pediculari, quo nonnulli imperatores, reges, aliique illustres viri ac femina misere interierunt* ib. 1678. 4. PL.

EJ. *de asellis s. millepedibus* ib. 1679. 4.

EJ. *hectices natura & curatio* ib. 1679. 4. PL.

EJ. *de mola* ib. 1680. 4. MENZ.

EJ. *disputationes privato publicæ septem* ib. 1679. 1680.

EJ. *demens idea s. de mania* 1680. 4.

EJ. *agonismata physico medica undecim* Heidelberg 1681. 4.

De præjudicatis opinionibus,

- Et n. 4. *maxilla inferioris immobilitas cum rigore saepe lethalis.*
 N. 5. *de vena sectione.*
 EJ. *casus viri colica laborantis* Heidelberg 1681. 4.
 EJ. *de carbunculo* ib. 1682.
 EJ. *de risu sardonio* ib. 1683. 4. *.
 EJ. *de atrophía* ib. 1683. 4. *.
 EJ. *de morbis gravidarum* ib. 1684. 4.
 EJ. *de Nakir arabum*, ib. 1684. 4. *. Tumor flatulentus ambulans, idem cum morbo die löpende varen.
 EJ. *lapicidina microcosmi præludium* Heidelberg 1685. 4.
 EJ. *lapicidina microcosmi in capite* 1688. 4. *.
 EJ. *lapicidina microcosmi in thorace* ib. 1688. 4. *.
 EJ. *de empyemate ex pleuritide* ib. 1685. 4. *.
 EJ. *de coryza* ib, 1685. 4. *.
 EJ. *casus dysuriae ad stranguriam vergentis resolutus* ib. 1686. 4. *.
 EJ. *de calumniis in medicos & medicinam* ib. 1686.
 EJ. *medicus desinit ubi physicus incipit* ib. 1686.
 EJ. *de ortu & progressu universitatis in Germania antiquissima Heidelbergensis* ib. 1687. 4. CONRING.
 EJ. *de hydrope ascite* ib. 1690. 4. *.
 EJ. *siphilidis natura & cura* ib. 1690. 4.
 EJ. *de medicis philologis epistola* Wittemb. 1691.
 EJ. *de theriaca caelesti* ib. 1691. 4.
 EJ. *de variolis* ib. 1692. 4. PL.
 EJ. *de hydrope* ib. 1693. 4.
 EJ. *de morbo Eunii poetae, sive podagra ex vino* ib. 1694. 4. PL.
 EJ. *de Φαρμισμω* ib. 1695. 4.
 EJ. *satyra medica viginti & diss. sex edente filio* GEORGIO FRIDERICO Lipsi. 1722. 8. *.
 Sec. 2, 1673. 4. *de vena sectione.* Praxis sine theoria.

3. de variis purgandi rationibus & purgandi modis 1674.

6. de menstruo sanguine in mulieribus citius & tardius imo nunquam presente 1674.

8. varia de methodo medendi, de anguillarum usu medico 1675.

9. de vaticiniis agrorum 1675. 4.

10. de linguis peregrinis ab ægris & rudibus prolatis 1675.

14. de terra lemnia 1676.

17. de rachitide Anglorum 1676.

18. quamdiu dormiendum 1681.

EJ. in E. N. C. Dec. I. ann. IV. V. *obs.* 101. In urso steatoma pylorum, comprimens, hinc ventriculus maxime distentus.

Dec. II. ann. I. *obs.* 25. ab ovis barbi piscis anxietas, vomitus, dejectiones copiosæ, lipothymia, non sine periculo.

Obs. 27. In arthritide ustio fomite in temporibus facta, felici eventu.

Ann. III. *obs.* 11. menses suppressi, inde sanguis per alvum, digitos; malum ortum a nimia excalescentia.

Obs. 12. In virgine varices sponte ruptæ, sanguinis libra amissa, felici tamen eventu.

Obs. 110. in hydrope coma vigil funestum.

Obs. 111. alius hydrops cum quartana febre, sanatus terebinthinæ spiritu.

Obs. 201. ex febre maligna amblyopia hæcenus curata.

Ann. V. *obs.* 231. Tænia cum ascaridibus in unius anni infante.

Obs. 222. ex terrore suppressa lochia, inde funesta phrenitis.

Obs. 224. teterrima oculi convulsio, catarrhus suffocativus, mors ipsa, a scabie repressa.

Obs. 225. cum legitima purgatio 30 mensibus defecisset, tandem cachexia, apoplexia, mors.

Obs. 226. struma felici audacia excisa.

Ann. VI. *obs.* 80. Cum embryo quinquaginta dierum per abortum rejectæ duæ molæ, adipe factæ membranoso. Cum gravi partu egesta mola septem librarum steatomati similis.

Obs.

Obs. 193. Post nares obstructas, & dolores insignes, sanguis de naribus, & pus, & officula, inde lethargus. Cranium foramine patens, per quod sanies ex cerebro in nares decessit, similis circa cerebellum sanies erat.

Obs. 194. Cum hydropes pectoris tres in hepate abscessus curati.

Ann. IX. *obs.* 200. Puerpera frigida pota incidit in delirium cum febre funesta & convulsione.

Dec. III. *ann.* IV. *obs.* 1. Varii morbi ex variolis nati, abscessus, scirrhi, tabes, raucitas, uvulæ erosio.

Obs. 2. vermiculi & cum lotio & cum alvi fæcibus egressi.

Obs. 3. Olfactus abolitus. A gratis odoribus cephalalgia.

Obs. 5. Hæmorrhoides manantes in octenni puero.

Obs. 6. Drastrictum medicamentum ad menses suppressos datum, funesto eventu: alia exempla: inde natus hydrops.

Ann. V. VI. *obs.* 172. post paralyfin & alia mala ex ulcere digiti hydrargy-
rus crudus manavit.

Obs. 173. in fene munditiei studioso phthiriasis ante mortem.

Obs. 175. anorexia, dyspepsia, vomitus, tumor epigastrii, tabes, ventricu-
lus inflammatus, inter utrumque ostium tumor glandulosus, & scirrhusus.

Epistolæ ad SCHELHAMMERUM in *collectione* prodierunt.

Edidit a. 1688. ETTMULLERI opera, & ZACCHIE *quaestiones medicas* cum
observationibus.

MULLENII progr. in funere G. FRANCI exstat in *Pippingi appendice ad me-
mor. Theol.* B. BUR.

Catalogus variorum tractatum programmatum & disputationum sub G.
FRANCI præsidio defensorum Dresden 1692. 8.

§. DCCLXXXVIII. VARI.

FRIDERICUS LOSS Heidelbergensis, Dorcestriæ in Anglia medicinam fecit.
Ej. *observationum medicinalium* L. IV. Londin. 1672. 8. *. MAYERNII amicus,
non ineruditus, non quidem TULPIO æqualis, ejus tamen studium imitatus est.
Sincerus, minime mortes eorum dissimulavit, quorum curam gesserat, & quorum
corpora incidit. Multas utiles adnotationes ei debemus. Cancer faciei hydrar-
gyro & salivatione excitata sanatus: opium in febre quartana ante paroxysmum
datum: funesto eventu, a colica artus contracti, restituti balneo aquæ dulcis:
hydrops rhamno superatus. Scrophulas curatas tactu septimi filii minus
probat.

probat. Camphora veneream potentiam extinxisse videtur. A terebinthina hydrotaides, & alias vermiculi per lotium expulsi. Calculus claudens meatus a prostata in urethram productos, inde sterilitas. Cum sanguine rejecta massa membranosa fetida & atro sanguine plena. In tabido pulmo obductus gypseis tuberculis, sanguis ex ore, naribus, utero, lotio, cum nimium dissolutus esset: malum superatum refrigerantibus & adstringentibus. Vertigo per narium hæmorrhagiam sublata. Vermiculi & crines cum lotio. Qui arsenicum sumserat, oleo, lacte, lenientibus morti ereptus, miseram tamen vitam duxit. Tumor uteri, scirrhus, hydrargyro, gummi ammoniaco bryonia dissolutus. Intestinum duodenum post multos dolores a verme perforatum. Duo calculi a femina redditi, sed ut lotium porro non posset continere. Globulus plumbeus, quo homo percussus fuerat, multo post tempore vomitu rejectus.

EJ. *consiliorum s. de morborum curationibus liber posthumus* Londin. 1684. 8. *. Diversum opus a priori morbos continet, qui frequentius occurrunt. Plerumque suam opinionem dicit, nihil ultra, absque eventu. Intestinum a verme terete erofum. Ad faburram ventriculi, vitriolum album commendatur & mechoacanna. Tertianam febrem absque cortice peruviano curat. Vermiculi criniti atrovirescentes per lotium editi.

Animadversiones in LOSSII medicinales observationes prodierunt Londen 1674. 8. OSB.

§. DCCLXXXIX. J. CONR. BRUNNER.

Dieffenhovensius, celebris incisor, Archiater Palatinus, & dictus de BRUNN L. B. de HAMMERSTEIN, in suis *physiologicis de glandulis duodeni* cogitatis Erf. 1715. 4. * passim aliqua practica admiscet. De iis, quæ coctionem ciborum morantur, ut animi tristes affectus, acres meditationes. Amarorum adversus podagram potestas, corticis peruviani in hæmoptoe. Morbi glandularum duodeni obstructarum, inde dyspepsia, quam oleo & tepida data tollit. Struma pylori; Ab œsophagi ulcere perpetuus vomitus, sanatus lactis asinini potu. In funesta diarrhœa glandulæ duodeni in cancerosam naturam degeneraverunt. Ad obstructions & humorum acrimoniam laudat lenia diluentia & aquosa.

Porro EJ. *de methodo tuto & facile luis venereæ curandæ experimentis & observationibus confirmata* Scaphus. 1739. 4. *. prodiit edente J. JACOBO filio. In principio salivationem repudiat, novam curandi rationem dudum non ignotam laudat, non tamen satis hæcenus definitam, quam ipse feliciter exercuit. Mercurium dulcem dabat ad grana in diem tria, cum decocta lignorum, in qua hydrargyrus infusus: felici in eo inque aliis exemplis. Hanc novam curandi rationem candidè aperit, cum dosibus & cautionibus formulisque. Infantes minori dosi perinde curat. Vis aquæ in qua decoctus hydrargyrus. Historiæ sanatorum numerosæ, & morborum utique absque salivatione superatorum, cum ephemeredibus.

In E. N. C. Dec. II. ann. VI. *obs.* 195. Cum puerpera dysenteria laboraret & catulos mammis admoveret, fluxerunt & perierunt diarrhoea correpti: quartus demum catulus, cum femina convalesceret, nihil passus est. Infans a dysenteria matris, quam fluxerat, convulsione excitata enectus est.

Dec. II. ann. VIII. *obs.* 100. Diarium feminae hydropicæ, cum per paracente-
sin, aqua de abdomine per intervalla & parvis dosibus educeretur, mors denique vitari non potuit. Viscera abdominis dura, non tamen scirrhusa. Suctrix feminas lue venerea inquinavit.

Id. E. N. C. III. ann. I. *obs.* 152. Hydrocephali aliquot exempla: ossa cranii longissime distantia; famelicus infans, vagiebat, lac amabat: pericranium cum dura membrana coaluerat. Cerebrum tenuissimum, aqua turgens, non coagulabili. Aqua in vertebrarum caveam continuata, inde spina bifida, cum paralyfi crurum: tumor ligatus, resectus, in eo aqua, inde eventus funestus. Caput tumidum aperto tumore concidit.

Obs. 153. in apoplectico pia mater aqua turgens, cerebrum firmum, ventriculi aqua pleni, sic infundibulum, & in cavea vertebrarum aqua.

Obs. 154. in apoplectico dexter ventriculus cerebri sanguine seroso plenus, & in thalamo optico intus grumus, denique sanguis in quarto ventriculo.

Ann. II. *obs.* 223. equus ob velocem cursum moribundus, venæ sectione levatus.

Obs. 224. Convulsiones, digiti sphacelati. Ab esu fecalis corniculati.

EJ. in C. III. IV. *obs.* 73. In anxietate spiritus deficiens vena incisa rediit. Sic venæ sectione singulo mense repetita tetanus cordis sublatus. In paroxysmo, ut puto, hysterico, vena aperta continuo calorem reddidit.

Obs. 93. Cani lithargyrus in os intrusus: tormina inde, titubatio, mors ipsa. Omnia viscera abdominis rubra.

Ann. V. VI. *obs.* 294. In puero post multa mala lumbricorum magnus numerus per os & anum redditus: deinde cochleæ vivæ, scarabæi, forficulæ, cruceæ, papiliones, millepedes, viva omnia. Ita ille non parum emunctæ naris homo.

Ann. VII. VIII. *obs.* 206. febris miliaris maligna, alba, manente diuturna omnium oblivione. Aliud exemplum, ubi alba purpura rubræ supervenit eventu funesto.

Obs. 207. Acerrimus dolor ischiadicus a concepto frigore periodice redeuns.

Cent. I. II. *obs.* 69. Amaurosis. Circa nervos opticos cerebrum in tabum conversum.

Cent. X. *obs.* I. Post febrem pustulæ cutanæ, inde urina turbida, mucosa,
tum

tum fanguis de auribus, inde dolor pedis, porro manus, demum coryza, iterumque pedis dolor. Longa series metastasium.

Obs. 3. in apoplectico grumi sanguinis in dextro cerebri hemisphærio.

EJ. *disp. de panaceis* Heidelb. 1686. 4.

EJ. *de affectione hypochondriaca* ib. 1688. 4. HE.

EJ. *de pleuripneumonia epidemica Philipsburgi grassante* ib. 1689. 4. SCH.

In l. *de pancreate* Amsterd. 1683. 8.*. experimenta aliqua habet, vivis in animalibus capta, in quibus venenorum effectus adnotavit. Cocculos etiam ad drachmas duas datos canem vix læsisse, vomicæ drachmam unam vero enecasse.

In Electore Palatino inciso pleura a muscalis intercostalibus avulsa, in corde polypus, in vesicula fellea calculus 90 granorum. Ap. KLAUNIG.

DCCXC. L. ANT. PORTIUS.

LUCAS ANTONIUS PORTIUS Neapolitanus, aliquamdiu Professor Romanus, deinde castrensis in Germania medicus, iterum in patria Professor, matheos & physices studiosus.

EJ. ERASISTRATUS *f. de sanguinis missione* Rom. 1672. Venet. 1683. 12. BUN. Dialogi forma ostendere conatur, rarissime venæ sectioni locum esse: GALENUM frequenter sanguinem misisse, quod Romani cruentis spectaculis adfueti essent. Sanguinem vitiosum ab ea missione non corrigi, & quod de sanguine in vasis reliquum sit, nihilo melius esse novo. Plethoram aut nullam dari aut raro; vires vero animalis in sanguine esse, & in vasorum plenitudine, hinc per sanguinis missionem minui. Sed neque adversus rarefactionem sanguinis missionem valere. In II. diss. inflammationem vetare missionem sanguinis. Eo in malo sanguinem emendatione egere, & eum quidem sanguinem, qui in parte sit adfecta. In pleuritide missionem S. non requiri, cujus pessimum symptoma sit virium dejectio. Venæ sectionem neque a parte inflammata revellere, neque effusum sanguinem in vasa revocare. Sed neque mentes hoc auxilio cieri. IV. Quos GALENUS velit a neglecta venæ sectione interiisse, eos ab aliis causis interemptos fuisse. Tabidos mori, utcunque venam fecueris. In angina ne HIPPOCRATEM quidem sanguinem misisse. Crises ea missione impediri, & peripneumonias noceri. Nullum esse morbum, qui certo vena secta curetur vel levetur. Ipsos Galenicis huic suo præsidio parum confidere. Sed neque productas a WILLISIO historias utilitatem missionis sanguinis demonstrare. Ipsum WILLISIUM, cum in peripneumonia sanguinem sibi sæpius misisset, tamen periisse.

Contra hunc librum scripsit PETRUS AGUENZA *de sanguinis missione* L. IV. contra ERASISTRATI PORTIANI *dialogos* Madrit 8. Respondit pro PORTIO J. ALIZZANUS in *defensione trutinæ medicæ* MUSITANI.

EJ. *Apologia* GALENI. GALENUM constanter monuisse, ne in cacochymia
Sf 2 sanguinis

sanguis mittatur, neque in pueris, neque nisi in plethora, inque raris nonnullis casibus, ut in lapsu ab alto.

EJ. *Paraphrasis in HIPPOCRATIS l. de veteri medicina* Rom. 1681. 12. FALC. alii 1683. R. 1691.

EJ. *dissertationes varia* Venet. 1683.

I. *de medicina difficultate artibusque quibus bonus medicus indiget.* Suffumigium cinnabarinum laudat, quod omnes novi medici feliciter administrant.

II. *de aere animalia enecante, qui rarefactionem in eorum humoribus excitare ineptus est.* De crypta canina & de mephitidibus.

EJ. *de militis in castris tuenda valetudine* Wien 1685. Neapoli 1728. 8. Haag. 1739. 8. *. Anglice Lond. 1747. 8. Gallice vertente EIDOUS Paris. 1744. 12. In præfatione laudat strictam inclusionem ægrotorum pestilentia tempore, qua ipse FERDINANDUS M. D. hoc malum suppresserit. Vestales etiam virgines se diligenti clausura a pestilentia immunes præstitisse. Germanos, rectius quam Italos, nosse se contra frigora tueri. Dysenterias aliquas, non omnes, contagium habere, ne castrenses quidem, in obsidione Budensi natas. In ipso, digno opere docet, militem in urbe melius valere, quam in castris. Causam morborum castrensiū, & potissimum Hungaricorum, esse in aere paludoso inconstante, inque malis aquis. Ut sibi hactenus miles cavere possit, calidos cibos potumque aquæ frigidæ suadet; laudat munditiem corporis; cibum corrigit; aquas emendat coctu, colando per arenas, selectu aquæ danubialis per propriam machinam instituto. Coquere vetat, injiciendo ferri limaturam corrigit, & pini fructibus. Porro ut ab insolatione caveatur. De noxis aëris humidi, frigidi, nebulosi, unde febres, dysenteria, caveri excluso nocturno aëre. Putredo arcenda mundatione, defossis cadaveribus. Sigillatim, ut morbus quisque avertatur; dysenteria, contra quam aromatica & mentham laudat, febris intermittens, quæ piperis usu & zingiberis tollatur.

EJ. *opuscula & fragmenta varia* Napoli 1701. Quæ ranam se in ventre gerere credebat, & subinde se audire coaxantem, ei in cadavere inciso scirrhus pyloro circumnascebatur.

EJ. *de tumoribus præter naturam.*

EJ. *medice considerationes varia.* Femina epilepsiæ obnoxia visa sibi speculum ante oculos habere, ut se ipsam videret. Dolores imaginarii in artubus detruncatis. Mulier, quæ se gravidam putabat; lien erat immensæ molis. Præfatio de febre hectica dignoscenda, cum qua putrida febris jungatur. Significatio vocis *putredo.* *Pestis* apud GALENUM. Varia in GALENUM inconstantem, aut suarum rerum parum certum. Febris est vitiosus cordis motus. Febres, quæ circuitus observant, sedem habent in parte solida.

solida. Febres periodicæ. A labore febris, ab animi adfectu, a solis ardore. Calor naturalis GALENI non est calor, qualem vulgo eo nomine designamus. Vitia coctionis ciborum, Abscessus internus. Ut ab ægroto eodem possit & calor percipi & frigus.

In *lettere e discorsi academici* aliqua huc faciunt. Ut possit homo mala avertere, quæ ab animi adfectionibus oriuntur. De respiratione artificiosa. Epistola de necessitate aerem semper novum respirandi Napoli 1698. in *collectione secunda epistolarum BULIFONI raccolta IV.*

Lexicon posthumum nepos J. MOSCA noluit edere.

Opera omnia conjuncta Neapoli 1736. 4. 2 vol. *.

Vitam viri scripsit nepos JOSEPHUS MOSCA Napoli 1765. 8. *. Multos codices MS. citat ineditos; Inter eos *dell' idea d'un buon medico*, recusis cum vita PORTII. Facilis Neapoli ad Cathedras concurrenti ratio.

§. DCCXCI. VARIII ad a. 1672.

THOMAS BURNET medici Edinburgensis, *Hippocrates contractus in quo HIPPOCRATIS opera omnia in brevem epitomen reducta debentur* Edinburg 1685. 8*. Venet. 1751. 8. 1733. 4. Viennæ 1737. 8. Strasburg 1765. 8. Commodum compendium, adjectis subinde DURETI & FOESII notis, & aliis affinis HIPPOCRATIS locis ad sua capita reductis. Nullum spuriorum operum a genuinis discrimen fecit.

EJ. *thesaurus medicinae & practicae ex præstantissimorum medicorum observationibus collectus* Londen 1672. 4. 1673. 4. L. 1685. 12. 1743. 8. Porro Genev. 1697. 12. 1698. 4. Venet. 1687. 12. 1694. 12. Gallice Genev. 1676. 12. cum adjectis DAN. PUERARII *observationibus* FALC. Lion 1694. & 1687. 12. 1733. 8. Morbi 410. cum causis, signis, cum curatione, medicamentis. Nautam post multa mala demum polypos ramosos de pulmone excreasse. Neronianam in utroque brachio venæ sectionem periculo plenam esse. Denuo homines ruminantes.

CHRISTIANUS MARGGRAV, Professor Leidenfis.

EJ. *prodromus medicinae practicae dogmaticae & rationalis superstructa circulari sanguinis motui ac hypothesei Helmontianæ & Sylviani facile medendi plerisque affectibus ex acido & alcali methode* Leiden 1672. 4. L. paulo alium titulum habet.

EJ. *materia medica contracta continens simplicia & composita medicamenta officinalia* ib. 1674. 4. L. 1716. 4. *. & Amsterd. 1682. 4. L. Classes secundum scopum medici & formam medicamenti simplicis 1.2. Encheireses pharmaceuticæ. S. IV. formæ medicamentorum, diæta. S. IV. medicamenta composita interna & externa. In universum formularum, & satis compositarum, magnus numerus. Medica-

mentorū qualitates in quinque classes divisæ, ut adstringendi, vi simplici purgandi: deinde effectus compositorum ad viscerum peculiaria mala; alexipharmacæ vires simplicium, cum indice virium medicatarum, etiam cum historiis. Ita ante AETIUM negat nucem moschatam cognitam fuisse. Compositionum & formularum leges & doses, & officinalium compositionum. Anno 1664. se in sæva pesti Leidensi unice aceto theriaci suam valetudinem integram conservasse. Chemica aliqua. In eadem peste, quando vomendi conatus urgebat, vino feliciter usus est. Laudanum opiatum maximi facit: robusto homini ejus grana tria dat.

EJ. *opera medica duobus libris comprehensa*. I. *morbōrum naturas & causas inquirit*. II. *medicamentorum simplicium præstantiorum vires, nec non compositorum compositionem, usum, & dosin detegens* Amsterd. 1682. 1715. BUR.

EJ. *prodomus medicinæ practicæ & vere rationalis* Leid. 1674 1685.4. Auctior TR.

EJ. *ignorantia MORTII detecta* Leid. 1687. 8. chemici argumenti.

BENJAM. BROECKHUYSEN *Oeconomia corporis animalis, s. cogitationes succinctæ de mente corpore & utriusque conjunctione* Noviomag. 1672. 8. *. Amsterd. 1683.4. CARTESIO totus adictus, materiæ subtili poros formanti, succi pancreatici cum bile fervori. Ad practicam artis partem pertinent sex res non naturales. Morbi ventriculi. Menses vomitu rejecti, propria ex adnotatione. Morbi intestinorum. Febres esse a materie heterogenea sanguini admixta, a poris ab iis alienis, qui sunt in sanguine. Poetica allegoria morborum spirituum. (Hanc memini mihi puero quatuordecim annorum, CARTESIANUM præceptorem nacto, ita displicuisse, ut nunquam cum CARTESIO possem reconciliari, indignante magistro, qui demonstrationes elementorum & figurarum CARTESII petenti putabat sufficere, quod phænomena apte per eas hypothefes explicarentur).

EJ. *rationes philosophico medicæ theoretico practicæ* Leid. 1687.4. Haag. 1688.4.

JOACHIMI JUNGH, viri acutissimi ingenii, *posthuma historia vermium e MS. schedis auctoris a J. VAGETIO eruta* Hamburg. 1691. 4.

J. DAVID PORTZII *vini rhenani, imprimis baccaracensis, anatomia chymica* Heidelb. 1672. 12. L.

EJ. *bacchus enucleatus, h. e. examen vini rhenani ejusque tartari spiritus, aceti &c.* Leuward. 1673. 12. *. Multi vini que præparatio botanica œconomica & chemica. Aqua vitæ MATTHIOLI in ulcerum malignorum curatione feliciter adhibita. De tartari præparatis; aceti analysis.

EJ. *demonstratio medico chirurgica de tumoribus & speciatim de pedarthrocace* Leuward. 1679. 12. L. Anglice Lond. 1706. 8. Latine Neapoli etiam 1727. 4. cum MUYSIO. *Theoria acida.*

GUILIELM. CLEMENTIS *prognosis sive methodus generalis* Avenion 1672. 12. TR. Exstitit antiquior GUILIELMUS CLEMENS.

TIBERII FARINÆ *ortus & occasus morborum epidemicorum Rom. 1672. 12.*
TR.

EJ. *della podagra Rom. 1672. 12.*

DIDACUS MATARATIUS *de febribus peticularibus malignis contagiosis quæ a. 1672. per univ. Trinacria regnum debacchatae fuere medica relatio problematicis controversiis locupletata Mazaria 1672. 4. quæ editio nunquam ad finem perducta fuit, MONGITORE.*

GUILIELMI MAGISTRATHI *isagoge therapeutica de pestis sevitia ejusque curatione Venet. 1672. 8. L. Francf. 1672. 8.*

CAROLI CLARAMONTII *de aere locis & aquis Angliæ deque morbis Angliæ vernaculis diff. nec non observationes medicæ Cambrobritanniæ Lond. 1672. 12.*

J. MICH. SCHWIMMER *de academicis omnium facultatum professoribus & studiosis Jen. 1672. 4.*

EJ. *curiositates ex physica secretiori dissertationibus XIV enucleatae Jen. 1672. 4.*

EJ. *physicalische Ergötzlichkeiten Erford. 1701. 8. Frf. Leipz. 1716. 8. *. Superstitiosus & credulus homo, agit de plica polonica: lycanthropis: nævis & fetubus retentis & petrefactis.*

EJ. *physicalische Himmelsbetrachtung Frf. Leipz. 1716. 8. *. de influxu siderum in morbos & eorum mutationes, & mortes.*

Regula rhytmico medica de conservanda valetudine Tubing. 1672. 8.

BENEDICTI BACQUERE *salvator senum Colon. 1672. 8. alii 1673. 8.*

EJ. *Senum medicus præscribens observanda, ut sine magna molestia senectas protrahatur Colon. 1673. 8.*

AMBROSII WOLTER a LIEBENFELD *physici Glazensis pyrotechnicum opusculum, s. de fonticulorum s. cauteriorum utilitate Breslau 1672. 8. *. Medici magis quam chirurgici est argumenti.*

J. LANGII *ratio scribanica s. succincta deductio, cur arthritis, podagra, chiragra atque alii calculosi adfectus, qui originem a sale s. tartaro habent, ex fundamento sanari possint Hamburg 1672. 12. Riv. nisi LANGIUS editor potius sit quam auctor.*

Catalogus & valor medicamentorum simplicium & compositorum in officinis Hafniensibus prostantium Hafn. 1672. 4. Riv.

NICOLAI ANTONII *Bibliotheca Hispanica nova* Rom. 1672. fol. 2 vol. B. Gott. Legi librum, quo vix careas, etsi in medicis mihi videtur sæpe potius LINDENIUM exscripsisse.

EJ. *Bibliotheca Hispanica vetus* Rom. 1696. fol. 2 vol.

§. DCCXCII. ALIARUM LINGUARUM NUPERARUM.

BERNARDINUS GENGA M. D. & Chirurgus Mandolfi natus (a) in ducatu Urbinensi; EJ. *anatomia chirurgica, cioè Istoria anatomica dell' ossi — ed un brive trattato della — circolazione del sangue, con riflessioni patologiche e chirurgiche* Rom. 1672. 8. GUNZ. Bologn. 1687. 8. *. Erecti vir ingenii, neque auctoritati facile cessurus. Chirurgicas historias & curationes plurimas habet, pathologicas aliquas. Cur statura senum minuatur? ob exsiccata ligamenta inter vertebra posita. Vomitus & cardialgia a mucrone cartilaginis ensiformis introrsum flexo. Parotides criticæ & symptomaticæ. Fistulæ ani utilitas, quam conveniat non curare. Paralysis ab ejusmodi fistula levata, & hydrocephalus. Balneorum utilitas. In bubone venereo chirurgus non culpari debet, etiam quando tumore inciso nil nisi sanguis prodit. Aorta abdominalis tota ossæa.

EJ. in HIPPOCRATIS *aphorismos ad chirurgiam spectantes commentaria* Rom. 1694. 8. *. Latine & Italice Bonon. 1692. 8. 1717. 8. 1727. 8. Hispanice Madrid. 1744. 8. vertente ANDREA GARCIA VASQUEZ, HEISTER, Etsi sola chirurgica promittit se interpretaturum, intercurrunt tamen & medica, eaque plurima, tantum ut amet ad aphorismos, ipsos quidem medicos, adnotationes addere chirurgicas.

ROBERT TALBOR Pyroiatrus, celebris ob curatum cortice chinæ chinæ LUDOVICUM XIV, quæ felicitas & auctori summo emolumento fuit, & ipsius corticis usum fecit frequentiore, cum plurimi medici novo auxilio hætenus reniterentur. Empiricos tuetur, a quibus multa discantur, exemplo opii in pleuritide efficacis, & in calculo utilis. Nolles certas constellationes requiri, quibus dominantibus Verbascum & Quinquefolium utilius carpantur. Intermittentis febris paroxysmum posse, resecto vinculo, retardari, aut omnino supprimi. Causam earum febrium esse pituitam viscidam, qualem conglobatam vidit vomitu reddi. Quartanam diutius protractam lieni indurescendi causam esse. Modum adhibendi corticis non liquide aperit. Incipit a RIVERII amaro febrifugo, quod & sursum alvum cieat & deorsum: & ante paroxysmum debeat exhiberi. Deinde adversus quartanam arcanum ait dari tetrasternum, cujus duo medicamenta sint domesticæ plantæ, duo exoticæ. Tertio paroxysmo splenicum medicamentum debet. Reliquam curationem absolvit splenicis & antiscorbuticis. Corticem peruvianum vehementer nocere, nisi ex arte præparatus fuerit. Convulsionem ab eo auxilio in
Effexia

(a) B. *Chir.* I. p. 406. 407.

Effexia natam. De febribus acutis in quibus calida dabat. Nunc demum didicimus TALBORIUM corticem peruvianum ex vino dedisse.

THOMAS SHIRLEY *philosophical essay declaring the probable causes and cure of the greater world in order to find out the causes and cure of the stones in the kidney and bladder of man* 1672. 8. Hypotheses: aquam per suos odores fermentativos in lapidem cogi.

JOHN JOSSELYN *New Englandes rarities discovered with the remedies used by the natives to cure their diseases wounds and sores* Lond. 1672. 12. *. Phthisin curari testudinum carnibus, pterygion calcinata testa penis marini.

EJ. *a account of two voyages to new England* Lond. 1674. 12. *. Itinera duo a. 1638 & 1639. Nobilis vir, curiosus, qui etiam medicinam subinde faceret, cæterum superstitiosus & credulus. Historia naturalis regionis Massachusset, plantarum, aromatum, morborum etiam endemiorum divisio. Dysenteria ibi frequens est, tum angina & tonsillarum inflammatio, pleuritis, calculus, ischias. Dentes incolis mature delabi. Exempla enormium vermium. In corde puellæ duo ossicula: ea hirsutos vermes reddiderat.

HIERONYMO DE AYALA *principios de cirurgia utiles, provechosos para que pueden aprovechar a los principiantes* Madrid. 1672. Et dos tratados uno del feto humano per FRANCISCO NUNNEZ; y otro de las infermidades de los rimones per E. lit. JAN. FRAGOSO ib. 1724. 4. C. de V.

GUIL. HUGHES *the american physician* Lond. 1672. 12. ad plantas medicas adque chocolatam.

EDWARD BOLNEST *rational way of preparing animales, vegetables and minerals for physical use* ib. 1672. 12. sed puto multo antiquius opus esse.

GUIL. COWPER *catalogue of the chymical works written in English* ib. 1672. 8. 1675. 8. CARRERE.

ANT. EYSEL *apologema over de menscheliken watern* Amsterd. 1672. 8. Uromantæ ut videtur.

EJ. *nieuwe geneeskunst of mantissa medicaminum* ib. 1673. 8. TR.

FRANCOIS ANDRE' medici Cadomensis, *entretiens sur l'alcali & l'acide* Paris. 1672. 12. 1680. 12. BUR. Italice vertente STEPH. BACHETTI in *Galer. di Minerva* T. I. 1696. Latine in *Zod. Med. Gall.* T. IV. V. *disceptationes de acido & alcali quibus variæ adduntur objectiones a R. BOYLE contra hæc principia adlata.*

Alius est & diversus Auctor *de St. ANDRE' reflexions nouvelles sur les causes des maladies & de leurs symptomes* Paris 1688. 8. vel 1687. quem dicemus.

ABRAHAM BAUDA chirurgi Sedanensis, *discours curieux contre l'abus des saignées, qui prouve que la saignée n'est pas l'unique ni le plus assuré remède des pleurésies* Sedan 1672. 8. BUR.

EJ. *exemplum ossium mollitorum cum SPONIO citabimus.*

JACOB GIRARD *des BERGERIES*, quem tetigimus.

EJ. *la médecine domestique contenant le gouvernement de la santé* Genev. 1672. 8. Liege 1690. 12. B. THOMAS.

EJ. *Papoticaire, le chirurgien, le médecin charitable avec une harangue de la goutte à Messieurs ses Hôtes* Genev. 1673. 8. *. Ita lego, sed hanc editionem coram habeo, & video auctoris nomen insertum, JACOBI CONSTANT, cum quo dicam.

EJ. codicem MS. vel *manuale medicum anamnesticum in proprios usus collectum, nitidum totius medicæ compendium a 1672. manuscriptum possideo.*

GALATEAU *lettre sur la mort du Marquis de Rabot* Bourdeaux 1672. 12. FALC.

Et *lettre de M. d'ALBERT sur la mort de M. le Marquis de RABOT* Bourdeaux 1672. 12. d'ETR.

EJ. GALATEAU *diff. sur la digestion de l'estomac & touchant l'humour acide* Paris 1676. 12. Contra triumviratum Sylvianum & acidum humorem ventriculi.

JEAN MICHault *le barbier moderne, ou les fleurs d'HIPPOCRATE, ou le remède a toutes les maladies par le seul secours de la main charitable* Paris 1672. 12. Convitia medicis dixit, ob quæ facultate ad senatum referente multa ei indicta est, & artis usu interdictum.

ID. *extrait des registres du parlement rendu le 5 Juillet 1673. ib. excus. 1673. & cum PHILIPPI HECQUET brigandage de la chirurgie* ib. 1736. 12. *.

EJ. *les discours de Chirurgie pour l'explication des nouvelles machines pour les os & pour la verole lorsqu'elle fait des nœuds & des exostoses & des anchylosus aux jointures avec l'art de la guérir methodiquement par la seule application du mercure* ib. 1682. 12. BUN. 1672. 8. ASTR. & 1691. 8. Circulator ASTR.

DENIS PUYLON *statuts de la faculté de médecine en l'université de Paris avec les pièces justificatives de ses privileges & des droits & soumissions à elle seule de par les apothicaires & chirurgiens* ib. 1672. 8. BUR.

C. SCHWABEN *Frauendienst, oder viele Hülfsmittel für allerhand Krankheiten der Frauen, schwangern und andern* edit. durch M. SCHWABEN C. F. Erfurt 1672. liber puto antiquior.

Eundem puto esse l. Hausmittel für schwangere und gebährende, und für kleine Kinder 1672. 8. TR.

Des Kapitels und Rahts zu Halberstatt erneuerte Apothekerordnung und Tax Halberstatt 1672. 4. TR. 1697. 4. TR.

Ferordnung for medicus og apotheger Hafn 1672. 4. TR. & *Catalogus & valor simplicium & compositorum in officinis Hafniensibus prostantium* Hafn. 1672. 4. TR.

GEORG

GEORG SIMON WINTHER *de re equaria tractatio nova complectens* P. III. Lat. Gall. Germ. Nurnb. 1672. fol. *. Germanicus titulus est *volkommener Rossarzt* 1679. fol. 1678. fol TR, 1685. 4. 1687. &c. Riv. 1691. 8. 1722. 8. 1746. 8.

Anweisung zu den Arzneymitteln Francfurt 1672. 8.

§. DCCXCIII. R. W. CRAUSE.

RUBOLPHUS WILHELMUS CRAUSE Prof. Jenensis innumerabiles pene defendit disputationes.

EJ. *de scorbuto* Jen. 1672. 4.

EJ. *mars salutaris morborum debellator* ib. 1672. 4. BOEHM.

EJ. *de ictero flavo* 1672. 4. RIV.

EJ. *de palpitatione cordis* 1672. 4. HE.

EJ. *de podagra* 1673. 4. *.

EJ. *de alvi fluxu* ex HIPPOCR. aphor. I, §. 6. *ubi dicitur ructus acidus in diuturnis intestinorum levitatibus, qui prius non erat, bonus.* 1674. 4. TR.

EJ. *de adstrictione* 1674. 4. RIV.

EJ. *de frigidis* 1674. 4. HE.

EJ. *de rosa* 1674. 4. HE.

EJ. *de febribus catarrhalibus* 1675. 4. *.

EJ. *de fonticulis* 1675. 4. HE.

EJ. *de cachexia* 1677. 4. HE. *.

EJ. *de spasmo cynico* 1677. 4. HE.

EJ. *de febre quartana intermittente* 1678. 4.

EJ. *de angina* 1678. 4. *.

EJ. *de sphaacelo* 1678. 4. *.

EJ. *de tussi* 1678. 4. *.

EJ. *de medicina universali* 1679. 4. *.

EJ. *de cachexia scorbutica* 1680. 4. HE.

EJ. *theses medicae variae sex* 1681. 4. HE.

EJ. *de odontalgia* 1681. 4. *.

EJ. *de tabe* 1681. 4. PL.

- EJ. *de pleuritide* Jen. 1681. 4. PL.
 EJ. *de hypercatharsi* ib. 1681. 4. PL.
 EJ. *de lochiis naturaliter, & præternaturaliter suppressis* 1682. 4. *.
 EJ. *de asthma* 1683. 4. HE.
 EJ. *de atrophia* 1683. 4. HE.
 EJ. *de febre petechiali* 1683. 4. HE.
 EJ. *de incubo* 1683. 4. HE.
 EJ. *de cordis palpitatione* 1684. 4. HE.
 EJ. *de intestinis eorumque morbis ac symptomatibus cognoscendis & curandis*
 Respondit vir summus G. E. STAHL 1684. 4. *.
 EJ. *de lumbricis* 1685. 4. *.
 EJ. *de delirio in genere* 1686. 4. *.
 EJ. *de ischuria* 1686. 4. *.
 EJ. *de gonorrhœa simplici* 1686. 4. *.
 EJ. *de contractura* 1687. 4. *.
 EJ. *de influxu astrorum* 1687. 4. *.
 EJ. *de efficaci intuitu panni rubri s. kermesini in morbillis & variolis* 1687. 4.
 EJ. *de morbillis* 1687. 4. *.
 EJ. *de strumis* 1687. 4. *.
 EJ. *de contagio* 1687. 4. HE.
 EJ. *de morbis spirituum in genere* 1688. 4. *.
 EJ. *de morbis mammarum* 1689. 4. *.
 EJ. *de apoplexia* 1689. 4. MENZ.
 EJ. *de pleuritide* 1689. 4. RIV.
 EJ. *de ægro chylicatione lesa hypochondriaca laborante* 1689. 4.
 EJ. *de ulceribus uteri* 1690. 4. HE.
 EJ. *de vertigine* 1690. 4. HE.
 EJ. *positionum medicarum decades IV.* 1691. 4. *.
 EJ. *de nymphomania* 1691. 4. HE.
 EJ. *de diabete* 1692. 4. HE.

- EJ. *de vomitu hypochondriaco* Jen. 1692. 4. MENZ.
 EJ. *de febre tertiana intermittente* ib. 1692. 4. PL.
 FJ. *de febre quartana intermittente* 1693. 4. HE.
 EJ. *progr. de intemperantia* 1693. 4. *.
 EJ. *de dysenteria* 1693. 4. *.
 EJ. *de tinnitu aurium* 1694. 4. HE.
 EJ. *de scirrho lienis* 1694. 4. *.
 EJ. *de fulmine tactis* 1694. 4. HE.
 EJ. *de febre hectica* 1695. 4. PL.
 EJ. *ager bulimicus* 1695. 4. *. Fames perpetua, & nullum tamen a cibo sumto levamen.
 EJ. *de usu & natura sternutatoriorum* 1695. 4.
 EJ. *de hirudinibus* 1695. 4. *.
 EJ. *de anorexia* 1696. 4. HE.
 EJ. *de memoria ejusque remediorum natura usu & abusu* 1696. 4. HE.
 EJ. *opisthotono* 1696. 4. HE.
 EJ. *de calendario valetudinariorum perpetuo* 1697. 4. I. & II.
 EJ. *de abortu* 1697. 4. HE.
 EJ. *de potu frigido* 1697. 4. PL.
 EJ. *de efficaci influxu astrorum in corpus humanum* 1697. 4. LEHM.
 EJ. *de varis* 1697. 4. *.
 EJ. *an & quando aurora vel musis ita quoque sanitati amica sit* 1697. 4. LEHM.
 EJ. *de difficultate in studio medico hodie incognita* 1697. 4. HE.
 EJ. *de mathesi medico necessaria* 1697. 4. HE.
 EJ. *de appetitu ventriculi depravato in pica & malacia* 1698. 4. HE.
 EJ. *de carminativis* 1699. 4. *.
 EJ. *de meteoris microcosmi* 1699. 4. HE.
 EJ. *progr. de fatis medicinae* 1700. 4. alii 1709.
 EJ. *de phthisi s. exulceratione pulmonum cum febre hectica* 1700. 4.
 EJ. *theses medicae inaugurales* 1700. 4. HE.

- EJ. *de incantatis* Jen. 1701. 4. HE.
- EJ. *de synergis naturæ in curatione necessariis* ib. 1702. 4. HE.
- EJ. *de ærumnosa sexus muliebris conditione* 1702. 4. HE.
- EJ. *de aphonía* 1702. 4. HE.
- EJ. *progr. commendans studium inquirendi facultates medicamentorum* 1702. 4. HE.
- EJ. *de iis quæ ad ευσχηµωσύνην medici requiruntur* 1702. 4. HE.
- EJ. *de regulis antimonii eorumque preparatione* & hsu 1403. 4.
- EJ. *de menstruis difficilibus* 1704. 4.
- EJ. *de philtris* 1004. 4. *.
- EJ. *de morbo castrensi* 1704. 4.
- EJ. *de restitutione in vitam suffocatorum laqueo vel in aqua* 1705. 4. *.
- EJ. *de ardore stomachi* 1705. 4. HE.
- EJ. *de arteriotomia* 1704. 4. *.
- EJ. *de podagra* 1705. 4. HAENEL.
- EJ. *theses medicæ inaugurales* 1706. 4. HE.
- EJ. *theses medicæ inaugurales* 1707. 4. HE.
- EJ. *de dysenteria* 1708. 4. HE.
- EJ. *de occasione* 1709. 4. HE.
- EJ. *de necessariis medici practici requisitis* 1709. 4. HE.
- EJ. *de febribus recidivis* 1709. 4. HE.
- EJ. *de morbis nocturnis & nocturnis morborum exacerbationibus* 1709. 4. MENZ.
- EJ. *de curiositate in medicina laudanda* 1709. 4. PL.
- EJ. *de fatis medicinæ* 1709. 4. PL.
- EJ. *de turba medicorum* 1709. 4. *.
- EJ. *de difficultate in studio medico incognita* 1709. 4. *.
- EJ. *de passione hysterica strangulatoria* 1710. 4. HE.
- EJ. *de caliacâ* 1710. 4. HE.
- EJ. *de hæmorrhoidibus cæcis* 1710. 4. HE.
- FJ. *de semeiotica* 1711. 4. PL.
- EJ. *theses medicæ inaug. 1711. 4. HE.*
- EJ. *de spectris montanis causis morbificis* 1712. 4. HE.

EJ. *de aeris verni & æstivi salubritate* Jen. 1712. 4. LEHM.

EJ. *de contagio* ib. 1712. 4. HE.

EJ. *de epilepsia* 1712. 4. HE.

EJ. *de medico artifice* 1712. 4. HE.

EJ. *de methodo curandi locali* 1712. 4. HE.

EJ. *de siti immoderata* 1713. 4. HE.

EJ. *exempla quaedam ex observatis in nupera peste Hamburgensi* 1714. 4. HE.

§. DCCXCIV. DISPUTATIONES.

J. PANTELI *positiones medico felici ad praxin exercendam necessariae* Leid. 1672. 4. *. alius PANTELIUS dicitur a, 1699.

M. CARCEUS *de fluxu hepatico* ib. 1672. 4.

EJ. *index motus medicæ s. indicamentorum a F. de le BOE, SYLVIO laudatorum* Leid. 1671. 12.

J. FRID. ALMACHER *de morbis castrensibus* ib. 1672. 4. *.

J. BERRICOV *de peste* ib. 1672. 4. *.

ERN. BARNSTORF *de catarrho* ib. 1672. 4. PL.

GEORG HERM. SCHULLER *de cephalalgia* ib. 1672. 4. *.

SIGISM. GABR. OTTO *de ictero flavo* ib. 1672. 4. *.

J. BARTHOLOMÆUS *de empyemate* ib. 1672. 4.

Et L. I. BARTHOLOMÆUS *de lochiis* ib. 1672. 4.

J. DRUYVAERT *necessariæ quæstiones laconice propositæ & solutæ* ib. 1672. 4.

THEOD. CROONE *de vertigine* ib. 1672. 4. PL.

J. v. HIEMENBERGH *de cholera* ib. 1672. 4.

ROBERT TROTTER *de lethargo* ib. 1672. 4. *.

DIDRICH KANNENGIESSER *de epilepsia* ib. 1672. 4. *.

PETRI HOTTON *celebris botanici positiones quædam medicæ* ib. 1672. 4. *. Ejus epist. inter Schelhammerianas, & aliqua de acmella lithontriptica in *Transf. Phil.* n. 268.

GEORG VLIETARPIUS *de dolore colico* ib. 1672. 4. *.

EVERARD v. WORKUM *variæ quæstiones medicæ* ib. 1672. 4. *.

ABRAH. DE REUS *de bulimo & appetitu canino* ib. 1673. 4. *.

- CYP. REGN. ab OOSTRYK *de calculo vesicæ* Utrecht 1672. 4.
 J. BIESTER *de epilepsia* Utrecht 1672. 4.
 J. CONR. JOHRENIUS Professor Rinteliensis, deinde Francofurtensis ad Viadr.
 EJ. *de apoplexia* Gieß. 1672. 4. *.
 EJ. HARTMANNI *praxis chymiatrica* Rostoch 1676. 8. alii Rinteln 1676. 8.
 & Hallæ 1678. TR.
 EJ. *de adfectione hypochondriaca* Rinteln 1678. 4. *. In tabidis pulmones
 pleni tuberculis tartareis.
 EJ. *de volatili & fixo sanitatis humanæ conservatore destructore & restauratore*
 ib. 1678. 4. HE. Separat HEFTER, omisso nomine JOH.
 EJ. *de lithiasi* 1678. 4. HE.
 EJ. *de epilepsia* Fr. Viadr. 1700. 4. RIV.
 EJ. *de visu integro & corrupto, in specie de gutta serena* Fr. Viadr. 1701.
 EJ. *de Christo medico* ib. 170. 4. HE.
 EJ. *de morbis biblicis* 1704. RIV.
 EJ. *de arthritide vaga scorbutica & hujus occasione de terra medicinali Frey-*
anvaldensi 1706. 4. PL.
 EJ. *de lue venerea* 1706. 4.
 EJ. *de adfectu hypochondriaco* 1706. 4. PL.
 EJ. *de restitutione hamatologiae medicæ peccantis in integrum* 1706. 4. HE.
 EJ. *de morbis biblicis* 1708. 4. HE.
 EJ. *de querquera veterum* 1710. 4. HE.
 EJ. *idolum muliebri in passione hysterica elevatum & excussum* Jen. 1712. 4.
 EJ. *de dysenteria* Jen. 1713. 4.
 EJ. *Apollo λοιμωδης in peste* Jen. 1713. 4.
 EJ. *theses de medicinae progressu* 1713. 4. *.
 EJ. *de passione iliaca* 1714. 4.
 EJ. *de Philistaorum plaga I. Sam. V. 6.* 1713. 4. PL.
 EJ. *de mentagra* Fr. Viadr. 1668. 4. HAENEL verum non potest nostri
 esse, qui 1672. demum gradum doctoris meruit. De nuperis cæterum morbis
 quærit, qui ad mentagram referuntur.
 Alius fuerit CONR. JOHRENIUS, cujus diss. a. 1740. LANGENHEMIUS recudit.
 In E. N. C. Dec. III. ann. V. VI. *obs.* 169. dens cartilagineus.
Obs. 230. dentes coaliti, imprudenter separati.

- Obs.* 271. hæmorrhagia ex fonticulo ab abusu elixirii proprietatis alcalini.
Elogium exstat in E. N. C. Dec. II.
- CHRISTOPH URSINUS *de apoplexia* Fr. Viadr. 1672. 4. BURCK.
- A. HEILAND *de alopecia* ☉ *ophiast* ib. 1672. 4. HAEN.
- BALTHAS. BEBEL *de bis mortuis* Jen. 1672. 4.
- GOTTFR. SIGM. BIRNBAUM *de sterilitate* Lipf. 1672. 4.
- J. USLEBER *de sterilitate utriusque sexus* Altdorf. 1672. 4. *.
- J. SEVERUS IOHN *de menstruis immodicis* ib. 1672. 4. *.
- MARTIN HURTE *de secundinarum post partum excernendarum retentione* Altd. 1672. 4. PL.
- J. GEORG ROSÆ *de ligatione vulgo nestelknüpfen* Heidelb. 1672. 4. *.
- J. HENR. LAVATERI *de εντεροπεριστολη, s. intestinorum compressione* Basil. 1672. 4. *.
- Colon in scrotum elapsum pugno æquale.
- J. GEORG MANGOLD *de epilepsia* Basil. 1672. 4. *.
- EJ. *de catalepsi* ib. 1673. 4. LEU.
- SALOM. HOTTINGER *διατυπωσις reliquiarum post quartanam discutiendarum* ib. 1672. 4. *.
- EJ. *de pane ejus natura usu legitimo* ☉ *noxio abusu* Tigur. 1696. 8.
- EJ. *de vino I. sistens ejus causam efficientem materiam* ☉ *naturam vitium uvarum atque musti* ib. 1707. 8.
- EJ. *de lacte* ib. 1704. 4.
- DAV. RONGWITZ *valetudo homo homini* Basil. 1672. 8. HE.
- J. RUBINI *jatrographia* Basil. 1672. 4. *.
- HENRIC. MARTINI *carus apoplexia terminatus* Basil. 1672. 4. *.
- JAC. FORBERGER *theses medicae de apoplexia* Prag. 1672. fol. MENZ.
- J. OERTEL *de tenesmo* Argent. 1672. 4. *.
- WILH. CHRISTIAN KUEFFER *de lacte* Argent. 1672. 4. *. deque ejus vitiis.
- PHIL. HARDOUIN DE S. JACQUES & PETR. OZON *E. morbis oppugnandis sibi* Paris. 1672.
- CL. QUIQUEBOEUF & FR. BAZIN *E. diabete lac asininum* ib. 1672.
- CL. DE QUANTEAL & CAR. DALLE *E. in febribus malignis ante pepasimum purgatio* ib. 1672.
- Tom. III.

PHILIP. MORISSET & PET. OZON *E. lac tabidis* (Parif. 1672.

HERM. DE LAUNAY & PETR. YON *E. panis satietas omnium pessima* Parif. 1672.

FRANC. PIJART & NIC. DE JOUVANET *E. medicina dogmatica præstantior* Parif. 1672.

§. DCCXCV. DIARIA ANNI 1672.

In *Phil. Transf.* n. 83. de lacu non longe a Gedano diffito, in quo viride quid reperiatur, ex quo aqua vim lethalem concipiat.

N. 87. THOMAS PLATT de experimentis nuperioribus Florentiæ factis, quibus ad REDI sententiam confirmatur, viperæ morsum absque ira, & a morte animalis, omnibus animalibus mortem inferre, exhausto vero succo venenato, noxa carere.

Apud BIRCHIUM T. III. canis cachecticus a frequenti in spiritu vini lotione.

BURGHILL de salubritate aëris Maroccani. In collibus fanos vivere, cæterum dentes amittere a succo acri dactylorum.

LUCAS SCHROEK pater, Medicus Augustanus.

Dec. I. ann. III. E. N. C. obs. 76. Petechiæ cum urinâ sanguinea funestæ.

Obs. 77. balsamum peruvianum in dysenteria salutare.

Ann. IV. V. obs. 167. Plusculæ historiæ prægrandium calculorum equinorum.

Ann. VI. VII. obs. 229. balneum quod fit decocto pulvere coriario. Eo subito sanata dira arthritis.

Ann IX. X. obs. 89. Aphonia in juvene non plane apoplectica, sublata.

Obs. 90. calculus per alvum globosus, deinde alii rotundi.

Obs. 91. pulsus deficiens biduo ante mortem.

Obs. 162. Gemellorum alter ante quatuor menses mortuus.

Obs. 163. a fœtu mortuo uterus gangræna infectus.

Dec. II. ann. III. 18. Cum in femina ex symptomatibus lapis promitteretur, calculi loco tumor durus supra os pubis repertus est, glandulosus, cuti adhærens. In vesica humor purulentus, & glandulæ duræ, quarum una mole superavit, fila, arenulæ.

In *E. N. C. Ann. III. obs. 9.* FRANCISCUS BOUCHARD medicus Vefuntinus, Mercurio dulci ad X grana dato eruptio variolarum adjuta.

Obs. 12. Fetus Dolanus sedecim annis in matris utero retentus.

SIGISM. GRASS *obs.* 54. venæ varicosæ sponte ruptæ.

Obs. 55. absque malo incisa vena in variolis malignis.

Obs. 56. & datus mercurius dulcis.

Obs. 212. Ischuria cum sopore, prurigine, sudore, demum cum epilepsia: ab eo tempore urinæ fluentum liberum fuit.

Ann. IV. V. *obs.* 65. lac ex vulnere scarificatione inflictio, & 66, ex femoris tuberculo.

Obs. 67. Hydropici serum sanguinis nigrum, urina atra, & rubra urina ab usu capreolinorum, si recte scripsi.

Obs. 77. ingens capitis erysipelas scarifando sublatum.

Obs. 166. apoplexiæ metus aversus ab hæmorrhagia uterina, in femina sexagenaria.

E. N. C. *Ann.* III. *obs.* 61. MELCHIORIS FRIBE calculus lamellatus, phaseoli figura, sub lingua extractus.

Obs. 96. Volvulus superatus globulo plumbeo hydrargyro illito.

Obs. 99. Subito subnatus in sano homine & maximus tumor, erat emphysema, fotu superatum.

SAMUEL LEDEL clinicus Gorlicienfis, non ille incredulus.

Dec. I. *ann.* III. *obs.* 83. Sudor perpetuus etiam a morte, in melancholico.

Obs. 225. Alvi pertinax in femina gravida obstructio, soluta duabus unciis cum semisse hydrargyri crudi.

Ann. IX. X. *obs.* 144. subinde sub lingua dolor & motus læsus; demum calculus non minimus erupit.

Obs. 146. canis, qui nuces vomicas & arsenicum absque noxa tulit.

Obs. 148. dolorifica urina a masticatoriis, quæ cantharides recipiebant.

Dec. II. *ann.* II. *obs.* 34. In scorbutico a motu corporis sudor sanguineus erupit.

Obs. 38. proprio experimento confirmat, in dysenteria utiliter pulverem ossium humanorum dari.

Obs. 29. a gryllo in aurem irrepente mors.

Obs. 33. fetus vesiculis aqua plenis obfitus.

Obs. 141. Struma cadaveris manu curata.

Ann. III. *obs.* 98. empyema lacte caprillo curatum.

Obs. 100. duplicatis cathartici superata demum alvi constipatio.

Obs. 101. in puero a viso epileptici paroxysmo epilepsia.

Obs. 102. quæ furtim imprægnatæ abortiva sumunt, sæpe sine suo frustrantur, etiam quando summo cum suo periculo drastica sumserunt.

Obs. 145. aliquot viri subito interierunt, qui in cellam aromatibus plenam descenderant.

Dec. II. *ann.* IV. *obs.* 18. A febre mali moris extinctus ad quintum diem a morte calebat.

Obs. 19. hirudinum utilitas in hæmorrhoidibus dolentibus, melancholia hypochondriaca.

Obs. 20. frigida compressa hæmorrhagia narium diuturna.

Ann. IV. *obs.* 45. Lotium in pueri variolis retentum, facile lactis fotu liberatum.

Obs. 50. cum puer in lixivium incidisset, vomitus, alvi fluxus, corporis tumor, mors.

Ann. VI. *obs.* 24. Stomachi debilitas a nimio pulverum usu, iis egestis sublata.

Obs. 25. aquam ligni fraxini in dysenteria utilem fuisse.

Sic obs. 66. scopo vulnerario.

Obs. 28. cornu in scobem redactum ad podagram leniendam.

Obs. 60. post febres intermittentes cum appetitu languente, utile sphondyli decoctum.

Obs. 61. fetus cum variolis natus.

Ann. VII. *obs.* 41. vomitus perpetuus post aliquot menses lethalis.

Obs. 45. infans vulnerata ex matre sanguinem loco lactis exfugit & periit.

Obs. 51. tumor linguæ apertus multum pus fudit, bono eventu.

Ann. VIII. *obs.* ex ictu in caput mutitas aliquot hebdomadam, sanata.

Obs. 30. magnus nummus dimidii floreni pondere deglutitus, & per anum feliciter redditus. Sic globulus figulinus, iste in ventriculo molestus, per sedem exiit.

Obs. 85. ex cerevisiæ potu visus obscuratio: ex spiritu vero frumenti uberius sumto cæcitas, epilepsia, mors.

Obs. 86. menses ex vulnere digiti manantes.

Ann. IX. obs. 2. Fabri ærarii juniores a vapore cupreo vomunt, quando teneriori sunt habitu, alvove sunt fluxa, quando robustiores.

Obs. 5. Puella, quæ ab ipsa nativitate nulla rationis signa dedit, motum nullum exercuit.

Obs. 6. magicis artibus posse corpus emaciari, ut contabescat.

Obs. 8. infuso in vino centaurio minori febris superata.

Obs. 36. post hemiplegiam cadaver toto triduo sudasse.

Ann. X. obs. 7. hydrops, gangræna spontanea pedis non infrequens, icterus, tympanites funestus. Alias hydrops sanatus,

Obs. 13. Radix esulæ funesto eventu propinata.

Obs. 14. a mercurio dulci ad pene semuncem sumto, hypercatharsis, mors.

Obs. 15. maculæ petechiales in dysenteria funestæ.

Obs. 16. apoplexiæ succedens epilepsia & mors.

Obs. 101. purgante medicamento siccatum antiquum ulcus cruris.

Dec. III. ann. I. obs. 60. Dysenteria mucosa & cruenta benignior, in ea decoctum corticum quernorum utile.

Et *obs. 61.* opium.

Obs. 65. a veratro in vino adusto infuso vomitus & convulsiones. Sic cum in cerevisia infusum esset,

Dec. III. ann. I. obs. 97. Melancholicus cerevisia sanatus, in qua pulvis ex salibus fixis & nitro antimoniato.

Obs. 98. vomitus stercoris funestus, quem noster frigidæ potæ tribuit.

Obs. gonagra profusa sanguinis jactura præter consilium sanata.

Et *obs. 10.* fonticulos sæpe inutiles, alias tamen in asthma seroso utiles fuisse, & in apoplexia, ut omnino siccato fonticulo mors per redeuntem insultum sequeretur.

Ann. II. obs. 42. In puero atrophico, tussiculoso, quartana triplex: frustra dato cortice peruviano, diarrhœa & mors.

Obs. 41. a lacte matris territæ in puero convulsiones, tormina, mors.

Obs. 42. apoplexia, cum diurna sensus motusque suppressione, mitior tamen & facile sanata.

Obs. 45. a vapore cellæ vinarie in Hungaria subita mors.

Obs. 48. crudi cucumeres post novem menses emetico expulsi.

Obs. 49. Quartana china chinæ expugnata, sed amat relabi.

Obs. 132. cum hæmorrhagia narium compefceretur, sanguis ex angulo oculi fluxit.

Obs. 133. postquam vermis de aure erepserat, puella ab epilepsia tuta.

In *Ann.* II. *Dec.* III. app. vitam HAGEDORNII dedit.

Eodem *ann.* III. *obs.* 75. fero, ut videtur, malis cum ægri rebus, felici tamen eventu, vomitus tartaro emetico in dysenteria motus.

Obs. 16. post pleuritidem pus fætidum rejectum, ut decocto ex herbis & lignis æger sanaretur.

Obs. 17. vesicæ maximæ, etiam pugni mole, in manu, per febrem malignam erumpentes, bono eventu.

Obs. 18. phthisis ex nuce avellana in asperam arteriam illapsa,

Obs. 19. abscessus in axilla catharticis ficcatus.

Obs. 108. a cancris in multis mortalibus ventriculi dolor.

Et *obs.* 109. ex usu lactis febris.

Obs. 110. neque arthritidis diætæ lacteæ cessit.

Dec. III. *ann.* IV. *obs.* 26. asthma convulsivum volatilibus & antiscorbuticis sanatum.

Obs. 49. defluxio ad fauces emplastro sanata, vesicas trahente & cervici imposito.

Obs. 50. usu rob forbi aucuparii (improbabili medicamento) menses restituti.

Obs. 52. vivus pisciculus deglutitus, a sumto oleo tertio die vivus vomitu rejectus.

Obs. 89. post variolas abscessus umbilici pus fundens, sanatus sumto mercurio dulci.

Obs. 90. ex antiqua trabe, dum dissecabatur, vapor exeuns, marito & uxori funestus.

Obs. 91. Scorbucicus, ut putat noster, adfectus, denique sanatus hæmorrhoidibus fluentibus.

Ann. V. VI. *obs.* 51. ob arthritidem sudor spiritu vini motus, cum ignem cepisset, ægrotus ambulans, inde spasmi &c.

Obs. 52. visus nocturnus, ut æger diei fulgorem absque lacrumatione ferre non posset.

Obs. 113. Hæmorrhagia feminae puerperio proximæ, cum uteri ostium clausum

clausum effret. Nihil noster dedit nisi cardiaca, bezoardica, cum adstringentibus, eventu funesto.

Obs. 217. ischuria in femina cum perpetuo vomitu; die undecimo sumto grano unico cantharidum, & mors die decimo tertio, per epilepsiam.

Obs. 218. ascarides menstruis intervallis molestæ.

Obs. 219. sensus carnis bubulæ fætentis, denique emetico medicamento superatus.

Obs. 264. mutitas subitanea emetico sanata.

Obs. 265. Cephalæa sublatâ sanguine de naribus fluente.

Obs. 266. arenulæ in ovo.

Ann. VII. VIII. *obs.* 60. ter in mense epidermis post pruriginem delapsa, non ita ungues nec capilli.

Obs. 61. vermis vivus post magna symptomata vomitu redditus.

Obs. 63. dulcis & nauseabundus ante mortem feminae odor.

Obs. 89. fudor a purgante motus.

Obs. 90. Petechiæ funestæ post convulsiones, & deglutitio suppressâ &c.

Obs. 91. lingua sola paralytica sanata.

Obs. 124. a terrore epilepsia & in ipsis uteri labiis convulsio.

Obs. 127. singultus in febre theriaca cælesti maligna superatus.

Ann. IX. X. *obs.* 32. pueris teneris epilepticis oleo majoranæ subventum.

Obs. 33. pedum impotentia post variolas, tamen sanata.

Obs. 65. scabies melancholiam sedaverat, ea siccata melancholia rediit.

Obs. 67. ex ridiculo metu amentia.

Obs. 6. in hypochondriaco urina nigra, & in alio fudor frontis cruentus.

Obs. 115. tumor perpetuus pedis.

Obs. 116. ab ulceribus pes sponte delapsus.

Obs. 198. etiam in octogenaria vena utiliter secta.

Cent. I. II. *obs.* 48. menses per labia fluentes.

Obs. 72. pruritus ambulans cum pustulis in scorbutico decocto trifolii fibrini sanatus.

CHRISTIANI RUDNICII in E. N. C. Dec. I. ann. III.

Obs.

Obs. 158. Alvus adstricta prædura. A morte glandulæ abdominis omnes induratae, cellulæ coli duris scybalis fartæ, lien crusta cartilaginea obductus.

HENRICUS SAMPSON.

Dec. I. *ann.* III. *obs.* 170. difficultas in deglutitione. Oesophagus totus in cartilagineum mutatus, ut cavea vix fetam porcinaam transmitteret.

Obs. 173. de eadem MARTHA TAYLOR asita, de qua DURSTON. Nullum excrementi genus, ut nullus cibus.

D. MAICHANQUEZ *ib.* *obs.* 174. Icterus. Ischuria, in urina arenulæ, calculi, sanata suborto sudore universi corporis.

CHRISTOPHORUS HARDER Scaphusinus.

Obs. 180. Ascites, ut etiam in pectore aqua esset, cum scirrho mesenterii, ovarii, & aliis in mesenterio scirrhis.

ANDREAS CNOEFFEL, ut puto junior, & ab ANDREA diversus quem diximus in L. IX.

Obs. 205. febris peculiaris alterius brachii, frigus, inde calor.

Obs. 206. in hydropico agmen novem calculorum felleorum sibi coaptatorum

Obs. 208. Urina suppressa sibi per umbilicum viam aperuit.

Obs. 209. clyster in iliaco per os rejectus, funesto eventu.

Obs. 210. ardor stomachi nitri dosi sublatus.

E. N. C. *Dec.* II. *ann.* IV. *obs.* 53. Urina crassa in qua multum fabuli, & quæ mcnubus tanquam filamenta necesse erat de matula eximere. Sanat spiritu vitrioli.

Obs. 57. in vidua hydropica lien calculis plenus, in rene dextro calculus pelvim replens, uterus totus cartilagineus.

Obs. 58. Post febrem petechialem, hydrops, icterus niger, tamen ut sanari possit.

Obs. 60. gangræna infantis spiritu acido separata. Ad variolarum vitandas foveas lotio ex saccharo saturni.

Obs. 62. Bis a vipera in brachio demorsus facile sanatus, sudore moto, in Marchia Brandenburgica. Alius tamen in femore demorsus, cum nullo præsidio se muniisset, utique periit.

Obs. 63. dolor pleuriticus sed vagus, per universum corpus oberrans in usque pedes, calidis linteis cedens.

Obs. 64 post ischuriam ren dexter pene lapideus, & via ad pelvim clausa,

Obs. 65. in puella quinquenni lapis in utero.

Ann. VI. VII. obs. 82. gravissimæ otalgix exempla, etiam lethalis.

Obs. 83. Arthritis, raro exemplo etiam vitales musculos invasit, collum spiritum & vocem suppressit & deglutitionem, quo malo æger periit.

Obs. 85. aer inspiratus ore & nare compressis, de aure exit, quæ obtuse audiebat.

Senioris ut puto CNOEFFELII archiatri, *consilium, prognostis & curatio affectionum VLADISLAVO IV. familiarium.* Integrum volumen, cum maximo numero medicamentorum, pro eo rege a CNOEFFELIO paratorum. Inter eos pulvis de helleboro styriaco (certo sub adpectu collecto) & extractum hellebori solutivum (ex spiritu vini paratum). Sic per singulas formarum classes. Inter eos lapis artificialis, lapidi *de Cobra* similis; theriaca simplex ex viperarum carne & floribus sulfuris. Sed etiam arcana varia theriaca cum sulfure vitrioli & auri: balsamus apoplecticus collegii Romani Jesuitarum, alia. Phlegma vitrioli pro summo medicamento.

Ann. III. obs. 267. TOBIAS CZASCHELIUS de abscessu hepatis in femina gravida per convulsionem subito lethali.

JACOB BREYNE Gedanensis.

Dec. I. ann. III. obs. 320. Musco pulmonario vulgari cum cerevisia cocto icterus diuturnus superatus.

CHRISTOPHORI ROESLER medici Ligniciensis *observationes selectiores cum scholiis* GODOFREDI CHRISTIANI WINKLER, auctoris ex filia nepotis.

Obs. 301. aspera arteria excoriata, suppurata, unde tabes.

Obs. 302. a vermium maialium usu (ob metum hydrophobix) urina sanguinea.

Obs. 307. calculi in venis mesaraicis, improbabilis historia.

Obs. 312. vermis sub cute perambulans, denique eductus.

Obs. 313. in scorbutico, cui cephalæa molesta erat, egestus sanguis viscidus, ita sublatus dolor.

Obs. 318. tertio a morte die fetus de gravida femina exiit.

Obs. 322. caput constanter ad alteram partem flexum.

Obs. 329. calculus de articulo exit.

Obs. 330. & de crure vermis.

Obs. 332. Tortura oris sanata.

Obs. 333. deglutitis (in asperam arteriam) nucleis, sputum purulentum, demum tabes, sanata nucleis rejectis.

Obs. 334. in brachio paralytico pulfus deletus.

Obs. abscessus per umbilicum plurimo pure liberatus.

Obs. 339. hydrops sanatus ulceribus in cruribus subortis.

§. DCCXCVI. ACTA HAFNIENSIA.

THOMAM BARTHOLINUM ea collegisse diximus, hic autem maluimus recensere, cum triginta prius annis THOMAM dixerimus, quo tempore aliqui auctores *Actarum Hafniensium* nondum nati erant. Prodiertunt autem *Acta medica & Philosophica Hafniensia* pro annis 1671 & 1672. vol. I. Hafniæ 1673. 4. *

J. HENR. BRECHTFELD.

Obs. 99. Anhelosa cum tussi sicca, rejecit calculum fatis grandem, & convaluit.

Obs. 100. & de ano calculus ovi columbini mole egestus, extus crystalli similis.

Obs. 103. hydrops tubæ dextræ, paracentesi curatus.

Obs. 104. Cruribus hydropicis scarifatis gangræna lethalis.

Obs. 105. In viro hæmoptysis fluidi sanguinis periodica, innoxia.

Obs. 108. ab erysipelate ζωσης dicto, funesta & gangræna.

Obs. 109. a variolis os & gula coalescunt.

In T. II. n. 14. In phthifica vetula incisa flatus in pulmone & abscessus pure plenus. Sic in rene cum sibilo, tamen absque calculo. In falce cerebri viscida materies.

N. 15. In phthifico pulmo duriusculus, parvis steatomatibus & tuberculis purulentis oblitus.

N. 16. In hydropica cum aqua in pectore fætida, quæ pleuram & diaphragma adroserat, pulmonis membrana crassior, pus in pulmone. In glandulis colli materies pultacea, quasi gypsea.

N. 17. In vetula a diarrhœa peremta, gypsea & viscida materies in tumorem collecta, omento adnata: in pericardio flatus, tenue intestinum fibris cum solo cumque rene cohærens.

Ann. III. IV. *obs.* 71. Tænia de infante bimulo egesta.

Obs. 72. Accum deglutitarum itinera: qualis per umbilicum prodiit.

Ann. V. *obs.* 114. Subitanea hydrophobia per rabiem lethalis; corpus tabefactum,

factum, hepar pene gangrænosum; ventriculi tunica interior corrupta, œsophagus quasi clausus. Causa morbi non nota.

MATTHIAS JACOBÆUS.

Obs. 113. a salium volatiliu usu frequens, & pene funesta, sanguinis per nares jactura.

Obs. 114. a fumo feminis hyoscyami excussi de dentibus vivi vermiculi, sed inde vertigo, stupor & imbecillitas suborti.

Obs. 117. Saga ex odore morituros divins.

Obs. 118. a nimio usu spiritus frumenti femina combusta.

Obs. 119. deglutitio difficilis, crusta de œsophago per anum decedente sanata.

Ann. V. *obs.* 115. a pilulis quibusdam cephalicis tumor capitis & suffocatio.

Obs. 116. aqua cosmetica ex sublimato hydrargyro deglutita: inde vomitus, convulsiones, febris, tamen ut ægra servari posset.

Obs. 119. ad hydropem scorbuticum salutaris vis chalybis.

Obs. 128. calculosæ, ut putabatur, feminæ oleum quoddam ab agyrta propinatur: dolor cum lotio reddendo immanis, calculus in cadavere nullus, vesica glabra.

Obs. 121. ab utero gravido adeo vehementer compressa cervix vesicæ, ut urina supprimeretur, & vesica funesta gangræna corrumperetur.

Obs. 122. hæmorrhagia narium invicta, demum sopita, cum officulum de naribus decessisset.

Obs. 130. lapidem bezoar verum cum spiritu nitri vehementer fervere. Non ita alium calculum.

Obs. 131. Variolæ, inde gingivarum & labii superioris gangræna funesta.

Obs. 132. a gangræna male suppressa dysenteria. Ab enormi dosi colocynthidis ad fugandam dysenteriam exhibita, tormina crudelissima & dysenteria.

NICOLAUS STENONIS Filius.

Act. Hafn. Ann. I. *obs.* 131. Vituli hydrocephalici incisio, inde caput simile canini capitis, in cerebro quatuor aquæ libræ.

CASPAR BARTHOLINUS THOMÆ F., CASPARI N.

Vir acuti ingenii, qui demum ad magnos honores, & locum honoratum in regio ministerio emerfit.

In *Act. Hafn. Vol. I. obs. 139.* Inedia & lacrumæ sanguinæ fraudulentæ.

In *Vol. III. obs. 56.* In homine verminoso pulmones purulenti, vermes omnino nulli.

EJ. *exercitationes miscellaneæ varii generis* Leid. 1675. 8. *. Utcunque huc faciunt, In I. de variolarum causa agitur: in III. de ustione bregmatis, historice potius quam medice. In VII. de styptici liquoris usu interno, cujus nempe arcani vis in sanguine reprimendo efficax coram rege experimentis confirmata fuerit. Carnis frustra confervere, si cum symphyti radice coxeris. Liquores ejusmodi varii. REDI experimenta.

In *tr. de ovarii mulierum* Amsterd. 1675. 12. *. HIERONYMI BARBATI contra nostrum inutilia ratiocinia refutantur.

In libello *de unicornu*, quem noster recuderat Amsterd. 1678. 8. *. morbosa cornua describuntur.

Liber *de puerperio veterum expositio* Rom. 1677. 12. *. cum *epistola THOMÆ patris de puerperio veterum* recusis, argumenti potius est philologici.

Disputationes utique potius juvenum sunt opus, qui respondentium partes defenderunt, ut *de aphonia* Hafn. 1684. 4.

EJ. *de cruditate ventriculi, s. fermentatione alimentorum læsa* Hafn. 1685. 4. PL.

EJ. *de pleuritide & peripneumonia* Hafn. 1700. 4. *. R. J. de BUCHWALD.

EJ. *de effere Arabum* Hafn. 1703.

§. DCCXCVIII. BINNINGER. DECKER.

J. NICOLAUS BINNINGER, ex schola Italica & Gallica, paulum credulus & superstitiosus, neque plenissimas daturus morborum historias, incisiones tamen corporum morbosorum utiles passim interspergit, tum clinicas alias.

EJ. *observationum & curationum medicinalium Centuriæ V.* Montisbeliard 1673. 8. *. Argent. 1676. 8. L. Urinæ crusta supernatans arenosa. Lumbrici de umbilico erumpentes. Calculus acui circumnatus. Cornea tunica ab ictu disrumpita, reconciliata. Cucurbitula sicca sub mamma admota ex HIPPOCRATIS consilio, nimios menses repressit. Lienis, ut putat dolor & tumor, clystere pur-

purgante discussus. Ulcere sub mammis enato suppressi menses redditi. Mors ex nimia ingurgitatione pedum vitulinorum. Hydrocephalus, ut putat, in homine quadragenario, subito natus, tumor nempe maximus faciei & colli, pellucida aqua plenus, post cephalæam, purgata alvo sanatus. In puerpera aura a pede abscedens dolorem faciebat universi corporis, deinde cardialgiam, febrem, convulsiones. Sic ab aura ejusmodi atrox tibiæ dolor, sphacelus, amputatione facta, & in altero latere tibia sphacelata resecta, mors. A nucleis cerasorum in colo intestino collectis, gangræna intestini, & mors post triennium. Herpes zona, diaphoresi sanatus. In calculoso stylus per urethram in ipsum renem pertingebat, nulla interposita vesica. Plurimus in pectore adeps cum spirandi difficultate. A paronychia incisa, æstus in cordis regione periodicus, & cephalæa superata. Empyema pro ascite hydropse habitum. Ex lapsu in caput absque vulnere, ut videtur, tumidissimum abdomen, eductis flatibus subsedit. Ab acidulis Swalbacensibus ipse in debilitatem, sanguinis sputum, dysenteriam incidit. A secundis retentis septimo die mors, tumidissimo abdomine, fæore cadaveroso. Acidæ pituitæ sensus, dimidii capitis paralysis, risus sardonius (ore ad latus distracto). Hystericus dirus adfectus, tumores demum vagi abdominis, tabes. Vasa spermatica, ut nostro videtur, subcæruleo semine repleta, testes, tubæ, vasa deferentia, vesiculæ feminales (quid?) tumebant, inque iis semen, cujus pars aut sebi aut steatomatis similior erat, ad sesquilibrium. Diarrhœa spontanea malum hypochondriacum sustulit. Aquæ longe ante partum manantes, partus infelix. Typica narium hæmorrhagia. Cadaveribus aqua fontis venenati infecta, cephalææ febresque per totum pagum. Vere ut credit obfessi.

FRIDERICUS DECKERS Leidensis Professor, medicus & chirurgus. *Ej. exercitationes practica circa medendi methodum* Leid. 1673. 8. TREW. 1694. 4. *. Neapoli 1726. 4. hic ad ANGELO de MARTINO animadversionibus auctæ. Ordo operis sequitur classes auxiliorum, errhina, suffimenta masticatoria, vomitoria, purgantia, clysteres, sudorifera, diuretica. Cujusque classis singulæ species, formulæ, deinde morbi in genere in quibus prosint, indicantia, vetantia, & singularia exempla, in quibus iis remediis noster bono cum successu usus est. Ecce exempla. In phthisi vomitu præter rem moto, sanguinis sputum. In hæmoptœ balsamum Locatelli & infusum solani dulcamaræ bono effectû propinata; ejus balsami scriptio, terebinthina, balsamus peruvianus, sulfur, cera, parum certe ventriculo apta. In febre quotidiana continua die sexto scrotum inflammatum & vomitus: iste laudano repressus cum aromatibus, illud in pure plenum abscessum abiit. In scroto intus crusta calcarea cranio similis subnata, minutatim demum forcipe extracta. Pueris emetica non convenire (imo facillime ferunt). Indicari ab oculorum madore potiones tepide fumendæ. Nimius vomitus opio in aromaticis soluto citissime reprimitur. Mercurius vitæ in quartana febre alvum movet, non vomitum. Hic noster salem dedit ammoniacum. Purgantia per suos gradus. Quæ fructuum horæorum abusui adstringentia superbiberat, a doloribus ferè in furorem acta, clysteribus lacteis cum diafordio, tum pilulis

ex opio & rheo sanata. Electarium DECKERI antidyfentericum, totum adstringens; sirupus diacolocynthidon SYLVII, oleum febrifugum ex antimonio crudo cum falis ammoniaci sublimati floribus colliquefcentibus, guttis tribus ad octo sumtis, Ex refrigeratione gravissima tussis cum anxietate, hinc quartana & anasarca, morbus diureticis sanatus, ex sambuco cum sale ammoniaco. Quartana, hydrops, decocto purgante valde composito & epithemate superantur. Inter indicantia catharticos succus pancreaticus acidior. Epilepsia annua laudano s. cum sale ammoniaco & purgantibus pilulis sanata. Iniectiones in angina salutares. Asthma ex pleuritide superstes, curatum alvo ducta. Quartanam severa diæta nonnunquam sanari. Frequens in quartana recidiva, nisi corticis febrifugi usui diarrhœa successisset. Quare noster ante nuperos constanter & bono successu purgantia cortici adjecit, ipsam jalapæ resinam. Radice etiam serpentariæ ejus effectus adjutus. In febre continua, quæ multis malis successerat, *pedra del porco* infusa ante paroxysmum, inde sudor, alvi libertas, sanitas. Cortex febrifugus in cerevisia adhibitus. Plura necesse est omittere.

EJ. *praxis Barbettiana cum notis & observationibus FRIDERICI DECKERI* Leid. 1669. 12. Amsterd. 1678. 12. *. Germanice, vertente P. IW. Francof. 1693. 8. Ad morbos a capite ad calcem, sua consilia noster addidit, & paralelos aliorum scriptorum locos. In epilepsia, sed extra paroxysmum, opii usutis. Epilepsia aromaticis, sed valde compositis curata, & apoplexia, sed levior, salivatione. In hoc malo resinam colocynthidis commendat & extractum hellebori nigri. In lethargo turbith minerale naribus inflatum, inde plurimum cum pauco sanguine pus eductum, eventu optimo. In angina mireris gargarisma adstringens & acre cum sale ammoniaco adhibutum. In cancro & scrophulis amalgama ex hydrargyro & plumbo. Ad strumam emplastrum de ranis cum mercurio, galbanum, saccharum saturni, sal volatilis ammoniacus, mira miscela. Anevrysmâ imprudenter apertum funesto eventu. JACOBUM HADDEN probare videtur, qui pleuritidem omnem absque venæ sectione docuit curari. Ipse juveni cum difficili respiratione & levi dolore aromatica cum theriaca, opio & spiritu falis ammoniaci dedit, & similia pleurítico, acute febricitanti, qui merito periit. Phthificis gummi arabicum cum croco, flore sulphuris & decocto ceparum. Cum febris ex acido & viscido nascatur, Noster adtenuantia dat, & acida cum salibus fixis & volatilibus mista, ipsos spiritus minerales, potissimum tamen quoties plus est frigoris quam caloris. Febres tamen addit, se sanasse vomitu mercurio vitæ moto, tum purgante medicamento & haustu sudorifero. Plura omitto.

§. DCCXCIX. VARII.

JACOBUS CONSTANT, quem sæpe vocant de REBEQUE, ex familia nobili, ad summos in exercitiis Belgicis honores evecta, clinicus, botanices studiosus.

EJ. est *le chirurgien charitable* Lausanne 1673. 8. *. Lyon 1731. 8. quo opere etiam lepra, & morbi alii cutanei & lues venerea continentur. Venerei mali

mali quatuor facit gradus; humores decoctis variis solet præparare: tunc lignorum decoctum dare, & sudorem ciere ad dies usque quinquaginta: & demum in desperato casu ad unguentum mercuriale venire, atque salivam movere. Formulæ. Herbx vulnerariæ helveticæ, quas nimis parce componit, ex sola pervinca, artemisia & virga aurea.

EJ. *le médecin charitable* Genev. 1673. 8. Podagra lacte curata.

EJ. *Papoticaire charitable* ib. 1673. 8. *.

EJ. *prodromus medicina helvetiorum* ib. 1677. 8. *.

EJ. *atrium medicina helvetiorum* ib. 1691. 12. *. Pharmacopœa sive medicamenta officinalia, & quæ inde parantur, composita, etiam chemica. Denique observationes medicæ 131, morborum passim occurrentium. Vetula post varia mala, etiam anasarcam, ad firmam valetudinem redeuns, nonagenariam ætatem superavit, denique hydropica interiit, cruribus ruptis, aqua manantibus, sed in gangrænam versis. Decocta sudorifera in febribus pituitosis temperamentis prodesse, calidis nocere. Paralysis alterius lateris venæ sectione superata. In febre pueri intensissima cum difficili spiritu, vomitus motus, optimo effectu. Cum in profundo sopore pueri vix pulsus perciperetur, clysteribus expergefactus est: cumque medicus purgans medicamentum daturus esset, inexpectatas vidit variolas erumpere. Morbilli cum convulsionum metu & deliriis eruperunt, refutatis a nostro calidis. In femina gravida quarto morbillorum die vena incisa, repetita ob anginam sanguinis missione. Maniacus hirudinibus ad venas hæmorrhoidales admotis, datis refrigerantibus, convaluit. A secunda retenta magna symptomata & mortis metus, depulsus validis cardiacis, ejecta secunda. Lumbrici croco metallorum de alvo exturbati. Homo sanus ex metu veneficii in cordis palpitationes, & arteriarum pulsationes incidit, & hirudinibus ad anum admotis sanatus est. Asthma curatum clystere acri, emetico vino, illito adipe caponis.

EJ. *essai de la pharmacopée des Suisses, en laquelle on fait voir, que les médicaments, qui naissent en Suisse sont suffisants pour composer la pharmacopée entière, & pour la guérison de toutes les maladies.* Est idem opus latine versum & auctum Bern. 1709. 12. Præter plantarum censum spontanearum & hortensium, virium populariter receptarum indicem habet. & aquas etiam medicatas Helvetiæ, non absque propria adnotatione, ut tamen aliqua nimia sint, & in patria non visa.

LÉMERYI *chemiam* latine reddidit Genev. 1681. 12. L.

An diversa, *la médecine domestique contenant le gouvernement de la santé* Genev. 1677. 8.

SIGISMUNDI KOENIG Bernatis, *Bibliothecam medicam* Lion 1673. 12. video citari.

EJ. *Λιθόγενεσις humana specimen binis epistolis ad societatem Britannicam exhibitum*

bibitum Bern. 1689. 12. *. & in *Phil. Transf.* n. III. 181. tum Wien 1686. 12. ut lego. Virgo paupercula immensam vim lapidum per vomitum perque anum expulit, quorum analysin & ipse FRIDERICUS SLARE suscepit. Nullus præter spiritum nitri liquor iis calculis solvendis suffecit. Igne subjecti quos evomuerat, prodiit aliquantum salis volatilis cum spiritu & phlegmate, terræ plurimum, salis fixi vix quidquam. Qui ex vesica prodierunt, ii plus habebant volatilis naturæ cum subacido phlegmate, spiritu forti urinoso, & modica salis fixi portione. In strangurioso viro renes mole aucti, calculis pleni, & lapilli ex tonsillis excisi. Epistolæ doctorum virorum. Sanasse se, qui per intestinum calculum & gypsum excreverat. Periisse, qui de pulmone calculos rejecerat. *Prodromus arthriticis meliora augurans* subjectus est.

IDEM in *Phil. Transf.* n. 157. dedit compendium destinati de calculis operis. In n. 181. calculos recenset, in variis corporis humani partibus repertos, & analysin vid. *Bibl. Chir.* I. p. 453.

GERHARDI FELTMANN J. C. tr. *de cadavere inspiciendo ac varia de funeribus, sepulturis, venenis; cruentationibus* Gröning 1673. 4. *. Etsi non est medici opus, omnino tamen meretur innotescere; docti enim viri est, cujus acutum fuit ingenium. Multa quidem alia & ad jura principum pertinent, atque privatorum, aliqua etiam ad nos. Studiosorum corpora a magistratu academico inspiciantur. Judex debet interesse incisioni cadaveris, & medicum dare, non reus. Sufficiens duo medici, denique unicus. Quid judici agendum, quando medici a se dissident. Nondum eo ævo de transmissione actorum cogitabatur. Medicus est doctor, tonsor homo vilis. Medici cum chirurgis vocandi, neque ob voces CAROLO V. elapsas excludendi. Si medici desint, possunt chirurgi sufficere (ut de vulnere referant). Jurati referre debent. Contra inculpationem rei, ex fluxu sanguinis de cadavere; eum posse innocentissimo homine præsentem locum habere, & vicissim nullum prodire, vero homicida præsentem. Neglecta tempestiva incisione cadavera debere effodi.

EJ. *jus georgicum de inclusione animalium, aliisque rei agrariæ argumentis* Colon. 1736. 4.

EJ. *de dea podagra l. singularis* Brem. 1693. 8.

J. DIETRICH *de doctorum dignitate nobilitate privilegiis præminentia* Salzburg 1673. 12.

CHRISTIAN HOEMANN *de strumis, ubi omnia ad ejus affectus theoriam atque praxin pertinentia exhibentur* Cassel. 1673, 4.

JOHANNES SCHEFFER, cujus posterius ad summos honores evedti sunt, *laponia illustrata* Francof. 1673. 4. *. Morbi endemici, laborant in oculis ob fumum, cujus sunt patientissimi. Longævus tamen esse. Frigori resistere vesicis.

JOH. COUSIN *novum asthma, novis signis, novam causam arguentibus, detectum* Paris. 1673. FALC.

ISAACI SCHOOK *Centuria duæ rariorum problematum hist. medico physicorum* Groning. 1673. GUNZ.

JOH. BASCARINI *dispensationum medicomoralium canones duodecim* Ferrar. 1673. 16. CARR.

An huc J. B. PACICHELLI *Cheiroliturgia s. de varia ac multiplici manus administratione* Cöllen. 1673. B. THOM.

CLAUDIUS MARTELLUS ad JANUM LEONICENUM *de nupera metamorphosi ÆSCULAPII & APOLLINIS* Leid. 1673. 8. B. THOM.

Exorcismus medicus in causa SCHMUZIANA 1673. 8. B. THOM.

Nobilissimorum medicamentorum biga Stutgard. 1673. 12.

§. DCCC. NICOLAUS DE BLEGNY.

Chirurgus herniarius, idem medicinæ Doctor, homo ambitiosus, irrequietus, qui ordinem equestrem conatus sit constituere, cujus se magistrum faceret & præsidem, ob eam potissimum culpam in exilium actus, novarum rerum studiosus & propagator. Multa scripsit.

L'art de guérir les maladies veneriennes expliqué par les principes de la nature & de la mecanique Paris 1673. 12. 2 Vol. suite des obff. 1677. 12. FALC. 1683. 8. la Haye 1683. 8. Amsterdam 1696. 8. 3 Vol. 12. Anglice 1687. 8. 1707. 8. OSB. Latine in *Zod. Med. Gall. Anat.* Morbum antiquitus notum fuisse, etiam Mofi. Nimia venere absque contagio contrahi. Symptomata quæ vocat lues particulares. Usus adstringentium auxiliorum in gonorrhœa improbat. Crises luis venereæ, nempe bubo, vomitus, sedes, urina, salivatio. Ligna quibus ea lues impugnatur. Corticem ligni guajaci nimis calidum esse & acrem: radix Sassafras, quam noster præfert. Hydrargyrus: ejus formulæ ad internum usum & ad externum: illum reformidat. Inunctionis modus & ratio. Ulcera per salivationem exorta non morbi esse effectum, sed hydrargyri, & pariter sanis hominibus molesta esse, qui hydrargyrum in sanguinem reciperet. Funesti eventus salivationis. Medicum ea posse carere, & decocta sudorifera atque diuretica sufficere. Exempla ejusmodi curationum producit, modum vero curandi non indicat.

EJ. *remède Anglois pour la guérison des fievers publié par ordre du Roi* Paris. 1672. 12. in titulo, verum annum puto esse 1682. 12. Lion 1680. 12. *. Bruxellis eodem anno, Germanice Genev. 1683. 12. Prima pars remedii corticis est in pulverem redacti, in vino rubro macerati, frequenter motitando

& admiscendo. Ea infusio fortior febrem curat. Altera infusio fit pulvere primæ infusionis misto cum dimidia dosi novi corticis, & pariter in vino macerato. Hanc dat Archiater (DAQVIN) febre jam suppressa, & prima infusione per sex dies sumta. Tertia fit pulvere secundæ infusionis simpliciter in vino infuso, quam adhibere jubet D. postquam octiduo secunda infusio data fuit, deinde omittere & post 15 dies iterare. Essentia fit pulvere corticis in spiritu vini infuso per 15 dies, agitando quotidie. Hac essentia adjecta primæ infusioni, ejus efficacia augetur. Si neque hæc corticis forma suffecerit, electarii specie fumitur pulvis cum sirupo limonum aut cydoniorum mistus. Si alvus sicca fuerit, vinum purgans, hic præscriptum, additur infusioni corticis. Aqua & ptisana debere abstineri. TALBOTUM, nam hoc ei viro nomen facit, nimis brevi tempore corticem infudisse, non satis hoc remedium depurasse, ejus usum male ad febres continuas transtulisse. Aliud electarium, cortice cum pulvere centaurii minoris & cum theriaca subacto. Opii levis historia, quo DAQUIN in febribus utebatur.

EJ. *Histoire anatomique d'un enfant, qui a demeuré vingt-cinq ans dans le ventre de sa mère* Paris 1679. 12. *. alii 1678. 12. sed verus annus est 1679. Fetus idem tolosanus, de quo F. BAYLE. Ex utero ulceroso, prope tubas rupto, fetus in ventrem elapsus fuerat. Obductus erat crusta dura, pene cartilaginea, ad pollicem crassa, sed ad ignem fusili. Se ipsum, cum uterus inanis esset, de dilatata tuba FALLOPII plurimum sanguinem eduxisse.

EJ. (litteris designati N. D. B. chirurgi jurati Paris) *les nouvelles decouvertes sur toutes les parties de la médecine* Paris 1679. 12. *. Initium est a Januario mensa 1679. Medicamentum compositum ex cortice peruviano cum corticis fraxini tantundem in spiritu vini macerato, cum spiritus salis sub quadruplo; ejus guttas viginti ad hæmorrhagias ex vino rubro dat. Exemplum fetus compressi & elisi. In studioso viro vomitus adsumtorum quorumcunque, & tabes: pylorus extus gypsea dura materie cinctus, tum duodenum, ut pylorus angustissimo foramine pateret (a). Penna deglutita & absque incommodo in ventriculo retenta. Epilepsiæ pathologia, esse a sero sub cranio effuso: remedium ex duobus helleboris suspectum. Omnino carunculas in urethra dari, in exemplo. Vermes hirsuti ex abscessu intestini cum alimentis prodierunt, ulcus tamen facile se claudi passum est. Vermis hirsutus cum lotio exiit. Vomica pulmonis ex usu cathartici screando rejecta. Medicorum *Pedariorum* schola in viginti aphorismos digesta, satyra in vulgarem ejus ævi medicinam. Partus difficilis venæ sectione expeditus.

BLONDIN fetus retenta ossa per apertum caustico abscessum extracta.

Fabella a D. D. EMERI communicata, de arenulis oculo injectis, quæ in calculos

calculos abierint; redit in *Journal des Savans* a. 1679. a. II. & de iisdem agit de S. ROMAN.

IDEM D. EMERI de curatione sympathetica minitantis gangrænæ pedis, cum contusus fuisset.

Anno sequente 1680. titulum diarii B. mutavit, ut esset *le temple d'Esculape ou le dépositaire des nouvelles découvertes en médecine* T. II. 12. *. Omnia similia.

Aphorismi, in quibus compendiosa medicinam faciendi methodus continetur. Satyra.

Verumontanum tumidum, materia spermatica suis in vasis petrefacta. & ejaculatoria plena lapillis subrotundis præduris.

Arcanum febrifugum BLEGNYI promissum.

Ad pestem avertendam incisio in inguine, quam turunda apertam teneas.

Post ischuriam vesica minima, ren minor, alter duplo major.

De dentium morbis.

Anonymi de ortu & progressu medicinæ diff.

De hydrargyri effectibus turbatis, & actione per alvum.

Anonymus de aquis mineralibus.

In pleuritico pleura livida, pulmones sanguine infarti.

Denuo alius titulus *Journal des nouvelles découvertes* T. III. Paris 1681. 12. *. Sal sulfuris ad omnes morbos pectoris utile.

Retenta urina, inde ischuria, vesica intumescens lotio frustra cathetere exhausto, cum vesicæ tonus non redderetur; paulatim tamen sanitas restituta, postquam catheter in vesica relictus fuerat.

In colica nephritica aqua stillatitia fedi vermicularis potens esse remedium. Puellus tabidus, in quo pulmo partim ulcerosus, partim scirrhusus.

Hæc Diaria THEOPHILUS BONNET latine vertit, & *zodiacum medico gallicum* dixit, s. *miscellanea medicophysica gallica* T. I. pro a. 1679. Genev. 1679. 4. *. cui adjectæ sunt *observationes de lue venerea*, de quibus editor aliqua leviora refecuit: & T. II. pro a. 1680. Genev. 1681. 4. *. cum JACOBI SPON & MONGINOT *observationibus de febribus & febrifugis*, & RAVELLY *de ventris fluxibus*. T. III. pro anno 1681. Germanice prodierunt vertente J. L. M. C. Hamburg. 1680. 8. 5 vol. Belgice vertit S. BLANCAARD, quem dicemus Amsterd. 1680. 8. inde Germanice Lips. 1690. 8.

EJ. *la doctrine des rapports en chirurgie, fondée sur les maximes & l'usage*
Y y 2 Lyon

Lyon 1684. 12. *. Aliis auctoris opusculis hoc melius videtur. Perite I. modum docet, quo a medicis & chirurgis de rebus ad legem pertinentibus respondetur. Qui respondent, nominantur ab archiatrorum comite, bini in quaque civitate, alias tamen iudices eos nominat. Parisiis matronas juratas esse constitutas, quæ de jure respondeant, ubi de congressu agitur. Cum iis medicos non conferre, quæ ignaræ sint, & a. 1665. bis feminas gravidas esse negaverint, quæ supplicio adfectæ utique fetum utero gestasse repertæ sunt, qui crudelis error etiam mihi ex inciso cadavere aliquando revelatus est. In parte II. responforum exempla sunt: sunt autem fere responsa de probabili vita, & de periculo læsi hominis. Aliæ sunt quæstiones de virginitate, de signis stupratæ virginis, ex hymene rupto adgnoscentiæ; de suffocatis, submersis, suspensis, quibus utrisque ante os spuma sit, de veneno ad experimentum in animale factum. Chirurghi hic etiam de paralyfi, de cæcitate, de impotentia respondent, & de vulneribus foli. In æstimationibus & dispensationibus medici concurrunt.

Mercure Savant, quem BLEGNY cum D. GAUTIER suscepit edere Amsterd. 1684. brevis ævi fuit.

EJ. *le bon usage du thé du caffè & du chocolat pour la préservation & la guérison de maladies* Lyon 1688. 12.

EJ. *secrets concernant la beauté & la santé* Paris 1689. 8. 2 vol. 1698. BUR.

§. DCCCI. ALII.

ELIE BEYNON *suite du Samaritain charitable, medicamens approuvés, description circonstanciée des maladies, leurs causes, signes & moyens de les guérir traduit par LOUIS FRANC.* Genev. 1673. 8. *. prodiit. Formulæ undique collectæ, nullo selectu, Germanice Francf. 1682. 12. Nurnberg 1738. 8. 1752. 8. Sed ille samaritanus antiquior liber est.

La harangue de la goutte à tous ses hôtes Genev. 1673. 8. *. Jocosæ morbi apologia, & curationes singulares.

J. BOUCHER BEAUVAL *traité de la populaire bilieuse de Poitou* la Rochelle 1673. 8. FALC.

ROBERT GODFREY *various insurries and abuses in chymical and galenical physik committed both by the physicians and apothicaries detected by R. G.* London. 1673. 8. BUR. 1674.

ALMOND *english horseman and farrier* Lond. 1673. 8.

JOHN. ARCHER *any man its own doctor with an herbal* Lond. 1673. 8.

L. S. *προφυλακτικον or some considerations on a notable expedient to root out the french pox from the english nation* Lond. 1673. 12. ASTR.

JOHN.

JOHN RAI, celebris botanici, opera botanica non repeto.

In *observations topographical, moral and physiological made in a journey through part of the low countries, Germany, Italy and France* Lond. 1673. 8. *. plura huc faciunt ad statum academiarum, hortos medicos, theatra anatomica, rariorum collectiones, thermas, aquas minerales.

In *ejus collection of english words* Lond. 1674. 8. lego varia ad vires medicatas & medicam materiem facere.

CORNELIUS V. SOLINGEN medicus, chirurgus & obstetrix.

EJ. *embryulcia ofte afshaalinge eenes dooden vrugts door de hand eenes heelmesters* Hag. 1673. 12 *. *Causæ partus difficilis a plethora, a foetidis odoribus, ab alvo constipata, ab hydropo partium genitalium. Signa fetus mortui, De retenta secunda.*

EJ. *ampt en plicht der vroedvrouwen* Amsterd. 1684. 4. Molæ. *Symptomata varia prægnantium, vomitus, dorsi dolores, tuffis; Hydrops uteri. Vinculum, quo belgæ solent uti ad sustentandum ab enixu abdomen. Morbi aliqui infantum. Adnotationes. Molæ aliquæ; hæmorrhagia, uteri scirrhus, cancer. Vesica lotio supra modum distenta. Aetitis vires fabulosæ. Lochia suppressa, revocata vena saphena incisa, spongia in vaginam data. Placenta vesicaria. Induratio fæcum intestinum rectum claudens, soluta clysteribus ex lotio factis. Pennæ quasi struthiocameli sanguine plenæ egestæ.*

EJ. *manuale operatien &c.* Amsterd. 1684. 4. *. *Medicamenta aliqua. Arthritidis curatio. Spasmus cynicus. Scrofulæ.*

Opera omnia Amsterd. 1698. 4. *.

FRANC. IGNAT. THIERMAIER *consultationum & scholiorum medicorum* L. IV. Munchen 1673. 8.

EJ. *kurzer Unterricht in besorglichen und gefährlichen Seuchen neu aufgelegt* ib. 1713 8.

Lauream appollinarem lego jam a. 1651. Monspeli adquisivisse.

ADRIAN NASSER's *kostbarer Schatz der Gesundheit darinnen allerhand ausgelesene Arzneyen ausgeheilt werden* T. I. Nurnberg 1683. 8.

GASPAR CARDOSA DE SIQUEIRA *parte de segredas de naturaleca tuvadas de regras filosoficas* Lisbon 1673. 12.

GEORGII GENOVA *chirurgi ospitale publico di varii mali ed esperimentati secreti* Belogn. 1673. 12.

ASTOLFUS COLUMBANI *modo di adoperar la tazza purgativa perpetua* Aquila 1673.

J. B. FERRARI *tr. utile per guarir cavalli, bovi, vacche &c.* Bologna 1673. 12.

§. DCCCII. DISPUTATIONES.

- J. SCHOUTEN *de scorbuto* Leid. 1673. 4.
 PETRI HOPPESTEIN *de cholera* ib. 1673. 4.
 GOËOFR. v. ALPHEN *de pleuritide* ib. 1673. 4.
 J. AB HOOLWERF *de asthmate* ib. 1673. 4.
 C. VASMORUS *de sanguine ejusque lesione in phthisi* ib. 1673. 4.
 J. a. KLIEFTENBURG *de ictero flavo* ib. 1673. 4. *.
 G. LOVELL *de febre delira s. delirio* ib. 1673. 4.
 JOH. CHR. BAUTZMANN *de peste* ib. 1673. 4. *.
 DAVID MARTINI *natura acidi & alcali genuinarum sanitatis & morbi causarum* ib. 1673. 4.
 J. WERCKHORST *de phthisi* ib. 1673. 4.
 C. v. der LINDEN *de plethora* ib. 1673. 4.
 J. FRID. VAN CAPPELN *de scorbutica sanguinis intemperie* ib. 1673. 4.
 ALBERT MOEHRING *de animi pathematibus* ib. 1673. 4.
 HERMAN HEINEKEN *de hydrope ascite* Franeker 1673. 4.
 GE. FRID. HUCK *de obstructione fistulæ intestinalis* ib. 1673. 4. *.
 Vermes aliquoties causæ obstructorum intestinorum.
 J. CHRISTOPH HERT *de catarrho suffocativo* Gieß. 1673. 4.
 J. OTTO HORSTIUS *de fetu abortivo icterico* Gieß. 1673. 4.
 D. KELNER *de empyemate* Helmst. 1673. 4. HAEN.
 J. LUDW. HUXHOLZ *de fontanelis* Marburg. 1673. 4.
 J. FR. REINHARD & CRAUSE *theranthropismus fictus* Witteb. 1673. 4.
 SIM. FRID. FRENZEL *de cadaveribus humanis ad presentiam homicida cruentatis* Witteb. 1673. 4. HEE.
 EJ. *de causis corporum cruentorum superioribus non modo annis sed elapso cum maxime in Misnia vicinisque oris conspicuorum* Witteb. 1673. 8. HEE.
 JAC. FRID. MULLER *Lycanthropia s. de transmutatione in lupos* Lips. 1673. 4. HEE.
 J. FRISCHMUTH *programma in funere G. ROLFINK* Jen. 1673. 4.

FRIDER. BECHMANN *de termino vite humana* Jen. 1673. 4. He.

EBERH. ERKELS *de febre quartana intermittente* Basel 1673. 4. Pl.

J. GEORG POETTER Præfide PETRO MÖLLER *de ventositate spina* Regiomont 1673. 4. *. *Historia morbi & incisi cadaveris. Medulla putrilaginosa in ossibus, periosteum incrassatum, tibia mole aucta, spina eminens & acutissima, fibula exostosis efflorescens.*

GEORG REITMEYER *de lumbricis* Altdorf. 1673. 4.

BENJAMIN NIESIUS *de elephantiasi s. lepra Arabum* Argent. 1673. 4. *.

EJ. *defensio medica necessaria de affectione hypochondriaca* Francof. 1674. 4.

EJ. *continuatio nec non ad J. VALENTINI scriptum responsio* ib. 1674. 4.

J. CASP. SPARR *de lue venerea diff. dua* Argentor. 1673. 4. *.

MARC. LAUR. DONNER *de apoplexia* ib. 1673. 4. *.

J. BŒCLER *de vomitu* ib. 1673. 4. *. *alius a nuperis ejusdem nominis BŒCLERIS.*

CLAUDII RAYNAULT *quatuor questiones cardinales. Inter eas est cui titulum fecit non solum sudoriferis curari potest lues venerea* Monspel. 1673. 4. ASTR.

PETR. YON & GERM. PREAUX *E. senecta plena malis* Paris. 1673.

ANT. DE. S. YON & PETR. DAQUIN *E. præcox canities vite longioris argumentum* ib. 1673.

CL. QUIQUEBOEUF & NIC. PELLETIER *E. utilis a spontaneis alimonia* ib.

FRANC. PIHART & REN. CHAUVEIE *E. ex animi pathematis sanitas* ib. 1673.

RAYMUND FINOT & NIC. DE JOUVANCY *E. fructus vino temperati salubriores* ib. 1673.

ROB. RAOULT & FRANC. AFFORTY *E. senibus meri potio insalubris* Paris. 1673.

MATH. THUILLIER & PETR. DAQUIN *E. decedit aliquid sanitati a diuturniori somno* ib. 1673.

LUD. GAYANT & PETR. DAQUIN *Non E. arthritidis origo semper ab internis* ib.

FRANC. VEZON & REN. LE CONTE *E. recte medetur, qui hæmorrhoides venæ sectione antevertit* ib. 1673.

CL. PUYLON & GERM. PREAUX *Non E. catharsis in balneo* 1673.

PETR. YVEIEN & NIC. RAVEAU *E. sanguis utilius mittitur primo quam medio graviditatis tempore* ib. 1673.

RAYMOND VASLET & MARC. ANT. HELLOT *Non E. cardiaca purgantibus commiscenda* Paris. 1673.

§. DCCCIII. DIARIA AD ANNUM 1674.

In Vol. IX. PHIL. TRANS. n. 96. frustra quasi sebi ad homine debilis stomachi rejecta.

ACTA HAFNIENSIA Vol. II. ad a. 1673.

OLIGER JACOBÆUS THOMÆ BARTHOLINI gener *obs.* 45. de cystide pilosa intra musculus coxæ bubulæ reperta.

Ann. III. *obs.* 64. Peritonæum totum intestinis adhærescens, intestina inter se coalita, tuberculis adspersa. In ventriculo fætidum ulcus, inde perpetuus vomitus. Lien putridus; hepar scirrhosum, in vesicula fellea lapilli.

Ann. V. *obs.* 99. de vesicula venenifera scorpionis.

Obs. 103. Infans absque ossibus, ut omnes artus huc illuc pro arbitrio flecteret.

Obs. 104. cornu enorme ex palpebra enatum.

Obs. 105. Afellus vivus cum lotio ejectus.

Obs. 106. ren canis totus absumtus.

Obs. 107. de polyphago ferrum & alia devorante, & cultros atque novaculas. Fæces alvi nigricabant, clavis ferrea die nono nigerrima decessit. Bufonem etiam devoravit integrum, non sine magnis doloribus.

EJ. *oratio in obitum* T. BARTHOLINI Hafn. 1681. 4.*

EJ. *compendium institutionum medicarum* Hafn. 1688. 1694. 8. HEF. brevissimum, non tamen contemnendum.

EJ. *dispp. de natura & usu salium volatilium* ib. 1695. 4. HEF.

EJ. *de febre lityria* ib. 1695. 4. HEF.

EJ. *de vermibus & insectis* R. JAC. WINSLOW ib. 1696. 4. HEF.

EJ. *vita J. Trevoux* 1701. Oct.

In E. N. C. Vol. IV. ad annos 1673. & 1674.

ANTONIUS DE POZZIS.

Obs. 29. Febricula lenta octennis; omentum fætidissimum; in pancreate duræ glandulæ; ren alter maximus, in eo ingens calculus; sub rene magnus abscessus, absque femoris stupore; pulmones corrupti. Nunquam de renibus, aut de aliqua urinæ vitio conquestus fuerat.

Obs.

Obs. 30. Lien enormis molis, intestina tribus ulnis non longiora.

Obs. 31. Aqua plurima in pectore, abdomine, hepar scirrhosum. Ab eo dolor ventriculi. Cor bubulo majus pulmones eliferat.

Obs. 34. in epileptico magnum os in falce duræ membranæ, acutum, meningem fodiens, inflammans.

Obs. 35. in alio homine calvaria interior secesserat, & versus cerebrum tumebat.

Obs. 36. post febrem ardentem libra aquæ in cerebri ventriculis.

Obs. Mania sanata eruca hirsuta per sternutationem expulsa.

Obs. 38. Fundus ventriculi a vermibus perforatus, ulcus duris labiis cinctum: per id foramen cibi exhibant.

Obs. 40. post cordis palpitationes, cor magnum, in eo uncizæ sanguinis grumosi fedecim.

Obs. 41. Inter musculos & peritonæum sanguinis libræ octoginta effusæ: in tuba altera sesqui libra viscerum humoris.

JUSTUS CORTNUM.

Ann. VI. V. *obs.* 141. Infans brachio paralytico ob tumorem nervos comprimentem; eo discussio sanatus.

EJ. de morbo attonito Lips. 1677. 4. tum Hildesheim 1685. 4. cum tit. J. C. M. D. *utilis & curiosa apoplexiam curandi methodus.*

FRID. LACHMUND.

Obs. 173. Ex ore JACOBI LACHMUND patris. In Brasilia ulcus militibus in recto intestino nascebatur, paronychiæ simile, quod limone in intestinum inserto sanabant.

Obs. 174. idem solita fere ratione de verme subcutaneo, vena medinensi, & ejus curatione refert.

Obs. 175. pluscula officula de pulmone rejecta.

Obs. 178. de homine, cui singulis mensibus in auribus, naso, digitis pedum manuumve gangræna oboriebatur.

Obs. 180. cornu ex pede feminæ natum.

MARTINI BERNHARDI A BERNIZ Archiatri regis Poloniæ.

In *appendice est fasciculus medicamentorum podagricorum ab ULADISLAW IV. adhibitorum.* Varia arcana, quorum aliqua Rex multo auro redemit, ut
Tom. III. Zz duas

duas Angelicas cum hyssopo. Eo auxilio cum Rex adjutus fuisset, alia vice nihil profectum est. Adjectæ curationes variæ hominum arthriticorum.

EJ. *duo fasciculi remedium* Lips. 1676. 1677. 4. CARR.

§. DCCCIV. GUILIELMUS COLE.

GUILIELMUS COLE Jatromathematicus & hypothesium inventor.

EJ. *de secretione animali cogitata* Oxon. 1677. 8. *. Genev. 1696. 4. *. potius physiologici est argumenti: secretiones tamen præter naturam proprio capite dicit.

EJ. *nova hypotheses ad explicanda febrium intermittentium symptomata hypotyposis* Lond. 1694. 8. *. Genev. 1696. 4. *. Amsterd. 1698. 8. Fieri a succo nerveo depravato per admixtas particulas heterogeneas, aut a quacunque alia ratione. Ita acrimoniam nasci in corporis humani receptaculis, sive intervallis ultimis fibrarum: ab ea lancinationem, rigorem, & demum, quando acres particulae in sanguinem penetraverunt, æstum oriri. Corticis peruviani efficaciam adversus eas febres specificam esse.

EJ. *essay concerning to the late frequency of apoplexies* Lond. 1689. 8. 1693. 8.

EJ. *consilium aetiologicum de casu quodam epileptico, quo respondetur epistole THOMÆ HOBART M. D. Adnexa disquisitione de perspirationis insensibilis materia & peragenda ratione* Lond. 1702. 8. *. Inscriptit æger epilepticus in exemplum quod legi, se a COLEO non quidem integre sanatum, tamen levatum esse. HOBARTUS in epistola consilium pro epileptico petit, nofter respondet, varia commendat, etiam viscum. Epilepsiæ sedem in cerebro esse, motuum hystericorum in nervis. Ut sudor & diarrhœa perspirationis vices & defectum suppleant.

In *Phil. Transf.* n. 173. de falsa feminæ graviditate, cum nausea, vomitu, doloribus, mammis turgescens.

N. 173. Femina ad hæmorrhagias inclinans, indulgebat jejunii: piæ matris vasa turgidissima, in cerebro ingens sanguinis grumus. Apoplexia.

N. 174. Paroxysmus hystericus cortice peruviano sublatus. Alius morbus convulsivus per octo dierum intervalla redeuns, cum somnolentia & delirio.

§. DCCCIV. VARI.

JUSTUS SCHRADER ex familia medica laude celebri natus, ex schola batava prodiit, & edidit Amsterd. 1674. 12. *. *quatuor decades observationum anatomico medicarum*, quarum pleræque sunt cadaverum incisiones a J. v. HOORNE, & F. SYLVIO,

SYLVIO, H MEIBOM, FR. RUYSCH administratæ. Post febrem continuam, dolorem sinistri (non dextri) hypochondrii & vomitus, in hepate abscessus maturo pure plenus. In vetula delira, cui alvus constipata, intestina inflammata, sphacelosa, erosa, ut feces in abdomen elaberentur. In fellis vesicula calculi 17. Aqua fatis copiosa in cerebri ventriculis, & inter meninges. In viri cadavere intestina erosa, in glandula pineali calculi. Pulmo inflammatus, glandulæ ad pulmonem gypso plenæ. Post mœrorem in homine paupere humor in abdomine amarissimus; intestina certis locis valde flatu distenta, alibi contracta; vesicula fellis aere plena. In alio, qui spiritui frumenti nimium indulserat, abscessus in mesenterio, cujus pus in calculum concreverat; pulmo dexter pure circumfluo tectus. Post febrem catarrhalem malignam, nihil valde morbosum in cadavere repertum. Post sævos abdominis dolores, & excretos sanguinis grumos, intestina fetidissimo pure madida, & connata. Hernia spinalis. In asthmatico puero nihil vitiosi, præter hepar diaphragmati firmiter adnatum. Post difficilem respirationem & animi deliquia tres in corde polypi. In ebrio in ipsa crapula pereunte spiritus frumenti odor in cerebri ventriculis perceptus. In canis abdomine prælongus vermis. Caput viri plurimis tumoribus cysticis obsessum, sebo factis. Infans in lucem editus cum sarcomate de fronte prodeunte. Post cephalæam & pus per aures, nares & oculum emissum, cavernulæ ossium auditus & sphenoidæ pure plenæ. Post natationem in puero spina ventosa subnata, multa ossa exesa, musculi consumti. In asthmatico, cui in pectore dolor molestus erat, cum tussi, & difficili spiritu, vomitus niger. In hydropico multum sanguinis puri de alvo decessit. Post emplastrum mercuriale tibie admotum, tertio inde mense salivatio molestissima. Medicus ob falsas defluxiones laudani 15 grana in diem sumens. Collyrium ex infusione croci metallorum, alvum solvit.

G. HARVEI etiam medicas adnotationes ex opere *de generatione* excerptas una edidit.

J. MUNNIKS diss. *de urinis earumque inspectione* Utrecht 1674. 12. *. 1687. 8. Breve compendium signorum, qualia a veteribus recepimus. Monet tamen, infantibus urinam lacteam esse, pueris turbidam, junioribus subauream, versus senectutem magis albam.

EJ. *Chirurgia ad praxin hodiernam accomodata* ib. 1689. 4. *. 1715. 4. Habet capita medica solita, de inflammatione, morbis cutaneis, hydrocephalo. Subinde, rarius equidem, suas proprias observationes interspergit. Ita de gangræna, quæ crisis est febris malignæ: ita in medico, cum ex ejusmodi febre convalescere videretur, crus alterum paucos intra dies emortuum est. Multas formulas interponit.

Uromanticus castratus s. tract. de urinis earumque inspectione castigatus Utrecht 1697. 4. An in MUNNIKS scriptum?

Tentamen medicum de natura, causis, temporibus, differentiis, signis, medela variolarum in gratiam tyronum Lond. 1673. 12. alii 1674. 12. Leid. 1673. 12. L.

Antidotarium Bononiense Bonon. 1674. 4.

DE CAUX *varia philosophica & medica* Rouen 1674. 12. FALC.

J. V. S. H. H. D. M. P. P. *anatomia monstri Francofurtensis* 1674. *per abortionem rejecti* Heidelb. 1674. Pro FRANCO adversus NIESIUM: qui de suffocatione hypochondriaca FRANCUM refutaverat.

MATTHEI DE LLERAS *clavis totius medicinae VIII. dentibus acutissimis fabricata arcana expediens per VIII. ll. methodi GALENI* Saragossa . . . 4 Lion. 1674. fol.

EJ. *manus medica dextra olim jam typis CaesarAugustæ in 4 publicata quinque digitos continens. I. de febribus. II. de sanguinis missione. III. de purgatione. IV. de crifibus & diebus decretoriis. V. de pulsu & urina* Lion. 1674. fol. SEG. cum priori.

JACOB BARNER chemici Helmontiani, *Prodromus SENNERTI novi* Aug. Vind. 1674. 4. Nunquam prodiit.

EJ. *prodromus Vindiciarum contra DAVID van der BECKE* ib. 1674. 4.

EJ. *chymia philosophica* Nurnb. 1689. 4. cum artificiosa medicamentorum absque igne præparatione.

J. KRAFT *microtechnæ methodo dialectica* Francf. 1674. 12. si huc facit.

J. BAPT. ORIVAZ Y DE MONREAL *Valentinus propugnaculum Hippocraticæ & Galenicæ Doctrinæ de febrium puridarum in principis per purgationem & sanguinis missionem curatione cum diss. de antipodopplebotomia contra CASPARUM CALDERA hispalensem* Lion. 1674. 4.

EJ. *teatro de la verdad y otros manifestos del conocimiento de la enfermedad de la ciudad de Oribuela* 1674. Saragossa 1679. 4. C. de Vila.

PHILIPPI TROMBETTI *apologia contra una lettera del S. STANISLAO OREATI sopra la cognizione e curatione della passione hypochondriaca* Genova 1674. 12. alii 1676. 12. v. BEUGHEM.

PETRI GALLANDA *vita PETRI CASTELLANI studio STEPHANI BALUZE* prodiit Paris 1674. 8. FALC.

LUD. WOLZOGEN *oratio funebris in decessum NIC. TULPII* Amsterdam 1674. fol.

DAVID van der BECKE *Mindani ex chemica secta, experimenta & meditationes circa naturalium rerum principia* Hamburg 1674. 8. *. & auctius mutato titulo, ut nunc audiat *amenitates physice* Hamburg 1703. 8. *. Et si ad alium scopum hæc scripta sint, continent tamen pathologica, etiam practica. Acidum morborum

morborum causam facit, ipsius erysipelatis, calculi, pleuritidis. In calcinatis plantis non superesse easdem vires, quæ sunt in integris, & rutæ falem, in exemplo, præter rem in apoplexia adhiberi, tanquam cephalicum; ignem enim peculiare plantarum vires destruere. In acore, qui sit ignis, rerum latere principia, ab eo coagulationem esse. Nullos in corpore humano dari sales alcalinos, & bilem, quæ alcalina sit, defectu acidi prædominari, & febres ardentes facere. Italos vim ignis in compescendis ulceribus recte nosse, germanos male ignorare. Nitrum omnium salium principium est, & universalis medicina. Oleosis ubtinendum in dysenteria, in ulceribus. Putredo est ab acido, & pus est sanguis balsamico alcali destitutus, & ab acido corruptus: putrescentia etiam acidum spirant. Iis plumbum medetur.

EJ. *de procidentia uteri* Hamburg 1683. 8. *. ad chirurgiam pertinet.

RICH. BROWN *medica musica* Lond. 1674. 8.

MATH. ZIMMERMAN *suburbanum medicum* Einsidlen 1674. 12.

ADELBERTI TYLKOWSKY *disq. physica ostenti duorum puerorum, quorum alter est capite gigantis Wilnæ spectatus* Oliva 1674. 12. *. nempe hydrocephalus.

PAULI DE MINIS & ANTONII VINCENTII MAJOLI *galenistarum hypothesis adversus recentiorum placita confirmatio* Bonon. 1674. A. N. C. Dec. II. ann. 9. app. Contra fermenta & theoriam mechanicam.

EJ. *medicum igne non cultro necessario anatomicum esse* Venet. 1678. vel. 1679. 4. & in E. N. C.

J. a CHOKIER *de senectute* Leodii 1674. 4.

Orationes de fame & siti Tubing. 1674. 8. BOECL.

JOH. MALPETOET *praedictionum tertia de origine & progressu artis medicæ* Bonon. 1674.

JOH. WILLISII *de memoria naturali fovenda libellus* in collect. *de arte memoriae* Lipf. 1674. 8. B. BUN.

HENRICI MARTINI *medicina sanguinis styptica* Brig. 1674. 4.

§. DCCCVI. VARIIS NUPERI.

PAULI (alias SYLVII) BOCCONE Siculi, inde monachi, botanici & rariorum in Sicilia & Corsica collectoris, aliqua sunt opuscula.

Recherches d'observations naturelles Amsterd. 1674. 12. *. De lapide Bezoar minerali medicato, aut certe vulgo adhibito, adversus febres potissimum malignas, & pleuritides, cum medicorum testimoniis: de aliis terris medicatis.

EJ. *osservazioni naturali ove si contengono materie medico fisiche e di botanica* Bologna 1684. 12. *. Medicamenta aliqua. In peste Genuensi a. 1636. vesicatoria homines omnes tutos præstitisse, qui eo auxilio se muniissent; ea potiora esse, quæ a flammula Jovis vim suam habent, non a cantharidibus; sed etiam in malo curando conducere. In ægroto singulam pustulam vermem planum continuisse; malum sanatum esse inuncto hydrargyro. Aliæ scriptiones alexipharmacorum, emollientium, aliorumve adversus pestem remediorum. Ante nuperos de anulis ferreris ad crampum & vertiginem utilibus. Medicamenta sympathetica varia, vana, laudata. Medicamenta empirica & popularia. Sideritis arvensis glabra albo flore adversus atrophiam infantilem. Ad scrophulas emplastrum ex radice cyclaminis in oleo cocta. De acido & terris atque lapidibus, qui acidum frangunt. De antimonii usu & medicamentis ex eo præparatis. Mephitides & vapores venenati de terra sulfurea surgentes, in Umbria etiam aves neci dant. Post usum *petræ bezoardicæ mineralis* epidermis decedens. Cæterum pleraque in sequente opere repetuntur.

EJ. *musæo di fisica e di esperienze medicinali ragionamenti secundo li principii di moderni* Venez. 1697. 4. *. Post terræ motum siculum subnati morbi, etiam ani fistulæ, & spinæ ventosæ. Terræ alcalinæ medicinales variæ, in Italia inventæ, quas putat balsami vires habere: morbi, in quibus auxilio fuerint, sigillatim: etiam ad morbum hypochondriacum facere, & ad urinam cruentam. LUDOVICUS TESTI ejusmodi terram circa Regium reperit; fabulosa alia omitto. De terra Barenfi & pulvere *di chiaramonte* siculo, utraque in febre ardente & alias salutari. Iterum de *petra bezoardica minerali lamellata*, in febre pestilente utiliter propinata. De celebri illa terra Lucerina (di Nocera) De fungo (Cynomorio) sanguinem comprimente. De manna calabrina sponte stillante, & altera ex incisione manante. A duabus mannæ unciis quinquaginta sedes & funestus eventus. De tarantula corsicana, cujus morsus venenum habet: ei theriacam opponunt, & sudores cient, vel cucurbitulam fedi demorsæ adfigunt. De tarantula apula saltatrice, quam fabulam popularem duosque modulos expugnando veneno destinatos noster repetit. Exempla aranei Corsicani & fardi truculente mordentis. Variæ plantæ, quæ huic malo resistunt. Chamædryos infusæ potens vis ad rheumatismos. Morbus in Sicilia ex terrore nascens, de icteri nigri adfinitate, febrisve aut diarrhœæ. Volvulus certis temporum intervallis redeuns. Februm periodi: earum curatio, sic flatuum, vermium. Canem, qui a vipera demorsus intumescebat, præcipitem se in aquam dedisse, sic convaluisse.

EJ. *curiose Anmerkungen* Lipz. 1694. 12. *. Ex musæo experimentalis physico decerpta. De alcali vegetabili *sanatodos*, quo demorsa a cane rabido animalia curantur, tum febres & colica. De Rosæ eglanteriæ spongia (Bedeguar). Centauryo minori, aliis scriptionibus. Phthisis sanata. Stramonium etiam fues inebriat. A radice tithymali epithymi fructu subita mors. Cæterum mutata sunt nomina Cl. virorum, ad quos hæ epistolæ dantur, quæ numero sunt XXXIV.

EJ. *italianische erfahrne Arzneiquellen in lib. güldner Arzneyschaz* Edidit EM. KOENIG Basil. 1704. 8. cum aliis

BOIREL *observations sur les maladies veneriennes* Paris 1674. 12. ASTR. FALC.

EJ. nova editio cui accefferunt obf. *sur la verole & la panacée mercurielle* Paris 1711.

THIBAUT *cours de chymie augmenté du febrifuge de SYLVIVS d'un excellent emetique &c.* Paris 1674. 8. BUR.

P. GUIDE Med. Monsp. *observat. anatomiques faites sur plusieurs animaux au sortir de la machine pneumatique* Paris 1674. 12. *. In anatomicis dixi. Symptomata recenset, quæ ab aère exhausto in animalibus se extulerunt. Tumor potissimum universi corporis. Sanguis ex auribus erumpens. Spuma asperam arteriam replens. Varia impedimenta respirationis, eorumque remedia, venæ sectio, emeticum.

EJ. *traité de la nature du mal vénérien* ib. 1676. 12.

EJ. *expériences, sur la vertu du vin rouge pour guérir la rétention d'urine, avec quelques observations sur le quinquina* Lond. 1684. 12.

SERCY *instructions pour élever toute sorte d'oiseaux & traité sur les maladies des chiens.*

GEORG. BASIL. WITTIG *von Fürtreflichkeit beyder Gifstarzneyen der theriaca Andromachi und mithridatii* DAMOCRATIS Nurnberg 1670. 12. B. THOM. 1675. 12. WILL.

J. G. RIEMSCHEIDER *Bedenken von Viehseuchen* Quedlimb. 1674. 4. TR.

FIENUS *redivivus oder Arzneybuch die Blähungen und Windkrankheiten zu curiren* Stutgard 1674. 12. *.

JOSEPHI DEL PAPA medici Florentini, REDII discipuli.

EJ. *1. intorno alla natura del caldo e del freddo* Firenze 1674. 8. magis physicus.

EJ. *diff. de noxiis vi vernicis indici* Phil. Transf. n. 234.

EJ. *consulti medici* Rom. 1733. 4. 2 Vol.

EJ. *trattati vari fatti in diverse occasioni* Firenze 1734. 4. *. De vi venenata vernicis chinensis. In pullis illitum ulcera fecisse. Nonnullis hominibus a tractato vernice faciem & manus intumuisse cum pruritu & inflammatione. Cum pulli cuti vernix illita fuisset, ulcera fecit. De vaporum morbificorum in caput ex intestinis adscensu. Flatus in caput non posse adscendere, cæterum per nervos causam morborum sursum posse migrare. Contagia fieri particulis subtilissimis de corpore inficiente exhalantibus. Non posse secure pronuntiari, certas merces contagium

contagium nunquam perferre, & eorum corporum censum a mercatoribus nimium augeri. Rivus, qui in Hetruria lapidea crusta immersa corpora obducit, statu-
asque, nova marmorea, ejusdem formæ, vagina includit. De aqua salubri, quæ
Infanti (CAROLI III) possit bibenda curari. Lucerinam satis probat. Vina sa-
lubria. Consilium ad variolas hujus principis. Consilia nupera, post ea quæ
Romæ prodierunt. In temperamento calido & sicco suadet potionem aquæ nu-
cerinæ (Nocera). Sarsaparillæ decoctum ad gonorrhœam cum copioso potu
ejusdem aquæ nucerinæ. Asthma convulsivum: etiam hic redit aqua nucarina;
victus mitis & vegetabilis. In tussi convulsiva adolescentis eadem utendum
aqua, cum jure carniæ tenui, venæ sectione, pæoniæ radice. Ad vertiginem
cum frequente & contumaci tussi decoctum radicis Chinæ, & aqua nucarina,
& pæoniæ radix.

EJ. de *precipuis humoribus, qui humano in corpore reperiuntur* Leid. 1736.
8. *. Aliqua pathologica habet admista.

§. DCCCVII. DISPUTATIONES.

GOTTFR. SIGM. BIRNBAUM de *dysenteria* Leid. 1674. 4. *. Parisiis ab
aqua sapone corrupta oriri.

NICOL. RUYTER de *paralyfi* ib. 1674. 4. *.

ADRIAN DONKER de *pleuritide* ib. 1674. 4. *.

GEORG. OPHOVEN de *rabie canum* ib. 1674. 4.

J. TATUM de *febris* ib. 1674. 4.

GISBERT. VAN TOL de *gonorrhœa virulenta* ib. 1674. 4. *.

ADRIAN V. RUYMEN de *empyemate* ib. 1674. 4. *.

ARNOLD DE LANNOY de *mania* ib. 1674. 4. *.

JACOB D'OUTRELEAU de *pleuritide* ib. 1674. 4. *.

J. MOEBIUS de *asthmate* ib. 1674. 4. *.

G. T. RADEMACHER de *arthritide vaga scorbutica* ib. 1674. 4.

U. KERMAN de *empyemate* ib. 1674. 4. nisi male legi.

HERMAN BRUYNSTEEN de *inflammatione* ib. 1674. 4. *.

LAURENT. V. GAASBEK *positiones ex universa medicina desumptæ* ib. 1674. 4. *.

J. FRID. GIESELER de *calculo vesicæ* ib. 1674. 4. *. Arteria lienalis top-
hæa, & coronariæ lapidescenti acerosus lapideus circumnatus; calculi vesiculæ
felleæ

felleæ ad minimum 120. per alvum egesti. In femina ulcus renis plurimum puris quotidie fundens.

PHILIPP FERDIN. *van der VEEKEN de angina* ib. 1674. 4. *.

GEORG. ARCHIBALD *de catarrhis* ib. 1674. 4. *.

ABRAH. KINKHUYSEN *de chylofi* ib. 1674. 4. *.

J. SALOM. HATTENBACH *theses medicæ ex universa arte depromptæ* Helmstatt 1674. 4. *.

HERM. THEOD. TEICHMEYER *avi uxoris meæ, de hydrope ascite* Erford. 1674. 4. *.

EJ. *memorabilis relatio de fetu tubario nunc non est ad manus.*

GOTTFR. THEOD. RADEMACHER *§ arthritide vaga scorbutica* Jen. 1674. 4. RIV.

GOTTFR. BEYER *problemata circa arteriotomen* Jen. 1674. 4. *.

EJ. *erotematum medicorum de peste Decades IV.* ib. 1674. 4. RIV.

EJ. *de hemicrania* ib. 1674. 4. RIV.

HENR. RUMPEL *de inedia quorundam hominum diuturna* Lipf. 1674. 4. *.

PANCRAT. WOLF *de ictero* Altdorf. 1674. 4. PL.

EJ. HIPPOCRATIS *regula de februm crisis per abscessus, erysipelata* &c. Hall. 1705. 4. RIV.

EJ. HIPPOCRATIS *cautela exemplo Halicarnassensis super venæ sectione intempestiva in phrenitide* & *delirio febrili* Hall. 1706. 4. *.

EJ. *Hippocratica προεξουκλισης declarans orgasmum purgantia in febribus acutis intempestive urgentem* Hall. 1706. 4. TR.

EJ. *de insomniis* Hall. 1707. 4. HAENEL.

EJ. *auri fulminantis defensio, purgantis in febribus acutis propter orgasmum tempestivi, tutissimi* Hall. 1707. 4. *.

EJ. *disp. secundum Hippocratem opinionum medicorum insomnia adnotantur* Hall. 1707. 4.

EJ. *Tractätgen vom Podagra* . . . 1679. MENZ.

GOD. SAND Professor Regiomontanus *de menocryphia* Regiomont 1674. 4. *.

EJ. *de fungo cerebri* ib. 1700. 4. * & *in nostris thesib. chirurgicis utilis adnotatio.*

EJ. *varus ventriculi abscessus* ib. 1701. 4. *. puris octo in abscessu libræ, ventriculus lardofus.

EJ. *de effetarum lactatione* ib. 1701. 4. cum exemplo.

HENR. NICOLAI *de lienis obstructione & reseratione* Altdorf. 1674. 4. *.

GEORG SIGISM. BETZ *de phthisi* ib. 1674. 4. PL.

ALBERTUS BENOIT medicus Bernensis *de dysenteria* Basil. 1674. 4. CARRERE.

CAR. CHRISTOPH, EISEN *de comate somnolento* Basil. 1679. 4.

FRANC. PARIS *de tribus consiliis medicis* ib. 1670. 4. *.

VALENTIN HÜBNER *de Tarantismo* Argentor. 1674. 4. *.

FRID. SCHILLING *de approbatione medicorum* ib. 1674. 4. PL.

CHR. FRID. GRUBER *de stranguria* ib. 1674. 4. *.

LUDOV. v. HAMMEN *curriculum medicum Monspelienſe pro doctoratus gradu* Monſp. 1674. 4. ASTR. Tertia quæſtio eſt. E. in curanda lue venerea hydrargyrum guajaco præferendum.

GAB. DACQUET & REN. CHAUVEL *E. venus hystericarum medela* Paris. 1674.

CL. BERGER & NIC. DE JOUVANCI *E. calidiori impeditoque corpori non metallica sed simplex aqua* ib. 1674.

CL. BIENDISANT & FR. AFFORTI *Non E. pleuritidi saphena sectio* ib. 1674.

J. CORDELLE & CL. MARILLIER *E. cephalæ venarum jugularium sectio* ib. 1674.

DOM. DE FARCY & NIC. PELLETIER *E. paralyſi ſudorifera* ib. 1674.

J. FERRAND & CL. MARILLIER *E. ad vitam bene ſalubriterque ducendum aqua vino præferenda* ib. 1674.

CAR. MARTEAU *An E. ex morbo convalescentibus panis ſpuma cereviſiæ fermentatus ſalubris* ib. 1674.

ANT. LE MOINE & GERM. PREAUX *E. jejunium quadrageſimæ ſanitati innoxium* ib. 1674.

GUID. CRESC. FAGON & NIC. RAVEAU *E. febricitantibus accomodatior diluti in aqua panis, quam carnis elixæ ſorbitio* ib. 1674.

J. DE BOURGES & MARC. ANT. HELLOT *E. non ſtatim a cena ſomnus* ib. 1674.

GER. PREAUX JUN. & J. B. REN. MOREAU *Non E. ex capillis certum de temperamento judicium* ib. 1674.

§. DCCCVIII. DIARIA AD A. 1675.

Ad PHILOS. TRANSACTIONES n. 101. IOHNSTON calculos in vesica bubula ducentos auri ad modum nitentes reperit. Ab aqua forti solvebantur.

CHRISTOPH. SAND margaritas esse animalis ova retenta nec egesta.

N. 103. JOH BEAL de utilitate salis communis in conservanda ovium valetudine, curandisque morbis. Antimonium crudum ea animalia faginat.

N. 106. Medicus anonymus de virgine, quam vulgo pro gravida habebant, quæ demum, cum obiisset, hydropse visa est laborare in tunica cellulosa peritonæo circumjecta, quod idem mire crassum erat.

N. 109. de infante trimestri, sanguinem reddente per nasum, sudorem capitis, poros manus, pedesque.

§. DCCCIX. VARII AD A. 1675.

PHILIPP. JACOB SCHOENFELD medici Ingolstadiensis de nosologica Ingolstatt 1675. 8. BOECL.

EJ. *Tractat von dem Kinderwehe Fraiss und Hinfallen nebst eilf Regeln an die Hebammen* ib. 1675. 8. *.

EJ. *Synopsis medica super pharmacopœam augustanam pro præcipuis corporis humani adfectibus alphabetico ordine acc.* HIPPOCR. jurjurandum ib. 1677. 8.

EJ. *Historiarum enarrationum & curationum cum annotationibus theorico practiciis* L. I. Ratisbon. 1681. 8. *. Quinquaginta quatuor historiae morborum & curationum. Dira arthritis duabus cucurbitulis superata. Vehemens dolor ventriculi a verme erucæ non absimili, hoc vomitu rejecto sublatus. Mictio cruenta sanata data terebinthina cum mollientibus & cicerum jusculo cocta. Variolæ retrogradæ (ut videtur) suborta anxietate, vomitu, & clystere laxante revocatæ. Senex impotens quotidie sumtis decem cantharidum granis, sanguinem mingebat, neque bene medicus terebinthinam symptomati opposuit. Febris tertiana gravis cum vomitu & alvi fluxu in paroxysmo, venæ sectione: alvo ducta, salibus mediis sanata.

THOMÆ MEERMANN v. SCHÖNBERG *consultationes & responsiones medicæ ope FRANCISCI IGNATHI THIERMAYER ex variis M. Sc. conquistæ, latine versæ, adnotationibus & remediis auctæ* L. VIII. Ingolstatt 1675. fol. EJ. propria consilia, & undique collecta, etiam ex Italia.

NICOLAI FRANCHIMONT a. FRANKENFELD Prof. M-d. *Primar nexus Galeno Hippocraticus de passione hypochondriaca* Prag 1675. 4. PL. alium titulum lego. *Theses medicæ auctoritatibus Galeni & Hippocratis imixas* Prag 1675. 4.

EJ. *lithotomia medica s. tractatus lithontripticus de calculo renum & vesicae* Prag 1685. 8. *. In chirurgicis diximus, sed medici mere argumenti est. Nihil autem propriæ lucis argumento adfundit: credulus ligno nephritico egregiam adversus calculum vim tribuit, etiam vitro trito, mille aliis absque ullo experimento suo medicamentis. Credulus idem in destillando oleo vitrioli dulci fermentem in retorta apparere scribit.

J. FRANCISCI SICLENSIS volumen *de rebus medicis, quæ sunt in quotidiano usu & quas debent perfecte callere medici & pharmacopœi* Venet. 1675.

Brevis ad materiam medicam in usum philiatrorum manu ductio Lipsi. 1675. 8.

§. DCCCX. J. MAURITIUS HOFMANN.

MAURITII Fil., Professor per multos annos Altdorfinus, plurimas disputationes edidit. Olim per errorem ei patris aliqua scripta tribui, quæ non poterant nostri esse, qui a. 1657. neque prius, natus sit.

EJ. *de paroxysmis frequentioribus & vehementioribus s. febrilibus, asthmaticis, epilepticis, colicis & hystericis* Altdorf. 1675. 4. *.

EJ. & AYRER *de differentiis alimentorum & medicamentorum* Altd. 1677. 4. *.

EJ. *de aëroteria s. microcosmi æolia* 1680. 4.

EJ. & CRAMER *ager asthmate laborans* 1681.

EJ. *de carie ossium* 1681. 4. *.

EJ. & ZOLLIKOFER *de dolore in genere* 1682. 4. *.

EJ. *linguæ status naturalis & præternaturalis* 1682.

EJ. & KORNMANN *de anorexia* 1685. 4. *.

EJ. *de cuticula & cute* 1685. 4. *. cum earum morbis.

EJ. *de medicamentis martialibus* 1685. 4. *.

EJ. *de odoramentis & suffumentis* 1686. 4. *.

EJ. *de pericardio* 1690. 4. *. cum historia morbosa.

EJ. & UNZELMANN *de salivatione mercuriali* 1692. 4. *.

EJ. *de aere morbifico* 1694. 4. HE.

EJ. & MELCH. CONRADI CRAMER auctoris, *diluvium microcosmi particulare de hydrocephalo* 1695. 4.

EJ. *ptarmographia physiologico pathologico therapeutica* 1710. 4. HE.

EJ. *sciagraphia methodi medendi primis designata lineis* 1713. 4. *.

Ex *disputationibus* XX coaluerunt *disquisitionis corporis humani anatomico pathologicae specimina* XIII. Nurnberg. 1713. 4. *. Partes corporis humani describit, deinde earum morbos exponit, collectis adnotationibus bonorum scriptorum usus, etiam nonnullis suis, ad RIOLANI fere modum & MOLINETTI.

EJ. *syntagma pathologico therapeutico ad J. HARTMANNI praxin chymiatricam cum adnexis prolusionibus de selectu remediorum* Norib. 1727. 4. Lipsi 1728. 4.

EJ. *διατριβῆς praxeos chymiatricæ* HARTMANNI Lipsi. 1725. fol.

EJ. *Institutiones medicæ* 4.

EJ. *acta laboratorii Altdorfiensis*, etfi plurima feterunt ad medicamentorum cognitionem, alias tamen dicentur.

Epistolæ aliquæ cum SCHELHAMMERIANIS.

Multa etiam habet in E. N. C.

ID. E. N. C. *Dec. II. ann. III. obs. 26.* A venæ sectione synoviae fluxus cum febre hectica, stypticis & plumbeis suppressus; ulcus, ut puto, vasculi lymphatici.

Obs. 27. Sudor sub axillis a corporis exercitatione, accurate miniatus.

Ann. IV. obs. 154. in puerpera magna & periculosa uteri hæmorrhagia.

Ann. V. obs. 207. Amnios humana hydatidibus plena.

Obs. 208. Spina bifida, plena humore limpido coagulabili, aperta parvo ostiolo, & feliciter sanata, adstringentibus impositis.

Obs. 209. Puella fugere impos, quod obstetrix pollice reprimente umbilicum læsisset.

Obs. 220. in meliceride supra aurem capillorum glomer.

Ann. VI. obs. 164. partus repetitus hydatidum.

Obs. 166. noctu vena cephalica manus rupta, cum insigni hæmorrhagia, & post aliquot menses sanguinis per os & anum funesta rejectio, manifestum plethoræ documentum.

Ann. VII. obs. 243. quantum video internis medicamentis sanatus testis tumidus.

Obs. 244. post dolorem sub dextro hypochondrio calculi biliosi per alvum egesti.

Obs. 246. cartilago primipararum ossibus pubis interposita mollis & spongiosa.

Ann. VIII. *obs.* 186. puer aquis merfus sponte ad vitam rediit; cum subnatæ essent convulsiones, tamen restitutus.

Obs. 188. Acini hepatis gallinacei lapidei.

E. N. C. Dec. III. *ann.* I. *obs.* 139. Ex vociferatione vomitus sanguineus sanatus.

Ann. II. *obs.* 207. Paralysis scorbutica etiam cum sensu partim diminuto, partim sublato, calidis & lignorum decocto sanata.

Ann. III. *obs.* In femina hysterica convulsiones & varia mala demum superata. Fæces alvi acidissimæ (melle ufa fuerat).

Obs. 157. in viro scorbutico dolor brachii vehemens & mors apoplectica.

Obs. 158. in femina hysterica cephalæa vehemens, convulsiva, & tertio die invalescens, absorbentibus medicamentis (ex hypothæsi) superata.

Ann. IX. X. *obs.* 58. In fulgurati cadavere nulla fere læsio adnotata.

Ann. 59. Ulcus inguinis saniosum, utero insonte. Tumores in abdomine steatomatici & hydatici; in pectore hydrops.

Obs. 60. decedentes per diarrhœam pelliculæ, quas noster pro muco coacto habet.

Obs. 176. Spina ventosa, de qua officula deciderunt, etiam femoris particulæ, tamen ut ambularet.

Cent. IV. *obs.* 109. Pila in ventriculo damæ.

Obs. 3. Placenta vesicularis multorum sanguine decedens.

Cent. VI. *obs.* 44. Pessus crusta lapidea obductus.

Obs. 45. cum multi pili cum lotio emingerentur: calculus vesicæ pilis circumvolutus.

Obs. 46. a quatuor baccis mezerei hypercatharsis.

Obs. 47. Mola polyposa cum sanguine expulsa.

Cent. VIII. *obs.* 27. in femina tabida mors subita. In rene abscessus, alius in aortæ sede; in utero & in glandulis mesentericis scirrhi; ovarium purulentum.

Obs. 28. ante arthritidis invasionem dolorifica contractio musculorum Psoæ & iliaci interni.

Obs. 29. a lapsu epilepsia funesta, cum os frontis fissum esset.

Obs. 31. in parotide tumor & scirrhosus & œdematosus.

Cent. X. *obs.* 28. Amaurosis ex oculi vulnere sanata.

Obs.

Obs. 32. ab infuso pomi colocynthidis hypercatharfis.

Vol. I. obs. 98. in hydropico scirrhus in pancreate & in hepate bullæ aquæ limpidie.

Obs. 99. Ischias emplastro subito sublata.

Obs. 100. Cachexia sanata, etiam recidiva.

Obs. 213. Hydrops in ipso pulmone uberius descriptus.

Obs. 214. Foveolas variolis succedentes evitari aut deauratis, variolis aut plumbeo unguento illito.

Obs. 99. Ischias subito emplastro sublato.

Obs. 100. Cachexia sanata, etiam cum recidiva rediisset.

Obs. 213. Hydrops ipsius pulmonis uberius descriptus, tussis sicca perpetua, anhelitus difficilis, gravitas, febris. absque fluctuatione.

Obs. 214. a linimento lithargyrato impediendi variolarum foveolas aut illito unguento plumbeo.

Ad prelum aliqua præparaverat. Notas ad monita Waldschmidii, sciagraphiam institutionum medicarum, Pauli Barbette chirurgiam.

Vita viri reperitur in E. N. C. *Vol. II.*

§. DCCCXI. URB. HIAERNE.

URBANUS HIAERNE Archiater Sueciæ & Provinciæ Præfectus *Landhöfding* chemicus. IDEM apud Birch T. III. p. 5. agit de fuscitandis submersis. In Finnia post triduum submersos convalescere. Aquam omnino in pulmonem recipi periculum vero superesse, ne æger sanguinem vomat, certo periturus. Magno labore hominem submersum in dolio convolvunt, ut aqua liberent. Convalescentes stupidos fere manere. Exemplum hominis post triduum sub aquis transactum servati.

In E. N. C. *Ann. IV. V.* *obs.* 166. Hydropicus ut putabatur, cui medicus quadraginta grana gummi guttæ dederat, a morte compertus est, enormi in mesenterio tumore laborare, glandulas ventriculi tumidissimas habere.

Idem a. 1683. Holmiæ 8. edidit *lilla wattu pröfware* sive acidularum Sueciæ descriptiones, cum sanationum testimoniis.

Ejusd. de xylobalsami usu & virtute Stockh. 1711. 8. 1720. 8. Arcanum balsami vendebat.

EJ. *analysis lichenis islandici* Holm 1744.

EJ. epistolæ ad SCHELHAMMERUM.

EJ. *de aquis medicatis in Medeby*, primo in Suecia cognito fonte acidulo.
Earum

Earum utilitatem a. 1678. detexit, quas Regina potaverat, quibus etiam gibbus sanatus fit.

EJ. *brevis manu ductio ad fontes medicatos, & aquas minerales solerter investigandas, rite probandas, ex arte adplicandas* Holm. 1707. 12. *. In usum Norvegiæ. Primus in Suecia chemiæ accuratiori se dedit, multum LISTERUM imitatus sal calcareum & natrum in acidulis detexit. Aquas in septentrione non minus bonas esse, quam in australibus regionibus. Alii fontes Sueciæ, quos Noster descripsit. Conditiones acidularum. Limpidas esse, loco provenire elato, infecta non ferre, intra noctem non turbari, odore esse sulfureo penetrante, valde leves, bullulas fundere, absque noxa copiose bibi, meliores esse, quæ lotium cient; quæ alvum deponunt, eas saporem & odorem facile mutare. Dari & subdulces lacteolas aquas: dari & elementis conspicuis non divites, & tamen in medicando efficaces. Non diminui per æstivos calores. Meliores esse, quæ cum gallis colorem faciunt purpureum; deteriores quæ nigrum, mere ferreæ. Reagentia, quæ vocantur, parum in vulgus eo ævo nota. Qui morbi, quibus ab elementis superentur.

Acta Chemica holmiensia recusa Holm. 1753. 8. *. cum notis WALLERII. Tomus I. in chemicis dicitur.

In *tentaminum chemicorum in laboratorio holmiensi peractorum* Tomo II. Holm. 1753. 8. *. Farmicarum acorem, deinde salem volatilem alcalinum, duosque liquores intermedios describit. Salem volatilem ab igne formari, neque prius adfuisse contendit. Vires laudat analepticas. Analyse numerosæ plantarum alias dicendæ, & de alcali fixo in corporibus præexistente. De acore universali aeri salubritatem præbente, unde Fahlunensis aeris bonitas, & incolarum longævitæ.

§. DCCCXII. LUCAS SCHROECK Filius.

LUC. SCHROECK jun. Præses Academiæ N. Cur.

EJ. *de moscho* disputatio SCHENKIO præside, nostri ut puto, opus est.

EJ. *dispensatorii augustani vindicatio* Augsp. 1673. 4.

EJ. *pharmacopœa augustana restituta s. examen animadversorum in pharmacopœam augustanam & mantissam* ZWELFERI Aug. Vind. 1675. 4.

EJ. *defensio pharmacopœe augustane adversus* F. HOFMANNUM, PHILONEM NASTURTIUM & SCHMUZIUM Aug. Vind. 1675. 4.

EJ. *pharmacopœa augustana renovata* ib. 1684. fol. 1695. fol. 1715. fol.

EJ. *memoria Welschiana s. Historia vitæ* G. H. WELSCHII ib. 1678. 4. *.

EJ. *Hygieja augustana s. memoria secularis collegii medici augustani* Aug. Vind. 1682. 4. *. Nomina omnium, & de vita OCCONIORUM atque GASSERI,

EJ. *continuatio progressus Academia naturæ curiosorum* Nurnb. 1689. 4. *.

EJ. *calculi equini* E. N. C. ann. IV. V. obs. 167.

Ann. IX. X. obs. 92. In fene calculoso, ut putabatur, nullus in gangrænosa fella vesicula calculus repertus, sed ren alter totus consumptus.

Obs. 93. Homo a volvulo extinctus; pars intestini ilei gangrænosa, valide supra stricTURAM dilatata.

Obs. 165. bufo per ulcus excretus.

Dec. II. ann. II. obs. 13. Ren & ureter urinâ turgidi, cum iste ureter ad vesicam clausus esset.

Dec. II. ann. III. obs. 13. In farcocele suppurata officulum multis eminentiis asperum, eo extracto vulnus clausum.

Obs. 20. a catarrho hydrocele, cataplasmatibus & catharticis sanata.

Ann. IV. obs. 173. Pila cortice lamellato lapideo, in cervicapra.

Obs. 174. in capra podagra & exostoses.

Obs. 175. Raphani esu sanatum asthma siccum, convulsivum.

Ann. V. obs. 246. Amaurosis. A morte ventriculi cerebri plurimo limpido liquore repleti.

Obs. 247. Purgante valido medicamento ejecta materia fœtida, sic amaurosis sublata.

Ann. VI. obs. 240. Urina retenta, die nono spiritus salis usu liberata.

Obs. 241. & die duodecimo sale succini cum cataplasmatibus.

Ann. VIII. obs. 232. Ex dysuria tabidus: corpore exsanguis: renes pure ebrii, vesica exulcerata, calculus, quem expectabant, nullus.

Obs. 233. Saccus enormis lamellatus & hydatides variæ molis; uterus sanus.

Ann. IX. obs. 230. post immanes capitis dolores futuræ capitis discesserunt. Malum tamen sanatum est.

Dec. III. ann. I. obs. 165. Hydrops, fluxus hepaticus, mors. Vesicula fellea inanis, in hepate steatoma.

Obs. 226. tumor enormis brachii.

Obs. 227. Incisio ischuria defuncti: vesica lotio distenta, ostium a calculo obturatum, tum a glandula prostata duriori.

Ann. III. obs. 188. In tabidæ pulmone tubercula & vesiculæ pus fundentes, ulcera, calculi.

In appendice adfert de morbis in Germania epidemicis a variis sodalibus communicata VALENTINO, HARDERO, GAHRLIEP aliis. Breviter omnes.

Sic ad a. 4 epidemia catarrhalis, deinde erysipelacea, & malæ variolæ.

Ib. *obs.* 115. Caput enorme hydrocephalicum.

Obs. 117. de miraculoso BUTLERI lapide aliquæ historiæ. Qui eum vendiderit Pseudo Helmontius. Vitriolicæ erat progeniei.

Obs. 118. tabidus, cui vomica pure plena, simile quid in pericardio.

Ann. V. VI. *obs.* 147. In colica convulsiva valde dolorifica cum alvo obstructa, hydrargyro vivo sex diebus continuis deglutito, demum alvus liberata, malum sublatum.

Obs. 299. ex alvi obstructione longa, sumptis frustra pilulis, mors, etsi alvus reserata fuerat, dato hydrargyro & clysteribus; eo enim malo recidivo æger periit. Colon in immensum dilatatum, & in ileo scybalæ plurimæ, & una hydrargyrus. Denique tumor in recto intestino mortis causa.

In *appendice* constitutio epidemica Augustana. In variolis, contra nostri spem, hæmorrhagia narium innocens. Febres intermittentes cortici peruviano cessuræ, etsi noster doses nimis exiguas nominat. Febres petechiales minus funestæ, quibus noster theriacalia & antidotos opponebat. Inde constitutio anni 1698 Adjectæ Basiliensis HARDERI perbrevis, G. CASIMIRI GAHRLIEP. S. S. ANHORN. CAR. RAYGER.

EJ. epidemiarum in Germania historia pro a. 1699. 1700. Angina notha hiberna, Febris hecticæ similis. Ætate petechiales multis hominibus funestæ. Sub autumnum diarrhœæ, etiam occidentes. Initio 1700 asthma infantibus funestum. Ætate iterum febres petechiales, etiam cum vermibus. Una prodierunt C. GAHRLIEP. J. JAC. HARDER. RUD. JAC. CAMERAR. AMBR. STEGMAN epidemiæ.

In *Dec.* III. *ann.* 9. 10. *Appendice* iterum Constitutiones epidemice Augustanæ ad a. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. Dysenteria facile cedens adstringentibus, opio. A. 1701. Febris petechialis multos mortales occidit, icterus etiam frequens sæviebat, tunc dysentericæ, qua & ipse auctor laboravit.

§. DCCCXIII. VARIÏ.

Nescio quo reponam JOHANNIS LOCKE opera, medici, *Sydenhamii* amici, cujus etiam consiliis GUILIELMUS III. (a) usus sit, non quidem valde clinici.

In ejus l. de educatione puerorum, sæpissime recusò, consilia medica reperiuntur

(a) *Phil. Transf.* n. 43, si recte lego.

riuntur ad CELSI fere saporem, ut dure naturam tractare doceat. Nuper recusus est Lond. 1772. 8.

In *Phil. Transf.* n. 230. de cornubus etiam ad quatuor unciarum longitudine ex digitis productis: Alia concrementa cornu de dërso manus. Radix unguis fenfit, ungula animalis infenfilis est.

GONZALO BUSTOS de OLMEDILLA de *monstro horrible de la Gracia mortel ennigo del hombre* Lisboa 1675. 8. C. de V. Videtur in HIPPOCRATEM scriptum esse, barbaris auxilium negantem.

MICHEL TOGNI *raccolta delle singolari qualita del caffè Venez.* 1675. 12. *. Miras narrat sui potus virtutes: in Turcia ob ejus potus frequentiore usum podagram, calculum & hydropem ignorari. Inserta est DOMINICI MAGRI epistola anni 1667. Romæ edita a. 1671. cum epistola medici Ragusini.

EUGENII MICHETI *lexicon botanicum* Rom. 1675. 12. SEG. ob vires medicatas.

GUERIN *methode d'élever les enfans, selon les regles de la médecine, regime de vivre des vieillards, & un traité de la goutte* Paris 1675. 8. BUR.

NOEL FALCONET longævi medici, *la methode de M. de Lucques sur la maladie de Madame du Gué* Lyon 1675. 4.

EJ. *système des fievers & des crises selon la doctrine d'Hippocrate, des febrifuges, des vapeurs, de la goutte, de la petite verole, de l'éducation des enfans, de l'abus de la bouillie* Paris 1723. 8. *. Grandævi fenis labor, HIPPOCRATEM ardentem admirantis. In febribus despumatione aliqua heterogenei quid de sanguine expelli. In febribus malignis in aere virus esse: mutato loco sanatos, qui jam principia mali fenferant, capitisque dolorem. Theoriam acidam secutus, hic sales dat volatiles. Se hominem fuscitasse, quem jamjam erant sepulturi. In gravidarum & puerperarum morbis venam pedis absque ullo metu fecat. De alendo infante, absque pulte & absque lacte atque nutrice. In morbillis ad liberandum pulmonem venam fecat. In variolis fermentum esse, ut noster satis Chinenfibus adfentiat, qui id fermentum in ultimis guttulis sanguinis funiculi umbilicalis quærunt. Vidit, & sæpe, variolas die 21 redeuntes. In magna febre venam fecat, etiam in octenni puero; & undecies cum spiritus difficulter traheretur. Jus carniū dabat, cum parvo pulsu jus viperarum, ipsumque in deterrimo casu salem viperinum. Anodyna rejicit. Contra variolarum inoculationem. In febribus intermittentibus primus in Gallia pater auctoris corticem dedit; in pertinacibus febribus & quartanis dat emeticum, ita recidivas am putat. In asthma venam fecat, dat diluentia, viperarum jus, marrubium, jubet petum manducare. Quæ calculos quadrangulares sputo reddebat. In peste contagium non nisi ex proximo inficere, per vestes, lanas; sic phthisin: per exempla. Contra vermiculorum theoriam. Pater in peste viperis utebatur, non vero theriaca, ob opium admistum. Causas ex-

plicat ex HIPPOCRATE *de morbis*, neque tamen dies criticos perinde metuit, nam venam fecat & purgat præfente orgafimo: & in rege venam pedis fecari juffit. Malum hyftericum effe a glandularum obftructione, iftifque tumoribus reffectis fæpe tolli.

SEIGNETTE fratres fuerunt, prior medicus Rupellenfis, alter pharmacopola. Hi cum ex foda mite medicamentum purgans præparaffent, plufculis libellis inventum aut propofuerunt, aut defenderunt, neque enim revelarunt, etfi fcriptio nunc vulgo nota eft.

*Les principales utilités & l'ufage le plus familier du véritable fel polychrefte de M. M. SEIGNETTE Rochelle 4. **. Modus ut quisque pro ætate a tenera retro infantia tuto eo medicamento utatur. Suum falem novum effe. Non effe falem vulgarem polychreftum ex fulfure paratum & fixo alcali. Analyfes fui & fpurii falis. Sui excellentiam Rupellæ vulgo notam effe.

*La nature, les effets, & l'ufage du fel alcali nitreux de M. SEIGNETTE apothicaire 4. **. Ejus dofis ad 18 grana definitur, ejus utendi modus. Ad indigefiones ventriculi, ad alia mala valere.

*La nature, les effets & l'ufage du fucre de mars de M. SEIGNETTE 4. **.

*EJ. le faux fel polychrefte, les utilités de la poudre polychrefte du dit & apologie de fon fel polychrefte, par un médecin la Rochelle 1675. 8. **.

NICOLAI LEMERV inter priores chymicæ feftæ inftauratores, tamen ut in pharmaceuticis fere fe contineret & nimium admifceret ratiocinii, & in paucis corporibus indagandis laboraret. Prima editio *du cours de Chymie* eft Paris 1675. 8. aliæ 1677. 12. 1679. 12. 1682. 12. 1683. 12. 1690. 12. 1701. 8. Avign. 1751. 4. Bruxelles 1747. 8. Alias fuo loco dicemus, & de BARONIANA feorfim agemus. Coram nobis eft undecima Leid. 1716. 8. *. cum titulo *cours de Chymie, ou manière de faire les operations qui font en ufage en médecine*; Medicamentorum ergo præparandorum modum docet, dofes virefque medicatas; has nimis liberaliter ornat. Monita fua ad encheirefes adfpergit. Interfperfit adnotationes nonnullas proprias, ut muris a fcorpio enecti, quem ipfum alius mus devoravit, nihil inde mali paffus; Fraudes operarum: qui pro abfinthii fale veneat, totum alium effe, exque alumine & nitro mifceri. Experimenta phofphori, novi tunc quidem inventi.

EJ. Dictionnaire des drogues fimples Paris 1698. 4. 1714. 4. 1737. 4. cum acceffionibus filii LUDOVICI & ANTONII de JUSSIEU & Rotterdam. 1727. 4. *. Venet. 1751. fol. Germanice Leipz. 1721. fol. Medicamentorum fimplicium defcriptiones, dofes, vires medicatæ, vulgata fere omnia.

EJ. pharmacopée univerfelle, contenant toutes les compositions de pharmacie qui font en ufage en médecine avec un lexicon pharmaceutique Paris 1698. 4. 1748. 4. 1754. 4. *. 1759. 4. Haag 1763. 1764. 4. & Amfterd. 1716. 8. 1740. 8. 1729. 8. Italice

Italice Venet. 1720. f. In principio generalia aliqua, lexicon vocabulorum in pharmacia usitatorum. Inde vulgares pharmaceuticæ operationes secundum formas medicamentorum, encheireses, exempla, præparationes inde medicamentorum simplicium celebrium, formulæ.

EJ. *traité de l'antimoine, contenant l'analyse chymique &c.* Paris 1707. 4. *. Paulo laboriosius opus, quam vulgo eo ævo scribebatur, ut omnia antimonii mensura: exponeret, doses & encheireses expenderet Medicamentariam vim passim ad propria experimenta describit. Esse tamen quibus crudum vomitum movet: aquam cum eo metallo decoctam nihil facere, cum acidulis tamen mistum fermentum calefacere. Sulfur auratum ex blandissimis esse emeticis. Pilulæ antimonialia non purgant, nisi deorsum & fragmentum sumtum plus facit, quam integra pilula.

EJ. in *histoire de l'Acad. des Savans* 1701. de infante quinquemestri, perpetuo cæruleo fudore lintea tingente.

Alius est medicus HEMERI Burdigalensis, in *Zod. Gallico* sæpe citatus, cujus est *Récueil de secrets & curiosités de la nature* Lego alium titulum *Récueil des plus beaux secrets de médecine pour la guérison de toutes sortes de maladies* Paris 1676. 12. 1713. 12. 2 vol. 1737. 12. 4 vol. 1741. 12. 4 vol. B. Bot. I. p. 580.

J. CHARPENTIER *de l'état présent de la chirurgie . . des abus qui se commettent dans la médecine* Paris 1675. 12.

Der sorgfältige Medicus, oder Anweisung wie ein jeder sich selbst nöthige Medicinmittel verschreiben kann Osnabrugg 1675. 4.

SEBASTIANI AIBINI V. D. M. *Bericht und Handgrif wie man mit den Personen so in äußerster Wassersgefahr gerathen umgehen soll . . .* 1675. 8. *. quæ secunda est editio. Ut aqua exprimatur, debere corpus hominis submersi alterne ita comprimi, ut respirationem imiteris. Convalescens ne in dorsum reclinetur. Vomitus cieri inferto digito. Exempla aliquarum fanationum.

Ordnung des collegii medici u. der Apotheker Strasburg 1675. fol.

Consilium wegen der epidemisch oder recht bizigen Fiebern 1675.

Kurzes Regiment u. Instruction wegen der in der Nachbarschaft sich ereignenden Seuche der rohten Ruhr M 1676. 8.

HENRICI CELLARII *Bericht vom Scharbok* Halberstatt 1675. 12. *. Calidus scorbutus datur & frigidus. Inter viscera plurimum peccare lienem, tum pancreas, cujus succus præter naturam acerbus reddatur. Medicamentum ex lumbricis sæpe profuisse, sed alias tamen nocuisse, cum sudorem nimium cieat. Herbæ antiscorbuticæ.

EJ. von vermeinter Mutterbeschwerung ib. 1677. 12.

PETER BURGER *candidatus chirurgiæ* Königsberg 1674. 8. Hanover 1692. 8. aliquatenus huc facit.

J HUBERT'S *corner stone towards building of a new college that is to say a new seat of physicians in London* Lond. 1675. 4. HALL.

. . . . TRYER *daughter of THOMAS O DOUDE Vindication of the woman's physician being a vindication of THOMAS O DOUDE physician and chemist against the calumnies of HENRY STUBBE* Lond. 1675. 8.

FRANCISCI van STERREBECK *tonneel der campernaljen* Antwerp. 1675. 4. 1712. 4. *. Collectanea quidem, proprias tamen etiam historias habet infortu-
norum ab usu fungorum ortorum. Inde vomitus, diarrhœa, sopor, & mortes,
aut tarda convalescentia. Tres alii vehementissime ægrotaverant, ut tamen fervari
potuerunt. Passim alia ad plantas venenatas adnotat.

EJ. *horti cultura* Antw. 1682. 4. 1712. 4. *. in qua & aliæ arbores semper
viventes tractantur. In botanicis dictus est. Indoctus omnino, qui HERODIANUM
de imperatore CONRADO scripsisse dicit.

§. DCCCXIV. DIARIA ad a. 1675.

In *Phil. Transf.* n. 112. J. SWAMMERDAM de volvulo ex rupto mesen-
terio, quod intestinum ileon strangulabatur ad funiculi modum.

N. 117. JESSOP de mephitide fodinarum metallicarum. Prima species morta-
les extinguit; altera grato odore est; tertia in lacunari cuniculi quasi suspensa,
si diffiluerit fossiles enecat, quot quot in vicinia mali fuerint.

BERNHARDUS BELOW *Suecus*.

Obs. 22. *Herbæ vermicularis* (Sedi acris) manipuli octo in cerevisiæ vete-
ris libris octoginta coquantur, ut aqua ad dimidiam consumtur, ejus decocti quo-
tidie aut alternis diebus de duas quatuorve uncias, & vomitu excitato scor-
butum superabis. Multa exempla sua adducit: ulcera etiam scorbutica extus ad-
mota eadem cerevisia sanabat.

Obs. 23. Cum dextrum latus paralyfis teneret, sinistrum mira convulsione
circum agebatur, quam noster hæctenus levavit.

PETRUS SPECHT, pariter Regis Sueciæ medicus.

Obs. 25. in subito mortuo pulmo alter consumtus, pericardium, sic enim
voces obscuras interpretor, sanguine plenum (a rupto ut puto, corde manante).

DANIEL WINKLER medicus in Silesia.

Obs. 30. cum vomitu sanguinis duas massas carneas expulsas fuisse hepatis
similes, quæ elutæ persisterent. Inde funestus hydrops.

Obs. 34. Sanguis per urinam, deinde pus. Inde abscessus renis in lumbis erupit, is cum ad sanitatem perductus fuisset, æger nihilominus interiit.

Obs. 49. Mensibus suppressis sanguinis vomitus successit, cessavit idem, cum menses restituti fuissent.

Obs. 56. sanguinis grumus, vermis similis, per urinam.

GODOFR. CHRISTIAN WINCLER, & ipse in Silesia medicus.

Obs. 90. Magna ad sex libras hæmorrhagia sanguinis de naribus manantis, cucurbitula ad hepatis sedem admota suppressa, quod auxilium & alias noster efficax expertus est, cum frustra vena incideretur.

Obs. 92. Cum V. D. M. inter perorandum hæsitaret, vocem recuperabat antidoto & radicis ari, atque castorei momento ad linguam illito.

Obs. 95. Sputum purulentum sanguine tinctum cum febre colliquativa & spiritu difficili: tantum malum folis vulgatis pectoralibus herbis superatum fuisse.

Obs. 97. Alvus adstricta soluta egesta massa carnea renis simili.

Obs. 100. a variolis spina ventosa, sanata sumto lignorum decocto, ulceribus aqua calcis ablutis.

Obs. 103. fluor albus per adstringentia suppressus, inde scrofulæ, tussis perulenta, febris hæctica, mors.

Obs. 106. Vulnus, inde abscessus hepatis, clauso abscessu hydrops ascites facile sanatus.

Obs. 108. Iterum a variolis pædarthrocace funesta.

Obs. 110. a febre maligna surditas, sanata fumo tabaci & cucurbitulis pone aures adfixis.

Obs. 111. Dux maxime petechiæ quasi cauterio inusta fuissent, & relicta eschara; felici eventu. (In febre maligna idem vidi malum, sed funestum).

Obs. 112. Undecimo die ischuria sublata, prodeuntibus cum octo libris urinæ lapillis.

Obs. 113. Morbus niger, cum maxima sanguinis jactura sæpe repetitus, cum jam hydrops videretur successurus, feliciter sanatus amarorum usu.

Obs. 114. Volvulus cum fæcum vomitu, prunorum putridorum libris sex egestis solutus.

CHRISTIAN MENZEL, archiater Brandenburgicus, vir polymathos.

Ann. VI. VII. *obs.* 78. Sudor a rhei usu flavo colore tinctus.

Ann. IX. X. *obs.* 181. Renes calculosi, purulenti, & una fellea vesicula calculis plena, supra quingentos.

Obs. 82. Cafei magna frustra, cum non aliter possent, de ano digitis extracta.

Dec. II. *ann.* I. *obs.* 32. Secundæ absque noxa retentæ, post IX. mensem rejectæ, ad pellis modum siccata: melius adeo relinqui in utero, quam cum periculo evelli.

Obs. 33. In cerebro damæ levis calculus tophaceus fabæ magnitudine.

Ann. II. *obs.* 57. Rustico plurimos inde dolores patienti, vermes numerosos de auribus extraxit vivos, cum in ulcerosas aures mûscæ ova deposuissent.

Dec. II. *ann.* III. *obs.* 14. In Marchia Brandenburgica femina crure altero monstroso, tumido, ut malabarici hominis pedem elephantinum superaret, sanata potu aquæ Freyenwaldensis.

Obs. 15. Senex 120 annorum, & alter ejusdem ætatis, uterque anno ætatis 118 novos dentes protrudit, argumento hominem in universum longiori vitæ destinari.

Ann. IV. *obs.* 62. Infanti catarrho suffocativo extincto pituita crassissima aditum laryngis obstruxerat.

Obs. 163. in funesta ischuria urina fluxit & de naribus, & de secta vena. Renes calculis pleni.

Ann. V. *obs.* 42. Dysentericæ stypticis suppressæ, successit sphacelus pedis funestus.

Ann. VIII. *obs.* 193. erysipelas exulceratum.

Obs. 197. ex usu mytulorum convulsiones, & alia symptomata, ut tamen sponte evanescerent. Vita viri exstat in *Act. Berolin.* T. II.

J. FRID. HULDENREICH.

Dec. II. *ann.* IV. V. *obs.* 219. tumor in sede hepatis cum vomitu aliisque malis: hepar erat, quatuordecim librarum pondere, ulcusculis ad triginta, qualia dum vivebat, per umbilicum pus fundebant. Caro renum tota consumta.

Obs. 220. atrocissimi & subinde redeuntes abdominis dolores: vir qui se putaret serpentem egressisse, aliumque in corpore alere, post 34 annum hydrope extinctus. In vesicula fellea calculus rotundus quasi pedatus.

Obs. 221. innumerabiles in pulmone calculi.

J. ADOLPHUS

J. ADOLPHUS KOHN.

Obs. 222. Caput fetus totis septem annis in utero retentum, demum per particulas egestum.

Dec. II. *ann.* IX. X. *obs.* 22. Mola inmensa respirationem coercens viginti librarum, spiritu salis ammoniaci expulsa.

Obs. 101. ex lapsu, quo lumbi contusi fuerant, urinæ retinendæ potestas amissa; solamen in machina ab HILDANI inventosa.

Obs. 102. urina ad diem 17 retenta; halitu jam urinoso. In cadavere ren dexter minimus, inque eo grumus sanguinis; vasa ejus renis a materia cartilaginea arcuata.

Dec. III. *ann.* IX. X. *obs.* 76. Obstructio hepatis & mesenterii pertinax, ut vires & ciborum coctio laborarent, cum intumescencia universi corporis, siccitate oris, siti, vomitu bilioso, dolore hypochondrii. Hæc mala sale volatili tartari superata.

Obs. 77. Infusa in scabiosi hominis venam essentia lignorum diluta, ita magnum malum intra mensem sanatum, inque alio ægroto; arthritis vero scorbutica spiritu lumbricorum cum essentia anodyna in venam dato.

Obs. 78. In gravissimis colicis doloribus, cum medicamenta omnia vomitu rejicerentur, mercurio crudo deglutito, superpoto oleo alvus liberata, dolores sedati; sic *obs.* 79. volvulus ab hernia natus.

Obs. 80. Fulguratus, consternatus, illæsus, cui pustulæ acres de cute eruperant, cum æstus intenso sensu & aliis symptomatibus, sensim fero tamen sanatus.

J. BUTZIUS.

Obs. 223. In hydropica pene asita nihil repertum, præter aquam in utroque ventre, & ventriculum crassum, angustissimum.

Dec. III. *ann.* V. VI. *obs.* 78. Tabes scorbutica funesta. Vasa mesenterii gypsea quasi materia plena: hepar subputre, lien totus putris, idem perparvus, sic cor & ventriculus, pulmonesque, & iidem glutine circumdati.

Obs. 81. ex mala tractatione pueri calculosi paraphimosi, cum gangrænæ metu.

Obs. 82. Variolæ sanguine loco puris plenæ, non lethales.

Obs. 83. Mors repentina a nimia copia spiritus frumenti ingurgitata.

Ann. IX. X. Arthritis sanata medicamento in venas infuso.

Vertit P. ZACCHIÆ *com. de morbo hypochondriaco.*

GODOFREDUS SCHULZE Medicus Eislebientis.

Obs. 341. Gravida femina hysterica sumta manna abortum passa.

Tom. III.

C c c

Ej.

EJ. *de natura tincturæ bezoardicæ* MICHAELIS, & *de mixtura simplici, præfixæ sunt epistole medicorum* Hall. 1678. 8.

EJ. *scrutinium cinnabarium cum appendice de emplastro magnetico hernias scrotales curante* Hall. 1680. 12.*. Cinnabaris nativa, vulgaris, & sanguis draconis. Præparationes, vires medicæ. Magnas vires his pigmentis noster tribuit, etiam sua fide interposita, in suis laudibus minime parcus. Eamdem efficaciam contra incredulos tuetur. Fatetur tamen frustra se in epilepsia dedisse.

Dec. II. ann. III. *obs.* 170. Mirifica & BOTALLO grata futura adnotatio. In hydropico dato ferro sanguinis diluti repetita jactura per alvum, innoxio successu.

Ann. VIII. *obs.* 154. Succu phytolaccæ femidrachma cani non nocuit.

Obs. 155. magnus tumor & sævus dolor brachii, qua cum carpo committitur, a siccata scabie.

Dec. III. ann. III. *obs.* 93. urina suppressa post calculum excretum, scrotum inflammatum, eventu felici.

IN ACTIS HAFNIENSIBUS.

Vol. III. & IV. ad annos 1674. 1675. 1676. prodierunt Hafn. 1675. 4.*.

GEORGIUS HANNÆUS Professor Othinianus.

Obs. 66. ischuria, atrox hemicrania, flante borea sævior.

Obs. 91. a devorato contra icterum pediculo atrophia funesta, glomer inmensus pediculorum in ventriculo repertus.

Ann. V. *obs.* 12. In hydrope ascite 120 ℥ aquæ.

In E. N. C. Dec. II. ann. III. *obs.* 215. magnæ per lotium hæmorrhagiæ absque alio malo.

Ann. IV. *obs.* 3. post quartanam dolor vehemens in reddendo semine, cum interim venerem adpeteret.

Obs. 114. placenta vesicularis, cujus natura eo ævo ignorabatur.

Ann. V. *obs.* 165. quæ paritura putabatur, iterum expectatione frustrata detumuit.

Obs. 166. Hydrops ascites vino absinthite superatus.

Obs. 17. infans cæca & muta restituta ejectis vermibus.

Obs. 173. secundæ retentæ cum magnis symptomatibus, a natura post horas 36 expulsi.

Obs. 174. Quæ in quintum nunc annum mortuum fetum circumfert.

Ann.

Ann. VI. obs. 134. fabulum urinæ molle, fit tamen particulis angulosis granatorum similibus.

Obs. 135. asphyxia.

Obs. 137. a stramonio in nares infarcto amblyopia & amaurosis.

Obs. 138. ab octo granis tartari emetici hypercatharsis, cum maximis torminibus, & convulsionibus.

Ann. VII. obs. 150. Lien de vulnere propendens resectus, absque noxa.

Obs. 452. tonsione suppressa cephalalgia.

Obs. 154. dysenteria diuturna, biennis, curata elixirio antipodagrigo.

Obs. 155. capilli in senio virides, ex alio.

Ann. VIII. obs. 108. Raucitas senilis ex consilio F. SYLVII spiritu salis ammoniaci curata.

Obs. 109. Pleuritis alternis diebus ingravescens, cum summo fætoe rejecti crassamenti.

Obs. 3. mirifice sanatus, quem vipera momorderat, incisa cute verticis capitis.

Obs. 114. cordis palpitatio in hypochondrio sinistro percepta.

Ann. IX. obs. 168. mola venosa pro fetu egesta.

Ann. X. obs. 148. Lepusculus in utero petrefactus.

Sic *obs. 149.* uterus in ove lapidescens.

Obs. 150. vomitus stercoris absque præcedente alvi obstructione, oleo lini per anum subdito levatus.

Obs. 151. magna in palpebra superiori hydatis, purgatione, tractis vesicis, epithemate aromatico sublata.

Dec. III. . . . obs. 12. Alvus nono die sicca, & urina triduo, liberata oleo lini in anum injecto.

Obs. 13. aliquot mortales a vapore putri enecti.

Ann. V. VI. obs. 237. Choreæ S. Viti saltatoriæ diarium. Inde multus quotidie vomitus, redeunte tamen sanitate.

Obs. 238. diarium morbi in puerpera.

Vitam viri scripsit ERASMUS BARTHOLINUS Hafn. 1684. 4. BOEHM.

DANIEL PROTTENIUS chemicus, medicus Helsingorensis.

Ann. III. obs. 24. Eundem flexilibus ossibus hominem Sedani vidit, de quo

quo BAUDA & SPONIUS. Ea mollities successit artuum doloribus, cætera fanus erat.

In vol. IV. Collegii medici Hafniensis consilium ad febrem epidemicam contagiosam. Antidoti, sudorifera, alcali volatile.

Ib. *obs.* 27. NICOLAI BENZONI medici Aalburgensis, sed Itali, scriptiones ad varios morbos. In febre tertiana duplici cum maxima virium jactura venam salvatellam aperit. Ad hystericum malum pessus. In phrenitide, cui sopor gravis successit, vesicantia & interim clysters nutritii.

§. DCCCXV. DISPUTATIONES.

MATTHIAS FREYTAG *de inflammatione* Leid. 1675. 4. *.

ISAACUS WALLICH *de respiratione difficili* Leid. 1675. 4. *.

J. GEORGIUS AREND *de cephalalgia* ib. 1675. 4. *. In apoplectico nullæ futuræ, in cerebro serum. Apud C. DRELINCOURTIUM glandula pinealis tophacea ovi anserini mole, nervi optici & auditorii ariditas, ut fidium similis esset, sum visu & auditu destructo.

JACOBUS HULLEKENS *de incubo* ib. 1675. 4. *.

DANIEL PARENT *de apoplexia* ib. 1675. 4. *.

JOACH. HENRICI LUTTERLOH *positiones anatomico medica* 1675. 4. *.

GOTTLIEB BECKER *de catarrhis* ib. 1675. 4. *.

J. ADAM LIMPRECHT *de tussi* ib. 1675. 4.

PHILIPPUS SCHAFFELDT *de variolis & morbillis* ib. 1675. 4. *. Veterum esse papulas didicit a DRELINCOURTIO.

ADR. de RUYELEN *de empyemate* ib. 1675. 4. *.

ABR. RAVEN *de vermibus intestinorum* ib. 1675. 4. *.

H. FIECHER *de suffocatione uterina* ib. 1675. 4.

J. WILHELMUS FAUSIUS *de hæmorrhoidibus* ib. 1675. 4. *.

VAL. LOOKEMANN *de doloribus* ib. 1675. HEF.

J. v. WYNINGHEN *de intemperie sanguinis crassa* ib. 1675. 4. *.

J. CONRAD RAZOR *de ophthalmia cum fistula lacrumalti* ib. 1675. 4.

J. KEESMANN *de sectione octava Hippocratis* ib. 1675. 4. *.

J. BAERTSCHEER *de angina* Harderwic. 1675. 4.

Programma ad exequias S. R. SULZBERGER Leipz. 1675. 4.

J. CONRAD HOENN *oratio, quo quis rectius cognoscit morbum, eo rectius sanat* Altdorf. 1675. 4.

THEOPHIL. MULLER *de agro agonizante* Altdorf. 1675. 4. *.

J. DAN. MULLER *de cruentatione gingivarum scorbutica* ib. 1675. 4. BURKM.

J. ERIC. OLDENBORCH *de colica* Altdorf. 1675. 4. RIV.

DAN, GODOFR. KLUS *de fluxu chyli in fluore mulierum, gonorrhœa, celiaca, urinis lacteis & lactis abundantia* Altdorf. 1675. 4.

GOTTER. STEIN *de cardialgia scorbutica* Altdorf. 1675. 4. RIV. De paralyfi scorbutica, alia.

PAULUS MELCHIOR *de morbo castrensi* Gieff. 1675. 4. *.

J. WILHELM REYGER *casus laborantis peripneumonia* Gieff. 1675. 4. *.

LUD. CHRISTIAN TACK *de podagra* Gieff. 1675. 4.

CHRISTOPH HENRICH RUPERT *de syncope* Erfurt. 1675. 4. RIV.

LUD. CONR. JACOBI *medicatio ægri feбри mali genii graviter decumbentis* Marb. 1675. 4. PL.

J. WILLICH *de fatore oris* Lovan. 1675. 4.

J. MELCH. SULZER *de scorbuto* Pr. BORRICHIO Hafn. 1675.

LAUR. SCHILLING *de obstructionibus* Basil. 1675. 4. PL.

THEOD. BOXBART *de variolis* Basil. 1675. 4. *.

STEPHANI BACHOT *vespertina & pileus doctoralis* Parif. 1675. 8.

NICOLAI de JOUVANCY & JOS. THOMASSEAU *E. nitidus faciei color bene moratorum viscerum index* ib. 1675.

HENR. MAHIEU & FR. GIRARD *& longius & feliciter vivunt, qui juniores connubium ineunt* ib. 1675.

PETR. LEGIER & J. B. REN. MOREAU *E. balnei usu salubrior vita* ib. 1675.

FR. SORAND & P. BONNET *E. a pastu frigescere salubre* ib. 1675.

REN. le CONTE & PETR. BONNET *E. variolis male erumpentibus pulvis viperinus* ib. 1675.

NIC. PELLETIER & J. R. GIRARD *E. magnis lienibus ferrum* ib. 1675. 4.

S. DCCCXVI. J. VESTI.

JUSTI VESTI professoris Erfordienſis numeroſiſſimæ ſunt diſputationes, deinde libri aliqui.

- EJ. *diſſ. de aſthmate* Erford. 1675. 4. RIV.
 EJ. *de ſuffocatione hystérica* ib. 1685. 4. *.
 EJ. *de paſſione hystérica* 1685. 4. HE.
 EJ. *de medicamentorum formulis conſcribendis* 1685. 4. HE.
 EJ. *de purgatione* 1685. 4. *.
 EJ. *de ventriculi inflatione* 1686. 4. HE.
 EJ. *de febre ardente maligna* 1686. 4. *.
 EJ. *de magnetiſmo macro & microcoſmi* 1687. 4. HE.
 EJ. *de epilepſia* 1687. 4. HE.
 EJ. *de febre hungarica, quam vulgo cephalalgiam epidemicam vocitant* 1687. 4.
 EJ. *de purgatione* 1636. 4.
 EJ. *de hydrocephalo* 1688. 4. HE.
 EJ. *de ſcorbuto* 1688. 4. HE.
 EJ. *de catalepi* 1689. 4. RIV.
 EJ. *de dyſpepſia* 1689. 4. HE.
 EJ. *de medico felici & infelici* 1689. 4. HE.
 EJ. *de phthiſi* 1689. 4. HE.
 EJ. *de phthoe ſ. adfectu thoracico phthiſeos* 1689. 4. PL.
 EJ. *de colica* 1690. 4. HE.
 EJ. *de pectoralibus adfectibus eorumque remediis in genere* 1690. 4. HE.
 EJ. *de pleuritide* 1690. 4. HE.
 EJ. *de abortu* Erford. 1690. 4. HE.
 EJ. *de anorexia* ib. 1691. 4. HE.
 EJ. *de ſingultu* 1691. 4. HE.
 EJ. *de phrenitide* 1692. 4. HE.
 EJ. *ſenio Salomonis* 1692. 4. PL.

EJ. *programma* 1692.

EJ. *de dystocia* 1693. 4. HE.

EJ. *casus sat rarus de vomica pulmonum* 1693. 4. HE.

EJ. *de mensuum suppressione* 1694. 4. HE.

EJ. *de symbolo Pythagoræ fabis abstineto* 1694. 4. HE.

EJ. *eger artuum tremore correptus* 1694. 4. HE.

EJ. *de atrophia* 1694. 4. HE.

EJ. *de doloribus vehementissimis partum præcedentibus* 1696. 4. HE.

EJ. *de asthma* 1696. 4. HE.

EJ. *de phlitis* 1696. 4. BOEH.

EJ. *de sternutatoriorum usu & abusu* 1696. 4. HAEN. opus C. J. LANGII

PL.

EJ. *de cardialgia* 1697. 4. HE.

EJ. *de hæctica cardiaca* 1697. 4. HE.

EJ. *de motu chyli vitiato* 1697. 4. HE.

EJ. *de odontalgia* 1697. 4. HE.

EJ. *agri ascitici casus* 1697. 4. HE.

EJ. *de fluore albo* 1697. 4. RIV.

EJ. *de ægro ascitico* 1697. 4. HE.

EJ. *de vomica pulmonum* 1698. 4. HE.

FJ. *de mictu cruento* 1698. 4. HE.

EJ. *de variolis* 1698. 4. HE.

EJ. *de apoplexia* 1698. 4. HE.

EJ. *de ægro cacochymico* 1699. 4. HE.

EJ. *æger phthisi laborans* 1699. 4. HE.

EJ. *animæ ad corpus habitudine præceos fundamento* 1699. 4. HE.

EJ. *de raucedine* 1699. 4. HAEN.

EJ. *de arthritide* 1700. 4. HE.

EJ. *de motu sanguinis circulari naturali & præternaturali* Erford. 1700.
4. HE.

EJ. *historia curati pleuriticæ ib.* 1701. 4. HE. *Lego de pleuritide febrem malignam comitem habente ib.* 1701. 4.

EJ.

- EJ. *ager melancholia amatoria variis Symptomatibus gravioribus maritata* 1701. 4. HE.
- EJ. *de ophthalmia* 1701. 4. MENZ.
- EJ. *de delectu & paucitate medicamentorum in curandis morbis* 1701. 4. MENZ.
- EJ. *de hercule medico* 1701. 4. *. de spermate ceti.
- EJ. *de castoreo* 1701. 4. *.
- EJ. *de theio Hippocratis* 1702. 4. HE.
- EJ. *succinum medicæ & physice consideratum* 1702. 4. *.
- EJ. *de affectione hypochondriaca* 1702. 4. HE.
- EJ. *de catarrho suffocativo* 1702. 4. HE.
- EJ. *de abortu* 1702. 4. HE.
- EJ. *casus passione hysterica laborantis, ejusque curatio* 1703. 4.
- EJ. *de ventriculo morborum chronicorum secunda matre* 1704. 4. HE.
- EJ. *de fructuum horæorum usu & abusu* 1704. 4. *.
- EJ. *ager peripneumonicus* 1704. 4. HE.
- EJ. *de vertigine* 1704. 4. HE.
- EJ. *de cornu cervi ejusque vi bezoardica* 1704. 4. *.
- EJ. *de agroto peripneumonico* 1704. 4. HAEN.
- EJ. *de impotentia virili* 1704. 4. HAEN.
- EJ. *de dysenteria castrensi* 1704. 4. HE.
- EJ. *de usu & abusu medicamentorum mercurialium* 1705. 4. BOEH.
- EJ. *de caloris nimii damno* 1706. 4. HE.
- EJ. *de hamoptysi* 1706. 4. HE.
- EJ. *de empyemate* 1707. 4. HE.
- EJ. *de bubone* 1707. 4. HE.
- EJ. *de ictero* 1707. 4. HE.
- EJ. *de lapide bezoardico orientali* 1707. 4. *.
- EJ. *de hydrope anasarca* 1708. 4. HE.
- EJ. *de Symptomatibus variolarum retrocedentium* 1708. 4. HE.

- EJ. *de hypochondriaco dolore* Erford. 1708. 4. HE.
 EJ. *de temperamentis* ib. 1708. 5. HE.
 EJ. *de empiricis* 1709. 4. HE.
 EJ. *de agro undimia laborante* 1709. 4. HE.
 EJ. *de lapicidina microcosmica* 1709. 4. HAEN.
 EJ. *de dysenteria epidemica* 1709. 4. HE.
 EJ. *de transpiratione sanitatis & morborum matre* 1710. 4. HE.
 EJ. *de panis usu alimentoso & medicamentofo* 1710. 4. TR.
 EJ. *de verme umbilicali* 1710. 4. MENZ.
 EJ. *de purpura puerperarum* 1711. 4. OL.
 EJ. *de agro mendace* 1711. 4. HE.
 EJ. *de atrophia literatorum* 1711. 4. BUN.
 EJ. *de febre petechiali* 1712. 4. PL.
 EJ. *de febribus petechialibus* 1712. 4. nisi idem est.
 EJ. *de hydrope anasarca* 1712. 4. HE.
 EJ. *de atrophia infantum* 1712. 4. HE.
 EJ. *de martialium usu & abusu* 1713. 4. R.
 EJ. *de catarrho suffocativo* 1713. 4. HE.
 EJ. *de hydrope* 1713. 4. HE.
 EJ. *de prestantia medicamentorum simplicium & Galenicorum pre chymicis*
 1713. 4. HE.
 EJ. *de diarrhoea lochiis superveniente* 1713. 4. HE.
 EJ. *de peripneumonia* 1714. 4. HAEN.
 EJ. *de atrophia literatorum* 1714. 4. HE.
 EJ. *de tremore* 1714. 4. HE.

Lego etiam disp. *de dysenteria epidemica ad neotericorum mentem examinata &*
Cl. virorum experimentis nuperrimis aucta ib. 4.

Cum CASPARI CRAMER Collegio chymico in quinque disputationibus recuso
 Erford. 1688. 4. *, edidit *observationum medicarum decadem*. Struma insolito exem-
 plo subito nata in homine ad hydropem vergente (aquosa fuerit struma & per
 metastasin nata). In phthisico & hepar ulcerosum & pulmo, & diaphragma erosum,
 ut medius venter atque imus in unum ulcus consentirent. Femina, cui sanguis
 de utero uberius fluebat, lac pusioni praebebat colore kermesino tinctum. Hydro-
 Tom. III. D d d pica

pica crura scarifata in gangrænam versa sunt. In arthritide vino usus æger & calidissimo balneo, cum euphoria. Post hydropem, quem oportet curatum fuisse, scirrhosum hepar in cadavere repertum.

EJ. *institutiones medicinae reformatæ* Erford. 1697. 8. *. Breve compendium artis, ex opinionibus HELMONTII.

EJ. *de purgatione doctrina theoretico practica* Jen. 8. absque anno. Purgantium selectæ formulæ, valde compositæ.

EJ. *de medicamentorum formulis disputatio recusa & aucta*. Doses, leges, cujusque formulæ exempla, nimia semper ubertate ingredientium gravia.

§. DCCCXVII. GUALTHER HARRIS.

GUALTHER HARRIS medicus Londinensis. EJ. *Observations on the art of curing the venereal disease* Lond. 1676. 8. BLEGNYI est opusculum.

EJ. *pharmacologia empirica* (Anglice) Lond. 1684. 8. est idem cum l. *on chymical and Galenical remedies* Lond. 1683. 4.

EJ. l. *de morbis acutis infantum* Lond. 1689. 8. *. 1705. 8. tr. acc. *obss. aliquot de morbis gravioribus* (una) *de huius venereæ origine natura & curatione*. Genev. 1696. 1698. 4. *. cum LISTERO, Amsterd. 1715. 8. *. 1736. 8. Gallice Parif. 1720. 8. 1738. 12. 1754. 12. vertente J. de VAUX Germanice Lips. 1691. 12. TR. Unum esse variis sub nominibus morbum infantum. acorem nempe. Causæ remotiores, hereditas, potissimum a matre, in cujus utero fetus novem mensibus, maternis succis solis sustentatus fuerit, tum lac & cibi potissimum acidi, nam caro infantibus omnino indigesta est. Sed etiam matura vini indulgentia infantes lædit & dentitio. Tormina ventris infantibus potissimum a medio Julio M. ad Septembrem infesta esse. Curationem eo redire, ut acor reddatur idoneus, qui eliminetur, deinde ut coctus expurgetur. Præparatur acidum per alexipharmaca & sudorifera, sed lenia, perque terras fere absorbentes, non volatiles sales neque lixiviosos. Præparati humores expurgandi, quod in febribus infantum noster optime cedere expertus est; fere rheo, & tartari crystallis (tamen acidis). Venæ sectio infantibus non convenit, nisi in tussi convulsiva, & in metastasi sanguinis in pulmones decumbentis. Neque opium confert. In febribus malignis succo limonum tamen utitur. Ejusmodi febris malignæ epidemicæ historia, levi cum horrore invadentis; tum dolore capitis, vertigine, aphthis, diarrhœa, vomitu, torminibus, in quibus absorbentia specificam vim habent. Convulsionem iisdem compefcendæ, non volatilibus. Exempla infantum ægrotorum & curatorum.

EJ. *observationes medicæ* Lond. 1720. 8.

EJ. *de peste diff.* Lond. 1721. 8.

EJ. una prodiit l. *de inoculatione variolarum* Lond. 1722. 8. In peste tartarum dat emeticum, inde serpentariam & alia ejusmodi. In morbillis tragacantham in febre trigida.

EJ. *dissertationes medicae & chirurgicae habitae in amphitheatro collegii regalis medicae*. London. 1725. 8. *. In *praefatione* agit de historia chirurgiae Anglicae, ELISABETH praefectorem Chirurgiae instituit. Inde morborum acutorum historia, & veterum methodus. Vomitus frequentius ciebant, venam liberaliter secabant, quae tamen evacuatio in prima diaetritio sola locum habere debebat. Laudes testaceorum repetitae. Vescicatoria in febribus calidis nostro non placent. In declinatione lenis purgatio convenit. Intermittentes nonnunquam a principio catharticiis oppugnat. Cortici Peruviano acida addit, etiam venam secat, si calidior febris sit. Loco Ypecacuanhae frequenter radicem venenatam venalem proflare. Variolae morbilli: SYDENHAMII secutus curationem sudoriferam rejicit, sudorificum tamen magno viro adeo laudatum, eo tempore Londini per bonam veniisse, nunc multo deteriorem proflare. Antimonialia emetica reformidat. Fonticulos vulgo inepto loco aperiri: debere cauteria in uri in vicinia magnorum vasorum. Opium minus amat, quam SYDENHAMIIUS. Cardiacis vinum praefert. Vescicatoria solis obesis convenire. In morbillis calida causam esse funestae tussis. Regimen vitae in universum moderatum reddere variolas innocuas. Aquae laudes: aegre tamen credas Gangeticam aquam vini saporem habere. Frigidam tamen metuit. Vini vis vulneraria, etiam in ambusto oculo salutaris. Venae sectio in Anglia uberius requiritur, neque timendae duodecim unciae. Convenit plethorae, febribus inflammatoriis, aliisque febribus continentibus. In pleuritide malum non superatur absque externo frotu, si a contusione ortum fuerit. Materies medica: simplicia veteres praeferebant auxilia. Pro inoculatione variolarum.

In *Epistola* ad BAGLIVIIUM felicem Rhei effectum laudat.

§. DCCCXVIII. VARIII ad a. 1676.

THEODORUS CRAANEN ex secta SYLVIANA, archiater Brandenburgicus.

EJ. *de intemperie frigida* Utrecht 1676. 4. *.

EJ. *oratio funebris in obitum* ARNOLDI SYEN Leid. 1679. 4.

EJ. *lumen rationale medicum, h. e. praxis medica reformata* Middelburg 1686. 8. LAMBERGEN. Adnotationes sunt in REGII praxin.

EJ. *observationes ad libr. IV. instit. medicarum* D. SENNERTI de auxiliorum materia Leid. 1687. 12.

EJ. *de homine tractatus physico medicus* Leid. 1689. 4. *. Neapoli 1722. 4. Cum partium corporis humani historia anatomica & physiologica conjungit materiam medicam, pathologiam, artemque totam. Crises nullas esse; eas a GALENICIS male expectari, tempus amitti, quo aegro subveniri posset. Ex erosione cruentae dejectiones cum torminibus, languor per decennium, & denique mors. Facultates esse asyla ignorantiae. Passim tamen etiam adnotationes collegit, ut morborum cordis: Propriae rarae sunt. Fatetur se feminae menses promovisse, etiam sabinæ oleo & drastis purgantibus, cum tamen gravida esset; nihil inde

passam esse. Cæcitas subito orta ex convulsione. Stupor artuum a sanguine in musculos non fluente. In virgine vesicula fellis alba, calculis plena.

EJ. disp. de epilepsia Francf. Viadr. 1690. 8. Tr.

EJ. observationes medicæ Leid. 1693. 12.

Hortus malabaricus, inmensum opus, hactenus hic potest recenferi, quod pene totam aromaticam materiam medicam, plurimasque plantas medicatas describat, non alibi prius aut depictas, aut digne descriptas. Ejus primarius auctor est MATTHIAS de S. JOSEPHO.

LAZARI RIVERII *arcana cum P. F. BERNARDINI CHRISTINI a JUVELLINA Cynai frat. Minor. Institutionibus medicis, & regulis, consultationibus & observationibus edita. Acc. Curationum quinque centuriæ; Tr. de lue s. malo venereo. De febre pestilentiali cum brevi Romani contagii narratione. Astrologiam ad medicinam pertinere Venet. 1676.4. ASTR. 1696.4.*. Italice Practica medicinale Venez. 1681.4. Burette. vertente in Italicum sermonem JOSEPHO TESTORI de Capitani. Minima pars operis est RIVERII, arcana nulla (a), cui tamen viro chemica quædam medicamenta adscribuntur. Reliqua omnia sunt CHRISTINI chirurgi medici, fere empirici, chemici, laudatoris rerum suarum. Institutionum T. I. Theoria ex Galenica & chemica mista est. Consultationes in T. II. ad omnes morbos, cum curationibus, ægre apud peritum fidem inventuræ; ut epilepsiæ per vana auxilia præoniam palmam Christi sanata, phtiseos per alia nullius momenti medicamina. In volvulo flatum siphone impulit, ita alvum laxavit. Incontinentia urinæ sanavit. III, Tabula medicamentorum Galenicorum. IV. Curationes quingentæ improbabilis, laude propria plenæ: hæmorrhagiæ sympathicæ suppressæ: coagulum hædorum ad mictum cruentum efficæ, cancri, epilepsiæ & sæpe, sanata. Nasum resectum post integram horam comprehendisse. Epidemia maligna a vermiculo sub calvaria, vino sanata. In variolis emetica dat. Non displicuerit pessus ex radice bryoniæ ad sanguinem ducendum subitus. Morsum viperæ scarifando curavit. Sed immisso mure etiam uteri elapsum revocavit. Cum tredecim juvenes cum meretrice venerem exercuissent, tres inter eos, non plures, sed graviter infecti fuerunt. In malo venereo antimonialia efficacia esse: se inunctione sæpe usum. VI, Febris petechialis. Romæ sæviit febris pestilentialis a. 1655, 1656, quam noster aromaticis bezoardicis feliciter superavit. Alia febris maligna alexipharmacis cessit. VII, Medicina astrologica superstitionissima.*

ANDREAS CLEYER M. Lic. Cassellanus, archiater, societatis Orientalis pharmacopolarum & chirurgorum ephorus.

EJ. *specimen medicinae Sinicae, s. opuscula medica ad mentem Sinensium* Francf. 1682. 4. *. Libelli de febribus alii ab Europæo medico aut a CLEYERO scripti, ut suspiceris aliquas partes esse GUILIELMI ten RHYNE, qui conquestus est, CLEYERUM

(a) Male RIVERIO tribui ASTRUC, *maladies des femmes* IV. p. 362.

CLEYERUM se inconsulto sua edidisse; Primus libellus Europæus, sed ex monumentis Chinenfium sumtus est; alii libelli sunt medicorum Chinenfium. Nihil theoria Chinenfi subtilius. Pulsus omnis habet radicem ad radium, tum medium pulsum, & ramum s. propiorem pollicis locum: Horum pulsum quisque habet suam significationem. Circulatio cum humido radicali & calore primigenio, quotidie intra 24 horas per vias duodecim principum membrorum absolvitur: spirationes vero sunt 13500. Sequuntur pulsum figuræ fere innumeræ, etiam iconibus expressæ, cum suis prælagiis. In hoc studio nihil fani est, cum ad plures pulsus ajant unum in quaque respiratione locum habere, quod fieri non potest.

Sequuntur *libri Sinenses de exploratione pulsum Van* (Vang) *Xa* (Cha) *Ho*, qui regnante familia Cyn (Tsching) vixit; tum ejusdem medicamenta ad pulsum.

Denique herbæ 289. cum suis viribus medicis. Anatomie Sinensis.

In E. N. C. *Dec. II. ann. I. obs. 18.* In ventriculo humano, in India inciso, plurimæ hydatides, quarum membrana tenax erat, ovi gallinacei mole, aut minor.

Dec. II. ann. II. obs. 5. Ante annos non plures viginti in Java insula elephantiasin cepisse se efferre, morbum in quo de universo corpore tubercula efflorescunt, quæ in ulcera mali moris abeant, & ossa ipsa corrumpant. Nonne *Taws* Anglorum?

Ann. III. obs. 13. De strumosis pedibus in Malabaria endemiis.

Ann. IV. obs. 1. &c. medicamenta aliqua, moxa, thea; ginseng.

Ann. X. obs. 15. Indi opium fumunt, ut ad venerem se excitent. In Japonia vitam opio putant se producere, ad drachmam in diem fumato, vapore lactis calentis utcumque soluto.

PAULI LUDOVICI SACHS M. D. *Monocerologia, s. de genuinis unicornibus diff.* Razeburg 1676. 8. *. Non dari aliud unicornu præter cetum Narwhal: Animal equi simile cornu unico fabulosum esse. Tunc describit calvariam & manum (pinnam) hujus ceti, cum mensuris. Cornu prodit ex latere sinistro, non ex dextro, liberum cæterum, nullique ossi adhærens. Sub finem experimenta a se ipso cum cornubus instituta recenset; quibus unicornu cum vomica nuce admista propinavit. Evaferunt alii canes ex mitiore malo; alii perierunt, illorum felicitatem suæ antidoto tribuit. In pereuntibus pulmonis vasa omnia sanguine plena. Spiritus cornu cervi nucis vomicæ venenum non superavit.

M. HENNING WITTEN *memoria medicorum nostri seculi clarissimorum renovata decas I.* Francf. 1676. 8. *. & *secunda* ibid. eod. anno. Sunt fere orationes funebres & parentationes nihil mutatae. In I. decade CLUSIUS, HIER. FABRICIUS, C. BARTHOLINUS Senior, GREG. HORST, DANIEL SENNERT, PETRUS KIRSTENIUS, J. B. v. HELMONT, C. HOFMANN; reliqui minus noti. In altera de-

cade LUD. JUNGERMANN, OLAUS WORM, J. ANTONIDES v. der LINDEN, alii obscuriores.

EJ. *diarium biographium* Rig. 1688. 1696. 4.

JACOB van DÖHREN *de theriaca caelesti a JOSEPHO QUERCETANO inventa, deinde a FRID. GREIFFIO aucta* Cassel 1676. 12. Germanice J. v. DÖHREN *theriaca caelestis, d. i. Himmelstheriak, von Jos. Quercetan erfunden, von F. Greiff vermehrt* Cassel 1676. 12. L. 1705.

VINCENTII COGOLLI *adnotationes ad practicam MARCI GATINARIE, LUDOVICI BELLACATI lectiones medico practicae. & alia Itolorum exstant cum Obiliadibus G. HIER. WELSCHII* Ulm. 1676. 4.*.

GEORGII MASBACH *collectanea practicarum & pharmaceutica in chiliadibus* G. H. WELSCH.

Sic GEORGII THANMULIER *experimenta medica chirurgica & collectanea.*

Et THOMÆ STROMAYER cum simili titulo posthuma.

TOBIAS VOGLER *Mnemofynologia, s. de memoria lib. medicus theoretico practicus, in quo essentia memoriae consideratur, deque causis tam ludentibus, s. oblivionem producentibus, cum succincta methodo quomodo cum praeservetur, tum selectissimis remediis curetur* Jen. 1676. 12.

J. HORATIUS MOLITOR *de thermis artificialibus septem mineralium planetarum* Jen. 1676. 12.*.

J. CHRISTOPH BECMANN *memorabilia Francofurtana, notitia universitatis, catalogus bibliothecae* Francof. ad Viadr. 1676. 4.

EJ. *secularia sacra academiae regiae Viadrinae* 1676.

FRANCISCI FEV *medicum prognosticum hujus anni* 1676. Barcinone 1676. 4. C. de V. Medicus erat Barcinonensis.

CHRISTOPH HENRICH RECELLIUS *consilium de morbo epidemico & febre pestilentiali* Colberg 1676. 4. LEHM.

J. CASP. BOXBERGER *praxis methodica medicinalis* Bamberg 1676. 24.

JOH. HARWOOD *Bibliotheca curiosa regionum montana* Francof. 1676. 4.

MOSES a patria KALISIENSIS EJ. *hereditas Moysi* Walendorf 1676. 8. Remedia. EJ. *Moses de variis morbis eorumque curatione* ib. 1679. C. WOLF.

FRID. ZOBEL *tartarologia spagyrica s. medicamentorum ex laboratorio Gottorpensi paratorum descriptiones* 1676. 12.

§. DCCCXIX. VARII.

CHARLES GOODALL *the college of physicians vindicated, and the true state of physik in this nation faithfully represented in answer to a scandalous pamphlet intitlod cornerstone* Lond. 1676. 8. *. ADRIANUS HUYBERS pharmacopola empiricus, chemicus, scripserat contra legem, quæ Collegio medico Londinensi potestatem impertit, coercendorum eorum, qui Londini medicinam facere vellent, neque aut gradus legitimos aut veniam collegii obtinuissent, quam legem HENRICUS VIII sanxit, omiſſa formula *le Roi le veut*. Eam formulam GOODALLUS ostendit, passim eo principe regnante omiſſam: legem ipsam a Regina Maria confirmatam, & ejus vi passim in empiricos animadvertum fuisse. Deinde exponit statuta collegii medici, & ostendit, æqua esse & sani sensus. Porro medicinam certis principiis niti confirmat, & methodum necessariam esse.

W. R. M. D. *new treatise of winds effects on mens bodies* Lond. 1676. 8.

THOMAS SPRAT *the plague of athens* Lond. 1676. Idem fuerit cujus est historia Reg. Sor. Brit.

Kitchen physik or advice to the poor by the way of dialogue Lond. 1676. 8.

ROB. FLETCHER *character of a true physician* Lond. 1676. 8. A. C. BUCHNER.

JAMES COOKE *mellificium chirurgie* Lond. 1676. 8.

EJ *mirrar of surgery anatomy and physik* Lond. 1685. 8.

RICHARD WISEMAN insignis certe & peritissimus chirurgus, inter opera sua etiam rem medicam adigit.

EJ. *several chirurgical tracts* Lond. 1676. f. AST. 1686. fol. *. 1719. 8. 2 vol. Huc pertinet in L. I. de tumoribus, caput de phlemone, erysipelate, morbis cutaneis, hydrope, hydrocephalo, flatibus. Hydrocephali pluscula exempla habet, aqua effusa inter duas meninges; glandula pinealis in hydatidem degener: malum sanatum fuit scarifando & fonticulo pone aures aperto. Cystides a dura membrana erumpentes aqua in meningibus & gelatina sequens vasa cerebri. Strumæ & curatio quæ tactu fit regum Angliæ. Rem ipsam noster adfirmat, & a Carolo I. felici eventu tactos narrat scrofulosos. Tum morbi descriptio & symptomata, hæc inter offium caries. Laudat noster mercurialia, lignorum decocta; eradicationem per escharotica. Tractatus demum ultimus *de venerea lue* totus huc facit. Salivationem movet in morbo quidem gravi per inunctionem. Sublimati hydrargyri in aqua solutione nonnullos uti, se vero nunquam expertum esse. Denique numerosæ morborum historiæ, & venereæ luis & gonorthoeæ.

DAVID MARTINI *de acri, acido & alcali* Lond. 1676. 8.

. . . GARENCIERES *of the virtues and effects of the tincture of corals in phisk* Lond. 1676. 8.

J. ABESS

J. ABESS *breve informazione della aqua detta la Rex sua vera qualita fondata sopra li esperimenti dell a. 1640 fin l'a 1670* Richenau 1676 12.

JOH. DE LA TORRE VALCAREL *Tratado de le saludar banneos de Lerida* 1676. 4. si recte legi.

J. FOGAROLE *examen judiciary y declaration contro la idea de M Pirandex* Barcinone 1676 SEQ.

J. B. TAVERNIER *terrestrium itinerum longitudine & difficultate omnes, ut puto, haecenus mortales superavit, gemmarius quidem mercator, neque litteratus: non potuit tamen non in Persia inque India cis Gangem plurima notatu digna videre. Calamum ei D. CHAPUZEAU commodasse lego. Sparsa ad materiam medicam & artis in Asia statum morbosque multa habet. Prima editio est Paris. 1676. mea plenior ib. 1724 12. 6 vol. *. Arabiam potissimum, Persiam & Indostaniam adiit, & in ea diu, atque cum principis favore moratus multa accuratius vidit, ut quidem eum videre licet, qui historiae naturalis est imperitus. Morbi & medicina Persarum, Sorbeti scriptio. Verum bezoar aquam non tingere.*

Tunkini regnum a fratre I. BAPTISTA descriptum est, ejusque medici & medicationes, Chinensium satis similes. In febre purpurata medulla junci maculas inurunt, prius acu perforatas; tum acida dant, carnibus interdicut. Mortes subitæ ab aere corrupto, Dolores ab aeris malignitate superatos sudore excitato arte medica.

CHARLES BEZANÇON *médecins à la censuré, ou entretiens sur la médecine* Paris 1677. 8. Italice Lion 1678. 12. vertente CONSTANTINO BELLI. Apologia contra empiricos.

EJ. *la médecine prétendue réformée, ou examen d'un traité des fièvres imprimé à Utrecht & composé par un Hollandois, qui prétend renverser toutes les opinions des médecins anciens & modernes* Paris 1683. 12. BUR.

EJ. *Examen du traité des fièvres par BONTEKOE* ib. 1683. 12. FALC. an non idem l.

EJ. *nouveau traité des fièvres* ib. 1698. 12. Febres esse a fulure, & in cerebro residere.

Extrait des registres du Parlement du 27 Avril 1676. 4. Chirurgis imperatur, ut annum tributum solidi aurei medicis porro pendeant.

ALEX. BARTHOLOME DE VAUX *la vérité découverte, ou vraie méthode de guérir* Bruxelles 1676. 4. FALC.

DOMINICI AUDA *breve compendio di maravigliosi secreti* Venez 1676. 12. *. Monachus peregrinator, botanicus, denique pharmacopolio s. spiritus Romano praefectus, omnis generis arcana collegit. Ex arsenico & antimonio pro strumis, scrofulis.

ferofulis. Arcanum quo moribundi vita aliquo tempusculo fustineatur. Lienis scirrhus antimoniali medicamento superatus. Notulæ in verficulos falernitanos. Novum auctarium medicamentorum.

J. JAC. AGRICOLÆ *pharmacopœus oder Hausapotheker Nordling*. 1676. 4. TR.

ABRAHAM V. FRANKENBERG *Raphaël oder Arztengel Amsterd.* 1676. 4. TR.

CHRISTIAN THEOPHILUS. E.J. *de sanguine vetito pro T. BARTHOLINO disputatio Hafn.* 1676. 8.

IN LUCÆ DEBES *farò referata Lond.* 1676. Germanice Hafn. 1757. 8. *. 12. ad morbos & medicamenta popularia aliqua legas.

GEORG PRÜCKEL *Bericht von dem grausamen reissen in Leib colica genannt Jen.* 1676. 4. *nebst einem Gutachten wie die Arneykunst zu unserer Zeit schwer werde, und wie ungelehrte Empirici mit vieler Menschen Schaden curiren.*

JUST. STENDEL *bewährte Bierkünste von etlichen Kräuter, bieren und essigen Regenfp.* 1676. 4.

J. JOACH. HAGE'NS *judicium über die dieser Zeit grassierenden Durchfälle Weißenfels* 1676. 4. *si recte nomen lego.*

CHRISTOPH VIELHEUER *pharmacopola Landshutenfis, Beschreibung fremder Materialien u. Specereyen Leipz.* 1676. 4. *. *Materia medica ex tribus regnis collecta, multaue mystica admista.*

Regimen u. Instruction wegen der in der Nachbarschaft sich ereigneten u. etwa feruer befürchteten Seuche der rohten Ruhr Merseburg 1676. 8. HUTH.

Facultatis medicæ Marburgensis spasmi maligni, oder Tractätlein von der giftigen Krampffucht oder erbärmliche und aller Orten grassierenden evox quia legere nequis auctore GEORGIO LEISCHNER *Plauen* 1676. 4. *vox ultima mihi deficit.*

Unterricht wie bey jezo herumgehenden Fiebern gesunde und kranke sich verhalten sollen Altenb. 1676. 4. TR.

CHR. LIPSTORP *Bedenken von der rohten Ruhr und giftigen bizigen Fiebern Stade* 1676. 4.

J. LEHEL *Warnung für dem unzeitigen Aderlassen u. Purgieren in Flehsiebern Braunschweig* 1676. 4. *annon ad p. 138.*

Declinatio & descriptio medicamentorum confectioem theriacam ingredientium per D. Christoph Frid. GRUBER 1676. 4. *Nescio quis sit auctor, nec memini me de hoc opere inaudivisse. Verum mihi sunt folia 4. formæ n. 83. Eorum multa sunt pessimæ icones, sed pulchre coloribus suis illitæ. Aliæ sunt icones perpulchre delineatæ & pictæ, potissimum fructuum, radicum, lignorum, animalium.*

§. DCCCXX. DISPUTATIONES.

- P. MORIS *de suffocatione uterina* Leid. 1676. 4.
 THEODOR van de GRAFT *de catalepsi* ib. 1676. 4. *.
 GERHARD ZUR MUHLEN *de melancholia* ib. 1676. 4. *.
 MAURIT. OWENIUS *de hydrope ascite* ib. 1676. 4. *.
 J. HENR. SCHEFFER *de lochiorum suppressione* ib. 1676. 4. *.
 J. SCHNEIDERMAN *de phthisi* ib. 1676. 4. *.
 JOSUA FUHRMANN *de catarrhis in genere* ib. 1676. 4. *.
 ANDR. KETELAR *de podagra* ib. 1676. 4.
 O van der BAY *de pica* ib. 1676. 4.
 FRID. SCHRADER & JUSTI CELLARI *de natura puris* Helmst. 1676. 4.
 EJ. *de venenis & antidotis* Leid. 1679. 4. *. In ardentibus febribus bilariis, nihil melius esse quam quidem acidi minerales spiritus.
 EJ. *de frigoris natura* Helmst. 1684. 4. HE.
 EJ. *de cognoscendis qualitatibus medicamentorum* Helmst. 1685. 4. HE.
 EJ. *de medicamentorum facultatibus* ib. 1685. 4. GUNZ.
 EJ. *lymphæ & glandule pathologica consideratio* ib. 1685. 4.
 EJ. *de partu difficili* ib. 1685. 4. HE.
 EJ. *de vena sectionis usu & abusu in febribus* ib. 1686. 4.
 EJ. *de inspidorum efficacia* ib. 1687. 4. PL.
 EJ. *de doloribus* ib. 1688. 4. *. In occipite ingens dolor sublatus vesicatorio empl. admoto.
 EJ. *de hemicrania* ib. 1690. 4. *. Orta a vermibus in nares irrepentibus.
 EJ. *de medicamentorum Galenicorum pariter & chemicorum necessitate* ib. 1691. 4. HE.
 EJ. *de morborum quorundam salubritate* ib. 1692. 4.
 EJ. *de hemicrania* 1693. 4.
 EJ. *programmata Hippocratica de prognosticis signis, doctrina, & disputationes medicæ in aphorismorum Hippocratis sectionem I. ad VII.* ib. 1693. ad 1695. 4. HAENEL.
 EJ. *de febre quartana* ib. 1694. 4. PL.

- EJ. *de auditus gravitate* ib. 1694. 4. HE.
 EJ. *de idiosyncrasia* ib. 1696. 4. PL.
 EJ. *de regularum sanitatis prudenti applicatione* ib. 1698. 4. PL.
 EJ. *de senectutis præfidiis* ib. 1699. 4. PL.
 EJ. *de signis medicis disp.* I. ib. 1699. 4. VAT. & II. ib. eod. a. & III. a. 1700. 4. IV. ib. eod. a. 4. PL.
 EJ. *de medicamentorum vehiculis* ib. 1701. 4.
 EJ. *de curiositate medica* ib. 1701. PL.
 EJ. *de eruditorum valetudine* ib. 1701. 4. *.
 EJ. *de hirudinibus* ib. 1713. 4. HAEN.
 BERNARDUS ALBINUS Dessaviensis, Professor Francofurtensis ad Viadrum, inde Leidenſis, ALBINORUM pater.
 EJ. *disp. de catalepsi* Leid. 1676. 4.
 EJ. *de fonticulis* ib. 1681. 4. *.
 EJ. *de affectibus animi*, A. & R. J. FRIDERICO ORTLOB Frf. Viadr. 1681. 4. *.
 EJ. *de venenis* ib. 1682. 4. *.
 EJ. & R. J. CHRISTIAN MENZEL *de elephantiaſi Javae novæ* ib. 1683. 4. *.
 EJ. *de sterilitate* ib. 1684. 4. *. divortium ab uxore petitum ob nimiam membri genitalis molem.
 EJ. *de atrophia* ib. 1684. 4. *.
 EJ. *de agro melancholia hypochondriaca laborante* ib. 1684. 4.
 EJ. *de missione sanguinis* ib. 1686. 4. *.
 EJ. *de hydrophobia* ib. 1687. 4. *.
 EJ. *de paracentesi thoracis & abdominis* ib. 1687. 4. *.
 EJ. *de cantbaridibus*, R. ERN. HEINSIO ib. 1687. 4. *.
 EJ. *de melancholia* ib. 1687. 4. HE.
 EJ. *theses medicæ inaugurales* ib. 1687. 4. HE.
 EJ. *de somnambulatione* ib. 1689. 4. HE.
 EJ. *de salivatione mercuriali* ib. 1689. 4. *. ab unguento mercuriali ad hæmorrhoides adplicato.
 EJ. *de pravitate sanguinis* ib. 1689. 4. *.

- EJ. *de diabete vera* ib. 1689. 4. HE.
 EJ. *de catalepsi* ib. 1690. 4. HE.
 EJ. *de apoplexia* ib. 1690. 4. *.
 EJ. *de epilepsia* ib. 1690. 4. *.
 EJ. *de cardialgia* ib. 1691. 4. *.
 EJ, A. R. CHRISTIANI *de pica* ib. 1690. 4. *.
 EJ. *tarantismus* ib. 1691, 4. *.
 EJ. *de incubo* ib. 1791. 4. *.
 EJ. *de fame canina* ib. 1691. 4. *.
 EJ. *de mania* 1692. 4. *.
 EJ. *de vomica pulmonum* 1693. 4. *.
 EJ. A. R. DAN. LUGE *de dysenteria* ib. 1693. 4. *.
 EJ. *de morbo Hungarico* ib. 1693. 4. HE.
 EJ. *de vomica pulmonum* ib. 1693. 4. RIV.
 EJ. *de febre quartana intermittente* ib. 1694. 4. *.
 EJ. *de atherapeusia morborum* ib. 1694. 4. *.
 EJ. *de elephantiasi* ib. 1694. 4. *. alia a prius dicta.
 EJ. *de polyypis* ib. 1695. 4. *. Post lipothymias, crebram & laboriosam
 respirationem, pulsus varie inæquales, mors subita, polyypi.
 EJ. A. R. J. THEOPH. LETSCH, *de tabaco* ib. 1695. 4. *.
 EJ. *de partu difficili* ib. 1696. 4. *.
 EJ. *de pleuritide vera* ib. 1696. 4. *.
 EJ. *de abortu* ib. 1697. 4. *.
 EJ. *de ortu & progressu medicinæ* Leid. 1697. 4. *.
 In diff. *de paronychia* quæ chirurgici generis est: vermes in paronychia reperti.
 EJ. *de incrementis & statu artis medicæ seculi XVII* Leid. 1711. 4. *. Non
 sine critica scriptorum dijudicatione, omnes artis partes persequitur.
 EJ. *oratio in obitum J. JACOBI RAU* Leid. 1719. 4. *. In elogio labores
 potius & solertiam auctoris laudavit, quam ingenium.
 GEORG PFANNENSTIEL *de atrophia* Utrecht 1676. 4. MOELL..
 BERNARD NIEUWETYDT *de obstructionibus* Utrecht 1676. 4. *.

IDEM medicus & consul edidit *het regte gebruyk der waereld beschouwing* sæpe recufum etiam gallice & anglice 1716. 8. cum titulo *religious philosopher* vertente CHAMBERLAYNE. Coram est editio ab ILL. SEGNERO adfimi meo honoratiffimo adornata, cum nova versione, multisque aut emendationibus, aut additionibus. Scopus equidem viro ILL. fuit, fapientix Creatoris veftigia ex mundi & corporum mundanorum fabrica eruere; eo fine integram physiologiam operi inferuit. Senilium morborum Salomonis interpretatio. Deinde de tabulis quibus in mortuorum & nascentium numeri adnotantur. Certos esse fines cuique proportioni, quos nunquam ullus casus excedat. Impossibile esse, si casus res mundanas regeret, ut numerus puerorum, qui in lucem eduntur, perpetuo feminas superaret.

J. THEODOR KRUG *de morbis chronicis ex acido vitioso* Marburg 1676. 4. *.

F. RENGER *de scirrho lienis* Altdorf. 1676. 4. HAEN. PL. habet annum 1677.

DAVID REICH *de peripneumonia* ib. 1676. 4. *.

J. PHILIP. STRUVIUS *resolutio aphorismi X. sect. II. HIPPOCRATIS in qua traditur prognosis cephalææ* Jen. 1676. R. J. FRANCUS.

J. CHRISTOPH STURM *de transfusione sanguinis* Altdorf 1676. 8.

EJ. *de curatione HISKIÆ per ficum* Altdorf 1696. 4.

EL. *de presbytis & myopibus* ib. 1697. 4. morbum habet sed theoriam non bonam.

J. GEORG RÖTENBECK *de sudore præter naturam* Altdorf 1676. 4. *.

GEORG. HENR. STRUVE *de muribus eorumque damnis* Jen. 1676. 4. GRONOV. si huc facit,

CASPAR WIETZEL *de morfibus & puncturis animalium* Jen. 1676. 4. *.

FRID. RAPPOLT *progr. in obitum ITTIGH medici* Lipf. 1676. 4. B. BUR.

J. CHRISTOPH ADLUNG *de febre infantum purpurata* Erford. 1676. 4. RIV.

J. MULLER *de virtute herbarum medica* Witteb. 1676. 4. VAT.

EJ. & Auctoris FRIDERICI CHRISTIAN BRAUN *de tarantula* ib. 1676. 4.

HENR. SCHMID *de febre tertiana intermittente* Gieff. 1676. 4.

J. SCHILLING *æger ab amore catalepticus* Gieff. 1676. 4. *.

BERN. WILH. GEILFUS *de moxa* Gieff. 1676. 4. *.

J. WORMBSER *de pleuritide* Gieff. 1676. 4. *.

J. CHRISTIAN BECMAN *de prodigio sanguinis* Francf. Viadr. 1674. 4. si huc facit.

- PAUL. BRAND præfide O. BORRICHIO *de malo hypochondriaco* Hafn. 1676. 4.
 J. HENR. STARK *de dysenteria* Regiomont 1676. 4.
 EJ. *an sanguis venis & arteriis inclusus in pus mutari possit* 1676. 4.
 EJ. *de fluxu hepatis* 1690. 4.
 EJ. *de angina alba* 1691. 4.
 JUL. REICHEL *de amuletis* Argent. 1676. 4. PL.
 MATTH. SCHERF *de febre petechiali quæ ante biennium Argentoratum & viciniam infestavit* Argent. 1676. 4. *.
 J. HENR. SENKENBERG *de pyralismo* Argent. 1676. 4.
 MARC. ANT. HELLOT & JOSEPH THOMASSEAU *Non E. demorsis a cane rabido colocynthis* ib. 1676.
 CL. GUERIN & ARM. J. *de MAUVILLAIN Non. E. morbis curandis verba & characteres* ib. 1676.
 PAUL MATTOT & J. B. REN. MOREAU *E. ex tabaco calvities* ib. 1676.
 CAR. le LONG & LUD. POIRIER, *Non optima sunt medicamenta, quæ magis arcana* Parif. 1676.
 NIC. RAINSSAUT & JOH. THOMASSEAU *E. optima vivendi lex sua unicuique consuetudo* ib. 1676.
 PETR. POURRET & A. J. *de MAUVILLAIN E. panis cerevisiæ flore fermentatus salubris* ib. 1676.
 ANT. le CAEN & LUD. POIRIER *E. in cibis sumendis ordo servandus* ib. 1676.
 HENR. MATTHIEU & ANDR. ENGUEHARD *E. melancholicis animi mores vehementiores* ib. 1676.

§. DCCCXXI. J. DOLÆUS.

JOHANNES DOLÆUS medicus Hassiacus, Archæo deditus, & hypothefi spirituum corpus regentium; polygraphus idem, & credulus.

In E. N. C. *Dec. I. ann. VI. VII. obs. 60.* Sæpe se arteriam temporalem in phrenitide, antiqua, contumaci cephalæa, & melancholia hypochondriaca felici eventu aperiri jussisse.

Obs. 67. In viro epileptico, sudor in paroxysmo vere cæruleus manavit. Addit S. REISEL simile exemplum.

Obs. 68. In ascitico intestinum rectum cancriforme, pancreas induratum.

Ann. IX. X. obs. 129. ossa feminæ strepentia.

Obs. 130. saliva fetida & vermibus scatens.

Obs. 135. obscurior feminæ hæmoptoicæ incisio; pulmo inflammatus, in eo vena cava disrumpita.

Obs. 139. hepar octodecim librarum pondere, calculus in vesicula fellea uncialis post catarrhum suffocativum.

Dec. II. ann. I. obs. 37. Abscessus circa carneam uteri substantiam prope vesicam, in quo duo plicula, cum fasciculo pilorum (in ovario), veneficio adscriptus.

Obs. 38. a variolis aphonia sponte sua sanata.

Ann. IV. obs. 118. Maculæ scorbuticæ nigerrimæ.

Obs. 120. a nimia & incauta hydrargyri inunctione sphacelus linguæ, oris &c. funestus.

Ann. V. obs. 135. Qui ischuria decimo die mortuus erat, ei in altero rene duæ hydatides. Vesica amplissima, prostrata dura.

Obs. 136. latus sinistrum tabidum, dum dextrum bene habet, sanatum.

Obs. 138. qui sumserat grana theriacæ cælestis duodena, ut alvus ei pertinaciter constiparetur, periit ex hypercatharsi, cum alvum vellet drastico medicamento referare.

Obs. 139. puella clausis genitalibus, cui humor urinæ similis per foramen prope claviculas stillabat.

Ann. VI. obs. 36. in puerpera lac repressum per os egestum.

Ann. VII. obs. 131. Absorbentia alvum ducunt, quando acor abundat.

Ann. VIII. obs. 129. In homine phthifico pulmones ulcerosi, in ventriculo dextro polypus in fossulis cordis irradicatus, venamque cavam inferiorem totam replens. Sic in superiorem alius, & alii in venam pulmonalem.

Obs. 131. Canis vetulus scabiosus, a recepto per transfusionem sanguine junioris catelli fuscitatus & alacris.

Obs. 133. Qui a pastu alimenta revomebat, & inde contabuit. In pyloro scirrhus ulcerosus.

Ann. X. obs. 68. In hypochondriaco diarrhœa, vomitus atræ bilis fætidissimæ, ab ovis duris adsumtis, vix nono die per clysteres eductis: inde atroces convulsiones, mors ipsa.

Obs. 69. post diarrhœam a purgante medicamento coercitam, sæva tormina, & diurni dolores, vix opiatibus & mucilaginosus sedati.

Obs. 70. a purgante medicamento acri diarrhœa, ventriculus tener, ut facile laceraretur, villosa intestinorum tunica derasa.

Obs. 71. 71. a sumto medicamento purgante puris 4 ℥ & ultra per os & anum egestæ.

Dec. III. ann. II. obs. 74. ab ulceribus pedis in cachectica clausis convulsiones.

Obs. 76. Ab hydrargyro in femoris fistulam impulsio, salivatio.

Ann. IV. obs. 64. Cum urina in homine calculoso mucago prodiit, quæ in aere continuo in calculum obrigit.

EJ. *Encyclopædia medica theoretico practica* Francf. 1684. 4.*. Amsterd. 1688.8. ASTR. Venet. 1691. 4. ib. 1695. 4. Riv. *Acc. tr. de theriaca cælesti*; observationes ex E. N. C. & commercium Epistolicum cum WALDSCHMIDIO. Morborum enumeratio a capite ad calcem cum ætiologia & enumeratione medicamentorum, quæ vel Galenica schola cuique morbo obponit, vel chemica, cui noster potius favet,

favet, acidæ & sulfureæ theoriæ & archæis deditus. Phrenitis furor est Cosmeturgi, Melancholia microcosmetoris desponsio. Contra dulcium abusum, quibus vulgares medici putant se morbosum acorem expugnaturos, acria enim esse, quæ gustui dulcia videntur. Subinde, infrequenter equidem, proprias aliquas adnotationes morborumve historias interspergit. Opium ad maniam commendat. Ren lapideus. Adfectus verminosi curatio. Multum REGIO debere objectum est (a).

Idem opus cum alio titulo prodiit *Encyclopædiæ medico dogmaticæ* Francof. 1691. 4.*. Auxit ex sua praxi, ex nuperis libris; princeps opus idem est. Hæc sola in posthumis redit, omiſſa priori.

EJ. *Encyclopædia chirurgico rationalis* Francof. 1689. 4.*. Amplo opere, ut fere in chirurgicis solent, tradit etiam medica aliqua de hydrocephalo, morbis pilorum, morbis cutaneis, hæmorrhagia narium, coryza, linguæ malis & variis vitiis, salivatione, dentium morbis, angina, strumis, scrofulis, œsophageo impervio, œdemate aliisque malis medicis.

EJ. *epistolæ ad J. J. WALDSCHMIDT de variis argumentis medicis* Marburg. 1687. 4. cum ejus viri operibus recusæ Francof. 1707. 8.*. Morborum historiæ, medicamentorum vires, & de novis libris judicia. Homo clavis & verrucis obsitus. Salivatio ab hydrargyro quadraginta fere ante diebus inuncto. Diabetes: egestæ ad 18 in dies libræ lotii, cum potus non ponderet supra 2½. Ulna per cariem destructa & a natura reparata. Post multum cum ictero colicum dolorem, calculi in fellea vesicula. Vermis per umbilicum erepens, octipes; secutus est chylus ex ulcere, maxima copia, fausto tamen eventu. Ex virginis digitis manuum, pedumque aut sanguis aut verrucæ, quæ intra 14 dies delapsæ, noviter renascebantur. Eo tempore corpus nulla incrementa capiebat. Calculi fellei toti, ut putat, ferrei. Morbus epidemicus: subita virium prostratio, dolores pleuritici, cum progressu morbi diarrhœa, pancreas inflammatum. Ex vi hypotheseos noster venæ sectionem, ipsos clysteres, & acida medicamenta vult exfulare.

EJ. *de furia podagra lacte victa & mitigata tract. novus* Amsterd. 1707. 12.*. Anglice Lond. 1732. 8. vertente STEPHENS. Belgice *geneezing der Gicht doorr de melke cur.* Harlem 1709. 8. Post GREISELIUM, qui idem argumentum tractaverat, & ipse experimenta proponit, etiam sua, & aliorum, qui a podagræ sævitiâ debilitati sani exstiterint, cum ad lactis usum se recepissent, omni prætereâ alio cibo & potu excluso. Fatetur tamen noster, vires ventriculi sibi a lacte vehementer fractas fuisse. Fatetur idem, non perpetuum effectum esse, tamen ut malum a lacte levius esset. Ipse uncias 56 in dies sumsit. Salem vitabat. Arthritis & contractura eodem remedio superatæ, calculus diminutus. Podagræ sedes est in glandulis HAVERSII.

EJ. *opera omnia* Venet. 1693. fol. Francof. 1703. fol. 2 vol. OSB.

At.

(a) GRÆBNER tract. 9.

Acc. *theatrum de theriaca celesti Hoffladiana* Hanov. 1680. 12. quæ scriptio numerosa ingredientia hujus antidoti recenset, ut vires medicas, in malignis etiam febribus & variolis, & morbillis conspicuas.

Inde aliæ breves fere variorum ad DOLÆUM epistolæ, ejusque responsa fere 85.

Reperio & tribui *adfectuum totius corporis humani præcipuorum theoriam & praxin tabulis exhibitas* Francf. 1664, 4.

§. DCCCXXII. DIARIA ad a. 1676.

PHILOSOPHICÆ TRANSACTIONES.

In Vol. XI. & XII. ad ann. 1676, 1677. PHIL. ROGERIUS MOSLYN refert de vapore venenato fodinarum carbonis fossilis ex genere inflammabili, fætidissimo, qui operarios nonnullos ambussit, tamen ut convalescerent.

In BIRCHII historia anni 1676. de secali corniculato & de morbo ex ejus usu nato; atque animalibus ab eo necatis. Hæc adnotatio pertinet ad DIONYSIUM DODART, juvenem tum medicum & *Acad. R. scient. soc.* PATINI jam laudes meritum. Morbus a stupore incipit, transit in dolorem, & gangrænam incurabilem, nisi per amputationem exterminatur. In provincia Solonienfi id malum vulgare esse *Journal des savans* ejus anni N°. 6. Redit in *Mémoires de mathem. & de phys.* T. X. p. 560.

EJ. *mémoires, pour servir à l'histoire des plantes* Paris 1676. fol. 1731. 4.*. Vide B. Bot. I. p. 591. Ab analysi lento igne facta sperat, propius nos ad naturam medicatam plantarum accessuros.

Porro apud BIRCH, NEHEMIAS GREW vir egregius, feminam produxit, quæ & per vomitum calculos reddidit, & per urinam, variæ magnitudinis eos, friabiles alios & calcareos, alios siliceos. Istos spiritus nitri non solvebat, filicum videbantur duritate esse.

EJ. est *musæum Regalis Societatis, or a catalogue of natural and artificial rarities belonging to the Royal Society and preserved & Gresham college* Lond. 1681. fol. *. Huc pertinent morborum vestigia & causæ. Partus ex ovariis mulierum excisi. Ossa per ancylosin connexa & pumicosa. Ossis fragmentum & sphaera plumbea per lotium egesta, tum calculus enormi mole. Calculi ex animalibus & pilæ crinitæ. Lacrymæ lapidæ cervi, & os de corde ejus animalis.

EJUSDEM in *Phil. Transf.* n. 194. in puella 19 annorum lien quasi putridus 25 unciarum doloresque in sinistra parte uteri gravativi.

Ab anno 1675. *diarium literatorum Italicum* divisum est in duo diaria: alterum prodiit continuatum. Ad annum 1679. Romæ apud BENEDICTUM: alterum porro ab anno 1675. ad 1679 apud TINASSUM, J. CIAMPINI & L. A. PORTII neque J. FRANCISCI NAZARI opera B. Bun.

GUNTHER CHRISTOPH SCHELHAMMER.

Professor Jenensis, Helmstadiensis, Kiloniensis, vir acuti ingenii, CONRINGII gener inque foceri gratiam peripateticæ sectæ addictus, vir cæterum splendidus, CHRISTOPHORI F.

EJ. & WEDELII *de voce ejusque affectibus disp.* Jen. 1677. 4. *. Auctorem putem fuisse SCHELHAMMERUM. Pars altera huc facit, de vitiis vocis, aphonia ejusque causis. Vox obscura nonnullis phthificis familiaris. Aphonia emetico superata, Raucedo.

EJ. *de capitis dolore exercitatio medica* Jen. 1678. 4. HEF.

EJ. *de peste disp.* Helm 1682. 4.

EJ. *de aphorismorum Hippocratis ortu & certitudine* Jen. 1685. 4. *.

EJ. *pathologia generalis disputationes tres* Jen, 1683. 4.

EJ. *epistola ad G W. WEDEL qua pulsus ratio omnis diligentius expenditur* Jen. 1690. 4. *. recusa in T. II. operum omnium. Post physiologiam pulsus pathologia & semeiotice.

EJ. *progr. de medico philosopho σοφῶτα* Jen. 1690. 4.

EJ. *disp. de tube dorsali* 1691. 4.

EJ. *de epulide & parulide cum adnexa dentium & gingivarum ἐξέρευησι* Jen. 1692. 4. *. ob curationem medicamentariam: docta disputatio.

EJ. *disp. de tumore* Jen. 1692. 4.

EJ. *disp. de lethargo* ib. 1692. 4.

EJ. *de genuina febris curandæ methodo* Jen. 1693. 4. *. Naturam febris in calore esse, causam in sanguine ejusque fermentatione. Hæmorrhagiæ causæ propiores. Miasma inflammationem & gangrænam in viscere aliquo excitam, & sanguinis incrassationem; hanc in febribus intermittentibus solis. Methodus medendi. Ephemeram febrem curari solo calore subnato. Morbi maligni epidemici, sæviorunt, cum dies æstuosi, noctesque frigidæ essent. Intermittentium causa superata, sic in putridis. Singulatim cujusque peculiaris febris curatio, hic narcotica mitiora tamen, quæ sanguinem incrassent. Intermittentes vomitu curantur, non alvo ducta, unde vires vehementer dejiciantur. Paroxyfmi sunt a sanguine viscido resistente. In China Chinæ non esse in elemento terreo efficaciam, validiorem enim esse quæ parum amara sit. Ad paroxyfimum sedandum sudorifera, radices, aromata, sales, adstringentia. In ardentibus febribus cum putredine venam vix unquam secandam. Frigidæ potus. Aciduli potus abunde sumti in se ipso optimum effectum expertus laudat. Malignæ, s. sporadicæ, s. epidemicæ. Venæ sectio hic nocet, sic purgatio: emetica

in principio, & fudorifera tutiffima. Vesicatoria non laudat. Liber in univerfum acute fcriptus, etfi noſtri ævi inventa non habet, & in generalibus verſatur.

EJ. *diſſ. de pareſi ſ. paralyſi ex colica* Jen. 1693. 4.

EJ. *de morbis ætatum* ib. 1694. 4.

EJ. *de anxietate præcordiali* ib. 1694. 4.

EJ. *de febrifugorum ratione agendi & applicandi modo* ib. 1694. 4.

EJ. *de dyſpeſia* ib. 1695. 4.

EJ. *de oncologia in genere, J. de corporis humani tumoribus* Jen. 1695. 4. *.
ob theoriam, ob carbunculos, bubones, cyſtides.

EJ. *de fonticulis diſſ.* Jen. 1696. 4.

EJ. *de natura l. bipartitus* Kiel. 1697. 4. *. Theoreticum opus, in quo quærit, quid medici per naturam intelligant, quid philoſophi. Contra Archæum. Naturam eſſe leges æternas motus, quæ ſingula cum univerſis connectunt. Ut medicus naturæ miniſter ſit. Medicamenta quibus morbi præcaventur vomitoria, venæ incifio. In chronicis, corporis exercitatio, acidulæ. Acido arcano ſe fororum tertiam a contagio variolarum ſervavit. Curatio quæ impoſſibilis. Corruptis viſceribus fruſtra aquæ hydropicæ educuntur. Paroxyſmum febris tertianæ magna doſi corticis peruviani cum conpeſcuiſſet, alvus repetito reſpondit, & fudor ſucceſſit. Contra G. HARVEIUM, naturæ obpreſſæ eſt ſubveniendum. Laudes confectionis alkermes veræ ad pericula malignarum februm. Hydropicos ſudore excitato ſanari. Larga doſi 20 ad 30 gran. opii ſuperata graviffima mala. Naturæ erroribus ut occurrendum. In febre epidemica non alios evaſiſſe vitales, niſi qui purgati eſſent. Nitrum cum camphora in pleuritide laudat, in dyſſenteria pulverem Pannonicum. Adnotationes aliquas, circa triginta, interſpergit.

EJ. *theſes medico miſcellaneæ* Kiel. 1697. 4.

EJ. *de ſpina dorſali* ib. 1698. 4.

EJ. *de fine medicinae* ib. 1700. 4.

EJ. *de odontalgia tactu ſedanda* ib. 1701. 4. *. Non inutilis diſputatio.

EJ. *nature vindicata vindicatio* ib. 1704. 4. Contra STURMIUM.

EJ. *de obſeſſis* ib. 1704. 4.

EJ. *de morbis magicis* ib. 1704.

EJ. *de fundamentis artis medicæ præcognoſcendis in materia medicæ ulteriori notitia* ib. 1707. 4.

EJ. *orat. de augmentis & decrementis artis ſe primo præſidium ſumente* ib. 1708. 4.

EJ. *de proportionibus corporis humani destructis morborum causis* ib. 1706. 4. *. Morbos ad excessu aut defectu alicujus quantitatis vel elementi oriri.

EJ. *diff. de nitro* Amsterd. 1709. 8. *. De vi medica parcus est. Externo usu ad sudorem movendum, ad scabiem nitrum, a veteribus adhibitum iterum vult restitui. Sed eorum nitrum erat alcali fossile.

EJ. *via regia ad artem medendi* Kiel. 1709. 4. Ejus stadium V. erat *de therapeusi*. VII. *de pharmacia*. VIII. *de formulis prescribendi* IX. *de curatione per dietam* Kiel 1708. 4.

EJ. *de humani corporis adfectibus* ib. 1713. 4. *. Exempla effectuum in corpus humanum & collectitia & sua. Historiolæ vix fide dignæ. Canis, qui nolebat die veneris laborare.

EJ. *ars medendi univërfa* a morte viri prodiit, cujus volumen II. & III. huc faciunt. Edidit ERNESTUS FRIDERICUS BURCHART. In T. II. Wismaricæ 1747. 4. *. edito, Pathologia traditur. Habet tamen præter acuta ratiocinia, morborum generalia, & partitiones, causas morborum, classes, signa, prognoses, proprias etiam adnotationes. Obstructiones non frequentes esse, cum injectus in arterias liquor facile in venas transeat. Febrem intermittentem insperato cortice peruviano sublatam. Corticis nullas certas vires esse. Febrem paulatim hominem dereliquisse, ut caput primum desereret, inde pectus, denique pedes.

Vol. III. Wismar 1752. 4. *. edente anonymo, qui subinde calamum auctoris non satis potuit interpretari. Vita viri. Materia medica. Aliqua de arte pharmaceutica, chirurgica, diætetica, plus vero abstractionum, nominum & methodi quam rerum. Brevia aliqua, ut scriptio falis volatilis SYLVII, quem virum invidia prefferit. Aquam hydropicam simul & fenel exhaustit. In diæta indulgentem se præbet. Theam laudat, commendat. Adversus diarrhoeam utiliter vaccinia dedit. Medendi methodus brevis & facilis.

In T. I. *physiologie* Wismar. 1752. 4. *. historiam medicinæ brevem dat. Jatromathematicis non favet, neque CARTESIANIS: neque STAHLIO. An medicina ars sit an scientia multis quærit.

Vivorum clarissimorum ad G. C. SCHELHAMMERUM epistola: recensuit, vitam addidit CHRISTIAN STEPHANUS SCHEFFEL Weifmar. 1727. 8. *.

IDEM etiam SCH. CONRINGII Soceri *introductionem in univërsam artem medicam* multis & magni momenti notis edidit Helmstad. 1687.4. recusam Hall. 1726.4. *. Acris autem noster judex est. Multa *posthuma* reliquisse SCHEFFELIUS, quæ & recenset.

In E. N. C. *Dec. II. ann. V. obs. 8.* Quartana febris epidemica anni 1684. etiam triplicata, mali moris, cum sudoribus fatidis, debilitate, frigore diuturno. Sanavit noster cortice peruviano.

Obs. 10. de abscessu lateris prorumpentes lumbrici.

Obs.

Obs. 11. abſceſſus hepatis, denique lethalis. Pus de viſcere ſub cutem effuſum magnum in tumorem collectum erat.

Obs. 12. a tribus granis opii adſumptis ſomnus turbulentus, vertigo, leve delirium, ſenſus etiam tactus obtuſus erat, frigus acceſſerat. Demum convaluit nulla cum rerum geſtarum memoria.

Obs. 14. in abdomine matris mortuæ fetus ſe vehementer agitans.

Obs. 16. ab opio ſudor efficaciter motus.

Ann. VI. *obs.* 13. a buſone enecato puero in os intruſo anxietas & ſubita ſcabies.

Obs. 114. Diurna epilepſia ab ictu in ſinciput accepto.

Ann. VII. *obs.* 197. ante paroxyſmum vir epilepticus percipiebat aliquid a cerebro ad brachium deſcendere, inde brachium movebatur, & paulo poſt totum corpus.

Obs. 199. Viro fervidioris ingenii, ſi quando genio indulgeret, ſanguis proſiliebat ex minimi digiti articulo, etiam ad duarum ulnarum altitudinem; ceſſans idem nullum ſui oſtii veſtigium relinquebat. Alteri circa lien tumor efferebatur, tum ſanguis ad aliquot libras vomitu reddebatur.

Dec. III. *ann.* II. *obs.* 88. Infans atrophicus: inteſtina inflammata, glandulis duris ſcirrhoſis obſita: eadem inteſtina paſſim perforata, plurimis lumbricis ſeta.

Obs. 89. fetus mortuus abſque malo ſymptomate duobus menſibus utero geſtatus.

Ann. III. *obs.* 90. Cephalalgia periodica in juvene cum convulſione, ſanata fere cortice peruviano.

Obs. 91. de cruſta gelatinofa ſanguini innatante in febris intermittentibus aliifve.

Ann. V. VI. *obs.* 222. Dyſenteria caſtrenſis in diurna inteſtinorum ulcera degenerans.

Obs. 226. febris autumnalis epidemica mitis, facilis, pulſu fere ſani hominis, ſenſim debilior, cum ſtupore & ſopore, abſque criſi ſæpe deſinens. Vomitus cieri, calida dare proficiebat cum mixtura ſimplici.

Ann. IX. X. *obs.* 81. Urina per chartarium colum tranſmiſſa in colo reliquit lutuſum quid, quod in lapidem concrevit.

Obs. 82. Urina, quæ in febre maligna ſalutare ſedimentum poſuit, ſæpe ad priſtinam cruditatem rediit.

Obs. 83. ſanæ ſimilis in hecetica febre.

In *Act. Lit. Mar. Balzb.* comparatio aquarum Schwalbacenſium cum pyrmontanis.

§. DCCCXXIV. VARIII.

FRANCISCUS CALMETTE Ruthenensis D. Academiae Monpelienfis dedit a. 1577. & recudi fecit Lyon 1704. 12. 2 vol. 1714 12.*. Anglice Lond. 1706. 8. l. qui *Riverium renovatum s. praxis medica Riveriana non absimilis* T. I & II. Casu factum est, ut iudicium amiserim, quod tunc describere ram, ut soleo, quando librum modo legeram, nunc quæ obvia erant, ea sola repeto. Morbi sunt abdominis cum pathologia acida, falsa & succo pancreatico acido & acida. Ventriculi morbi. Laudat hic theam jejuno ventriculo serbentem, coffeam, tum maxime innotescentem, aquas thermales. Vomitus, fufe. Cholera morbus, hic emetica mitiora, narcotica, etiam in clystere, non tamen quando vires jam valde adtritæ sunt. Alvus non nisi morbo superato movenda. Colicæ variæ, etiam Pictaviensis, in qua febrem lentam recipit & corporis marcorem; hic valida emetica poscuntur, volatilia, purgantia, venæ sectio, manuum & pedum scarificatio, demum anodyna. Alvus adstricta, lienteria, diarrhœa, dysenteria. In adfectu inveterascente thermales aquæ. Mercurium in aquo forti solvit, per alcali volatile præcipitat, hunc hydrargyrum vulgari sublimato præfert.

T. II. Tenesmus, Fluxus hepaticus, Lumbrici: se ejusmodi animal, quod ulnæ esset longitudine adservasse, utrinque in gracile acumen terminatum, ut cohæsiō cucurbitinorum in unam tæniam locum habere nequeat. Hæmorrhoides; Hepatis calor; inflammatio, abscessus, scirrhus, icterus. Ad obstructionem hepatis non solum ferrum, sed etiam theriaca, aliæque antidoti. Hydrops varius, paracentesis partitis vicibus instituta. Lienis obstructio, scirrhus: morbus hypochondriacus: scorbutus varius, acidus, rancidus. Mesenterii inflammatio, abscessus & pancreatis ex theoria, ut puto. Mala quæ vitio lotii fiunt & calculus. Mictus sanguineus, Ischuria, stranguria & incontinentia lotii. Nihil valde habet propriæ adnotationis.

Lego seorsim prodidiisse *de morbis abdominis* Genev. 1735. 8.

MATTHIAS GARCIA Valentinus Professor *disputationes medicæ selectæ in duas partes distributæ* Leon. 1677. fol. Vide ne sit GARCIA CARRERO dictus ad a. 1626.

Epistole mutue Argonautæ ad Nestorem & Nestoris ad Argonautam de thesauro experientie medicæ de abortu 1677. 4. Argonauta fuit J. MICHAEL FEHR.

CAMILLUS BALDUS *de podagra* Nurnberg. 1677. 12.

ISRAEL CONRADI *diff. med. physica de frigoris natura & effectibus* Monaster 1677. 12. GUNZ.

J. CORNELII WEBER *anchora sauciatorum s. liquor stypticus sanguinem confestim*

festum sistens Brieg. 1677. 8. Breslau 1680. 8. *. In universum etiam de iis, quæ sanguinis fluentum compefcunt. Archæista fuit.

J. BÖHM *catalogus medicamentorum variorum* Venet. 1677. 4. & 1709.

§. DCCCXXV. ALIÆ LINGUÆ.

ROBERTUS PLOT L. D. & musæi Ashmoleani custos, rerum naturalium, historiæ etiam patriæ studiosus, collector non inutilis.

EJ. *natural history of Oxfordshire* Oxford 1677. fol. *. Rustici hominis filia asita per 70 dies, quæ tamen ad victum naturalem rediit. Greeniæ exemplum, quæ suspenfa ad vitam revocata fuit, cum chirurgi nunc incidere vellent.

EJ. *natural history of Staffordshire, being an essay towards the natural history of England* Oxford 1698. fol. *. De animalibus multa, & morbi singulares. Longævorum exempla. In vacca reperta sceletos vituli, cujus caro consumta, sic in cerva. In asthmatico homine calculi in vesicula fellea; nullum in pulmone vitium. Lepus, ut putat, extra uterum conceptus, & vivus excisus. Suspenfa, quæ post 36 horas convaluit. Catella ossibus fetus se per vulvam liberavit, cum fetibus ventralibus detectis, dum incidebatur. Femina, cui fetus in utero mortuus residebat, tamen concepit & peperit. Vituli, cum nascerentur, prægnantes. Pike in animalium ruminantium ventriculis. Nævi, ut putat. Partu redditus tumor, in quo dentes & pili. Exempla diurni somni & asitiæ 40 dierum in femina carceri inclusa. Ex vena brachii forcipe acus educta. Qui funes & lintea devorabat. Qui nunquam expuit. Gangræna spontanea in impio se ipsum exsecrante.

JEAN RAVELLY *diff. sur la nature des cours de ventre & sur les remèdes qu'on y peut apporter* Paris 1677. 12. *. Multum ad longam suam experientiam provocet. Diarrhœam facit lientericam, chylosam, biliosam, melancholiam, pituitosam, dysentericam, tenesnum, dysenteriam adiposam. Singulo malo curationem tradit multis cum formulis. In lienteria vomitum ciet, vitriolo in aqua dissoluto, de quo ferrea terra subsidendo secesserit. In chyloso alvi fluxu purgat, datis rubæ radicem, tincturam, alia insolita. In biliosa diarrhœa agit de opio quod sit calidum, diaphoreticum & diureticum, cum quo caute oporteat mercari, hic adstringentia dat cum acidis mista, confectiones cum spiritu vitrioli. In serosa diarrhœa theriacam sales alcalinos fixos exhibet, tum chalybem & absorbentes terras. In dysenteria alvum ducit, ipsa ut jalapa utatur; ulcus subnatum sanat rheo barbaro, terebinthinæ symphyto & colcothare cera involuto ad unam duasque drachmas. Adiposam diarrhœam periculum habere, succedere longis malis cum putredine & cum febre hectica conjungi. Hic jujubas dat & eboris scobem, semina frigida, pitifanas.

EJ.

EJ. *traité de la maladie de la rage* Paris 1696, 12. A lupo rabido demorssi plerique rabidi ipsi & mordere cupidi perierunt. Adurere vulnus jubet, hinc vomitum antimonio ciere, inde sudorem, & herbas dare vulnerarias.

GIOV. CINELLI CALVOLI *bibliotheca volante continuata da* DIONYSIO ANDR. SANCASSANI Venez. 1734. 4. *. verum CALVOLI 1677. incepit hanc bibliothecam sparsis schedis edere, cujus stanzas fecit 17 quibus tres demum SANCASSANUS adjunxit, ultimam anno 1718. Librorum fere italorum censuræ hic continentur, ob quas, & ob vindicatum sibi animalculorum scabiem facientium inventum, cum REDO inimicitias alens, etiam in carcerem conjectus, patriam maluit relinquere quam deprecari. Diu per Italiam oberravit, passim *medicus conductus*, & demum Loretti obiit, fuitque ex iis doctis viris, quorum labores fortuna non remuneravit. In editione mea 20 *scanze* in formam dictionarii redactæ sunt; Multa quidem tradit exigui monumenti, verum in posterioribus numeris etiam medica hic recensentur. Varia adjeçit nuperus editor D. A. C. M. C. In T. II. CINELLUS de lite cum REDO se purgat. In lite etiam RAMAZZINI cum MONEGLIA aliquæ nostri partes fuerunt.

J. B. GIRARDET *miracle de la nature sur la guérison de toute sorte de maladies provenantes de qualité chaudes par l'usage des eaux de Louveret* Besançon 1677. 12.

NATHANAEL HENSHAW *Aerochalinus or a register for the air* London 1677. 16. *. sed dedicatio est anni 1687. Varia facientia ad artem medicam, ut camera portatilis, in qua aerem alicujus domicilii facile mutes, in quo invento sibi noster multum placuit. Potus ante cibum appetitum frangit.

J. CHRISTOPHORI BITTERKRAUT hippolitani, *wehmütige Klagebrühen der bedrängten Arzneykunst* Nürnberg 1677. 4. *. Queritur de vario genere medicastro- rum, de alchymistis, superstitionis medicis, aliis imperitis artem invadentibus. Fusissima confabulatio & intermistæ historiæ curationum absurdarum; earum plurimæ undique improbables. Honores etiam medicorum, & medici pontifices, cardinales, aliasve ad dignitates eveçti. Fraudes alchymisticæ. Vulgatissima pro arcanis vendita. Historia medicinæ. PARACELSI laudes & excusatio.

E. G. *laboratorium medico chymicum* versum a J. MARSCHALL Nürnberg 1677. 8. *.

Das französische Kochbuch und der französische Keller Minden 1677. 8.

MARGUERITE du TERTRE *veuve du S. de la MARCHE, institution touchant les choses, qu'une sage femme doit savoir dans l'exercice de son art* Paris 1677, 12. 1691. 12. 1710. 12. *. Ad curam prægnantium, & puerperarum aliqua.

DUPRADE *histoire du Tabac* Paris 1677. 12. 1684. 8. Genev. 1687. & 1747. 8.

DEMEUVE *Dictionnaire pharmaceutique* Paris 1677. 4. 1689. 4. & alias. *Lexicon medicamentorum simplicium cum viribus collectis.*

Der vermehrte sorgfaltige Medicus 1677. 4. ASTR.

F. Anthora d. i. *Giftheil oder Beschreibung des Gifts der Pestilenz auch anderer giftiger Krankheiten* durch P. F. 1677. 12. *. Ille FELGENHAUER alchimista in eo placet, quod sua tamen experimenta narrat. Ita puerum sanavit vomitu per crocum metallorum moto. Absinthii tincturam ad solem vino extractam valde laudat. Butyrum cum ovi vitello tritum vomitum movisse. Vera spiritus & falis urinæ efficacia in paralyfi. Opii longa & tædiosa præparatio. A vipera demorsus cum ipse omnino male nunc haberet, sale absinthii ex vino calente sumto curatus est. Recusum est opusculum cum nomine auctoris Leipz. 1680 12.

Particulare ex universali oder kurzer Entwurf einer sonderbaren Arznei Augsp. 1677. 8. UFF.

ANDRIES BOECKELMANN van D. BONAVENTURA van DORTMONDS *berigt waer in angeweesen word de quade pratyken van D. D. en dezzelve onkunde angaande het afbaelen van een doode vrugt* Amsterd. 1677. 8. potius chirurgici argumenti.

LE MOINE *lettre a LOUIS du MOULIN avec la replique du dernier* 1677. 8. FALC.

DE LA RIVIERE GROISSARD *le précurseur de la médecine universelle* Rouen 1677. 12. FALC.

ANTONIO TRILLO *perfetto praticante* Toledo 1677. C. de V.

§. DCCCXXVI. DISPUTATIONES.

ANDREAS LAMB *de scorbuto* Leid. 1677. 4. *.

HENR. CHRISTOPH ERYTHROPEL *de paralyfi* ib. 1677. 4. *.

STATIUS JOACHIM HANNIEL *de melancholia hypochondriaca* ib. 1677. 4. *.

J. ADOLPH REINBOTH *de suppressione mensium* ib. 1677. 8. *.

J. CONSTANTIUS EJ. *jura pathologica pro moribus antiquorum & pseudo-prophetas augustissimi Apollinis tribunali* Leid. 1677. 4. Titulus vitiosus.

J. GEORG SCHMIDT *de ileo* ib. 1677. 4. *.

MARTIN OWMANN *de melancholia* ib. 1677. 4. *.

J. BRAEMS *de pleuriide* ib. 1677. 4. *.

ROBERT TRITTER *de lethargo* ib. 1677. 4. *.

RODER. A RYK *de cruditate acida ventriculi* Utrecht 1677. 4. *.

Tom. III.

Ggg

J. MATHON

- J. MATHON *de medicamentis chemicis* ib. 1677. 8. *.
- ABRAH. BLENDINGER *de cancro Erfurd* 1677. 4.
- CARL. LUDWIG FUNCCIUS *de hemorrhoidibus nimium coniventibus & cecis* Altdorf. 1677. 4. HF.
- F. W. SCHAFFER *de passione iliaca* ib. 1677. 4. *.
- GEORG DAVID SCHULZE *de angina strangulationem emulante affectu* ib. 1677. 4. HEF.
- ... QUENTIN *de preparatione gravidarum ad partum facilem* ib. 1677. 4.
- PHIL. HENR. CHUNO *de apoplexia* Marburg. 1677. 4. *.
- J. HENR. HAPPEL *de febre intermittente* ib. 1677. 4. *.
- GREGOR. HORST *de mania* Gieff. 1677. 4. PL.
- J. THEODERICI SCHUR *de melancholia hypochondriaca* ib. 1677. 4. HE.
- J. G. SIMON *de cancro venenato* Jen. 1677. 4. PL. 1678.
- Viri cognominis fed J. C. *delineatio nova impotentia conjugalis* Jen. 1682. 4. Tr. 1718. 4. *. 1734. 4. ID. *Sordidus l. & adversus bonis moribus.*
- CASPAR POSNER *de mania* ib. 1677. 4.
- J. GERARD WINTER *de contagio pestilentiali* Marburg. 1677. 4. *.
- EJ. *de hemoptysi* Rinteln 1684. 4. *.
- EJ. *de hydrope* ib. 1684. 4. *.
- EJ. *de obstructionibus* ib. 1685. 4. *.
- EJ. *de diabete* ib. 1685. 4. *.
- EJ. *de catalepsi* ib. 1692. 4. *.
- EJ. *phthisis pulmonalis* ib. 1693. 4. *.
- EJ. *de rabie* ib. 1698. 4.
- EJ. *de memoria statu præternaturali* ib. 1678. 4.
- EJ. *de contagione pestilentiali* ib. 1693. 4. *.
- EJ. *de hydrope ascite* ib. 1699. 4. *.
- EJ. *de apoplexia* ib. 1702. 4. *.
- EJ. *de gonorrhœa* ib. 1718. 4. *.
- VALENTIN GREISING *de partu septimestri* Witteb. 1677. 4.
- MICHAEL HENR. HORN *de ophthalmia* Lips. 1677. 4.

LAUR. CHRISTIANI *de ictero* Hafn. 1677. præside BORRICHIO.

CAR. JOACHIM FREHER *de melancholia hypochondriaca* Basil. 1677.
4. PL.

J. FAUST *exercitatio nonnemini opposita, qui temere dixit & audacter confirmavit
logicam medico inutilem esse* Argentor. 1677. 4. ROCHE.

J. ULR. BIX *σφυγμογραφία s. de pulsu* Argent. 1677. 4. PL.

LEONH. HEINZ *de adfectibus soporosis* Argent. 1677. 4. *.

J. VALENTIN SCHEID *de visu vitiatō ejusque demonstratione mathematico me-
dica* Argent. 1677. 4. *. Varii oculorum morbi.

EJ. *de duobus officulis in cerebris hominum apoplexia exstinctorum repertis* Argent
1687. 4. *.

EJ. *de polyo cordis Pentas* ib. 1689. 4. *. Subjecta est historia.

EJ. *mutitas diuturna subito & sponte sublata, semine & pure excreto.*

EJ. *de lumbagine rheumatica* ib. 1704. 4. MENZ.

EJ. *de epilepsia verminosa* ic. 1708. MENZ.

EJ. *de vomitu cruento* ib. 1709. 4. HAEN.

EJ. *de quibusdam visus imminuti vitiis* ib. 1720. 4. *.

J. LUDOVICI SCHEID *laudatio funebris* J. VALENTINI SCHEID Argentor.
1732. fol.

CAR. de LAVAL & ANT. ENGUEHARD *E. causariorum dolores imminentis aeris
mutationes prænuntiant* Paris 1677.

DIONYS. DODART & JAQUES DESPREZ *Non E. carnes quovis alio cibo salu-
briores* ib. 1677.

DIONYS. PYYLON & FRANC. le RAT *E. thermæ borbonienses anselmenses mino-
rem noxam potæ inferunt, quam arcimbaldinæ & vichenses* ib. 1677.

J. B. de REVELLOIS & PETRI LAURENCEAU *E. vinum rhemense omnium sa-
luberrimum* ib. 1677.

PH. MATHON & FRANC. le RAT *E. opium hystericæ accessioni noxium* ib.
1677.

RAYMUND FENOT & JAC. DESPREZ *Non E. ab urinis certa valetudinis au-
guria* ib. 1677.

ANDR. COPPENIAGER & TOB. ZOLLET *de hydrope pectoris* Patav. 1677. 4.*. puto ZOLLETI opus esse. In utero vidit 17 mensuras austriacas feri.

FRANC. DUVAL *E. catharsis pleuritidi* Romæ 1677. titulus imperfectus.

§. DCCCXXVII. A. NUCK.

ANTONIUS NUCK celebris anatomicus *de ductu* Leid. 1677. 4.*. Nihil equidem scripsit vir Cl. practici argumenti: inter anatomica tamen passim intercurrunt aliqua huc spectantia.

In *salographia* Leid. 1692. 8.*. 1728. 8.*. de salivæ excretionem critica & morbosa agit: de analysi salivæ venereo tabo infectæ, & alioquin de vitiosa saliva lactea, dulci, calcarea.

In *adenographia* Leid. 1691. 8.*. 1696. 8. 1722. 8.*. de calculi generatione agit, & experimentum proprium refert de lapidea crusta circa globulum concrefcente, quem in vesicæ cavum condiderat, cum exemplo similis circa fistulæ tabacariæ fragmentum concrementi. Inde ovariorum hydropis steatomatis aliquot exempla. Sic de peritonæi proprio hydrope, vix noto eo tempore morbo, exempla, in quo aqua exterius ei sacco circumfusa in ejus cellulis stagnabat, vacuo abdomine. Paracenteseos varii eventus. Hydatides peritonæi; mesenterii.

§. DCCCXXVIII. DIARIA ad a. 1677.

CHRISTOPH SELIGER in E. N. C. *obs.* 56. In febre exanthemata maxima globulorum inferiorum mole, felici eventu egesta.

Collectores de magna & subitanea intumescencia hominis, ex cujus demum vena incisa vermis vivus erepsit, quem dat depictum, maximum.

Leges privatæ Acad. a. 1677. a censore confirmatæ prodierunt cum effigie VOLKAMERI præsidis 4. Willm.

In BIRCHIANA *historia* T. III. Vita HENRICI OLDENBURG & FRANCISCI GLISSON.

In *Journal des Savans* n. 17. calculus ille salutaris serpentis depictus datur.

§. DCCCXXIX. J. CONRAD PEYER.

Scaphhusinus Patritius. Præcocem famam sibi laboriosus juvenis peperit incisionibus, potissimum animalium, tamen & corporum humanorum morbosorum. Discipulus fuit DUVERMEYI.

Ita triennio prius, quam doctoris titulum ambiret, edidit, *methodum hifto-riarum anatomico medicarum, exemplo ascitis ex pericardii cum corde coalitu nati illustrata* Paris 1678. 12.*. Redit inter *parerga anatomica*. Modum hifto-riæ morbi describendæ, incidendi cadaveris, addendorum scholiorum docet, deinde suam adnotationem exponit. In corde polypi; pericardium carnosum; aliqua in pectore aqua. In alio phthifico pericardium valde crassum; cor magnum, carneis quasi lemniscis efflorescens, in aqua pericardii natantibus; membrana cordis carnosâ. In alia hydropica cor solum laborasse comperit. In corde vaccæ acum vidit dextro ventriculo infixam, pericardium cum corde connexum. In phthifico cor extenuatum, ut dexter ventriculus tunicæ crassitiem non superaret. Discrimen polyporum suorum & grumorum sanguinis. Dari & in vivis hominibus polypos.

EJ. *Parerga anatomica & medica septem* Genev. 1681. 8.*. Inter ea primum est de *glandulis intestinorum*, quod etiam seorsim prodierat Scaphus 1677. 8.*. Hujus aliqua pars practici est argumenti, de morbis intestinorum, de purgantibus medicamentis, de clysteribus. Veras noster intestinorum susceptiones vidit, ut intestinum intra intestinum ingrederetur. Carunculas rubentes, vasculosas, per alvum excretas, pro suis glandulis habet. Purgantia de irritatis glandulis feri effusionem excitare. In *secundo* ejusdem tituli parergo de glandulis dicit intestino adhærentibus, in hydropico homine conspicuis.

Quintum etiam parergon huc facit, in quo asciticæ feminæ incisio describitur, quæ GLASERI labor est. Ostium ductus choledochi amplissimum; lien faba non major, membranis a putri fero exesis. Sic *sextum*. In femina hydropica faccus intestina operiens plenus saniei, ad duodecim pintas: tum aliqui varix molis abscessus. Pancreas scirrhosum; in fellea vesicula calculi: in utero hydatides.

EJ. *disput. inauguralis de valetudine humana* Basil. 1681. 4.*.

In PÆONIS & PYTHAGORE *exercitationibus familiaribus anatomicis & medicis bis quinquaginta* Basil. 1682. 8.*. quinquaginta epistolæ Nostri sunt sive PYTHAGORÆ. HARDERUM diximus. Nunc PEYERI; tumor occipitis in viro, magno steatomate gravis, in quo hydatides fuerunt. De stranguria post dysenteriam superstitite. In pleurítico pulmo tenui muco adglutinator, non purulentus, sanguine cum pleura turgidus; in corde polypi veri, pro quibus sensit contra KERKINGIUM &c. In partem dilatatam intestini pars contracta subiit, ut absque vi nodus solvi non posset, absque tamen inflammatione. In asthmate hydropico cor enorme spithamæ longitudine, novem librarum pondere, polypis plenum: & simile in femina exemplum. Vermis ventriculi equini, qui quasi bipartitus erat, teres, apus, aculeatus, tumicis impactus. Ejusmodi vermes facile sexcenti fuerunt, in intestinis omnes teretes. Chorea s. viti s. diuturna contra voluntatem. Ab inunctione mercuriali cor grumoso sanguine plenum. Virgo, cujus futuræ ad transversum digiti latitudinem post magnos capitis dolores dissolutæ. Aorta ossibus

intus aspera. Hominum anatome, qui arsenico intererenti fuerant; ventriculus intus rubens & inflammatus; sanguis fluidus. A lotio per triduum retento rupta vesica. In hydropica passim per abdomen glandulæ conglobatæ scirrhusæ. In gallinæ rene calculi. Intestinum gangrænosum septies perforatum a febre maligna. A feminibus colchici comestis singultus, convulsiones, mors.

In *merycologia s. de ruminantibus & ruminacione commentario* Basil. 1685. 4. *. caput huc pertinet, de hominibus ruminantibus, quod morbi genus est, cujus exempla recenset; addit suum de puero fatuo ruminante, & aliud opulenti hominis, qui per totam vitam cum voluptate cibos in os revocavit, ut ruminaret; aliud, ubi idem cum molestia fiebat. Tum ruminatio in armentis suppressa, a pabali nimia ingurgitatione.

In *E. N. C. Dec. II. ann. IV. obs. 99.* A ventriculo flatu distento, dum cesophagus accurate claudebatur, ruptum diaphragma, ut reticulum in thorace esset.

Obs. 102. Corticem peruvianum, in Germania vix notum, dabat cum trifolio fibrino in pilulas intritum, & dudum monet, eo febrem sanari, recte tamen jubet, octiduo a febris suppressione in eo cortice sumendo pergi.

Ann. VII. obs. 204. ex aqua collecta exstinguitur cum corrupto pulmone; & polypo vero, qui per vitam magnarum anxietatum causa fuerat. Placenta sedi uteri adhærens, qua os sacrum respiciebat. Ossa pubis laxa, ut cultro facile dividerentur.

Obs. 205. in carne bubula periosteum osseum.

Obs. 206. ex vena portarum hydatis prodiit.

§. DCCCXXX. VARII.

JOHANNES BROEN de CARTESII secta, discipulus T. CRAANEN, tamen ut non omnia SYLVIANA reciperet, neque succi pancreatici fervores. Prælector in Academia Leidensi fuit.

Ej. tempus vite & mortis Leid. 1678. 12. ASTR.

Ej. de duplici bile veterum ib. 1685. 12. *. Post physiologica agit de animi adfectuum in bilem potestate. De melancholia, ad quam faciat sanguis crassus & acidus. Icterus ab hepate obstructo, a calculis felleæ vesiculæ, ab ariditate sanguinis & humorum. Spes curationis a sapone. Pro signis ex urina sumtis non semper fallacibus. Icterus nigrum ipsum scorbutum esse. Scorbuti symptomata, etiam hydrops, pleuritis. Contra nimium illum *αυταρχείας* amorem. Purgantium modus agendi: electiva nulla dantur. Utiliter sæpe ea in malis diuturnis cum sudoriferis miscuit. Sanguinem posse nonnunquam nimium subtilem fieri, nimiumve

nimumve repletum particulis volatilibus. In pleuritide tamen venam tutius fecari.

EJ. *animadversiones medica theoretica practica in HENRICI REGII praxin medicam* Leid. 1695. 4.

EJ. *opera medica* Rotterdam 1703. 4. *. edidit PETRUS V. PELT. Tres partes sunt, sed nulla priorum redit I. *medicina theoretica s. œconomia hominis*. Aliqua ad practicam partem faciunt, ut pulsuum ratio. II. *Exercitationes theoretico practica de operationibus medicamentorum*. Nimium indulgere nuperos salibus volatilibus, neque unicum causam morborum acidum esse. Dari omnino specifica remedia. Censu medicamentorum eorumque classes. Bilis vitia acidis curari. Formulæ medicamentorum magistralium & pharmaceuticorum, doses, scriptiones; In emeticis antimonialibus non adeo ad femimetalli dosin adtendi debere, quam ad dosin liquoris, in quo diluitur. Addere solet mercurium vitæ. III. *Compendium chemicum*.

LEONARDI FRANCISCI DINGHEN Prof. Lovaniensis, *fundamenta physico medica ad scholam belgicam adaptata, tr. de febris* Lovan. 1678. fol. *. Physiologia valde antiqua, & nuperioribus inventis egena. In practicis persequitur veterum intemperies. Sit pro exemplo febris. Ea est focus naturalis magis vel minus depravatus, bulliens aut morbose fermentescens, sive id cum calore fiat, sive cum frigore. Causa ea omnia, quæ sanguine magis agitabilia sunt. Materiem febrilem periodicam fere cellulis recti intestini & coli insidere, in materies, quæ febrem facit, fere est chylus indigestus. In febris intermittibus crassior materies est, & in cavernulis minus calidis habitat &c.

JOHANNIS GARMERS peregrinatoris, medici Hamburgensis, *oratio de theriaca in officina HENRICI SONNENBERGERI habita Hamburg 1678. 4. & de theriaca dicta in officina J. STAHLII* ib. 1679. & III. *de theriaca dicta in officina J. KAHDEN* ib. 1680. 4. TR.

Lites cum DAVIDE van der BECKE argumenti sunt chirurgici.

FRANCISCI RUBEI *nocturnas exercitationes* IDEM edidit.

EJ. *Elogium funebre* a J. HEHRICO DANKER scriptum ib. 1700.

Lampas vite atque mortis J. E. BURGGRAV studio obscure tradita nunc dilucide exposita a G. C. M. D 1678. 12. THOMAS.

THOMÆ RODERICI A VEIGA *practica medica; acc. tr. de fontanellis & cauteriis* Lisbon. 1678. FALC.

Disceptatio medica philosophica & optica de natura epilepsia Regenspurg. 1678. 4. HOTTON.

Pharmacopœa collegii R. medici Londinensis Lond. 1678. 16. *.

Dissertatio

Dissertatio physico medica de febre secundum principia CARTESII prælecta in conventu in sedibus D. de MONTMOR Lond 1678. 12.

CAROLUS du FRESNE Dom. du CANGE *glossarium ad scriptores mediæ & infimæ latinitatis, in quo latina vocabula novata significationis explicantur* Paris. 1678. fol. Venet. 1736. fol. 6 vol. Basil. 1762. fol. Vocabula etiam medica exponit. Egregium opus.

Gazophylacium artis memorie s. tractatus variorum auctorum de arte memorie JO. AUSTRIACUS. HIER. MARAFIOTUS. J. SPANGENBERGER. FR. M. RAVELLINUS. J. WILLIS & varii de ea arte.

AUGUSTINI OLDOINI *atheneum ligusticum, in quo perusinarum scripta publica exponuntur* Perus. 1678. 4. B. BUN. 1680. 4. B. BUN. Syllabus scriptorum ligurum, nec non Sarzanensium & Cynnensium Reip. Genuensi subjectorum.

ANDRÆ SENNERT *athene & inscriptiones Wittenbergenses* Witteb. 1678. 4. CARRERE.

§. DCCCXXXI. B. SCHARF.

BENJAMIN SCHARF. EJ. *τοξικολογία s. de natura venenorum in genere, tractatus physicomedicus* Jen. 1678. 8. TR. 1679. 8. TR. Germanice *verwahrungsmittel wider die einschleichenden Gifftmischer* Erfurd. 1698. 8. *.

EJ. *juniperi descriptio curiosa ad novam Acad. Nat. Cur. elaborata* Lips. 1670. 8. *. Spissum volumen formularum, quas unquam ad quoscunque fines juniperi aliqua pars ingressa sit.

EJ. *Erinnerung zur Erkenn- Bewahr- und Heilung der Pest* Jen. 1681. 12. TR. Multum ratiocinationis. Peltis est a sale aut a sulfure aut a mercurio, est ab acido concentrato, sanguinem coagulante, uti injectus in venas spiritus acidus minus concentratus sanguinem coagulat. Cura præservationi purgata alvus, alii. Monet ne quis jejunis deædibus prodeat. Medicamenta acida, tunc absorbentia, oleosa, theriaca. Curatio, sudor extorquendus, etiam lapide bezoar.

EJ. *unvorgreifliche Gedanken von den vielen heimlich gehaltenen magnetischen Curen* Sondershausen 1700. *.

In E. N. C. *ann.* IX. X. *obs.* 6. Vomitus sanguinis in femina gravida innoxius.

Obs. 7. ex muliebribus ascarides.

Obs. 103. In phthisici pulmone late omnia ulcerosa, ut id viscus cum pure retento ad quinque libras penderet; quam culpam noster opio tribuit.

Dec. II. *ann.* II. *obs.* 101. quæ puella menses ab utero averfos per os rejiciebat cum anhelitu, restitutis legitimis mensibus sanata.

Obs. 103. Asthma noctu per somnum obrepens & suffocationem minitans, volatilibus acribus superatum, sale viperæ, spiritu theriacali, essentia castorei.

Obs. 104. in febris quotidianæ paroxysmis copiosus decessus salivæ.

Dec.

Dec. III. ann. II. obs. 82. Pulvis fungi saligni (cujus) funesto eventu datus. Cadaver vehementer putrescens, decolor; Ventriculus fugillatus; hydrops pectoris; unde difficilis spiritus.

Obs. 86. Scirrhus hepatis aptis emplastris in abscessum versus & fanatus.

Obs. 87. utique a ranunculo palustri risus fardonius.

Ann. V. VI. obs. 84. Lochia calidis provocata in nimiam hæmorrhagiam abierunt; neque tamen nolter venam secuit, cataplasma vero ex aceto imposuit. bono eventu.

Obs. 85. Sic in hæmorrhagia narium feminæ illustris turiones foeniculæ 86. & cichorii fylv. radices siccatae in nares datae, aut mansæ.

§. DCCCXXXII. CORNELIUS van BONTEKOE.

Proprio nomine DECKER, cui ab insigni patris couponis nomen hæsit, idem archiater Brandenburgicus. CARTESIANÆ sectæ asperrimus defensor, quo non alius confidentius suas conjecturas proposuit; in acido & viscido omnem morborum causam posuit, curationem in aquosis & adtenuantibus.

EJ. tractaet van het excellenste kruyd Thee Haag 1678. 12. HOTTON. & tertia editio a morte auctoris aucta, etiam *duobus tractatibus de Coffea & Choccolata cum apologia auctoris tegens syne lasteraars Haag. 1685. 8. ** Cum pro summo bono sanguinis tenuitas ipsi esset, spem suam præcipuam posuit in Theæ infuso, cujus etiam 100 est 200 cyathos bibere jubebat, veram omnium morborum panaceam, puram omni suspitione nocendi, neque unquam ventriculum relaxaturam. Cæterum infinita aliena admiscet, sibi que indulget, ut quidquid in mentem venerit, id effutiat. De coffea brevius: vires medicæ nimix. Hydropi & tympanitidi sanandis prodesse. Sennam tamen præfert. Chocolatæ vis nutriendi eximia.

In *apologia* refutat eos, quibus prior de Thea libellus displicuerat, qui iidem auctorem ob infeliciorem in febre adhibitam curam carpserant. Contra venæ sectionem. Ob defensionem CARTESIANARUM opinionum ei Leidæ disputando contradicendum est.

*EJ. Reden over de koorsen, doer welk aangewezen word, dat de gemeene theorie en practyk vals schadelyk en moorddaadig is. IV. vermeerderd med een bewys, dat de ervarenheid der oude doctoren zoo opstossen, geen waere bevindig is, en Provocatie aen de Doctoren; Chirurgyns ond Apotheker int besonder van Amsterdam, Haag. 1682. 8. ** Refutatis prioribus omnibus, febrem contendit esse a sanguine lente moto; venæ sectionem, & refrigerantia omnia nocere urget.

EJ. L. *de febris periodicis*, gallice Utrecht 1682. 8. Latine vertente J. ABRAHAM de GEHEMA Haag 1683. 8. TR.

*Vervolg van de reeden over de koorrtsee dionende tot en vorloper van een uytvoerlyck verhandeling van de fermentatie en de effervescentie... kort antwoord op de vyfle lasteringen in seker brief onder de naam van PIETER BERNAGIE voorgebragt Amsterd. 1683. 8. *. Cum juvenis medicus contenderet, in febre sanguinem non pigrum esse, neque ab acido febrem esse, nofter utrumque confirmat, & exemplum adducit hominis, qui a nimia aceti copia epota in gravem febrem cum maculis incidit, & perit. In peste nihil valere, nisi sales volatiles potentissimos.*

*Antwoord aan de Schryvers van de brief onder de naam van P. BERNAGIE uytgegeven tegens het nieuw gebow der chirurgie, en de reden van kortzen Amsterdam. 1682. 8. *. Scripserat non nemo contra ll. de Thea, de novo ædificio chirurgiæ, & de febris: negat enim nofter BERNAGII esse laborem. Asperum iterum & inutile scriptum.*

Laste reden van afscheid over de koortsen uytgesproken 15 Jul. 1681. tot waarschru. schowing voor alle die haar leven lief hebben — om sig te leten moorden met aderlaten, purgieren, kouddrinken &c. Haag. 1681. 8. WEL.

MOELLERUS habet etiam notas provocativas in Corollaria, qua disputationi sua de ictero opposuerat GER. BLASIIUS, quibus respondetur ad calumnias, quas effudit ostenditurque, que sit medicorum imperitia, imprimis vero BLASII mendacium, quo auctoris libros de chirurgia & febris famosos libellos esse dixerat, refutatur Amsterd. 1682. 8.

*Kort en vast bewys dat er geen annus climactericus ofte moordjaar is, entseve en de 63 en 81 jaar niet te vresen staat Haag. 1683. 8. *. Ad Electorem FR. GUILIELMUM, qui annum Act. 63. ingressus erat. Errorem facile refutat.*

EJ. *nieuw gebow der chirurgie of heelkonst. I. Deel, alwaer t'oude gestel van de theorie, en van de cur der gezwellen, wonden en ulceration afgebroken word ib. 1680. 8. *. Habet etiam res non naturales, Plegmonem.*

In operum collectione redit Omwerp van t'oude gestel der medicyne eerste deel. L. I. dat de generale theorie van de gemeene chirurgie vals is.

In collectione operum est het vierde boek van de mislagen omtrent de indicatien en de v. boek.

EJ. *Vervolg van het eerste deel alwaer de practyk der chyrurgie van een menigte abuyzen en moorddaadigkeyt overtuigt word ib. 1681. 8. *. Nullam dari naturam medicam, nullam plethoram, neque etiam bilem; hepar in hydrope non vitiari; nullas dari fluxiones vel congestiones; derivationes, revulsiones, sed neque crises. Venam secandi occasiones esse rarissimas, & difficilime agnoscendas; sic purgationes rarissime requiri. Opii laudes; cum malo etiam causam auferre. De medicamentis. Contra Pharmacopolia; contra Galenica medicamenta, contra botanicam; quæ inutilis sit. Percurrit inde sirupos, reliquas formulas; ostendit usu carere.*

EJ. *Naareden.*

Hortatio

Adhortatio ad deponenda præjudicia. Hæc germanice Hanover 1687. 8. Wolfenbüttel 1697. 8. *. cum vita auctoris & notis J. PETRI ALBRECHT, his fatis copiosis B. B.

Nonne eadem fuerint opuscula, quæ non coram habeo.

EJ. *Fragmenta dienende tot en bewys van de beweginge van het acidum methet alkali, als mede de grondleg tot de opbouw der medecyn en chirurgy* Haag. 1683. 8.

EJ. *korte verhandeling van t'menschen leven, gezondheid ziekte en dood, begrypende recepten I. over't ligham en zyne werkinge in gezondheid, over de middelen van het leven en gezondheid te bewaaren, en de meeste ziekten voor te kommen door spyze drank slap en Thee, Caffee, Choccolade, Tabak en gencez middelen, zynde een vervulling van t'over gebouw der Chirurgie: den tr. van de kortzen en thee, als mede 3 verhandelingen over de natuur de bevinding en de zekerheit in de gencez en heekonde* Gravenhag 1684. 8. B. B. Germanice Bauzen 1686. 8, 1688. 8. 1692. 8. 1701. 8. ad SCHULZE.

In operibus posthumis respondet huic operi *Derde deel behelzende de anatomie over de experientie ofte bevinding van's menschen leven gezondheid ziekte en dood om de gezondheid te bewaaren en de ziekten voor te kommen.* Respondent etiam frequentes libelli, tantum quod in editione posthuma præcedant anatomes compendium & caput de experientia & quod aliqua alia in editione sequantur post caput van't menschen leven &c.

EJ. *discours op het leven de siekten en de dood in posthumis* germanice Bauzen 1686. 8. 1688. 8. 1692. 8. Contra medicos suos adversarios. Pro medicis peregrinis. Contra pharmacopolas. Homines suorum morborum & mortis causas esse.

Korte verhandeling van de diet of verkiezing der besten spysen.

EJ. *grondslog van een nieuw gebouw van medicyne en chirurgie nieuwelyk ontdekt in het alcali en acidum* Belgicum solum vidi; breve compendium. De vitiis humorum, acore, lentore. Vitia partium firmarum. Symptomata. Curatio. Classis medicamentorum, potissimum sudorifera. Opium inter ea ex melioribus. Purgantia convenire in nimia abundantia humorum, affectibus soporosis, febribus intermittentibus, vitiis ventriculi, scorbuto. Non purgandum in febribus.

In *pathologicis* docet unicum dari morbum, eum esse scorbutum sive lentorem viscidum & acrem, in quem omnes reliqui morbi resolvantur, ipsa etiam inflammatio & febris, quæ fiat ab acido acri, cum sanguine, quem lentum viscidum & acrem reddit, reliqua autem mala esse a pancreate. Sequitur diæta, in qua contra acida pugnat, & animalia negat acida in sanguinem recipere, ne quidem graminivora. Inter remedia universalia scorbuti numerat nitrum, sed hoc nitrum fixum est sal alcali detonatione paratum.

EJ. *litteræ familiares* ad JANUM DE GEHEMA Berlin 1686. 8. GEHEMA editore.

Nunc commemoratis operibus, quæ singula vidi exstare, transeo ad ea, quæ in operibus demum omnibus reperio, cum hoc titulo collecta *Alle de philosophische, medicinale en chymische werken* Amsterdam 1689. 4. 2 vol.*. Vita viri. Hamburgi aliquamdiu vixit, inde Berolinum vocatus ex principiis suis periit. Cum enim de gradibus delapsus caput adfixisset, eique sanguis per aures manaret, & calvaria fissâ esset, atque sanguis in cranio effusus, nunquam voluit venæ sectionem admittere. Infelici in matrimonio vixit, laboratorium chemicum coluit. Cadavera frequentia secuit, diem obiit a. 1685.

EJ. *Omwerp van t'oud gestell der medicynne. Eerste deel dat de generale theorie der chirurgie vals is.* Libri IV. priores comprehenduntur in eo opere, quod secundo loco dixi. *Institutie ofte kort begryp der gantsche medicynne, vierde deel.* Non novi primam editionem belgicam hujus operis. Nescio numne hoc sit opus, quod etiam germanice prodiit, *Grundsätze der Medicin* vertente H. H. 1691. 8. & vertente J. CASP. RUS Augspurg 1721. 8. Fuerint *nouveaux elements de médecine tr. par Jean de Vaux* Paris 1698. 12. 2 vol. latine *fundamenta medicina* Amsterd. 1688. 8. Tabula, deinde breve compendium cum notis.

EJ. *Fundamenten van het alcali en acidum.*

EJ. *grondslag* quod modo dixi.

EJ. *Pathologia of kennisse van de voornaamste grondstukken om tot een waare kennisseniss der philosophie en medicyn te kommen geraaken* Haag. 1687. 8. Non vidi, imperfecta esse legi. Facile fiat, ut in hoc librorum censu error sit.

EJ. *medicinale collegium over de pratyk de medecyne* Amstd. 1698. 8. Sed vereor ne sint BLANCAARDI.

EJ. *Epist. in Act.* Berolin. I. n. 10.; se primum commendasse theam tamquam morborum panaceam.

§. DCCCXXXIII. JACOBUS le MORT.

JACOBI le MORT Professor chemiæ Leidensis, *de medicamentis galenicis* 1678. 8.

EJ. *compendium chemicum* Leid. 1682. 12.

EJ. *chymia medico physica processus spagirici ad finem procedendi normam exhibens, annexa est metallurgia contracta* Leid. 1684. 8. 1676. 4. 1688. GUNZ

EJ. *pharmacia medico physica rationibus & experimentis instructa nec non observationibus medicis illustrata* Leid. 1684. 8. GUNZ. 1688. 8. TR.

EJ. *chymia vera nobilitas & utilitas in physica corpusculari theoria medica ejusque materie & signis* Leid. 1696. 4.

EJ. *ligt der natuurkunde aengeftoken tot den opbouw der geneskonst nevens een briefwiffel daran ugtzogen door J. LOMAN Amftd. 1696. 8. CARLSON.*

EJ. *theoria medica fundamenta novantiqua* Leid. 1700.8.*. Multi funt libelli eo fere fine fcripti, ut medici chymiam plurimum fervire, non ita anatomen. Tituli funt: 1. Chymia vindicata. 2. Chymia comparata; negat hic, per non incifiones naturam morbi difcere, qui homini fatalis fuit, aut medicamenta composita poffe per GALENI methodum investigari, aut eorum efficaciam erui. 3. Philofophia medica, ubi multum utitur æthere & materie primi elementi. 4. Theoria hominis, humorum mutationes & depravationes, theoria morborum. Morbi calidi, acuti & frigidi, diuturni a terræ & aquæ abundantia. Ratiocinia mera, nullo cum experimento.

EJ. *oratio de concordantia operum naturæ chymicæ & medicinae* Leid. 1702. 12.

EJ. *de empirica doctrina medica* Leid. 1702. 4.

EJ. *facies & pulchritudo chymicæ ab adfectis maculis purificata* Leid. 1712. 8.
TR.

§. DCCCXXXIV. JACOBUS SPON.

CAROLI fil. vir eruditus & antiquitatum imprimis studiosus ex felici per Græciam fufcepto itinere celebris, ob religionem patria Lugduno exceffit & Genavam fe recepit.

EJ. *voyage d'Italie, de Dalmatie, de Grece & du Levant* Lyon 1678. 12. 2 vol. *. Germanice vertente MENUJIER Nürnberg 1690. fol. Etsi fere ad antiquitates respexit, paffim tamen medicas adnotationes interpofuit. Hydrocephalus in juvene 15. 16. annorum cum farcimine trium digitorum tranfverforum craffitie ante faciem prominente. Homo flexuofis offibus, de quo chirurgus BAUDA. De nominibus neogræcis plantarum. Balifa ad venæ fectionem. De nummis aureis a VAILLANTIO deglutitis, plusculos post dies de alvo redditus. Cucumeres acidi cum lacte coacto in Græcia in cibum veniunt. Homo capite difformis, futuris fecedentibus, idem fatuus. De codice NICETÆ. Pestem etiam iterato eundem mortalem invadere. Descriptio depilatorii *Rufina*, quod calx ingreditur & auripigmentum. De misero artis medicæ in Turcia ftatu, quæ fere ab erroneis exerceatur. Turci tamen medicum februm a medico vulnerario diftinguunt. Græci chirurgum simplicius dicunt *ιατρον*, medicum *ιατρον γαρματισµενον*. Inſcriptio Lampfacena in honorem CYRI APOLLONII medici. Nummi ÆSCULAPII icone ſignati.

EJ. *traité de la guérifon de la fièvre par le quinquina* Lyon 1679. 12. *. abſque nomine parvus libellus. Variæ corticis febrifugi præparationes, per infuſionem: vinum, cum quo cortex in dolio conferbuit, plus habere efficacix.

Recte addi centaurium minus, quod & solum febres curare valeat. Sæpe etiam se laudanum utiliter addere. Ante ejus corticis usum alvum ducendam. Non debere fumi, ut eo ævo solebat, sub initia paroxyfmi, sed ab ejus fine ad novum usque paroxyfnum. Recidivam poscere iteratum usum. Melius in liquida forma dari. In febrium acutarum remissionibus corticem etiam utilem esse, inque hæcica febre cum abscessu, demum in febre maligna. Minus quam alia febrifuga calidum esse auxilium, & multo certius.

EJ. *observations sur les fievers & les febrifuges à l'occasion du 1. intitulé la découverte admirable du remède anglois* Lyon 1681. 12. *. & auctius 1684. 12. Anglice Lond. 1682. 12. *on fevers and febrifuges*. Contra BLEGNYUM, habere eum remedium suum a TALBOTO. Indorum curationes per sudorem. Radicem habere, qua manus confricant & serpentes libere contrectant, etiam caudifonum. Theoria, qua caveas. Alvum ducendam, si ventriculus fordibus plenus fuerit, ita nonnunquam febrem tolli. Emetica tamen summo sæpe cum periculo dari. Febres putridæ in regione stagnis plena Dombensi frequentes. TALBOTI ægros minus relabi. Quem BLEGNYUS librum Lugdunensi medico tribuit, eum Parisini Doctoris esse.

EJ. *recherches curieuses d'antiquités contenues en plusieurs descriptions sur les médailles, basreliefs & statues mosaïques & inscriptions anciennes* Lyon 1683. 4. B. B.

EJ. *aphorismi novi ex HIPPOCRATIS operibus* ib. 1684. 12. *. 1689. 12. Indicium de genuinis HIPPOCRATIS operibus aut suspectis, ad physiologiam, pathologiam, semeioticon, textus græci ex omnibus operibus HIPPOCRATIS collecti cum notis.

EJ. *Diff. qu'il n'est pas vrai, que ce fussent seulement les esclaves, qui pratiquassent la médecine a Rome, ni que les medecins en ayant jamais été bannis* Lyon 1684. 4. *. redit in *miscellaneis eruditæ antiquitatis* ib. 1685. fol B. B. qua collectione multa marmora continentur, inscripta medicorum nominibus, aut certe eo spectantia.

EJ. in *nouvelles de la republique des lettres* 1684. p. 361. est ex urethra polypus l. prælongus grumus sanguinis post multos dolores expulsus. Redit in *Act. Erud. Lips.* 1684. p. 279.

EJ. *bevanda asiatica h. e. physiologia potus Caffee* Genev. (Paris) 1685. 12. *. cum notis J. JAC. MANGET. Modus præparandi potus, analysis chemica fabarum, effecta medica, quæ noster laudat, ut etiam ad podagram convenire ajat. Libellus est P. SYLVESTRIS DU FOUR, a MANGETO paulum auctus.

IDEM *Act. Erud.* 1689. observationes novas in cadavere hominis epilepticæ factas narrat, tum polypi

Elogium dedit P. BAYLE *nouv. de la republ. des Lett.* 1686. Fevrier.

§. DCCCXXXV. VARII.

DANIEL DUNCAN Medicus Gallus, ob religionem profugus, Bernæ in Helvetia, Belgio, demum in Anglia vixit, & artem suam exercuit, WILLISIANUS.

EJ. *explication nouvelle & mecanique des actions animales* Paris 1678. 8. *. WILLISIANIS chemicis indulget hypothesibus. De convulsione, phrenitide, vomitu,

EJ. *la chymie naturelle* ib. 1681. 12. 1687. 12. *Chymie naturalis specimen, quo patet, nullum in chymicis officinis fieri processum, cui similis in animali corpore non fiat* Haag. 1707. 8. *. Cohobationes, calcinationes, quæ non alia, in corpore humano vidit. Habet tamen etiam suos sibi adnotatos morborum varios eventus, morbosque, lienem in tabum atrum diffluentem, sic hepar. Quintanam, sextanam, septimanam febrem se vidisse. Calculi pulmonales.

EJ. germanice *von dem Misbrauch heißer und biziger Speisen und Getranke sonderlich aber des Caffees, Schocolade und Thees* Leipzig 1707. 12. Anglice Lond. 1706. 8.

Apologie pour le S. DUNCAN contre le traité de la mélancholie tiré des réflexions du S. de la MENARDIERE ib. 4. d'ETR.

In *Journ. Sav.* 1683. 4. puellam habet septennem mensis bono ordine patiente.

Elogium est in *Suppl. Act. Erud.* IV. p. 237. Senex obiit a. 1735.

NICOLAI TOPPI *Bibliotheca Napolitana adoperata a gli buomini illustri in lettere di Napoli e dello Regno Napoli* P. I. 1678. fol. P. II. 1683. fol. cum additionibus LEONARDI NICODEEI ib. 1682. fol. B. BEN. Auctor patricius civitatis Chieta. Prima pars paucos habet medicos, ut L. a CAPOA non nominet, SEVERINUM rarissime: librosque sæpe ex LINDENIO recipiat, uberior in monachis & J. C. Parte II. paucos medicos sed diligentius recenset.

Secreti dell arte perfumatoria Venet. 1678. 8.

J. GALBAM DE ANDRADE Villæ viciosæ natus, Lusitanus, veterinarius regius. EJ. *arte de cavalleria de gineta e estardieta bom primor de ferrar a albeiteria dividida en tres tratados, que contien varios discursos e experiencias del arte* Lisboa 1678. fol. C. de V.

Récueil de remèdes faciles & domestiques recueillis par les ordres charitables d'une Dame C. née FOUQUET Paris 1678. 12. In editione Lion 1680. 8. accenserunt tr. *pour préserver le betail du mal contagieux* tum Paris 1712. 8. germanice Dresd. 1708. 8.

Résolution des cas proposés sur le serment, qu'ont fait les médecins de la Faculté de Paris de ne jamais consulter avec aucun Docteur des autres Universités Rouen 1678. 8. FONTETTE.

GUION du LOIS f. de la NAUCHE *cours de médecine en françois contenant le miroir de beauté & de santé corporelle* Lion 1678. 4. idem procul dubio qui pag. L. GUION dudum dictus.

STOKEMAN *medela medicorum* Lond. 1668. 8. OSB.

CHARLES PETER *on the venereal diseases* Lond. 1678. 8. 1686. 12. ASTR. 1694. Ad vendendum arcanum.

J. HERBERGER *methodus hygiastica* 1678. 8. TR.

J. FREYTAG *Bericht von der melancholia hypochondriaca* Augspurg 1678. 12. nisi est idem dudum dictus.

Weinmarisches Arzneybuch in sechs Büchern Lipsi. 1678. 4. HEBENSTR.

Die curiose Medicin darinn die Gesundheit des Lebens in zwölf Regeln vorgestellt wird Francf. 1678. 12. 1688. 12. B. THOMAS. Eiusdem etiam tituli libellus prostat præfixo anno 1705. & 1708., cujus scriptorem dicunt FLEISCHER.

§. DCCCXXXVI. DISPUTATIONES.

PETR. BUSCHMAN *de hæmoptoe s. sanguinis sputo* Leid. 1678. 4. *.

GEORG RAST *de ictero* ib. 1678. 4. *.

HENRIC. BOBART *de atrophia* ib. 1678. 4. *.

SAMUEL JORDEN *de passione hysterica* ib. 1678. 4. *.

GODOF. RICHTER *de phthisi* Utrecht 1674. 4. HEE.

GEORG ERN. LUD. MEUSEL *de cardialgia* Utrecht 1678. 4.

ALBERT AB ALEN *de chlorosi* Utrecht 1678. 4. *.

AHASVER. LANGENHOLT *specimen aliquot errorum in medicina* ib. 1678. 4. *.

GUIL. ÆMILIUS *de pleuritide in peripneumoniam degenerante* Hardervic 1678. 8. HEE.

GUIL. MECHHOVIUS EJ. *theses medicæ ex universa arte collectæ* Helmstätt. 1678. 4. BURKH.

DAV. ISCAN *de hydropisi ejusque specierum triplici cognitione & curatione Galenica spagirica* Jen. 1678. 4. VAT.

EJ. *antipathia singulares s. de naturali sed mirabili cibi & potus fastidio odio & abstinentia* Jen. 1678. 4.

J. CHRIST. KALKHOF *de fontibus soteriis* Lipsi. 1678. 4. VAT.

J. CASE. BART. VOIGT *de passione s. affectione hypochondriaca auctoritatibus GALENI & HIPPOCRATIS suffulta* Prag, 1678. 4. HEF.

J. ANDR. HOFSTETER R. FASCH *de fame abolita* Jen. 1678. 4.

EJ. *kurze Einleitung der Frage ob der natürliche u. rein gewaschene Zimmober als eine Arznei in dem menschlichen Leib gebraucht werden könne* Leipz. 1708. 8.

In *Acad. Nat. Cur. Dec. I. ann. IX. & X.*

GOD. SAMUEL POLIS.

Obs. 14. vesicatoriis superata in puerpera epilepsia (vel certe morbus convulsivus).

Obs. 16. post pustulam prope oculum erumpentem gangræna suborta, in facie alioquin rarior.

Obs. 104. Cum calculus palmatus in uretere hæreret, in sacculo a vesicula fellea diverso, hepatis tamen adnexo, calculi innumerabiles fuerunt.

Obs. 107. Spica filiginea deglutita ex dorso demum erumpens.

Dec. II. ann. IV. obs. 39. Vomitu rejecti scarabæi, ut videtur.

Obs. 40. icon, quem putes ob aculeum esse locustæ, muscæ polonicæ, quæ hominibus & bestiis funesta fuerit.

Obs. hæmoptysis & phthisis ex contagio.

Ann. V. obs. 160. vesicatorio (cum allio) superata odontalgia,

Obs. 161. Gargarismi specie in faucium ulceribus utilis spiritus salis ammoniaci.

Obs. 162. anasarca a retenta urina subito nata: curata sacculis raphano rusticano contuso plenis.

Obs. 164. cucurbitulæ scarifatæ in dolore ischiadico salutare.

Obs. 166. hydrocephali in puella modo nata descriptio.

EJ. *Myrrhologia* Nürnberg 1688. 4. *. & in Appendice voluminis VI. *decadis* II. E. N. C. Maxima collectio omnium formularum, quas unquam myrrha ingressa fuisset.

J. HENRICUS HEGNER Vitoduranus.

E. N. C. *Dec. I. ann. IX. X. obs. 64.* Fusa narratio de morbo hysterico in aliquot fororibus.

HENR. CHRISTOPH EBEL.

Obs. 77. Quintana febris,

Tom. III.

J. GEORG TRUMPH medicus Goslariensis.

Obs. 76. Ischuria diuturna: die 15 calculi aliqui expulsi, sed malum rediit, & demum sexto iterum die duodecim lotii libræ cum calculis exierunt, bono eventu.

Obs. 81. sponte suborta in corpore rigiditas, quæ in gangrænam lethalem univèrsi pene corporis abiit.

SEBASTIANUS SCHEFFER Francofurtensis medicus.

Obs. 102. dolores circa renes validi, & venter tumidus; ingens tumor totum fere abdomen replens, calculis, glandulis, amurca plenus: ren sinister mire deformis, ambitu quatuor pedum $\frac{2}{3}$.

Ann. III. *obs.* 152. & in urinaria vesica calculus, & in fellea, in ista toti receptaculo æqualis.

De editione *historiæ medicæ* CONRINGIANÆ, quam ex codice MS. suo excudi curavit, lites aliquas sustinuit, etiam cum HANEMANNO, qui simile opus edere adgressus sibi tribuebat. Idem C. HOFMANNI vitam medicam edidit Francof. 1680.4.

J. SPECHT.

E. N. C. *Dec.* II. *ann.* IX. X. *obs.* 113. urina fætidissima, purulenta, cum ascari-
dibus excreta, doloresque funesti. In cadavere ren alter calculo ramoso fetus, qui
pelvim replebat. Vesica parva, crassa, cum ulcere in collo, urinæ perexiguam
copiam toleratura.

Obs. 114. post vomitus stercoreos fanitas restituta.

SIMON ALOYSIUS TUDECIUS.

Obs. 116. Tarantismum Centumcollis vidit, hominem certe, qui ad ulti-
mam defatigationem sudabat, & tarantulæ morsum accusabat.

Obs. 122. post dolores colicos optimo eventu lapilli egesti.

Obs. 125. a nimio risu mors, vena cava superiori & azyga sanguine con-
creto plenissimis.

Obs. 126. uterus scirrhusus & purulentus.

EJ. *medicus pharmaceuticus*, Nurnberg 1695. 8. EJ. *appendix* 1699.

EJ. *aula medica* Norib. 1723. 8.

CAROLUS OFFREDUS Professor Patavinus.

E. N. C. *Dec.* I. *obs.* 178. In puero ingentes fungi hæmorrhoidarii. Levamen
ab oleo belladonnæ. Post tertianam febrem enormis molis hepar.

Dec. II. *ann.* I. *obs.* 126. Ex abscessu abdominis sponte suborto & aperto,
lumbriqi & alvi fæces, superstitite ægroto.

Obs.

Obs. 127. duræ membranæ falx ossea in meretrice.

Obs. 129. Pleuritis subinde recidiva, toties repetita venæ sectione curata.

Ann. II. *obs.* 15. post respirationis perpetuam difficultatem hepar maximum, pulmones ad claviculas usque depulsi.

Ann. IX. *obs.* 221. hortulanus viridi cum senecta annum 110. adtigerat.

Anonymus *obs.* 184. Circa oppidum Czierko alata infecta equos interimentia, etiam homines. Pingit autem, ut obscure videtur, crabrones.

JOHANNES BURGIVS.

E, N. C. *Dec.* I. *ann.* IX. X. *obs.* 188. vir cui urina fetida, cum dolore abdominis conjuncta & stupore brachii, a vermibus &c.

Obs. 189. In infante futuræ post multos planctus hiantes, ut arteriæ duræ matris salientes conspicuæ fierent, & cerebrum in ploratu ad farciminis modum emineret.

Ann. III. *obs.* 171. Tumor gravis manus, ut astaci chelam referret, quod malum nuper nobis non infrequens occurrit, inde late dominatum erysipelas, tunc tinea, & albus tumor genuum, & maculæ late errabundæ.

Obs. 173. cum nocturno sudore & tabe aliqua, sapor salivæ dulcis.

Obs. 174. scorbutica contra receptam opinionem curata salivatione hydrargyri ope excitata.

EJ. observationes posthumæ *ann.* IX. *dec.* II. *obs.* 152. In minaci hæmorrhagia inter pariendum suborta, opium solum respondit, tum in alio exemplo.

Obs. 155. Colica pertinax cum sanguinis jactura; clystere subdito fetus cum mola eductus.

Obs. 154. Deglutitio impedita, abscessus subnatus, per eum aer dimissus: erat emphysema colli, de quo aer cum fragore erupit, cum perforaretur.

Obs. 156. post lapsum summus dolor, intra oculi ictum ab incensa moxa sublatus.

Obs. 157. In hydropicis cruribus frustra incisiones & emplastra vesicas trahentia admota.

Obs. 158. Tabidus vomitu aliquoties moto, deinde aquæ potu sanatus.

Obs. 159. venæ sectio in pleuritide recidiva, inque febre maligna feliciter adhibita.

*Academia Naturæ curiosorum literæ supplices ad Pr. Raimundum de Monteculi pro suscipiendo protectoratu, cum responso & gratiarum actione Nurnberg, 1678. 4. **

In *Journal des Savans* 1678. n. 3 & 6, post multos renum dolores hydrops, lithiasis, etsi subinde aquæ abunde per lotium decedebat. Tumor totum pene abdomen, replebat; in eo glandulæ, calculi, grumi sanguinis. Ren 68. l. pondere erat. Eadem est adnotatio in E. N. C. proposita.

N. 25. Fetus BAYLEO dictus, & de eo dissertatio D. RAINSSANT.

N. 33. Pulvis emeticus ex mercurii dulcis partibus 3, vitri antimonii p. 1. cum spiritu vini digestis. Esse arcanum febrifugum LAZARI RIVIERE.

§. DCCCXXXVII. STEPHANUS BLANCAARD.

Middelburgensis, Collector, qui suo ævo videtur vulgo gratus fuisse: certe de omni fere parte medicinæ scripsit; idem a MORGAGNO accusatus, alienas adnotationes pro suis edidisse, tectis veris auctorum nominibus.

EJ. *lexicon medicum* sæpissime prodiit, & lego prodiisse Amsterd. 1679. 8. Mea editio est Hall. 1739. 8. *, quam editionem SCHULZIUS auxit reculam 1747. 8. *. Cæterum prodiit etiam Lovan 1754. Leid. 1690. 8. 1702. 8. 1727. 8. 1731. 8. 1756. 8. Jen. 1683. 8. Francof. Lips. 1696. 8. TFEW. Lips. 1776. 8. maj. nuperorum inventis a J. F. ISENFLAMM auctum. Francof. Viadr. 1705. 8. TR. Londini etiam 1702. 8. 1708. 8. 1717. 8. Anglice. Germanice, vertente W. C. (WOLEGANG CHRISTEN) Bern. 1716. 8. Compendium vocum medicarum cum definitionibus.

EJ. *collectanea medico physica, of Hollands jaarregister der genees en natuurkundige aanmerkingen van gansch Europa beginnende* 1680. Amsterd. 1680. 8. *. Prodiierunt centuriæ VII. Germanice versæ a T. P. M. C. G. L. Leipf. 1690. 8. *. 1698. 8. Non proprie ZODIACUM convertit, sed fere undique collegit, & ex *Phil. Transf.*, & ex *Zodiaco*, & propriis ex adnotationibus.

Ecce specimina adnotationum propriarum. Cent. I. Diabetes mollientibus curatus. Nyctalopia, nempe cæcitas vespertina. Vir eruditus, cui ob nocturna studia nulla erat transpiratio: hydrops subortus, tamen curatus. A sternutatione diaphragma descendit, & ventriculum compressit, neque restitui potuit. Vir omnia revomens, pyloro a calcaria materie obstructo. Serpens ex urina (manifesto repetita historia capucini, quem noster CAMERINUM vocat. Qui chalybis non minimam particulam & alia ferramenta deglutivit, vivum etiam bufonem absque malo hic delineatum in ventriculo habuit. J. MUNNIKS hydrops ovarii multis locis repetit. Menfes per vomitum redditi, & per gingivas. A vitro antimonii fumto vomitus per duos annos persistens. Ingens hydrocephalus, cum vesica per os eminente. Hirudo per alvum reddita. Intestini particula per anum excreta. Canis ab osse deglutito occisus. Hæc in *Centuria* I. Nunc ex *Quinta*. Cum vesica contracta esset, urina demum per umbilicum erupit. J. B. PINKET de

de morbo venereo per decoctum Sarfæparillæ & Saffafras curato. A quatuor granis dacrydii & pilulis cochiis hypercatharsis, per æstivos equidem æstus. In Ceylonia vomitus puris & sanguinis ex ulcere ventriculi, tamen sanatus. Tarantulæ historia & cantilena musicis notis expressa. Multa hic chirurgica, aliqua fabulosa. Post multa mala calculus per anum egestus, & homo servatus. Sanatus qui aquam fortem biberat. Animalcula per urinam excreta, ab esu casei, ut putat. Ex *Centuria* septima. Qui sphæras plumbeas deglutiverat, retinuerat, die 18 eas post medicamentum purgans vulgare adfumas reddidit, BERNHARDI HUTTENII adnotatio. Qui fæces alvi vomitu reddidit, indeque lenta morte periit. Venis ligatis, canem hydropicum reddi C. BONTEKOE. Quatuor granis arsenici in gulam illitis excitata salivatio, in angina salutaria. Diuturnus erat per 32 annos continuatur vomitus. Hydrops ovarii; ad eum curandum paracentesis administrata, neque in hydatidibus continebatur J. SCHMIDT. Vermes intestinum perruperunt, ut de ilibus exirent IDEM. Tumor sinistri hypochondrii pro lienis vitio habitus, cum alvo contracta: glomer erat lumbricorum in intestino, pancreas lapideum: lien crepuerat, vesicula fellis tumida IDEM. Tertianæ febris urina potu sanata. A laudani 18 granis brevis somnus J. DUYKEN.

EJ. *de borgerlyke tafel een lang gebond leven sonder ziekten, nevens de schola salernitana* Amsterd. 1683. 12. *. Germanice vertente GEORG v. KEIL Francof. Leipz. 1695. 8. 1705. 8. Percurrit plantas, animalia, mineralia, quæ utcumque ad vitam humanam pertinent. Laudat bonus Belga carnem fumo induratam; ipsum lardum, feminas etiam hortatur, ut fumum tabaci fugere velint.

EJ. *nauwkeurige verhandeling van de scheustyk en fermentatie meest op gronden van des* CARTES Amsterd. 1684. 8. LAMB. German. Leipz. 1696. 8. B Tig. 1693. 8. TR. 1704. 8. TR. Dari calidum scorbutum & frigidum, esse a crasso sanguine.

EJ. *Venus beegerd en ontzet, of verhandeling van den poken en derselven toevallen* Amsterd. 1684. 8. 1688. 8. 1696. 8. WACHENDORF, Germanice Leipz. 1693. 8. Augsp. 1710. 8. Morbum antiquum esse. Gonorrhœæ sedem esse in prostata. De sublimati hydrargyri usu. IDEM I. Gallice prodiit Amsterd. 1688. 8. cum *Traité de la verole, gonorrhée, chancres, bubes vénériennes* vertente GUIL. WILLIS FALC.

EJ. *van opvoeding der Kinderen en der selven ziekten* Amsterd. 1684. 8. si titulus recte se habet.

EJ. *van de gicht* Germanice vom Podagra u. der laufenden Gicht u. Heylkräften der Milch, nebst W. ten RHYNE Beschreibung wie die Chineser vermittelst des moxa brennens güldenen nadel stechens alle Krankheiten u. insbesondere das Podagra curiren Leipz. 1690. 8. Hannov. 1692. 8.

EJ. *nieuw lichtende practyk der medycine* Amsterd. 1685. 8. Germ. Francof. Leipz. 1689. 8. Hannov. 1690. 8. 1698. 8. 1707. 8.

EJ. *Konstkaamer der Heilkonst* Amsterd. 1685. 8. Germ. Hannov. 1692. 8.

EJ. *collegie over de practyk der medicyne* ib. 1690. 8. An idem opus cum *Praxi*, quam *collectione operum* dicemus? An potius BONTEKOE.

EJ. *verhandeling van de bedendang chymie* ib. 1685. 8. B. Tig. Germanice Hannover & Wolfenbuttel 1697. 8, 1718. 8.

EJ. *anatomia practica rationalis, s. variorum cadaverum morbis denatorum anatomica inspectio* ib. 1688. 12. *. Præcipuum hoc BLANCAARDI opus foret, nisi etiam hic aliena opera involasset. Centuriæ duæ sunt, cuique adnotationi subjectum ratiocinium: nomen præfixum, omiffis anonymis. Hydrocephalus idem, de quo in *Jaarregister*. Abortus erat septimestris: inter crassum & tenuem meningem aquæ libræ duæ, vesica carnis similis in ore, lymphæ copiosa plena, quam habet pro oelophago. Cordis palpitatio, tussis, pectoris angustia; cor duplo majus, magna arteria ossea, pene clausa, hepar scirrhusum; pulmonis pars absunta, in pectore hydrops, sic in pericardio, cordis superficies erosa. In gibboso asthmatico crista galli mole aucta, ut foramina ossis cribrosi quasi obstrueret; alia etiam ossa monstruosa grandia & mollia: vertebrae quæ ad gibbum pertinebant, carie exesæ, in particulas diffractæ, quarum aliquæ in pulmone sedebant suppurato. Febricula, alvus dura, urina parca. Mesenterium & pancreas immensum mole aucta ad decem libras cum semisse, scirrhusa eadem & ulcerosa; jecur perinde induratum, ulcerosum: abdomen sensim intumuerat cum femina hætenus orthostadia videretur. Crapulosus, vertiginosus, vomens, febricabat, sudabat: omentum putridum erat, jecur scirrhusum, ventriculus nigro humore semiplenus. Obesa femina difficulter spirabat, demum tumida ei facies fuit & deglutitio difficilis, pulsus sæpe intermittens; hemiplegia. Lien putridus erat, pulmo alter suppuratus, ventriculus cordis dexter exulceratus.

Cartesiansche academie ofte Institutien der Medycinen behelzende de leere der ongezondheit, en haar herstelling Amsterd. 1685. 8. 1691. 8. Germanice *Cartesiansche Academie, oder Grundlehre der Arzneykunst* Leipz. 1690. 8. 1693. 8. *. 1699. 8. 1731. 8. 1735. 8. TR. Theoria, quæ eo ævo in Belgio dominabatur, ut omnium morborum causa in acido quæreretur. Integræ cæterum artis compendium: post physiologiam diætetica, & cibi per singulos: magnis cum theæ laudibus: tunc morbi partium firmarum & liquidarum valde mechanice expositi, & signa, multaque fermentorum contemplatio. Inde materies medica, doses, medicamenta suas per classes.

Qui sequuntur libri, eorum primas editiones ignoro.

EJ. notæ ad FIENI duodecim Libr. chirurgicorum & ad 15 BEBBERAM Gronden Amsterd. ib. 1685. 8. *. fatis copiosæ.

EJ. est *niederländischer herbarius* Amstd. 1698. 4.

EJ. *theoria chymica, oder eröffneten Schauptatz der Heimlichkeiten in der Scheidekunst wie geringe metallē u. gemeine Steine zu verbessern durch* KENELM DIGBY Francf. 1700. 8. 6 Theile

EJ. *von den Wirkungen der Arzneyen in dem menschlichen Körper übersezt durch* J. CHR. RODOCHS.

EJ. *Apotheker gewölb* Leipz. 1690. 8. B. Tig.

EJ. *haustus polychresti* ib. 1690. 8. B. Tig. 1699. 8. Hamburg. 1705. 8.

EJ. *neues Licht der Apotheker* Leipz. 1700. 8. EISENM.

EJ. *opera medica & chirurgica theoretica & practica* T. I. II. Leid. 1701. 4. 2 vol. *

Primum plura repetit, mutato tamen ordine. Continet 1. *diff. de fermentatione* quam ubique regnantem videbat. 2, *manuductio ad chemiam*. 3, *Institutiones medicinae*, quæ eadem est *Cartesiana Academia*. 4, *Pharmacopœa ad mentem neoteritorum adornata*, breve compendium formularum, 5, *Praxis medica serioribus fundamentis superstructa*, quæ etiam dicta est. Morbi, initio factò a plurimis deglutitionis vitiis, cum scriptionibus ad suam theoriam. Intercedunt tamen etiam adnotationes aliquæ. Arteriarum ostia cartilaginea, cum enormi renum tumore, Ischuria & lotium per os redditum, cum ureteris capiti calculus insideret. Cum sæpiuscule aliquot lotii libræ catheteris ope eductæ fuissent, demum urina per alvum exiit; scirrhus erat vesicæ, & ex ea ulcus in ultimum intestinum patebat: in rene hydatides. Post urinas diu purulentas, renes consumti, inque saccum inanem redacti. Paralyticus cum gravi cephalæa. A fumo incensi arsenici hausto respiratio difficilis, universi corporis paralytis, lingua ulcerosa, articulis quasi dislocatis, ægrotus tamen sanatus, sudore excitato, cum totum malum esset a suppresso sudore. Apoplexia, ut videtur, inde hemiplegia, tunc epilepsia in viro, crurum tumor, bulimus, melancholia. Brachium marcescens spiritu vini calidissimo restitutum. 6, *Praxis chirurgica*, in qua, ut solet, pars aliqua medici est argumenti, & adnotationes rariores intercedunt. In vesicula fellea calculi triginta cum vesicæ sphacelo: doluerat ex vesica, grumos sanguinis cum urina reddiderat. Seminis in gonorrhœa per alvum secessio. Enormis supra umbilicum pulsatio, cum carpi pulsatione synchrona. Vena cava inferior materia adiposa & quasi medulla plena erat, aorta duplo amplior, cor perinde volumine auctum. Adnotationes ex *anatomie practica* sæpe verbotenus repetitæ.

Aphorismi ad praxin medicam & chirurgiam. Brevia consilia, prognoses, Spiritus vini inquit, sitim solvit. Morbi diurni, pituitosi. Scabie laborantes qui se inungunt, non debent indusium mutare. Usta arteria auriculari, sæpe odontalgia sanatur.

§. DCCCXXXVIII. VARII.

ANTONII de HEYDE M. D. Middelburgensis *experimenta circa sanguinis missionem, fibras motrices. Acc. 29 observationes medicæ, nec non anatomie mytuli.* Amsterd. 1686 8. *. Anatomie mytuli Belgice prodierat Amsterd. 1682 8. Observationes latine ib. 1684 8. *. Ipsum opus est ex melioribus. Et primum vivi canis venas incidit, atque effectum adnotavit, qui inde in sanguinis circuitionem redundaret. Incisa vena, vidit sanguinem & secundum solitum naturæ ductum in vulnus confluere, & ductu retrogrado, foramen venæ coacto sanguine demum obturati. Eadem in arteria vidit. Sanguinis in reliquis vasis motum per arteriam incisam accelerari, non satis constanter vidit, sanguinem motus experientem novam velocitatem ab incisa vena concipere. Arteria incisa sanguinem etiam in ramum non violatum sed ejusdem trunci irruere. Clauso vulnere, nullam videri in motu sanguinis mutationem superesse. In venis motum non accelerari, quando arteria aperitur. Quare BELLINUM errare, qui etiam clausa vena sanguinis velocitatem ab incisa vena augeri doceat: cum eum virum nostra experimenta sublevent. Nullam se sanguinis effervescentiam videre. Sed neque obstructionem a vena incisa solvi. Frictionem sanguinem hærentem non expedire, quin potius augere, & obstructioni pro causa esse, ut in inflammationem transeat. In nonnullis subjectis observationibus, etiam vermium aliquam anatomem dat, fasciolæ, in qua vasorum ramosorum umbras aliquas depingit, & lumbrici.

In *Centuria* multa bona sunt, ut omnino hic scriptor præter meritum fere ignoretur. Quæ femina subito deglutitionis impedimentum perceperat, purgata alvo sanata fuit. Angina laryngea, ut respiratio difficillima esset: nolter venas raninas incidi jussit, ex vitriolo albo gargarisma dedit, quod sæpe utile expertus esset: esse qui eo vitriolo in pulverem confuso, & in fauces dato, anginam superet. Vinum optime aphthas detergere. Ischiadicus dolor cedit cucurbitulis, parti dolenti bis in die admotis. Dolor capitis subito enatus, tamen in alias partes divagatus. In tertiana continua opium sæpe sibi respondisse, alias oleo stillatio malum se fugasse; tanta est vis dominantis præjudicii. In musculis abdominis abscessus per umbilicum erupit, sed funesto tamen eventu. Empyema, cum malum sub cutem se efferret, ruptorio admoto viam sibi pus aperuit, & minante quidem gangræna ægra restituta est. Erysipelati fotum ex spiritu vini cum duplo aquæ sambuci convenire, etiam spiritu ammoniaco diluto. Puris phænomena: ab acido chemico cogitur, a calore solvitur, a salibus fixis pariter cogitur. Ab opio sumto excretus calculus: & urina retenta opio liberata (qui mirus est eventus). Secundæ funesto eventu retentæ. Vesicula ex utero egesta. Auripigmentum sublimatum ad grana decem datum gallinam enecuit. A nuce vomica enecti canes nihil ostenderunt mutati; quando a morte inciduntur. Squamæ ab exsiccatis variolis per alvum decesserunt, non tamen ut ex alvo egestæ sint. A morsu felis rabidæ post sex menses funestus aquæ metus. Lignum colubrinum vehementem effectum in ægra edidit, ut fatuæ similis esset.

Felis

Felis sulfuris fumo enecta: videtur sanguis in dextris caveas cordis collectus fuisse. Ex multis medicatis plantis tincturæ, extracta, solutiones. Lotia a variis liquoribus admittis phænomena. Aqua fortis cum urina diutius servata effervuit. Phænomena a medicamentis & venenis in venas vivi animalis impulsis. Sanguis congestus & a spiritu vini coactus: sic a soluto gummi gutta. Sale tartari in venam dato canis perit, & sanguis spumofus fuit: aer perinde necat, cor expandit. A vitro antimonii canis occisus: œsophagus mortuo jam cani convulsus. Decocto hydrargyri vermes fugati.

EJ. *nieuw ligt der apothekers aanwysende de onkenmis omtrent de kragt der genees middeln en verbeeterende groote mislagen in tverschreven en bereiden der genees middeln gemeinlyk* Amsterd. 1682. 8. *. Errores veterum in theoria causarum, medicamenta composita nimio numero consarcinata; neque sufficere excusationem, quæ vel a sanguinis particularum diversitate, vel a morborum composita indole sumitur. Multas aquas minerales inutiles esse. Aquas pharmaceuticas inodoras nullius esse usus, qualis cichorii, borraginis &c. In aquam prophylacticam Amstelodamensem animadversio: acetum calendulæ, sambuci, nihil habere virium præter eas, quas ab aceto habent. Sirupum acetosum absurdum esse, sic cochleariæ sirupum, cum & ipsa recenter stillans aqua fatua sit. Verum neque in sirupo absinthii vires ejus plantæ esse, neque bene a ZWELFERO emendatum videri. Sic in aliis sirupis compositis. Sirupus de betonica; diuturna coccione vires omnes amittit. Conservas nihili esse: & electaria fere absurdas farragines vidri. Sic theriaca & mithridatium. Meliorem esse theriacam diatesaron nisi nimium opium reciperet. Trochiscos alhandal ob colocynthidem nunquam non nocere. Opium cum ambaro male misceri. Contra olea infusa.

Accedunt tredecim observationes, sed eæ in *Centuria* redeunt.

§. DCCCXXXIX. VARII.

HUMPHREDI RIDLEY *diff. inauguralis de lue venerea* Leid. 1679. 4.

EJ. *observationes medico practica & physiologica de asthma & hydrophobia; acc. decem administrationes anatomica corporum* Lond. 1703. 8. *. Leid 1738. 8. *.

Cholera, historia morbi ægroti, morbi signa & ab aliis doloribus colicis discrimen, noster opposuit eo malo aquam pulli, enemata, cumque ea frustra essent, opium ad sesquigranum & ad duo grana. Cum æger secundam dosin sumisset subrepsit somnus. A venerea labe convulsiones, & cephalæa, mercurio dulci, interpolato quidem, malum demum sanatum. In rheumatismo calido, cum arteriæ vehementius vibrarent, venam repetito secuit, clysteres lenes subdidit, demum calomelano & balneo usus est: perpetui cum vomitus succederent, opio ad duo grana sumto iis obviam ivit. Sed etiam in diarrhœa alba torminosa opii auxilium necesse fuit implorare. In morbillis minus benignis cum diarrhœa diafscordium exhibuit & theriacam, ut tamen ter, quater de die alvus responderet.

Tom. III.

Kkk

Auricula

Auricula cordis dextra amplissima post convulsiones in tenero infante. In inguine hydatides in hydropico. A potu frigido calenti corpori ingesto, dolor ventriculi, tormina, diarrhoea, febris cum summa debilitate. Cum tamen ob urinæ copiosum sedimentum, noster morbum minus malignum esse auguraretur, venam quidem secuit, cæterum cardiaca propinavit, & larga manu spiritum cornu cervi. Cum menses substitissent, circa tempora critica ineuntis senii tormina ingruerunt, & sanguis per alvum decessit, quare venæ sectioni largiori malum submotum est. In variolis irregularibus R. sanguinem misit, vomitum excitavit, & diascordium, clysteres ex jure carniū & ovi vitello, demum laudanum exhibuit. Hypercatharsis: mireris lapidem Goanum hic datum fuisse cum theriaca. Febræ erraticæ icterus supervenit, quem noster *criticum* vocat, & quem herbis amaris cum fero lactis coctis sanavit. Asthma pulmonale: in eo felix venæ sectio. Asthma convulsivum: venæ sectio utilis, vesicatorium, purgantia, cortex peruvianus opiatus, hæc cum levamine dat ut morbum etiam tandem mitigaverit, dosis erat duorum granorum. Alias frustra factis omnibus, cum ne opium quidem morbo par esset: & pancreas, glandulæ mesenterii scirrhosæ, pulmones sanguine oppleti, alter durior, in altero aqua per cellulas diffusa; costæ aliquæ totæ ossæ essent. Infans a convulsionibus extinctus, auriculam cordis dextram habuit mole auctam, sinistram inanem, pulmonem ob sanguinem retentum lividum. In alio infante, etiam convulso, tubercula moschatae nucis mole per intestina sparsa, ex interna membrana canalis facta, forte causa torminum. Ureter alter arctissimus. In hydropici cadavere hepar bile destitutum, glandulæ vesiculæ fellæ tumidæ, in ipsa vesicula mucus insipidus, in liene humor aquosus, spumofus. In fetu vera hernia ventosa. Ovarii hydrops, humor in eo aqueus, gelatinosus, sebaceus, duodenum sphacelatum, inde enormis vomitus. Femina, quam lactens pusto veneno venereo infecerat. Ossâ quæ cariola fuerant, nunc sana novoque obducta periosteo, os bregmatis totum cariosum, dura meninx nigra, pia exesa. In viro febris quotidiana non genuino cortice peruviano sumta lethalis; testes, cum is homo, tamen pater fuisset, minimi, in pulmone aqua spumosa, in superficie grandes vesicæ, polypi in dextris ramis, aorta inanis. In puella cardialgia, mors: in ventriculo magnus abscessus, lien, & accumbens ren sinister, inflammatus.

GEORGIUS DETHARDING, medicus qui ad magnam ætatem pervenit, professor Rostochiensis.

EJ. *Krankenwärter* Kiel 1679.

EJ. *Vorsorge der Obrigkeit in der Pest* Gustrow 1680. 8. debet ex HEPTERO ab alio GEORGIO DETHARDING separari, qui primum a. 1694. inaugurales honores meruit, eo anno dicendus.

GUILIELMI MAXWEL Scoti, *de medicina magnetica* L. III. Opus eodem cum titulo edidit FRANCUS Francf. 1679. 12. *. Germanice *magnetische Arzneykunst* Francf. (Nurnberg alii) 1687. 12. TR. Inter excrementa & corpora, ex quibus
excreta

excreta sunt, esse quamdam communicationem spirituum & radiorum: hinc si exulcerantia fœcibus alvi adaspereris, podicem inde dolere. Nunc etiam in sanguine & in partibus de humano corpore abscissis pariter spiritus vagari, & cum corpore commercium alere de quo exierunt. Ita fieri ut excrementis, a sanguineis partibus corporis separatis, adplicata medicamenta corpori ipsi medeantur. Purgationem tutam obtineri obuncto ventriculo aloe, myrrha, felle taurino, in unguentum temperatis. Tithymalum Hybernicum Madzembug secum gestatum alvum ducere. Mercurium cœlestem ex præcipitato albo & oleo vitrioli paratum optime in morbis melancholicis purgare. Sic alia laudat ex antimonio, mercurio. Contra phleboto-
men. Roborantia ex chelis cancri, margaritis, lapide bezoar &c. Tinctura sua coralliorum & auri. Curatio quæ fit telis repetito sanguine obunctis & medicatis. Transplantatio morbi, etiam virium, ut homo equi vires adtingere possit. Transplantatio morbi in animal. Magnes ex sanguine calcinato. Ex fœcibus collectis & cum urina, sudore tritis, siccatis, & cum sanguine, qui magnes totius corporis compendium sit. Hunc magnetem adplicat ad partes dolentes, ut sudent, tunc continuo transplantat insinuatione. Peculiares effectus magnetismi fœcum, urinæ, sudoris, crinium, unguium, mucii, sanguinis, puris, menstrui. De capitis dolore, cum de magnete bene imprægnato in tamarindi arborem per terebram inserto.

§. DCCCXL. VARII.

HERMANNI NICOLAI GRIMM chirurgi, *compendium medico chymicum Bataviae nova* 1679. 8. Aug. Viind. 1684. 8. TR. accedit medendi methodus.

In E. N. C. Dec. II. ann. I. obs. 149. Quatuor lapides medicati Lusitanis in India familiares, quos noster laudat ob vim febrifugam aliosque salutares effectus.

Obs. 174. Beleling concrementum gelatinosum ex planta marina exemptum, ad solem siccatum, ad morbos dolorificos pro panacea habitum. Ad ignem ejusmodi elementa fundit, quæ animalia dare solent.

Obs. 176. Cortex peruvianus adversus pleuritidem efficax.

Ann. III. obs. 138. Arteria pulmonis cœca ejus parvi rami in pulmone offei.

Ann. IV. obs. 58. Lues venerea cum ulceribus faciei sanata, ulceribus elutis aqua phagedænica cum sublimato hydrargyro parata, deinde lignorum decocto propinato, denique præcipitati rubri usu interno.

J. SCHIFMAN *corpus juris medicinale in III. libros divisum quo medicus natura accusatrix & morbi iudex pro positas lites secundum neotericorum fundamenta divinare scribit* Venet. 1679. 4. HEBENSTR.

DOMINICI de MARINIS *diff. philosophico medica de re monstrosa a Capucino Pisano per urinas excreta* Rom. 1679. 12. grumus sanguinis pro serpente habitus.

PETRUS ROSA *sibium propugnatum scheda apologetica* Palermo 1649. 12. MONGIT.

PETRI LALEMANTII *memoria per amicos encomiis celebrata* Paris. 1679. 4.

J. PAUL. WURFBAIN *epistola ad amicum anonymum qua J. H. CARDHUCII idiomate Germanico nuper demum editus tractatus de peste ad examen revocatur* Nurnb. 1679. 12. TR.

In E. N. C. Dec. II. ann. I. *obs.* 112. In phthifica pus rejiciente, spontanea, critica & salutaris salivatio.

Ann. III. *obs.* 183. Ex steatmate ossiculum ramosum in febo latens;

Et *obs.* 184. A Zingiberis usu magni dolores & abscessus, de quo aperto calculus trium unciarum pondere prodiit, quem noster ad suum Zingiber refert, & qui videtur de bilario genere esse.

Ann. V. *obs.* 157. Pedes hydropici nigrore saturato tincti, neque inde gangræna aut mali quidquam, funesto tamen post centum fere dies eventu. Ejusmodi per ducentos dies toleratum nigrorem absque hydrope vidi, & cortice peruviano continui.

Ann. VI. *obs.* 236. Vena mediana sponte aperta aliquot uncias sanguinis dimittens.

Ann. VII. *obs.* 252. In puero trimulo maximus tumor abdominis, ex febi adipifve febosi cuti adhærentis enormi copia congesta.

Analysis operis de terra sigillata in app. ad a. VIII. Dec. II.

Ann. IX. *obs.* 227. puer bimulus incipit balbutire, caput mire intumescit, collum incurvatur: erat hydrocephalus; sub meningibus multa lymphæ & in ventriculis cerebri.

Dec. III. *ann.* II. *obs.* 227. in scorbutico larga narium hæmorrhagia repetita ut conjuncta pondera amissi sanguinis essent sibi 22 unc. 8.

Ann. III. *obs.* 193. Virginis sanguis de manuum pedumque digitis exsudavit, etsi menses fluebant. Per minutissima foramina auctor sanguinem vidit extillare. Venæ sectione sanguinis error coercitus est.

Ann. IV. *obs.* 131. a contuso utcumque intestino, ut putat, lacteus abscessus subnatus, ut singulis fere annis pus funderet, inde lympham fuscam, & denique tamen totum malum sanaretur.

Ann. IX. XI. *Responsio*, placentulas in quibus hydrargyrus tunc non esse venenum.

Memoria Wurfbainiana scripta ab J. R. G. WILLER.

BARTHOLOMÆUS PIELAT *Insula Ceylonia thesaurus medicus vel laboratorium chemicum* a B. P. latinitate donatum prodiit Amsterdam 1679. 12. *. Ex vi vocum putares, PIELATO versionem deberi, auctorem opusculi ignorari. Is quicumque sit, in Ceylonia vixit; laboratorium extruxit chemicum, & nobilissimæ insulæ odoratas stirpes igne resolvit, ut partim Europæis medicamentis indica substitueret, partim nova & efficacissima auxilia armamentario medico adderet. Medicamenta ex tribus regnis sumit, Batyrum cinnamomi nominat summum medicamentum, cujus vero scriptiōnem Societas indica sibi servat. Diacordio extractum radiceis Cinnamomi substituit, Cocci lac emulsiōni amygdalinæ. Simplicia etiam medicamenta eo tempore, tum & nostro, parum nota eum compositis recenset, quæ ex simplicibus Ceylanicis præparantur. Neque nulla mineralia habet & ex propria terra acidum spiritum parat, in febribus malignis utilem quem suspiceris ad vitriolicum acorem pertinere; alium spiritum ex minera martiali sulfurea.

J. CONRAD AXT *de arboribus coniferis & pice consicienda* Jen. 1679. 12. *. Adjecta est *epistola de antimonio*. Purgat se contra eos, qui antimonio dato AXTIUM ægris nocuisse criminabantur, & innoxium esse defendit. In hujus libelli nonnullis exemplis celebris illa AXTII de GUIDONE PATINO calumnia contenta in meis duobus exemplis non reperitur. Ex odio antimonii id venenum proprio filio exoso patri propinasse.

EJ. *abortus in morbis acutis lethalis, & ob eodem Medico zugelassen sey bey einer schwangern Frau, die an einer schweren Krankheit darnider lieget, die Frucht abzutreiben* Jen. 1681. 12.

J. GEORGH WALTHER *Sylva medica opulentissima* Budiss. 1679. 4. *. Lexicon est medicum reale. Ad quemque titulum mali, loci alphabetico ordine noti scriptorum, qui ad eum morbum consilia dederunt, aliqua ut utiliter notarunt, ipsæ etiam scriptiōnes. Utile hæctenus institutum; sed eo ævo nondum satis se difficiles præbebant, qui alienas adnotationes colligebant. Bibliothecæ catalogum subjicit, medici usus.

Curiosa medica pro tuenda valetudine inter alloquantes enodata Hamburg 1679. 8. LIND.

GEORG FERD. PERNAUER *panacea mirabilis, corrigendi potissimum vitiosi sanguinis s. quintessentia* Ratisbonæ 1679. 4. L.

BERNHARD ROTENDORF *Consilium de peste, dysenteria, & febre maligna* Osnabrug 1679. 8.

Germanice Gutachten von der epidemischen Hauptkrankheit rothen Ruhr u. Pest Osnabrug 1679. 8. Colln 1691. 8.

§. DCCCXLI. NUPERÆ LINGUÆ.

J. CHRIST. REHMEN *Unterricht wie man sich in den gefährlichen Läuften praeserviren soll* Aufpach 1679. 12. A. THOM.

CHRISTOPHORI VOELTER *neu eröffnete Hebammenschul* Stuttgard 1679. 8. 1722. 8. *. *Aliqua intermitta de morbis internis.*

Des Rabts der Stadt Regensburg Mandat wegen der in Ungarn, auch ober und nieder Oesterreich, grassirenden Pest Regensp. 1679. 4.

Nürnberg, Regensburg u. Ulmisches Bedenken von der Pest Francof. 1680. 8.

Ordnung wie es bey den anderwärts Landen sehr eingerissenen ansteckenden Krankheiten zu halten durch die verordneten medicina doctores ib. 1679. 4. WILLER, & *kurzer Bericht wie man sich &c. idem titulus.*

Anderweit vermehrtes Gesetz u. Ordnung des Rabts zu Nürnberg dem collegio medico, Apotekern u. andern Angehörigen 1679. 12. WILLER.

Unterschiedliche heilsame Mittel so zu der Zeit der Infection nützlich mögen gebraucht werden Wien 1679. Salzburg 1679, 12. *. *Curatio bubonum, carbonum.*

GOTTFRID QUEITSCH *neu vollständige Arzneykunst* Stutgrad 1679. 8.

Primam editionem ignoro *miscellaneorum* GUILIELMI TEMPLE, summi viri, neque legi nisi editionem gallicam. In ea libellus est de moxa. Cum viri magnis negotiis præpositi subinde alieno tempore a podagra interrumpantur, suasit noster ut moxæ usu se ad aliquot certe dies importuno dolore liberent; & ipse expertus est, inultionem mediocri cum dolore & bono eventu spei respondere. Tit. est *essay on the cure of gouth by moxa.*

IDEM scripsit quem libellum non vidi, *de sanitate & longevitate* in quo l. video laudari rubum, crocum, hederam terrestrem, allium, sambucum, salviam.

The gentleman's jockey and improv'd farrier instructions in the natures, causes and cures of all diseases incident to horses Lond. 1679. 12. HANSEN.

LA BROSSE *l'abus des urines, ou les erreurs du peuple concernant la médecine* Valenciennes 1679. 12.

S. HILAIRE *remède des maladies* Paris 1702. 8. 3e. edition.

EJ. *anatomie du corps humain avec ses maladies* Paris 1679. 8. 2 vol. 1684. 8. *. 1688. 8. 1725. 8. 2 vol. cum pathologia & praxi Willisiana.

EJ. *observations de médecine contenant la guérison de plusieurs maladies considérables avec la manière de bien préparer & d'administrer les remèdes* Paris 1699. 12.

Questions

Questions de médecine proposées par Mrs. CASTILLON & FOUQUE, à M. COLOMB sur son aggregation au college des médecins de Marseille Marseille 1679. De Quinquina & contra usum coffeæ.

PETRI PAULI PETREI *Museum Travagianum, s. hermeticum, medicamentorum que in FR. TRAVAGINI museo elaborata reperiuntur, elenchus* Venet. 1679. 12.

ANTONII MARTELLI *risoluzione medicinale che il corno dell' livorno sia contro veleni e della sua qualità occulta e manifesta* Firenz. 1679. 12.

DIEGO BLANCO SALGADO *tratado de la epidemia pestilente que padece la ciudad de Malaga a. 1678. y 1679.* Malag. 1679. 4. H

ANTON. FILIPPI CIUCCII *promtuarium medico chirurgicum P. I. II.* Macerat. 1679. 8. 1680. 8. RICHTER.

EJ. *filo d'Arianna ovvero fidelissima scorta all' esserconti de chirurgia* Macerat. 1682. 12. apud SANCASSANUM.

§. DCCCXLII. DISPUTATIONES.

JODOCUS CRULLUS *de medicamento veterum universali* Leid. 1679. 4. MOELER.

ALEXAND. STOKARUS *ager laborans ictero flavo* ib. 1679. 4. *.

GEORG. ADR. SCHUMANN *de podagra* ib. 1679. 4. *.

GEORG FOSTER *de epilepsia* ib. 1679. 4. *.

FRID. SCHRODER *de venenis & antidotis* ib. 1679. 4. *.

CHA. WANDELUNE *de arthritide* ib. 1679. 4.

MICH. LINEMANN *quædam medicæ propositiones* ib. 1679. 4.

M. ZIERVOGEL *de scorbuto* ib. 1679. 4.

PETRI VALLAN *de cholera* Utrecht 1679. 4. PL.

J. GEORG GRÆVIUS *oratio in funere H. REGII* Utrecht 1679. 4. PL.

GUALTH. van BEEST *de apoplexia* Utrecht 1679. 4.

M. CLEEMAN *historia agri febre petechiali laborante* . . . 1679. 4.

J. CHRIST. RUROCK *de hæmorrhoidibus* Regiomont. 1679. 4. PL.

JAC. WOLDENBERG *medicus castrensis, de podagra præf.* O. BORRICH. Hafn. 1679.

CLEMENS JOSEPH BAHCHT *de conjugio mortis, & corporis exercitationes ad Hipp. aphor. 6. sect. II.* 1679. 4.

EJ.

- EJ. *de cura corporis per mortem* ad aphor. 6. sect. II. Argent. 1679. 4.
- J. EISENHART *de die critico vulnerum cum repercussione lethalium* Helmstatt 1679. 4.
- CHRISTOPH WEGLEITER *oratio de palmariis seculi nostri inventis, cum brevibus ad singula notis* Altdorf 1679. 4.
- J. CORNEL BLECHSCHMIDT *de affectibus humanis in genere* Lipf. 1679. 4. HEF.
- J. CHRISTOPH FALKNER *de eo quod justum & injustum est circa lesionem pudicitiae* Jen. 1679. 4.
- J. ANDR. SCHLEGEL *de venenis, morbis venenatis, eorumque curatione & alexipharmacis* Erford. 1679. 4. Animalia mordentia, pungentia. LEHMAN.
- EJ. *scriptum apologetico politicum de podagra* 8. BOECL.
- EJ. *von natürlichen, unnatürlichen u. widernatürlichen Dingen in Vergleichung der grossen Welt mit der kleinen Nürnberg.* 1686. 4.
- CASP. CRAMER *Archeus faber februm intermittentium* Erford 1679. 4.
- EJ. *de inundatione microcosmi* ib. 1682. 4. Collegium dictum est cum J. VESTI.
- ANDR. BUXBAUM præside J. BOHN *de variolis hæcenus in patria grassantibus* Lipf. 1679. 4. *. Morbum averti posse mercurialibus & antimonialibus.
- PHIL. ROHR *de masticatione mortuorum* Lipf. 1679. 4.
- MARTIN JOH. HAESBAERT *de hydropo* Marburg 1679. 4. *.
- JANI BECK *æger asthmate scorbutico laborans* Gieß. 1679. 4. *. In urina materies fabulosa erat.
- FRIDR. CHR. WINKLER *de erysipelate* Heidelb. 1679. 4. *.
- EJ. *de febre maligna duplici* ib. 1679. 4. *.
- EJ. *de hydatidibus* ib. 1681. 4.
- EJ. *de plica* ib. 1682. 4. *.
- EJ. *de sriasi* ib. 1684. 4. *.
- DANIEL BATTIER *περί της πυδριασεως* Basil. 1679. 4. MENZ.
- J. JAC. HARDER *de asthmate* Basil. 1679. 4. HEF.
- MELCHIOR HURTER *de empyemate* Argent. 1679. 4. *. Exempla phthiſeos &

& ulceris pulmonalis a rebus alienis in asperam arteriam illapsis eventu funesto; alius ea arteria clavo rejecto servatus est. In empyico ulcus sub scapula salubriter erupit.

FRANC. GOUEL & PHILIPP TOURBIER *E. minus salubris μενοεισια* Paris 1679.

LUD. LABBE' & PHIL. TOURBIER *E. oculorum doloribus narcotica* ib. 1679.

§. DCCCXLIII. DIARIA ad a. 1679.

Volumen V. & ultimum *Actorum Hafniensium* spectat ad annos 1677, 1678 & 1679.

PAULUS BRAND medicus castrensis, cujus disputatio inauguralis *de dysenteria exercitum Danicum vastante*.

Obs. 31. In scybalis multum erat lumbricorum: quos hostes absinthio utiliter impugnavit.

SIMON WARBOLD *obs.* 33. In ascitica femina non facilis intellectu observatio. In mesenterio, spermatis ranarum simili materia repletæ vesiculæ, & capillamenta. Pulmo alter purulentus, induratus.

ERASMUS BARTHOLINUS, THOMÆ Frater, Mathematicus.

In *Act. Hafn. Vol. V. obs.* 112. Febris quartana a. 1679. Hafniæ epidemice sæviit; eam ipse passus cortice chinæ chinæ se restituit unica drachma ante paroxysmum sumta. Multi alii exemplum secuti, eundem eventum experti sunt.

Obs. 113. Aerem Havniensem salubrem esse.

In NICOLAI DE BLEGNY *nouvelles découvertes sur toutes les parties de la médecine* Paris 1679. 12. quæ primus tomus est, *zodiaci medico gallici*.

GUILLAUME SUPERCASAU junior de fetu eodem, quem BAYLEUS descripsit, 25 annis in utero materno retento.

TAMPONNET chirurgus uterum ruptum vidit.

DE S. ROMAIN medicus. Qui cultrum devoravit, & per abscessum hypochondrii dextri reddidit, post eum cultrum ferramenta devoravit ingentia & bufonem vivum, hunc magno cum dolore, quem percussio stomacho revomuit.

IDEM vertit libellum ABERCROMBYI, quem dicemus, titulum fecit, *methode assurée & efficace pour guérir la maladie vénérienne sans salivation mercurielle* Paris 1690. 12. FALC.

MAUCHE chirurgus, de verme ex vena incisa educto. In vesicula fellea post icterum calculus pellucidus. In scrophulosa tussiculosa femina pulmo sinister consumtus: ejus locum tenebat gypsæi quid membrana tectum.

Febris abstinentia triduana superata.

L'ANDOUILLETTE expositio mechanica febrium.

DAVY chirurgus. Ex abscessu inguinis sinistri calculi fere sexaginta triangulares. Femina cui scirrhus in regione umbilicali, qui diaphragma sursum repulerat, viscera de suo situ dimoverat.

J. FR. le CONTE medicus. Melancholicus, laborans anasarca & febre lenta, vermibus idem vexatus, cum per errorem aquæ phagedænicæ mercurialis dilute uncias tres sumisset, mota diarrhoea, febre & reliquis suis incommodis liberatus est.

Ann. 1680. in femina gravida sanguis secundo mense fluere cepit, neque desit manare, quoad fetum eniteretur. Deinde de hepatis abscessu aperto cum sanguine puris copia egesta. In quatuor aliis graviditatibus eadem hæmorrhagia secundo mense rediit.

EJ. *opuscula medica varia selectioris argumenti* Lipsiæ 1690. 8.

COUTURIER medicus, de veneficio & ablata, ut putabatur, coeundi potestate.

Vertigo excreatu phlegmatis acris curata, salivatione spontanea diuturna.

DE LA MORANDIERE de hominibus qui subito perierunt, cum derelictum puteum purgare vellent. In aqua putei nil erat vitiosi.

Hic tomus Germanice redditus Hamburgi prodiit 1681. 8. *. cum titulo *monatliche neueröfnete Anmerkungen über alle Theile der Arzneykunst*; & latine *zodiaci medico gallici* titulo Genevæ.

In *Journal des Savans* 1679.

BROCARDI Bellovacensis experimenta dissolvendi calculi Parisiis facta. Cum aquæ aliqua copia calefactus calculus integre dissolutus est. Liquor lithitripticus non acris est ut quidem nitri spiritus. Infusum oleum tartari in eo fervorem excitat & sedimentum præcipitatur, liquor autem sanguineum induit colorem. Ipse BROCARD 70 guttas deglutivit.

Philosophicæ quidem *transactiones* annis 1679, 1680, 1681, 1682 nullæ prodierunt, nummorum, ut videtur, defectu impeditæ.

Id intervallum hæctenus supplevit ROBERTUS HOOKE, qui Societati erat ab experimentis.

Edidit a. 1679. 4. *Philosophical collections*, ejusdem fere scopi opus. In N°. 1. J. BEAUMONT de vapore inflammabili cuniculorum subterraneorum. Periculum inflammationis maximum esse hieme; aere puro & vigente tantum erat periculum, ut minimis candelis necesse fuerit uti.

N. id. IDEM de morbis a fumis plumbeis, etiam in aere patulo super fodinas ustulati plumbi natis.

Anonymus de cadavere undique capillis efflorescente.

N. 3. R. H. consilia aliqua pro myopibus.

LAWERIE historia.

§. DCCCXLIV. ROSINUS LENTILIUS.

Clinicus, aliquandiu in Curonia medicinam fecit, inde in Germania, demum Stutgardia sedem fixit, ibique inmensa in praxi consenuit, felix clinicus, materiae medicae germanicae apprime gnarus, & nuperorum auctorum lectione instructus, non perinde veterum, nimius in absorbentibus, vomitoriis & diaphoreticis, laudator cinnabaris, in venae sectione parvus, caetera satis credulus.

EJ. de febre tertiana intermittente epidemica praterito vere septentrionem sub- que eo Curlandiam infestante disp. inaug. Altdorf. 1680. 12. morbi dat historiam.

EJ. est in *Act. Hafn. Vol. V. obs.* 124. medicamentum ex adipe leporino ad oculorum pannos.

In E. N. C. Dec. II. ann. I. *obs.* 151 aliquid molae simile de utero egestum, post fetum propendens, resectum; caro erat spongiosa, nihil habens singulare, neque causa repentini lethi adparuit.

Obs. 152. A puello globuli butyracei cum alvo magnis cum torminibus egesti. In universonum infantibus clysteres perutiles esse.

Obs. 159. Cui nullus de incisa vena sanguis effluit, nisi corpore vehementer exercitatio, tunc vero violento flumine, ut vix posset contineri.

Ann. III. *obs.* 40. Cephalalgia periodica aliique morbi, etiam mutitas quotidiana unius horae.

Obs. 46. Arsenicum ad grana tria, quatuor, adversus quartanam propinatum, fecit anxietatem, & profusum sudorem, sic morbum sustulit.

Obs. 65. Extracto esulae superatus desperatus hydrops.

Obs. 199. Post tussim tabidus, incisus; ventriculus perangustus, pulmones pleurae adherentes, scirrholi, arenulis & lapillis repleti, absque pure,

Ann. IV. obs. 157. De febre maligna singultuosa, suppresso singultu funesta.
Alia ad singultum in febribus.

Obs. 159. Tres pueri ab ingurgitato pane calido enecti.

Ann. VI. obs. 201. Cum virgo unguibus faciem violasset, inde ulcus malignum natum, quod cum curatum esset, alia mala successerunt, & ipsa epilepsia.

Obs. 202. A pilulis de cynoglossa alvus mota.

EJ. anni app. Alterno usu nivis & balneorum febrem in Curlandia curari.

Ann. VII. obs. 133. Asthma absque ullo sputo cum magna anxietate & deliquiis. Data hysterica, amara & Valeriana.

Obs. 134. Puer subito obmutescit, cibo abstinet, symptomata pro magicis habita, patitur, demum sanari potuit.

Obs. 135. In puella miræ contorsiones & chorea S. Viti.

Obs. 136. Calculi per tussim, vomitum & alvum redditi.

Obs. 137. Cui ventriculus, & bona pars intestinorum in putrilaginem contabuerant, sic vesica.

Obs. 138. In viro pervicax alvi constipatio, sphincter pene coaluerat, rectum intestinum putrescebat, intestina sphacelata erant.

Append. ann. VII. Dec. II. De venæ sectione moderate sentit, ut tamen nimix noxas aperiat.

De urina sanorum simili in febre petechiali.

Ann. VIII. obs. 225. Paralysis & oblivio ex philtro (quid id philtum fuerit, ignoratur).

Obs. 226. Hæmorrhagia narium pervicax, quam intumescencia & deformatio forte cancerosa nasi secuta est.

Ann. IX. obs. 124. Hæmorrhoides in puero novenni.

Obs. 177. De decubitu in stramine madido.

Obs. 178. Convulsiones, pili vomitu redditi.

Obs. 179. A febre tertiana aponia sublata, ea superveniente recrudescens.

Obs. 181. Frequentes a. 1689. febres erysipelaceæ malignæ.

Obs. 182. In febre maligna, vehementissima perfrigeratio, deinde venæ sectio, felix utraque.

Obs. 184. Educto nucleo cerasi, qui multis annis in aure hæserat, auditus restitutus.

Ann. X. *obs.* 187. Ob cardialgiam cum ardore præcordiorum sero lactis usa, sanata est, tamen ut paronychia succederet.

Ad hunc annum in *appendice* addit parallelas suas adnotationes. Sic passim alibi.

Ad *ann.* I. *Decuria* III. Parallelismi observationum, similesque aut casus, aut curationes. Funiculos undique rejicit. Pulsus cordis in altero latere perceptus.

Dec. III. *ann.* II. *obs.* 117. Contra urinæ potæ vini medicatam.

Ad *annum* III. Parallelismus observationum V. In hydropico pectore cor enorme. Certo profuisse valerianæ radicem in epilepsia: etiam adutorum hominum. Aquam mercurialem in gutta rosacea utilem visam. Post dysenteriam dolor sævus sinistri abdominis, cum angore & deliquiis, mortis demum imminens signis: quæ levabantur membranulis de alvo decedentibus; tamen ut idem subinde nocte recrudesceret. In podagra frigidissimo cataplasmate imposito malum ad sextem mensem perductum. Picæ variæ exempla. In ulcere vesicæ opii, hyoscyami cum gummatibus usu levamen, nulla cum alvi constipatione: dabatur in dosi opii grana quatuor.

Ann. IV. *obs.* 23. In homine verminoso constitit, vermes marrubium & rutam fugere, & calorem conficti dorsi: dulcibus delectari. Solebat vermis in ventriculo habitans, quasi exitum per os moliri, verum idem parte itineris absoluta fugiebat a tentamine: Demum per vomitum prodierunt aselli 162 duæ forficulæ, juli quatuor, lacertæ, teredo, scarabæus, eruca, lumbrici &c. Nisi fabula subest.

Ad *ann.* 5, 6, in *app.* Observationes iis parallelæ, quæ in ipso opere occurrant numerosæ, ut omnes persequi non liceat. Ecce aliquas.

Calculus salivalis exemptus multi doloris finem fecit.

Zona erysipelacea. In principe ut videtur a mercurio dulci cardiognus, ardor faucium, convulsio; vomitu lacte, butyro, oleo moto, tunc antidotis superata mala.

Lycopodii pulvis in ischuria puerili salutaris.

Calculus in cane in Aëtitis modum alium calculum continens.

EJ. *Bedenken über die im Frühling u. Herbstzeiten unzeitig angestellte præservir Aderlässe* Ulm 1692. 8. Reprobat venæ sectiones circa æquinoctia in Germania vulgo receptas.

EJ. *ταχυνημα πρακτικον tabula consultatoria medica exhibens quaestiones per quarum responsiones in morbi genium penetrare indicantium & contraindicantium momenta invenire & in medendi methodo tutius procedere liceat* Ulm 1696. 8. TR.

EJ. *miscellanea medico practica tripartita* Ulm 1698. 4. *. Magna varietas. Primum de societate medicorum constituenda, consilia nostri, quæ nullum exitum habuerunt. Tunc morborum historiarum cum curatione & formulis (mixturæ variis speculationibus philosophicis & physiologicis) ut tamen paulum credulus sit, tum LENTILII tum amicorum. Metastases: oculorum inflammatio repulsa, cui successit brachii tumor erysipelatodes: etiam ab ista sede depulsus morbus ad alterum brachium transit; inde rursus in prioris brachii manum, cum aquoso indolente tumore. Sic a scabiæ repulsa epilepsia. Absorbentibus indulget. Phthisis (tussis potius sicca cum anhelitu) mollientibus sanata. Hydropem cerebri aliis ex signis quam WHYTTIUS suspicatur, ex vertigine, temulentia, facie subtumida. Valde varia adversus hoc malum auxilia dedit, etiam narcotica & hyoscyami albi semen, & vicissim in errhino elaterium, & æger convaluit, naturam enim sequebatur. Historia vermium & insectorum numerosissimorum, quæ de ano decesserunt & de ore. Inter ea erant forficulæ, onisci, scolopendræ, lacertæ, ranæ, bufones, serpens. Verum relatio creduli est hominis, eadem quam modo diximus. Tinea ex metastasi, facile sanata medicamento purgante, unguento ad scabiem & oleo tartari. Febris epidemica maligna anni 1689. Noster terræ dedit, phœnigmos, bezoardica, theriacam. Ventriculi debilitas, flatus, alvus constipata, dolor in cordis sede. Ingens culter, quem ait per nares exiisse. Curationes HENRICI SCRETÆ, HENRICI HILLERI, aliorum demum numerosæ scriptiones, omnis generis collectæ, quæ pleræque celebri alicui medico familiares fuerunt. Pharmacopœa portatilis & consilia ad morbos obvios pro comite SEGER. Historiæ medicæ S. XV. J. ANT. v, der LINDEN. SALOMONIS BRAUNII adnotationes.

EJ. *de hydrophobia causa & cura epist.* Ulm 1700. 8. *. Suspicio morbus, hydrophobia certe funesta. Incisio in ventriculo gangrænam ostendit. Commentatur LENTILIUS in causam mali, quam sali acido tribuit, corpus universum siccanti.

EJ. *programma invitatorium quo schematismus eterodromi medico practici exhibetur* Stuttgart 1689. 8.

EJ. *eteodromus medico practicus* anni 1709. ib. 1711. 4. *. Immensum numerum ægrorum curandum habuit, ad 1200, eorum morbos mechanice conjicit, quod lectori minus commodum est, cum ejusdem morbi historia in multa capita disjecta sit. Pro ægrotis nomina finxit. Intercedunt subinde memorabiles adnotationes. Homo cui sonus nescio quis in pectore percipiebatur, & qui bufonem sibi in corpore sidere persuasus erat, demum incisus, ventriculum cordis sinistrum pure plenissimum habuit; cor ipsum peramplum: causa mali in contusione fuerat. Femina, cui totis sedecim annis inferiores artus motui voluntario negaverunt

verunt subjici, excrementa præter voluntatem decedebant. In asthmatico pulmones undique grandinibus adpersi: Vitium deglutitionis periculi plenum, ut vix liquida descenderent absque magno incommodo, Stutgardia vulgo cognitum. Dysenteria epidemica, neque optimi moris: adstringentia dabat, terras, opium, non tamen statim in principio morbi, quod constipat. Puella dormiens in scia compressa, imprægnata. Morbus a lolio temulento natus, vertigo, oculorum obscuratio, delirium, appetitus prostratus, frigus extremorum. Analysis ejus lolii; aqua acidissima, corrosiva, sal volatile acerrimum, odore fere opii. Heliotropii coctum succum in ruborem vertebat spiritus acidus. Piscium morbi & phthiriasis. Multa de medicastris querela.

EJ. *iatromnemata theoretico practica bipartita, quibus observationes, responsa, consilia, casus, epistole, disquisitiones, medicationes, selectiora omnia continentur* Stuttgart 1712. 8. *. Dissertationes intercedunt aliquæ de hydrophobia, de physicis, quos vellet curam suam in sanos etiam cives extendere. Methodus practica s. de junioris medici vivendi ratione: pro sapientiæ necessitate & pietatis. Multæ formulæ elegantiores, ut emendationes formularum MYSICHTI. Præcipuus tamen libri scopus est, morborum historias referre, a se ipso curatorum, aut ab amicis. In dysenteria purgantium usum non probat; sed nec in acutorum initiis, in quibus ipsa natura alvum claudat. Phthiricis opium nonnunquam screationem sufflammat. In febribus malignis cum pleno virium lapsu vinum laudat. In pleuritide emulsionem dat cum pulvere rheumatico & linimento; & venæ sectionem omittit, quam tamen in universum fatetur necessariam esse. Cardialgia inveterata sanata cydoniata gelatina, pulvere atrometico. Scorbuticorum, quod mireris, frequens mentio. In puella post scabiem, successa pilorum de universo corpore eruptio. Podagrico ex facie calx effloruit, ut deterfa rediret. Tertianæ cum lateris dolore punctorio conjuncta. A secundis retentis gangræna, mors. Ulcus auris post morbillos (frequens nuper in hac urbe malum potissimum post febrem scarlatinam).

EJ. *consultatio medica de questionibus agrotis proponendis* Nordling. 1718. 8.

EJ. *Leichenpredigt und Gedichte* Stuttgart 1733. fol. TR. Vita viri etiam reperitur in *Act. Erudit. Supl. T. X. p. 522.*

S. D C C C X L V.

MICHAEL BERNHARDUS VALENTINUS.

Professor Gieffensis, polygraphus, materiæ medicæ addictior, collector, numerosa & voluminosa opera edidit.

EJ. sunt *Dissertationes academicae.*

EJ.

- EJ. *de convulsionibus* Giesl. 1680. 4. *. recuf. in *Nofocomio Academico*.
- Lego EJ. est SCHAWARZWELDI *Opistotoni praefervationem universalem* 1681. 8. *Vindicatio primi opusculi*.
- EJ. *historia morae cum meditatione de podagra* Leid. 1686. 12.
- EJ. *de Ipecacuanha* 1698. 4. *.
- EJ. *de lapide porcino* 1699. 4. *.
- EJ. *de filtro lapide* 1702. 4. *.
- EJ. *praxis medica infallibilis* Diff. I. *de morbis contagiosis* ib. 1704. 4.
- EJ. *relatio de magnesia alba novo genuino & polychresto & innoxio pharmaco purgante* Roma nuper advento ad G. G. LOBNIZ Giesl. 1705. 8. MON.
- EJ. *de novellarum publicarum usu & abusu in rebus physico medicis* ib. 1607. 4. *.
- EJ. *animadverfiones in Machiavellum medicum de ratione status medicorum* Ffr. 1711. 7.
- EJ. *de confectione alkermes* 1725. 4. HE.
- EJ. *de vacillatione casu & reparatione dentium* ib. 1727. 4. *.
- Sunt etiam in ejusdem bene multæ.
- Historia literaria medicæ specimina* VIII. in *App. E. N. C. Dec. II. Ann. III.* nempe recenfiones operum Academicis editorum. Continuatio VIII reperitur in *Dec. III ann. VII. VIII.* & continuatum cum *Armentario naturæ systematico* Giesl. 1709. 4.
- Sunt porro libri non pauci, omnes quidem collectitii; plerique botanici, ad materiam medicam tendentes, aut ad forenfem medicinam.
- EJ. *medicina novantiqua* Francf. 1698. 4. *. Compendium artis ad textus Hippocraticos græco latinis, amplis commentariis illustratos. Pathologia; morborum census a capite ad calcem. Semeiotica, therapeutica, diætetica, materies cibaria; cum fingulis judiciis & medicatæ indolis & virium. Pharmaceutica cum materie medica & aliqua medicamenta fimplicia per classes difpofita cum cõpofitis.
- EJ. *polychrefta exotica in curandis adfectibus contumaciffimis probatiffima* Francf. Mœn. 1700. 4. *. *Acc. Diff. epiftolica varii argumenti*. Difertationes funt feptem. Ad materiam medicam pertinet difputatio *de faba S. Ignatii*, amara februm, ut putabatur, antidoto, fed obfoleta, 2, *De Ipecacuanha nova* tunc

tunc medicamento ab HELVETIO priori in Galliam introducto, pro summo in dysenteria remedio habito. 3, *De lapide porcino, s. pedra del porco*, qui ex hystricis vesicula fellea sumitur, & etiam nunc in Belgio inter summa medicamenta vulgo censetur, ad incitandas in maxima debilitate naturæ vires. 4, *De China China*, nondum in Germania valde recepto remedio, quo tamen noster jam tunc in curanda quartana usus fuerat. Interponit HELVETII patris celebrioris apud Gallos Reginæ medici modum corticis in clystere subdendi. 5, *Clyster tabacinus*, cum instrumento, in solvenda strictissima alvo, eo aevo receptus, nunc ad ægros pene exanimis ad vitam revocandos vulgo repetitus. 6, *De methodo Gallorum salivatoria*; panacea nempe quæ fit ex mercurio ex cinnabari restituto, tunc cum tribus acidis spiritibus chemicis sublimato, iterumque cum antimoniæ regulo resuscitato, inde cum mercurio resuscitato trito, in spiritu vini aromatico infuso, quoad panacea fundum vasis petat adjecto cinnabaris dimidio, datis quotidie a 13 ad 18 guttis.

Dissertationes epistolicae sunt de natura & essentia naturæ, de consuetudine, de natura medica, de instinctu naturæ, de usu & moribus naturæ, cum improbabilibus historiis: de selectu principiorum & præcavenda medicina ruina, & CAR. MAX. SPENERI de remedio hemorrhoidum cæcarum s. muribus marinis diff. alias dicenda. Reliqua non sunt hujus loci.

EJ. *Declamationum panegyricarum decas, quæ in solemnibus Academiæ actibus academicis habita sunt* Francf. Moen. 1701 4. *. *De medico in physicum desinente; de periodis morborum; de medicina illegali & superstitiosa; de Hassia literatae fati; de Giessæ ornamentis & progressu; declamatio in obitum SEBASTIANI SCHEFFER, quem diximus & I. FRIDERICI ALMACHER medici Francofurtensis.*

EJ. *continuatio declamationum panegyricarum* Francf. 1701 4.

EJ. *praxis medica infallibilis cum nosodochio academico & dispensatorio domestico.* Francf. 1711 4. TR. 1721 4. *. Spissum opus. Primum morbi a capite ad calcem recens, cum exemplis & curatione, multis propriis curationibus intermixtis, & consiliis variorum. Ecce specimina; ex puerorum morbis, Tinea curata multis cum formulis, fere absorbentibus, ut ejus seculi mos ferebat. Adversus lumbricos fel bovis extus illitum. *Morbi juvenum* cum scriptionibus celebriorum medicorum. *Hydrops a muliere* urina pueruli sanatus. *Luem veneream curandi methodus BRUNNERIANA.* *Morbi adultorum.* Febris lenta emetico curata. Se ipsum febre maligna post venæ sectionem & vomitum, pulvere bezoardico solo liberatum fuisse. In femina, quoties utero gerit, insensibilitas & aphonia. Catalepsis in femina illustri. *Morbus iliacus* lenientibus curatus. Abortivi putridi fetus per anum. *Morbi senum.* Cum medicus gonorrhœam se curare persuaderetur, calculus fuit, urethræ osculum obstruens, renesque purulenti.

Post *Praxiu medicam infallibilem* edidit *Disputationes Giessenses*, omnes ut puto
Tom. III. M m m suas,

suas, sed in brevitatem contractas, cum titulo *Nosocomii Academici*: Cuique morbo peculiare exemplum est pro basi, quem deinde morbum porro exponit.

Ecce titulos.

De febre hæmoptoica.

De febre maligna phthisi complicata.

De febre verminantium cum tæniæ icone.

De febre lenta in hecticam degenerante.

De maniacis ab usu solani furiosi s. Belladonnæ.

De pleuritide maligna.

De phthisi pulmonali.

De phthisi renali.

De nostalgia (Juvénis Thuringi).

De hæmorrhoidibus cæcis cum icone murium marinorum.

De fetore mensium.

De hæmorrhagia uteri.

De maculis volaticis.

De rhachitide.

De scabie endemica & contagiosa.

De elephantiasi Græcorum.

Dispensatorium domesticum perbreve est.

Supplementum ad polychresta exotica continet diff. *de magnesia alba* novo eo tempore & celebrato medicamento.

De filtro lapide disp.

In Machiavellissimum medicum animadversiones. Liber est, quem dicemus, plenus consiliis ad famam malis artibus augendam.

Declamationes academicae nondum dictas nominasse sufficit, nam priores hic redeunt; *de medicamento optimo; de medicamentorum noxa, de usu & abusu privilegiorum.*

Succedunt quinquaginta brevia ad promotiones programmata, *ad funera aliqua, ad doctores; ad disputationes Hippocratico Horstianas.*

EJ. praxis medicine infallibilis pars altera. Chirurgia cum Nosocomii academici continuatione & myrothecio castrensi Francf. 1715. 4. *. *Disp. I. de morbis infantum* prodierat Giesl. 1704. 4. *. In chirurgicis quidem admitti sunt morbi oculorum varii,

varii, & cutis morbi, & parotides, & alia, quæ ad medicinam revoces. In *Nosocomio academico* huc facit ratio de obstructione aortæ, indeque oriunda syncope, quæ historia ex Abbatis DE LA ROQUE diario sumta est; & de morfu canis rabidi: Dissertatio de lue pestifera infantis tota medica est. Sic altera de inspectione leproforum.

Una prodiit vasta collectio, cui titulum fecit, *Pandecta medico legales, s. responsa medico forensia, ex archivis celebriorum academiæ deprecata, latinitate donata* Francf. 1701. 4. *. Questiones sunt ad medicinam forensam pertinentes, cum Facultatum Germanicarum, potissimum Giessensis responsis, aliis que ex AMMANNO & TIMEO. Ex amplissima collectione non licet de singulis hic referre sed aliqua exempla. P. I. Stuprum violentum ab homine patrari non posse. Lipsienses partum quinquemestrem pro legitimo habent. Sic semestrem, aliosque paulo maturiores; sic duodecemestrem. Multas harum responsionum jam apud AMMANNUM extare. P. II. De morbis agit. Curatio gravidæ imprudens per emmenagoga. Emetico sumto & emmenagogo tamen puerum vivum enixa est. Melancholici variis de criminibus confessi, etiam veneficii, obsessionis dæmoniæ, Pleuriticam malignam utique contagium habere. Hypercatharsis ab antimonio diaphoretico non rite præparato. P. III. Semeiotice. Misera quæ pueros inspectione & tactu fascinaffe dicitur, condemnata. Lepræ signa & a scabie discrimen. Liberati qui accusabantur. Veneni propinati suspicio, & philtiri: & de arsenici toxica vi adque lethum inferendum potentia. Ab auripigmento lenta die undecimo mors. Liberatus a luis veneræ accusatione, cui fauces ulcerosæ erant cum scabie. Simulatorum morborum exempla. Sanguis sub meningibus effusus pro non lethali vindicatur. Veneni signa; maculæ in abdomine, cum dolores præcesserant, palpitationes, syncope. P. IV. Therapeutica. Doctorum privilegia. Num carnificum filiis ea dignitas impertiri possit; negant Giessenses, sic & Princeps. Circumforaneorum peritia medicis debet explorari. Doctori non licere aliqua medicamenta facere fatentur Giessenses. Num Judæis medicinam liceat facere. Multæ facultates negant. De cura magnetica; num magica sit. ampliant Giessenses. Omnino privatam dispensationem medicis indulgentiam LENTILIUS, negant Lipsienses. Iterum LENTILIUS, non debere intra urbes sepeliri. De sostro denegato: fere pro medico respondetur. P. V. Diætetica. Pellionum fordes aerem vitare, & potu aquæ talpa venenatæ funestam diarrhœam ortam fuisse. Multa irrogata tritori, qui siliquas, sues ut arceret, arsenico intoxicaverat. P. VI. ad Pharmaceutica; studiosum medicinæ non debere ægros curare, sic neque pharmacopolam. L. ab HOERNICK de visitandis seplasiis (*materialisten*) & pharmacopolis. Pharmacorum inidoneorum rejectio. Pharmacopola cum doctoris gradum accepisset iussus est Pharmacopolio abdicare. Hydrargyrum dulcem repetito absque novo hydrargyro addito de igne stillantem verum venenum esse, cuius funestus effectus recensetur. Lipsienses respondent sandaracham venenum esse. Funesti errores pharmacopœorum. Cruentationis cadaveris ad homicidæ accessum

exemplum, sed antiquum. Medicamenta agyrtæ arcana. P. XII. Chirurgia, quo etiam tota secunda pars operis spectat.

Non separabo *Novellas medico legales pandectarum continuationem* ejusdem generis, quæ priori operi Francofurti 1711. 4.* successit. De stupro dormienti illato. Pro partu duodecimemstri Ingolstadtenses. Fufissime de conjugio eunuchi, cujus dissolutioni uxor se opponebat. Arthritidem a tortura excusare. Vir, ut videtur, fissa urethra pro androgyno habitus. Submerforum sub aqua signa cum BECKERI libello, qui aquam in eorum ventriculo negat reperiri. Mireris præfumptionem dati arsenici nasci potuisse a cruentatione cadaveris ad accessum suspecti hominis facta. Querelæ pharmacopolarum de medicorum dispensatione privata. Num in sagapeno venenum sit, quod contra menses retentos præscriptum fuerit, & nocuisse visum sit. Sic PANCRATII WOLFII ob datum aurum fulminans apologia. Intra 20 dies uncie duæ spiritus vitrioli ad judicem delatæ, quasi veneni loco datæ omnino nocuissent, cum incredibili fere medici ordinis (*facultatis*) consensu. Contra chirurgos morbis internis medentes animadversiones. De medicorum in chirurgos & pharmacopolas juribus integer liber. Multa credulitatis indicia: de magis: de curationibus sympatheticis integer liber, & de experimento natationis pulmonum in aqua. Dispp. aliquæ una recusæ; HUNDESHAGEN *de stillicidio sanguinis in cadavere hominis violenter occisi, an sit indicium homicida?* CASPARI ÆUESTEL J. C. *non debere morientibus pulvinum subtrahi.* Anonymi JCTI *de variis sagas concernentibus questionibus*, & HEURNII *de vanitate probæ aquaticæ.*

EJ. *Corpus juris medico legale, constans pandectis, novellis, & authenticis iurico forensibus, auctum casibus recentissimis inauditis.* Acc. *labyrinthi medici studii feliciter superati recitatio a FILIO CHRISTOPHORO BERNHARDO Francof. 1722. fol.*.*

Priora opera 18 casibus aucta ex RITTMANNO & aliis sumtis.

Authentica, quas seorsim editas non coram habeo, ejusdem sunt instituti. *De causis dissolvendi matrimonii.* J. JOACHIMI SCHOEPPER diss. *de partu octinesfri* tota inserta: Imperitus chirurgus se pro doctore medico venditans. Spiritus vitrioli philosophici 25 guttæ singulo quadrihoris juveni præscriptæ, in gula ardorem fecerunt, & habitum pene flammeum, tormina, ardorem ventriculi eventum lethali: circa superius ostium ventriculi sedes inflammata, sic duodenum intestinum, pulmones sanguine pleni, cor inane. Sic ab antimonio diaphoretico tormina, anxietates, vomitus: Similia a smalta (vitro contuso cobalto colorato), ut tamen æger servatus fuerit. Ingens culter a melancholico devoratus. De sudore sanguineo Christi C. P. CYPRIANI. HIPPOCRATIS in foro auctoritas, integer tractatus SAM. HENRICI MUSÆI.

EJ. *medicina discens & docens* Lipsi. 1710. 8.

EJ. *Museum Muscorum oder Schaubühne aller Materialien u. Specereyen.* Frif. 1704. f. *. Ingens volumen. Materia medica fufe cum iconibus plantarum & anima-

animalium, & fusa pariter enarratione virium medicatarum. Plurima ex POMETO: commodum hactenus pro tironibus opus.

In univcrsum de musæis condendis diff. & de celebrioribus musæis f. rariorum collectionibus.

EJ. *Ostindianische Sendschreiben von allerhand Gewächsen, Bäumen, Juwelen, durch gelehrte Europäer, als HERBERT DE JAGER, CLEYER, RUMPH, TEN RUYNE getreulich aus den Holländischen Originatien ins deutsche übersetzt* Francf. 1704. fol. *. *Commercium epistolicum medicorum quos dixit, qui in regionibus vixerunt, in quibus plurima de vera natura aromatum aliorumque ex Indiæ repletorum medicamentorum vera discendi opportunitas se offerebat. Non ut botanicen characteristicam hic quæras.*

EJ. *zweyte theil, worinn die raresten Naturschätze aus Reisebeschreibungen, Kunstkammern u. Büchern enthalten und nebst einer neu aufgerichteten Kunstkammer der Natur vorgestellt sind* Francf. 1714. fol. *. *Descriptiones rariorum ex tribus naturæ regnis collectorum cum breviter ex scriptis iconibus, Lapides figurati, terræ, metalla: artificialia item & sculpta, gemmæ, sigilla, plantæ, animalia. Aromatum acuratus cultus. Catalogus rariorum lapidum.*

EJ. *neu aufgerichtete Kunst- und Zeughaus der Natur anstatt des dritter Theils des musæi musæorum* Francf. 1714. fol. est Collegium physicum experimentale cum suppellectili.

EJ. *historia simplicium reformata musæi musæorum titulo edita, latine reddita a J. C. BECKER, & India literata latine versa a C. B. VALENTINI* Francf. 1716. fol. *Mineræ, terræ sigillatæ, lapides, metallæ, fossilia quæque. Inde plantæ. De thea ex BREYONIO; de moxa ex KEMPFERO; de lascu ex eodem Cl. viro; de mumia, f. Petroleo Perfico, ex eodem. Animalia denique.*

Redit hic *India literata* latine versa.

Subjecta est *Mantissa dissertationum GOEKELII de serpentaria Virginiana tum aliorum de Agallocho, Cassia, Cinnamomo & l. aloe, de sanguine draconis, de balsamo Copivæ, malo citreo.*

Redit vix mutata cum titulo *Aurifodina medica s. historia simplicium reformata* Giess. & Francf. 1723. fol. *.

EJ. *viridarium reformatum, s. regnum vegetabile, d. i. neu eingerichtetes Kräuterbuch mit etlichen tausend saubern Kupfertafeln* Francf. 1719. f. *. In botanicis dictum est. *Plantæ officinales cum iconibus, demum aliæ etiam species nullum in usum medicum receptæ, cum numerosissimis iconibus ab alio authore compilatæ, nulla cum expositione.*

Una prodiit *opus mago cabalisticum theologicum* GREGORII ANGELI SALLWIG
Frf. 1719. f. *. Alias dicitur *Theosophica mineralogia*.

EJ. *kluge Kindbeterin* Lips. 1726. 8.

Alia editio *India literatae* 1733. fol.

In E. N. C. Eiusdem sunt VALENTINI.

Dec. II. ann. II. obs. 162. In modo nato infante tumor hydrocephali non
dissimilis; abscessus erat incisione sanatus.

Obs. 165. a venæ sectione intermissa tãbis metus.

Obs. 166. Hecticæ feбри superveniens febris ardens eam sustulit.

Obs. 167. Calculi de pulmone rejecti.

Obs. 168. Dysenteria in ipsis initiis tartaro emetico sanata.

Obs. 169. a crebra venæ sectione mors.

Ann. III. obs. 41. mutitas dolore animi superata.

Obs. 81. diurna alvi constipatio superata deglutito subinde olivæ oleo.

Obs. 83. ex opiato medicamento in dysenteria, sphincteris relaxatio, anus
que hians. Verum ego nimis novi, anum adeo non laxari ab opii usu, ut per-
tinaciter stringatur. Laxum vero anum, ut maximum malum a viro per id ipsum
ad malam paupertatem admotum vidi, quod omnibus adstringentibus fortius
fuerat.

Obs. 84. calculi in digito a spina ventosa nati.

Historia literaria medica specimina VII. in appendicibus E. N. C. excusa sunt
in quibus opera ab academicis edita recensentur.

Ann. IV. obs. 97. In puero fere octenni menstruis fere intervallis hæmor-
hoides.

Ann. V. obs. 81. menstruus sanguis per ulcus tibie manans.

Obs. 83. polypus cordis lapideus, ex Abb. la ROQUE.

Ann. VI. obs. 69. Cum sub mensium reditum cephalalgia molestissima redi-
ret, laudano opiato ægotam levavit.

Obs. 6. Calculi pulmonales. Calculus pisi mole in feminali vesicula.

Ann. VIII. obs. 80. Ante paroxysmum epilepticum, æger manu pavimen-
tum percutit.

Obs. 81. Tumor in femore, cujus musculi quasi concisos pulmones referebant; os ipsum erosum, pulmo scirrhis refertus.

Obs. 82. ex gonorrhæa imprudenter siccata effera.

Obs. 84. a siccatis ulceribus crurum hæmorrhagia intestinalis funesta.

Ann. X. *obs.* 118. a comestis baccis belladonnæ, maniæ, epilepsiæ, puero-
rum mortes, qui deglutiverant.

Obs. 121. a spiritu falis ammoniaci hæmoptysis.

In *append.* De consuetudine altera natura egit.

App. de instinctu naturæ.

Dec. III. *ann.* II. *obs.* 120. Vermes subcutanei vaccarum.

Obs. 123. corticem peruvianum se nunquam non innocuum deprehendisse, eumque potenter lumbricis resistere.

Obs. 125. pro re rara diarrhœa in variolis innocua.

Ann. III. *obs.* 78. Ex trochiscis alkekengi, sed erant troch. alhandal ad drachmam cum opio datis, hypercatharsis, syncope &c.

In Appendice de cortice peruviano sermo. In febribus intermittentibus & quartana divinum præstat auxilium. Sibi medicamentum æque certum notum esse.

§. D C C C X L V I

THEODORUS ZWINGER. EMANUEL KÖNIG.

Uterque professor Basileensis, quorum posteriorem jam senem juvenis adtigi, & aliquoties adii emeritum.

ZWINGERUS medicorum & nepos & pater, suo tempore praxi clinica inter celebriores floruit, absorbentibus & WEDELIANÆ praxi addictior, pluscula scripsit, quorum pauca coram sunt.

EJ. oratio panegyrica in obitum J. CASP. BAUHINI. MONGIT.

EJ. πανσοφίας αναστασις θεωρητική και πρακτική Basil. 1680. 4. PL.

EJ. sicherer u. geschwinder Arzt Basil. 1684. 8. 1686. 8. 1694. 8. 1695. 8. 1703. 8. 1725. 8. 1748. 8. Compendium populare cum formulis ad singulos morbos.

EJ. theatrum praxeos medicæ Basil. 1710. 4. 2 vol. Amplius compendium, ad eadem principia, cum formulis.

Epitomen

EJ. *Epitomen totius medicinae diximus*, quæ est compendium ex ETTMULLERO. Una prodiit *diff. de acquirenda vita longævitate* Basl. 1705. 8. *. Continet *diff. II. de acquirenda vita longæva*, cum exemplis ab ipsa graviditate. Idea consultationum medicarum. Physiologia, pathologia, hygieine, ubi de mineralibus, plantis & animalibus. SCHRODERUS dilucidatus, per classes virium. Pyrotechnia.

EJ. *fasciculus disputationum medicarum selectarum a suis auctoribus conscriptarum, suo cum auxilio* Basl. 1710. 8. *. sunt omnino duodecim, 1, J. ANTON. RUD. VOISIN *de antipathia humana*; 2, C. J. JAC. STEFANI *de somnambulatione*; 3, T. J. HOFER *pothopatrialdalgia s. morbus ex patriæ desiderio*; melancholici delirii genus, Helvetis præ aliis gentibus familiare, cujus & exemplum recenset, modulosque rusticos pastorum, quos modulos aiunt hunc morbum in militibus suscitare, ut etiam legibus sanctum sit, ne canantur: 4 CHRISTOPH HARDER *de nitro, indeque elaborata panacea alcalica solutiva* (s. magnesia alba): 5 CASPAR OERI *de hydrargyri natura & usu, & medicamentis inde preparatis*. 6 SEBASTIAN HOEGGER *de saliva sana & morbosa*. 7, JAC. RIZ. *de factoribus humani corporis*. 8, J. ANDR. CRAMM *de nephralgia*. Duas *de thermis Fabariensibus & Plumbariis*, alias rectius dixero.

Edidit etiam a. 1716. 4. *. *diff. J. RUD. MIEGII de plantis nasturcinis a 1714. defens.* Catalogum plenum plantarum hujus classis, cum fuso virium medicarum censu. J. BECK *de epilepsia* 1714. 4. *. & J. KUPFERSCHMIDT *de morbis præliantium* 1712. 4. *. reculam iterum 1716. 4. *. KUPFERSCHMIDIUS optime mihi notus castrensis in bello civili medicus fuerat, & hic chirurgicos potissimum casus recenset; tamen & medicos, morbosque castrenses, febres convulsivas, phthisin, dysenteriam. Alvum in dysenteria non bene mercurio dulci ducebat, singulari vi tenefmos excitaturo. Sebum hircinum in clysteribus injiciebat. Omitto reliqua.

EJ. *de methodo ordinandi medicinam mathematice* Basl. 1714. 4.

EJ. *otojatreja s. aurium medicina, quæ auris morbos exponit* Basl. 1645. 4.

EJ. *pedojatreja practica* Basl. 1722. 8. maj. *. Spisso volumine percurrit morbos infantum a capite ad calcem, & cuique suas medelas adsignat, suis cum formulis; casus etiam & curationes proprias enarrat. Inter eos morbos priapissimum recenset; Sic præputium tumidum; scroti puriginem; ejus & testium inflammationem. Scabiem propriis in liberis pepulit, demersione s. balneo in fluvio frigido. In variolis sub initia morbi clysterem injicit, ut alvum leniter ducat, inde transit ad absorbentia, diaphoretica, tamen ut etiam phlegma vitrioli laudet. Alvum fluidam fere funestam esse. Epidemix a. 1712. grassantis historia, de variolarum confluentium genere, sæpe funestæ, etiam in gangrænam transituræ: tamen absorbentia sua dabat & bezoardica.

EJ. *specimen materia medica* una prodiit 1722. 8. *. Formulæ secundum indicationes & virium medicarum classes.

EJ. *Unterricht ein bobes Alter zu erlangen* Nordhausen 1726. 4.

EJ. *compendium medicinae uniuersæ* Basil. 1728 8. 2 vol.

Idem J. WECKERI *l. de secretis* auctius excudi fecit Basil. 1701. 8. 1708. 8. MONG.

In EJ. *obitum* J. RUD. MIEGII *oratio panegyrica* Basil. 1726. 8. B. B.

Ejus sunt in E. N. C. variæ adnotationes. *Dec. II. ann. I. obs. 186.* Obstetrix, cum fungum sanguineum se putaret extracturam, carnosam massam apprehenderat, summo cum dolore; uterus erat sphacelofus cui adherebant varia corpora diversæ molis, quæ prudentior alia femina detraxit; uterum una extractum ab obstetrice, & gangrænosum reposuit; mulierem seruire non potuit.

Ann. VI. obs. 231. Cum aduersus alvum pertinaciter constipatam mercurium currentem dedissent, alvus mota est; remanente intus hydrargyro, & denuo aluo clausa; tunc demum durissima scybala ab usu clysteris educta, & laxantibus malum denique difficulter superatum.

Obs. 232. Palpitatio cordis, hydrops, etiam pectoris; cordis figura & situs vitiosi, multa in pericardio aqua, & in utroque ventriculo polypus.

Obs. 234. Maniacus hydropicus. Rectum intestinum & colon maxime distenta, dura fæce infarcta; in intestino varia absurda, lapides, ligna, ossa. In ventriculo acidus fætor; in rene hydatides. Multa in cerebro aqua.

Dec. III. ann. I. in puella febris tertiana cum torminibus & convulsionibus conjuncta.

Ann. II. obs. 104. Altero mense post morsum canis rabidi demum funesto eventu rabies erupit, cum maxima siti. In cadavere pulmo sanguine effuso repletus. Passim in visceribus, inque reliquo corpore gangræne vestigia.

Obs. 105. in cane causa rabiei inventa, vermis in pedis abscessu.

Obs. 106. in nodosis articulationibus viri arthritici prurigo, vermiculi teretes.

Obs. 107. hydrargyro vivo vomitus in volvulo suppressus, deinde alvus liberata clystere.

Ann. V. VI. obs. 8. Asthma, tussis sicca, hydrops pectoris. Magna obesitas, etiam in mesenterio. Hepar prægrande, pulmo sideratus, nigris maculis conspersus; dextra auricula cordis sanguine grumoso plena, sinistra perparva.

Obs. 9. Asthma rejectis vulgaribus bechicis, incidentibus & calidis atque ammoniaco gummi &c. sublaturum.

Obs. 11. febris maligna curata vomitu vitriolo moto, tum alcalinis.

Obs. 12. urina suppressa a cancro devorato, lapide prunellæ fanata.

Obs. 276. puer phthisicus pus excreans. Glandulæ mesenterii scirrhusæ; hepar maximum, perdurum, pulmo vomicis plenus, pericardium crassum, pene cartilagineum.

Obs. 277. hydrops pulmonis post costarum fracturam.

Ann. VII. VIII. Scriptio sirupi *de lingue vie* constat ex melle cum succo mercurialis, borraginis & buglossi cocto, misto cum infuso vinoso gentianæ & iridis nostratis. Nullum proprium tamen benignæ efficacæ experimentum habet.

EMANUEL KOENIG ex schola Parisina prodiit, magis legendo & colligendo delectabatur, & hæcenus chemicus.

EJ. *μεγας Αμαλθειας*, *thesaurus remediorum e triplici regno, vegetabili, animali, minerali* Basil. 1693. 4. BUR.

In Collectione pars I. WALDSCHMIDII est *census medicamentorum simplicium & compositorum, quæ in officinis Francofurtensibus veniunt cum pretiis & viribus medicatis*, non exiguus libellus. 2. J. BOHNII *processus in VIGANI medullam Chemia* 3. GEORGI BATE *remedia anglica*, formulæ nempe ILL. viro familiares. 3, *Remedia miscellanea*, & BARBEIRACI *formula*. 5, *diatyposis pharmaceutica brevis*, f. generalia operationum pharmaceutico chymicorum. 6, LANGELOTTI & KOENIGII *chemia physica* alias dicenda.

Tria regna scripsit ad proprii nominis imitationem.

EJ. *regnum animale* Basil. 1682. 4 & auctius 1698. 4. *. Multa interna ex animalibus non firma medicamenta: cæterum huc referas, quod ad materiam medicam faciat, viresque salutares recenseantur, quæ sint in animalibus, eorumque partibus, ususque diæteticus; & venenatæ demum vires.

EJ. *regnum minerale generale & speciale* Basil. 1680. 4. 1688. 4. P. altera. Ita legi. 1686. 4. nempe utraque 1703. 4. *. Metalla: lapides, terræ, fulfura, sales, aquæ medicatæ. Ex quoque corpore fossili medicamenta recenset, quæ ex eo parari solent. Collectanea, aliqua etiam inedita. FRANCISCI SPINOLÆ *epistola de lapide pyropo*. Non oderat alchemistas, & ex iis multa habet.

EJ. *regnum vegetabile quadrupartitum* Basil. 1708. 4. *. Pars III. & IV. huc pertinet, quarum illa collectionem, præparationem ad usus diæteticos & medicos, cum operandi modo tradit; hæc singulas plantas medicas recenset: cuiusque accedunt vires medicæ, & singularia, etiam medicorum de salutari earum usu testimonia. Faciliorem autem se noster in univèrsam præbuit, ut plerique medici.

EJ. *güldener Arzneyschaz neuer niemals entdeckter medicamenten wider allerhand Leibeskrankheiten* Basil. 1703. 8. 1723. 8. LEUW.

EJ. *exercitatio medica vere curiosa de eo, quod summum est in medicina* ib. 1710. 4. LEUW.

In E. N. C. Dec. II. ann. III. *obs.* 94. Purulenta vomitu reddita, hinc & alimenta post singulos passus, cum tabe.

Ann. VI. *obs.* 28. helleboro (in puero) rebelles quartanæ fanatæ.

Obs. 39. nucleus cerasi de pulmone rejectus, quem calculosa crusta obduerat.

Ann. VIII. *obs.* 131. Veficatoria in febribus malignis convulsionum mortisque fuisse causas.

Obs. 33. hydrops post febrem malignam fanatus lumbricorum pulvere.

Ann. X. *obs.* 113. urina viscidissima fila trahens; scirrhus in ostio urethræ.

Obs. 114. Cornu digitale ex pollice pedis.

Obs. 115. de hipecacoanha: in dysenteria optime respondiisse in principatu Neocomensi, cum unica dosis aureo Ludovico veniret.

Obs. 117. abscessus hepatis post cataplasma molliens, fanatus fetida materie per anum edita.

Dec. III. ann. I. *obs.* 148. emplastrum Helmontianum ex foliis nicotianæ, certum in quartana remedium expertum esse.

Obs. 151. hydrargyrus præcipitatus ruber ad hydropem, arcanum Helmontii remedium.

§. DCCCXLVII. J. HELWIG.

J. HELWIG, physici Ratisbonensis.

EJ. *medicina hippocratica* Norib. 1631. fol.

EJ. *observationes physico medicæ posthumæ scholiis auctæ a* LUCA SCHROECKIO LUCÆ Fil. Aug. Vind. 1680. 4. *. Adnotationes omnino 163 partim propriæ, partim collectæ, scholiaque SCHROECKII quibus similes casus continentur. Non desunt suspectæ observationes, ut cerebri a tabaco consumti. Hydrocephalus carnosus circa sagittalem suturam craniique defectum. Cæcitas subitanea ex causa interna, superata clysmate. A scabie, dum æger Laconico uteretur, surditas, sublata subinde materie de aure manante. Puella a frigore hæmorrhagia narium violenta correpta & extincta: & ex dente carioso magna etiam sanguinis jactura. Linguae maximus tumor discussus incisione & gargarismis. Plica Polonica: cum capilli deconderentur, sanguis manavit & æger interiit, alterum fratrem medicus prudenter omisso capillitio sanavit. Vertigo periodica apoplexiam præcessit. Ex animi commotione melancholia cum imaginatione læsa. A cicuta in cibo sumta delirium, sopor. Ex nimio laudani usu mors. Ex tabaci fumo apoplexia; in cadavere meninges nigrae, cerebrum nullum. Paralysis capitis sinistri sanata setacei usu, & ex frigore nocturno, gutturisque, ex potu frigido, denique ex hypercatharsi. Epilepsia a lumbis adscendens cum singulari delirio restitutis mensibus sanata.

fanata. Opisthotonus facile sanatus clystere, inunctione. Pulvis arboris orientalis. *Esiopata* ad rheumatismum efficax errhinus. Hirudines in faucibus. Phtisicus materiem tophaceam rejiciebat. In quartanaria cor marcidum. Cibi potusque per quindecim dies abstinentia innoxia. Vomitus rerum absurdarum Lapilli in vesicula fellea angulosi. Cor in hydropica duplo majus undique adhærens pericardio & in utroque ventriculo polypus. Hydrops ex venæ sectione intempestiva. Hydrops cathæretico sublatus, aliusque muria brassicæ. Tympanites sublatus umbilico sponte rupto. Volvulus ex caseo & ex globulis tophaceis. Lien cartilagineus. In hypochondriaco numerosissimi calculi fellei. Exanthemata crurum & lituræ in scorbuto bonæ. Nono die calculi post ischuriam ejecti; & alius calculus gnomonis figura. Quæ pro gravida habebatur, tabida erat; In demortuæ cadaveræ maximus abscessus in vesica inventus ab ictu. Vesica exulcerata mitibus commode tolerata. Clitoris dimidii cubiti mole. Menfes per oculos. Tertianahalecis usu curata. Anxiety & ardor gulæ ex antimonio & a mercurio dulci mors. Tabes curata miti alimento & excarni.

EJ. *prodromus apologeticus super relatione medica de Lord de Wartenberg morbo & obitu* 4.

EJ. etiam citatur *αδιφάβητον ιητρικον* Nurnb. 1631, fol.

§. DCCCXLVIII. VARI.

THEODORUS JANSEN *ab* ALMELOVEEN Professor Harderwicensis, vir literatus, veterum lectioni innutritus.

EJ. *disp. de somno* Utrecht 1680. 4.

EJ. *de asthma* ib. 1681. 4.

EJ. *inventæ novantiquæ* Amsterd. 1684. 8. * An medicina ars sit an scientia. Non esse scientiam GALENUS. Historiæ primorum medicorum Græciæ, ab ipsis retro fabulis. Inscriptiones aliquæ medicæ, & privilegia medicorum romanorum, ad Cæsarum tempora. Sectæ medicorum, medici ocularii &c. Loca anatomica veterum, in quibus videntur eadem non undique ignorasse, quæ nuperi inter sua inventa recensent; Ita circuitus sanguinis, ovarium: sic ductus salivales aliaque, quæ quidem nostro ævo omnino satis plene innotuerunt, ut tamen aliquid in veterum vocibus sit, nunc demum intellectum, postquam res ipsa nuper patefacta est, & quod inventa nuperorum quasi præcedat.

EJ. *Onomasticon rerum inventarum est* lexicon artium, ut quæque inventorem habet.

EJ. *antiquitates & conjunctanea bibliotheca promissa & latens* Amsterdam 1694. 8.

FRANCISCUS HENRIQUEZ *de* VILLACORTA CAROLI II. Hispan. R. Archiater. EJ. operum vol. I. *de physiologia, de tumoribus, ulceribus, spiritibus & partibus corporis humani* Lion 1680. fol. vol. II. *de febribus, urinis, pulsibus, sanguinis missione, humorum expurgatione, ophthalmia, parotidibus, hydrope, angina maligna, phthisi, dysenteria* ib. 1688. fol. vol. III. *methodus medendi, alimentorum* facul-

facultates in particulari, de victus ratione in morbis acutis, de balneorum materia & usu, agrotorum balneo, prognosticis, crisis, facultatibus, venenis & locis adfectis ib. 1690. fol. In alio titulo legi etiam; *de facultatibus & locis adfectis institutiones theoreticae; diss. apologetica de sanguinis missione ex talo* SEG.

Pharmacopœa Londinensis Lond. 1680. 12.

RICHARDUS HOPE edidit Londini 1680. 8. GEORGII THOMSON *experimenta admiranda cum observationibus insolitis medico chymicis.*

J. H. D. M. *Portatile medicum s. regularum pharmaceuticarum atque chymicarum in usum studiosorum medicinae & pharmacopœe collect.* accedit MICHAELIS *modus pharmacopolia visitandi* 1680. 12. L.

J. JAC. WAGNER *historia naturalis Helvetiæ curiosa* Tiguri 1680. 12. ad medicinam pauca. Longævos Helvetos recenset, non quidem sesqui seculares; sed frequentes septuagenarios, octogenarios. Ægagropilæ. Lapides in animalibus vitio nati. Plantæ, mineræ, animalia, quæ in medicina adhibentur, aquæ minerales & thermæ. Ignes electrici, tempestate sæviente, de cacuminibus ædium crumpentibus Vitoduri visî.

In E. N. C. IDEM.

Dec. II. ann. III. obs. 186. Ex esu lolii vomitus & convulsiones emetico & alexipharmacis sublata. *Obs. 187.* Glandulæ carnosæ post magna tormina & diarrhœam sanguineam per alvum excretæ. *Ann. IV. obs. 75.* Calculosus, cui post ingentem circa pubem dolorem excrementa per penem ejiciebantur. *Obs. 77.*

Lapis ex vaccæ ventriculo ultra tredecim unciarum pondere. *Ann. V. obs. 105.*

Pilæ pilosæ tres ab equo per alvum excretæ. *Ann. VIII. obs. 147.* Tubuli, coralliorum marinorum ramulos æmulantes in hepatibus bubulis ossæ & lapidei.

Ann. IX. obs. 25. Convulsivo prius sinistri, post vero dextri lateris antepilepticis spirituosus expugnata. *Obs. 26.* Ex immoderato sternutatoriorum usu auditus difficultas nullis remediis levanda. *Ann. X. obs. 108.* Post esum baccarum

folani melanocerasi cardialgia, lethargus, mors. *Obs. 109.* Puella cæterum sana ex intuitu incisionis tumoris sola imaginationis vi, pari tumore correpta.

Obs. 110. De cochlearum præstantia in discutiendis coagulatis lymphaticis.

Dec. III. ann. II. obs. 159. Ex gangræna digiti tetanus & spasmus cynicus nono die lethalis. *Obs. 160.* Convulsiones, choream S. Viti æmulantes, sensu tamen ac ratione persistentibus. *Obs. 161.* Epileptica, quæ durante paroxysmo psalmos decantabat.

Obs. 162. Ab esu pomorum calce viva insectorum ardor œsophagi, sitis ingens, convulsiones, demulcentibus & cardiacis feliciter sublata.

Obs. 163. Post immodicum aquæ frigidæ potum febris continua cum singultu perpetuo; hic opiato, illa cathartics & diaphoreticis dissipata.

HENRICI MUNDII medici Oxoniensis, *βιοχημολογία, s. commentarii de aere vitali, esculentis & potulentis, cum corollario de parergis in victu* Oxon. 1680. 8. 1685. 8. Lond. 1681. 8. Frf. Lips. 1685. 8. *. Collectio, non ea absque judicio compilata. Aeris historia, tum cujusque plantæ aut animalis, unde cibus aut potus sumitur.

EJ. *opera omnia medico physica de aere vitali, esculentis & potulentis, cum append. de parergis in victu, & chocolata, thea, coffea, tabaco* Leid. 1685. 8.

ZACHARIAS SYLVIUS medicus Roterodamensis. Ej. est *Schola Salernitana, s. de conservanda valetudine præcepta metrica*, ARNOLDI VILLANOVANI in *singula capita exegefi recensente* Z. S. Roterd. 1649. 12. sic legi 1667. 12. L. 1683. 12. Haag 1683. 12. *. L. Regensp. 1722. 8. 12. Præfatio ejus est de antiquitate scholæ Salernitanæ, de carminis occasione, scopo.

PETRI GUENELLON *epistolica diff. de genuina medicinarum instituendi ratione* ad J. MUNNIKS Amsterd. 1680. 12. *. Anatomies necessitas, cujus ab ignorantia multi errores in medicinarum irrepserint. Ut in anatome addiscenda sit progrediendum. Chirurgiæ peritia medico decora est & necessaria.

In *Nouv. de la Republ. des Lettres* 1686. sunt calculorum historiæ.

FELICIS PLATER, celebris FELICIS ex THOMA nepotis, *observationum selectiorum mantissa, opera & studio FRANCISCI F. Basil.* 1680. 8. *. Bona collectio. Epilepsia ex aura ascendente erumpens, curata usu feri lactis. Tremor pedis sensim ascendens, & demum in funestam epilepsiam abeuns, sic carus post diurnam cephalalgiam lethalis; In phthifico pili conglomerati de alvo descendebant. In cadavere hydrope thoracis laborantis viri cor amplius, aorta latissima; subitanea mors post ventris inflationem, qui enormi volumine pectus ipsum replebat, pulmonesque destruxerat. Vomitu rejectus vermis octodecim pedibus instructus, cute cornea, eo rejecto sanitas restituta. Post olei usum & clysteres demum, longa post mala dejecta ossicula animalis, etiam os coccygis, cum femore. Hemitritæus recidivus; hepar permagnum, scirrhusum, pulmonis pars purulenta. Scirrhus hepatis exulceratus; hydatides per abscessum abdominis egestæ; sanitas lixivii restituta. Hæc pauca ex 50 observationibus, cum quibus diarium curationis solet conjunctum esse.

CH. LOVE MORLEY M. D. *de morbo epidemico observationes* Lond. 1680. 8. TR. OSB. 1682. 12. TR. Ed. II. Lond. 1686. 12. *. Acc. LUCÆ SCHACHT *de eodem morbo ad auctorem narratio epistolica & app. de proprii morbi narratione.* Febris annis 1678. & 1679. in Belgio grassata est scorbutica, in omne genus intermittentium febrium degeneratura. Initium a vomitu, nausea, languore, anxietate. Morbus facile recurrebat, paucos interimebat. Aliqui medici vomitum in principio ciebant, averfante plebe. Venam fecabant iidem sed rarius & parce; purgatio felicius succedebat. Hinc ad diaphoresin ciendam transitus fiebat. etiam per calida obtinendam. Ad aphthas dulcia usui erant lactisque serum. Febrem nunc intermittentem amaris, moschata nuce, etiam cortice chinæ chinæ, querno & fraxineo debellabant. Certe SCHACHTUM fraxino, albo græco & quercu quartanas sustulisse. Morbus MORLEYI proprius gravis fuit. Pulsus naturali similis, summa debilitas cum febris remitteret. Cucurbitulas adplicuit, lente ad se rediit. Hunc morbum passus est, postquam priora scripserat.

Ej. *Collectanea chymica Leidensia* Leid. 1684. 1688. 4. & aucta a THEODORO MUYKENS medico Amstelodamensi, Antwerp 1702. 8. *. German. Jen. 1696. 8.

1700. 8. 1726. 8, Studioſi opus. Continentur CAROLI MAETS medici chemici proceſſus, eique debentur fere, quæ MORTLEY chemica habet. Deinde labores CHRISTIANI MARGGARD tum JACOBI le MORT repetit. Scriptiones ſunt medicamentorum, præparationes, doſes, vires medicæ. Artificum vero conſilia eſſe continuo adgnoscas. Ordo alphabeticus. De ſuppellectili chemica & operationibus breviter.

EJ. in *Phil. Tranſ.* n. 227. femina gravida pauca offacula per anum excrevit.

JACOB JOSEPH IOEPSER Phiſici Iglavienſis, *Iſagoge, ſ. manuſcriptio ad vitam longiorem* Nurnberg 1680. 4. *. De cibo & potu, de aquis patriis, de nitro ex cellarum parietibus efflorefcente, de vino, cereviſia, reliquis rebus non naturalibus: etiam de tabaco. Morbi. Phrenitis ex ſummo æſtu aeris nata. Auxilia, venæ ſectio, hirudines, veſicatoria. Melancholia thermarum Carolinarum uſu curata. Aurum utique vim poſſidere ſalubrem. Morbi Moraviæ endemii. Arthritis, colici dolores: ejusmodi dolores a ranis in corpore viventibus nati. Opium vitam producere. Calculus, ejus exempla. Calculi ſub lingua exciſi, tum in pulmone viſi, inque vena cava. In cadavere lien putridus, mole auctus. Vena renalis a calculo perforata. Calculi abſque dolore tolerati. Quæ femina biuncialem calculum exploſit. Calculi ex pene exciſi. Qui tantum egeſſit lapillorum, ut pileum replerent. Hydropis aliquot exempla, curati purgantibus.

ANDREAS LOEUW Sempronienſis.

EJ. *diſſ. de lue venerea* Jen. 1680. 4. *.

EJ. *diſſ.* Præſide FASCHIO, *de morbo Hungarico* ib. 1683. 4.

Hiſtoria epidemiæ Hungaricæ, de morbis acutis, de febre petechiali, morbillis, variolis, dyſenteria in *app.* E. N. C. a. 1688.

EJ. *obſ. medicinales Hungaricæ* MS. WESZPREMI.

In E. N. C. *Dec. II. ann. VIII obſ.* 123. Æthiops a vinolentia febrem paſſus exanthematicam epidemicam. Maculis conſperſus eſt albicantibus, ſanatus tamen.

Obſ. 124. febris quotidiana cum maxima ſiti, palpitatione cordis, lipothymia, convulſionibus: flatibus erumpentibus æger levabatur, quibus etiam mala noſter tribuit, quæ cor paſſum eſſet.

Obſ. 125. ſanguinis vehemens vomitus, ut æger exſanguis interierit. Lien ſolito major, hepatis adnatus. In ventriculo grumus ſanguinis, ſic in inteſtino ileo; vaſa brevia, exigua, neque in ventriculum aperta.

Obſ. 127. In febre tertiana ſpaſmus cynicus, genarum etiam muſculi rigidi, ſanatus tamen.

Ann. IX. obs. 16. Secundæ biduo retentæ dein frustulatim de utero pulsæ, sed putridæ & fatidissimæ.

Dec. III ann. V. VI. obs. 153. Hydrops per poros sub epigastrio ferum lacteum gelatinosum exsudavit, ut demum per subnatum ulcusculum natura se liberaret.

Obs. 154. Hydrops pectoris & pericardii.

Obs. 155. podagra in caput retrocedens, inde apoplexia, convulsio, cita mors.

Obs. 156. arthritis, mota per hydrargyrum saliva, sanata.

ZACHARIÆ REGIS *morborum princeps, s. meditationes de natura & conceptu pestis* Brieg 1680. 8. TR. Sanguinem in febris æstu lentius circumire.

CASP. HOFMANN Aلدorfini, *praxis medico curiosa acc. vita medica & de dietario, medice vivere pessimum esse, cum oratione* J. GEORGII VOLCAMER edidit SEBASTIAN SCHEFFER Francf. 1680. 8.

J. HENRICI SCHWELING *carmen admirandam microcosmi fabricam exhibens* Lond. 1680. 12.

J. BAPT. ALPRUNI *experimentum de contagione Viennensi, cum ejusdem auctoris preservatione* Prag. 1680. 4. Hic auctor est audacissimi experimenti, quo pus ex pestilente bubone analysi chemicæ subjecit, & mire volatilem spiritum eduxit.

NICOLAI Marchionis CEVOL DE CARRETO *rationalis, s. methodica medendi methodus contra pseudo medicos & abusus phlebotomiæ* Tornaci 1680. 8.

RAPHAEL FABROTTI in *l. de aquis & aqueductibus veteris Romæ* diss. III. Rom. 1680. 4. Paris 1680. 4. recuf. in *Thef. Roman. Antiquit.* T. IV; agitur de medicis castrensis Romanorum.

IN OCTAVII SCARLATINI *homine symbolico & figurato* Bonon. 1680. Aug. Vind. 1695. f. *. excuso, passim etiam medica intercedunt, non quidem artificis.

Pharmacopœa collegii medici Bergomensis Bergomi 1680. 4.

§. DCCCXLIX. NUPERÆ LINGUÆ.

MATTHIÆ GODOFREDI PURMAN *chirurgi in exercitu Brandenburgico castrensis wahrhaftiger Feldscherer, oder die wahrhafte Feldschererkunst* Halberstadt 1680. 8. HEIST. Munden 1682. 8. cum folis literis M. G. P. porro & Breslau 1687. 4. 1725. 8. 1738. nisi error est, invito auctore: inde 1690. 8. 1693. 8. 1698.

1698. 8. TR. Lips. 1715. 8. *. cum nomine P. 1721. 8. Leipz. 1745. 8. TR. Plufcula capita ad medicinam faciunt. Morbi castrenses sectionis IV. Angina; in ea gargarifmos adstringentes nocere, etfi & ipse fuis herbas ejus scopi admifcet. Valde laudat bellidis folia, ut acetarium comesta, aut succum expreffum, tum effentiam plumbi in aqua diffusam. Bronchotomen fibi feliciter successiffe. Dysenteria: rheum dat, clysteres mollientes, etiam cum laudano; tum laudandum, equidem cum inutilibus cryftallis; rasum priapum cervi sepe fibi salutarem visum: tunc adstringentia, folia querna, radicem bistortæ & tormentillæ, cum glutine. Febris castrensis, emeticum in principio, aut certe alvum quod ducat, rheum, jalappæ refina; absorbentia, alia ex seculi more, tamen etiam opium, Malum venereum. Lignorum doctorum non sufficere, neque chinæ radicem: verum auxilium esse in mercuriali inunctione. Sic alii morbi, & cista militaris cum formulis & scriptionibus.

EJ. *Pestbalbierer* — das ist eine grundrichtige Beschreibung wie man alle Arten der Geschwulsten, Pestbeulen, Carfunkel, Drüsen, Pfefferkörner, unterscheiden u. curiren könne Halberstatt 1683. 8. LEHMANN Francf. Leipz. 1705. 8. 1715 8. *. 1721. 8. Pestem in civitate Halberstatt & vidit, & ægris adstitit. Canibus etiam & porcibus per contagium funestos bubones erupisse. Infantes & florida juvenus potissimum perit. Se bubonem totis tribus mensibus absque symptomate aluisse, qui tum demum suppuratus fuerit. Non omnino nunquam pestem bis eundem hominem inficere. Quinque fibi fuisse bubones, & gravem morbum. Contagium in familiam & domesticos se continuo diffudisse. Infectos quidem fuisse, qui cauteria fontesque gessissent mortuum tamen nullum. Amuletorum noxa, carnes ad sternum usque exedunt (puto arsenicalia). Urinæ potæ nullas fuisse vires. Nicotianæ fumum pestem non avertere. Venæ sectionem prophylacticam nocere. Maturandæ medelæ, primæque horæ morbi in usum medici vertendæ. Sudorem pelentia sola hic prodesse, & aliquoties, ter, quater debere reverti. Confectionem alkermes utilem fuisse. Hæmorrhagiam narium boni esse præfagii; sic modicam diarrhœam. Utile bubones & carbunculos mature erumpere. Nullum evasisse, cui maculæ nigræ effloruerint. Manifesto maximum fuisse factorem, qui a macerato lino oritur. Judæos contagium cavendo se tutos præstitisse. Allium vespillones in pessimo factore cadaverum putridorum degentes tutos servasse. Sulfurei fumi utiles. Hæc fufe, neque licet consilia & adnotationes repetere.

EJ. *ausführlicher Unterricht wie die Salivationscur nach allen Umständen auf besten u. sicherste vorzunehmen* Liegniz 1691. 8. 1692 alii; 1700. 8. TR.

EJ. *grosser u. neu gewundener Lorberkranz der Wundarzney* — unterschiedene merkwürdige Casus, bewährteste Arzneymittel Fr. Leipz. 1692. 4. 1705. 4. *. Artis chirurgiæ compendium. In quo, ut solent, practici sunt argumenti morbi oculorum aliqui, & cutis, ut tinea, tum angina, narium hæmorrhagia, gonorrhœa, morbus venereus, atrophia, scabies, erysipelas, aut certe cum chirurgia communia cauteria, medicamenta insuloria. Ecce aliqua specimina. Quando saliva

a vi hydrargyri nunc manare incipit, desistendum aliquantisper, ne pessima symptomata & ipsa mors superveniat: princeps consilium esse, neque nimiam hydrargyri copiam inungere, neque salivationem vehementer urgere. Balnea Germanis ignota, satis probat, etiam ad experimentum suum; inungit autem 4 ad 7 diebus, post finem vero sudandum. Juvenis cum esset auctor, eique scabies molesta esset, aquam cochleariæ cum spiritu theriacali in venam sibi injici curavit, scabiem sanavit, ut tamen diuturni abscessus in brachio supervenirent. Sic quotidianam febrem diuturnam in se ipso injecta aqua cardui benedicti sustulit. Chirurgiam transfusoriam etiam vidit, & administrantibus adfuit, ut medici ex agni vena jugulari sanguinem in venam brachii injicerent, optimo eventu: non ita militibus herpete laborantibus, quibus eadem operatio nocuit. Moxæ nullum esse periculum, quam laudat, tamen ne inveteratum malum continuo cessurum speres, neque motum amissum recuperatum iri.

EJ. *chirurgia curiosa* Frf. 1694. 4. 1699. 4. Tr. Leipz 1716. 4. *. Anglice cum figuris SOLINGENII SPRENGELS *nature and cures of all diseases* Lond. 1706. MARSH. Ejusdem fere scopi. Tinea, erysipelas, hydrocephalus, herpes, hydrops varius, lues venerea, œdemata, atrophia. Chirurgia infusoria. Ecce iterum specimen. Femina epilepticæ spiritum pœoniæ in venas injecit, eam sanavit, tum aliam aqua hirudinum cum sale volatili succini: æque hic repetit, quæ in priori opere, dicta sunt. Hydrocephalus infantis, incisione levatus, rediit, & cum secundo aperiretur, in mortem abiit. Lingua læsa, loquela tamen recuperata. In hydrope scarificationes fere in gangrænam abire. Aquæ modicum emittit in una paracentesi, neque tamen nimis parce. Eventum felicissimum narrat, ut morbus etiam integre superatus fuerit. Hydrops labiorum vulvæ: in summo periculo gravidam feminam servavit scarifando; cum gangrænam hic minus metuat. Sic in alia. Puerum hydropicum frustra & eventu funesto tentavit; gelatina per cellulosam telam effusa erat. Femur enorme, durum, immensa vi aquæ liberatum, ipseque morbus superatus.

EJ. *funfzig chirurgische Observationes* Fr. Leipz. 1710. 4. *. Sunt omnino octoginta. Aliqua huc faciunt. Virgo epileptica, variis vulgatis medicamentis frustra adhibitis, inulta in concursu futuræ sagittalis & coronariæ, ad calvariam usque, optime curata: hanc ustionem noster aliquoties administravit, in eo audax. Aliud exemplum hydropici, cui immensa vis aquæ per paracentesin educta fuit: verum hic idem malum funesto eventu rediit. Gonorrhœa inveterata male curata, cum bubonibus, injectionibus, insufflato pulvere cerussæ, cereis balsamicis, pariter cum plumbo, tandem sanavit. Alia mala: gonorrhœa purgantibus mercurialibus, injectis saturninis, & saturninis pariter cereis curata. Malum ischiadicum vehemens moxa, & ustione loci dolentis sublato rediit, & multa inde suppuratio secuta est, non sine calumnia chirurgi injusta.

§. DCCCL. PETER ROMMEL.

PETER ROMMEL *von der Pest* Frf. 1680. 8.

EJ. *de fetibus leporinis extra uterum repertis* & *de conceptione extra uterina* ep. Ulm. 1680. 4. *. Fetus in ventriculo animalis repertus.

In E. N. C. *Dec. II. ann. I. obs. 97.* Apoplexia, inde loquela pene amissa, ut tamen aliquas voces monosyllabas pronuntiaret. Diuturnum neque sanabile malum.

Ann. IV. obs. 26. paralyſis brachii dextri, ut nullus ejus motus eſſet, niſi dum homo oſcitabat.

Obs. 3. improbabilis efficacia piperis albi, cujus grana devorata tot ad dies menſium fluxum imminutum ſuſpenderent quot grana femina deglutiverit.

Ann. V. obs. 29. ſerio putat, feminas neſcio quibus ligaturis menſtruam eruptionem diſſerre poſſe.

Obs. 140, 142, 143, 144, 145. Aponia, confuſio memoriae, paralyſis, convuſio, delirium, amblyopia, a venae ſectione nata & in *obs. 141.* paralyſis venae pedis ſectione extemplo ſublata.

Obs. 149. in gravida frequens & innocua diarrhoea.

Ann. VI. obs. 225. capillos ſe in cranio infixos vidiffe.

Obs. 236. & virides in ruſtico, neque eo metallifoffore.

Obs. 238. Scarificatione in paroxyſmo ſublata tertiana.

Anu. VII. obs. 207. anevryſma ſponte ſubſidens.

Obs. 212. Venetiis vidit nanum, ſoluto praemio admiſſus, cui oſſium cerea quaſi mobilitas erat, ut ſtare nequiret, vel gradi, & brachia pedesque ipſe manu ad lori modum flecteret.

Obs. 213. tertiana nimium menſtruum fluorem ſedavit.

Obs. 214. ab amiſſa uvula deglutitio difficilis, ut non facile ſolida, fluida vix ullo modo deſcenderent, & inde pthiſis.

Obs. 216. felix temeritas purgantis medicamenti tripla doſi dati.

Ann. VIII. obs. 176. Cachinnus hypochondriacus ſedatus antiſpaſmodicis & hypochondriaco malo contrariis.

Obs. 177. puerperae lac uberrimum per umbilicum erumpens.

Obs. 184. calculus quindecim drachmarum diutissime in alvo gestatus, denique maximo nixu edito exclusus.

Ann. X. *obs.* 193. menses suppressi, per diarrhoeam compensati.

Obs. 198. superstitiosum auxilium adversus mensium suppressionem frustra adhibitum, nempe indutum indusium feminae menses nunc maxime patientis.

Dec. III. *ann.* II. *obs.* 211. ophthalmia gravis, subinde recurrens, mutato oculo.

Obs. 212. a sumto pharmaco purgante sudor effusus.

Obs. 213. casei majori dosi sanata diuturna dysenteria.

Obs. 219, 220. tumores magni verminosi.

Dec. III. *ann.* IV. *obs.* 11. morbilli epidemici, perniciosi. Symptomata. Raucitas diu post morbum superstes; asthma; demum sanato jam morbo pruritus faciei pene intolerabilis. Calidis utebatur.

Obs. 13. Urina in pleuritide nigra; & *obs.* 14. ex usu prunorum damascenorum, nec quidquam inde mali.

Obs. 17. tumor enormis mammarum quadruplo mole auctarum, cum febre & metu gangraenae. Spiritus falis feliciter adhibitus.

Obs. 18. tumor in hypochondrio: rejecti ab emetico sumto vermes.

Obs. 19. a verme, ut putat, asthma.

Obs. 20. ex aegroti relatione hydrops in spelunca serpentum prope Neapolim sanatus, lingentibus serpentibus, triduo continuo per octo vel decem horas admittis.

Ann. VII. VIII. *obs.* 39. clyster a sano homine absque causa manifesta, & absque noxa, per os rejectus.

Obs. 40. picæ exempla varia.

Obs. 41. femina absque menstruo fluxu secunda.

Obs. 43. fomnus titillatis pedum plantis provocatus.

Obs. 44. sola aqua pluviali menses suppressi revocati.

Obs. 46. a venæ sectione in sano homine cæcitas incurabilis.

Obs. 47. puero a variolis confluentibus uberrimis, gula ruptis pustulis pene clausa; ridicula oblata & deglutita, via referata.

Obs. 48. & quartana febris lacte sæpius curata.

§. DCCCLI. VARII.

J. MAURITII REINESII *consilium medicum*, wie sich die Stadt Magdeburg gegen bevorstehende Gefahr der Pestilenz in Verfassung setzen könne Magdeb. 1680. 4. GUNZ.

Halberstattisches Pestbedenken, beydes zur preservation und curation von den Medicis dafelbst bestellt 1680. 12.

Des Officii zu Bamberg höchnützlichbes Tractatein von der abscheulichen Pestilenz Bamberg 1680. 8. TR.

MARTIN HERR *Consilium* zu preservation u. curation der Pest Görlitz 1680. 4.

EJ. kurzer Bericht wie der lieben Armuth zu gute ein jeder in der Pest sich mit Hausarzneyen rahten solle, 1680 4. TR.

EJ. *consilium dysentericum* una prodiit.

EJ. *introductio in archivum archæi vitale & fermenta* JOHANNIS B. V. HELMONT 1703. 4. TR.

Lego etiam in *Physiologiam Helmontianam* Tr. X. de archæo f. archæi totidem destinatis fedibus residentes.

Der medicorum zu Nürnberg u. Ulm Bedenken u. Unterricht, wie man sich vor der Pest versehen u. curiren soll Franckf. 1680. 12. HUTH.

Der Stadt Leipzig verneuerte Ordnung wie es bey ansteckenden Seuchen zu halten Leipz. 1680.

Leipziger Pestschade u. Gottes Gnade Altenburg 1681. 4.

AUG. MICH. DÖRNER Bericht von der ansteckenden Seuche Northausen 1680. 12. BOECL.

Medicinisches Bedenken wie man bey Infectionszeiten sich zu verhalten habe Dresd. 1680. 4.

Des Rahts zu Dresden Ordnung wie bey ereignenden gefährlichen Seuchen sich zu verhalten, nebst angefügten medicinische Bedenken Dresd. 1680. 4.

Der Fürsten u. Stände in Ober u. Niederschlesien neue Infectionsordnung Breslau 1680. fol.

CHRISTIAN ERNST M. zu Brandenburg, Ordnung wie es in seinen Landen bey der Pestilenz gehalten werden solle Bareut 1680. 4.

EZECH. BAULER kurzer Raht wie sich der gemeine Mann in Sterbensläuften verhalten solle Ingoldstätt 1680. 8.

Pestconsilium von den breslauischen physici Breslau 1680 f. TR.

*Kurzer Nachricht wie in Pestzeiten u. wenn die rothe Ruhr grassirt, die Land-
leute sich praeserviren können* Braunschw. 1680. 4. TR.

Zellische Pestordnung Zell 1680.

GOTT. V. LANKISCH *Bericht wie man sich bey jeziger Pestilenz zu verhalten*
Zittau 1670.

J. GEORG SARTORII *Rabt in der Pestzeit* Nürnberg 1680. 8. BOECLER.

EJ. *admiranda narium haemorrhagia nuper observata & curata* Altdorf. 1682. 4.*

EJ. *compendiosa medendi methodus* ib. 1682. 4.

EJ. *de morbo militari s. castrensi synopsis* Bamberg 1683. fol. TR.

In E. N. C. Dec. I. ann. I. obs. 121. EJ. *phthisis post haemoptoen demum
victu lacteo sanata.*

Obs. 123. *Gravis angina, ut respiratio interciperetur, incisus venis sublin-
gualibus, vesicatoriis, enematis, gargarismis sanata.*

CHRISTOPH TREW *entschuldigung des lauserbiers u. dessen Bereitung* Stutgard
1680. 4.

C. W. *einfältiger Discours über den jezigen höchstgefährlichen Zustande
der schädlichen Contagion* 1680. 4.

*Bericht wie, so die jezund hin und wieder grassirende Seuche der Pestilenz, auch
in dem herzogtum Württemberg einreissen würde, männiglich sich zu verwahren und
ohne Medicum curando zu verhalten* Tubing. 1680. HUTH.

Kurzer Bericht wie man sich wider die Seuche der Pestilenz verwahren soll Tubing.
1680. 8. an idem lib.

J. CHRISTIAN VOIGT *Bericht von einer bequemen Haus- Reise- und Feldapothek*
TR.

J. CHR. MACK *der Obererzgebürgischen Kreise Schutz und Nothwehr, d. i.
medicinischer Bericht wie bey den einbrechenden pestilenzischen Seuchen sich zu verhal-
ten* Schleusingen 1680. 4.

EJ. *parentalia* Schneeberg 1702 fol. TR.

Frankfurter Apothekertax Franckf. 1680. 4.

Country man's physician Lond. 1680. 12.

Remède universel pour les pauvres gens & leurs bestiaux 1680. 4. FALC.

GUI. ALLARD *Bibliothèque du Dauphiné, les noms de ceux qui se sont distingués par leur savoir, & le denombrement de leurs ouvrages depuis douze siècles* 1680. 12. B. B.

De la CHAUME *tr. de médecine contenant la parfaite connoissance de l'homme, la sanguification Auxerre* 1680. 12. *Urinarum prognostica. Lego etiam medicamenta describere specifica.*

Histoire de la peste d'Allemagne, son origine, ses progrès, les ravages qu'elle cause &c. 1680. *A præsidariis turcicis Neuhauselii malum manasse.*

Guérison des fièvres par le Quinquina Lion 1680. 12.

Differenza tra il cibo ed il chocolate Firenz 1680. 8.

J. a DEODATUS NAVARRO *hacha de ulices cui resplendor flammante de luz a las obscuridades desvanece los sombrales que contiene un discurso medicinal y question medico moral que pretende probar que la inseperation de habito que observan los PP. Capuchinos en sus enfermedades is incompatible con el buon methodo curativo, i consiguientemente inloable ni meritoria* Hispal. 1680. 4. C. de V. *Capucini in suis morbis debent vestes mutare.*

MATTHIAS DE BEINZA *dos discursos uno sobre los universales polveres purgantes de la quinta essencia del sol chymico con los quales sin sangria se pueden curar todas las enfermedades que se tienen per incurables, con una declaracion al fin de la utilidad del arte chymica contra los que tienen averfion a ella* Bajon. 1680. 8. C. de V.

Regole per contagio Ferrar. 1680. cum remediis.

JOH. ALVERES BORGES *ex diocesi Braccarenfi medici veterinarii, practica y observationes pertenecientes al arte de abbeiteria en que se manifesta del modo particular con que se doven curar las mas graves causas que se pueden oferr en esta arte* Madrid. 1680. 4. C. de V.

SAMUEL JANSON *verhaal van venus plage of wyle pokken* Roterd. 1680. 8. 1685. 1736. 8. *ASTR. Germanice Abb. von der Venuskrankheit wie dieselbe ohne salivation zu curiren und worinn die vom Autor gut befundenen Medicamenten gezeigt werden.* Dresden 1703. 8. *Negat luem veneream in America endemiam esse. Ortum mali ad Africanos Ætiopes transfert; salivationem rejicit, guaiacum laudat & decoctum fudoriferum.*

A true Account of the Royal Bagno with a discourse on its virtues Lond. 1680.

J. FRID. RAVIN *si recte lego, præservatorium universale in omni morbo* Laubac. 1680. 8. *Lapis philosophorum.*

GOTTR. DAVID CLEMASIUS *de medicina agrotorum* Turin 1681. 8.

S. DCCCLII. DISPUTATIONES.

- BENJAM. FISCHER *de scorbuto* Leid. 1680. 4. *.
- ARNOLD V. DYCK *de passione colica* ib. 1680. 4. *.
- AMELDONCIUS V. FORSTT *de epilepsia puerorum* Leid. 1680. 4. *.
- FUTZIUS *de vertigine* Leid. 1680. 4. ex catal.
- THEOD. HEISTERMANN *de suppressione mensuum* ib. 1680. 4.
- J. GEORG POTTER *conclusiones ex universa tum clinica tum chirurgica medicina desumptæ* Leid. 1680. 4. *.
- JAC. BODOLO *de cephalalgia* ib. 1680. 4.
- PETRI JENS *considerationes quedam circa corpus humanum* ib. 1680. 4. *.
- ABR. BEX *de melancholia* Utrecht 1680. 4. *.
- GEORH KEMBLE *de catarrho* ib. 1680. 4. *.
- J. DIETERICH BRANDES *de epilepsia* Utrecht 1680. 4. RIV.
- CNT. FRID. DANKWERTS *de phthisi* ib. 1680. 4. PL.
- PETRUS SCHEITSMEIER *de epilepsia* Utrecht 1680. 4.
- S. GERLACH EBEL *de ileo* ib. 1680. 4. *.
- JAC. CURTIUS *de phthisi* id. 1680. 4. *.
- HENR. DAELHAUSEN *de inflammatione* Duisburg. 1680. 4. *.
- GUIL. HOLTMAN *de Hemitritæa s. febre tertiana continua* ib. 1680. 4. *.
- JUL. JOACN. FRISIUS *de aquæ potu* Regiomont 1680.
- J. E. PFUEL *progr. in funera* NIC. SCHULZII *medici* Stettin 1680. 4. B. B.
- EJ. *Programma in funera* JAC. TOPPII *Helmst.* 1080. 4.
- J. GERDES *de peste ejusque veneno & indole* Wittenbergæ 1680. 4. HANSEN.
- ARNOLD CURTIUS *de scorbuto* Marpurg. 1680. 4. *.
- J. WERNER GILLENIIUS *de variolis* ib. 1680. 4. *.
- SIM. HERM. MUSEUS *de HIPPOCRATIS in jure tum canonico, tum civili auctoritate* Gieff. 1680. 4. *. & in VALENTINI collectione integrum systema medicinæ legalis.
- J. G. BECHT *de syncope* Gieff. 1680. 4. MENZ.
- J. JAC. MISLER *de visus statu naturali & præternaturali* ib. 1680. 4. *.
- ERN. ARNOLD *de epilepsia* Erfurt 1680. 4.

JAC. FRID. DEHNROTHFELSER *de experimentorum chymicorum quorundam regni mineralis iniqua applicatione & explicatione* Erfurt 1680. 4. Si huc facit.

ERN. FRID. SCHELHAS *ager catarrhali defluxione laborans* Jen. 1680. 4. HEF.

PET. MULLER *de jure pręnantium, vom Recht schwangerer Weiber* Jen. 1680. 4. recuf. 1732. 1742. 4. Wittenberg. 1708. HEF.

J. VIT. HELMUTH S. *Apollina palæstra acies* Herbipoli 1680. 4. TR.

FRANCISCI KLEIN *an transfusio sanguinis utilis fit & admittenda* Herbipoli 1680. 4. Leid. 12. TR.

J. CHRIST. CÆSAR *de asthma* Altorf. 1680. 4. HEF.

LUD. MILLER *de varcibus* ib. 1680. 4. HEF.

J. CHRISTOPH MASER *de pernionibus* ib. 1680. 4. HEF.

FRANC. JAC. KELLER *de pleuritide legitima* Basil. 1680. 4. PL.

J. RUD. BECK *de gonorrhœa virulenta* ib. 1680. 4.

FRID. HAUCK *de vi medicinali* ib. 1680. 4. MOELL.

PETRI PAULI GAYANT & J. CLAUDE *de l'ARBRE, Non E. si materia non turgeat, ineuntibus morbis purgandum* Paris. 1680.

PETRI CRESSE' & J. CLAUD. *de l'ARBRE E. duntaxat declinante paroxysmo febrium utilis purgatio* ib. 1680.

PETRI le RAT. & PONT. MAURIN *Non E. rejicienda qualibet matrix, cui fluunt menstrua* Paris. 1680.

§. DCCCLIII. DIARIA ad. a. 1680.

In Zodiaco Medico Gallico, s. temple d'Esculape NICOLAI BLEGNY.

BELIN medici Vaslanienfis. *Menses per oculos* quadriduo, & periodice, manantes.

GUENIOT medicus Lagnienfis passus est febrem quartanam quam describit & cujus duo quovis die erant paroxysmi, ut tres horę frigoris essent, septem caloris, intermissio adeo non supra tres vel quatuor horas sibi haberet; morbi diurni tandem catharticum finem fecit, quo sumto vomitu rejecit massam fibrosam solidam membrana tectam.

MOTTE chirurgus, *Femina, quę gravida putabatur, aqua ex utero egesta* convaluit.

GUIDO CRESCENTIUS FAGON, inde comes archiattrorum in epistola *responsoria* ad Abb. BOURDELOT inserta in *Temple d'Esculape in Zodiaci medico Gallici* annum 1680, de morte agit ducis de la ROCHEFOUCAULT, quem peripneumonia abripuerat.

PETRUS RUSSE medicus, in corde ipso lapidem vidit, tum in musculo deltoide, inque testiculo.

D. HABERT Pharmacop. de efficacia aquæ stillatitiæ e succo vernicularis ad arenulas renum.

BAUX medicus Nemaufensis. Puer cachecticus incisus. Viscera abdomini transposita in alterum latus, cor maximum, una dextrorsum spectans. Caput iusto majus.

LANGE medicus Lexoviensis. Apertus, qui febre continua laboraverat: hepar amplissimum, corpusculis duris undique adpersum; lien etiam triplo iusto major; in ventriculo dextro cordis polypus.

IDEM de electione venarum fecundarum.

EJ. *traité des vapeurs, ou leurs effets & leurs remèdes sont mécaniquement expliqués* Paris 1689. 12.

EJ. *histoire de la fille maleficiée de Courzon* Liseux 1717. 12. Vomuerat corium multæ acus sub cute eminentes excidi poterant, etiam de mammis.

DUPUY medicus in *Fontenai le Conte*. In phthifico duo lienes; ex ea fabrica putat phthisin natam. Abscessus mediastini, qui ad octo uncias puris dedit, absque prægresso symptomate.

D. LANDEUS BAUGRAND chirurgus: Abscessus supra apophysin mamillarem, ortus a purulento pulmone. In cerebri ventriculis pus effusum. Calvaria tota cariosa.

DE LA SAUX scriba, cum senex nuptias iterasset, neque possêt necessario opere defungi, repertum est verumontanum tumidum, juglandi æquale, durum, semen in lapides redactum, ut durissimi calculi pisi mole in vasis hærerent ejaculantibus.

JAMOT chirurgus; in puella, cui urina suppressa fuerat, ren alter decrat, alter duris glandulis plenus; pelvis & ureter inanis, pectus fero plenum.

MONGNOT *de la guérison de la fièvre par le Quinquina* Lion 1679. 12. hic redit, latine vers. a BONETO. De cortice Peruviano. In vino debere infundi; posse & aqua uti, sed aucta tunc quidem corticis dosi. Fermentum acidum præcipuam causam esse febrium; huic corticem mederi. Posse opium addi, non tamen necesse videri. Ne morbus redeat, octiduo usus corticis continuandus. in continuis febribus corticem non valde probat, nisi in principio.

GALTERII medici in Niort.

De utilitate missionis sanguinis diff.

IDEM

IDEM *an potum glacie refrigerare conveniat?*

ID. *de malo effectu pathematum animi.*

In *Temple d'Esculape* 2 tom. pro a. 1680. Paris. 1680. 12. Virgo per anum deiecit acus balænarias, virgas minutas, fere absque fæcibus.

CRETET diarrhœa longa a calculo, ut putat, bilario, totam replente vesiculam.

ROBERTE chirurgi, de furditate curata extracta de aure gypsea massa.

DE PASSIS de diabete. Quæ plurimum aquæ bibit ob sitim intolerabilem, cum vomitu & diarrhœa salutari.

IDEM de morbo nigro, vomitu fuliginis simili, inde funesto marasmo.

Tabidus cum pure vermes rejecit felici eventu.

In *Journal des Savans* 1680. n. 8. Epistola de educandis absque nutrice infantibus, pulte, aqua cum aniso cocta & pane biscocto.

N. 14. de experimento ALPRUNI dubia GEORGII FRANCI, & ad ea responsio MOYSIS CHARAS.

SIMONIS SCHULER fermo adversus Judæos medicos.

Lettre à M. DODART sur la préservation de la peste.

In THOMÆ BIRCH T. IV. varia exstant de lapido illo medicato serpentino, quem KIRCHERUS laudaverat.

CROUNIUS amarum esse invenit, & eundem putat cum lapide porcino.

PAMAN de enormi calculo ex vesica equi.

§. DCCCLIV. BERNARDINUS RAMAZZINUS.

RAMAZZINUS Mutinensis medicus & philosophus, professor primarius Patavinus.

Primum ejus opus initium facit asperæ controversiæ cum J. ANDREA MONEGLIA medico practico.

Scripserat RAMAZZINUS *relazione sopra il parto e la morte della S. Marchesina MARTELLINI BAGNESI* Modena 1680. f. CINELLI 1681. MONGIT Puerpera, cui secundæ non evulsæ fuerant, tertia a partu hora obierat.

Ad hanc relationem MONEGLIA censuram satis asperam ediderat, magne crimini imputaverat, quod secundæ non solutæ fuissent, quæ non quidem putridæ, sed pressione sua potuerint matri nocuisse. Exstat in *collectione* posthuma.

Respondit RAMAZZINUS *in risposta alla censura del D. MONEGLIA.*

Eodem adhuc anno MONIGLIA edidit *risposta ad una risposta del S. B. RAMAZZ. &c.* Firenz 1681. fol.

Iterum respondit RAMAZZINUS, *risposta alla seconda censura del S. J. A. MONIGLIA* Reggio 1681. f. & Firenz 1681. fol.

Tertiam censuram addidit MONIGLIA Florent. anno 1682. fol. CINELLI cum primo RAMAZZINI libello; titulus est *Risposta ad una scrittura del S. D. B. RAMAZZINI.*

Respondit RAMAZZINUS *in risposta alla terza censura del S. J. A. MONIGLIA stampata a Colonia, & censuram ipsam recusam dedit* Modena 1682. fol.

Iterum MONIGLIA reposuit *Risposta alla terza censura del S. B. RAMAZZINI* cum responsione RAMAZZINI Firenz. 1682. fol.

Successit nova responsio RAMAZZINI *discorso legale sopra le risposte date del S. MONIGLIA contro l'opuscolo del S. RAMAZZINI in occasione del parto e morte della S. M. BAGNESI* Modena 1682. f. Hoc scriptum, tum quæ sequuntur tria alia, non exstant in *collectione Mutinensi.*

Et novum scriptum MONEGLIÆ, *risposta,* nescio an fuerit *discorso cavalleresco sopra le querele del S. RAMAZZINI e D. G. H. MONEGLIA dipendenti dalle scritture pubblicate da medesimi in occasione della morte della March. N. N.* Firenz. 1682. fol.

EJ. denuo RAMAZZINI *consulto etico legale sopra la scrittura ultimamente pubblicata per parte del S. MONEGLIA nella controversia da lui mossa al S. RAMAZZINI* Francf. 1683. fol.

Et iterum J. R. MONEGLIA *difesà del discorso cavalleresco sopra le querele del S. RAMAZZINI e MONEGLIA in occasione della morte della Marchesa N. N. contro il consulto etico legale sopra la scrittura ultimamente pubblicata dal S. MONEGLIA &c.* Lucca 1684. 4.

Præparaverat denuo RAMAZZINUS *risposta alla quarta censura del S. G. A. MONEGLIA.*

Relazione di tutto quello che sagiuto nella controversia litteraria tra gli S. N. N. B. RAMAZZINI, intorno alla malattia e morte della S. Marchesa N. N. Sienna 1683. fol. *Opprobriosum scriptum esse; CINELLI.*

Ea cum lite *fasciculo posthumo* prodiit Mutinæ 1758. 4. *. cum titulo, *controversia medico litteraria fra G. A. MONEGLIA e B. RAMAZZINI in occasione del parto e della morte della Marchesa MARTELLINI BAGNESI: edidit JOSEPHUS RAMAZZINUS, BERNARDINI nepos; & lucubrationes medico chirurgicas* addidit de
com-

communis periculosa methodo evellendi manu secundinas ex utero. BERNARDINUS defenderat, non a placenta reside, sed a febre maligna illustrem puerperam extinctam fuisse, cujus febris seminia præsto fuerant, quæ eadem multas domos dudum infecerant. Aspera ironia utrinque adhibita fuit, ut demum princeps scriptum RAMAZZINI supprimeret. Nepos ostendit periculo plenam rem esse secundam evellere, veteresque maluisse rem naturæ committere; in brevi tempore placentam non posse nocuisse, & tentatam evulsionem in illa puerpera decori medico fuisse cessuram, qui tentasset.

EJ. *de constitutione anni 1690. ac de rurali epidemia, quæ Mutinensis agri colonos adflixit diff. &c.* Mutin. 1690. 4. TR. in E. N. C. Dec. II. ann. 9. Multo utilior labor. Præcesserat frequens tritici rubigo: tum frigida & pluvia hiems, iterumque rubigo, vernæque febres, quæ per æstatem in duplices semitertianas degenerarent, quas nullus fere colonorum effugit, plurima cum verminatione. Accedebant in nonnullis ægris parotides, quæ in suppurationem verterentur. Corticem peruvianum malo fere opponebant, infidam vero curationem obtinebant. Theoria: malum ab acore noster derivat, aque rubigine. Medicamentorum nullus erat effectus. Non proderat sanguinis missio, etiam ut noceret: cortex peruvianus ægros in maximum discrimen præcipitavit.

EJ. *constitutio epidemica anni 1691. ad LEIBNIZIUM* Mutin. 1691. 4. TR. Frequentes fuisse polypos, sic apoplexias. In leviori apoplexia deglutitio abolita per 66 dies, ut æger solis clysteribus aleretur, demum sponte fere restituta. Inde scabies epidemica. Per æstus æstivos febres tertianæ intermittentes, etiam cum papulis efflorescentibus.

EJ. *de constitutionibus trium sequentium annorum 1692, 1693 & 1694. in Mutinensi civitate & ditone Mutin.* 1695. 4. Patav. 1704. 8. Pluvius primus annus & multa iterum rubigo: hiems anni 1693 & 1694. rigida. His tribus annis dominata est febris petechialis, ut tamen purpura non erumperet, nisi ætate: Duas eclipses multos adfixisse. Pulsus parvus, vires prostratæ, morbus ipse florenti ætati gravior. Multis facies inflammabatur, exulcerabatur. Unica crisis erat. Petechiarum eruptio. Frequens singultus; multis suppressa urina: multi veternosi, stupidi; gravius affligebantur urbani. Sanguis fluidus, ruber & dissolutionem prodens, idem certa cum pernicie ægroti mittebatur. Alcalinorum remediorum malum effectum cum perspexisset noster, ad acida confugit, neque successus defuit. Saburram utiliter de ventriculo expurgabat. Corticis peruviani usum potius nocuisse. Dysentericis anni 1693. opium proderat.

Has constitutiones epidemicas edidit extractu cum SYDENHAMIO Genevæ 1728. 4. *.

EJ. *de abusu china chinae diff. epistolaris.* Nullam excretionem ab eo cortice promoveri. Male in omni febre, etiam intermittente, absque discrimine cor-

ticem exhiberi: neque se felicem ejus effectum expertum esse: nocere melancholicis, pituitosis; febrem suppressere, sed cum majori damno. Abunde se corticem exhibuisse, malis ab eventibus prudentiam didicisse. Nunquam ab eo auxilio perfectam apyrexiam obtineri. In continuis febribus & malignitatem habentibus vulgo exhiberi, se vero testem esse perniciosi effectus & prostratarum ab ejus usu virium.

EJ. *de morbis artificum diatriba* Mutin. 1700. 8. LAMPRECHT. Ultraj. 1703. 8. *. PORTIO *de veteri medicina. Cum supplemento ejusdem argumenti, & diff. de sacrarum virginum tuenda valetudine* Patav. 1713. 8. ASKEW. Venet. 1743. 8. Utrecht 1707. 8. TR. *Italice malattie degli artisti* Venez. 1745. 8. Germanice *Untersuchung von den Krankheiten der Künstler u. Handwerker* Leipz. 1705. 8. 1718. 8. cum BAGLIRI praxi med. Anglice Lond. 1725. 8. *diseases of tradesmen* sic 1746. 8. Belgice *van de ziekten der kaufemans ambapteteden en handwerkers* Lond. 1724. Hujus libri summa ubique fuit existimatio, cum novum argumentum pro dignitate tractasse videretur. Multa quidem collegit, & aliqua mala passim putes, alicui peculiari morbo propria esse, multa tamen prior & utiliter vidit, & sparsa ad perficiendum argumentum apta collegit. Morbi metallici, hi minus pleni, ut in viro a metallis remoto: morbi inauratorum, jatroliptarum, seu chirurgorum, qui mercurialia unguenta illinunt. Morbi chemici: lis mota chemico, ob officinam, in qua vitriolum calcinabat; testimonium medici accolat tabidos frequenter interiisse; vitriolum tamen, merito ut puto, absolutum est. Figuli morbique saturnini, breviter. Stannarii; arsenicum tamen in stanno latere noster ignorabat. Vitrorum coloratorum artifices; uti antimonio cum auro contrito; inde pulmones aliis exulcerari, alios subito interire, proprio experimento. Pictores valetudine esse infirma: RAPHAELEM ante tempus periisse. Sed plura omitti necesse est.

EJ. *orationes jatrici argumenti* Patav. 1708. 8. *. Venet. 1739. 4.2. vol. Rhetorice in universum scripsit empiricis propior. 1. In solenni Mutinensis Academiae instauratione. 2. *Secularis* Patavii habita 1700. Inventa seculi nunc maxime elapsi. Circuitum sanguinis SARPPIO tribuit. 3. Felicius curari plebeios quam nobiles 1701. 4. Veram febrium theoriam esse inter desiderata. 1702. Hactenus tamen corticem peruvianum laudat, ut valde desideret similis efficaciam remedium adversus continuas febres. 5. Medicam artem similem esse navigatoriae, anni 1703. 6. Multum conferre practico medico, si norit quanam sit publica de se opinio, 1704. 7. Medicum & antiquitatis studio & novitatis perfici 1705. 8. Simpliciter in medendo compositis praefereendam 1706. 9. Nullum esse theoricæ medicinæ jus, ut supra practicum dominatum adfectet 1707. Multa in medicos theoreticos. MERCURIALIS & CAPIVACCII in peste agnoscenda & curanda infelicitas. In nimium corticis peruviani usum, de medicina ex sacris literis eruenda. 12. Medicinam cepisse negligi, cum magis

magis effēt æstimanda 1710. 13. De lue bubula repetenda 1713. 14. Medicum valetudinarium melius valetudini ægroti consulere, quam alium cui firma effēt sanitas. 15. De peste repetenda. 16. De medica peregrinatione si non necessaria faltem perutili 1714. Porro in edit. 1739. 12.

EJ. *hiemalis constitutio algidissima anni 1709.* sensim etiam dato Patav. 1709. 8. *. Celebrem hanc ob suam immanitatem hiemem describit; barometricis adfuetus adnotationibus, multa inde mala metuit. Magnam id frigus stragem edidisse civium.

EJ. *de principum valetudine tuenda* Lips. 1711. 8. Traject. 1712. 8. Venet. 1743. 8. Aëris in corpora humana potestas, nuperis melius cognita. Principes fere minus idoneis cibus uti: corporis exercitationem principi valde necessariam esse. Minus salubriter noctes vigiliis, somno diem traduci. Periculum ab animi adfectibus esse maximum. Principem literas amare posse, nimium iis indulgere non debere. Obesitatis incommoda. Ut cavendum sit a morbis, quibus venus & bacchus sunt pro parentibus. Ratio vivendi.

EJ. *de contagiosa epidemia, quæ in Patavino agro & tota fere Veneta ditione in boves irrepfit Oratio, dicta a.* 1711. 9. Nov. Patav. 1710. 8. 1712. 8. & n. 13. Lips. 1713. 4. TR. Germanice Hannover 1746. 4. Cum primum illa lues in Europa innotesceret, quæ sopita passim, nunquam serio suppressa fuit, medici Itali in ea describenda & consiliis dandis multi fuerunt, pene absque experimento tamen, & ex cathedra. Noster equidem ad extispicia refert, in omaso durum parietibus valide adhærens corpus repertum fuisse; in cerebro & pulmonibus vesicas aere plenas, quæ dissectæ mephitidem exhalarent; ulcera in media lingua: ita manifesto diversorum morborum symptomata immiscuit. Febrim esse malignam a bove Dalmatico in Italiam illato. Morbum obesos & sanissimos boves potissimum adgressum. Corticis peruviani usum permittit, sed magis adhuc cornu cervi, viperinas carnes, antimonium diaphoreticum. Cautelæ aliquæ.

EJ. *de peste Viennensi diff. habita a.* 1713. die 10. Nov. Ab hieme tamen mitigatam fuisse Patav. 1713. 4. & 1748. 8.

EJ. *adnotationes in librum L. CORNARIi de vitæ sobriæ commodis* Patav. 1714. 4. maj. TR. Exemplum viri, cui carcer 19. annorum podagram abstulit. Possè tamen nimia jejunia nocere. Fætor oris jejunantium nimis certus.

Opera omnia, qualia eo tempore prodierant, conjuncta prodierunt Colon. 1689. 4. WACHEND. Deinde plenius Genev. 1716. 4. 1717. 4. *. Lond. 1717. 4. vel 1718. 4. quæ editio nihil differt. Neapoli 1739. 4. Venet. cum nomine Londini 1742. 4. 2. vol. Lego etiam Patav. 1718. 8. 4. vol. plenissime prodiisse.

Vita accessit, *scripta a* BARTHOLOMEO RAMAZZINO *nepote*. Prodiert etiam Lipsiæ 1711. 8. cum l. *de principum valetudine*. In editione Genevensi 1717. 4. tres posthumæ orationes accesserunt.

§. DCCCLV. LUCAS TOZZIUS.

Averfinus, CORNELII Consentini discipulus, Archiater Pontificius, Neapolim rediit, ibique vitam finit, eclecticus, multa similia habens placitorum & studiorum LEONARDI a CAPOA.

Ej. medicina pars prior theoretica Lion 1681. 8. *. Venet. 1717. 4. Ad dicitur multo hanc editionem esse auctiorem.

Pars major physiologici est argumenti: succedunt aliqua pathologica, de morbis, de morborum causis, de morborum symptomatibus, de signis adversæ valetudinis, de temporibus morborum, de crisi & diebus criticis.

Denique practica nonnulla, de methodo WALÆI & HELMONTII, de experientia, ratione & analogismo, de pharmacis, catharticis & emeticis, diureticis, hidroticis, de venæ sectione &c. Mortuos esse tres homines, qui in cisternam cloacinam descenderant purgaturi. Pilulæ cera obductæ post triduum integræ rejectæ, cum succi ventriculi nostri ceram minime resolvere valeant. Morbum a tarantulæ morfu nascentem adeo verum esse, ut increduli Hispani animalculi morsum experti sævissima symptomata passi, & frustra ad choreas invitati fuerint. Venæ sectionem non valde probat. Galenicis nuperis infensus, chemica remedia laudat.

Ej. medicina pars altera practica data a. 1686. Bonon. 1697. 4. GMELIN, 8. TR. Morbi a capite ad calcem recens, causæ cujusque morbi, signa, curatio; in qua magnæ sunt partes auxiliorum chemicorum. Plethoram, venæ sectionem, vesicatoria rejicit; in febre, podagra, arthritide alcalia laudat; demum in continuis febribus mercurium dulcem accenso spiritu vini elotum; in tabe aquam destillatam scrofulariæ. Testem se offert, in empyemate iridem florentinam, carduum benedictum, sulfuris balsamum utiliter data fuisse. In sanguine sistendo certas esse vires polypori, in aliis etiam excretionibus compescendis. A variolis in pulmone erumpentibus, & ulceribus inde natis, phthisis. Tabem in tota gente hereditariam fuisse. Causam palpitationis ponit in polypo, in ramo venæ cavæ ascendente posito, quo auriculæ dextræ committitur. Sacerdos, qui nunquam sitiit, & parcissimo potu contentus vixit. Plagii crimine non purum esse MORGAGNI *Ep.* I. II. 80.

Ej. commentarius in Hippocratis aphorismos Neapol. 1693. 4. & in *Oper. omn.* T. II. & III. Fuscum opus, plenum ratiociniis & nuperorum theoriis, quibus senis viri effata fulcire conatur & declarare. Aliqua propria habet experimenta & restaurationes effatorum nimis generalium HIPPOCRATIS. Contra
usum

ufum medicamentorum purgantium in univerfum declamat. Fermentum febrile expugnari cortice peruviano, neque unquam cathartico etiam validiffimo. Quartanam nos facile fanare, haftenus veteribus superiores. Dolorem minorem a majori extingui. Elephantiacum monachum vidit, qui tamen neminem inficiebat. Variolas & morbillos Græcis non videri ignotos fuiffe morbos. In variolis laudat calida, dat aquam theriacalem, elixir proprietatis, viperarum pulverem. Bilem in venas non reforberi. A medico ebrius pro apoplectico curatus, cum fummo dedecore. Afcitica mulier concepit, peperit, a partu tamen interiit. Mofchus innoxius, nonnunquam feminas fecundas reddidit. Scabiem effe ab animalculis, curari per ea, quæ eas bestiolas enecent. Qui a paracentefi levatus videbatur, cito tamen interiit.

EJ. in GALENI *artem parvam paraphraftica anacephaleofis*, parum habet proprii Patav. 1711. 4. TR. 1717. 4. Phlegmonem ab acido derivat; venæ fectionem negat in inflammatione utilem effe.

Peculiares libelli *de recto usu rerum non naturalium* Venet. 1713.

De fascino & incantamento credulus, morbos a dæmonibus per fagas inmitti credit.

Theses phyfica ex facris literis fumpta citantur in T. XII. *Giornale de letterati*; nescio an ad nos faciant.

Opera omnia 5. vol. Patav. 1711. 4. Venet. 1721. 1728. *. 1747.

Vita compendium est in *Giornale de letterati* T. XXXV. & cum operibus.

Elogium in HYACINTHI GIMMA *Elogi academici della società degli fpenferati* Napoli 1703. 4. B. B. Sed obiit a. 1717.

§. DCCCLVI. VITUS RIEDLIN.

VITI fil.

Ulmenfis medicus clinicus hoc anno 1681. *de aqua minerali*.

An fuerit EJ. *diff. inauguralis de loquela symptomatibus* Argent. 1652. 4. Vix puto.

Sed ejus est *observationum medicarum centuria* Aug. Vind. 1682. 12. Ejusdem libri *altera centuria* Ulm. 1721.

EJ. *Anmerkungen zur sorgfältigen Aufzuehung der Kinder* Nürnberg 1688. 8.

IDEM a. 1691. 12. Aug. Vind. edidit *patavinarum observationum medicarum centurias tres*.

EJ. *linearum medicarum per singulos menses continuo ductarum* anni 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1701, 1702. 8. vol. Aug. Vind. 8. *. Tom. III.

Q99

quem

quem numerum plenum esse puto, non undique certus. Adnotationes sunt varii momenti, numerosæ, ad quadringentas in unico anno 1700. Curandi ratio debilior, qualis passim eo ævo in Germania præscribi solebat; multum pulverum, multum cinnabaris. Credulus passim recenset, quibus fidem habere nequeas. Morborum cæterum sunt historiæ cum proëmiis. In hydrope faccato vidit tubam dextram aqua distentam ad quatuor libras; in altera tuba hydatis, vesicula fellis ulcerosa cum bile alba. Ante hydropem, cum nullus sudor prodiret, urina naturalis quidem similis, sed potu dimidio parcior. Pro theæ innoxio usu apologia. A febre vehemente pustulæ in præputio & pene. Opium in maniaco utile. A mercurio dulci sumto vomitus. Ab eodem cum jalappa misto, tamen salivæ fluxus in nocturno dolore salutaris. Femina hydropica umbilicum sibi ipsa felici audacia incidit. Scarificatio scroti funesta, cum gangræna cohibita fuisset. Cephalalgia gravissima, & intra vigesimam quartam horam recurrens, plurima prius aqua spumosa per os & nares ejecta. Sphacelus pedis neglectus, idem funestus. Felix usus pulveris stomachici BIRKMANNI, etiam adversus ventriculi dolores.

EJ. *iter medicum* Aug. Vind. 1702. 8. *. Ex febre icterum passus erat, hinc arthritidem; ad eam curandam acidulas Ubukingenses adiit, & obvia adnotavit, quæ inter multa ex ore cauponum hausit, manifesto fabulosa. Asarum pro hepatica a pharmacopola oblatum. Sphacelus scroti curatus. Subluxata vertebra, urina suppressa: malum tamen facile venæ sectione superatum.

EJ. *methodus curandi febres genuina & hodierna basi 30 annorum superstructa* Ulm. 1705. 8.

ID. *manuductionem ad studium medicum patris brevem notis suis auctam* edidit Aug. Vind. 1706. 8. *. Notæ filii ipso paterno opusculo ampliores sunt, & laudes aliquot librorum continent, quos in arte utiliores esse putat. Laudat opus botanicum ineditum CHRISTOPHORI JACOBI LAUBER Augustani qui diversorum botanicorum varia in unum catalogum collegerit: tamen & in unum Germanorum fere libros citat.

EJ. *medulla pharmacopœæ Augustanæ* Ulm 1707. 8. TR. 1711. 8. cum viribus medicamentorum simplicium tum compositiones aliquæ.

EJ. *Bericht von den fürnehmsten Verrichtungen eines Wundarztes samt einem Anhang von dem Urtheil aus dem Harn* Ulm 1721. 8.

EJ. *curarum medicinalium millenarius* Ulm 1709. 4. *. Frf. Leipz. 1736. eum titulo: *Observationum medicophysicarum sylloge*. Practicas suas adnotationes admiscet: collectio ex nuperis scriptoribus, etiam potissimum ex VERHEYENIO, credulus idem & superstitiosus. Non ideo ut amplum volumen usu careat. Ab unguento mercuriali alvus citata. Impetigo humida sempervivi succo curata. Mercurio mota saliva, sed una mensis redditi.

A diarrhoea suppressa asthma. Oleum macis stillatitium in vomitu conspescendo efficac. In febre petechiali, cum sanguis decolor decederet, & per errorem aqua perlata clysteris loco infusa fuisset; felix fuit effectus & sanguis suppressus. In cancrofa frustra hydrargyro saliva mota. (Citam inde per convulsiones mortem vidi successisse). Salicis foliis impositis pedum tumor dissipatus. Tussis in gravida bellidis jusculo curata. Mortes inter choreas subitæ. Atrophia a carnosa massa pingui mole sua duodenum comprimente.

EJ. *Unterricht von den Embrochis* Ulm 1710. 8. *. Historia embrochæ ab ipso Celso jam laudatæ. Morbi in quibus profuerit (passim collecti); tamen etiam propria testimonia, in dolore cervicis, malo hypochondriaco. Embrochæ calidæ, frigidæ.

In E. N. C. *Dec. II. ann. III. obs. 185.* convulsiones periodicæ & una ischuria ut paroxysmum tertianæ febris imitaretur.

Dec. III. ann. I. obs. 126. ex pota ab æstuante frigida empyema, incisum, feliciter curatum.

Ann. II. obs. 169. in puero aphonía. Surditas fascinationi tributa, cum carbo, aciculæ, ovi putamina per vomitum rejicerentur, tum ferramenta & alia aliena.

Obs. 170. recte vanas fuisse artes quibus ebrietatem volebant eradicare.

Ann. III. obs. 131. tumor in abscessum versus circa ischion male pro magico habitus.

Obs. 132. arthritidi superveniens febris maligna perniciofa.

Ann. V. VI. obs. 127. CRAMERUS salivationem in morbis malignis magni faciebat. Exemplum ubi ejusmodi febris salivatione soluta fuit.

Obs. 241. calculus salivalis sub lingua post maximos dolores eductus.

Ann. VII. VIII. obs. 49. mania hereditaria. (In civitate mea insignes familiæ sunt ex matribus parum sanæ mentis ortæ: in iis familiis non omnes, perpetuo tamen aliqui nepotes maniacy superant.)

Obs. 129. spiritus difficilis; repertus sanguis circa asperam arteriam effusus, grumofus & durus, a lapsu.

Obs. 131. a frequente usu fumi Nicotiani polypus narium, certe ejus non exigua portio deceffit.

E. N. C. *Dec. III. ann. IX. X. obs. 145.* cum ozœna calculus, eo de naribus extracto malum sublatum.

Obs. 148. ischuria funesta die 14. vesica summe distenta, ureter ampliffimus, ren calculosus, prostata tumida, exitum vesicæ accurate claudebat.

Obs. 149. perutile in Erysipelate fero manante, sempervivum.

EJ. *Anweisung die Krankheiten zu curiren* Ulm 1709. 12.

EJUS est SINCERI JATROPHILI *Unterweisung wie die meisten Krankheiten sicher zu curiren seyn* Francf. 1709. 8. 1716. 8. 1728. 8.

§. DCCCLVII. VARI.

ANGELUS DE S. JOSEPHO pridem dictus LA BROSSÉ interpres est ex Persico *Pharmacopœæ Persicæ* ex editione Paris. 1681. 8. *. Medicinam apud Persas ubique fecit, cum Missionarii munere id etiam auctori studium a juventute fuisse lego, sui laboris utique fructus carpisse, cum magnates in *Missionibus* medicinæ ope faventes sit expertus; aliquos, dum eos sanabat, etiam ad fidem Christianam converterit. Libro titulus est *Murekebat karabadin* auctore MOUTAZEFFER EBEN MOUHAMMED EL HOSENI. Secundum ordinem literarum alphabeti persicos titulos compositionum cum suis scriptionibus disponit & usu medico. Ea nomina sæpe Græca sunt aut ex Græcis detorta. Reperias subinde medicamenta penitus insolita, hic in compositiones recipi, ut Napellum. Cerussam stanni, (quid?) semen glasti inter aromata, asarum in conf. de cinnomomo. Badmuschul salium odoratum. Theriaca paulo minus composita, aliæque bene multa peculiaris. Subinde nomina noster non interpretatur, ut zaffarani, pro croco, ut videtur.

In *notis* subjectis quædam medicamenta simplicia peculiari cura exponit. Gummi ex tamarisco manans; sacchari genus, gallinfecto cuidam ut videtur, adhærens, in arbore tithymalis adfini, quæ Thevenoti est *Zenchar*. Ribes Arabum, species Lapathi. De opii a Persis maxime adamati effectibus medicis. Asa fetida.

EJ. *gazophylacium linguae Persicæ* Amsterd. 1684. fol. Vocabula etiam medica interpretatur.

J. SCHNEIDERMANN *de phlebotomia exercitatio* Helmst. 1681. 12. *. Fermentationem Cartesianam admittit. Hæmorrhagiæ a sanguine rarefacto fiunt. Venæ sectionem foli plethoræ subvenire. Revulsionem derivationi præfert. Subtilem sanguinem putat ex proximo, crassum ex remoto venæ sectionem poscere. Contra nimis largas veterum sanguinis missiones. Selectum venarum non esse tanti momenti.

J. GEORG GREULICH *curandi hydropis vera methodus, una cum diff. de bile, fecunda morborum parente* Francf. 1681. 8.

EJ. *χοληλογία s. themata paradoxa de bile sana & agra* Francf. 1682. 8. *. Sputi flavi redditi absque pulmonum vitio exemplum. Aliud exemplum sputi, etiam mucii narium flavi, cum hepatis certo morbo, quoad abscessus in lumbis subnatus felicem effectum haberet. Ab ulcere tibiæ clauso tussis & tabes, & in alio ægroto funesta peripneumonia. A diarrhœa suppressa cruris alterius gravis dolor & spasmus. De calculis bilariis & hepaticis. Calculus de ductu salivali excussus 160 gr. pondere. Astrorum influxum valde metuit, in epidemicis, etiam in bilem. Ab ea maculæ cutaneæ morborum malignorum. Maculas eo in casu ambra grysea expulit, ad novem granorum pondus exhibita.

FRANCISCUS MARIA NIGRISOLIUS Ferrariensis.

EJ. sunt *tractatus varii ad recentiorum mentem concinnati, collecti, notis aucti* Ferrar. 1690. (MANGET) vel 1689. absque scriptoris nomine. Morbi a capite ad calcem. Theoria falsa, propria pauca. In peripneumonia jubet laudano abstinere & emeticis. Phthificos ibi numerosiores esse, ubi aquæ minerales scaturiunt. In mensium suppressione utiliter hirudines ori uteri admoveri (hic citatur H. NIGRISOLIUS). Hystericum malum veram esse epilepsiam; balneum hic convenire & lactis usum. Hydropem fieri a ruptis hydatidibus. Luem venerream veteribus notam fuisse, & in lege Mosaica de ea esse testatum. Carbunculi curatio fusius, per venæ sectionem, clysteres, scarificationem. In febre maligna sanguinem dextro e brachio duxit.

EJ. est *febris china china oppugnata, s. illustrium virorum opuscula, quæ tradunt methodum febres china china curandi* Ferrar. 1687. 1700. 4. Collectio libellorum BLEGNY, MONGINOTI, RESTAURAND, SPONII.

EJ. *parere intorno alla corrente epidemia delli animali bovini* Ferrar. 1714. 8. Germanice, *Gedanken von der Viehseuche, u. vornehmlich des Hornviehs, übersetzt durch J. ADOLF PROVANSAL* Leipz. 1749. 8. *. Parvus libellus ad luem Venetam pertinens, quæ a bove Dalmatico in Italiam adlato, etiam nunc in Gallia stragem edit. Nulla viro cum ipso malo consuetudo fuit, atque ex sola theoria ubique consilia dedit. Natum videri ex putrescentium cadaverum exhalationibus; mucosum quid apicibus graminis matutinis horis infedisse, pabulum adeo infectum. Ulcus cum lithargo pediculo. Ventriculum tertium in nonnullis bobus pene ambustum, potius effectum quam causam mali videri. Non debere pecora mane in prata venenato rore madentia agi. Medicamenta nihil profuisse, neque venæ incisionem, neque purgationem quæ potius pecora disponebat ut facilius luem conciperent, neque fere alia. Suadet tamen fetacei usum, infusum vinosum cum camphora, croco & myrrha. Salem ammoniacum nihil boni fecisse, lotium vero vehementer urfisse in nota additur. Ad avertendum malum antimonium in potu infundit,

EJ. *pharmacopœæ Ferrariensis prodromus s. determinationes & animadversiones circa plurium medicamentorum compositionem* Ferrar. 1723.

EJ. *configli medici* Centur. I. II. Ferrar. 1726. 4.

Vita viri exstat in *Giorn. de letter.* T. XXXVIII.

PETRI MARIE TERZAGA *relatio circa distantiam sationis oryzae a civitate Novariensi pro aeris salubritate* Mediolan. 1681. fol.

ANTONIUS le GRAND *in curioso rerum abditarum naturaeque arcanorum perscrutatore* Nurnberg 1681. 8. *. Multa habet medica, vires medicatas plantarum, aliorumque simplicium medicamentorum, morborum naturam & curationem, fere collectanea. Pleraque sumta sunt ex BARICELLI horto geniali.

HENRICI TENCKE, prof. Monsp. *instrumenta curationis morborum deprompta ex pharmacis, chirurgia & diæta* Lion 1681. 8. 1614. 12. 1755. 8. Bitionis 1686. 12. AST. Gallice Lion 1682. 12. HOUSS. 1712. 12. Legi, notas autem nescio quomodo amisi; probum utique compendium.

ABRAHAMI MUNTING *de vera herba Britannica diff.* Amsterd. 1681. 4. *. 1698. 8. *. Multa ab hac herba alienissima. Ad historiam medicinæ. In jatra-liptas, in circumforaneos. De scorbuto, de bronchocele. Exempla salubris in scorbuto efficacis hydrolapathi, tum in variis rheumaticis doloribus, aliis malis; denique vis formularum.

CORNELII A BEUGHEM *bibliographia medica & physica perpetuo continuanda* Amsterd. 1681. 12. Catalogus librorum qui de hac arte ab a. 1652. editi fuerunt.

EJ. *syllabus recens exploratorum in re medica, physica & chymica, prout in E. N. C. Germaniæ, Galliæ, Daniæ & Belgii sparsim exstat* Amsterd. 1696. ASTR. 1699. 12. *. Adnotationum tituli, quas quisque scriptor in diariis academiæ edidit,

In JOBI LUDOLFI viri doctissimi, *Historia Æthiopica* Francf. 1681. fol. B. B. *Commentario ad historiam Æthiopicam* ib. 1681. B. B. Varia ad rem medicam aut propius faciunt, aut eminus. De nigredine Æthiopum integrum caput: redit ad unicam generis humani stirpem; Æthiopes enim Arabes facit & linguam habet consentientem. Ad clima, æstum regionis; ad mineras Abissiniæ, ad animalia, & herbas, & medicamenta inde desumta, qualis est torpedinis vis adversus febres intermittentes; ad pnyllos, ad serpentes venenatos, ad antidotos. Locustæ edules. Medicina Æthiopum, uestio adversus icterum, herbæ a parentibus nepotibus traditæ.

ANTONIUS GALANTE medicus Pincianus. EJ. *tractatus de minorativa purgatione, ubi utilissime disquisitiones tam practica quam speculativa conformes includuntur* Cæsar. August. 1681. C. de V.

PHILOTHEI CASTELLI *flagellum calumniantium, s. apologia, in qua anonymi calumnie refutantur, ejusque mentiendi libido detegitur, clarissimorum medicorum Iustanorum methodus commendatur* Amsterd. 1681. 8. L.

ANTONII MAZE, *urbis Salernitanae historia & antiquitates* Neapoli 1681. 4. & in thes. BURMANN, IX. n. 4.

LUDOVICI CAROLÆ *de lactis & seminis mulorum commixtione* Venet. 1687. 4. TR. Si recte legi.

. . . CORONATI *medicina aphoristica, h. e. Aphorismi Hippocratis juxta institutum & praxin medicam dispositi* Hamburg. 1681. 8. GUNZ.

DAVID LICHTENHAN *de religione gentium, imprimis Romanorum in peste Schneeberg* 1681. 4. UFF.

J. ALB. HAASSLEBEN *armamentarium antipestinum* Colln. 1671. 4. BOEHMER.

LEPIDI PACIFICI *Responsio ad epistolam bibliopola Leidensis græco latinam de exilio medicorum Romanorum & de absurdis libellis Drelincourtinis* Leid. 1681. 12. Forte BOECKELMANNI opus.

Mysteria physico medica Syriace, Arabice & Græce scripta nunc ex membranis latinis luci exposita Francf. 1681. 4.

THOMÆ SMITH *vita quorundam eruditissimorum virorum* Lond. 1681-1701. CARRERE.

Et WILLIAM BATES *vita selectorum aliquot virorum* Lond. 1681. 4. ID.

SAMUEL SCHOENBORN *manuale medicinae practicae* Argent. 1681. 13.

GODOFR. DAVID *Discursus medico chymicus de medicina magnatum* Bremæ 1681. 8. TR.

Tractatus de peste Halæ 1681. P. I. continet speculationem physicam auctore JOHANNÆ FELDE: posterior ea quæ artis medicæ sunt propria remedia, nimirum contra pestem auct. F. G. KIRCHEIM.

ERNEST STOKMAN *hodegeticum pestilentielle sacrum, s. quaestiones theoretico practicae de peste* Zeiz. 1681. 12.

J. DANIEL GLOBITZ DE BUCZINA *tripus medicinae oracula Hippocratis divulgans, s. Hippocratis aphorismorum omnium in tres sectiones nova digestio* Nurnberg. 1681. 12. TR.

Medicus Francofurtanus.

EJ. *chymia experimentalis curiosa* Francof. 1681. (*Journ. des Savans*) Francof. 1684. 8. TR.

EJ. *medicus presentis seculo accomodatus* Francof. 1682. 8. 1689. 8. 1697. 8.

EJ. *Note in notas & commentaria J. AGRICOLÆ in POPPIUM* Nurnberg 1686. aliqua habent huc facientia.

EJ. *Anmerkungen von der sorgfältigen Auferziehung der jungen Kindern u. deren Gebrechen* Nurnberg 1688. 12.

EJ. *praxis medica s. corporis medicina* Francof. 1689. 8. 1698. 8. 1703. 8. *Historiæ & curationes morborum.*

EJ. *lexicon chymico pharmaceuticum* Francof. 1693. 8. TR. Nurnb. 1699. 8. 1709. 8. TR. 1716. 8. 2 vol. *. 1732. 8. 2 vol. *Formulæ & modus præparationis medicamentorum, potissimum tamen chemicorum, ex nuperis scriptoribus collecta. P. I. magis chemica. Pars secunda magis Galenica est. Huic adjectæ sunt adpendices. Præparationes quorundam simplicium, ex pharmacopœa augustana renovata. De delectu simplicium, qui catalogus est plantarum & aliorum simplicium, cum aliqua eorum historia & medico usu.*

EJ. *compendium chirurgiæ manualis absolutum* Francof. 1691. 8. Nurnberg 1700. 8. *. lego & 1710. 8. Habet, ut fieri solet, aliqua capita medica intermissa, ut de lue venerea, quam acido tribuit, cum medicamentis potissimum internis; deinde externis & salivatione. Debere post eam finitam singulo hebdomade dosim mercurii dulcis exhiberi. Lignorum usus.

EJ. *fundamenta medicinæ modernæ electica ubi physica ad Cartesii potissimum mentem præmissa ex celeberrimis medicis neotericis per omnes medicina partes selectus traditur* Nurnberg Francof. 1693. 8. 1718. 8.

EJ. *praxeos medicæ vademecum* Nurnberg 1694. 8. 1707. 8. 1740. 8.

EJ. *opiologia nova* Frf. 1679. 8.

EJ. *corpus pharmaceutico chymico medicum* Francof. 1697. 4. 2 vol. Edente DAVID DE SPINA Francof. 1732. fol.

EJ. *Beschreibung der von dem Obristen Monk bekannt gemachten panacea und tinctura aurea* Francof. 1698. 4.

EJ. *vernünftiger und erfahrner Leibarzt, welcher lehret, wie ein jeder Mensch sich in allen Krankheiten selbst rathen könne* Leipz. 1698. 8. 1709. 8.

EJ. *manuale pharmaceuticum* Francof. 1698. 8.

EJ. *Emserbad und Brunnencur* Frf. 1700. 12. TR.

EJ. *Grundregeln der Medicin oder sorgfältiger Medicus* Nurnb. 1701. 8. 1703. 8. 1720. 8.

EJ. *wohl unterrichteter Medicus* Nürnberg 1725. 8. IDEM ut puto.

EJ. *chymia experimentalis : acc. monita medica de infantum morbis, & experimenta circa rerum naturalium principia* Francof. 170. 4.

EJ. *compendiose Reis, Feld, und Hausapotheke* ib. 1716.

§. DCCCLIX, GALLI NUPERI.

PETRI SYLVANI REGIS physici & mathematici.

Cours entier de philosophie Amsterd. 1691. 4. 3 vol. *. In l. VII. agit de hominis physiologia, deinde de febris. Febres esse a fermentatione nimis violenta, salibus sanguinis nunc nullo oleo obvolutis, & vehementius constringentibus. Continuas febres esse ab acido, & malignas esse, quando is acor sanguinem cogit, demum pestilentiales, quando dissolvit. Theoria febrium continuarum & intermittentium. Alii nonnulli morbi.

Anatomen duorum vitulorum, quibus cor nudum de pectore pendebat, habet in *Journal des Savans* 1681.

PETRUS DIONIS chirurgus Delphinæ, homo hactenus modestus & medicorum amicus.

Tota clinici argumenti est *Dissertation sur la mort subite, avec l'histoire d'une fille cataleptique* Paris 1710. 8. *. 12. *. 1718. 12. scripsit occasione libri LANCIANI ejusdem argumenti. Multos se apoplecticos incidisse; sæpe, non tamen semper, reperisse sanguinem in cerebro, aut circa cerebrum effusum. Sic in duce Aurelianensi, cætera sano; in alia principe femina. Quare phethoram mali causam fuisse, idque averti sanguine misso. Intermittentis pulsus causam sæpe in polypis cordis esse. Vidisse se duram matrem ossæam, quæ secundam quasi calvariam efficeret: alias maxima glandula utero adnata. In subita morte pulmone compressus, sanguine plenus, & lienis similis, cerebro sano. Sic in alio cætera sano, uno in latere, & cor peramplum. LUDOVICUS XIV. sanissimus vixit, cum singulo mense alvum duceret & frequenter venam secaret. In Ill. SEIGNEAIS post multos angores demum mortuo glandulæ pleuræ ejusque propaginum conspicuæ, ipsæque membranæ crassiores; sanguis ad coralliorum modum in vasis cordis coactus. In alio subito mortuo, sanguis post mortem de vena abunde fluxit, & de scarificato vulnere; cerebrum sanum; in vesicula fellis calculi; pulmones sanguine pleni, cor inane. Exercitio corporis apoplexiam evitari, & victu parciori. In homine omnia revomente, pylorus callosus claususque. Esse ubi nullum vitium in cadavere subito demortuorum apparuit. Post hæmorrhagias

gias utilissimum est subinde & parce juscula fumere. Virginis catalepticæ suspectæ historia, quæ nihil sentiebat; sanata est mensibus sponte redeuntibus, qui deficiebant, & alvi fluxu.

Cum E.J. *Dissertation sur la génération de l'homme* prodiit Paris 1698. 8. *. Incisio hominis cui auricula dextra cordis enormiter dilatata erat, & intus ossæ crusta obducta. Post mortem sanguis de nare fluxerat.

In E.J. *Cours d'opérations de chirurgie* sæpe excuso, Paris 1707. 8. & Bruxell. 1708. 8. *. & Paris 1740. 8. *. multum mutato a D. LA FAYE, ad morbos equidem potissimum respexit, qui manu curantur, subinde tamen medica tractat, strumam, scrofulas, venæ sectionem; carbunculum, anthracem, vesicatoria, fetacea huc etiam referas, sed comprimis historiam celebrium medicarum sui ævi; medici boarii per urinarum cognitionem celebris; chemicorum nonnullorum & pharmacopolarum; medici rustici, quem vocabant DU CHAUDRAI herbis medentis, chirurgi CHAMBON. Infelices nonnullorum curationes. Brevis omnium fama fuit.

E.J. *traité général des accouchemens* Paris 1718. 4. 1724. Bruxell. 1724. 8. *. Belgice Leid. 1735. 8. Germanice per I.T. Argent. 1723. 8. Anglice Lond. 1719. 1724. Hoc opere noster minus suæ famæ consuluit, ut ne plagii quidem accusationem effugerit. Magna pars libri argumenti est pathologici & clinici. Fetus extra ventrem concepti. Morbi gravidarum; vomitus etiam, hydrops, hæmorrhoides. Morbi puerperii, dolores, hæmorrhagiæ, lochiorum suppressio, uteri inflammatio. Infantiles morbi nonnulli. Nutricis requisita. Instrumenta pro luscis, eburnea lamina cum foramine in quo vitrum. Molæ ex coacto sanguine factæ, etiam in virginibus, in nonnullis feminis frequentes. Falsa germina secundi, tertii mensis duritate, quæ galli ventriculi est, aqua intus plena, in qua minimum germen.

E.J. *partus tubarius* redit in *tr. de generatione*, in *Cours d'anatomie*, in *Zod. med. Gall.* T. IV. in *append.* T. II. *Dec.* II. E. N. C. & *seorsim*, *histoire d'une matrise extraordinaire* Paris 1683. 12.

In *anatomie de l'homme démontrée* Paris 1690. fol. 1698. 8. 1716. 8. *. huc faciunt observationes fetuum ventralium, de partu tubario, anevrysmate. Pili per lotium decedentes, septem & octo pollicum longitudine.

JEAN PASCAL M. D. *nouvelle découverte, & les admirables effets des ferments dans le corps humain* Paris 1681. 12. *. Juvenis 21 annorum opus. Fermenta singulorum membrorum corporis, acida, volatilia, alcalina; fervores sanguinis inde nati. Physiologica potissimum somnia, tamen & pathologica. Maniam fieri a sulfureis liquoribus ad cerebri spiritus admistis.

EJ. *tr. des eaux de Bourbon l'Archambaut* Paris 1699. 12. continet etiam consilia medica rationem aquis Bourboniis utendi, morbos quibus medentur.

EJ. *discours contenant la conference de la pharmacie chymique avec la Galenique* dicitur JACOBI esse PASCAL.

A. LA SELVE, sub nomine *le Philosophe inconnu de Coutances traité de l'origine, des progrès & de l'état présent de la médecine.* In *Mercurie galant* 1681. tom 15. Exstat etiam in *Zod. med. Gall.* 1681.

REMY FORT *le médecin d'armée, ou entretiens sur les maladies des soldats* Paris 1681. 12. RAST 1685. 12. HOUSS.

FRANC. TOLET *de la lithotomie* Paris 1681. 12. 1607. 12. Varia alia mala viarum lotii ex aliis præter chirurgicas causas nata, medicamenta prophylactica, lithonriptica.

De la guérison des fièvres par le kinkina Lion 1681. 12. Non possum conferre cum SPONIO & titulus mancus est.

Les nouvelles découvertes qui se sont faites par les plus grands hommes de notre siècle 1681. 12. si huc facit.

Dissertation sur les nouvelles réflexions de la nature de l'asthme Bourdeaux 1681. 12. BUR.

§. DCCCLX. LEONARDUS DE CAPOA Italus.

Vir ingeniosus, variarum linguarum gnarus hactenus chemicus, ab anatome alienior; satyricus & acris, magnus empiricorum defensor, scholæ Galenicæ & venæ sectionis osor, & theriacæ; veterum lectione quidem inutritus, sed iis ipsis iniquus, chemicis æquior, fermentationum in sanguine patronus.

EJ. *raggiamenti, ne quali narrandosi l'origine e li progressi della medicina, e l'incertezza della medesima si manifesta* Neapoli 1681. 4. BUR. B. HUGON. 1689. Colon. 1714. 8. *. Quinque sunt *raggiamenti*, quibus historia antiquæ medicinæ continetur; sed ea ut GALENUM quantum potest deprimat, faveat ASCLEPIADI, etiam DIOSCORIDI. Græcorum opiniones recenset, ingenium tamen miraculis deditum, credulumque fabulis & naturæ ignarum increpat. Nostri seculi cognitionem longe præfert. Sed neque HIPPOCRATIS aut aphorismis parcit, aut consiliis. Legi potest, ut memores simus ingenii, quod auctori fuit.

EJ. *del parere di L. de C. divisati in otto raggiamenti, ne' quali partitamente dosi l'origine e'l progressu della medicina narranchiamente l'incertezza della medesima*

si manifesta Tom. II. ib. sunt *raggiamenti* VI, VII & VIII. In VI theoriam scholarum refutat, & chemicas hypothesas Galenicis ita præfert ut tamen & ipsas carpat. PARACELSUM excusat, qui multa, quæ ipsi tribuuntur, aut omnino non scripserit, aut non perfecit. Inde CAMPANELLÆ, JOH. FABRI, HELMONTII, OLIVÆ SAMBUCE, WILLISII, SYLVII, MEYSSONERII, MEARÆ, GLISSONII scripta recenset, & sub finem rabie quasi aliqua percitus in medicos, inque eorum perfidiam invehitur, qui TYCHONEM gratia regia ejecerint; PETRUM DE APONO sint persecuti; in ipsum porro CARPENSEM, qui vivum hominem disseccaverit, in medicos qui hæretici fuerint, aut avari, ut INGRASSIAS. Deinde in VII *ratiocinio* ambitum artis metitur, ut amplitudinem ejus, hinc natam difficultatem ostendat. Hic chemicis totum se addictum demonstrat. Chemiæ ignorantiam causam errorum in veteribus fuisse. Quantum simplicia medicamenta compositis præstent. Chemicorum remediorum innocentiam tuetur, pulveris etiam Algaroth frustra a Mediolanensibus medicis proscripti, & antimonii, quod innocuum sit: ejus præparationes, quas inter vinum præ reliquis probat. Botanice tamen neglectum studium commendat. In VIII. *ratiocinio* aliqua dicit de Academia *degli' investiganti*, suadet ut jugum ARISTOTELIS excutiat, cum multis refutat. Objicit ei viro anatomes ruditatem, vitia historię animalium ostendit: ALEXANDRI, ARISTOTELI potius infensi, liberalitatem pro fabula habet. PLATONEM deprimit, & DEMOCRITUM præfert.

EJ. *raggiamenti intorno alla incertezza di medicamenti* Napoli 1695. 1698. 4. HEFTER, forte 1689. Colonia 1714 8.*. Multis conatur ostendere, rationem humanam causam operationis medicamentorum non attingere: sed neque experimentum de iis viribus legitimis testimonium præstare; neque a saporibus, odoribus certe quid disci; sed neque a chemica analysi, quæ naturam corporum vehementer mutet: quare neque virium a salibus interpretationem admittit, neque a qualitatibus galenicis. Neque doses purgantium medicamentorum per experientiam determinari, cum varii homines ejusdem medicamenti alias & alias doses ferant. Equos antimonio figinari & porcos.

EJ. *Lezioni intorno alla natura delle moffete* Napoli 1683. 4. Colonia 1714. 8.*. Hoc opus alterius est saporis, neque perinde sarcasticum. Scopus LEONARDO est, describere antra Acherontia de quibus suffocans vapor ascendit, in agro Neapolitano non rara, in iis præsertim specum illam celebrem Agnani lacus. Recte negat, aerem aliorum montium noxium esse. Inquirat in causas noxiæ potestatis mephitidum. Sulfureas esse putat, & surgere de aliqua metalli aut vitrioli vena calcinata a salibus acetosis corrodentibus. Se vapores mephitidis similes produxisse, misto antimonio, vel marcasita, cum spiritu vitrioli. Occidere animalia, quod aerem de pulmone expellant.

NICOLO CRESCENZO *orazione funerale fatta in morte di LEONARDO DE CARPOA* exstat in *Lettere istoriche politiche ed erudite, raccolte da ANTONIO BULIFON* Napoli

Napoli 1679. 12. *Raccolta* IV. B. B. & in *elogiis Arcadum illustrium scriptis* a NICOLAO AMENTA editis a CRESCIMBENIO Rom. 1710. 4. B. B.

GIOS. FRANC. BORRI *chiave del gabinetto col favor delle quale si vedono varii lettere scientifiche chimiche e curiose ed instruzioni politiche* &c. Colon. 1681. 4. 2 vol. BUR.

CARLO CELANO *degli avanzi della peste* Napoli 1681. 8. 2 vol. FALC.

SEB. BARTHOLI *del ghiaccio e della coagulazione* Rom. 1681. 4. MEAD.

DCCCLXI. BELGÆ.

HEIDENTRYK OVERKAMP M. D. de Cartesii secta, acris scriptoris, amici CORNELII BONTEKOE & paris ingenii.

EJ. *reden over het leven van de Doctor* CORN. BONTEKOE Amsterd. 1685. 4. 1689. B. BUR.

EJ. *van de pokken* 1685. 8. & in *operibus omnibus Germanica versio pessimis erroribus inquinata.*

EJ. *gebouw der chirurgie of Heelkonst* Amstd. 1686. 8.

EJ. *medicinale chirurgicale en philosophische Werken* 2. T. Amsterd. 1694. 4. & Germanice Lipf. 1705. 4. *

EJ. *van de natuur der fermentatien en desselfs effecten in't menschelyke ligham.* 1. deel, *van de nieuwwe beginselen tot de genees en heelkonst.* Prodiat Amsterd. 1681. 4. *Physiologia nonnullis practicis interspersa, ut capite de ebrietate, alio de fluore albo.* 2, *Tafelpraatje de cibo, digestionem, & variis physici argumenti.* 3, *agter middags prantje, de putredine, gangræna, febre, contra scholas.* Clysteres nullius usus esse, nisi ad quosdam extremi intestini morbos, ut dysenteriam, duras feces, colicam, non ut causam morbi iis auxiliis tollas. 4, *Nota in Sanctorii medicinam staticam.* 5, In T. II, *chirurgia, cujus capita plufcula medici sunt argumenti, cum calidis, acribus, alcalinis medicamentis.* Inflammatio; curatur adtenuatis humoribus per calida omnia, aromatica, camphoram, intus opio. Erysipelas. Angina; PLATERI remedia recenset & refutat, quod non eorum loco camphoram, theriacam, & aromaticum cataplasma cum salibus volatilibus & gummi ammoniaco adhibuerat. Simili modo HILDANI curationes adgreditur, & male omnia egisse it ostensum, quod CARTESII placita non secutus sit, de lue venerea, quam non inunctione, sed præcipitato albo, cum gummi ammoniaco trito, curare suscipit.

Medicina pharmaceutica oft de oogb berykende geneeskouste met anmerkingen op verscheyde misbruyken die sowel in de medicine als chymie zyn voorvallende Brussels 1681. fol TR.

NEHEMIAS GREW, vir egregius. Ej. est *Museum Regalis Societatis, or a catalogue of natural and artificial rarities belonging to the R. Society, and preserved at Greshams college Lond 1681. f. **. Huc pertinent morborum vestigia & causæ. Dentes ex ovariis mulierum excisi tum crines. Ossa per ancylosin connexa, & pumicosa. Ossis fragmentum & sphaera plumbea per lotium egesta, tum calculus enormi mole. Calculi ex animalibus, & pilæ crinitæ. Lacrymæ lapideæ cervi, & os de corde ejus animalis.

. . . GRIFFITH *a la mode phlebotomy no good fashion Lond. 1681. 8. Osb.*

DCCCLXII. GERMANI ALIQUI.

WOLFGANG HELMHARD v. HOCHBERG, nobilis Austriaci, *Adeliches Land und Feldleben Nurnberg. 1681. fol. 3 vol. 1716. 3 vol. **. Stylum calamumque præstitit FINK, qui vulgo ERASMUS FRANCISCI audit. Amplissimo ambitu domum rusticam describit, cum omnibus partibus, aut naturæ donis, quæ quovis modo ad villam nobilem pertinent. In Lib. II, de pestilentia, & inde necessariis adversus ejus pericula cautelis. De sex rebus non naturalibus; de victus ratione, de longævitate. Liber III. ad rem cibariam, sed potissimum dispensatorium domesticum; formulæ aquarum stillatitiarum, balsamorum, aliorum remediorum ad varia mala demum; Deinde de morbis a capite ad calcem, deque eorum curatione, absorbentia & alia ejusmodi auxilia, qualia eo ævo in Germania fere sola obtinebant. L. IV. Vinum, omphacium, vina medicata, artificia ad vinum præservandum, restituendum. L. V. Hortus etiam medicus, s. plantarum ad medicinam usitatarum census. L. VII. de vario potu, cerevisia, cerealibus. L. VIII. morbi equorum, & eorum cura, fuscæ. L. IX. Reliquorum animalium cura. L. XI. Aquæ minerales, thermæ, varia animalia unde sumta medicamenta; cancri, eorum lapides; etiam de refocillandis, qui sub aqua merfi fuerunt.

T. III, qui priorum est supplementum, a MARTINO ENDTER adjectum, L. 2, denuo de cura necessaria pestilentium temporum, de conservanda valetudine, avertendis & curandis morbis. L. 3, condita varia, deinde medicamenta interna, externa. L. 4, vini artificia, & vina medicata, viresque medicæ vini. L. 5 & 6, plantæ utiles, medicatæ, edules, fructus horæi. L. 7, de cerevisiis. L. 8, de equis, eorum morbis & remediis. L. 9, sic de ovibus & armentis. Demum coquinaria.

J. CHRISTOPH HAHNEN *Gottesband u. Geißel oder wahrhafte Beschreibung der meisten denkwürdigen Pestfeuchen und giftigen Krankheiten Leipz. 1681. 12. Tr.*

DAVID KELLNER *Anweisung sich vor der Pest zu præserviren Meinigen 1681. 8. BOECL.*

J. CAR. HABERSAC *relation welcher gestalten die wienerische Neustadt mit der Pest angesteckt werden* Wien 1681. 8.

Ober und Nieder Schlesien Infectionsordnung Frankfurt 1681. 4. HANS.

HILARII LIBERTI *regimen in den Steinbeschwerden* Arnstadt 1681. 8.

J. CHRISTOPH GÖTTE *Bericht von dem himmlischen Theriak oder theriaca caelestis gegeben durch N. C. V.* 1681. 12.

PHILIP MAY *grundlicher Bericht ob aus der Physiognomie des Menschenge müch, Gesundheit und Krankheiten können abgenommen werden neben einem consilio von Pestzeiten* Dresd. 1681. 8. GUNZ.

J. CONRAD AITINGER *vollständiges Jagd und Waldbüchlein* Cassel 1681. 4. De canibus & avibus.

Der Stadt Eysenach apotheker Taxbueh 1681. 4.

Nescio quid significet titulus MS. præcipitation des ostindischen Mercuri samt einer composition Saturni aus Ostindien, in die Europäischen Länder mit Bewilligung Philandri Philothei durch J. KAYSER v. BUDA übersetzt 1681. 12. TR.

DCCCLXIII. DISPUTATIONES.

MOS. SEIBSTIUS *de arthritide* Leid. 1681. 4. *.

A. v. WAART *de spina ventosa* ib. 1681. 4. *.

C. UDEMANS *de chlorosi* ib. 1681. 4. *.

EJ. *de motus impotentia* ☽ *in specie de paralyfi* ib. 1681.

CASPAR DRAPER *de pleuritide* ib. 1681. 4. *.

HENRIC. SAVAGE *de arthritide* ib. 1681. 4. *.

MARTIN MOEUCH *de peste* Utrecht 1681. 4.

J. PANCOVIUS *de lochiorum suppressione* Utrecht 1681. 4. *.

HENR. STARKE *de fluxu hepatico* Regiomont 1681. 4. *.

MARTIN RUND *de lue jam temporis multas civitates atque regiones depopulante scil. peste* Erf. 1681. 8.

CASP. CRAMER *de vertigine* ib. 1681. 4. PL.

JUST. HENRIC MANGOLD *de delirio* ib. 1681. 4. *.

EJ. *de cachexia* Rinteln. 1698. 4. HE. MENZ.

- EJ. *de adfectus variolosi natura & cura* Rintelm 1699. 4. HE.
- EJ. *theses medico practica* ib. 1709. 4. TR.
- EJ. *de tincturis alcalicis* ib. 1710. 4. TR.
- EJ. *de variolis & morbillis* ib. 1717. 4. TR.
- EJ. *de peripneumonia* ib. 1724. 4. HE.
- EJ. *de vero natura & artis principio* ib. 1730. 4. HE.
- EJ. *observationes medico practica* 1721. 4. *.
- JOACH. FELLERI *progr. ad exequias* MICH. HENRICI HORN Lips. 4. B. BUN.
- WILHELM ZESCH *de termino vite homini divinitus prefixo* Jen. 1681. 4. *.
- J. FRISCHMUTH *de anthrace, carbunculo & albauna* ib. 1681. 4.
- JOH. CYPRIANUS *de presagiis mortis* Lips. 1781. 4.
- ANDR. HOCHMUTH *an fuga tempore pestis sit licita* Witteb. 1681. 4.
- J. THILE *de sale tartari volatili coagulato* Witteb. 1681. 4. PL.
- EJ. *acidularum artificialium materia minera martis solaris* ib. 1682. 4. PL.
- EJ. *de actu purgatorio* ib. 1683. 4. RIV.
- EJ. *de tussi* ib. 1685. 4. HE.
- EJ. *de purpura epidemica scorbutica* ib. 1685. 4. *. *historia morbi, & malorum ex usu fecalis corrupti natorum.*
- EJ. *theologia medica de usu & abusu potus calidi cum herba thea* ib. 1687. 4. HE.
- J. GEORG LAUB *de agro phthifico* Aitdorf 1681. 4. *ex pilosellæ folliculo, ejusque succo rubro arcanum ad eum morbum medicamentum, ad fine vermiculo kermes.*
- PETR. NEITHARD *de tributo lunari feminarum intercepto in certo quodam casu* ib. 1681. 4. HE.
- AMBROS. HEIGEL *de opio* ib. 1681. 4. *.
- Progr. in funere* H. CONRINGII Helmstätt 1681. 4.
- JOH. FRIED. ORTLOB *de fonticulis* Francf. Viadr. 1681. 4. *.
- EJ. *de salivatione* Lips. 1681. præside M. FRIES.
- EJ. *de rachitide* ib. 1687. 4.

EJ. *αντιπεραξίς partium œconomia animalibus legibus minus conformis* Lips. 1693. 4. HE.

EJ. *de dentione puerorum difficili* ib. 1694. 4. HE.

EJ. *de ictero* ib. 1695. 4. HE.

EJ. *de hydræ in hypochondriis nidulante origine, indole, antidoto* 1696. 4. PL.

EJ. *de pleuritide* ib. 1696. 4. RIV. HÆN.

EJ. *de rheumatismo* ib. 1696. 4. PL.

EJ. *scrutinium recidivarum* ib. 1696. 4. RIV.

EJ. *de vescicatoriis* ib. 1696. 4. HE.

In historia partium & œconomia hominis ib. 1697. 4. *. aliqua passim pathologica intercedunt.

EJ. *de pleuritide & peripneumonia* ib. 1699. 4. PL.

EJ. *de tono & atonia* ib. 1700. 4. VAT.

Programma CYPRIANI in ejus funere Lips. 1700. fol. B. BUN.

DOMINICI BEDDEVOLÉ *de epilepsia* Basel 1681. 4. PL.

ANDR. DARNEDDENI *de ileo* Basel 1681. 4. PL.

J. RUD. SALMON *de claudendis adibus peste infectorum* Argent. 1681. 4. *.

J. DAVID REIN *περι της γοναικογονιας* ib. 1681. 4. MENZ. si huc facit.

J. BRAUN *de gutta rosacea* ib. 1681. 4. *.

J. BALTH. FEYERABEND *de affectione celiaca* ib. 1681. 4. *.

J. CASP. EISENSCHMID *περι κοισαδων de scrofulis* ib. 1681. 4. *.

J. GUMMERT *de peste* ib. 1681. 4. PL.

PHILIP. TOURBIER & J. du MESNIL *E. sanguineis sensus acutiores* Paris. 1681.

ÆGIDII le BEL & GUY. EMMEREZ *E. ab animi pathematis sanitas deterior* ib. 1681.

CAR. MARTEAU & MICH. de HODENQ *Non E. carnosius minus ingeniosi* ib. 1681.

ANT. MORAND & J. BOUDIN *Non E. qui humidioribus vescuntur diutius vivunt* ib. 1681.

ALB. MICH. DENYAU & MICH. de HODENQ *Non E. sana nutrix menstruis obnoxia* ib. 1681.

CL. de FRADES & PONT. MAURIN E. mulieri gravida conducit ambulatio
Parif 1681.

J. CL. de LARBRE & GUY. ER. EMMERZ E. diuretica hydropis præcipua remedia
ib. 1681.

PETR. LEGIER & J. du MESNIL E. hypochondriaci mollius purgandi ib. 1681.

FRANC. SORAND & J. POISSON E. calculus a caseo ib. 1681.

NIC. RAINSSANT & ROD. OREN E. sterilitati aquæ nitroferrata potus? ib.
1681.

§. DCCCLXIV. DIARIA.

In *Journal des Savans* 1681. aliqua de re medicamentoria indigenarum
Virginæ relata a JOHANNÉ LADERER, qui decennio in ea regione vixerat.

Traité historique & medico physique touchant les enfants nouveaux nés. De
alimento tenellorum. Lex a parlamento fancita. Non videri aqua frumenti posse
eos infantes ali, lacte vaccino utique mammæ ope artificialis hic depictæ. Redit in
Zod. med Gall. 1681.

Duo canes nati corde extra pectus pendulo, sterno fisso.

In *Zod. med. Gall.* ann. 1681. ANONYMUS de sale sulfuris adversus morbos
pulmonum comendatio.

ANONYMUS in puelli sexenis post graves anxietates & leipothymias demum
extincti cadavere, lien & hepar marcida atque exsiccata; pulmones partim ab-
scedentes partim lapideæ duritiei; in cordis basi abscessus.

GAUTIER Medicus Niortensis *Num ab animi pathematis immineat probe vale-
tudini detrimentum.*

CRETER Medicus Gratianopolitanus calculus totam vesicam felleam occupans
post diarrhoeam quatuordecim annorum.

CLERICUS Medicus Compendiensis puella per quinque tamen dies vitalis
absque cerebro inventa.

FERRANT medicus Lovaniensis de suppressione urinæ absque cathetere suble-
vanda, cathetere in vesica relicto.

Medicamenta aliqua.

PICHART de mola vesiculari.

ROBERDEAU de surditate curata oleo lini in aures infuso.

D. DEPASSIS diabetes cum febre & siti intensa, non lethalis.

EJ. morbus niger periodicus demum funestus.

EJ. Phthisis usu lactis muliebris curata.

CARRON chirurgus. Hydrops uterinus enormis, qui fluori albo successerat
& una natæ in utero pilæ.

ID. a. 1682. Femina melancholica quadraginta dierum jejunium molita pe-
riit. Pulmo purulentus; vesicula fellea amplissima, ventriculi nulla mentio.

§. DCCCLXV.

§. DCCCLXV. F. SLARE.

FRIDERICUS SLARE.

Chemicus, vir insignis, & propriis nixus inventis.

De calculis egit in BIRCHII diario a. 1681. & in omni calculo docuit alcalinam naturam esse.

EJ. *experiments and observations upon oriental and other stones, which prove them to be of no use in physik. GASGOIGNI powder examined, censured and found imperfect. A vindication of sugars against the censure of Willis and common prejudices* Lond. 1715. 8. *. Egregius liber. Inutilitatem lapidis Bezoar detexit qui in capræ ventriculo generatur. Experimentis factis minimum quid dare acidi liquoris & florum siccorum. Non fervere neque solvi ab acore; a spiritu nitri solo solvi, sapore destitui, nullum habere elementum activum. Ægris exhibitum nihil in morbo mutasse, etiam ad viginti grana sumtum. Æque inutiles uniones esse & corallia, paulo plus in lapidibus cancerorum virium esse. Pulverem, qui a *Gascoigne* nomen habet, imbellem esse. Porro lapidem porcinum amarum quidem esse, minus tamen gratum esse amarorem, quam absinthii: pilis fieri absque fibris, ut ex ventriculo potius fecerni videatur, qui & alias pilos contineat. Ægagropilam perinde fieri pilis conglobatis; pilos vero cum periculo deglutiri.

Inde *Sacharum* non acidum esse neque a calce noxii quid recipere. Negat etiam asperum esse, aut caustici quid habere. Dulcia in universum salubria esse; gingivas putrefactas eadem sanare. Dentibus non nocere; fructuum horæorum maturitatem accelerare. Igne subjectum dare liquorem grate acidum, quem absque noxa in ore contineas; nullum in capite mortuo salem esse. Fermentatum fundere grate dulcem spiritum, fere qualem panis dat. Externo usu, ut plumbum, utile esse. Melli merito præferri. Exempla hominum, qui magna pondera sacchari devoraverunt & ad longævitatem pervenerunt.

In *Phil. Transf.* n. 157. specimen dat sui de calculo humano operis, quod nunquam perfecit. Neque a calore calculum cogi, neque ex muco consistere, qui plurimus sit in hominum urina in quibus nunquam ullum symptoma calculi apparuit. Sed neque ad modum offæ *Helmontianæ* cogi, cum animalia, quæ a vino constanter abstinent, a calculo non immunia sint (murium exemplo). Calculos humanos leves esse, non multo aqua ponderosiores, & solo nitri spiritu solvi. Ex fluida parte corporis & feri adfni consistere, quæ heterogeneis particulis fetâ sit. Igne subjectos alcalinos volatiles liquores edere. Calculi exemplum qui de destructo rene supersit ejusque fere figuram retineat. Calculus ramosus enormis magnitudinis.

N. 182. Experimenta facta calculis *Laverianis* Bernæ accersitis. Ab omni
Sff 2 acore

acore solvebantur, contra quam calculus vesicæ. Iguè subjecto parcissimum dabant alcali volatile. Nullum ferri signum.

N. 193. de viro ruminante quindecim minutis postquam cibum deglutierat, potum etiam citius in os revocabat, grato cum sapore, cætera sanus.

N. 229. Fasti emortuales anni 1695.

N. 351. experimenta de aquis pyrmontanis; etiam germanice recusa 1718. §. alias dicenda.

§. DCCCLXVI. JOH. MARIA LANCISIUS.

Archiatr pontificius, qui plurimum apud CLEMENTEM XI. gratia valuerit, vir eruditus & philanthropus, adjuvare merentes, lites componere amans. In aula, & alia inter negotia non potuit utique opera sua perficere, & in hypotheses, sales & fervores SYLVIANOS paulo pronior fuit.

EJ. sunt *lucubrationes de virgine quadam Calliensi, mirabili vexata symptomate* Rom. 1682.

EJ. *de ratione philosophandi in arte medica in Galer. di Minerva* T. IV. & Venez. 1700.

EJ. *de mortibus subitaneis* L. II. Rom. 1707. 4. *. 1708. 4. quæ tertia est editio Livorno 1707. 4. Venet 1708. 4. Cum nuperrimis annis apoplexia plures subito mortales Romæ abriperet, in causam hujus mortalitatis inquisivit. Reperit in victus mala ratione, intemperantia, tum in cordis & magnorum & curvorum vasorum vitiis, ut per exempla ostendit, ex percussione ad sternum; ex sanguine circa cerebrum effuso; ex corticis cerebri abscessu polypi adfini; ex hydatide cerebri; ex vasis cerebri sanguine farctis; ex feri effusi ubertate. Porro apoplexiæ fiunt ex adfectibus cordis; ex interno aneurysmate. Exempla cordis mole aucti. Inde cadaverum incisiones. Sarcomata in arteriarum magnarum valvulis, cum quibus persistentem pulsus constantiam admireris. Cor & potissimum vena cava & auricula mole auctæ. Cor itidem mole auctum sed sinistra potissimum cavea & aorta; cor ipsum de sede sua delapsum. Aortæ arteriæ aneurysma, & vena cava intra pericardium rupta. Historiæ morborum feliciter cedentium. Remotiorem causam neque infrequentem hujus infortunii in intemperantia quærit. Præfagia futuri morbi. Neminem subito interire, quin prius causarius fuerit. Modi quibus imminens periculum avertatur, potissimum etiam venæ sectione. Ingens undecim librarum de naribus hæmorrhagia impendentem apoplexiam avertit. Signa mortis perfectæ. Vox emissio sanguine subito reddita.

EJ. *de nativis & adventitiis aeris Romani qualitatibus* Rom. 1711. 4. *. Aerem romanum sibi relictum salubrem esse, neque inconstantia sua nocere, vitiari vero a paludibus pomptinis, de quibus prætervectus auster noxios vapores in urbem ad-

advehat. Ea occasione fuse disputat de sylva urbi & his ipsis paludibus interjecta, quam domini concidere volebant. Noster obtinuit, ut Pontifex maximus juberet conservari.

Aquæ Romanæ potabiles & medicatæ. Experimento facto noster pauxillum salis continere reperit, subamari, sublixivii. Romanorum bonum esse habitum & vividum ingenium, & frequentem longævitatē. Morbos esse vel a palutribus effluviis vel a frigore aeris subito & vehemēti. Timorem somni in aere Romano capiendi partim prudentem partim anilem esse, & victum intemperantem plus nocere. Tiberis inundationes malignæ. Epidemia rheumatica 1709. cum acutis febribus conjuncta post rigidam hyemem: medicorum hic consilia. Morbus malignitatem contraxit, ut venæ sectio funesta fieret. Edicta pontificia ad repurgandam urbem, & aquas stagnantes removendas. Hujus epidemiæ descriptio seorsim Genuæ 1713. 12. excusa est.

EJ. *raggiamento intorno all' epidemia de cavalli Napoli 1712. recusa cum l. de lue bovilla Rom. 1715. 4. **. Hæc epidemia bubulæ successit. Duo erant morbi; alter febris acuta cum torminibus & visceris alicujus inflammatione, valde exitialis, alter morbus frequentior sed minus perniciosus, anginæ de genere est, cum tumore gutturis. Consilia ad utrumque morbum. In posteriori, ut ego intelligo morbo mesocolon inflammatum; sic lingua, & fauces, & aspera arteria inflammata. In alio equo, ad morbum ut puto priorem, ileon & ventriculus cum mesocolo inflammatus, in aspera arteria nihil mali.

EJ. *diff. historica de bovilla peste ex Campaniæ finibus a. 1713. Latio importata deque præfidiis ad avertendam aeris labem & annonæ caritatem a Pontifice maximo adhibitis Rom. 1715. 4. **. Morbus idem, quem Dalmaticus bos in Italiam attulit. Cautiones. Suadebat noster boves suspectos continuo occidere; quod utinam consilium prævaluisset. Immensæ jacturæ per tot annos in Europa factum esset compendium. Verum mitiora consilia prævaluerunt, & interclusa tantum commercia; carnibus interdictum; cadavera sepulta. Interierunt ex genere bubulo in statu ecclesiastico 26252. In P. III. demum de ipso malo. Veterum monumenta. *Malis* erat veteribus. Morbi symptomata. Duriuscula massa pabuli in omaso. Sphacelus pulmonum, intestinorum; quibus noster signis non multum tribuebat. Malum non esse a bupreste, sed neque a vermibus sinuum mucosorum. A solo contagio morbus nascebatur, aque particulis subtilibus ad fermenti modum in suam naturam humores animalis convertentibus.

EJ. epistola al P. ANTON. BORROMEO *intorno all' epidemia de buoi Napoli 1712. 8.* Inde latina versio hic recusa. Linguam ulcerosam fuisse, accessisse anorexiā, mæstitiam, inertiam, febrem cum calore & frigore, tremores, anhelitum difficilem, tubercula de cute efflorescentia; pulmonem in plerisque hydatides, aut vomicas occupasse. Abstinendum a venæ sectione, purgantibus. Specificum remedium non dari. Ad oris ulcera acida & aromatica absque noxa adhibita fuisse

& decocta cum alumine & aceto. Satis autem adparet, a nullo horum remediorum ipsum LANCISIUM multum sperasse.

EJ. *diss. de reecta studiorum medicorum ratione instituenda* Rom. 1715. 4.*. Aven. 1716. 8. quæ editio altera dicitur. Studia medico opportuna & necessaria: nempe fere quidquid sciri potest. Matheseos abusus & alchemiæ. Veteres diversos morbos eodem nomine tradidisse. Eximios fuisse medicos, qui in chirurgicis excelluerint.

EJ. *de noxiis paludum effluviis eorumque remediis* Rom. L. II. 1716. 4. 2 vol. 1717. De melioris notæ operibus. Paludum noxæ. Siccatis paludibus agro Pisana salubritas reddita. Et tamen Romæ & Bononiæ vicinias a febre epidemico immunes fuisse (ob acoem, quo utuntur, plurimum). Insectorum in corrumpenda paludum aqua potestas. Lini macerationem pestilentem esse. Effluvia inorganica & organica alia atque animalcula. Effluvia paludum ab austro & a nebulis deteriora reddi. Infecta de paludibus ascendente cum cibis & cum aere respirato in corpus humanum recipi & nocere. Juxta paludes dormientes magis quam vigilantes lædi. GUILIELMUM RIVAM interiisse ex febre pestilenti a. 1676. cum sub arbore in agro romano somniculosus confedisset. Febres paludosas certe a principio de tertianarum esse tribu. Remedia. Siccare paludes; id ut fiat, LANCISIUS obtinuit, ut fovea infectis plena & stagnante aqua intra ipsam urbem sita terra adgesta repleretur. Siccandæ paludis ratio: aquarum averfio. Ignis in aere corrigendo potestas, Sylvarum utilitas, quæ pestilenti Austro opponuntur. Dissertatio de Sylva *cisternæ & serminetæ*, quam dominus excindere volebat. Noster se opposuit, ne liberior austris a paludibus pomptinis ad urbem aditus aperiretur. Moderationem certe & aliquas cautelas, obtinuit. PROSPERI LAMBERTINI, qui postea BENEDICTUS fuit XIV. de eadem quæstione consilium: Interlucationem admittit. Pontifex fere in sententiam LANCISII edixit.

Quinque epidemia perniciosarum & castrensiu febrium, quæ diversas pontificia ditiois urbes pene vastaverunt, una excusæ sunt. I. Epidemica febris Romana in nonnullis urbis regionibus a. 1695. ex cœnosis fossarum & cloacarum aquis orta. Ex fœtore sepulchrorum vespillonum morbus. LANCISII consilium: immissa aqua pura putris illa diluenda; accensis ignibus effluvia dissipanda. Neutrum factum. Morbus malignus venæ sectionem non tolerabat: tertianæ erant in continuas degeneres cum vomitu etiam vermium, sudore effuso, mentis inde commotione, pulsu parvo, inæquali, toto malignitatis satellitio. In demortuis vermes, gangrænosa maculæ, abdominis viscera corrupta; quando vero malum in continuitatem transierat, cerebrum adfectum & sanguineum serum in sulcos effusum. Saluti fuerunt vesicatoria, cortex peruvianus, in febre non continua, & eadem præsidia, & in principio tamarindi & scarifata cucurbitulæ, & adversus vermes non quidem mercurius dulcis funestas facturus dysenterias, sed anthelmintica. Parotides sæpe funestæ, etiam per suppurationem paucissimi evadebant. Dysenteria nonnunquam salutaris.

Secunda epidemia: febris castrensis per aliquot annos in urbe veteri grassans. Stagna ad cannabis macerationem effossa aerem corruerant, cisternæque neglectæ. Regnarunt febres partim intermittentes, partim continuæ, pestilenciales, alterne re-

crudescentes, in foporosos adfectus abeuntes. Vomitus utilis erat & acidi nitrolique sales; diaphoretica nocebant.

Tertia Balneoregii grassata est a. 1707. Causa ad lacunas stagnantium aquarum refertur. Febres erant verminosæ non facile cuiquam in domo parcituræ, in quam irreperant. Maligni generis erant post septanam erumpentibus maculis accedente dolore capitis etiam comate, nono, undecimo aut decimo quarto die plerumque funestæ. Levabantur pauci papulis uberioribus, sudoribus, larga narium hæmorrhagia. LANCISIUS valetudinarium instrui curavit, vomitum, vesicatoria, corticem peruvianum suavit. De eo morbo JOS. MARIE FLASCI relatio. In cerebro sanguis congestus visus. In cerebro macula glandulosa visa. Demum obtinuit noster, ut hyeme lacunæ exhaurirentur, & futuræ civium saluti prospiceretur.

Quarta Pisarenfis a. 1708. epidemia a fluvii adluvionibus & immunditie publica atque stagnantibus aquis. Olim parum sanum aerem duces Urbinenses correxerant. De morbo ad LANCISIUM retulit HORATIUS BARTHOLOMÆUS TRAVERSARIUS. Intermittebant aliquæ, remittebant aliæ febres, aliæ erant continuæ, omnibus anxietas, vomitus fellei, pulsus humilis, lipothymia, pene aponia; in progressu mali convulsiones, petechiæ lividæ, parotides. Non tamen valde ferales fuerunt; inferior pars urbis sola morbum sensit. LANCISIUS, si sopor adesset, venam jugularem suadebat incidere. Parotides & diarrhœæ periculo plenæ erant, tum sudores colliquativi. Aqua in canalem restituta epidemia deferbuit, cortex peruvianus saluti fuit.

Quinta epidemia Ferentini & in vicinia grassata est a. 1709. Lacunæ perniciosæ erant in vicinia, & fordes lini maceratio augebat. Fontes sulfurei in lacunam confluentes passim aquæ stagnationem efficiebant. De hac febre ANTONIUS COCCHI Romam ad LANCISIUM retulit. Malignæ erant, periodice recurredebant, tertianæ typum imitabantur. Facies icterica. Vomitus verminosus, cardialgia, syncope, lingua nigra, arida, vigiliæ, sopor, parotides in gangrænam degeneres, sæpissime lethales. LANCISIUS corticem chinæ chinæ commendavit oleo MATHIOLI irroratum, enemata acida, cardiaca, vesicantia. Mercurialia noxia. Pluviæ morbum fugaverunt, deinde cloacæ purgatæ, fordes in fluvium evacuatæ; lini & cannabis maceratio proscripita.

In Epistola *de Pliniana villa ruderibus* Rom. 1714. f. *. de causis agit, ob quas Tiberis iter impeditum fuerit.

Collectionem operum LANCISII eo superstite Romæ prodiisse legi, annum non rescivi. Successit editio *operum, quæ hæcenus prodierunt omnium*, quæ collegit PETRUS ASSALTUS Genev. 1718. 4. *. Continentur præter priora hoc volumine octo dissertationes aliæ, quorum quinta, practici argumenti est *de triplici intestinorum polypto* quæ a. 1710. prodierat cum opere VALISNERI *de vermium generatione in corpore humano*. Feminam tusculanam ejecto verme lato febre fuisse levatam. Noster non vermem fuisse opinatur, cum nihil haberet organici, sed succum omnino concretum.

Multo plura opera præterea post mortem secuta sunt. Primum *de motu*

cordis & *aneurysmatibus* Rom. 1728. fol. *. Splendide sed multo auctius Rom. 1745. 4. *. excusum etiam est Leid. 1743. 4. Neapoli 1738. 4. In priori editione de aneurysmatibus brevius agebatur, plenius in altera. Neque facile plenius de morbo parum perspecto opus exstabit. Primum veri aneurysmatis discrimen & spurii, quod est ecchymosis ex vulnerata vel rupta arteria. Inde de aneurysmate vero, ut ex contusione oriatur. Hujus mali exempla. Ab ictu in dorsum accepto aneurysma, quod pro apostemate habitum incisum continuo ægrum exstinxit. Aliud ab ictu lapidis, Aorta dilatata & ab ea dirupta mors. Iterum aliud exemplum aneurysmatis in fede dextra arcus aortæ foramine pertusi. Aneurysma hereditarium. Aliud post levem contusionem in aorta thoracica natum rupto folliculo funestum. Ab humorum vitio deducit aneurysma carotidis. Aliud in aorta a suppressa scabie costis exelisis cœptum, & subito ut solent, funestum. Aliud in aorta abdominali in homine venereis malis obnoxio, iterum ruptum. In simili ægro aneurysma renalis arteriæ. Item subclaviæ in alio pene simili homine aneurysma. Argenti vivi usum posse ad aneurysmata producenda conferre. Nunc aneurysma spurium, quo quidem priorum pleraque referri poterunt. In cœliaca arteria hypochondrium frequenter aneurysmata alere. Ut a compressione diuturna arteriæ polyposa natura subnascatur; ut aneurysma spurium a vi cunei simili impacti sanguinis, ut a convulsione, ut putat, arteriæ. Exempla ejusmodi spurii aneurysmatis sanati in arteria cœliaca inque aorta inferiori. De causa dilatati cordis & exempla super diaphragma prolapsi; totum in hydrope degenerans. Iterum eo mole aucto gangræna a pedibus adlumbos ascendens. Aliud exemplum cordis mole aucti in hypochondriaco. Cordis dilatatio ab impulsu sanguinis, ab animi affectibus, a violento motu, a sanguine acri. Iterum alia cum costis erosio & parte aortæ in ossæam duritiem versa. Ab aortæ magna dilatatione hydrops. Cum cordis aneurysmate arterias fere angustiores conjungi. Cui polyposus sanguis dilatatas arterias replevit.

EJ. *epistola de mola in ovario reperta* & *mola vesiculari apud VALISNERIUM* oper. Vol. II.

Metallothecam MERCATI edidit idem 1718. fol.

In editione Veneta 1739. fol. *. eadem quæ in editione Veneta redeunt cum vita viri. Præfatus est EUSEBIUS SGUARIUS.

Romæ. a. 1745. 4. *. prodiit collectio in qua II. *de motu cordis* & *aneurysmatibus* & *epistole de gangliis* & *de vena azyga*. Eodem anno Romæ 4. prodiit *Dissertationum variarum sylloge*. In hac editione reperiuntur alia. *Forma* & *methodus describendi morbi historiam*. Ex E. N. C. Cent. III. append.

Due epistolæ ad PHIL. DE TURRE in *Giorn. de litter.* T. XXXIII. *Lettera sopra il difetto d'occhi d'una faniulla* ib. Adnotationes in historiam morbi Cardinalis COLUMNÆ.

Anno 1745. 4. 2. Vol. prodierunt M. MALPIGHII & J. MAXIM. MALPIGHII consiliorum medicorum & differtationum nonnullarum editio novissima cum 59. manuscriptis ineditis LANCISII ex nosocomio S. SPIRITUS in Saxia repetitis.

Consilia etiam italice Rom. 1761. T. I.

Posthuma eundem reliquisse Giornale dell' ultima infermità d'INNOCENZO XI.

Prolusum ad HIPPOCRATIS prognostica.

Prolusum de medicina HIPPOCRATICA.

De febribus.

De urinis.

Consiliorum volumina italice scripta X. latine III.

Vitam dedit FABRONIUS & in *Giorn. de Letter.* PETRUS ASSALTUS recusam in E. N. C. Cent. X. *Append.*

Bibliotheca Lancisiana s. historia dedicationis bibliothecæ quam A. 1714. nosodochio S. SPIRITUS dedicaverat, authore CHRISTOPHORO CARSUGHI, qui orationem de recto usu bibliothecæ addidit. Rom. 1718. 4.

S. DCCCLXVIII. GOD. BIDLOO. J. MUYS.

Professor Leidensis, anatomicus & chirurgus.

Ej. *varia positiones anatomico-medice* Leid. 1682. 4.

Ej. *oratio in funere PAULI HERMANN.* ib. 1795. 4.

Ej. *Brief over de dieren, die man in't lever der Schaapen vind.* Delft 1692. 4. s. *de vermibus in hepate ovillo detectis* Leid. 1698. 4. *Descriptio & icon ad microscopium parata.* Animalculum os habet, oculos, quod mireris, cum in hepate vivens nihil viderit unquam, cor, intestina. Vivit in bile tamquam in suo elemento.

Ej. *Verhaal der Ziekte van K. WILHELM* Leid. 1702. 8. germanice *Bericht von der letzten Krankheit und Tode WILHELM III. König von Gr. Britt.* Leipz. 1703. 8.

Ej. *exercitationum anatomico-chirurgicarum decades dua* Leid. 1708. 8. *Secunda* est de hydatidibus. In abdomine feminæ hydatis in qua quadraginta aquæ libræ. Tumor aquosus ab aure ad scapulam protensus, ex quo inciso hydatides profilierunt quo sinus integre conferbuit. Hydatides per anum excretæ. Placenta hydatidibus composita. *Exerc. III. de phlyctæna. Quinta* de amuletis & curatione morborum mystica & fraudulenta; de viribus imaginationis. Amuleta tamen admittit quæ somnum inferant.

Tom. III.

Ttt

II

In Decade II. n. VII. a vulnere nasi perpetuus aquæ de naribus fluxus cum convulsionibus. Spina bifida liquorem plorans, sphacelata, funesta. Vertebrae colli dehiscentes. De amaurosi.

EJ. *Opera omnia anatomico-chirurgica* Leid. 1715. 4. continent priora; nempe *exercitationes & disp. de vermibus ovillis*; deinde *disp. CHRISTIANI A STEENVELT de ulcere verminoso*. Ulcus de quo multa cariosa officula prodierunt & in quo vermes abundarent perexigui muscæ partus carnivoræ.

Vertit COKBURNE *de morbis navigatorum* Lond. 1701. 8.

JOH. MUYS *praxis medico chirurgica rationalis cum decadibus quatuor observationum* Leid. 1682. 8. melius forte 1684. 12. demum *duodecim decades* Amsterd. 1695. 4. & in versione gallica *Nouvelles observations de chirurgie suivant l'opinion des modernes*, germanice etiam versa. Medica varia intercedunt Theoria in qua acidum dominatur, omnium febrium causa, quas adeo omnes alcali expugnat. Casus hemiplegiæ sanatæ. Sphacelus a febricula in fene. Felis a fumo sulfuris ex templo exstinguitur. Tendo crepitans. Umbilicus hydropicus ruptus funesto eventu. Epilepsiæ exemplum singularis in puero. Spasmus musculorum temporalium, cum febris paroxysmo conjunctus. Femina, quæ mammas exsugendo victuum quærebat, lue venerea infecta, plurimas Arnhemii mulieres infecit. Hydrops ovarii. Lumbrici ex fistula abdominis. Spina bifida tertio mense ferilis. Singultus pervicax. Hepatis abscessus sanatus.

EJ. *Podalirius redivivus* Lond. 1686. 12. chirurgici argumenti.

DANIELIS *Physica hippocratica recentiorum commentis illustrata* Francof. 1682. 12.

§. DCCCLXVIII. VARIÆ.

JULII MALVICINI Veneti SANCTORII discipuli & adfinis *utiles collectiones medico physica ad medicine inscios prolata* Venet. 1682. 4. Loci excerpti scriptorum ad varios ex arte medica titulos. Item ad morbos, ad materiam medicam. Multa ex GALENO. Aliqua tamen habet propria. Vir sanguinem vomebat ob vulnera ventriculi & deorsum egerebat, sanguine misso, cibo levi subadstringente & extus spiritu vini cum thure & myrrha sanatus. Feles rabie correptas vidit. Fonticulo in sutura coronali epilepsia sublata. Narcoticis in phrenitide non utendum, ne malum in lethargum confirmetur. Diarrhoea antiqua sanata diureticis. Ulcus cesophagi adstringentibus sanatum.

GUILIELMUS MUSGRAVE per experimenta etiam anatomica celebris viri *de arthritide anomala s. interna*. Exon. 1707. 8.

EJ. *de arthritide symptomatice* Genev 1736. 4. Tr.

Sola prior diss. coram est; dignum omnino opus. Ex arthritidis repulsa
aut

aut non rite per artus expurgata materia oriundos morbos persequitur, cujusque exemplum dat & curationem. Ea auxilia fere in univcrsum sunt emeticum deinde purgans medicamentum, tum calida, aromatica, theriaca, vina fortiora, chalybs & una ad articulos quo morbum vult decumbere, acria emplastra & ipsæ cantharides. Eventus bonos malosque per exempla demonstrat. Anomaliam, nempe internam ad sedem compulsum arthritidem senibus potissimum infestam esse. Post vomitum laudanum exhibet. Ita primum arthritidem ad primas vias conversam expugnat. Repulsa fuerat, in exemplis, a balneo frigido, ab ira, ab aere frigido. In colica arthritica post vomitum motum alvum ducit. Colicæ vero davonicæ non meminit, etsi mediis in Davoniis medicinam fecit. Diarrhœa dolorem quidem aufert & minus malos habet eventus, calida tamen dat, adstringentia & hypnotica, ita in vomitu aut alvo movenda hic cautior est. Dysenteria arthritica perinde poscit morbi ad exteriora revocationem. Sed etiam intestina ab arthritide abscessibus iisque grandibus tentari vidit, nempe circa anum subortis abscessibus, quos aperire sit necesse. Intestinum ab arthritide adfectum per aloetica in gangrænam versum est. Porro melancholia arthritica, quæ poscit seorsum purgantia & deorsum. Syncope revocato ad exteriora malo superatur. Calculum cum arthritide alternis se excepisse vidit. Asthma hic frequens. In plethoricis venam fecat, primas vias affectas purgantibus evacuat. Funestum fuit hic opium. Asthma cum hydropo ex arthritide. Sic catarrhus, tussis, peripneumonia; hæc venæsectionem, clysterem, purgationem alvi desiderat. Phtisis arthritica in principio pariter sanguinis missionem poscit & purgantia. Angina arthritica sanata revocato artuum dolore. Cephalalgia & vertigo; illa sæpe intolerabilis, hæc apoplexiam minans: in utrovis casu sanguinem mittit, alvum ducit, etiam repetito, sic morbus in articulos revocatur. Vertigo arthritica cum severiori victu funesta fuit. Apoplexia arthritica; sequi etiam opii abusum. Sanguinis largior hic missio, & purgatio, & acria emplastra, & masticatoria, sinapismi. Ab opio somnus 36. horarum tum delirium. Paralysis arthritica funesta cum cynico spasmu. A colica biliosa (nonne Devonienfi) arthritidis deinde paralysis, aponia, convulsiones, ophthalmia, odontalgia, erysipelas &c.

Ej. *Diff. de Dea salute, in qua illius symbola, templa, statua, nummi, inscriptiones exhibentur, illustrantur* Oxon. 1716. 4. B. BUN.

Ej. *de arthritide symptomatica, in collectione genevensi* 1736. 4.

Similis priori, pariter bonus labor. Anomaliam dicit arthritidem, quæ de partibus extremis ad interiora repressa fuit: eam arthritidem omne fere genus morborum excitare ostendit per exempla, quibus curationem subjungit & eventum. Malum apud Devonios frequens esse (plumbi culpam nullam facit). In univcrsum salus in retractione arthritidis ad partes externas corporis per venæsectionem purgantia, calida, cephalica, emplastra acria. Ventriculorum & intestina frequentissime adfigere, senes etiam magis eos præsertim, qui post liberam

ram vivendi rationem nunc sobrietatem sequuntur. Hoc in malo continuo per os & alvum purgat; vomitum movet thea viridi, carduo benedicto, oxymelle scillitico, addito vitriolo albo. Post emeticum theriacam dat cum vino lusitanico: altero die alvum ducit, nauseam compefcit laudano. Zingiber utile, huc etiam chalybs, carminativa. Emplastrum stomacho impostum cardiacum. Ad prophylaxin aquæ ferratæ. Exempla. Acria emplastra pedibus imposta iterato malum a ventriculo abstraxerunt, etiam post unam pluresve recidivas. Si in intestina morbus decumbit, auxilia fere eadem sunt. Podagra, cui paralyfis successit, aqua bathoniensi sanata. Diarrhœa arthritica, quæ nempe ut reliqua mala repercussæ supervenit arthritidi est ubi salutaris fuerit, alias acribus emplastris ad intestina se revocari passa est, aliquando ægrum occidit. Dyfenteria arthritica. Bonum sæpe decoctum album & gelatina amyli, sed etiam in abscessum abiit inque mortem. Exempla & lethalis & sanati; circa anum se offerre solet & citissime maturari cum insigni fætoe. Melancholia arthritica, pertinax ista & diuturna. Felix eventus a sternutatorio medicamento moschum recipiente. Syncope, in ista vero cardiaca calida optima, malumque revulso ad exteriora dolore sublato, Calculus; hic balsamum peruvianum laudat. Vertigo, calculus, arthritis alternatim se excipientes. Asthma humidum diutius toleratur, siccum citius nocet; in eo spiritum cornu cervi dat & alia volatilia. In ejusmodi asthma funestum opium. Asthma arthriticum cum variis malis, etiam cum maculis quasi variolosis. Asthmatis ab arthritide per frigus repercussa tinctura sulfuris. Tussis, senioribus potius molesta; etiam catarrhi arthritici & hæmoptœ. Peripneumonia venæsectionem postulat. Longo ex malo si pulmo debilis fuerit, fetacea, hydragoga. Tabes in adolescentibus infrequentius fert calida, malum extorsum pelentia, per exempla. Angina arthritica etiam cum febre vehemente. Sanguinem detrahit, alvum ducit; inde abscessus in faucibus, maxillis. Angina per redeuntem paroxysmum sublata. Cephalalgia, vertigo, eam etiam apoplexia sequitur; venam hic secat, alvum ducit, ita in artus revocat: huc etiam phœnigmi: funesta hic victus ratio nimis tenuis. Apoplexia, ad quam venæsectio, etiam purgatio, phœnigmi, epispastica, raphanus rufficanus. Ab opio somnus profundus, acribus discussus. Paralyfis, hemiplegia sanata epispasticis. Solere arthritidem in paralyfim degenerare, forte saturninam. Aponia. Morfus canis, utique non rabidi, paralyfis inde & stupiditas sublata erumpente paroxysmo arthritico. Convulsiones, ophtalmia, achores, hi frequentes etiam a parentibus arthriticis hereditario jure nati, epiphora, odontalgia.

IDEM in *Phil. Transf.* n. 240. experimentum fecit oclusa in cane aspera arteria. Perinde pectus agitavit, sternum antrorsum pepulit. In pulmone sanguis collectus tum in dextris caveis cordis & venis cavis, sinistra auricula pene inanis & ventriculus.

Id. *ib.* aquam calidam in pectus canis injecit magna copia, supra tres libras. Multum videri minui & injecta aqua evanuit.

n. 242. Paralyſis periodica & aſtonia. Videri veram eſſe hyſtericam.

n. 258. In angina bronchotomen commendat, male nuper neglectam pro-
dente felici eventu, teſtimonio

PROSPER MANDOSIUS nobilis Romanus Eques D. STEPHANI Bibliotheca
Romana ſ. romanorum ſcriptorum Centuriæ. Vol. I. Rom. 1682. 4. Vol. II.
1692. 4. B. Bun. Alium ad finem ſcriptus liber, medicos tamen etiam hacten-
us attingit.

EJ. Θεραπευτικὸν in quo maximorum Pontificum archiatros ſpectandos exhibet.
Rom. 1696. 4. *. Ab ipſo NICOLAO I. & anno 858. incipit, cujus archiater
URSUS fuerat, deinde cuique Pontifici ſuos ſubjicit, quibus uſus ſit, medicos
ad INNOCENTIUM uſque XII. Vitam habet medicorum, ſæpe epitaphia. Ope-
rum certe nonnullorum titulos & annos minime certe inutili aut ingrato labore.

M. M. M. felix puerpera ſive obſervationes medicæ circa regimen puerperarum
& infantum recens natorum ad DRELINCOURTIUM Lond. 1682. 12. 1684. 12.
GUNZ.

DEMOPHILI vita curatio ex pythagoreis ejuſdemque ſententiæ pythago-
rica cum verſione & ſcholiis L. HOLSTEIN Stokh. 1682. 8. gr. lat. Quid
ſit ignoro.

MATTHIE DOMINGO i RAMOIN Profeſſor Valentinus.

EJ. Queſtiuncula in qua examinatur pulvis de Quarango vulgo Caſcarilla in
curatione tertianæ & quartanæ Valencia 1682. 4.

EJ. Breve deſenſione de una receta ſacada a luz por la juſtitia i jurados de
la villa de Viveras de ſe medico ordinario D. JOSEPH LOPEZ ibid. 1684. 4.

EJ. diſſ. de variolis & morbillis cum quaſtione, appendice de peſte ib. 1685.
C. de V.

MELCHIOR BRAGA tirocinii pharmaceutici examen in tres libros diſtinctum Pa-
normia 1682. 12. MONGIT.

VINCENTIUS GARCIA SALAS unica queſtiuncula in qua examinatur pulvis de
Quarango vulgo Caſcarilla in curatione tertianæ & quartanæ Valentia 1684. 4.

ANTONII RUATI epiſtolium interrogatorium in medicam epiſtolam DREPANI
1682. 4. MONGIT.

FELIX JULIAN RODRIGUEZ praxis medica in gratiani tironum ſcripta in tres
lib. digeſta, totius humani corporis affectus percurrens Valencia 1677. 8.

JOH. LANII Academia Pariſienſis illuſtrata Paris 1682. 2. Vol. CARR.

GEORGIJ ROGERS Oratio anniverſaria HARVEIANA Lond. 1682. 4.

MICH. FRID. LOCHNER medicus Norimbergenfis vir doctus.

EJ. *diff. de nymphomania.* Hist. medica Altdorf. 1684. 4.

EJ. *memoria J. MICHAELIS FEHR* 1690. 4.

EJ. *Mungos animalculum & radix* Nurnberg 1715. 4 *. Efficacia medica animalis, tum lapidem de Goa, quem radix mungos ingreditur.

EJ. *Diff. de novis & exoticis Thea & Caffea succedaneis, Chenopodio ambrosioide, herba de Palos de Paraguay aliisque.*

In E. N. C. Dec. II. ann. V. obs. 97. ossa strepentia.

Obs. 220. Incubus molestissimus in mortem terminatus.

Ann. IX. obs. 219. cum spiritibus chemicis acidis femina obesitatem superare vellet, in funestum hydropem incidit.

Cent. VI. obs. 96. de febre urticata *Nesselsucht*, ejusque mali antiquitatibus Originem videri VEGETII.

Cent. VIII. obs. 1. Phtirialis cordis morbus veteribus dictus. Addit suam de corde a vermibus rubicundis intra sinistrum ventriculum nidulantibus eroso (nisi forte fuerunt vermes a muscis depositi)

Obs. 3. Puellæ, cum non possent veneræ prurigini resistere & obsequi dignarentur, se in puteum præcipites dederunt. Ova mire fuisse distincta in ovariis.

Obs. 159. de vermibus cum lotio prodeuntibus.

In LL. inter botanica citatis passim etiam de vermibus medicatis testimonia intercedunt. In L. *de pareira brava* refert de vermiculis millepedum similibus, minoribus tamen, qui cum urina cum titillatione expulsi fuerunt.

GUSTAV. PHILIPP. MORE *Trauerrede bey seiner Beerdigung* Nürnberg 1720. 4.

§. DCCCLXIX. VARIL.

JOHANNES (solebat scribere JANUS) ABRAHAMUS A GEHEMA eques, Polonus, Starostæ filius, medicus cartesianus accerrimus, BONTEKOI amicus, osor missionis sanguinis, purgationis, clysterum.

EJ. *chirurgischer Observationen* Decas I. & II. Hamburg 1682. 12. 1686. 12. germanice Francf. 1698. 12.

EJ. *diatribe de febribus, in qua complures auctor recentiorum detegit errores.* Haag. 1683. 8.

EJ. *de morbo vulgo dicto plica polonica* Hamburg 1683. 12. Haag 1683. 8. belgice Dordrecht 1683. 8. vertente D. HOOGSTR. Contagiosum esse. In inguine etiam visum & in animalibus.

EJ. *eroberte Gicht durch die chinesischen Waffen der Moxa* Hamburg 1682. 12. 1683. 12. BUSSCHOP. II. puto libellos.

EJ. *Wettstreit des chinesischen Thees mit dem warmen Wasser* Berlin 1686. B. THOM.

EJ. *wohlversehener Feldmedicus begreifend die Misbräuche, so in Anstellung der Feldmedicorum und Feldscheerer und Einrichtung der Feldkisten vorgegangen, samt einem Project wie solches alles remediert werden kan* Hamburg 1684. 12. Basil. 1691.

EJ. *Decas observationum medicarum* Brem. 1686. 12. *. Cassel 1688. 12. Non inficetus utique libellus. Ventriculi exulceratio sanata usu cucumerum. Corpus glandulosum per anum excretum. BONTEKOE singultum magna inspiratione, sternutationem digito frictis gingivis tollebat. Hydrops desperatus moxa sanatus, alii hydropes curati; & dysenteria opio; phtisica inspiratis odoribus sanata; vermes expulsi tinctura opii. Vana, aliqua omitto.

EJ. *de arcanis antipodagricis oder Geheimn. wider das Podagra* 1686. 4.

EJ. *edler Theetrank oder Hilfsmittel zum gesunden und langen leben* Bremen 1686. 8.

EJ. *wohl eingerichtete Feldapotheke* ib. 1688. 12.

EJ. *Officierer Feldapotheke* ib. 1688. 8.

EJ. *Dietetica rationalis auf festen principiis wohlgegründete Lebensordnung* Brem. 1688. 12. cum notis J. ANDR. SCHLEGEL Lipf. 1696. 12. 1712. 12. belgice Haag 1690. 8. *. Panem fecalinum inter omnes saluberrimum esse: tum sequi triticeum. De aqua vitæ. Nihil thea præstantius. Reliquæ res non naturales.

EJ. *grausame medicinische Mordmittel aderslassen, purgiren, schrepfen, chlystieren, juleppen und Herzstärkungen* Brem. 1688. 8. LEHM. 1689. 8. Lipf. 1714. 12. belgice Haag 1690. 8. Nullam plethoram dari; cacochymiam non tolli venæfectione; sanguinem, qui vitiosus sit, balsamis male exhauriri.

EJ. *Thee curirt aber verursacht nicht die Wassersucht* Berlin 1688. 8. *Send schreiben an DANKELMANN.*

EJ. *gefährliche und gestrafte Obflust* Stettin 1689. 12.

EJ. *beste Zeitvertrieb* Brem. 1689. 8. TR.

EJ. *sorgfältige und gewissenhafte Säugamme* Brem. 1689. 8.

- EJ. *reformirter Apotheker* Brem. 1688. 12. 1689. 12. Lips. 1714. 12.
- EJ. *wie die Apothek zu reformiren, und nach rationali medendi methode einzurichten.* belgice Haag 1690. 8. *. Quo tempore quæque classis herbarum, florum &c. colligatur. Spiritus plantarum, olea, balsama. Medicamenta simplicia inutilia, quæ præstet rejicere, ut mandibulas lucii, excrementa canina, tum cautiones variæ. Pistilla ne sint metallica. Pulveres in ligneis cystulis conserventur.
- EJ. *vertheidigter reformirter Apotheker wider NINORIG. SCHAD GEHEMIUM* Freistatt 1690. 8.
- EJ. *abgenöthigte Antwort, oder der erste Stein aus GEHEMA Schleuder geworfen wider M. F. GEUDER* Francf. 1689. 8.
- EJ. *dietetica nova ad sanitatem & vitam* Stettin 1690. 12.
- EJ. *qualificirter Leibmedicus* ib. 1690. 12.
- EJ. *der kranke Soldat, das er hinführo besser conservirt und curirt werden möge, samt Information für die Feldscheerer* ib. 1699. 8.
- EJ. *Apologie oder Vertheidigung wider seine Lasterer, insonderheit NINORIGUM SCHAD GEHEMIUM* Francf. 1691. 8.
- EJ. *Dreyßig Aphorismi oder Gesundheitsregeln als ein sicherer Wegweiser zu einer beständigen Gesundheit und langem Leben, zum andern mal mit Vorrede und Anmerkungen zum Druk* verfertigt von J. A. SCHLEGEL ib. 1696. 8.
- EJ. *ob es rathsam sey in hizigen Fiebern spirituose volatische Medicamenten zu gebrauchen, und ob dadurch die Hitze bey den Patienten könne vermehrt werden* Ulm 1705. 4. TR.
- EJ. *zwey und zwanzig jährige Fiebercur ohne aderlassen, purgiren* Berlin 1712. 4.
- EJ. *richtiger und sicherer Wegweiser zur beständigen Gesundheit und einem langem Leben* Glückstatt 1736. 4.
- CORNELIUS STALPAART VAN DER WIEL medicus hagiensis.
- EJ. *hondert zeldzaame Aanmerkingen soo in de genees als heel en snykonst* Amsterdam 1682. 8. *.
- EJ. *twee hondert zeldzaame Aanmerkingen* s'Gravenhaag 1686. 8. Latine *Centuria prior* Leid. 1687. 8. 1727. 8. *. gallice Paris 1758. 12. 12. vol. vertente PLANQUE. *Centuriæ posterioris pars prior* ib. eod. ann. *Centum enim & quinquaginta non plures observationes prodierunt.*
- Bonæ notæ liber. Ad quamque suam adnotationem aliorum scriptorum parallela exempla congeffit. Ecce specimina. Ex pavore disjunctæ futuræ. Calculus

lus glandulæ pinealis. Post gravem capitis ictum multum aquæ de aure manantis. Convulsio alterius lateris superata castoreo. Sanguis de palpebris. Clysteres nutritii. A frigido potu perpetua raucitas. Lapilli per tussim rejecti. Sanati qui foetidissimum pus rejecerant. Pus pleuriticum & de pectoris abscessu, per alvum emissum & cum lotio. Polypus cordis valvulis venosis validus. A fungis comestis tres juvenes post vomitus perpetuos extincti. A colocynthide dysenteria, convulsio. Qui incuria pharmacopolæ opii grana triginta sumserat, ei vomitu moto alvoque ducta salus reddita. Sed alio in exemplo ab opii pilula mors. Mortes ab Oenanthe fucco viroso. Servatus mucilaginosus infans, qui aquam fortem biberat. Hepatis abscessus; per eum expulsus calculus. Pus hepaticum sponte per pulmones rejectum. Lien medio in pure natans. Ischuria 16. dierum sanata, cum post vomitus urinosos calculus prodiisset. Mola carnea cellulosa a mensibus amissa.

In *Centuria posteriori*. Ulcus eroderat ventriculum, diaphragma, hepar, pus per alvum egestum. In femina cachectica alvus pertinaciter constipata, demum deglutitio impedita, nullo tamen obstaculo, sola ergo, ut videtur, paralyti. Hydrops 95. ℞. aquæ in cellulosa tela circumjecta peritonæo. Fetus ventralis. Hernia aquosa medullæ spinalis. Pili & osseum fragmentum in ovario, in rene calculi, Lac in urina. Secundarum intra 20. diem variolarum exemplum. Cutis sensu & calore destituta & squamosa. Ulcus cordis ipsius.

Cum *Centuria I.* recusa est in latina editione *diff. inauguralis de unicornu* aucta phyci magis argumenti.

DIONYSIUS VAN DER STERRE medicus Anglus.

EJ. *Verhandeling der genees en heilkondige practyk der medicynne steunende op 'onderoinding van verschiedne Aanmerkinge* Amst. 1687. 8. *. germanice 1710. 8. TR. Pauciores adnotationes morborum internorum sunt. Scopus viri fuisse videtur, ut vincat, se prudenter & feliciter morbos sanasse, non ita alios medicos, suoque arcano mira præstitisse. Hic exempla. Vermes de auribus post magnos dolores, & per os egesti & per aures. Gula obstructa liberata instillato spiritu de cornu cervi. A viridi æris sumto motus vomitus & abscessus pleuriticus per secretionem repurgatus. Male iracundiam bili tribui. Mors ex duritate cartilaginea œsophagum impediente. Puris in ulceribus noxia acrimonia. Feminæ clauditas sublata. Purgantibus & spiritu cornu cervi paralysis sanata. In lumbis abscessus, cujus pus etiam per pulmones rejectum fuit, sanatus.

PIETER BERNAGIE *Brief aan C. BONTEKOE* Amsterd. 1682. 8. & cum iste respondisset

Antword op de Brief van C. BONTEKOE ib. 1682. 8.

Contra doctrinam CORNELII de febribus, de Thea &c.

Amsterdammer Apothek ib. 1682. 12. HANSEN.

Tom. III.

U u u

§. DCCCLXX.

§. DCCCLXX. GALLI.

JOH. DEVAUX polygraphus, chirurgus parifinus, vir neque ingenio destitutus neque eloquentia.

EJ. *le médecin de soi-même ou l'art de se conserver la santé par instinct* Leid. 1682. 12. sec. edit. Leid. 1689. 12. *. à la Haye 1699. 12. Pl. 1709 12. & Paris 1692. 12. cum aliis libellis; germanice Frankenhäusen 1721. 8. italice vertente FR. N. CHIARI Venet. 1743.

Malam causam ingeniose orat. Hominem instinctu ferri ad ea sumenda, quæ cuique malo convenient. Simples morbos esse, auxilia simplicia. Duas esse causas morborum abundantiam humorum & corruptionem. Illam venæsectione curari & abstinentia. Hujus causam esse in fæcibus, quæ in colo retentæ putridis vaporibus sanguinem inficiant. Curari sæpe, & certo præveniri clysteribus & blandis medicamentis alvum laxantibus. Denique quemque mortalem optime percipere, quæ sibi desint, optime mederi. Satyrica multa in medicos. Ut rustici & alii homines indoctiores curaverint ægrotos, in quibus medici frustra laborassent.

EJ. *Art de faire les rapports en chirurgie*, par M. D. Prévot de la Comp. Paris 1727. 12. maj. *. & 1743. 12. maj. *.

Prior editio utique ad chirurgos magis eorumque de vulneribus relationes spectat. Antiquitates Collegii chirurgorum a STEPHANO PASQUER pro spuritis habitas vindicare conatur. Caput de lue venerea ad practicam medicinam pertinet: signa autem indagat, per quæ ea lue adfecti deteguntur. Sic lepra, pestis, variolæ, morbilli, tinea, scrophulæ, venena. Ventriculus a veneno inflammatus & erosus. In alio cadavere ostensum malum veneni culpam esse: hypercatharseos vestigia, morbus demoniacus, quem tamen ad medicos remittit. Porro signa virginitatis, graviditatis, abortus, partus prægressi, sterilitatis, impotentia. Contra congressum. Submersorum, strangulorum ex inscriptione funis, spuma oris, linguæ nigridine signa. Testimonia morbi excusantis, debilioris judicii. Jejunii noxæ. Demum edicta aliqua regia. Edictum a. 1692. quo medici & chirurgi in oppidis & civitatibus regis constituuntur, qui soli legaliter referant.

Nova editio a. 1743. multum aucta est a S. F. MORANDO etiam ex I. GENDRYI. Casus novi additi & nuperiores. De scorbuti signis. Qui impotentia reus factus erat, sanus repertus, & femina deflorata, rejecta ideo accusatio. Leges pro exemptionibus & relationibus solos nominat medicos eam legem MORANDUS mallet evadere. Lepre horrendum exemplum: ob ulcerum malignorum numerum pes alter amputatus & oculus destructus. Ut nutrix infantem, hic aliam nutricem infecerit; causa mali detecta, cum secunda nutrix solis in mammis mali signa haberet.

EJ. est *lettre à M. sur le huitieme extrait du journal des Savans* 1726. Contra ANDRIUM.

Idem multos libros gallice vertit G. HARRIS *malad. des enfans* 1730. 12. COCKBURNÉ de *gonorrhœa* Paris 1730. 12.

JACOBUM VERCELLONUM, ANT. DEIDIER de *lue venerea*, FREIND *Emmenologiam* Paris 1730. 12.

GLADBACHIUM *nouv. pratique de la medecine* 1704. 12. ALLENIUM, BOERHAVIUM de *viribus medicamentorum* Paris 1730. 12.

IDEM CAR. MUSITANI *Traité de la maladie venerienne* vertit & edidit Trivulti 1711. 12. Paris. 1733. 2 vol. adjectique proprias adnotationes, quas laudat P. ASTRUCIUS.

JOH. BERNIER in *Histoire de Blois* Paris 1682. 4. multa ad historiam medicinæ. Olim pene omnes principum medicos fuisse clericos. LUDOVICUS BURGENSIS FRANCISCI I. medicus prudente responso CAROLO V. dato regis sui libertatis auctor fuit. Morbi endemii; morbus gangrænosus a fecale corniculato ortus.

EJ. *Essais de médecine où il est traité de la médecine & des médecins* Paris 1689. 4. & *supplement au l. des essais de médecine avec des corrections & deux lettres* Paris 1691. & nova editio cum titulo: *Histoire chronologique de la médecine & des médecins* 1695. 4. *. 1714. 4. Ordinem ne requiras. In P. I. operis series est medicorum antiquorum & chronologica græcorum, latinorum, arabum, sed ordine temporum corruptissimo. Ita DIOSCORIDEM botanicum PHACATA facit & CLEOPATRÆ medicum. Catalogus medicorum, quorum GALENUS mentionem facit, admittis non bene maxime spuris GALENI libris. Artem cæterum defendit contra satyras jocantium & contra DE VAUX in l. *médecin de soi-même*. P. II. De medicorum officiis & vitiis multa cum satyra. In agytas Gallix in Talbotum etiam potissimum. Pro medicorum sæpe a chirurgis dignitate imminuta. P. III. Inde de vario potu, de medicamentis purgantibus, castia, fenna, manna, de sicera s. potu pomario vino; de cerevisia; de vino, vini spiritu, medicamentis cardiacis. Pro corticis peruviani salubritate. Denique cosmetica & de fucis. Potuissimè utique utiliter hunc librum in meo opere consuluisse, si tunc quidem ad manus fuisset.

Idem auctor est ANTIBAILLETI. MARCHAND.

EJ. *lettre touchant quelques matieres historiques de la médecine & des médecins* Paris 4. FALC.

Tr. de la transpiration des humeurs, qui sont les causes des maladies, ou la methode de guerir les maladies sans le triste secours de la frequente saignée Paris 1682. 12. *.

Auctor LOUIS CUZAC medicaster. Omnium fere morborum curationem refert ad medicamenta alvum ducentia, frictionem cum spiritu vini factam, & paucas venæsectiones. Pro suo fermento numerosas ex toto morborum catalogo curationes tanquam testes producit. Male fere utique etiam in hydrope venam secari.

EJ. *reflexions sur la theorie & la pratique d'HIPPOCRATE & de GALIEN, avec la methode de guerir les malades par les voyes de la transpiration & de l'evacuation* Paris 1693. 12. 2e. edition. BUR.

DESSE *de la veritable connoissance des fievres continues.* Paris 1682. 12. 1691. 12.

MICHEL DE ST. MARTIN *moyens faciles & approuvés, dont M. DE LORME premier medecin de trois Rois s'est servi pour vivre près de cent ans.* Caen 1682. 12. BUR.

Traité des fievres, où l'auteur decouvre l'erreur des medecins anciens & modernes tant en leur theorie que dans leur pratique Utrecht 1782. 8. BUR.

JEAN LA FONTAINE *poeme sur le quinquina* Paris 1682. Scriptum, cum ipse eo remedio febre liberatus fuisset.

ISAAC BULLART *Academie des Sciences & des beaux arts, contenant les vies & les eloges historiques des hommes illustres* Paris 1682. fol. 2. vol.

LAMY *dissert. sur l'antimoine* Paris 1682. 12. 1687. 12. FALC. HERISS. *Moyens faciles pour vivre près de cent ans* Caen 1682. 12.

L'Ecole parfaite des officiers de bouche Paris 1682. 12.

FRANÇOIS TOLET *Traité de la lithotomie* Paris 1682. 12. Caput de ischuria & alia medica continet.

§. DCCCLXXI. HISPANI ET ITALI.

LOUIS ALDARETE Y SOTO *la verdad acrisolada con letras divinas y humanos, Padres i doctores de la Iglesia, respondiendole al auto del Porthomedicato, que prohibe la medicina universal, i el papel del D. JUAN GUERRERO que intitula sol de la medicina* Valenciæ 1682. 4. C. de V.

LUIS AMIGO Y BELTRAN *apologia en defensa de la medicina substantial y universal del agua de la vida en que se hace examen de los papeles que en orden a ella se han publicado por D. LUIS ALDIRETE y el D. JUAN GUERRERO* 1682. 4. C. de V.

PETRUS DE GODOY *Ej. est discurso jocosso scritto sobre la nueva invencion del agua*

agua de la vida Valencia 1682. 4. Ad eum discursum Madrit eodem anno *riñpuesta* prodiit.

GEORGIO CALAFATTI Catanensis medicus Panormitanus. *Trattato sopra la peste Venet.* 1682. 4.

Catalogo d'un congresso medico ove son descritti i nomi degli autori e la materia de loro trattati Rom. 1682. a. 10. Mart. 1681. ad 8. Jun. 1682. CINELLI.

§. DCCCLXXII. ANGLI.

GUIL. PETTY Machinarum variarum inventor, politici calculi amans & patriæ gloriæ exornandæ computatis civibus & æditibus, varia in eum sensum scripta edidit.

Essay concerning the multiplication of mankind and the growth of the city of London Lond. 1682. 8. 1686. 8. *. Magnæ fuisse urbis regiæ incrementa ab anno 1665; mortes enim fuisse non plures 7000, partus 10000 in annum. Ut mortales numerum suum auxerint rapide olim inde sensim lentius. Cives facit 672000.

Observations on the Dublin bills of mortality of 1681 London 1683. 12. & *further considerations upon the Dublin bills of mortality* Lond. 1686. 12. *. quæ dicitur esse secunda editio. Hæc etiam princeps civitas Hiberniæ incrementa cepit. Cives esse 68000. Partus se habuisse ad mortes ut 5 ad 8. Anni salubres, infalubres. Morbi, qui cives abriperunt.

EJ. *Essay on political arithmetiks concerning the people, housings, hospitals of London and Paris* Lond. 1687. 12. *. Ex numero morientium Londinum plures cives habere. In nosodochio Hoteldieu quotannis mori fere 5631; ex 20491 & ex 28635 ad 8387 adeoque unum in quatuor & fere $\frac{1}{2}$. In optimo nosodochiorum Parisinorum charitate perire tamen ex 3118 ægris 412 sive $\frac{1}{7}$. At Londini in omnium pessimo vix $\frac{1}{8}$. Plurimam adeo mortalitatem Nosodochii Hoteldieu malæ curationi tribui deberi. Pestem fere quartam partem civium in Anglia occidisse.

EJ. *observations on the cities of London and Rome* Lond. 1687. 12. *.

EJ. *five essays in political arithmetiks* ib. 1687. 12. 1751. 8. Numerus civium Parisinorum, Londinensium, Romanorum, Rothomagi, aliarum insignium civitatum, demum univrsarum provinciarum fœderatarum Belgii. Hic numerum morientium in nosodochiis Parisinis facit $\frac{4}{11}$ & vix vigesimam Londini. Incolas Londinenses omnes facit 696000.

EJ. *several essays on political arithmetiks* 1699. posthumum opus. Sed video meliorem titulum: *Discourse concerning the constantly advance of lands, people, buildings,*

buildings, husbandry, manufactures, commerce Lond. 1699. quo libro incrementa urbis porro ostendit.

SAMUEL HAWORTH *the true method of curing consumptions wherein the vulgar method is discoverd to be useles and pernicious; a new method by safe purging and effectual remedies; the original and immediate cause of this distemper explained; some remarkable observations on persons totally cured by the same method related. particulary the case of o Bryen* Lond. 1682. 12. BEUGHAM.

EJ. *description of the duettes bargain* London 1683. 8.

MANLOVE *letters to a sick friend* Lond. 1682. 8. Si huc facit.

THOMAS TRYON *treatise on cleanliness in meats and drinks.* Lond. 1682. 4.

EJ. *new art of brewing and preparing all sorts of liquor* Lond. 1691.

EJ. *a good house wife made a doctor teaching how to prevent and to cure most diseases incident to mankind by diet and kitschen physiks* Lond. 1682. 8.

EJ. *way to health long life and happiness* ib. 1694. 8.

EJ. *wisdoms doctrine or aphorismes and rules for preserving the health of the body and the peace of the mind* ib. 1696. 8.

WILLIAM RABISCHA *the whole body of cookery* ib. 1682. 8.

§. DCCCLXXIII. GERMANI.

HIRONYMI STLAPRITZ *kleine Reis- und Hausapothek, darinnen zu finden, viele herrliche neu elaborirte Essentien mit welchen in kleiner Dosi mit wenigen Tropfen viele gefährliche Krankheiten ganz sicher von männiglich selbst können curirt werden* — herrliche Curation und Präservation wider die Pestseuche Altona 1682. 8. MOELLER.

CHRISTOPH THIEMEN *Haus-Feld-Arzney-Koch und Wunderbuch* Nurnberg 1682.

In ANTONII NOVERINI *chirurgia curiosa* Rotenburg 1682. fol. aliqua huc faciunt.

BERNH. HERLIN *consilium sanitatis und Anhang vom Mißbrauch der wahren Physognomie* Coburg 1682. 8. TR.

G. HOLSTEIN *Bedenken von der Pest, hitzigen Fiebern und der Ruhr . . .* 1682. 4.

Neue Heilung der Fieber vermittelst der Kinkina oder Fieberrinde 1682. 12. GUNZ.

In Bayern wohlbewährte und approbirte Mittel für die jetzt grassirende Viehseuche 1682. 4.

TH. CHRIST. RUY *Anleitung wie man sich bey grassirenden Seuchen verhalten soll* Schmalkalden 1682. 4.

§. DCCCLXXIV. DISPUTATIONES.

GEORG MELCH. WIDEMANN *de phthisi* Leid. 1682. 4. *.

CAROLUS BELIUS *de hydropse ascite* ib. 1682. 4. *.

. . . . BENIER *de phrenitide* ib. 1682. 4. *.

F. BECMANN *de nephritide* ib. 1682. 4. *.

J. JOACHIM LA GRUE *de ascite* ib. 1682. 4. *.

EJ. *korte Reden over de nuttyheit en noodzaakelykheid der salivatie in't geneezen der gevaarlykste Venusziekten en van verscheide zwaare kwaalen; en twee geneesmiddelen, t'eerste tot zwaare pletteringenen wonden, insouderheit des Hoofsts, en t'andre tegens het podagra* Amsterdam 1711. 8. Contemnit non visum ASTRUC, qui putat agyrtæ esse.

ISAAC GABAY HENRIQUEZ *de asthma* ib. 1682. 4.

J. WILMERDINGH *de cardialgia* ib. 1682. 4. *.

J. ROTARIUS *de cephalalgia calida* Leid. 1682. 4. *.

JAC. V. DER MEULEN *de inflammatione* ib. 1682. 4. *.

JOSUA PAZMEZ *de medicamentorum sudoriferorum natura, operatione & usu* ib. 1682. 4. *.

FELTRUS DE VRIES *de peste* ib 1782. 4. *.

THOMAS AYLWIN *de nephritide* ib. 1682. 4. *.

CHRISTIAN BOHEMUS *de appetitu ciborum laeso* ib. 1682. 4. *.

J. DOUW *de apoplexia* ib. 1982. 4. *.

ZACHARIAS MOSER *de natura contagii ejusque affectibus* Urecht 1682. 4. *.

GEORG DIETER. SCHULZE *de dysenteria* ib. 1682. 4. *.

ABRAHAM GAUBER *de febribus continuis acutis* ib. 1682. 4. PL.

GEOR. QUINKARD *de sterilitate mulierum* ib. 1682. 4. *.

J. FRID. JANI *de martialium operandi modo* ib. 1682. 4. PL.

ROBERT S. CLAIR *de phthisi* ib. 1682. 4. *.

JUL. NIC. DIET. HEITMULLER præf. OL. BORRICHIO *de hæmorrhagia*
Hafn. 1682. 4. *.

J. ANDR. SCHMIDT Prof. helmstadiensis.

EJ. de ANAXAGORA *ejusque physiologia* Jen. 1688. 4.

EJ. *de curatione morborum per alvum secretam* ib. 1695. 4.

EJ. *pentas dissertationum* I. Theologia HIPPOCRATIS. II. *Sophismata philau-*
ria. III. *Regula diætetica.* IV. *Curatio morborum per oleum sanctum.* V. *Tem-*
pla DEMETRII argentea Jen.

EJ. *de menstruo fluxu ejusque suppressione* Helmst. 1722. 4.

Epist. ap. SCHELHAMERUM.

Programma in ejus funere ib. 1728. 4.

CASP. CRAMER *de inundatione microscopi* Erfurd 1682. 4. *.

JOACH. LUDW. KOERBER *de contagiis malignis* ib. 1682. 4. RIV.

JOACH. KOLB *de ægro syncope laborante* ib. 1682. 4. *.

J. HENR. GLASER *de chlorosi* ib. 1682. 4. RIV.

J. CASPAR WIDMEKKER *de inflammatione* ib. 1682. 4.

J. CHRIST. MENZEL *de venenis* Frankf. Viad. 1682. 4.

J. J. VOLHARDT *de suffocatione uterina* Gieß. 1682. 4. HUN.

J. BERNH. CRAMER *de ægro pleuritide laborante* Altdorf 1682. 4. PL.

J. LUDW. RHIEM *de ebore fossili* ib. 1682. 4.

Memoria posthuma HERMANNI CONRING ib. 1682. 4.

GEORG NIC. STOCK *de temperantia medicorum* ib. 1682. 4. BURKIT.

SAMUEL STEURLIN *de morbis ex crasi sanguinis alterata oriundis* ib. 1682.
4. BURK.

J. JAC. RITTER *de arthritide* Basel 1682. 4. PL.

J. CHRIST. ARTOPOEUS *de poculis abortivis* Argent. 1682. 4. BOEH.

ERN. GOTTFR. HEYSE *arenæ Apollinares monspelienses.* Monspel. 1682.

EJ. *de medico religioso* Gedan 1688. 4. PL.

PET. POURRET & PONT. MAURIN *Non E. venæsectio jugulat in apoplexia*
Paris 1682.

ANT. DE CAEN & FR. MAILLARD *E. tam varie morborum quam egrotorum sunt facies* Parif. 1682.

CAR. DE LAVAL & MICH. DE HODENCQ *E. omnes febres a flatibus* ib. 1682.

DENIS DODART & J. BOUDIN *E. cancro hydrargyrus* ib. 1682.

ABR. THEVART & J. DU MESNIL *Non E. recens nati nutricum mammis carere possunt* ib. 1682.

NIC. LIENARD & J. POISSON *Non E. cometa mortes & morbos portendunt* ib. 1682.

FRID. DOUTÉ & FR. MAILLARD *E. metu quam audacia medicus felicior* ib. 1682.

DIONYS PUYLON & J. MICH. GARBE *E. innuptæ ævi brevioris* ib. 1682.

§. DCCCLXXV. DIARIA.

SLARE apud BIRCH IV. p. 147. calculus renalis prægrandis ex muliere, nunquam, dum vixit, hujus mali conscia, atque alio morbo extincta.

CARTE p. 164. afelli vomitu & per alvum ejecti. Redit in HOOKII Philosoph. Exper.

De agno extra uterum relatio.

D. WALLER de tæniæ, ut putatur, capite uncis armato, quibus ad intestinum se firmat.

In *Journal des Savans* 1682. n. 10. de homine Anglo, qui clavos, nummos, cotes, plumbi fragmenta vomitu rejecerit.

N. 26. ex depravato appetitu, cum puella limaces, erucas, araneas clam devoraret, diræ convulsiones cum omnium sensuum plenaria abolitione subinde recurrentes.

In eodem n. 28. de morbo boum, cancro linguæ.

Quatuor primi menses *Zodiaci medico gallici* sunt *Abbé de la ROQUE*; reliqua BONNETUS complevit.

D. MARQUISIUS in *Zod. med. gall.* 1682.

Epilepsia per apoplexiam feralis; sanguis in cerebri ventriculos effusus.

CARON in puellæ post diuturnam & spontaneam ciborum abstinentiam extinctæ, hepar amplissimum; in vesicula summopere turgescente bilis citri colore; pulmo dexter totus purulentus; ventriculus magnitudine, quæ vix magnitudinem ventriculi recens nati infantis æquaret.

RIVALIER Medicus Nemaufensis fetus per particulas & per vulvam & per umbilici abcessum decedens, & anonymi similis casus decedentis per umbilicum fetus.

HAMEL quartana fanata calida pota indeque moto vomitu.

Cum facies variolosa althæa fuisset inuncta mors a pustulis retropressis.

JAQUES MASSARD medicus Gratianopolitanus de lue venerea.

In ejus mali curatione medicum inutilem esse; vires ab alimentis instaurari purgantia nocere.

EJ. *divers traités des panacées ou remèdes universels & sur les abus de la médecine ordinaire avec une traduction d'HIPPOCRATE sur l'ancienne médecine & des avis de v. HELMONT sur la composition des remèdes* 2. editio. Amsterd. 1686. 12. *. Chemista ex acerrimis invehitur in venæsectionem, clysteres & medicamenta purgantia; pro sudoriferis, pro panacea antimonii & auri tinctura. Omnia per fermenta explicat. HIPPOCRATEM de panacea dixisse. Contra refrigerantia, quæ transpirationem sufflaminant.

EJ. *Suites du traité des panacées contenant 7. dissertations 1. de la nature des fermens & de leur manière d'agir; 2. de la nature des maladies; 3. des fièvres; 4. de l'hydropisie; 5. de la pleurésie; 6. des playes; 7. des maladies vénériennes.* Habet etiam BURETTE editionem *Traité des panacées* Grenoble 1679—1680. 12. 2. tomes. Amsterdam 1687. 4. *. Curationes quas in variis morbis per sua arcana perpetravit, calidissima omnia. In pleuritico sanguis ibicis, & sola auri tinctura absque venæsectione cum gravi lapsu caput adflicta fuisset. ILL. virum hydropicum sanavit &c.

Anonymus, forte ipse BONNETUS febris intermittens erronea cum enormi & perpetuo sudore funesta.

Febris tertiana sponte oborto bilis vomitu sublata.

Tertiana febris, puto cortice, suppressa, inde funestus sopor.

Sol fervidus funesto eventu hominem tertiana correptum humique procumbentem feriens.

Rheumatismo cum peripneumonia conjuncto pleuritis successit, funesto eventu.

Ulceribus tibie clausis faucium ulcus funestum successit.

Quartanæ tertius paroxysmus feralis.

A variolis sphacelus funestus linguæ & genarum.

In alia puella inde claudicatio.

Et iterum in alia caries, exesa ligamenta, brachiorum ancylosis.

Acidis cum confectione de hyacintho febris maligna curata.

Felicissime

Felicissime dati corticis peruviani exemplum.

In febre petechiali salutaris hæmorrhagia.

Lumbrico exoluso febris & convulsionum quies.

In febre petechiali sanguis, de gingivis effluxit.

In febre maligna verminosa utiliter vinum datum.

Menſe Martio & Aprili adnotationes ex BOURDELOTI conferentiis excerptæ.

M. Junio incerti auctoris de *morbis pectoris tractatus*. Asthma variura, pleuritis; ab ea tussim abesse posse. Plerumque cum peripneumonia pleuritidem conjungi. Sanguinis de vena emissi incerta phænomena. In peripneumonia omnibus irritis emeticum. Empyema. Pectoris hydrops hydragogis tentandus, nam paracentesin fere infausse succedere. Laudanum convenire & cinchonam. Phtisis; lacte utendi ratio.

De acido & alcali.

Lites pharmacopœas inter & chirurgos Lugdunenses de finibus utriusque artis; s. de auxiliis, quæ in morbis cuique eorum præstare liceat.

Hoc anno prodiit primum volumen *Actorum eruditorum*, diarii nempe recensionum librorum novorum, quod MENKENII pater, filius & nepos ediderunt, & nunc a nepotibus editur. Præter librorum census interveniunt passim aliquæ adnotationes propriæ BOHNII, RIVINI, aliorum. Hoc anno ETMULLERUS crinonum dedit icones, microscopio auctas, informis animalis, ut vix pro animale haberes. Duo autem animalculorum genera sunt. Crinones longissime caudati & sirones quorum ex altero extremo arcuato cylindrus inter quatuor hamos prodit.

Quæ dissertationes passim in *Actis eruditorum* prodierunt, ex prodierunt Venet. 1740. ad 1746. 4. 4. vol. cum titulo: *Actorum eruditorum synopsis i. e. opuscula omnia actis eruditorum Lipsiensibus inserta, quæ ad universam mathesin, physicam, medicinam, anatomiam, chirurgiam & philologiam pertinent, &c.*

§. DCCCLXXVI

EPHEMERIDES MEDICOPHYSICÆ GERMAN. ACAD. NATUR. CURIOS.

Decas secunda a. 1682. primum in ordinem rediit, Tomusque I. rediit.

SYLVESTRIS SAMUEL ANHORN AB HARTWISS helvetus.

Obs. 39. puella tabida ex morbo convulsivo. Ejecti per emeticum lumbrici,

Xxx 2

brici deinde serpentes vivi In ventriculo emortuæ repertæ plumæ fila. Cerebri cortex quasi gelatina obductus. In glandula pituitaria officula.

EJ. Diss. inauguralis est de febre tertiana simplici præside FR. CHRISTIANO WINKLER Heidelberg. 1679. 4. SCHEUCHZ. quæ præsidis fuerit.

Ann. VI. obs. 34. vomitus ciborum & bilis; tabes; in sacco materies nigricans & abscessus varii; mesenterium consumptum, glandulæ induratæ, bilis iners, in ea calculi.

Dec. II. ann. X. obs. 19. plica Francofurti subnata, sponte delapsa, inde dysenteria, deinde enorme steatoma inæ cervicis incisum, sed cancrum felici tamen eventu.

Dec. III. ann. I. obs. 86. infanti vomendi conatus, icterus universi corporis facile sanatus educto meconio.

Obs. 87. a mœrore menses suppressi, icterus facile sanatus cichoraceis.

Obs. 88. menses per vulnuscula scapularum scarificando inflicta manantes.

Obs. 89. icterus, alvus clausa cum pertinaci vomitu, data mistura RIVERII & aqua menthæ vomitus coercitus; deinde alvo non sine magna molestia per pilulas cochias aperta, salutaris diarrhoea.

Obs. 90. vomitu per antimonialia medicamentum moto, sanguis ipse rejectus est, & vomitus nimius perstitit. Data iterum RIVERII mistura, sed rediit vomitus ipsius foetidissimi stercoris. Alvo iisdem cochis pilulis mota successit felix diarrhoea.

Ann. III. obs. 88. horrendæ convulsiones, catalepsis, longus morbus fuscus descriptus tandem lacteo victu sanatus. Subjunctæ plusculæ historiæ convulsionum.

Ann. IV. obs. 73. morbosus puer, sanguinem vomere consuetus, tandem in cadavere, post pus cum lotio redditum & eum facibus, hepar scirrhosum, ductus bilarii pure pleni. Ren alter solo quasi febo membrana velato fiebat. Ureteri simile pus caseosum in duobus sacculis adpensum.

Obs. 101. dysenteria epidemica minime maligna. Noster opio feliciter usus est cum catechu &c.

Ann. V. VI. app. constitutio epidemica S. Gallensis.

Ann. VII. VIII. obs. 133. frequens abortus venæsectione & variis frustra factis, tandem ultimo tamen lecto laneo pro plumeo substituto, cibo levissimo, quiete, clysteribus lacteis denique restituta.

J. PETRUS ALBRECHT practicus Hildesienfis.

Dec. II. ann. I. obs. 77. post ischuriam ejectus lumbricus.

Obs. 78. hydropicæ cutis in hypochondriis hians aquam dimisit.

Obs. 80. clystere subdito de ano excretæ hydatides.

Obs. 82. aqua limpida, dulcis, lochiorum loco effluens.

Obs. 83. renum abcessus, pus per urinam cum carunculis expurgatus.

EJ. *Fleksiiebercur* Hildesheim 1686. 4.

Ann. VI. obs. 10. post acerbissimam cephalalgiam phrenitis, lethargus, demum per nares pus cerebri simile expulsum funesto eventu.

Obs. 11. colon intestinum enormiter flatu distentum, hydropem simulans, sphacelatum, sic lien.

Obs. 12. in febre verminosa, exitiali, enormis numerus sternutationum.

Obs. 16. arthritis levata allio in lacte cocto.

Obs. 17. cor vehementissime palpans, facile tamen carminativo medicamento levatum, ut morbus in intestinum migrare videretur.

Obs. 18. melancholicus pro dæmoniaco habitus sapa antimionali sanatus.

Ann. VIII. obs. 165. quæ femina pro hydropica habita fuerat iridis & sambuci succo sumpto feliciter peperit. Plura exempla feminarum gravidarum, quæ validis drastrictis sumtis tamen fetus maturos pepererunt. Neque gravidas febre maligna laborantes semper abortiri, sic neque in dysenteria, neque a repetita etiam octies venæsectione.

Obs. 168. absona historia febris malignæ spiritus vini potu curata.

Ann. IX. obs. 78. cum in febre tertiana impatienter æger pedes in frigidam demersisset, in malignam febrem cum paralyfi incidit & ægre servari potuit.

Obs. 79. hæmorrhagia uteri pessario compressa.

Obs. 81. & sanata gutta serena per puerperium subnatum.

Obs. 82. diurnus oris amaror, anorexia, vomitus. Dato oleo amygdalarum prodierunt tria porro frustra fatidissimo muco obducta, malumque cessit.

Obs. 84. arenulæ in sudore.

Obs. 86. chylus per oculos manans & in puella & in femina.

Obs. 87. malo consilio lardum faciei variolosæ impositum; signa quidem morbi in cute nulla, sed febris ardentissima cum summa spirandi difficultate, ut vix morti eriperetur, formæ nimium studiosa.

Dec. III. ann. II. obs. 201. erucæ nigrae post magnos dolores a tartari emetici usu vomitu rejectæ, bono eventu.

Obs. 203. urinæ diurna difficultas, cum maxima ascaridum ubertate, a quibus excretis levamen, sed etiam tænia laborabat idem.

Obs. 204. fascini, ut putat, exempla.

Obs. 205. ab esu vetustarum radicum pastinacæ, ut putat, deliria, emetico expugnata.

Ann. III. obs. 124. puella post anxietates præcordiorum & veneni suspicionem febriciens, periit, per univcrsum corpus epidermis undique detrahi potuit.

Obs. 125. variolæ pure turgidæ subito in vesiculas pruriginosas aqua plenas mutatae, absque tamen malo.

Obs. 126. sed etiam variolæ calido regimine in anthraces mutatae, cum univcrsi corporis sphacelo.

Obs. 127. pro clysteribus febrifugis.

Obs. 128. in ægro post convulsiones serpens bicubitalis repertus, & lacerta multipes.

Obs. 129. prostratus & calcibus mulctatus intestini partem per anum amisit, ut tamen convalesceret.

Ann. V. VI. obs. 20. decocto cyani uberius sumto sanata hydropica.

Obs. 21. molestissimus fluor albus cum hæmorrhagia uteri alternatim affligens. Ob maximos dolores æger opii gr. 26. in dies fumebat absque noxa & demum gr. 66. Alvus tamen inde pertinaciter constipata.

Obs. 22. datis laudani granis octo sopor, deinde appetitus diminutus torpor, febris lenta, tumor hypochondrii dextri cum obtuso dolore signa abscessus in hepate maturi. Cum incisus pus funderet, lentissime demum convaluit.

Obs. 24. in nocte nuptiali hæmoptysis porro cum infestaret, ut enormem sanguinis vim funderet; id malum æger 40. integris annis tulit.

Obs. 25. virgo venæsectioni adsueta ea intermissa in hæmoptysin incidit, sanguine ex vasis palati prodeunte.

Obs. 26. a podagra repercussa pulmonis exulceratio. Idem casu pota aqua forti sanatus est, sed atrox arthriticus dolor successit.

Obs. 27. in puerpera ex campanarum sono convulsiones.

Obs. 28. cæcitas & epilepsia ex terrore sanata.

J. GEORGIUS ERNST.

Obs. 99. cum multa hæmorrhagia vermis sanguine turgidus de naribus excussus.

J. LAURENTIUS LUSIUS.

Obs. 98. emetico medicamento ejecti aselli fere sexaginta & sanitas restituta.

PHILIPPUS MARCIUS MOREL.

Obs. 120. convulsiones per universum corpus pro dæmoniis habitæ : perforatum demum intestinum & lumbriciatque alvi fæces in cavum abdominis elapsi.

BENEDICTI HERMANN.

Obs. 124. epilepsia, longissimis paroxyornis. Emetico medicamento ejecti scarabæi, quales in rosis circumvolitant.

Dec. II. *ann.* III. *obs.* 67. febris quotidiana expugnata tartaro emetico, etiam si vomitum non cieret nec alvum.

Ann. IV. *obs.* 89. convulsiones octimestris puellæ lethales, ortæ, ut credit noster, quod squama in vertice butyro inungerentur.

Obs. 90. dolores vagi artuum tremorque dissipati impositis foliis rusticani raphani.

Ann. V. *obs.* 30. raphano rusticano abdomini imposito pleuritis sublata.

Obs. 216. tartaro emetico motus vomitus hæmorrhoides suppressit.

THEODORICUS A MARWIZ.

Obs. 133. in corde capreoli magnus calculus.

CHRISTOPH SELIGER.

Obs. 136. cum gonorrhœa nodi ossium numerosi sanati mercurio, therebinthina, lignorum decocto.

Obs. 137. vomitus ab ingurgitatis myrtillis suppressus funesto eventu.

Obs. 138. fomentatio facta decocto hyosciami, inde epilepsia tamen sanata.

Obs. 139. mors ex cucurbita comesta cum cita putredine.

Obs. 140. sub musculis abdominis copiosi pili abradi cum calce subacti eranium cum dentibus pro veneficio.

GREGORIUS HILLING.

Obs. 160. unguis monstrosæ molis.

Obs. 161. calculi ex puero cum lotio excreti.

J. COR-

J. CORNELIUS HOENN.

Obs. 176. a somno sub dio capto acerbissimi dolores sub diaphragmate funesti. Corpus continuo computruit & intumuit, ut passim cutis creparet.

Variorum ad adnotationes hujus diarii adnotationes & similes casus.

In *appendice* privilegia academix naturæ curiosorum impertita; variaque scripta ad historiam academix & protectoris munus a RAYMUNDO DE MONTECUCULI susceptum.

JACOBI WEIZ archiatri Gothani de peste & maligna febre meditationes, Laudat lixiviam, sulfur cum bezoardicis pulveribus fufum aut cum lixiviis mistum, tincturam tartari antimoniata alia alcalina medicamenta.

§. DCCCLXXVII. FRIDERICUS HOFMANN FRIDERICI fil.

Claustaliæ Hercyniæ natus, vir chemiæ pharmaceuticæ studiosus, gratorum medicamentorum auctor, quæ ipsi & gloriæ fuerunt & emolumento, paulatim in praxi medica inclaruit, idem STAHLII æmulus & collega, aliquamdiu archiater, Halæ consenuit, ubi ultima ejus tempora adtigi, ejus favore & familiaritate gavifus. Mechanicæ se sectæ addixit, cum in primis suis operibus cum STAHLIO sensisset (*) & mathematico etiam habitu sua edidit, tamen ut a rigore EUCLIDÆ methodi longe abesset. In medicando mollem fuisse ei objectum est (**); in comoda etiam sua propria arcana medicamenta frequentissime præscripsit. Plurima scripsit aut ipse, aut ejus sub nomine vir olim doctus J. HENR. SCHULZE.

Disputavit Jenæ a. 1656. 4. *. *de morbo convulsivo* cujus & historiam adjecit.

Ej. *exercitatio medico chymica de cinnabari antimonii* Jen. 1681. 4. Leid. 1685. 8. Hall. 1746. 4.

Hic libellus insigniter ab aliis HOFMANNI operibus differt & totus est chemicus, pæne alchemistæ, qui cum VALENTINO regulum antimonii ajat esse indolis saturninæ, qui ex omnibus metallis hydrargyrum educat. Deinde non laudes nimia cinnabaris præconia, quam suo ævo pauciora præstare cum fateatur, tamen mira præstare confirmat: opium optime corrigere. Omnes morbos curare & panaceam esse: viam sibi tum apertam videri ad parandam ex mercurio universalem medicinam. In febribus malignis salivam cinnabari moveri, sed eam salivam a CRAMERO iis in malis cieri. Valere in

(*) In fundamentis.

(**) SCHUSTER comment. p. 107. &c.

in variolis, morbillis; specificum esse pleuritidis remedium, partum expedire, cancro mederi. Aliqua magis sunt chimica. Cinnabarim antimonii arsenico adulterari, sic mercurium sublimatum. Cinnabarim antimonii esse mercurium larvatum. Igne aperto optime destillandi encheirefis. In cinnabaris destillatione pondus hydrargyri augeri. Mercurium cinnabaris vulgari præstare. In butyro antimonii falsi non vitrioli acorem contineri. Non debere cinnabarim per corrosiva dissolvi. Opium suum laudat, quod fermentatione cum succo pomorum correxerit, æquam portionem cinnabaris antimonii addiderit.

EJ. *exercitatio acroamatica de acidi & visceri insufficientia pro stabiliendis omnium morborum causis & alcali fluidi pro iisdem debellandis insufficientia* Francf. 1689. 8. *. Ex melioribus Cl. viri operibus, regnanti eo ævo TACHENII systemate in Belgio potissimum oppositum.

Titulus pleraque dicit, theæ præterea nimix laudes hic perstringuntur & diluentium. Contra noster ostendit, non in fluiditate sanguinis esse perfectionem, posse eam nocere, sed neque alcalia certas esse morborum antidotos, in venas injecta eadem occidere, etiam magis alcalia volatilia nocere, theæque nimis copiosum potum. Multos morbos omnino ab alcali volatili oriri, scabiem, variolas, scorbutum, arthritidem vagam, diarrhœam, dysenteriam, morbum hungaricum, pestem, febres malignas, ictus animalium venenatorum, vermes, hydropem per alcalinas particulas nocere. Febres non esse ab acido. Acida ita non nocere, ut in abundantia salino sulfurearum particularum usui sint. Nitri laudes. Sic in variis morbis nitrum prodesse & vinum, etiam uberius. Neque alcalina vi neque acida opium operari. Opium in spiritus efficaciam suam exferere; eorum motum, & excretiones & circuitum sanguinis reddere lentiores. Alias esse efficacix particularum medicatricum causas. Venæsectionem utique suis in morbis necessario requiri, ut in plethora, quam dari ostendit. Purgantia calidiora nocere. Germanice vers. prodiit Hall. 1696. 8.

EJ. *diff. de affectu cataleptico rarissimo* Francfurt 1692. 4. puto connecti cum

EJ. *teutsches Judicium von der Quedlingburgischen Magd* 1692. 4.

EJ. *fundamenta medicine* Hall. 1695. 8. 1703. 8. Non coram est. Hic STAHLIUM esse secutum objiciunt.

EJ. *de studiis facilitandis per regulas diæteticas & prolonganda litteratorum vita* ib. 1695. 8.

PETRI POTERII *opera omnia cum additamentis* edidit Francf. 1698. 4. *. Numerosas adnotationes noster adjecit easque passim utiles. A drasticis medicamentis flatulentia, hydrops. Abusu corticis peruviani febres diuturnas reddi.

Hydrargyrum cum stanno conjunctum se vidisse præstantissimum fudorificum & resolvens medicamentum præstitisse. Materiem perlatam tamen aliquanto plus præstare quam cerussam antimonii. Sacharo rosato & herbarum decoctis tabidos per plures annos sustentatos fuisse. Sal prunellæ ab HIPPOCRATE in febrium æstu temperando. Ex auro cum mercurio conjuncto factum esse medicamentum ad podagram efficax. Steatoma sesqui libræ de fronte felicissime resectum. Olea ætherea magis calefacere quam sales volatiles, & in morbis acutis debere vitari. Ex tumore duro circa anum, qui in abscessum abierat, vermes, eo tumore aperto exhausti, ut æger commode haberet, tamen ut ulcus non clauderet. Vermes ex ulceribus tibiæ cum euphoria extracti. Menses, vena in manu incisa extemplo supprimi. In principio febrium malignarum utiliter dari sulfur antimonii mitigatum glauberi, quod salivam cieat. Ex prævio terrore paralysis artuum inferiorum cum insensibilitate perfecta post sex menses funesta. Caseosam materiam inde gypsi similem, demum lapideam in pulmone vidit. Epilepticum ex nimia venere ut sanaverit, cui cinnabarina nocebant. A resina jalappæ paralysis alterius lateris & aphonia. Se gravidam feminam suo mercurio salvo fetu lue venerea liberasse. Hæc ex centuria prima, neque licet plura addere. Ad pharmacopœam spagyricam pariter adnotationes addit, pharmaceuticas & chemicas, ut erat in medicamentis exercitatus. Ad l. de febribus loco adnotationum suam adjecit libellum. Febres sæpe spontanea aliqua evacuatione solvi. Non ponere intemperiem aliquam sanguinis, & accedere cum optima temperie. Non esse fermentationem sanguinis, sed inæqualem utique motum progressivum. Nocere acida. Febres singulatim. Refrigerantibus synochum in febrem lentam perducere. Causam esse tertianam continuam. Venæsectionem convenire, & medicamenta mitia. Malignæ petechiales continuo curandæ sed lenissimis, & observandi dies critici. Symptomata non curat. Dat blanda acida cum essentia scordii. Febres intermittentes. Hic primum virium habenda ratio; uno cum emetico vel purgante sæpe ex pugnatur. Nullas dari quotidianas. Cortex peruvianus quidem summum est remedium, non tamen dandus plethoricis aut ubi alvus adstricta & aliqua adest obstructio. In quartanis raro convenire emeticum.

EJ. *demonstrationes physica curiosæ experimentis & observationibus curiosis mechanicis ac chymicis illustratæ* Hall. 1700. 4. si omnino ad praxin quidquam facit. In *Coll. Ulm.* 1725. 8. *. Ad particulas varias aeri admittas.

EJ. *observationes barometrico meteorologica & epidemica Halenses anni 1700.* Præmissæ sunt curiosæ physica meditationes circa ventorum causas vires & operationes in corpora humana & barometrum Hall. 1700. 4.

EJ. *de officio boni theologi ex idea boni medici* ib. 1702. 4. Ulm 1725. 8. ad prudentiam medicalem.

EJ. *idea fundamentalis medicinae universæ* Hall. 1707. 4.

EJ. *Beschreibung der Salzwerken zu Halle* Hall. ib. 1708. 4. cum viribus salis univ. Latine in Coll. Ulmenf. 1725. 8. Salinarum halensium contenta; artificia quibus sal excoquitur. Compendium ligni, ut in cortina superiori aqua tantum calecat, in interiori vero coquatur. Sal anglicus ut obtineatur. Præstantia salis halensis.

EJ. *Unterricht wie bey den jetzt grassirenden gefährlichen Seuchen ein jeglicher sein eigener Medicus seyn und vor denselben sich verwahren könne* Erlang. 1708. Tr.

EJ. *Unterricht von dem balsamo liquido und liquore anodyno minerali* Hall. 1712. HÆN.

EJ. *Bedenken von dem tödlichen Dampfe der Holzkohlen* ib. 1716. 8. Contra eum scripsit F. ANDREÆ defendit HOFMANNUM SCHULZIUS in *Anmerkungen über C. F. ANDREÆ Gegensatz auf das hallische Bedenken* &c. ib. 1716. 8. De studio agitur ob conjurationem dæmonum in solitaria domo cum prunis candentibus inclusis, qui suffocati perierunt, & noster certo ostendit, a carbonum fumo suffocatos fuisse.

EJ. *medicina rationalis systematica Tomus prior, quo philosophia corporis sani pathologie & praxi medicæ ceu verum fundamentum præmittitur* Tom. I. ib. 1718. 4. *. Huc pertinet Sectio II. de vita & sanitate per salubrem dietam conservanda & præmatura morte morbisque avertendis. Res non naturales & morborum causæ. Aer & venti annique tempestates. Cibi salubres & insalubres. A lacte Helvetiorum esse proceritatem, quos putat imprimis lacte ali: id autem de alpicolis minus proceris folis verum est. Pisces (minores & fluviatiles) minus in putredinem inclinare; hinc minus insalubres esse. Acida non probat, & acidum hostile vocat, etsi non ignorabat humores nostros in putredinem sponte sua ruere. Vegetabilem cibum fere flatulentum esse. Condimenta. Potus. Aquæ potiores rectius valere, melius appetere, dentes habere firmiores. Aquam ex nive natam esse insalubrem (quæ omnium sit purissima & gratissima). Vinum. In cibi copia aliisque conditionibus moderatio. Excretiones. Transpirationem retentam putat putridos morbos facere. Plethora. Motus, cui plurimum tribuit. Somnus. Varia victus ratio pro varietate temperamentorum sexus &c.

EJ. *medicina systematica T. II. quo philosophia corporis humani morbosi & vera pathologie fundamenta & præservatio a morbis exponuntur* Hall. 1720. 4. *. P. I. fontes pathologiæ, etiam cadaverum incisiones. Contra animam causam motricem motuum, quos morbis opponit, & defensio medicamentorum sedantium. Mortis natura non est in putredine, quæ mortis effectus sit. Morborum summæ classes. Spasmi, morbi que in motu. Stagnatio humorum, obstructio, inflammatio. Morbi solidorum, fluidorum. Morbus convulsivus a fecali corniculato profectus.

profectus. Morbi compositi, ut variolæ cum morbis jam in corpore hærentibus: graviore fieri. Mali effectus hæmorrhagarum emanantium subpressarum. Abortus tertii mensis, vomitus biliosus, icterus, tusses periodice recurrentes. P. II. causæ morborum: res nocivæ; uberius adfectus nocere. Venena. Qui a lupo rabiente demorsus, hæcenus sanus uxorem eandem rabiem induit; qui per intervalla maniacus pariter maniacos pueros genuit. Venena singularim; auri-pigmentum male pro veneno haberi. Venenata vis vegetabilium; longa coctione dissipatur. Venena per nervos nocere, mineralia sphacelo. Miasmata morbosa. Misturæ simplicis in malignis malis summam esse efficaciam. Venena optime de ventriculo per emetica medicamenta expelluntur, & paulo post balnea & sudorem & sales volatiles laudat. Sublimati mercurii grana duodecim puellum biennera enecant post vomitus sanguinolentos. Omnis hydrargyryus faucibus molestus est. Ab unguento mercuriali in bubone, a pulvere mercuriali ingesto ulceratio partis, faucium ulcus. Sed & intestina invadit, & diarrhœam facit cum torminibus. A granis sex hydrargyri dulcis apoplexia. Ab aqua mercurii sublimati anxietas, convulsio, deliria, mors. A turpethi granis sex per octiduum datis ulcera maligna & atrophia brachii soluta balneis diaphoreticis. A mercurii dulcis granis 15. vomitus, anxietas, tremor, mors. Pueris hydrargyryus infestus. Putredinem partis alicujus pulsum celerem & parvum facere, & syncopen, quæ mortem præcedit. Venena, quæ morborum epidemicorum causæ sunt. Febres a stagnis ortæ in pago Charlottenburg & Dieskau. Hyemes austeræ variolas, febres malignas epidemicas, diarrhœas faciunt. Serio putat a locustarum copia natas febres petechiales; dyfenteriam, quæ fervidam ætatem sequitur, esse a corrosivo aere. Fumo carbonum fossilium febribus malignis & dyfenteria Halam liberatam esse. In epidemia præstantissimi usus vinum rhenanum. Medicamenta veneni vim habentia. Princeps enectus tartaro emetico ventriculo sphacelato; sic a vitro antimonii ante paroxysmum intermittens febris dato. His pharmacis lac medetur aut oleum; eo se sanasse qui sextuplam dosin aloes sumserat. Cataputix venenum lacte caprillo mitescere, & infantes lactantes acria melius ferre. Funestus effectus pilularum, quas colocynthis ingreditur. Ventriculi inflammatio in febribus acutis frequens. A sublimato mercurio sudor, vomitus, etiam sanguinis, mors; os ambustum, ventriculus erosus, ut pæne perforatus esset. Noxæ hydrargyri externo usu & interno. In quartana a prisco usu mercurii dulcis gravem succedere salivationem. Ab hydrargyro crudo extus admoto varia mala. Narcotica venena. Male in hæmorrhagia pilulas de cynoglossa vulgo dari. Mitiores capitis dolores ab opio in fatuitatem & sopores versi. Ubi pulsus debilis utique dandum opium quod vidit HOFMANNUS ab ejus usu pulsum intendi. Puella datis ob febrem quartanam granis quindecim nucis vomicæ extincta. Enormes vis auri fulminantis cum adjectis salibus mediis noster in pilulis dabat. Vitriolo albo febres superatæ, sed in aucta febre æger extinctus. Plumbi mali effectus. Sacharum saturni ventriculum lædit, alvum constipat. Carbonum fumus. A calcis vapore enormis sternutatio. Corrupto frumento (olere)

(olere) emetica, acetum. Morbus pustulatus a mephiti A potu aquæ tabes, alia mala, etiam a fructibus horæis. A vermibus chorea S Viti: non debere continuo vermes acribus purgantibus expelli. Calculorum felleorum symptomata.

P. III. morbi ex imbecillitate, motuque humorum debilitato aut suppresso. Infantibus pulveres absorbentes mire conferre, senibus purgantia nocere. Morbi a nimia ingestorum copia. Ante podagram & catarhos sæpe ciborum incrementum desiderium. Febris digestiva ephemera a ventriculi inflatione. Fusius nunc contra acidorum usum: ab acidorum usu pravo hystericum malum esse, a vino arthritidem, calculum, hinc Helvetios calculo maxime esse obnoxios (omnium populorum minime, cum vix intra decennium unus calculosus incidatur). Recte aquam calidissime hauriri, ita scorbutum factum esse rariorem. Spiritus vini noxius; inde viscera omnia arida, contracta. Noxæ defectu excretionum. Diarrhœam sisti aucta perspiratione. In febribus acutis crisin macilentorum per sudorem, pinguium per alvum magis fieri. Alvi fluxu temere suppresso malum accersi hypochondriacum. Ab hæmorrhoidibus per opium suppressis mortes, a fluore albo purpuram chronicam. Hinc sub graviore convalescentia morborum crescere & vicissim. Fusus de aeris influxu. Calculum e renibus in ureteres frigus potissimum impellere. Plethora. Coli constrictiones & sæpe intus susceptiones nullo clysterum usu superabiles. A frigido potu cordis polypus; ejus signa. A suppressis evacuationibus naturalibus cutis varia mala. A morbis præservatio: motus ante prandium, corpore vacuo. A venæsectione febres, arthritides. Sales neutros saluberrime alvum solvere. Inter roborantia optimum sal volatile SYLVII.

Tomus III. quo vera therapie fundamenta, medendi methodus & leges & selectissima remedia traduntur Hall. 1727. 4. *. Bono nunc seni SCHULZIUS in edendis operibus auxilio fuit, cum a. 1726. memoriam eum destituere vidi.

Brevius oportet reliqua volumina recensere. Iste tamen P. I. continet rationalis therapie fundamenta. Eorum primum est historiae morbi exacta consignatio. Plerosque morbos initium ducere a potu frigido æstuanti corpori ingesto. Plerosque etiam mortales nimium capere ciborum. Juvantia & nocentia rite consignanda. Morborum adfinium discrimina. Natura s. æquabilis fluidorum & solidorum motus. Morbi a spasmo universali. Morborum solutio, quæ fit spasmo sublato: non adeo motus ex sua natura saluti sunt. Morbi a spasmo particulari. Febres intermittentes sunt a spasmo duræ membranæ medullæ spinalis. Morbi ex atonia nati. Omnes morbi sunt generis nervosi adfectiones. Consensus partium per nervos inter se & cum ventriculo. Mali hysterici sedes in ventriculo & intestinis. Gravidarum vitia orta ab animi adfectionibus, a spasmo, ab atonia. Causarum cognitio necessaria. Sphaceli viscerum & suppurationes,

vafa rupta, fcirrhi, polypus, calculi, etiam fellei, a repressa transpiratione unde scorbutus; a suppressis evacuationibus aliis etiam hæmorrhoidibus, quibus tamen neque calculus debetur neque podagra. Nimia evacuationes. Morbi ex morbis. Pulsuum theoria. Signa a sanguine detracto inspecto, etsi passim in morbis nihil in sanguine peccat. Urinæ, indicia, de experimento in se ipso capto. Sudor. Fæces. Crises quibus fidem adhibebat, & dies critici: crises non turbandæ. Periculi signa & mortis. Semeiotice ergo hic tradita est, non therapia.

Nunc ratio medendi. Ea quam natura adhibet, dum causas removet, morbos etiam per morbos curat. Medendi ratio medica, ejus præcepta universalis, ubi mitem curandi rationem commendat. Vires medicamentorum sæpe incertæ. In septentrionalibus doses purgantium fortiores requiruntur. Primæ classes medicamentorum. Evacuantia. Contra purgantia & emetica nimis acria. Sudorifera; diaphoreticorum laudes; aliæ classes alterantium singulatim. Roborantia, sedantia specifica. In quartana specificam esse essentiam gentianæ & rhei cum lixivio salis tartari & spiritu salis ammoniaci. In inflammatione & febre nitrum. Epileptica etiam cinnabaris. Venæsectio (evacuationis species). Hypochondriacis venæsectio alvum solvit; in febribus acutis necessaria, etiam cum exanthematibus; hirudines, cucurbitulæ, balnea, clysteres.

Tomus IV. *pathologia specialis cum medendi methodo Pars I. Doctrina de febribus* Hall. 1729. 4. *. Necessario oportet in numerosissimis operibus brevis nos expedire. Febres primo universales, inde topicæ. Non quidem hæmophobus, calida laudat diluentia, nitrosa, formulaeque concinnas nos docet. In febribus intermittentibus utitur salibus neutris (detestabili auxilio, quoties ad cardialgiam aliqua est inclinatio, quod frequens est). In tertiana potissimum corticem dat peruvianum, in semitertiana nitrum in extractis sudoriferis. In variolis ab absorbentibus parum speres. Venæsectionem, purgantia in secunda febre, acida vix tangit. In febre petechiali venæsectione abstinet, eam diarrhœa cum maculis judicari vult. In purpura multus est, cujus morbi dat ætiologiam; venæsectionem non reformidat. In S. II. inflammatio ventriculi, intestinorum, uteri, vesicæ. Febres lentæ, diversæ. Morborum aliqua dat exempla & in præsentibus ægrotis curationem suam, in eo utilis auctor.

Tomus IV. P. II. *hæmorrhagiæ & dolores*. ib. 1732. 4. *. Hic & ubique methodus est auctoris morbum describere, auxilia indicare, casus medicos s. ægrotorum historiam cum sua curatione subjicere. Non possum nisi specimen aliquod proponere. In volvulo malum ex ingurgitatione multi natum, cum æger herniam pateretur, dolores erant acutissimi & tumor insigniter auctus; nolter mollia fomenta adhibuit, intus aquam menthæ & extractum croci; repositio facta, malum sanatum. Simile malum ex uvis comestis, alvus hydrargyro vivo soluta, deinde clysteribus. Ex auro fulminante funestus volvulus cum intestini ingressu. Ex valido purgante post nimiam ingluviem demum vomitus Riveriana mixtura compressus

pressus tum injecti clysteres saponacei, extus mollientia illita cumque alvus solveretur, serum lactis propinatum. A vermibus funesto eventu.

T. IV. P. III. *doctrina morborum convulsivorum* ib. 1734. 4. *. In dysenteria specimen dabo. In femina hysterica vomitiones crebrae dejectiones sanguine dilutae, pulsus celer, anxietates. Absque clystere aut evacuatione externis carminativis, internis absorbentibus, tamen cum theriaca coelesti malum superavit. Dysenteria epidemica. Noster cum infusum theiforme vulnerarium dedisset, idque male successisset, dedit diaphoreticam misturam, liquorem anodynum, imposuit aromatica, lac libere dedit, sudore moto malum superatum. In alio juvene cascarillam cum absorbentibus, liquorem suum anodynum, suum balsamum vitae & olea, abdomini spirituosa imposuit. Ex mero terrore dysenteria, iterum fere iisdem absque evacuatione, clysteribus aut opio sanata. Dysenteria anni 1684. epidemica, saepe funesta. Calida nocebant, respondebat medici spei rheum barbarum, clysteres emollientes, chamæmelum, absorbentia cum pauculo opio in theriaca coelesti contenta. Epidemia anni 1719. calidissima. Nocebant purgantia, adstringentia, opiata, in mali initio data. Noster autem ipecacoanham dabat aut laxans medicamentum & clysteres oleosos, pulverem suum bezoardicum cum cascarilla, opii pauxillo, fomentis spirituosus. Dysenteria anni 1726. Iterum ætas siccissima & calidissima. Febres primum continuæ, deinde tritæophuyæ. Nocebat oleum potum, alia emetica. Proderant pulveres absorbentes serum lactis; declinante morbo vinum rubrum Pontac.

Tom. IV. P. IV. *morbi ab atonia & viscerum labe orti* ib. 1737. 4. *. Huc paralytes, comata, deliria, morbi a polypo, tabes, icterus, chlorosis, hydrops, tympanitis, fluor albus & gonorrhœa. Tabis, difficilis certe curatu morbi exempla. A catarrho tussis humida, anhelitus, febris, variis frustra factis, saluti fuit fragorum horæorum copiosior usus. In alia tabe noster lac asinum dedit & pinguedinem caninam, abominandum remedii genus, in pilulas factam, tum decoctum vulnerarium, lac cum amylo pro cibo & placentas cum pomis; tabes brevi curata. Initia tabis ab hæmoptysi natæ iterum curat absorbentibus, venæsectione, lacte asinino. Dolor diuturnus pectoris a corporis æstu & exagitatione in suffocationem versus. Corpus pinguissimum & tamen in pulmone dextro puris duæ libræ, diaphragma erosum, alter pulmo totus corruptus. In alio tabido pulmones adnati, scirrhis pleni & vomicis & sanguine effuso. Tabes hereditaria, cui accesserat febris tertiana, glandulæ colli tumidæ. His gummatum ranarum emplastrum imposuit, fumendam dedit myrrham. Tabes diu tolerata venæsectione repetita, lacte caprino & vaccino. Empyema ex peripneumonia extus sub tegumentis ruptum optimo eventu. Tabes a nimia sanguinis jactura. Proceros & una pingues homines in tabem esse pronos. Tabidis aquas minerales vehementer nocere.

Tomi IV. Pars V. *vitia externas partes potissimum adfligentes* ib. 1739. 4. *. Scorbutus, sphaelus, purpura chronica, lues venerea, prurigo ulcera fistulæ. Exempla ex capite de sphaelo ex causa interna nato. In sene ex mæore sphaelus duobus jam digitis pedis resectis, noster circum spirituosa imposuit, diaphoretica dedit, virium corticis peruviani ignarus, nec quidquam omnia. Alium spirituosus & acidis foetibus sanavit. Sic paralyticum, cui late nates a gangræna consumptæ fuerant, quem potissimum balsamicis sanavit.

Prodierunt conjuncti 4. Tomi Basil. 1738. 4. Genev. 1761. 4. Gallice versi a JOH. JAC. BRUHIER 12. 9. vol. Paris 1739. 12. 1751. 12. Excerptos esse etiam puto tr. *des fievres suivies de plusieurs dissertations sur la même matiere* Paris 1746. 8. 3. vol. vertente EIDOUS. & obs. *interessantes sur la cure des gouttes & du rhumatisme* Paris 1747. 12.

EJ. *medicina consultatoria vorinnen über schwere Casus ausgearbeitete Consilia auch responsa facultatis medicæ enthalten in fünf Decurien abgetheilt. Erster Theil* Hall. 1721. 4. In magna praxi, deinde in celebri academia, quo plurimæ quæstiones arduæ enodandæ deferebantur sexcentos casus selegit, quos his quatuor voluminibus edidit fufos sæpe & voluminosos, absque eventu. In sua praxi sui similis fuit. Facultatis responsa mire lenia & faventia reis. Multum adeo ad rem forensam, ad vulnera, ad venena. Pauca specimina addo. Morbus a spiritu vitrioli quatrinduo ad decem guttas sumto. A mercurii dulcis granis tredecim per quatrinduum repetito sumtis enormis salivatio cum pessimis symptomatibus. In lue bubula vesicæ in pulmone, gula, œsophago, in ventriculo durum fetidumque pabulum. Auripigmentum, a quo nactus fuerat, tamen non esse venenum. Cum lanio, qui infecta armenta tractaverat, in fœno somno se dedisset, eo fœno postea vaccæ lue infectæ fuerunt. Arsenico 22. convivæ pene enecti, multo lacte tamen & oleo sanati.

Tom. II. Hall. 1721. 4. *. In peripneumonico pericardium purulenta aqua, pulmo sanguine nigro, pureque plenus. Cæcitas subito paulum remittens ut nonnihil quasi per nebulam ad candelam videret. Febris epidemica anni 1720. quæ cum acuta crederetur, tamen omnino intermisit, cum nausea, vomitu, febre alternis diebus invalescente, & aliquo frigore; sudor febrem tollebat; surditatem boni fuisse prælagii; diarrhœa boni erat effectus; emetico dato continuo tertianæ speciem typumque inducebat; deinde præter morem subacida dabat, clystum nempe antimonii, imbelles medicamentum; sed & digestiva dabat & absorbentia. Corticem peruvianum non nominat.

Tom. III. ib. 1723. 4. *. In tota familia mortes convulsivæ ex pulvere venenato. Hydrargyro in infantibus non utendum. Durus tumor in abdomine, ut videtur, ovarii. Num in febre maligna vena secari possit. Negat, posse tamen si non sint exanthematicæ sed cum febre intermittente mistæ, (quæ corticem

cem requirunt). Gonorrhœa cum exulceratione renis dextri, colli vesicæ & circa prostates.

Tomus IV. ib. 1724. 4. *. Cum a jure æger vomituriisset, ægreque habuisset, tamen non fuisse venenum, neque isto quod a morte cadaver intumuerit, nigrorem contraxerit, intestinum ileum ulnæ longitudine sphacelatum, ventriculus inflamatus fuerit, chirurgum recte causam mortis in arsenico invenisse. A fluore albo repercusso salivatio uberior. (Ab hydrargyro, ut puto).

Tomus V. ib. 1728. 4. *. Mors subita cum veneni suspicione; in cadavere ventriculus ruber; caput etiam nigrum, sanguis inter duram & piam membranam effusus, ut omnino veneni suspicio fundamento careat. Infanticida, quæ sexti mensis immaturum fetum occiderat absoluta. Pupilla dilatata, immobilis; obscuratio & caligo per incerta intervalla redeuns, die integro durans. Ex febre acuta tumor enormis pedum & ventris durissimus frigidissimus, ut crepare videretur. Cum suspicio veneni esset, vomitus & diarrhœa, in œsophago vermis: rea liberata fuit. De fontibus nonnullis medicatis ut Epacensi.

Tom. VI. ib. 1728. 4. *. Post jus adsumtum veneni suspicio, vomitus continui, mors cita, in ventriculo multum nigræ materiæ, duodenum nigerrimum, vesicula fellis inanis, plurimus sanguis in omnibus venis etiam cerebri. Inanis vesicula a vomitu. Partum duodecimestrem posse pro legitimo haberi. Morbi epidemici anni 1727. Continuæ erant cum admisto ingenio intermittente. Dabat diaphoretica nitrosa, etiam alcalia, absorbentia, cascarillam.

Tomus VII. ib. 1730. 4. *. Minus forensis medicinæ, plus practicæ. Alvus constipata, tensio, pressio in hypochondrio, cardialgia, ciborum vomitus a calculis vesicæ felleæ. Dabat elixir suum stomachicum, cum alcali fixo, aquis selteranis, balnea, absorbentia absque rheo aut opio. Subjectus tractatus de mira alcalinarum aquarum selteranarum efficacia, quibus HOFMANNUS primus famam dedit.

Tomus VIII. ib. 1731. 4. *. De hydrargyri dulcis in ætate infantili usu. Respondent Halenses, vix unquam tutum esse, omnium minime quatuor grana in trienni puero. Tumor uteri scirrhusus, fluor albus. Etiam hic suum elixir viscerale noster dabat, & juscula cancerorum cum plantis, lac asininum, Selteranas lacte mistas. Phtisis acribus male excepta, elæosacharo, erysimo, decoctis herbarum cum essentia corticum aurantiorum, gelatina cornu cervi, demum minerales aquæ (falsæ) lacte mistæ.

Tomus IX. ib. 1732. 4. *. Swalbacensium & Spadanarum nova comparatio, analysis & usus. In cadavere post gonorrhœam ren alter purulentus, in vesica calculus, pulmo pure plenus, tophi. In alio gonorrhœa cum tophis

conjuncta. Noster pilulas dabat mercuriales, decoctum lignorum cum antimonio, emplastrum de gummatibus.

Tomus X. ib. 1733. 4. *. Decem hic consilia veterum medicorum CASP. HOFMANNI, MATSHOVII, FALLOPII, CASSANI, PEUCERI.

Tomus XI. ib. 1738. 4. *. Practica. Phtisis hypochondriaca, noster dabat stomachica, cascarillam cum absorbentibus, absque ullo effectu. Concrementum intestini simile, pene ulnam longum, quale LIPSII fatum fuit. Gelatinas dabat eventu funesto. Tumor scroti sanguineus cum calculo; ischuria quinque dierum, ut duodecim libræ lotii una defluerent; tumores sub præputio.

Tomus XII. ib. 1739. 4. *. A gonorrhœa repercussa, inde mala cutanea, dedit ligna, nitrum, cinnabarim, antimonium diaphoreticum, mannam, felt-ranas & vulnerarias plantas. Arsenici vim venenatam omnino in spiritum vini transire non quidem valentem sed aquosum.

An hæc sit collectio an sequens *Consultations de médecine* 12. 8. vol. Paris 1754.

EJ. *consultationum & responsorum medicinalium centuria prima. Morbi capitis & pectoris* T. I. Hall. 1734. 4. *. Pars horum consiliorum ex priori germanico opere sumpta, pars nova est, mere practica, centum omnino morborum historiarum. Ecce specimen. In fene subito visus, auditus, loquela amissa, sudor frigidus, quæ mala sponte sublata. HOFMANNUS monet, senibus habendam esse ventriculi rationem. Camphoræ duo scrupuli per errorem deglutiti; inde vertigo continua vehemens, frigus artuum, delirium: ab adhibitis aromaticis volatilibus malum auctum, rigor membrorum, constrictio gulæ. Clysteribus, nitro, spiritu nitri dulci sedativo cum calidis spiritibus malum superatum. In puerpera ex terrore, cum noctu spectrum sibi apparuisse crederet, mania antispasmodicis & balneis sublata. Oculi humores, potissimum aqueus, conturbati. Post febrem continuam spasmus musculorum inferioris maxillæ sanatus emplastro vesicas trahente. Deglutitio difficilis ex atonia musculorum pharyngis. Tussis sicca cum pulmonis tuberculis scirrhis anodynis levata. Lactanti infanti datam resinam jalappæ & mercurium dulcem facultas medica improbat; eventus malos fecerat & multa nata symptomata.

Tomus secundus. *Morbi abdominis & artuum externorum* Hall. 1734. 4. *. Ducentæ morborum historiarum. In adfectu ventriculi spastico cum flatu thermarum potum suadet. De thermarum Carolinarum usu utendique modo. Multa mala hæmorrhoidalialia. In malo hypochondriaco HOFMANNUS suum elixir viscerale laudat, deinde thermas Carolinas. In malo hysterico suum liquorem anodynum, pulveres absorbentes, nitrum, corticis peruviani tantillum. Icterus diuturnus denique emeticis expugnatus. In hydrope cum tympanite conjuncto dat suum elixir balsamicum amarum & alcalinum, dein balneum vaporosum ut tumorem

rem molliat, inde mannam. Ab hæmorrhoidibus suppressis renum dolor urina difficilis, cruenta; serum lactis dat & mitia, nitrosa vulneraria. Adolescenti perpetuus ad matulam tenemus & in urina sanguis; inde desinente sanguine stimulus ad lotium perpetuus, dein sensus in glande & circa pelvim. Vasa putat aliqua in vesica rupta fuisse; alvum servat liberam, & lignorum dat decocta & vinum, quod miror, burgundicum. Stranguria cum dolore, spasmus ut vocat vesicæ, cervicem constringens. Dat selteranas (mictum aucturas) mannam, balnea, theam. Urina valde dolens, plena mucos gelatinoso, suadet acidulas. Penis retractus urinæ negans transitum. Semen in urina perpetuo præsto. Suadet noster motum corporis, absorbentia, cascariillam, balneum. Artuum morbi. In gangræna ex causa interna nata oleum caryophyllorum potens est remedium. Febres; in lenta febre utiliter datum lac asininum. Purpura alba & rubra cum nervorum summa debilitate; suadet ut omnibus pharmacis abstinetur, juscula laudat carnea, elixir balsamicum. Purpura puerperalis in Saxonia & frequens & feralis: si lochia parce fluxerint, venam sed parce secat, neque calida dat, neque frigida, neque nitrum, sed pulveres absorbentes cum castoreo, liquore anodyno, castorei essentia, tum lenes clysteres, theæ infusum. Fateatur sæpe funestam esse. In variolis alvus servanda libera, fovet manus pedesque, sed ad quid lapides cancrorum? In febre suppuratoria alvum lenibus ducit. In viro Ill. post alexipharmaca mortuo mille pustulæ internæ, venæ abdominis cruore coacto plenæ, scirrhi & lapilli in pulmone, quæ causa mortis. In alio varioloso juvene ventriculus totus inflammatus, ductus choledochus obstructus.

Recusa est collectio Amsterd. 1734—1735. 8. 3. vol. & fuerit. *Sammlung auserlesener Casuum von den vornehmsten Krankheiten übersetzt durch SAM. SCHAAR-SCHMIDT* Hall. 1735. 4.

EJ. *observationum physico chymicarum selectiorum* T. III. in quibus lectissima veritatis experimenta exhibentur Hall. 1722. 4. *. Gallice Paris 1754. 12. 2. vol. *obs. physiques & chymiques*. In hac artis parte emicuit, magnaque ex suis arcanis medicamentis divitias collegit. Olea primum destillata & in iis parandis cautelæ; experimenta etiam circa commixtionem oleorum cum spiritibus acidis & vinosis. Santalum. Resina fantali rubri, corticis thymiamatis, guajaci, ista errhina. Historia vini tokayensis, cui & rhenano plurimum tribuebat, & vinorum analysis. L. II. experimenta circa nitrum, magnesiã, aquæ communis analysis, effervescentia varia oleo vitrioli dulci, cujus lenior species est Hofmanni liquor anodynus. Sal communis; ex eo parata magnesiã & sal Ebshamensis. Analyses ovorum, sanguinis, puris. Carbonis fossilis vaporem non nocere. Calculi phænomena, natura volatilis alcalina non fixa; neque terra alcalina nec ex terra calcaria calculum consistere nec ex oleo, sed ex glutinosa & terrestri parte sanguinis. A solo spiritu nitri solvi, ut olim angli. Salium alcalium fixorum & acidorum indoles. Aliqua de aquarum mineralium analysi, in qua ostendimus nostrum plurimum laborasse. L. III. auripigmenti analysis & innocentia.

innocentia. Sulfur antimonii viresque hujus mineræ virulentæ & medicæ. Experimenta in alumine, vitriolo, sulfure, carbone, phosphoro, demum auro, quo vix ullum tutum medicamentum parari potest. Optimum esse quod fiat ex reguli antimonii martialis duobus partibus & una auri in calcem versis, qui pulvis sit egregium medicamentum diaphoreticum.

EJ. *gründliche Anweisung zum nützlichen Gebrauch einiger bewährter Medicamenten bey vielerley Krankheiten, welche auch zu einer Haus- und Reiseapothek dienlich* Hall. 1722. 8. 1732. 8. 1734. 8. 1736. 8. 1740. 8. 1745. 8.

EJ. *Unterricht von dem Lebensbalsam, lindernden Spiritu und balsamischen Pillen* ib. 1730. 4.

EJ. *de morbis infantum præcipuis l. posthumus* ib. 1740. 4. Basil. 1741. 8. *. Multa mala ex nimia ingurgitatione ciborum, multa ex acido, alia a nutricibus. Mercurium tamen expurgandum. Purgantibus abstinendum & hydrargyro. Morbi singulatim. Apathia. Dentitio. Epilepsia. Variolæ. In cadaveribus viscera pustulis & maculis obducta, in ventriculo & intestinis variolæ numerosæ. Curatio vix ulla. Tabes. Rachitis; hic hepar grandius scirrhosum, mesenterii glandulæ duræ pulmones vomiciis referti; laxantia dat, emetica, unguenta. Vermes, ubi amara defendit. Aquam balsam Halæ adversus vermes exhiberi. Subjuncta vita viri, quæ splendida fuit, ut potissimum principes Germaniæ fere universi ejus consilia peterent. Vita J. H. SCHULZII opus est.

Germanice prodierat *vernünftiger Unterricht von heilsamer Vorsorge neu zur Welt gebohrner und säugender Kinder nebst einem Anhang von Kinderkrankheiten und den besten Mitteln* Zerbst 1744. 8. 1748. 8. 1749. 8. lego 1771. 8. ex latino vers.

EJ. *commentarium de differentia inter suam medico mechanicam & STAHLII organicam doctrinam posthumum* edidit VALENTINUS ERN. EUGENIUS COHAUSEN medicus Trevirensis Francf. 1746. 8. *. A J. HENRICO COHAUSEN acceptum. Ex optimis certe HOFMANNI scriptis.

STAHLII primum theoriam absque ullo fucio exponit, & solita subjicit argumenta causæ. Deinde errores ejus theoriæ physiologicos & medicos computat, novam theoriam suam defendit, & vim motricem corpori insitam; causam mortis negat esse in mera animæ averfatione, ostendit sphacelum internum, contra quem STAHLIUS scripsit, frequens malum esse, motus vero corporeos, qui post venena aut drastica medicamenta sequuntur, a corporis esse vi, non ab animæ voluntate. Sed etiam in practicis demonstrat, ut STAHLIUS a vero aberraverit, ut motus in morbis excitati sæpe imprudentem & noxium finem habeant, ut in febribus convulsio nervosa sublit, ut male naturam obsequamur, & in exemplo vomitum emeticis sanemus. Porro innocentiam opii ornat, & hydrargyri & salium volatiliū & peruviani corticis & camphoræ, aliorumque efficaciorum medica-

medicamentorum, quæ STAHLIO displicuissent. Non constanter opium rejecisse ST. & tamen pilulis de cynoglossò usum fuisse, quorum vis magna a venenato semine fiat hyosciami. Denique acidulas a STAHLIO rejectas tuetur & lactis usum.

EJ. *medicus politicus oder Klugheitsregeln, nach welchen ein junger Medicus seine Studia einrichten soll* 1718. Germ. Leipz. 1746. 8. 1753. 8. vertente AUERBACH. *Politique du médecin* 1751. 12.

EJ. *pathologia generalis & specialis* Hall. 1746. 8. 2. vol.

EJ. *therapia generalis & specialis* ib. 1747. 8. 2. vol.

EJ. *femiologia* ib. 1749. 8.

EJ. *chymia rationalis & experimentalis* ib. 1749. 8.

EJ. *Anweisung zu einer vernünftigen Praxi Medica aus HOFMANN'S Schriften* gezogen durch G. F. REINMANN Ulm 1723. 8. 1736. 8. 1752. 8.

EJ. *de optima philosophandi ratione* Hall. 1741. 4. Post multa physiologica aliqua habet de sanitate mentis pendente a corporis integra valetudine. Menses verni & autumnales magis morbis obnoxii. Austri vis mentem deprimens. De cibo & potu salubri aliqua.

Nachricht vom ruhmwürdigen Leben F. HOFMANN'S ib. 1743. fol.

EJ. *vita* per SAM. PET. GASSER. Germ. lat. ib. 1743. fol.

Concio funebris in F. HOFMANNUM. Germanice ib. 1743. fol. Horum aliqua forte repetita sunt.

Habet & BRUKER in *pinacotheca*.

EJUS *opera omnia physico medica* prodierunt Genev. 1740. fol. 1748. fol. 6. vol.

Et *supplementum* ib. 1749. fol. 2. vol. cum nonnullis NICOLAI.

Et *secundum supplementum* ib. 1753. fol. 3. vol. 1760. fol.

Ut conjunctim undecim volumina ib. 1761. fol. & Neapoli 1753. 4. 25. vol. SMITH & 1763. 4. 27. vol. & Venet. 1745. 4. 17. volum. SMITH. DES TOURN.

Tum numerosæ disputationes & orationes.

EJ. *morbis convulsivus a viso spectro* 1682. 4. HE.

EJ. *de imaginationis natura ejusque viribus* Jen. 1687. 4. HE.

EJ. *de generatione saluum* 1699. 4. 1701. 4. & in *triga disp.* 1729. 8. *.

Acida corpori humano infensa esse, quæ sanguinem & lympham cogant. Sales fieri ex terra, in qua causa sit, cur sal a fale differat, & a principio salino æthereo acido. Ex acore atrito cum terra fieri alcali & vitam animaleam mutationem acori inducere.

EJ. *de atheo convincendo ex artificiosissima structura corporis oratio* Hall. 1693. 4. Ad œconomiam animaleam.

EJ. *de necessitate physices in arte medica* ib. 1694.

EJ. *demonstrationes mathematico physico medica, de caloris lucis & flammæ natura & effectibus in res creatas* ib. 1694.

EJ. *de medicamentis specificis eorumque operandi modo* ib. 1694. 4. HE.

EJ. *de saliva & ejus morbis* ib. 1694. 4.

EJ. *februm intermittentium nova hypothesis* ib. 1694.

EJ. *de nitro ejusque natura & usu in medicina* ib. 1694. 4. *. Refrigerat, & sanguinem tenuem & fluidum reddit, alvum laxat, ulcera cacoethica curat.

EJ. Resp. HORCH *de china china modo operandi, usu & abusu* ib. 1694. 4. *. & progr. Corticis analysis. Vim medicam corticis peruviani non esse in qualitibus conspicuis, sed in tota substantia.

EJ. *de infusi veronica efficacia præferendu herba theæ* ib. 1694. 4. HE. 1705. 4. & in *collectione anni 1739. & in dietetica germanica* T. IV: Hall. 1718. 8. *. Veronicam laudat vulgarem marem forma infusi. Nigrum colorem cum ferro contrahit, adstringit; Theæ viribus longè præstare.

EJ. *medicina mechanica idea universalis* 1694. 4.

EJ. *de eo quod usus medicamentorum faciat medicum* ib. 1694. 4. HE.

EJ. *de pane grossiori bonpournikel* 1695. 4. L. Ulmæ 1725. 8. *. & in *dietet. germ.* T. IV. Hall. 1718. 8. *. Salubrem esse, alvum ducere, & furfur admistum, acido abundare & alcali, oleo, alvum liberius transire quam panis albus.

EJ. *Diff. tres de corporibus eorumque motu* 1695. 4. & *de corporibus eorumque affectionibus; de corporum motu ejusque causis.*

EJ. *de corporum motionibus ex gravitate ortis.*

EJ. *de prudenti medicamentorum adplicatione in tempore* 1695. & in coll. 1736. f. *opusc. med. pract.* I. Febrem lentam ex faburra ortam depletis per emeticum primis viis sæpe subito tolli. Opportuno tempore sectam venam ingens valetudinis

tudinis præsidium esse. Alvum claudi in variolis, dum eruptio præparatur, & male eo tempore aperiri STAHLIANUS monet.

EJ. *diff. medica de malignitatis natura, origine & causis in morbis acutis* ib. 1695.

EJ. *de somnambulatione* 1695. 4.

EJ. *metallurgia morbifera* 1695. 4. RIV. Lond. 1713. 8. *. Germanice in *diatet.* T. IX. 1728. 8. *. & in *opusc. patholog.* Bona disputatio. De ortu & formatione metallorum. De morbis saturninis, & colica plumbaria. Vapores metallici. Aqua sulfur olens Clauthaliensis perniciofa. Arsenici noxæ. Paralysis mercurialis. Ex fumo antimonii apoplexia. Cuprum asthmaticum. Stannum non omnino innoxium esse.

EJ. *de vapore carbonum fossilium innoxio* 1695. 4. & *de fumo carbonum noxio & quandoque lethali opusc. theol. phys. med. germ. diat.* 1719. T. V. Analysis, dare salem acidum & succinum. Ab ejus usu Halam morbis malignis minus obnoxiam esse. Nihil in his carbonibus esse, quod nocere possit, merum esse bitumen. A vapore carbonum gravissimi dolores capitis in chemico. Tres homines inde suffocati. Historia infortunii Jenensis.

EJ. *de hyeme tepida* 1696. 4. progr. HE.

EJ. *de salis volatilis genesi, usu & abusu in medicina* 1696. 4.

EJ. *de tuta ac felici febris quartana curatione* 1696.

EJ. *mechanica febrium doctrina Hippocratica* 1696. 4. HE.

EJ. *de aepsia* 1696. 4.

EJ. *de amputatione membrorum sphacelatorum eorumque tuta medela* 1696. 4.

EJ. *de purgantibus specificis* 1696. 4. *.

EJ. *de experimentorum per artem chymicam perversa explicatione* 1697.

EJ. *de inedia magnorum morborum remedio* 1697. 4. Lond. 1708. 8. *. & in *germanica diatetica* T. V. Hall. 1719. 8. *. Ex CELSO & HIPPOCRATE multa. Arthritidis insultum majorem sæpe famis sensum præcedere.

EJ. *de fermentis morbificis eorumque e medicina ejectione* 1697. 4. HÆN.

EJ. *de hemorrhagiarum genuina origine atque curatione ex principiis mechanicis* 1697.

EJ. *de genuino & simplicissimo doloris podagrici remedio* 1697. & *germ. in diatet.* III. Hall. 1726. 8. *. Causam esse in sale tartareo in mucum articulare agente, eum in duritiem vertente. Laudat ipse spiritum salis ammoniaci
cum

cum extracto castorei, succino, opio; deinde medicamenta diaphoretica ex auro & hydrargyro parata.

EJ. *fistularum nova & tuta curatio* 1697. 4. HE.

EJ. *de salubritate fluxus hemorrhoidalis* 1697. 4.

EJ. *de hydrope pericardii rarissimo* 1697. 4.

EJ. *de synovia ejusque causis* 1697. 4.

EJ. *de remediis evacuantium mechanica operandi ratione* 1698. 8. *.

EJ. *de mechanica operandi ratione medicamentorum sic dictorum alterantium* 1698. 4.

EJ. *de ὀρχαίμοις s. sanguinem sistentibus* 1698. 4.

EJ. *de anthelminticis* 1698. 4.

EJ. *de erroribus circa venena vulgaribus* 1698. 4. *. Omnino auripigmentum innocuum esse. Arsenicum non debere in medicinam recipi, cum ventriculum inflammet; curari tamen lacte & oleo.

EJ. *analysis chymico medica reguli antimonii medicinalis* 1698. 4. HE. & in *triga disp.* Hall. 1729. 8. *.

EJ. *de dentibus eorumque morbis & cura* 1698. 4. *. 1714. 4. in *opusc. patholog.* Ad dentium morbos nihil utilius plumbo tenui laminato in cavam dentis dato. Fistula a dente carioso nata insanabilis, ut balsamum vitæ folamine esset.

EJ. *de necessaria salivæ inspectione ad conservandam & restaurandam sanitatem* 4. HE.

EJ. *de animo sanitatis & morborum fabro* 1699. 4. & in *collectione Leidensi* 1708. 8. tum germanice in *dietetica* T. V. Hall. 1718. 8. *.

EJ. *theses selectiores ex philosophicis & medicis* 1699. 4. HEN.

EJ. *de necessitate physices in praxi medica* 1699. 4. *.

EJ. *diff. physico medica de causis caloris naturalis & praternaturalis in corpore nostro* 1699. 4. *.

EJ. *diff. medica de regimine prægnantium* 1699.

EJ. *de pleuritide & peripneumonia* 1699. 4. PL.

EJ. *diff. physico medica de affectibus hereditariis illorumque origine* 1699.

EJ. *de natura morborum medicatrice mechanica* 1699. Leid. 1713. 8. *.
Contra

Contra STAHLIUM. Motuum vitalium causam esse in corporis humani fabrica, non in mente. Archæum ipse statuit f. animam vegetabilem, ad quam imaginatio pertineat & animi adfectus, naturam spasmo f. motu aucto coacta resolvere, stantia excutere, crises & hæmorrhagias facere. In acutis naturam valere, in chronicis solam artem. Per exempla.

EJ. *historia variolarum epidemice Hale grassantium* 1699. 4. RIV.

EJ. *diff. medico practica sistens historiam febris malignæ epidemice petechiantis hæctenus Hale grassantis* 1699.

EJ. *de terebinthina* 1699. 4. 1730. 4. Gallos pro balsamo peruviano vendere. Salem inesse acrem, qui aqua se patiatur abluui. Analysis. Usus in scabie, tinea, alvum ducere, morbis renum & vesicæ convenire, gonorrhœæ, fluori albo. In spiritu tamen præcalido cautione opus esse.

EJ. *de memorabili sulfuris antimoniatifixati efficacia in medicina* 1699. 4. RIV. & in coll. 1739.

EJ. *de prudentia medica circa gravidarum corpora* 1699. 4. HE.

EJ. *differt. de præcipuo studiosorum morbo ejusque genuinis causis* 1699. 4. In *dietetica germ.* T. IX. Hall. 1728. 8. *. Consilia diætetica pro studiosis. Possè bona victus ratione multa vitia corrigi. Contra lucubrationem. Victu uti debere tenuiori, quam alii mortales, vitare acescentia, putrescentia, uti potissimum pane & lacte. Non edaces esse neque tamen jejunare. Suadet calidam malo consilio. Corpus diligenter exercendum, præsertim ante pastum.

EJ. *diff. medico practica de diarrhæa in febribus malignis aliisque acutis morbis salutari* 1700.

EJ. *diff. de podagra in corpus retrocedente* 1700. Se vidisse qui suos paroxysmos podagricos præcideret, cum zinco compositum prinzmetall fusum redderet acidis vaporibus.

EJ. *diff. medica de mentis morbis ex morbosa sanguinis circulatione* 1700. 4. *.

EJ. *meditationes curiosa circa ventorum causas, vires &c.* 1700. 4. HE. & Leid. 1708. 8. *. *Opusc. theolog.* Germanice in *dietet.* T. II. 1719. 8. *. Ventorum affectus in genere; origo, aeris motus a compressione in uno loco & rarefactione in alia parte. Habitus ventorum ad certas regiones. Effectus tempestatis austrinæ & aquilonaris. Reliqua physica.

EJ. *diff. medica de morbis fictis* 1700.

EJ. *de mercurio & medicamentis mercurialibus solutis ad expurgandos sine salivatione morbos corporis humani rebelles* 1700. 4. & in *triga* 1729. 8. *. *Germ.* VI. 1721. 8. *. Hydrargyrum liquens posse plumbo adulterari, debere depurari
Tom. III. A a a mutato

mutato hydrargyro in cinnabarim. Hanc inertem videri, quod parvæ doses exhibeantur; efficaciorē esse si ad semidrachmam propinetur, & ad epilepsiam sibi respondisse. Æthiopem tamen mineralem præfert, melius adhuc longo cum novo semper hydrargyro cumque regulo antimonii & argento tritu, regulum deijci, argentum fundum petere; hydrargyrum nunc purissimum esse.

EJ. *observationes barometrico meteorologicæ & epidemiæ Halensis* 1700. 4. & in *coll. Ulm.* 1725. 8. *. Constitutio hujus anni epidemica, petechialis, ejusque morbi multa exempla. Urget usum clysterum & blandorum eccoproticorum, quum vulgo morbus sudoriferis corrumpatur. Optimum opusculum.

EJ. *de remediis antidontalgicis* 1700. 4. HE.

EJ. *de opiatorum nova eaque mechanica operandi ratione* 1700. 4. *. Leid. 1713. 8. *. Sanguinem rarefacere, ejus motum per cerebrum retardare. Nulla analysis.

EJ. *de potentia ventorum in corpus humanum* 1700. 4. HE. in *opusc. theol. pract.* Physici argumenti, hæctenus etiam medici.

EJ. *diss. medica de conversione morbi benigni in malignum s. generatione veneni in corpore per imperitiam medici* 1701. 4.

EJ. *de gravitate aeris ejusque elasticitate in corpus humanum* 1701. 4.

EJ. *de motu optima corporis medicina* 1701. 4. *.

EJ. *diss. sistens sachari historiam naturalem & medicam* 1701. 4.

EJ. *diss. medico physica de caryophyllis aromaticis* 1701.

EJ. *motus optima corporis medicina* Hall. 1701. recus. Leid. 1708. 8. *. & german. in *diater.* T. V. Hall. 1719. 8. *.

EJ. *obs. practicæ febrium tertianarum hoc anno grassantium* 1701. 4. *. Natura ei erat quæ continuæ. Non effectum esse sed causam effusæ bilis, ejusque causam esse in minima portione acris materici. Nullum potentius febrium remedium esse quam cortex peruvianus, nocere tamen datum in principio paroxysmi in corpore cacochymo.

EJ. *diss. physico medica exhibens observationes quasdam practicas circa febres tertianas a. 1701. grassantes* 1701. Corticem peruvianum summum fuisse specificum. Mille ægroti absque una recidiva eo sanati.

EJ. *aphorismi quidam practici* 1701. 4. *. & in *Coll.* 1726. 4.

EJ. *diss. medico practica de morbo nigro Hippocratis* 1701.

EJ. *de peregrinationibus sanitatis causa instituendis* 1701. 4. HE. Leid. 1708. 8. *. Germanice *diat.* T. V. 1719. 8. Usum elixirium & balsami vitæ commendat.

EJ. *de prudenti medicamentorum continuatione* 1701. 4. & in *Coll.* 1736. Lignorum decoctum diu sumendum, inde venerea atque cutanea mala tutius & felicius sanari quam salivationis ope. Ophthalmiam, epiphoram se infuso veronicæ diu continuato curasse, ac dysenteriam se curasse absorbentibus tum hyepecoanha inde oleosis cum laudano liquido. Diapnoica repetenda.

EJ. *pulsuum theoria & praxis* 1702. 4. Leid. 1713. 8. *. *Op. patholog. pract.* Pulsus celerem a frequente non distingui. Causæ discriminis pulsuum.

EJ. *diff. medica de morbis incongruis* 1702.

EJ. *de generatione salium morbosorum in corpore humano* 1702. 4. in *opusculis pathologicis.* Ætate sales nasci, inde lotii esse factorem. Hactenus totam massam humorum abire in excrementa viscosa salina sulfurea.

EJ. *de atrophia* 1702. 4.

EJ. *morbi fetuum in utero materno* 1702. 4. * & in *opusc. patholog.* In fetu a matre quartana laborante edito diuturna quartana. Ex iusto uberiori frigida potu puer hydropicus. A principe femina calculosa edita puella intra quartam hebdomadem, calculo vesicæ mortua. Infans absque sexu natus & ano. A matre variolosa editus fetus sphacelosis visceribus.

EJ. *opii correctio gemina & usus* 1702. 4. 1730. 4. HE.

EJ. *disquisitio medica curiosam pulli gallinacei in femina cachectica formati historiam sistens* 1702.

EJ. *de salubritate febrium* 1702. 4. HE. & in *opusc. patholog.* STAHLIUM credas te legere, ut febrem laudat. Saluberrima quartana iusto tempore defuncta. Symptomata post menses cessantes nascentia tollit febris. Imprudenter cortice febrem supprimi. Causæ debere subveniri non febrim.

EJ. *theses medico forenses de anatomia publica* 1703.

EJ. *methodus examinandi aquas salubres* 1703. 4. Leid. 1708. 4. Ex præcipuis auctoris operibus, qui in fontium medicamentorum analysi multum laborem posuit. Acidulis acorem negavit, salem lixivium detexit, sulfurem rarissime inesse nitrumque. Fusum inest sal tartaro vitriolato similis. Vires a spiritu æthereo.

EJ. *de erroribus vulgaribus in praxi* 1703. 4. *.

EJ. *de auditu difficili* 1703. 4.

EJ. *natura & usus vini rhenani* 1703. 4. recuf. Leid. 1708. 8. *. & in *coll.* Hall. 1739. 4. & in *dietet. germ.* T. IV. 1718. 8. *. Vina germanica eorumque vires. Ars vini parandi, confervandi. Rhenanum vinum fere ad omnes morbos valere per exempla. Ad duas & tres in diem menfuras imperat. In arthritide etiam & podagra dat, etiam in febribus malignis.

EJ. *de bradypepsia five tardiori ventriculi concoctione* 1703. 4.

EJ. *de balsamo peruviano* 1703. 4. 1750. 4. in *coll.* 1739. Experimenta cum reagentibus, analyfis. Utile in atonia, nervis dejectis, fluore albo, ulceribus.

EJ. *diff. chirurgica de luxationum fynthefi in genere* 1703. Puto respondentis effe.

EJ. *de prudente virium medicatarum exploratione* 1703. 4. *. 1712. 1725. 1737.

EJ. *de purgantibus fortioribus ex praxi medica ejiciendis* 1703. 4. & in *opusc. med. pract.* 1736. 4. *. Vires vitales potenter frangere. Hypercatharfium funestiarum exempla: alia ubi etiam mitiora purgantia longo tempore valetudinem læferant. Exempla per fingula pharmaca. Spafmi inde nati. In *dietet. germ.* T. VI. 1721. 8. *.

EJ. *de potentia diaboli in corpora* 1703. 4. 1770. 4. Ulm. 1725. 8. *. *Opusc. Theol.* Dæmones in fpiritus animales agere, potiffimum in melancholicis hominibus, fomnia & falſas imaginationes producere.

EJ. *ulcerum aitiologia vera, & cautela circa curam* 1703.

EJ. *de erroribus vulgaribus circa topica in praxi* 1703. 4. & in *coll.* 1736. 4. *. Emplaſtra cephalica non probat. Pollines præfert & fomenta vinoſa. Topicorum in oculos impositorum errores & noxa. Male ad aurium ulcera digeſtiva oleoſa adhibent. Non reprimenda narium hæmorrhagia topicis. Frigida offibus carioſis male adplicari; neque achores topicis ficcandi. Ita porro in pectoris inflammatione unguenta pingua improbat, & magis etiam hyoſciamia tabefcentem fuccum. Ventriculo ſi aliquid admovere velis, calidiſſima admoveas ex balsamo peruviano, camphora &c. Sic per ſingula.

EJ. *anatomie demonſtr. medica* 1703. 4. Methodus aquirendi vitam longam. Generalia. Seductus a LINTINIO, LUD. CORNARUM ab ALOYSIO CORNELIO ſeparat.

EJ. *exercitatio pathologica duumviratum HELMONTII ſiſtens* 1704. 4.

EJ. *medicus ſui ipſus* 1704. 4. 1710. 4. *. in *duodecade Leidensf* recuf. & in *opusculis theolog. med.* Boreales ventos febrium intermittentium facere recidivas.

EJ. *diff. med. de eo quod plurimi agrotorum moriantur contra leges artis* 1704. 4.

EJ. *de morbis lienis* 1704. 4. Ex ingurgitata aqua post febrem hydrops. A morbo nigro lien crusta lapidosa obductus.

EJ. *circa affectum pectoris rarissimum, perpetuum succi nutritii sillicidium ex thorace* 1704. Morbum diximus cum GOHLIO.

EJ. *de specificis antispasmodicis* 1704. 4. *. in *collect.* Hall. 1739. 4. Melissa, baccæ Paradis, dentes & cornua, ad unum omnia, lumbrici, ad vagam arthritidem sulfur vaporosum animale, sanguis in mania asininus &c.

EJ. *de agro affectu raro scorbutico pustulari laborante* 1704. 4. PL.

EJ. *annorum climactericorum naturalis ac medica explicatio* 1704. HE. Leid. 1713. 8. *. in *decade I. inque opusc. var. argum.* 1739. 4. *. *germ. diatet.* T. IX. 1728. 8. *. Hos annos defendere conatur, & sibi nonnulla parum firma, tamquam data sumit. Juvenibus, pectoris morbis obnoxiiis vertebrarum luxationes tribuit.

EJ. *de bile medicina & veneno corporis* 1704. 4. HE. *opusc. pathol.* Febris bilem gignit, & eo flaviores sunt fæces, quo diutius quartana duravit, & suppressa per corticem febre fæces pallefcunt & lotium, colorque redit cum febris recidiva. Laus amarorum, quibus plurimum tribuit. Senibus potus refrigerantes, quibus alvi purgatio nocet. Bilis febres malignas, dysenteriam & alia ejusmodi mala deteriora reddit. Hæmorrhagarum causa sæpe residet in primis viis. Infantibus a diarrhoea extinctis sæpe bilis spissata, vel & calculus in vesicula fellis.

EJ. *de purgantibus selectis & minus cognitis* 1704. 4. *. in *collect.* 1739. II. Simplicia medicamenta, ex quibus purgantia repetuntur. Tincturam martialem cum tamarindis alvum commode ducere; sic stanni solutionem. Sed melius sales, etiam carolinianus, ad unciam sumtus. Sales amari fontium. Sales acidi vegetabiles; plantarum succus amarus, guajacum, essentia centaurii minoris.

EJ. *de thermis Carolinianis* R. PLUMPTREE 1705. 4. In *Leid. coll.* 1708. 8. *. Ulm. 1716. 8. *germ. diatet.* III. 1717. 8. Titulus est, de thermarum Carolinarum causa caloris, virtute & usu. Calorem esse a spiritu acido vitriolico, qui in ferrum & bitumen, vel in terram calcaream ex carbone fossili per ignem paratam agat, accidente aqua. Thermas omnes acidulas fuisse, dum vero per loca subterranea manant, incalescunt & naturam mutant. In Carolinis per multa experimenta plurimum reperit salem alcalinum & terram calcariam. Usus medicus. Se invenisse fontem nunc celebrem *der Mühlbrunnen.*

EJ. *praxis clinica compendiosa februum cum cautelis* 1705. 4. HE.

EJ. *compendiosa & clinica praxis inflammationum cum cautelis* 1705. 4.

EJ. *hemorrhagiarum praxis clinica & compendiosa cum cautelis* 1705. 4.

EJ. *de temporibus anni insalubribus* 1705. 4. Leid. 1708. 8. *. *Dietet. germ.* T. I. 1715. 8. *. Morbi epidemici nati a constitutione aeris humida, a subita aeris mutatione, a rore corrosivo, quem noxium sales & sulfura faciant intra aerem generata. Passim propria aliqua.

EJ. *de morbis certis regionibus & populis propriis* 1705. 4. *. Leid. 1713. 8. *. *germ. diatet. T. V. opusc. patholog.* Collectanea minimè ingrata lectu, ex clinicis scriptoribus. Strumæ etiam in regione metallifera Saxonie; in Belgio calculus; podagra in Hungaria; in Westphalia peripneumonia & scabies. Non oportuisset auctoritate PSALMANAZARIS uti.

EJ. *de temperamento fundamento morum & morborum in gentibus* 1706. 4. HE. Leid. 1708. 8. *. *germ. diatet. IX.* 1728. 8. *. Non putassem HOEMANNI esse.

EJ. *specimen physico medicum de salubritate Hassie* 1706. 4.

EJ. *compendiosa & clinica praxis dolorum cum cautelis* 1706.

EJ. *crisium natura & explicatio naturalis* 1706. 4. HE. *op. patholog.* Pro diebus decidentibus. Nono plures quam septimo mori.

EJ. *de inflammatione ventriculi* 1706. 4. HE. Leid. 1708. 8. *. *opusc. pathol.* Bona disput. Frequens malum esse etiam in variolis. Causæ: in exemplo post immanes dolores in cadavere ventriculus maculis rubris & nigris varius. Ab antimonii vitro ad octo grana sumto; a croco metallorum; ab arsenico; a podagra repulsa per emplastrum saturninum; ab opio; a variolis; a potu frigido. Non inflammationem occidere sed spasmus. Ut irritatio nervea quæcunque, etiam calculus impactus, etiam in meatu auditorio, convulsiones produxerit. Ab acri cibo multi male mulctantur, quibus oportet ventriculum eluere. Mors a frigida cerevisia post purgans drasticum epota. Mors a podagra retrograda. A variolis universi corporis adeps deletus. A ventriculi inflammatione cum calculis bilariis mors. Mors a fungo ostium claudente, cum vesicula fellis calculis plena esset. Magna symptomata a potu acidularum.

EJ. *de siderum in corpus humanum influxu medico* 1706. 4. *opusc. theolog.* Sidera benigna, maligna. Jupiter ventosus; Venus pluvia. Anni tempestates. Maijo & Septembri plurima funera. C. BARTHOLINUM a. 1628. pestilentiam publico scripto prædixisse.

EJ. *de methodo vitam longam aquirendi ejusque causis* 1707. 4. & in *germ. diatet.* T. II. 1726. 8. *. Requirit ad longævitatem venas amplas, aerem purum frigidum.

frigidum. Norwegiam salubrem esse & Vogtlandiam. Sobrietatis laudes; victus non valde carnosus, cibi simplices, aqua. Hæ duæ causæ longævitatæ antidiluvianæ, venus ferotina, tranquillitas animi.

EJ. *de morte subita præcavenda* 1707. 4.

EJ. *compendiosa & clinica affectuum spasmodicorum praxis cum cautelis* 1707. 4.

EJ. *compendiosa & clinica convulsionum praxis cum cautelis* 1707. 4.

EJ. *compendiosa & clinica spasmodico convulsivorum morborum praxis cum cautelis* 1707. 4.

EJ. *asthma convulsivum cum hydropse thoracis* 1707. 4. A repulso ulcere putrido, ab arthritide retrograda, a podagra repercussa, hoc funestum. A scabie ficcata hydrops funestus thoracis. Ab erysipelate fungus scirrhus; a tumore pedum discusso anhelitus, pectoris hydrops &c.

EJ. *leges naturæ in corporum productione & conservatione* 1707. 4.

EJ. *de anatomie in praxi medica usu* 1707. 4. *. in *opusc. patholog.* Plurimum in praxi mutatum a circulo sanguinis invento. Inde viscerum morbos percurrit, & ut fateamur, quæ res est, omnino non evincit, quidquam lucis ab anatome esse adfutum. Duodenum parvum esse ventriculum, magni in pathologicis momenti. Externorum quorundam auxiliorum boni effectus umbilico illitorum.

EJ. *de morbis ex atonia cerebri nervorumque nascentibus* 1708. 4. *.

Subinde collectiones prodierunt harum disputationum. Prodierunt Leidæ *Diss. phys. med. curiosa selectiores ad sanitatem tuendam maxime pertinentes* Leid. 1708. 8. *. Ipse HOFMANNUS eas elegit. Disputationes duodecim, quas seorsim indicavi.

Cum non omnes HOFMANNI disputationes possideam, & catalogus in operibus præfixus parum plenus sit, non omnium locos teneo.

EJ. *de duodeno multorum malorum sede* 1708. 4. HE. Leid. 1713. 8. *. *opusc. pathol.* Plurimum hujus intestini vitiis tribuit, bilis etiam potissimum; podagram, variolas, hæmorrhagias, purpuram in duodeno sedem figere persuadetur; de lienteria, de dysenteria reticet. Vehementissimus quotidianus dolor ab eo intestino ad præcordia migrans.

EJ. *methodus curandi pestem* 1708. 4. HE. Leid. 1713. 8. *. Venæsectionem & alexipharmaca rejicit, vinum dat, pulveres terreos, camphoram cum nitro.

EJ. *de origine & natura pestis* 1708. 4. HE. Leid. 1713. 8. *.

EJ. *de salubritate fluxus hæmorrhoidum* 1708. 4. *. in *diæt. germ.* T. VII.

1726.

1726. 8. Hic etiam cum STAHLIO consentit. Conatum esse naturæ morbis obtiturræ. Deplere plethoram, malum sanguinem avehere; sanguinem emanare crassum nigrum, ad hypochondriaca mala conferre, adque calculum & arthritidem, etiam ad tabem & hydropem.

EJ. *de natura & artis effectu in curando* 1708. 4.

EJ. *compendiosa & clinica praxis morborum ex atonia viscerum cum cautelis* 1709. 4. HE.

EJ. *de difficultatibus in medicina addiscenda* 1710.

EJ. *de acidularum & thermarum ratione ingredientium & virium convenientia* 1712. 4. *. 1718. HE. & in *Dec. II. Leid.* 1719. 8. *. Ulm 1726. 8. *. *conf. dietet. germ. T. III.* Multa bona experimenta. Quædam continent spiritum æthereum & salem alcalinum fixum atque volatilem. Calorem thermarum a pyrite esse. Acidulas rectius hauriri ex vase clauso calefacto superiori. Fons, qui effectus factus est cum rupta rupe vapores viam aperuissent.

EJ. *de aqua medicina universali* 1712. 4. HE. & in *Dec. Leid.* 1719. 8. *. Ulm 1726. 8. *. *germ. dietet. T. I. Hall.* 1715. 8. *. Vim acidularum fere ad aquam simplicem pertinere & dari aquas ob vim medicatam celebres, in quibus nihil ad mineram pertinens demonstrat.

EJ. *de morbis œsophagi* 1712. 4. HE.

EJ. *observationes physico medica circa nitrum* 1712. 4. HE.

EJ. *perversa judicia de medicis & medicina* 1712. 4. *. & in *dietet. germ. T. VI.* 1721. 8. *. Medicorum gratiam sæpe malis artibus deberi, neque felicitatem ab eo requiri posse. Bonum theoreticum non esse malum practicum. Judicium medici requiri, non sola medicamenta. In febribus malignis & inflammatoriis artis exiguum esse potentiam.

EJ. *septem leges medicina* 1713. 4. HE. & in *opusc. med. var. arg. in dietet. germ. T. I.* 1715. 8. *. A medicis juvat cavere, & a purgantibus, animo læto esse &c.

EJ. *de plethora insufficiente morborum causa* 1713. 4.

EJ. *natura optima februm pestilentium medicatrix* 1713. 4.

EJ. *morbi pancreatici* 1713. 4.

EJ. *de medicamentis infecuris & infidis* 1713. 4. & in *Coll. Leid.* 1719. 8. Germanice in *dietet. T. VI. Hall.* 1721. 8. *. Quæ venenata indole vitata sunt, drastica purgantia, quibus adeo infensus est noster ut etiam fennam vix admittat solamque jalappam ferat. Hydrargyria, etiam dulcem mercurium non nisi minima dosi danda esse, sic etiam antimonialia, bismuthum, cantharides. Sed neque anthuræ fidit. Hæc infecura. Infida, quæ sæpe finem non adtingunt. Eo refert martem, cui infensus est. Selectioribus tamen acidis faventior. Sed etiam

etiam

etiam corticem huc refert, lac & alexipharmaca. Infortunia ab auro fulminante.

EJ. *de medicamentis selectioribus* 1713. 4. Leid. 1719. 8. In quaque remedium classe meliora selegit & compositiones etiam suas addit. Sales volatiles oleofos laudat, nitrum, camphoram, aloen.

EJ. *de præcavendis morbis & præmatura morte* 1713. 4. *. & in *Decade II.* Leid. 1713. 8. *. & in *germ. coll. diætet.* T. I. 1715. 8. *. Per singulos morbos ostendit, ut ii arceri possint.

EJ. *de ratione præside universæ medicinæ* 1713. 4. & in *Decade II.* Leid. 1719. 8. *. & in *coll. Hall.* 1739. 4. Non posse per experientiam artem disci, nisi post infinitos annos. Expertissimos medicos in rebus gravissimis dissenisse, nullam ergo certam ab ea lucem habuisse. Quantum ratio in mutanda arte mendendi potuerit, apparere ex insigni conversione, quæ inventum sanguinis circum fecuta sit.

Dissert. physico medicarum Decas prodiit Leidæ 1713. 8. *.

EJ. *de usu corticis chinæ febrifugo cauto & suspecto* 1713. 4. *. Nullam ejus esse vim specificam, neque eo febres indigere: sed tamen utique febres fugare; sola vi adstrictoria; (mutata nunc sententia) suspectum esse, & sæpissime damnosum remedium; ob vim enim adstringentem vasa venæ portarum adstringere; circuitum per hepar reddere difficiliorem; humores coagulare.

EJ. *de usu respirationis in arte medica* 1714. 4.

EJ. *de cura avenaceæ* 1714. Germanice in *diætet.* T. IV. Hall. 1718. 8. *. Vires medicæ avenæ, cichorii, nitri. Decoctum avenaceum valere ad omnem cacochymiam. Utiliter in variolis & morbillis bibi.

EJ. *morbi cum cutis colore depravato* 1714. 4.

EJ. *succincta pathologia ex principiis medicinæ deducta* 1714. 4.

EJ. *morborum ortus & causa eorum proxima* 1714. 4.

EJ. *aeris intemperies multorum morborum causa* 1714. 4. De tertiana febre, quæ a. 1707. omnes Germaniæ regiones infestavit; cum hiemem mitem fervidum ver secutum esset, in universa Germania febres dominatæ sunt.

EJ. *vera morborum sedes* 1714. 4.

EJ. *de corporum dispositione ad morbos* 1714. 4.

EJ. *de magno venesectionis ad vitam sanam & longam remedio* 1714. 4. *. & in *Dec. II.* Leid. 1719. 8. *. *Diætet. germ.* T. II. 1716. 8. *. Plethoram omnino locum habere & per inediam multo lentius solvi. Inde per singulos

morbos persequitur, ad quos conferat, etiam ad cachexiam; cautelas vero dat, ne quid nimii tentetur.

EJ. *remediorum benignorum abusus & noxa* 1714. 4. *. & in *opusc. medico practico* 1736. 4. Princeps sanissimus, cum cerevisiam frigidam æstuanti corpori ingessisset pene subito periit. Lien putredini proximus, in ventriculo sanguis corruptus, alter pulmo fetidissimo nigro liquamine plenus, quod malum sanissimus demum frigido potui debuit. Repulforum dolorum, ut arthriticorum, noxa. Theam in puerpera nocuisse solo calore. Jura carniū in morbis malignis apprime nocere.

EJ. *de usu interno camphoræ purissimæ & præstantissimæ* 1714. 4. *. in *opusc. med. var. arg.* Pressam a STAHLIO resinam tuetur. Esse oleum volatile coagulatum; fere similem ex ligno aloes obtineri; minus vero calefacere quam olea destillata, in quibus multum sit viscidi. Sulfur in camphora tenuissimum. In omni inflammatione, etiam in gangræna utilem esse. Malignitati resistit & putredini. Putridum in humores resorbendum expellit. Carminativorum principem esse; cum nitro bene conjungi. Menses retentos expedire.

EJ. *de medicamentis balsamicis* 1715. 4. HE. Leid. 1719. 8. *. In his sibi mire placet; in omni fere morbo simplicia hætenus describit, nunc frequentes, quæ cum sale tartari fiant, compositiones.

EJ. *de imprudente medicatione multorum morborum causa* 1715. 4. *. in *opusc. med. pract.* 1736. 4. *Dietet. germ.* T. VI. Hall. 1721. 8. *. Morbus ab omiſſa consueta venæsectione. Calida juniperina data, cui ren purulentus esset. Nimia venæsectione in puerpera hæmorrhagias passa funesta; & ab unica venæsectione exhausto corpore mors. Multa alia, quæ ipse vidit.

EJ. *de generatione febrium* 1715. 4.

EJ. *vera universæ medicinæ principia* 1715. 4. *.

EJ. *de morborum ortu & causis eorum proximis* 1715. 4. HE.

EJ. *praxis clinica & compendiosa morborum ex vitio glandularum & lymphæ natorum* 1715. 4.

EJ. *praxis clinica & compendiosa morborum ex uteri vitio* 1715. 4. HE.

EJ. *praxis clinica morborum infantum* 1715. 4.

EJ. *de præstantia malorum citriorum in medicina* 1715. 4.

EJ. *de diata vitio multorum morborum causa* 1715. 4. *. in *opusc. var. arg.* 1739. 4. *Dietet. germ.* T. II. 1716. 8. *. Mala edacitas hypochondriacorum, febre quartana laborantium & phtisicorum. Ab edacitate gravidarum abortus. Ab ea senes magis lædi. Noxæ ex aucto acido primarum viarum. Flatulentia ex pane calido.

EJ. *de generatione mortis in morbis* 1515. 4. *Opusc. patholog.* Dysfentericis
iac valde nocuisse.

EJ. *de aeris intemperie multorum morborum causa* 1715. 4. *.

EJ. *disp. chymico medica de sulfuribus metallorum* 1715. 4. & in *triga diss.*
1729. 4.

EJ. *differentia medici & medicinae practici* 1716. 4. *.

EJ. *de aquae natura & virtute in medendo* 1716. 4.

EJ. *de morborum transmutatione* 1716. 4.

EJ. *de morbis ex aliis prodeuntibus* 1716. 4. *.

EJ. *de passione iliaca* 1716. 4.

EJ. *de consensu partium praecipuo pathologiae & praxeos medica fundamento*
1717. 4. HE.

EJ. *de arcana medendi methodo* 1715. 4. HE.

EJ. *de athletis veterum eorumque diata & habitu* 1717. 4.

EJ. *de eo, quod nemo agrotorum moriatur ex morbo* 1717.

EJ. *de eo, quod plurimi agrotorum moriantur magis juxta leges artis quam
naturae* 1717. 4. HE.

EJ. *de eo, quod plurimi juxta regulas artis nascantur* 1717. 4. HE.

EJ. *de morborum causis recte cognoscendis* 1717. 4. HE.

EJ. *casus agri ophthalmia laborantis* 1717.

EJ. *de sphacelo ex causa interna feliciter curato* 1717. 4. *. oleo caryophylli
in spiritu vini soluto compressus.

EJ. *de acidularum & thermarum usu & abusu obs. & cautele* 1717. 4. Ulm
1728. 8. *. Et elementa futilia recipi & vires medicatas per errorem natas.
De varia aquarum medicatarum vi medica; de alvi purgandae ratione; de venae-
sectione ante aquarum usum.

EJ. *de pinguedine s. succo nutritio superfluo* 1718. 4. *. Vermes hepatici
in vivis animalibus etiam canibus & leporibus, iis bestiis exitiales vidit.

EJ. *de modo operandi remediorum physico mechanica* 1718.

EJ. *de dietetica sacrae Scripturae medicina* 1718. 4. *. In *opusc. theol.* in
opusc. varii argumenti. Leges Moisis sapientissime valetudini populi prospexisse.
Germanice Ulm 1745. 8.

EJ. *de morbis recte distinguendis* 1718. 4. HE.

EJ. *de difficultatibus in addiscenda medicina* 1718. 4. *.

EJ. *de præstantia medicamentorum domesticorum* 1718. 4. Leid. 1719. 8. *.
& in *opusc. var. argum.* 1739. 4. *. Germanice Basel 1738. 8. & in *dietet.*
T. IV. Hall. 1718. 8. Olim se arcana & potissimum chymica amasse, nunc
meliora doctum plurimum virium in simplicissimis medicamentis reperisse. Omnino
multa hic bona.

EJ. *de erroribus circa venena* 1718. 4. HE. Arsenici crySTALLINI symptomata
cedunt oleo olivarum,

EJ. *de febre purpurata maligna* 1718. 4. HE.

EJ. *de hydrope ascite* 1718. 4.

EJ. *de fistula ani feliciter curanda* R. BASS 1718. 4.

EJ. *de præparatione & lectione veterum medicamentorum* 1719. 4.

EJ. *de medicina hippocratis mechanica* 1719. 4.

EJ. *de vera morbi hypochondriaci sede, indole & curatione* 1719. 4.

EJ. *de medicina ab omni hypothese vindicanda* 1719. 4. HE.

EJ. *de vero pathologie fundamento* 1719. 4. HE.

EJ. *præstantissima medendi leges* 1719. 4. HE.

EJ. *de millefolio* 1719. 4. HE. & in *collect. med. var. arg.* Felicissima her-
bula & STAHLIO placuit & æmulo HOFMANNO. Solo aspectu, quod umbellam
gerat, promittere sulfur vaporosum antispasmodicum, quale quid putat ab odore
indicari; non bene si vulgare vult millefolium. Vires mire laudat etiã ad pestem,
tum hypochondriacis convenire & pollere vi analeptica. Chamæmeli flosculus
febrem sanare intermittentem. Extus vires esse traumaticas inque oleo antispaf-
modicas anodynas.

EJ. *de palpitatione cordis* 1719. 4. *.

EJ. *Decas II. disp. physico medicarum* Leid. 1719. 8. *.

EJ. *de certo mortis in morbis præfagio* 1720. 4. *Opusc. pathol.* Signa primum
impendentis magni periculi. Mortes parturientium subitæ. Si facies rubore
fuffusa manserit folere post mortem sanguinem de vasis manare. Eadem sympto-
mata, quæ in acutis mortem portendunt, non ejusdem minacitatis esse in
chronicis.

EJ. *de hepatis inflammatione vera rarissima, spuria frequentissima* 1721.
4. HE.

ticillatarum, saporem, odorem. Inde amara, stomachica, antifebrilia. Aquaticas omnes acres esse, & causticas in ficcis arenosis provenire.

EJ. *putredinis doctrina amplissimi in medicina usus* 1722. 4. & in *opusc. pathol.* Ex melioribus. Putredo causa morborum autumnalium, inter caltrentes deteriorum. Mors principis a frigida cerevisiæ potu post anxietates, vomendi conatus, syncopen, convulsiones, ventriculo sed etiam pulmone & liene sphacelato. Sanguinem in intestina effusum celerrime putrescere & cum summo periculo. In morbis malignis vitanda calida. Laudes camphoræ, quæ & incipientem morbum sæpe jugulet & vires vitales sustineat. Sed qui potuit, cum putredinem metuat, lapides cancerorum, cornu cervi aut inertem cinnabarium comendare.

EJ. *de balneorum artificialium ex scoris metallorum usu medico* 1722. 4. *. Ulm 1726. 8. *. Ad dolores colicos, contractiones, paralyfin, scabiem retro-pulsam per balneum revocandam.

EJ. *de morbis œsophagi* 1722. 4. HE.

EJ. *de scirrho hepatis* 1722. 4.

EJ. *de fontibus medicatis Lauchstadiensibus* 1723. 4. HE. Ulm 1726. 8. *. Germ. 1724. 4. Fons martialis ab HOFMANNO primum commendatus.

EJ. *de vera motuum febrilium indole & sede* 1723. 4.

EJ. *de venesectione prudenter administranda* 1723. 4. Venam pedis absque aqua calida incidi posse, quæ sæpe noceat.

EJ. *de vacuæ praxeos medica* 1724. 4. *.

EJ. *de incontinentia urinae ex partu difficili* 1724. Vesica exesa ulcere patente in vaginam, urethra clausa.

EJ. *de fato physico medico ejusque rationali explicatione* 1724. 4. *Opusc. Theol.* & in *collect. Ulmensi* 1725. 8. Germanice 1749. 8. Omitto metaphysica. De fato medico pauca & vaga. Videtur admittere, posse terminum vitæ prorogari & aculerari. De libertate, de affectuum productione & necessitate morali, & pro ea necessitate distinguenda a necessitate physica. Causa februm ex spasmodis, horum ex stimulo febris.

EJ. *de exulceratione vesicæ* 1724. 4.

EJ. *de præcipuis Germania medicatis fontibus & de eorum examine chymico mechanico* 1724. 4. HE. Ulm 1726. 8. *. Gallice vertente C. VITE 1752. 4. Anglice HOFM. *on mineral waters* 1731. 8. vertente SHAW. *Germ. diatet.* T. VIII. Hall. 1727. 8. *. Ex optimis scriptis Ill. viri. Analyse & de viribus medicatis fontium.

EJ. *specimen medicum de cauto & incauto sedativorum usu* 1724. 4.

EJ. *fontis Sedlicensis in Bohemia examen* 1724. 4. Germ. 1724. 4. 1725. 4. TR. in *Med. Consultat.* & Ulm 1726. 8. *. Gallice Basél 1740. 8. Aqua fale amaro plenissima efficaciori quam Ebshamensis. Eum fontum nosser a. 1717. detexit & a. 1721. primum commendavit & aquam & falem alvi laxandæ causa. Terram esse alcalinam acido spiritu minerali imbutam & ratione acidorum salium primarum viarum, alvum ducere.

EJ. *disp. de purpura genuina indole & curatione* 1725. 4. HE.

EJ. *de valetudine senum tuenda* 1725. 4. HE. Germ. T. VII. 1726. 8. *. & in *opusc. var. arg.* Viribus prospiciendum coctioni ciborum, mictioni, adfectibus animi, frigori. Corpus exercendum, alta voce legendum.

EJ. *disp. de morbis a nimia & intempestiva venere oriundis* 1725. 4. *. *Dietet. germ.* T. VII. 1727. 8. *. Semen resorberi, in sanguinem redire, viribus vitalibus addere. Venerem nimiam nervis nocere. Ab ea magni morbi, apoplexia, epilepsia.

EJ. *disp. sistens agrum hydrope ex quartana laborantem & restitutum* 1725. 4.

EJ. *obs. de cauto & præstantissimo emeticorum usu* 1725. 4. HE. & in *Coll.* 1739. 4. *. Antimonialium medicamentorum incerta præparatio, incertus effectus. Antimonium diaphoreticum subinde vomitum movet. Emetica etiam in aliis partibus efficaciam exferere. Emetica eligenda, quæ una fibras relaxent, aut subjienda anodyna. Lacte sedanda hypercatharsis &c.

EJ. *de mirabili lactis asinini in medendo usu* 1725. 4. HE. Anglice 1754. 8. & in *opusc. med. pract.* 1736. 4. *. *Germ. dietet.* T. VII. 1728. 8. Alio quovis lacte tenuius esse & magis aquosum: caseosi parum habet, idque longe tenerimum, omnio alio lacte idem dulcius (falsum. Lac vaccinum purum nuper multum multo quam asininum dulcius est.) Adversus tabem omni alio lacte præstat & etiam eos sanavit, suadente HOFMANNO, qui pus rejecerant. Id per exempla demonstravit. Sed etiam arthriticis convenire, podagricis, hypochondriacis, scorbuto &c. Nihil adversus hypercatharses præstantius & venena mineralia.

EJ. *de manna ejusque præstantissimo in medicina usu* 1725. 4. & in *Collectione opusc. med. pract.* 1736. 4. *. Omnes humores blanda vi educere, infantibus opportunissimam, senibus, prægnantibus, saburram biliosam expurgare, malignis convenire catarrhis, hypochondriacis, renis morbis, cum aquis mineralibus conjungi optime. Variolis etiam dari posse.

EJ. *de seri lactis virtute longe saluberrima* 1725. 4. HE. *Germ. diet.* T. VII. & in *opusc. med. pract.* 1736. 4. *. Lac multis nocere ob naturam coagulabilem,

bilem, fenibus ob cafeofam portionem, febricitantibus & obftructiones facere. Seri nullum vitium effe. Sacharum ex fero exhalando paratum variis ex animalibus: id facharum in aqua coctum ferum lactis dulce vocat, inventum fuum & magnis extollit laudibus. Alvum laxam fervat, cacochymiam temperat etiam fcorbuticam, & fpafmis subvenit & tabi. Exempla ad hypercatharfin falubris efficacix.

EJ. *opuscula physico medica revifa aucta emendata* T. I. Ulm 1725. 8. 1736. 8. *.

EJ. *de cauto* ☉ *præstantissimo remediorum usu* 1726. 4. HE. & in *Collect.* 1726. 8. *.

EJ. *de studio medico recte pertractando ejusque probatissimis auctoribus* Hall. 1726. 4. cum CONRINGII opere.

EJ. *de ignorata uteri structura multorum in medicina errorum fonte* 1726. 4. *. *Opusc. patholog.* Nimium fluxum uteri acidulis, balneis, alio modo sæpe a se fanatum. Hydrops cum graviditate conjunctus, alius cum graviditate sublatu, alius a partu funestus.

EJ. *diff. de proceritate corporis ejusque causis* ☉ *effectibus* 1726. 4.

EJ. *de morbis hepatis ex anatome deducendis* 1726. 4. *Opusc. patholog.* Inflammationem hepatis aut nunquam locum habere aut rarissime.

EJ. *de morbis ex hepatis vitio* 1726. 4. HE.

EJ. *opuscula physico medica de experimentis, viribus, utilitate* ☉ *usu medicatorum fontium revifa aucta emendata* T. II. Ulm 1726. 8. *. Totus spectat ad aquas minerales. In præfatione tribuit sibi detectum in acidulis alcali, vim in fale neutro maxime positam. Felix cum lacte connubium, thermarum cum acidulis convenientiam. De imitandis fontibus medicatis. Vitriolum martiale aut rarissime in aquis medicatis reperiri aut nunquam. Deinde ut aquas medicatas imitemur, jubet ea elementa aquæ adfundi, quæ ex medicato fonte arte chemica obtinentur. Deest vero in ejusmodi aqua spiritus æthereus, quem ipse magni facit.

EJ. *de connubio aquarum mineralium cum lacte longe saluberrimo* 1726. 4. & in *coll.* 1736. 4. *Germ. diætet.* 1726. 8. *. T. VII. Primum se naturam acidularum non acidam esse sed alcalinam ostendisse, hinc cum lacte ejus usum conjungere docuisse. Selteranas potissimum, quas etiam rex & principes alii HOFMANNO suadente biberint. Acidulas in lacte corrigere naturam ad aciditatem, ad obftructiones pronam. Convenire vitio pulmonum, ad cacochymiam fcorbuticam, ad mala hysterica & spasmodica. Exempla curationum.

EJ. *de dysenteria anni 1726. epidemica 1727. 4. HE.*

EJ. *de morbis ex spasmo vesicæ 1727. 4. *.*

EJ. *de aeris potentia in epidemicorum morborum generatione 1727. 4.*

EJ. *de fonticulorum usu medico 1727. 4. HE.*

EJ. *de vesicatoriorum præstanti in medicina usu 1727. 4. HE. & in Coll. 1739. 4. Hæc cum pribrî conjuncta disp. Cantharidum venenata natura. Utilitas ad revellendum, ad humorem retropulsus in artus revocandum. Pro eorum in febribus malignis usu. Phenigmi. Utilitas ulcerum, scabiei, hinc fonticulorum ad morbos oculorum, alios morbos capitis, aliosque.*

EJ. *specifica quorundam medicamentorum efficacia 1727. 4. *.*

EJ. *de judicio ex sanguine per venæsectionem emissio 1727. 4.*

EJ. *observ. clinicæ circa curationem quartanæ 1728. 4.*

EJ. *de medicis morborum causa 1728. 4.*

EJ. *de febribus mesentericis 1728. 4.*

EJ. *de corticis chinæ usu in febribus intermittibus 1728. 4. HE. & in Coll. 1736. 4. Apologia corticis peruviani, quem STAHLIUS ob repressos motus vitales damnabat. Recte exhibitum non adstringere, excretionem potius promovere. Febrem esse adfectum generis nervosi; ejus inordinatos motus corticem vi adstringente compescere, amarore suo acori resistere, crudos in primis viis sucos corrigere &c.*

EJ. *de apoplexia 1728. 4.*

EJ. *de ætatis mutatione morborum causa & remedio 1728. 4. Opusc. patholog. Pro septenariis eorumque vi morbos generante & curante. Pueros a vermibus, juvenes ab immatura venere in convulsiones & morbos nervinos conjectos, cum 21. annum adtigerint, sponte fere convalescere, nocturnas pollutiones funditus cessare.*

EJ. *de mechanica optima in medicina philosophandi methodo 1728. 4. HE.*

EJ. *de vitiis oculorum præcipuis eorumque recta medendi ratione 1728. HE.*

EJ. *de fonte medicato Lignicensi 1729. 8.*

EJ. *de diæta virginum 1729. 4. & germanice Jen. 1742. 8. *. Zerbst 1743. 8.*

EJ. *de vomitu cruento 1729. 4.*

EJ. *de etate conjugio opportuna* 1729. 4.

EJ. *de cataracta* 1729. 4.

EJ. *de potus frigidi salubritate* 1729. 4. HE.

EJ. *de febre erysipelacea* 1729. 4. HE.

EJ. *de lesionibus externis, abortivis venenis & philteris* 1729. 4. HE. Germanice 1760. 8. *Opusc. pathol.* Variæ veræ causæ mortis demum post mortem detectæ per incisionem, inventis polypis, ex vulnere omenti, ex fistula tabacaria per orbitam in cerebrum inacta, ex cognitione epidemiæ similia mala producentis eorum, quæ ægrum interemerunt, ex vulnere & ulcere pulmonis. Non nataffe pulmonem infantis aliquot antea hebdomadibus nati, cum strangulatus periisset. Multas feminas pati abortum, nisi venam ter fecuerint. Non dari pharmaca sterilitatem facientia. Non posse fonte veneno infici.

EJ. *de noxis ex remediis domesticis incongrue adplicatis* 1729. 4. HE.

EJ. *diff. physico chymicarum trias.* Inter eas est *diff. de analysi chymico medica reguli antimonii medicinalis* 1729. 4.

EJ. *de hæmoptysi selecta quadam obff.* 1730. 4. HE.

EJ. *de hæmorrhagia cerebri* 1730. 4. HE.

EJ. *de hæmorrhagia viarum urinarum* 1730. 4. HE.

EJ. *de hæmorrhagia uteri* 1730. 4. HE.

EJ. *de immoderato hæmorrhoidum fluxu* 1730. 4. *. HE.

EJ. *de venesectionis abusu* 1730. 4. HE. Fuerit eadem *de salutari & noxia venesectionis usu opusc. var. argum.* 1739. 4. Summa utilitas in plethora minuenda, liberandis partibus congesto sanguine oneratis, avertenda apoplexia, in phtisi, in senio, in graviditate, in febribus inflammatoriis, ipsa cachexia. Exempla venæ alieno loco incisæ, ut in malo hypochondriaco, in morbis quorum materies per aliquam crisin expelli debet &c.

EJ. *oryctographia balensis s. fossilium & mineralium in agro balensæ descriptio* 1730. 4.

EJ. *de opii correctione & usu* 1730. 4.

EJ. *de doloribus* 1730. 4. HE.

EJ. *de fontis Spadani & Swalbacensis convenientia* 1730. 4. HE.

EJ. *vite animalis consideratio theoretico practica* 1731. 4. *.

EJ. *disp. de acidulis Veteraquensibus in Silesia* 1731. 4. Germanice Lips. 1732. 1734. 8.

EJ. *de cura partus modo nati & lactentis* 1731. & german. Zerbst 1743.

EJ. *genuina chlorosis indoles origo & curatio* 1731.

EJ. *de differente medicamentorum operatione secundum diversam corporis humani idiosyncrasiam* 1731. 4.

EJ. *de dolore & spasmo ex calculo felleo* 1731. 4. HE.

EJ. *de dolore ex calculo renum* 1731. 4. BURKH.

EJ. *de dolore cardialgico* 1731. 4. HE.

EJ. *de dolore cephalico* 1731. 4. HE.

EJ. *de medicina simplicissima summæ efficacis* 1731. 4. HE. & in Coll. 1736. 4. Laudes exercitationis corporis partes solidas confirmantis, sanguinem morantem expedientis. Sobrietatem & abstinentiam coctionem ciborum adjuvare. Venæsectionem plethoram & tarditatem sanguinis corrigere. Aquam lenire, diluere. Balneorum laudes.

EJ. *disp. methodo scientifica conscripta, qua sistitur verum universa medicina principium in structura humani corporis mechanica reperiendum* 1732. 4.

EJ. *senectus ipsa morbus* 1732. 4.

EJ. *tussis convulsiva* 1732. 4.

EJ. *casus de purpura scorbutica prægresso hamorrhoidum fluxu nimio ex principiis solidis deductus* 1732. 4.

EJ. *de acido vitrioli vinoso* 1732. 4. aliis 1733. 4. Resp. CAROLUS FRIDERICI F.

EJ. *de cognoscenda natura corporis humani ex effectu remediorum* 1732. 4. *. & in Coll. 1736. 4. *. Cuique homini suam esse in solidis inque fluidis naturam, alium adeo aliumque medicamentorum effectum. In puro corpore variolas leniter progredi, in corporibus cacochymicis miros excitare tumultus. Magnesium nitri tunc alvum ducere, quando acidi in primis viis multum invenit, & cum eo in falem medium abit. Quare per effectus diversitatem de temperamento cuique homini proprio judicari. Ita si emetica in ictero nocuerint ægris, vias bilis præclusas esse &c.

EJ. *de vomitu* 1733. 4.

EJ. *de abortu* 1733. 4. HE.

EJ. *de singultu* 1733. 4. HE.

EJ. *de spasmo pharyngis* 1733. 4. *. Laudat balsamum vitæ extus admotum.

- EJ. *spasmus gula inferioris & de nausea* 1733. 4. *.
- EJ. *medicina sanis necessaria* 1733. 4. *.
- EJ. *disp. med. chirurg. de morbo Lazari* 1733. 4.
- EJ. *de morbi hysterici vera indole, origine sede & cura* 1733. 4. HE.
- EJ. *de motuum convulsivorum vera sede & indole* 1733. 4. *.
- EJ. *de ebore fossili suevico balensi* 1734.
- EJ. *de medendi methodo varia pro climatis diversitate* 1734. 4. *.
- EJ. *de morbis peregrinantium* 1734. 4.
- EJ. *de cauta & circumspccta veneni dati accusatione* 1734. 4.
- EJ. *de dysenteria* 1734. 4.
- EJ. *explanatio adfectus maniae levioris rarissima sensuum quorundam augmento stipata* 1734.
- EJ. *animalia humanorum corporum infesti hospites* 1734.
- EJ. *de sale medicinali Carolinarum* 1734. 4. HE. & in *Coll.* 1736. 4. In his thermis & salem amarum esse & alcalinum resolvendis obstructionibus, solvendis coagululis aptissimum. Ipse H. dudum salem hunc thermarum parari curaverat, qui vero tantum rudior neque ea, qua paverat, copia parabatur; demum a G. BERNHARDO RICHTER pharmacopola perpulchrum nactus, nunc ipse parare docet ex fonte der Prudel. In aqua cocta per filtrum acta in crystallos abit ad 3 ß ex libra, saporis partim amari partim lixiviosi. Signa dat naturæ alcalinæ Sedlizeni subtilior. Ejus vires alvum laxantes, hæmorrhoides adjuvantes &c.
- EJ. *de modo agendi medicamentorum & physicis circa camphoram experimentis* Bresl. 1734. 8. cum TRALLES *de Camphora*.
- EJ. *adfectus spasmodicus hypochondriacus inveteratus* 1734. 4.
- EJ. *de convalescentiæ statu ejus impedimentis & presidiis* 1734. 4.
- EJ. *de cephalæa cum immoderato hæmorrhoidum fluxu sæpius repetente* 1735. 4.
- EJ. *de fistula maxillari* 1735. 4.
- EJ. *de militum valetudine tuenda in castris* 1735. 4. HE.
- EJ. *varia visionis vitia* 1736. 4. HE.
- EJ. *de præcavenda polyporum generatione* 1736. 4.
- EJ. *de ossium inflammatione* 1737. 4.

EJ. *de cortice chacarilla ejusque insigni in medicina usu* 1738.

EJ. *de scorbuti vera origine, indole & curatione* 1738. 4. HE.

EJ. *cura doloris podagrici preservatoria per simplicissima remedia* 1739.

EJ. *inedia noxa & utilitas* 1739.

Dissertationum, quarum titulos adjeci anni exciderunt, ut in collectionibus tantum possideam.

EJ. *de situ erecto in morbis periculosis valde noxio. Opusc. pathol.* Exempla subitæ mortis in hydrope & phtisi; subito pereuntium, cum de lecto prodissent. Causa subitanei interitus (a).

EJ. *de studiis per regulas diæticas facilitandis & prolonganda litteratorum vita. Opusc. theol. phys.* Ad diæticam in genere (b).

EJ. *de officio boni theologi ex idea boni medici. Opusc. theol. phys. med.*

Collectiones plusculæ disputationum prodierunt.

Opuscula medico practica Hall. 1736. 4. & prius 1734. 4. Disputationes viginti suis locis indicatæ.

Opuscula pathologico practica ib. 1738. 4. quibus careo.

Opuscula medica varii argumenti Hall. 1739. 4. *. Alia collectio etiam viginti disputationum, quas pariter indicavi. In hac collectione etiam reperitur disp. *de usu & abusu pulverum sternutatoriorum*, cujus annum ignoro (c). Organi descriptio. Varia sternutatoria & tabaci species; ipse laudat resinam guajaci & flores benzoe, indeque compositum pulverem. Utilitas in aurium etiam potissimum vitiis. Objectiones contra eorum pulverum usum dissolvit.

Opuscula theologico physico medica 1740. 4. *. Duodecim dissertationes, inter quas aliquæ melioris notæ, ut *de fumo carbonum, fato physico medico*.

Porro ipse HOFMANNUS jam ab a. 1715. cœpit edere diæticas suas disputationes germanice versas cum titulo *Gründliche Anweisung, wie ein Mensch vor dem frühzeitigen Tod und allerley Krankheiten durch ordentliche Lebensart sich verwahren könne. Tomus I.* prodiit Hall. 1715. 8. *. Disputationes suo loco dictæ sunt.

Tomus II. successit a. 1716. 8. *.

In T. III. conjunxit disp. *de thermis Carolinis* & alteram.

De acidularum & thermarum ratione virium & ingredientium quas recudi fecit & auctiores reddidit Hall. 1717. 8. *.

T. IV. & sequentes non ab HOFMANNO editi sunt. *Quartus* prodiit Hall. 1718. 8.

T. V. 1719. 8.

Cccc 3

T. VI.

(a) Pertinet ad annum 1722. Not. Edit.

(b) Ad annum 1702.

(c) Ad annum 1700.

T. VI. 1721. 8. *. Hoc continetur disp. *de abusu valde noxio medicamentorum ex auro, plumbo, cupro, aliis mineris preparatis medicamentis*. Hujus annum ignoro. Aurum fulminans. Ab eo semestri infanti ad sex grana dato mors. A granis etiam duobus in principe hypercatharsis cum torminibus. A sacharo saturni colica, alias funesta, tumor scroti. Magisterium Bismuthi arsenicum continere.

Ita neque diff. *de noxio abusu anodynorum* reperi, nisi est eadem *de opiatarum natura* & agendi modo, quod non puto. Nocere in morbis ventriculi & capitis, tum infantibus & senibus.

T. VII. 1726. 8. *.

T. VIII. 1727. 8. *.

T. IX. 1728. 8. *. Hic etiam reperio disp. *de morbis hereditariis*. Ut ex parentibus in fetus transeant, apoplexia, vertigo, alia capitis mala, hæmoptica tabes, asthma, calculus, scabies, infania, lues venerea, animi vitia, corporis figura & temperamentum. Non esse a vi plastica, sed fetum in semine exsistere, & prolem ejus spectrum sive imaginem recipere. Sedem ergo horum morborum esse mere in solidis partibus.

Iterum seorsim edita est *gründl. Unterricht, wie ein Mensch nach den Gesundheitsregeln sein Leben und Gesundheit lang conserviren könne* cum *disp. de vino hungarico* curante J. FRID. REIMANN Ulm 1735. 8.

Et *kurzgefaßte Diætetica* Jen. 1743. 8. qui videtur esse T. I. prioris operis cum *disp. de diæteta virginum*; quæ sunt *Diætetica aus dessen grösserem Werk in alphabetische Ordnung gebracht* Jen. 1741. 8. B. THOM.

Et alia particula *gründl. Unterricht, wie ein Mensch nach den Gesundheitsregeln der H. Schrift und durch vorsichtigen Gebrauch weniger anserlesener Arzneyen sein Leben lang conserviren könne* Ulm 1745. 8.

EJ. *Abhandlung von dem heydnischen Fato und der christlichen Providenz in medicinischen und physicalischen Dingen* Dessau 1749. 8.

LIBER UNDECIMUS.

GEORGIUS ERNESTUS STAHL.

§. DCCCLXXVIII.

Et si placitorum STAHLII pars præcipua apud HIPPOCRATEM & HELMONTIUM exstat, tantum ut mentem immortalem legas, quoties HIPPOCRATES naturam, HELMONTIUS Archæum nominat, et si CAMPANELLA & nuper CLAUDIUS PERRAULT febres naturæ se a materie opprimente vindicantis molimen dixerunt hanc tamen animæ rationalis potestatem STAHLIUS Wratislaviensis fufius ornavit, argumentis fulcivit, in singulis exemplis repetiit, eique praxin superstruxit. Cum porro multis annis in academia frequente & celebri docuerit, discipulos numerosos nactus sit, eaque secta etiam nunc mutatis nominibus in Belgio, Gallia & Anglia passim dominetur, neque alia sint fundamenta DE LA CAZE & nuperorum Principii vitalis fautorum, STAHLIUM utique tanquam auctorem novæ & celebri sectæ huic epochæ præpono.

Chemix peritus, vir propria cogitata alienis præferre natus, in adversarios acer, anatomes non valde fautor, suas hypothefes magis nonnullis in vivo homine adnotatis eventis quam fabricæ partium aut mechanismo superstruxit. Ergo mentem ipsam immortalem sibi corpus suum struxisse, idque ergo per intima cognitum habere, non quidem ratiocinio s. cum conscientia sui, sed actu conscientix experte & sensu vitali. Dissolutionem sui corporis animam abhorrere, hinc ejus corporis motus omnes eo dirigere, ut ea dissolutio quam longissime removeatur. Motus ergo vitales ita dirigere, ut putredinem evitet, corruptas particulas per propria organa expellat. Humores movere non solo corde sed etiam potissimum per motum tonicum sive per vim contractilem parenchymatum, ut constricta parte aliqua humores subituros arceat, de ea parte in alias laxatas partes propellat. Sic metastases faciat & congestiones & evacuationes. Plethoram ex vitio mentis natam corrigere, in prima ætate sanguine per nares expulso, deinde in feminis per uterum evacuato, in viris per venas hæmorrhoidales. Noxiam materiem aucto ad id ipsum motu expellere, de sanguine separare. Prudenter in universum & in salutare fines motus vitales dirigere, tantum ut ob errorem

errorem & denique nimis perceptis impedimentis desperabunda alienissimos motus & convulsiones temere ciere apta sit. Medicinam fere eo redire, ut utiles, sunt autem plerumque utiles, mentis conatus adjuvemus, noxios, si qui sint, moderemur. Nihil ergo in corpore humano vel a fermentis, vel a mechanicis circuitus sanguinei causis fieri, sed consulto omnia adque suos fines. Præterea STAHLIUS ad sceptica dubia pronior potissimum pauca intra medicamenta se continuit, venæsectionem, ob plethoræ motum, olea, pilulasque suas, nitrum & salem etiam marinum, essentiam pimpinellæ albæ, millefolii. Idem efficaciorum medicamentorum ex hypothesi sua acris fuit adversarius, corticis peruviani, opii. Omnia aliena & pure erudita & curiosa ab arte relegata vult, neque anatomen ipsam ad praxin facere admittit: hætenus utilis, quod omne otium, laborem omnem a medico soli medicinæ velit impensum. Archiatro demum regius Berolini obiit.

Innumera fere ejus scripta sunt, tamen ut pleraque disputationes sint aut programmata aut prælectiones germanicæ discipulis calamo receptæ & editæ. Otium nobis hic fecit J. CHRISTOPHORUS GOETZ, qui scripta G. E. STAHLII aliorumque ad ejus mentem sentientium serie chronologica recensuit, præter ultimos magni viri annos Nürnberg 1729. 4. *.

Primum prodiit mihi non visum *Fragmentorum Ætiologiæ physiologico chymicæ ex indagatone sensu rationali seu conaminum ad concipiendam notitiam mechanicam de rarefactione chymica, prodromus de indagatone chymico physiologica* Jen. 1683. 12. recuf. in *opusculo chymico physico* Hall. 1715. 4. *. In juvenili opusculo jam obscuræ dictionis specimina perspicias, quæ per omnia STAHLII scripta dominatur. Nicias tamen chemicorum medicamentorum laudes hic temperat.

EJ. *diff. inauguralis de intestinis eorumque morbis ac symptomatibus cognoscendis & curandis* præside R. WILH. CRAUSE Jen. 1684. 4. *. Hall. 1713. 4.

EJ. *de febre petechiali s. purpurata* Jen. 1685. 4. Hall. 1706. 4. *. Causa morbi halitus fulfureo salinus, vitam potenter evertens. Hunc anima horret, expellere satagit. Ejus vires oportet sustentare, materiem fugare, in plethora sanguinem mittere, alvum liberare, perspirationem adjuvare. An idem *der in Heilung so wohl kalter als hitziger Fieber, Friesel und Fleckenfieber geschwinde und sichere Medicus* Augspurg 1760. 8.

EJ. *diff. epistolica ad J. ADR. SLEVOGT de motu tonico vitali indeque pendente motu sanguinis particulari, in qua demonstratur, stante circulatione, sanguinem & cum eo commeantes humores, ad quamlibet corporis partem specialem præ aliis copiosius dirigi & propelli posse, ex phenomenis practicis clinicis re vetus deductione novum argumentum* Jen. 1692. 4. Tr. Hall. 1702. 4. 1722. 4. Tr. cum commentario CHRISTIANI HELWIG medici Vratislaviensis, & in *collectione dissertationum STAHLIANARUM* Hall. 1707. 4. *. Hæc cæterum *diff.* magni momenti theoriam auctoris exponit.

EJ. *de mensium muliebrium fluxu secundum naturam & suppressione præter naturam* Jen. 1694. 4. & recuf. Hall. 1705. 4. *. tum germanice inter STAHL'S *Abhandlungen von den Krankheiten des Frauenzimmers.*

EJ. *de commotione sanguinis translatoria & eluctatoria* 1694. 4. *. 1704. 4. *.

EJ. *de synergia naturæ in medendo* Hall. 1695. 4. programma.

EJ. *de passionibus animi corpus humanum varie alterantibus* disp. Hall. 1691. 4. *. recuf. Hall. 1719. 4. *. Morbi ex animi adfectibus; icterus ex terrore (quem vidi in viro, qui periculofissimum iter alpinum emensus fuerat); sanguis ex omnibus poris a metu.

EJ. *problemata practica febrium pathologiæ & therapia luculenter & quoad fieri potest demonstrative evolvendæ fundamenti loco inservientia, in qua febrium in genere & specie circumstantiæ essentielles inherentes, consequentes, antecedentes ex longa experientia perveſtigatæ recensentur* ib. 1695. 4. *. 1707. 4. *. 1722. 4. Omni febrî communia; inde omni febrî acutæ communia, quæ quidem non omnia admittas. Ita putat excretiones cutaneas alvinis meliores esse, neque commotiones habere nisi circa dies criticos. Communia febribus intermittentibus. Deinde sigillatim febres ardentes; alvum fluxam meliorem esse sicca. Inde synocharum præſagia & reliquarum.

EJ. *positiones de mechanismo motus progressivi sanguinis quibus motus tonici partium porosarum necessitas ad motum sanguinis lymphæ feri dirigendum admittendum vel excludendum demonstratur pro futuris usibus pathologiæ variorum adfectuum potissimum febrium* ib. 1695. 4. *. 1710. 4. G. Ex mechanice lege statim non esse causam inflammationis. Sanguis per porosas partes ab arteriis in venas urgetur; eas anima magis tendere minusve potest, ut tantumdem quæque recipiat ac tum oportet, nimioque humore se liberet. Spasmus motus tonici est exacerbatio. Putredinem motus sanguinis intensus facit. Nimia quantitas sanguinis transitum per partes porosas impedit; huic vitio motus transpressurus & colatorius subvenit; huic motus tonicus.

EJ. *positiones de astu maris microcosmici s. fluxu & refluxu sanguinis præcipue in paroxysmo febrili tertianario in sensus incurrente, mediante motu tonico partium porosarum in effectum deduci solito, ad febrium pathologiæ fundamentum designandum* ib. 1696. 4. 1704. 4. *. Germanice cum EJ. *Abb. von den Zufällen des Frauenzimmers.* Iterum ex præcipuis STAHLIANÆ theoriæ fontibus. Motus tonicus adjuvat refluxum sanguinis ex porosa substantia partium; hinc, quando venam secamus, sanguinis effluxum adjuvamus edito motu. Tono adstricto sanguis ad arteriam copiosius retropellitur, laxato in poros copiosius admittitur. Ab ea causa pallor cum frigore, vel rubor & calor. In febris tertianæ frigore cutis contrahitur & sanguis ad interna repellitur. In calore vicissim in laxatam cutem de internis exprimitur.

EJ. *de autocratia natura s. spontanea morborum excussione & convalescentia* ib. 1696. 4. *. Natura emendatrix sui corporis. Læsi corporis humani liberatio & restitutio per motus secretorios & extretorios ab anima directos. Huc vomitus ab idearum associatione motus. Natura subtiliores particulas impactas solvit, crassiores in pus convertit. Pro ætate hominis sanguinem expellere per nares, os, hæmorrhoides. Quibus in senio podagra supervenit, eos longævus fieri. Motus spastici; febris opus naturæ. Errore naturam motus nimios eicere, humores compellere ad loca minus utilia. Germanice cum I. *de hæmorrhoidibus* Lipsi. 1729. 8.

EJ. *progr. de natura ut subjecti physiologia & de superfluis anatomicis* ib. 1696. 4.

EJ. *temperamenti physiologico - physiognomico - pathologico - mechanica enucleatio* ib. 1697. 4. *. 1707. 4. *. etiam germanice vertente GOD. HENR. ULAU Leipz. 1716. 8. 1723. 8. A stricto & laxo habitu puerorum cholericum & phlegmaticum temperamentum. Morbi cujusque temperamenti, tono & animæ conditioni adaptati.

EJ. *de motibus humorum spasmodicis a motu pulsus ordinarii diversis* ib. 1697. 1707. 4. *. Spasmus partis fibrosæ expellit humorem ea contentum & ingressurum arcet. Ita constrictæ partes alias non constrictas humore replent. Ita fiunt congestiones sanguinis a tono, non a pulsu. Finis congestionum particularium est secretio universalium & excretio: fiunt autem aut lenta congestione aut subito spafmo.

EJ. *de impotentia virili* ib. 1697. 4. *. auctore respondente B. EWALDT.

EJ. *observationum chymico physico medico curiosarum mensis V. November, quo sistitur anchiater s. venenum pro remedio venditum febrifugum nequissimum* ib. 1697. 4. & in collectione s. opuscula ib. 1715. 4. contra specificum antifebrile, quod arsenicum esse constitit. Ejus femimetalli indomabilem malignitatem noster demonstrat, quam nulla adfuetudo domat.

EJ. *de infrequentia morborum personali* ib. 1697. 4. *. 1710. 4. Auctorem se dicit H. PAUL. JUCH, verum stylus est STAHLII. In quemque mortalem paucissimos morbos illabi.

EJ. *de historia medico practica progr.* ib. 1697. 4. *.

EJ. *de vena porta porta malorum hypochondriaco-splenetico-suffocativo-hysterico-hæmorrhoidariorum* ib. 1698. 4. 1705. 4. *. 1722. 4. 1751. 4. Frequentem esse in hac vena atoniam, hinc stagnationem, ramorum distensionem, spissescentiam, hæmorrhoides, symptomata hypochondriaca, anxietates. Prodesse equitationem, medicamenta antiscorbutica, post ea adstringentia martialia. Nitrum addit & millefolium.

EJ. *observationum chym. med. phys. mensis tertius* ib. 1698. 4. & in *opusculo* 1715. 4. de usu nitri medico polychresto. Sanguinis orgasmum reprimere, ad diarrhoeam & vomitum valere, si ab humorum æstu natæ fuerint. Nullum unquam inde ortum malum se vidisse.

EJ. *disp. de morborum ætatum fundamentis pathologico therapeuticis* ib. 1698. 4. *. 1702. & cum D. ALBERTI *tr. de hæmorrhoidibus* 1722. Germanice Lips. 1718. 8. 1720. 8. magni hoc opusculum noster faciebat. Juvenculis sanguis ad caput fertur, eique morbi frequentiores sunt; inde pectoris, demum abdominis.

EJ. *de morbis contumacibus* ib. 1698. 4. progr.

EJ. *de motu sanguinis hæmorrhoidali & hæmorrhoidibus externis* ib. 1698. 4. *. 1705. 4. *. 1722. 4. Germanice Lips. 1729. 8. cum aliis.

EJ. *de stochasmo medico* ib. 1698. 4.

EJ. *de hæmorrhoidum internorum motu & ileo hæmatite HIPPOCRATIS* ib. 1698. 4. 1707. 4. *. 1722. cum ALBERTI *l. de hæmorrhoidibus*, & germanice l. c. ubi vide recusum.

EJ. *in opusculo s. observationibus chym. phys. med. cur. Historia febris epidemica petechizantis & methodi curationis ejusdem* ib. 1698. 4. & 1715. 4. morbus anni 1694. Catarrhi speciem præ se ferebat, febris contagiosa remittens cum longa apofitia & agrypnia & facili diarrhoea, demum cum maculis. Venæsectio funestum effectum fortiebatur. Neque juvabat calidis sudorem urgere. Emulsionones pingues cum saccharo conferre, & subacida citrata, tum essentiam alexipharmacam suam, nitrum cum absorbentibus. Innumeros fere ægrotos se servasse.

EJ. *progr. bonus theoreticus malus practicus* ib. 1698. 4.

EJ. *de morbis habitualibus disp.* 1698. 4. *.

EJ. *de cephalalgia iliaco hæmatica progr.* 1698. 4. *. exemplum morbi non valde noti, cardialgiæ de genere, histericis familiaris, ex congestione sanguinis ad caput hæmorrhagiam.

EJ. *podagra nova pathologia* Hall. 1698. 4. 1704. 4. *. 1710. 4. *. Dolorificam esse spasmodicam motitationem ex hæmorrhoidali externa & varicosa sanguinis compressione intentata in consuetudinem abeunte. Solatium esse hæmorrhoidum fluxum.

EJ. *pathologia salsa progr.* 1698. 4. *.

EJ. *de requisitis bonæ nutricis* Hall. 1698. 4. 1702. 4. *. & germanice *Abh. von Zufällen des Frauenzimmers*. A nutrice venerea lue infecta lactatus infans belle habere visus, septimo vero ætatis anno, steatomatibus obsitus, hæcticus interiit. Sic a scorbutica nutrice infans.

EJ. *de commotionibus sanguinis activis & passivis* Hall. 1698. 4. *. de malis a plethora.

EJ. *venæsectionis patrocinium & de ejus usu & abusu* ib. 1698. 4. *. & germanice Lipf. 1719. 8. 1728. 8. *. Sanguis sæpe spissitudine peccat, sæpe ubertate; utriusque malo venæsectio convenit, hæmorrhagias nocituras occupat. In febre tamen neque absolute necessariam esse & nequidem utilem.

EJ. *inflammationis vera pathologia* ib. 1698. 4. 1705. 4. *. Causam statim sanguinis in minimis vasis esse. Succedit motus auctus, calor, rubor &c. Compellitur sanguis in partem inflammata a tonica constrictione partium vicinarum. Curatio est discussio materiei, aut certe suppuratio, demum partis laborantis corroboratio.

EJ. *progr. de æstimatione partium & lesionum* ib. 1698. 4. *.

EJ. *progr. de certitudine artis medicæ* ib. 1698. 4. *.

EJ. *nova pathologia calculi renum disp.* ib. 1698. 4. 1707. 4. *. a plethora, silentibus hæmorrhoidibus, sanguine in renes congesto.

EJ. *de lumbricis terrestribus eorumque usu medico* ib. 1698. 4. 1707. 4. *. Valere suo experimento adversus epilepsiam, ad menses expediendos.

EJ. *de sanguisugarum utilitate* ib. 1699. 4. 1705. 4. *. Germanice cum l. *de hæmorrhoidibus* Lipf. 1729. 8. *. Potissimum ad hæmorrhoides earum usus pertinet, quarum vasa deplent, eas absque irritatione revocant. Vidit earum usu lienem obstructum liberatum, hypochondriaca mala curata; arthritidem sublevant. Quare earum usum vehementer commendat.

EJ. *de abstinentia & nausea carniū in morbis præsertim acutis* ib. 1699. 4. progr.

EJ. *de hæctica febre disp.* ib. 1699. 4. 1705. 4. *. Est respondentis J. JAC. EWALD. Massam pilularum de cynoglossō omnibus opiatīs præfert.

EJ. *de novo specifico antiphthifico equitatione* 1699. 4. *. ad phthisin hypochondriacam magis valere.

EJ. *pathologia fundamenta practica* ib. 1699. 4. 1706. 4. resp. J. SAM. CARL. CARLII esse putem. Plethora fere pathologiæ fundamentum.

EJ. *de sterilitate feminarum per ætatem* ib. 1699. 4. *. progr.

EJ. *ager hæmoptysi laborans disp.* Resp. G. D. COSCHWITZ cujus est opus ib. 1699. 4. 1705. 4. *. 1715. 4. Morbum esse a translato ad pulmonem sanguine.

EJ. *de empiria progr.* 1699. 4. *.

EJ. *de ἀδνηφάργια s. intemperantia edendi* Hall. 1700. 4. 1707. 4. *.
 Nimia ciborum ingurgitatio ex consuetudine potius & gustu, quam ex fame
 nata.

EJ. *de facie morborum indice* ib. 1700. 4. 1705. 4. *. 1713. 4.

EJ. *Aristotelis error circa definitionem naturæ correctus* ib. 1700. progr.

EJ. *de differentia rationis & ratiocinationis* ib. 1701. 4. Magni momenti
 libellus, quo de sensu agitur sui corporis, qui in anima est cum conscientia,
 & sine conscientia.

EJ. *de febris rationali ratione* ib. 1701. 4. *. Motus ad secretiones & excre-
 tiones directi eorumque vires. Causa februm, dispositio nempe ad putredinem.
 Effentia est motus sanguinis auctus.

EJ. *anomalias motuum vitalium patheticas non esse tumultuarias aut turbulentas*
 ib. 1701. 4. *. progr.

EJ. *disp. de vita* ib. 1701. 4. *. de necessitate impediendæ putredinis.

EJ. *de apostaseos & apostematum HIPPOCRATIS differentia* ib. 1701. 4. *.

EJ. *de scarificatione narium egyptiaca* ib. 1701. 4. *.

EJ. *de phlebotomia* ib. 1701. 4. *. *disp. pro venæsectione contra HELMON-
 TIUM, & a plethora indicari. Videtur respondentis esse ANDRÆ HOEMANN.*
 Germanice 1728. 8.

EJ. *de abscessu s. furunculo* ib. 1701. 4. *. *diff.*

EJ. *de febribus biliosis disp.* ib. 1701. 4. 1707. 4. Signa anxietas, cardial-
 gia, conatus vomendi, æstus, horripilationes, ortus ab ira, tempus dum cibi
 fervent. Utilitas nitri, absorbentium.

EJ. *de curatione inchoata* ib. 1702. 4.

EJ. *de hydrope, ascite præcipue* ib. 1701. 4. *. In cadaveribus fere infantum
 viscerum abdominis reperiri & hepatis potissimum scirrhum. Ita laborante he-
 pate, organo secretorio lymphæ præcipuo, excretio lymphæ impeditur,

EJ. *de vitro antimonii* ib. 1702. 4. *.

EJ. *febris in genere historia* ib. 1701. 4. 1707. 4. *. Solum hominem fe-
 bre peti. Iracundi magis febribus obnoxii. In omni febre esse incrementum,
 stasin, crisin. In omnibus insignes evacuationes locum habere lotii aut perspira-
 tionis. Excretionibus in febre semper stata esse tempora. Frequenter a sola ab-
 stinentia restitui. Febres recte curatas meliorem valetudinem relinquere.

EJ. *cogitationes de medicina medicina necessaria & de natura sensu medico* Hall. 1702. 4. *. De suis scriptis.

De erroribus in materia medica.

EJ. *de febrium pathologia in genere* ib. 1702. 4. *. disp. Causa febris est anima corporis sui conservationi intenta; materies est, quæ putredinem humoribus nostris induere apta sit; modus quo anima utitur, est auctus motus & secretio atque excretio aucta particularum salino sulfurearum. Huc motus circularis facit & variæ constrictiones tonicæ.

Excusatio respondens examini pulsus celeris & frequentis ib. 1702. 4. Contra collegam suum HOFMANNUM in meditationum opusculo. Duo motus vitales pulsus & tonus. Uterque in febribus secretiones & excretionem urget. Celerem pulsum humorem in partes fibrosas & tubulosas secretorias altius adigere: sine celeritate solus frequentior pulsus eundem effectum non obtinet; diversas urgent pulsus velox & frequens. Idem celerior motus sanguinis particulas ejus adtenuat. Acute hæc & clare. A celeriori motu progressivo calorem in corpore humano nasci se primum demonstrasse.

EJ. *de malignitatis præprim febrilis indole* ib. 1702. 4. 1707. 4. *. 1723. 4. Signa, fatigatio absque causa, vires prostratæ, pulsus debilis, insensibilitas. Scopus materiam morbi expellere, quæ corrigi non possit.

EJ. *progr. de periculo noni diei in acutis* ib. 1702. 4. *. progr.

EJ. *mortis theoria medica* ib. 1702. 4. *. Destructionem esse a defectu motuum mechanico organicorum, quibus vita præservatur, motus nempe secretorii & excretorii, prævalente nempe putredine. Convulsionem fere mortem præcedere.

EJ. *de opinionibus medicis* progr. 1702. 4. *.

EJ. *de morbis corruptis* disp. 1702. 4. *. 1707. 4. *. Quibus modis & erroribus agyrtarum aut medicorum aliena in morbis symptomata exoriantur. Germanice *von übelcurirten und verderbten Krankheiten* Leipz. 1726. 8.

EJ. *de affectibus periodicis* 1702. 4. *. Etiam in morbis hereditariis periodos superesse, qui parentibus familiares fuerunt; ut morbi periodici fiant ex plethora recurrente, ita ex spasmus.

EJ. *de affectibus oculorum in genere* 1702. 4. *.

EJ. *progr. de methodo medicandi* 1702. 4.

EJ. *de mensum insolitis viis* Hall. 1702. 4. *. 1707. 4. Vomitus cruentus, narium hæmorrhagia, sputum, cruentum, congestiones sanguinis ad caput, hæmicrania, morbi lienales.

EJ. *progr. de sollicita diæta* 1702. 4. *.

EJ. *progr. de curatione in charta* 1702. 4. *.

EJ. *de spasmodicis* 1702. 4. disp. tetano, ejusque speciebus, spasmo cynico, aliis adfinibus morbis. Materies, sanguinis abundantia spongiosi habitus, pori angusti. Causa, anima varie errans, etiam in genere utilis finis subest.

EJ. *de visitatione agrotorum progr.* 1703. 4. *.

EJ. *de alterantibus & specificis in genere* Hall. 1703. 4. *. 1711. 4. Classes alterantium. Laudes absorbentium. Dari specifica: ad epilepsiam specificum STAHLIO medicamentum esse: aliud ad oedemata ascitica; aliud ad odontalgiam.

EJ. *περί Φυσίας απαιδευτου progr.* 1703. 4.

EJ. *de naturæ erroribus medicis disp.* 1703. 4. *. 1707. 4. Ut natura in dirigendis motibus, exturbanda materie non satis præparata, errare possit. Multum hic nocere animi adfectiones.

EJ. *de evacuantibus selectioribus* 1703. 4. HE.

EJ. *de dissensu medicorum progr.* 1703. 4.

EJ. *de venesectione in morbis acutis* 1703. 4. *. Pro sanguinis missione; dicit etiam spontanea hæmorrhagia prodesse. Nocere tamen quando naturam ad hæmorrhagias incitat a salutaribus commotionibus diaphoreticis avocatur. Non esse necessariam, frequenter noxiam & coctionem impedire. In principio, febris continuæ laudatur. Germanice in *Coll.* 1719.

EJ. *de morbo hypochondriaco hysterico* Hall. 1703. 4. *. & germanice inter *Abb. von den Krankheiten des Frauenzimmers.* Hæmorrhoidum salutaris effectus. Insignis dissertatio.

EJ. *de phthisi* ib. 1704. 4. *. In eo malo frequentes in pulmone nodos oriri, & vesiculas avellanæ æquales duras & cartilagineas; fieri a valis bronchialibus plenis teneri muco. Deinde scirrhusi pulmones tofo pleni. Scirrhus similis in pulmone absque querela de difficili spiritu. Alter pulmo consumptus, ejus loco album liquamen, alter sanus. Fumum antimonii crudi ore receptum optimum esse remedium tussis.

EJ. *de empiria rationali medica disp.* 1704. 4. *. 1709. 4. Ut iis, quæ experientia nos docet, ratiocinium superstruatur, nempe ex sua theoria.

EJ. *de fundamentis theoriæ medicæ* ib. 1704. 4. *. per singulas artis partes.

EJ. *de consulta utilitate hæmorrhoidum* 1704. 4. *. Germanice in *collectione* 1729. 8. *.

EJ. *de erroribus medicæ practicæ* R. ALBERTI ib. 1704. 4. *. ut suppressæ hæmorrhoi-

hæmorrhoides, omittenda consueta venæsectione. Error medicorum; qui motum aberrationis cacochymix tribuunt. Error in recipiendo in omni casu medicamento, quod in unico profuit.

EJ. *de februm therapia in genere* Hall. 1704. 4. disp. *.

EJ. *de philosophia* HIPPOCRATIS ib. 1704. 4. progr.

EJ. *de puerperarum adfectibus* ib. 1704. 4. 1707. 4. *. diff. cum *Abb. von den Zufällen des Frauenzimmers* germanice. Plethoræ plurimos deberi.

EJ. *de abortu & fetu mortuo* ib. 1704. 4. 1708. 8. & germanice. Incidere in finem tertii mensis, sæpe sterilitatem succedere. Iterum laudat suas pilulas balsamicas.

EJ. *de novitatibus medicis in genere* ib. 1704. 4. *. disp. Novam esse theoriam, quæ morbos a vermibus deducit, novam pathologiam mechanicam. Nova Therapia ut sudatio per sympathiam, fontium medicamentorum frequentior usus. Nova medicamenta ut ferrum, sales volatiles urinosi, hydrargyri frequens usus & opii, denique corticis peruviani a quo hectica in macilentis, in obesis hydrops sequatur. Videtur esse respondentis D. GLASCHKE.

Ad editionem *lexici* STEPHANI BLANCAARD præfatus est Hall. 1704. 8.

EJ. *de infantum adfectibus* ib. 1705. 4. *. & germanice Lips. 1718. 4. 1730. 8. Adnotat varietatem ciborum fæces alvi facere fætidiores.

EJ. *de medicina & chirurgia perpetuo nexu* ib. 1705. 4. *. Mala ex ignorantia medicinæ nata, quando chirurgi morbos curant, ut in tumoribus rheumaticis, quos circumvolutis fasciis conantur dissipare.

EJ. *de morbis acutis* ib. 1705. 4.

EJ. *de frequentia morborum in corpore humano præ brutis* ib. 1705. 4. *. Per singulos morbos. Causam esse in adfectibus, animi frequentioribus, perversa voluntate, erroribus animæ.

EJ. *de morbis nauticis* progr. ib. 1705. 4. *.

EJ. *disp. de consuetudinis efficacia generali in actibus vitalibus secundum præter naturam* ib. 1705. 4. *. Ut adsuescamus intenso frigori, calori adfectibus animi, hæmorrhagiæ, certis horis & cum iis recurrentibus evacuationibus; morbis.

EJ. *de venæsectione in pede & aliis corporis partibus* ib. 1705. 4. *. & germanice Lips. 1719. 8. Contra legem quam dicit receptam esse. Inferioribus in partibus corporis si morbus fuerit, debere venas incidi inferiores & vicissim.

Hanc

Hanc legem ita refutat, ut v. c. in cephalalgia venam pedis sectam prodesse mo-
neat, capitis venam sectam nocere; a brachii venæsectione vero deterius habere.
Utique adeo noster revulsivam incisionem præfert. German. 1724. 8. Venæ-
sectione prima abortui obviam ivisse STORCH.

EJ. *de auctoritate & veritate medica* ib. 1705. 4.

EJ. *disp. de affectibus incurabilibus* ib. 1705. 4. *. Habitus catarrhofus
vicenniali medicatione & diæta non superatus. Sarcocoele vix curabilis. Cataracta
vix superabilis.

EJ. *disquisitio de mechanisimi & organisimi diversitate* ib. 1706. 4. & 1708. 4.
cum theoria medica. Pro organisimo s. anima dirigente humanam machi-
nam.

EJ. *parænesis de alienis a doctrina medica arcendis* ib. 1706. 4. & 1708. cum
theoria medica. Contra mechanicos. Contra anatomen; subtiliorem fabricam
partium nimis homines occupasse, ut motus negligenter. Historia medicæ
vitæ.

EJ. *de arte longa progr.* ib. 1706. 4. *.

EJ. *de tertiana febris genium universum manifestante* ib. 1706. 4. *. Historia
morbi: in virili sexu frequentiore esse. Bona morbi historia. Curatio empi-
rica, quam rejecit, per corticem peruvianum. Vomitus satis probat, tamen ut
non sufficiat. Animæ fines in frigore, calore & toto mali tramite.

EJ. *de scorbuti & luis venereæ diversis signis & medicinis* ib. 1706. 4. *.
per omnia symptomata comparatio.

EJ. *de sanguinis temperie optima conservanda & restauranda* ib. 1706. 4. *.
disp.

EJ. *progr. de testimoniis medicis* ib. 1706. 4.

EJ. *disp. de hæreditaria dispositione ad varios adfectus* ib. 1706. 4. *. Arthri-
tis in filio podagrici subnata; tabes in familiis hereditaria; sic hæmorrhoides,
podagra.

EJ. *de dysenteria* ib. 1706. 4. disp. *. Rejicit absorbentia, corallia, bolos,
aloen & stimulantia, oleum, lac, opium, adstringentia. Rheum admittit,
clysteres leviter therebinthinatos. Laxat balsamicis pilulis, rheo; subjicit theria-
cam. Hic & ubique reperies, in ipsa curatione nostrum brevem esse, fluctuare,
rejicere multa, pauca admittere, ea ut putat moderata.

EJ. *de experimenti fallacia progr.* ib. 1706. 4.

- EJ. *de temeritate, timiditate, modestia, moderatione* Hall. 1706. 4.
- EJ. *de curatione æquivoca disp.* 1706. 4. *. imperfecta nempe, in qua causa mali non superata fuit, etsi symptomata sopita sunt.
- EJ. *de vera diversitate corporis mixti & viri & utriusque peculiarium proprietatum necessaria directione demonstratio* ib. 1707. 4. & *cum theoria medica* 1708. 4.
- EJ. *progr. de logica medica* 1707. 4. *.
- EJ. *de sanatione per accidens* 1707. 4.
- EJ. *de medicina sine medico* 1707. 4. *. *disp.*
- EJ. *de constantia medica progr.* 1707. 4. *.
- EJ. *disputationes medicæ epistolares & academicæ, physiologicæ, theoreticæ, practicæ generales & speciales* ib. 1707. 4. *. Recensui, admittæ vero sunt aliquæ MICH. ALBERTI & HOFSTETTERI.
- EJ. *de scriptis suis vindiciæ* 1707. 4. *. & *cum theoria* 1708. 4. *.
- EJ. *de veræ profexencyrseos medicæ practicæ vera dignitate* Hall. 1707. 4.
- EJ. *de judicio difficili progr.* ib. 1707. 4.
- EJ. *de logica medica* ib. 1707. 4. *.
- EJ. *de febribus secundariis* ib. 1707. 4. *disp.*
- EJ. *de syncretismo medico* ib. 1707. 4. *progr.*
- EJ. *de acrisia in febribus* ib. 1707. 4. *disp.*
- EJ. *de historiæ morborum criterio* ib. 1707. 4. *progr.*
- EJ. *de transpiratione impedita disp.* ib. 1707. 4.
- EJ. *de adstringentium cauto usu* ib. 1707. 4. 1723. 4.
- EJ. *de impostura opii* ib. 1707. 4. *disp.*
- EJ. *criterium experimentorum medicorum* ib. 1707. 4. *progr.*
- EJ. *de metaschematismo morborum* ib. 1707. 4. *disp.* 1723. 4.
- EJ. *de rheumatismo* ib. 1707. 4. *disp.* & *in collectione hæmorrhoid.* 1728. 8.
- EJ. *Theoria medica vera physiologiam & pathologiam tamquam doctrinæ medicæ partes vere contemplativas e naturæ & artis veris fundamentis intaminata ratione & inconcussa experientia sistens* ib. 1707. 4. 1708. 4. *. quæ editiones paulum differunt 1737. 4. Princeps viri opus. Physiologiam diximus & adjectas dissertationes. Sequitur pathologia.

Prima diff. absque titulo. De mixti & vivi diversitate. Vita fit utroque putrescibili impedito ne putrescat, quod fit motu secretorio & excretorio. Motus folius animæ actus, incorporeus. Medici esse noxia exturbare, corrigi non posse. De vera mixti & vivi corporis diversitate. Similia eorum quæ diximus. Vita quid sit. Ad eam sanguinis nudum circuitum non sufficere.

EJ. *de scriptis suis vindiciæ quædam & indicia* 1707. 4. olim recus. demum de vita ejusque tuitione per motus excretorios & secretorios. Laudes suæ februm petechialium pathologiæ & felicissimæ curationis; aliorum scriptorum de his febribus inutiles labores, sed citat paucissimos. De suo motu tonico, utique suo, partium fibrosarum (falsa nempe hypothese sanguinis ex arteriis in venas per fibrosum parenchyma transpressi) deque animæ in hos motus ad destinatos fines dominio (iterum mere hypothetico). De motibus congestoriis, hypochondriacis, spasmodicis. Cur neminem citet.

Physiologiam omitto. Pathologia major pars est hujus voluminis. Memorabile certe opus. Pleraque jam decerpsi. Summa tamen capita causarum morborum apud nostrum fere consentiunt in sanguinis spissationes, copiam & in putredinem tendentiam, adque motus, quibus natura his malis resistat hæmorrhagiis naturalibus, quas & ipsa cogit sanguine per motum vitalem in organa excretioni destinata pressio. Quare cum febres & motus etiam erronei naturæ sint opus, noluit eorum quidquam supprimi, adversus ideo cortici peruviano, opio. Utique vero moderari motus licere, ut & copiam humorum minuamus, & spissitudinem dissolvamus, in acutis nitro & absorbentibus, quæ plurimum facit, ut hyacintho convulsiones superare speret; in chronicis amaribus, resinosis, salinis, mitibus essentibus.

Et si nunc asperitas vix tolerabilis in viro est & periodi longissimæ & rerum sæpe perobscurus sensus, & hypotheseum parum firmarum adoptatio, cui tota theoria superstruatur, minime tamen inutile opus est, neque absque utilitate legitur. Suis enim cum oculis videret, nullam auctoritatem suspiceret & chemiæ insignem peritiam ad medicinam adferret & ingenio esset acris, aptoque singulares eventus ad sua loca adque illustranda sua placita adhibere, plurima certe nova, multa bona habet & propria, quæ mihi non datur prosequi.

EJUSD. *progr. de intempestiva adsumptione medicamentorum* Hall. 1708. 4.

EJ. *disp. de periodis acutarum sine criseos eventu exquisitis* ib. 1708. 4.

EJ. *disp. de teneris ægris* 1708. 4. 1723. 4.

EJ. *de fidis remediis* ib. 1708. 4. HE.

EJ. *disp. de febre catarrhali maligna* ib. 1708. 4.

EJ. *de motu voluntarii usu medico* ib. 1708. 4.

EJ. *de methodo malignas febres secundum rationem & experientiam rite tractandi* Hall. 1708. 4. 1713. 4.

EJ. *de privata dispensatione medicamentorum* ib. 1708. 4. *. & in M. ALBERTI *jurisprudencia medico legali*.

EJ. *disp. de animi morbis* 1708. 4. *. 1720. 4. Huc anxietas. Noxæ iræ repressæ; minus nocituræ, si aliquando ei sis adfuetus. Mania sæpe adfectuum animi effectus, sic melancholia. Consuetudinis potestas.

EJ. *progr. de fidis remediis & disp. de Consilio medico* 1708. 4. Dubito an edita sit.

EJ. *de medicis e pharmacopolio* 1708. 4. progr.

EJ. *disp. de multitudinis remediorum abusu* 1708. 4. 1723. 4. *.

EJ. *progr. de casibus medicis practicis* 1708. 4.

EJ. *disp. de diata* 1708. 4.

EJ. *de adfectibus gravidarum* 1708. & germanice in *Zufallen des Frauenzimmers*.

EJ. *progr. historiam pathologicam affectuum cum coxarum dolore symbolisantium Hippocraticam exhibens* 1708. & 1722. in ALBERTI *Coll. de hæmorrhoid.*

EJ. *disp. de regimine* 1708. 4.

EJ. *disp. de flatulentia* 1708. 4.

EJ. *observationes physico chemicae curiosæ antehac observationibus Hallensis schedule insertæ* 1709. 8. ARISTOTELIS error in definitione naturæ. *De sollicita diata* disp. quam improbat.

EJ. *disp. sistens morbos acutos veterum* 1709. 4.

EJ. *de motu sanguinis a crasi & viis non pendentibus vitiis prudenter tractandis* 1709. 4.

EJ. *disp. de curatione morborum e fundamento* 1709. 4.

EJ. *disp. de abstinentia medica* Hall. 1709. 4. *. Quatenus anima facienda facit & molienda molitur, nihil esse agendum. Evacuationum molimina, febres ipsas ut salutare naturæ conatus, non debere supprimi.

EJ. *disp. de febris compositis ex acuto periodo* 1709. 4.

EJ. *de methodica curatione* 1709. 4. disp.

EJ. *disp. de variolis & morbillis* 1709. 4. & in PELARGI *med. Jahrgang 2ter Theil.*

EJ. *gründlicher Bericht von den balsamischen und confortirenden Pillen, quas noster vendebat* 1709. 1712. 4.

EJ. *wohlmeinende Erinnerung wegen einiger bey noch anhaltender hier und da grassirenden rothen und weissen Ruhr mit bedenklichen Zufallen bey ihme befindlicher Arzneymittel* putat GOETZIUS *hujus esse ævi* 1709.

EJ. *de fine mensium initiis morborum variorum opportuno* 1710. 4. Germanice cum l. *Abhandl. von Zufallen des Frauenzimmers.*

EJ. *de salivatione mercuriali aliis præter luem veneream morbis rebellibus extirpandis pari* 1710. 4. esse respondentis J. D. ISAAC.

EJ. *de febre hæctica abscessuum internorum comite* Hall. 1710. 4. *. *Exempla & historix. Empyema cum liquamine lactis simili ad tres libras. In alio pus in thorace spissum.*

EJ. *de senum affectibus* ib. 1710. *disp. Germanice* 1718. 8.

EJ. *de cachexia* *disp.* 1710. 4. *. *Convenire laxantivo diureticas evacuationes sed placidas repetitas. Diæta acris, scorbutica & aromatica, restituendæ debitæ secretionis potissimum in vena portarum. Roborandum.*

EJ. *de minori malo medico* 1710. 4. *disp.*

EJ. *de paradoxis medicis præcipuis* Hall. 1710. 4.

EJ. *de lapide manati* 1710. 4. *. *Sanguinem omnino compescere & antispasmodica vi pollere.*

EJ. *de affectibus pectoris* *disp.* 1710. 4.

EJ. *de officio medici circa casus chirurgicos* 1710. 4. *. *Vitia solidarum partium sæpe humorum correctione egere. Medicus partem medicæ curationis præstat, in chirurgica chirurgum dirigit,*

EJ. *de morbis consequentibus* 1710. 4.

EJ. *disp. de cynosura therapias s. vera methodi medendi* Hall. 1710. 4.

EJ. *de decubitu humorum* 1711. 4. HE.

EJ. *de præparatione corporis therapeutica* Hall. 1711. 4.

EJ. *de ministerio artis nostræ salutariter adhibendo* 1711. 4. *disp.*

EJ. *de isagoge practica progr.* 1711. 4.

- EJ. *de curationibus castrensibus* 1711. 4.
- EJ. *de febre lethifera* HIPPOCRATIS 1711. 4.
- EJ. *de restitutione sanitatis in integrum* 1711. 4.
- EJ. *de sterilitate feminarum* 1711. 4. GOETZ. Germanice cum I. von den Zufällen des Frauenzimmers.
- EJ. *sciagraphia veræ pathologiæ medicæ* Hall. 1711. 4. *.
- EJ. *de emendandis historia clinica fundamentis* 1711. 4.
- EJ. *de therapia sani corporis s. non naturali* 1711. 4.
- EJ. *de viribus* Hall. 1711. 4. de termino mortis.
- EJ. *de attentione medico practica* disp. Hall. 1711. 4.
- EJ. *de uromantia & uroscopia abusu tollendo* disp. 1711. 4. Germanice Coburg 1739. 8. *. De differentia veræ pulsus celeris & frequentis; in præf. STAHLIUS uromantarum temeritatem redarguit. Exempla fraudum; esse tamen etiam potissimum respectu febrium aliquam utilitatem inspectæ urinæ.
- EJ. *disputationum ab a. 1707. ad 1712. in alterum volumen collectio* 1712. 4. cum præf. ALBERTI.
- EJ. *de causis præcipuis effectuum tragicorum in medicina* Hall. 1712. 4. esse respondentis NATHAN. SENDEL.
- EJ. disp. *de practico veteranorum prærogativa* Hall. 1712. 4.
- EJ. *de mutatione temperamenti* disp. 1712. 4. & in coll. germanica von den temperamenten 1722. 8.
- EJ. *de secessionibus humorum* Hall. 1712. 4. disp.
- EJ. disp. *de deo veræ medicinæ auctore* 1712. 4.
- EJ. disp. *de potestate artis medicæ* 1712. 4.
- EJ. *progr. de antiqua veritate artis medicæ* 1712. 4. *.
- & disp. *de necessitate artis medicæ* 1712. 4.
- EJ. *de exanthematum malignorum retrocessione* 1713. 4. esse respondentis.
- EJ. *de tumore œdematoso podagrico* 1713. 4.
& epistola *de corrupto medicinæ statu.*
- EJ. *de fontium salutarium usu & abusu* 1713. 4. disp. Germanice gründlicher physikalisch medicinischer Discurs von den warmen Bädern und Sauerbrunnen aus dem

dem latein. Lips. 1716. 8. 1734. 8. *. Aquam acidularum subtiliorem esse, thermalem viscidam magis. Acidularum acidum esse principium vitriolicum, thermarum alcalinum. Ex acidulis spiritum vitriolico simili prorupisse. Parcius debere laudari thermas & acidulas. Illas parce bibi, alias nocere in flatulentia ventriculi, malo hypochondriaco.

EJ. *de febris intermittentibus corruptis & turbatis* 1713. 4. *.

EJ. *observationes luculentæ medicæ* 1713. 4.

EJ. *therapia passionis hypochondriacæ* 1713. 4. disp.

EJ. *de medicina chirurgica in genere* 1713. 4. *. Iterum alienissimo loco contra anatomes subtilioris necessitatem. Crasin humorum ad medicum pertinere.

EJ. *de obstructione vasorum sanguineorum* 1713. 4. *. Inflammationem non esse ab obstructione vasorum. Tum BELLINIANA theoria, obstructa parte vasorum reliqua libera humoribus repleri. Congestiones sanguinis ab animi affectu frequentes absque obstructionis suppositione.

EJ. *de erroribus practicis circa contagiosarum malignarum febrium curationem vitandis* 1713. 4.

EJ. *de medicina medicina curiose* 1714. 4. *. disp. Contra mechanicos, contra subtilem anatonem.

EJ. *de multorum atque magnorum morborum remedio* 1714. 4. disp.

EJ. *de febre per se nunquam lethifera* 1714. 4.

EJ. *theses medicæ theoretico practicæ e I. Aphor. I. Hippocr. deductæ* 1714. 4.

EJ. *de morosis agris prudentiam medici fatigantibus & flagitantibus* 1714. 4. disp.

EJ. *de complicatione morborum* ib. 1715. 4.

EJ. *opusculum chymico physico medicum s. schediasmatum variis occasionibus in lucem emissorum jam collectorum fasciculus* Hall. 1715. 4. *. 1740. 4. Pleraque chemica sunt. Ad medicinam propius fecerit.

Progr. quo vindicia theoriæ veræ medicæ a superfluis alienis & falsis ex incongrua anatomæ chymicæ & physicæ tractatione prognatis &c.

EJ. *progr. quo lectionibus physiologiam medicam ad pathologiam therapiam & praxin clinicam directè conferendam &c.*

EJ. *observationes selectiores physico chymico medicæ curiose ex observationum Hallensium tomis: inter quas est aristotelis error circa definitionem naturæ circuitus: de sollicita diata.*

Archiatr

Anchiater quem diximus & de usu nitri; & historia febris epidemica.

EJ. *de remediis martialibus.*

EJ. *de alvi libero successu imo subinde fluxu in febribus petechizantibus & singulari remedio laxativo commendari capto.* Nitro diarrhœam temperat, tum remedio etiam in variolis & morbillis utilissimo alvum liberat cum exemplis. Pulveres absorbentes infelicissime dederat, his pilulas balsamicas utiliter substituit. Cascarella sanata hypercatharsis.

EJ. *epistola gratulatoria, quas STAHLIUS suis disputationibus practicis adjecerat.*

EJ. *prælectiones academicae medicæ s. specimen novæ pathologiæ theoretico practicæ secundum medendi methodum STAHLIANAM concinnatum in lucem editum a D. A. J. F. Francf. Lips. 1715. 4.*

EJ. *de vitrioli elogiis chymico-mediciis æstimandis 1716. 4.*

EJ. *de varis morbis disp. 1716. 4.*

EJ. *observationes clinicæ Lips. 1719. 8. 1735. 8.* Compendium praxeos ex prælectionibus viri illustris excerptum per HENR. ULAU.

EJ. *negotium otiosum s. sciamachia adversus positiones aliquas fundamentales theoriæ veræ medicæ a viro celeberrimo intentata, enervata Hall. 1720. 4. ** Adversus Leibnizium animam tamen perspicere corporis sui conditiones & idem regere etsi neutrius artis sit conficia. Metaphysici potius saporis. Motum non esse in corporis potestate.

EJ. *aus den lateinischen übersetzter Schriften erster Theil Leipz. 1720. 8. ** De temperamentis, ægris moralibus, morbis ætatum, morbis mulierum, observationes clinico practicæ, de venæsectione.

EJ. *fundamenta chymico pharmaceutica generalia ac manu ductio ad encheireses artis pharmaceuticæ speciales Herrnstatt 1721. 8.*

EJ. *præfatio ad M. ALBERTI de hæmorrhoidibus Hall. 1722. 4.*

EJ. *synopsis medicinæ STAHLIANÆ Budingen 1724. 8.*

EJ. *Abhandlung von den Zufällen des Frauenzimmers, mit einer Beschreibung des Autors Theorie und Vorrede vom weissen Fluß durch B. G. A. M. D. Leipz. 1724. 8. 1735. 8.*

EJ. *Untersuchung der übelcurirten und verderbten Krankheiten Leipz. 1726. 8.* Disp. de morbis corruptis, de natura ac erroribus medicis, de erroribus medicinæ practicæ, de abusu medicamentorum, de fontium salubrium usu & abusu, de

de adstringentium cauto usu, de abusu opii, de sensu naturæ circa curationes incongruas, de metaphematismo morborum. Germanice versum.

EJ. *elementa chirurgiæ medicæ edente J. SAMUEL CARL. STAHLII esse dicitur* Budingen 1727. 8.

Praxis STAHLIANÆ collegium practicum 1728.

EJ. *Abhandl. von den Zufällen und Krankheiten des Frauenzimmers cum adnot.* G. H. R. Leipz. 1724. 8. ut supra.

EJ. *observationes medico practicæ, quarum classis I. sistit febres* Nürnberg 1728. 4. TR. 1735. 8. Eadem fuerit. *Pyretologia s. februm historia observationibus practicis illustrata* Leipz. 1732. 4. neque enim vidi.

EJ. *materia medica von Zubereitung Kraft und Wirkung der sonderheit durch chymische Kunst erfundener Arzneyen* Dresd. 1728. 8. *. 1731. 8. Dicitur ex codice Ms. auctoris conversus esse, egregius labor, in quo multa de vera & vana potestate medicamentorum utilia monet. Antihecticum Poterii noxium & inutile medicamentum esse. Aquas destillatas ex plantis amaris nihil habere virium. Quæ plantæ spiritui vini suas vires tradant, quæ aquæ. Cinerum plantarum nullas esse específicas vires. Nolles forte laudes legere crystalli montanæ. Mercurium dulcem facile corrosivam naturam induere, atque tum nocere.

EJ. *gründliche Abhandlung vom aderlassen, dessen Gebrauch und Misbrauch* Leipz. 1728. 8. ex disputationibus de venæsectione agentibus coaluit.

EJ. *fundamenta chymicæ dogmaticæ & experimentalis* Nürnberg 1728. 4. *. 1746. 4. *. 3. Vol. auctus duobus voluminibus ob medicamentorum chemicorum præparationem. Passim aliqua. In liquore lacteo rubetarum nullum venenum esse & absque noxa faciem eo conspergi.

EJ. *Abhandlung von der guldenen Ader, worinn viele heilsame Wahrheiten entdeckt, viele grobe Irrthümer wiederlegt und eine sichere Methode an die Hand gegeben wird, vielen schweren Krankheiten abzuhelfen* Leipz. 1729. 8. *. Sex sunt disputationes de hæmorrhoidibus. Esse molimen naturæ; observare & dies & horas; effectum esse motus tonici, quo per fibras aliqua vasa comprimantur, non tamen penitus claudantur, ut ipsa quidem sanguinem non transmittant, vicina abundanter eo repleantur. Proxime vero cieri ab alterna contractione & laxatione musculorum ano vicinorum, quæ sanguinem in ani vasa congerat. Podagram & morbos adfines esse mera conamina hæmorrhoides quærentis naturæ. Symptomata topica. Natura, quoties sanguis tarde procedit, etiam in remotis corporis partibus motus excitat eo tendentes. Hæmorrhoides externas tardius manare, periodo fere in internis menstrua, in externis incerta, tamen cum autumno & vere fere connexa. Excitari hirudinibus, inferiorum artuum venæsectione. 2. De hæmorrhoidibus internis & ileo hæmatite. Hæmorrhoidum
Tom. III. Ffff represla-

repressarum insignes noxæ: obstructa inde viscera, lien, colica hæmorrhoidalis, asthma. Molimina ad eas hæmorrhoides ciendas, inde nati dolores, tensiones hypochondriacæ. Podagricos a juventute non senescere. Hæmorrhoidarios fieri qui sedentarii vivant & una lacte. Aloen hæmorrhoides ciere. Nunquam debere supprimi nimias, tamen se arcana auxilia nosse parare; temperandæ vero lenientibus, nitrosis. Nec ciendæ acribus nec helleboro. 3. De rheumatismo. Oriri a materie falsa febrili, erysipelate repercussio, a plethora, quæ tamen sæpe venæsectione tollatur: dolorem ischiadicum repressas hæmorrhoides sequi. A fluentibus hæmorrhoidibus gonagram & id genus morborum in perpetuum conquiescere. Hirudines similia facere; non vero de brachio sanguinem mitti debere, ne in caput revertatur ut in exemplo; neque sales alcalinos volatiles dari; absorbentia utique & nitrosa; camphora & opio abstinendum. 4. De hirudinibus.

EJ. *Untersuchung der Krankheiten, welche bey einem jeglichen Alter der Menschen vorzukommen pflegen, aus dem latein.* Leipz. 1718. 8. 1730. 8. *. Fatetur hæmorrhoidarium fluxum rariorem esse, sed raros etiam podagricos, arthriticos, calculosos; non tamen paucos eum fluxum pati, inde liberari ab iis, quæ dixi, malis; eo imminente in ea mala illabi, aut si fluxus substiterit, relabi. Non debere ciere nisi per hirudines, nimium non adstringendum, nec irritandum; præcipui momenti esse venæsectiones vicarias. Funesti eventus hæmorrhoidum suppressarum per exempla. Remedium suum quo dolores silentur.

EJ. *de hæmorrhoidalis motus & fluxus hæmorrhoidum diversitate* Offenbach 1731. 8.

IDEM *silenum alcibiadis s. artem sanandi cum expectatione oppositam arti curandi nuda expectatione* G. HARVEII edidit Paris. 1730. 8. *. Et ipse expectationi deditus. Fusum opus auctoris senis. Nunc generalia. De ferri principiis & efficacia medica, cujus usum non valde probat. De lactis asinini elementis experimenta. Sic reliqua capita medicamentorum persequitur, de quibus Harveyus, neque lac valde probat, neque pyrmonanas acidulas. Pro venæsectione. Se nunc 102. vice venam sibi secari curasse.

EJUS *collegium practicum übersetzt durch PELARGUM.* Casus 76. Leipz. 1728. 4. 1722. 4. 1733. 4. 1745. 4. & *collegium casuale minus.* Casus 102. Hirschberg 1734. 4. per J. E. BUDÆUM. Dresd. 1741. 4.

In aliis non medici argumenti libris STAHLII aliqua huc faciunt ut in l. *vom Salpeter.* Qui biberat aquam fortem & sanatus est tota reliqua vita debilis mansit; superbiberat lac, cum oleum opportuisset.

§. DCCCLXXIX. V A R I I ad a. 1683.

LEIGH *phtisiologia Lancastriensis* Lond. 1694. 8. Genev. 1736. 4. *. Phtises variæ Lancastrienses. Phtisis scorbutica, in qua saliva a spiritu vitrioli continuo cogitur. Esse ab halitibus, qui abundant, falsis & sulfureis maritimis. Pulmones obsidet, sputum habet dulce, urinam vero lixiviam, sedimento copioso, rufo, suaviter olente, quale redditur a terebinthina. Hæc phtisis paulatim, asthma facit, tabemque, glandularum infarctus. Curatur per emetica, cathartica, resolventia, antimoniata, balsamica. Exempla curationum. Phtisis hæmoptoica, aut ab aliis hæmorrhagiis nata. Phtisis ab herpete, fluore albo, chlorosi, rheumatismo, rachitide. Phtisis chylosa post febres infantibus superveniens.

EJ. *exercitationes quinque de aquis medicatis, morbis acutis, morbis intermittibus, hydrope* London 1697. 8. *. Febris epidemica Lancastriensis, quæ ab a. 1693. ad 1696. regnavit. Laudat camphoram, bezoardica, &c. Intermittentibus corticem peruvianum obponit. Hydrops biliosus a bile in purulentam materiem mutata, alvus ab hydrope lymphatica; hic valere massam pilularum Cratonis, in qua sunt cantharides. In appendice JOHANEM COLEBASCH refutat, qui podagram ab alcali derivat.

EJ. *natural history of Lancashire, Cheshire and Darbyshire* London 1700. fol. *. Utcunque ad Plottii modum, mineras tamen & aquas minerales fere curavit, reliqua minus. Duas feles variolas per contagium contraxisse, passas esse totum curriculum morbi, & suppurationem. Calculi vesicæ fellæ bubuli, alii corticis arboris simillimi, alii triangulares. Calculus vesiculæ fellæ. Calculus spongia tectus ex humano intestino. Asthma funestum artificum, qui plumbo utuntur. Sulfur venenatum minerarum plumbearum cujus una drachma funestum lethargum facit. A vapore minerali perituri percipiunt frigus versus cor, tum deliquium sine dolore. Testa, ut quidem noster adferit, ex vesica suis. Scabiei species infantibus intra primum annum familiaris. Rachitis cum ossium carie, & maxima corruptione medullæ. Lepra victu vegetabili & salivatione sanata. Consumtio scorbutica Lancastriæ in maritimis frequens absque prægressa inflammatione, absque pulmonis ulcere, cum morositate insolita. Hydrops; in demortui hepate glandulæ granorum grandinis magnitudine, crassa bile plenæ, inde icterus niger; sic in alio; in femina peritonæum glandulis plenum & hydatidibus. Hydrops uteri. Iterum in alio pars recti scirrhusa, intestinis adhærentes ad triginta sacculi adipis. Morbi acuti harum regionum. In urina rheumaticorum destillata, ut vocat, nullus sal reperitur. Febris pestilens cum tumore inguinum, aliquis maculis purpureis, etiam cum anthracibus dorsi sphacelosis, & sanguine ex naribus aut utero erumpente, sanguine tamen concreto. Febres intermittentes, etiam quartanæ,

cedunt peruviano cortici. In paroxysmo quartanæ vocis & sensuum abolitio, Omnino genus nervosum in his morbis affici, & causam esse a sale serum sanguinis coagulante.

J. JONES LL. D. & Medicus.

EJ. *novar. dissertationum de morbis abstrusioribus tr. s. de febris intermittens, in quo obiter febris continua natura explicatur* Lond. 1683. 8. Haag 1684. 8. *. Causam intermittentium febrium non esse in bile, sed in chylo coctionis in vasis sanguineis acedente. Rigorem ab aciditate esse. Calorem ab acore sulfur dissolvente. Curationem a cortice peruviano sperat, quem impense laudat.

EJ. *de morbis hibernorum speciatim de dysenteria hibernica. Exercitatio medica* Lond. 1698. 4. HARLEY.

EJ. *mysteries of opium* ib. 1700. 8.

PHILIPPUS VERHEYEN, celebris incisor Lovaniensis.

EJ. *compendium theoriæ practicæ P. I. II. ad adfectus capitis & thoracis* Colln. 1683. 8. *. Theoria antacida, & generalia absque peculiari adnotatione. Plurima ex Willisio.

EJ. *vera historia de sanguine ex oculis, auribus, naribus in J. BONRALT fluxu & sanatione per intercessionem FRANCISCI XEVER* LOVAN. 1708. 12.

DAN. MENONIS MATTHIÆ *experimentorum medico chymicorum decades tres in annum 1679, 1680, 1681.* Adjectæ observationes miscellanæ, medicæ, anatomicæ; *diff. de reformandis pharmacopoliis & J. WOYNÆ archiatri de pharmacopea Cracoviensi* Francf. 1683. 12. *. Princeps pars operis est clinico medica, Scriptiones valde compositæ, & multæ chemicæ. Dolorum mitigatio & somnus salutaris a semine hyosciami. Ab halitu arsenici noster prostratus, abdomine tumidissimo, vino potu venenum revomit. A membrana vaginæ prætenfa sanguis menstruus repressus; inde mors subita; uterus coacto sanguine plenus. Aqua hydropica acerrima, lignum erodens. Elephantiasis curata tinctura veneris. Tibia exempta absque amisso motu. Aliqua manifesto fabulosa.

FRANCISCI ZYPÆI Prof. anatomes Lovaniensis *fundamenta medicinæ reformata physico anatomica* Bruxell. 1683. 12. 1692. 8. *. 1737. 8. quæ tertia est editio. De medicina in genere. Occasione humorum, eorum vitia, sex res non naturales, cibi genera & potus. Pathologia. Semiotica. Flora practica etiam chirurgica & res medicamentaria; breviter omnia & pro tironibus.

POMPEJUS SACCHUS Medicus & patricius parmensis, Professor Patavinus.

EJ. *iris febrilis fedus inter antiquorum & recentiorum opiniones de febris promittens*

promittens Genev. 1683. 8. Venet. 1702. 8. *. Theoria quidem qua omnia ab acido & alcali deducit, studet tamen ut prior SCHUYLIUS ostendere eisdem esse morbos GALENI, ARISTOTELIS, & scholas omnino posse cum suis hypothefibus nuperas hypothefes recipere.

EJ. *nova methodus febres curandi fundamentis acidi & alcali superstructa* Venet. 1685. 8. Genev. 1685. 8. Des Tournes 1703. 8. *. In sanguine acidum dari & alcali. Acidum a sale esse, idemque esse ignem & in eo feminatam virtutem medicam. Alcali ab acido motum suscipere, aquam esse alcali. In sanguine esse igneum spiritum volatilem s. acidum & alcali s. materiem abeuntem in nutrimentum partium. Effervescentiam præternaturalem febrem facere, eam necessariam esse, ut particulæ inutiles segregentur, utiles iterum coeant. Si effervescentia immoderate magna fuerit, mittendum esse sanguinem, quoad pulsus suam ad mediocritatem redeat. In aliis febribus & ipsis præter naturam effervescentia adest, sed lenta, cum urina aquea, pulsu depresso & exiguo (febres nervosæ) & in his febribus iterum sanguinem alias nimis solutum esse, alias coactum nimis. Intermittentes febres fieri a principio acido cum sanguine communicato. Ex his principiis indicationes curatorias deducit.

EJ. *novum systema medicinae ex unitate doctrina recentiorum & antiquorum* Parma 1693. 4.

EJ. *medicina theorico practica ad saniozem seculi mentem* Parma 1687. fol. min. 1696. fol. Consultationes centum & quinque morborum fere vulgariùm, & ætiologia ex theoria acida & alcalina deducta. Dolor capitis est a sanguine imprægnato particulis retorridis & bilioso sanguine lixivo, quæ particulæ exaltatæ a cerebri fermento & a calore proprio mordacitate sua cerebri membranas tristi sensu afficiunt. In convulsionibus ab ira sulfureæ particulæ sanguinis exaltatæ cum salinis cumque vitali spiritu mistæ, & cum animali spiritu effervescentes & in flammam abeuntes. Bilis cum succo pancreatico fervorem habet. Remedia. Alia chemica, alia ad veterum sensum. Morbi singulares vix ulli & eventus nunquam indicati. Diabetes est ex rarioribus cum siti inexhausta. Tumor in cartilagine mucronata: eo in loco vehemens etiam visibilis pulsatio.

EJ. *medicina practica rationalis* Parm. 1707. fol.

EJ. *opera medica conjuncta* Venet. 1730. fol.

JOHANNES SCHREYER Medicus in Zeiz.

EJ. est in *Act. Erudit.* anni 1682. monstri descriptio.

EJ. *trinum fluidum magnum s. natura aque, vini & cerevisiæ, adcommodata ad tres, Cizensibus maxime, usuales liquores aquam, vinum & cerevisiam* Zeiz 1687. 8. *. Hamburg 1690. 8. Aliqua aquarum Ceizæ scaturientium analysis
Ffff 3 in

in quarum aliis massa sit limosa, bituminosa, in aliis terra argillacea. Alumen detegi in polline albo, quem sal tartari præcipitem dat &c. Aquæ nitratae, vitriolicæ. Aqua nitrosa facile putrescens. Vini bona & mala; sic spiritus vini: iste scorbuticis noxius. Cizæ mustum debile &c.

EJ. *Erörterung der Frage: ob es ein gewisses Zeichen wann eines todtten Kindes Lunge im Wasser untersinkt, daß solches im Mutterleib gestorben seye* Zeitz 1690. 4. Halle 1725. 4. Ad medicinam legalem hætenus facit. Vide BIBL. ANAT. T. I.

IDEM edidit *Anonymi neu Licht der Apotheker mit Sylvii, Willis, Blankaarti und andrer Anmerkungen, Antonii de Heyde Anhang von den Irrthümern, so in Zubereitung der Medicamenten vorzugeben pflegen.* Versum ex belgico Leipzig 1693. 8.

DAVID V. HOGGSTRATEN *de hodierno medicinae statu* Dordrecht 1683. 12.

J. LOLIVE *oratio de dignitate & officio veri medici* Dresd. 1683. 4.

J. MENSINGA *oratio in obitum R. MUNTING* Groningæ 1683. 4. & in *Mangeti Bibl. Med. T. II. P. I.*

CAROLI ARTURI PLESSEI (*Dupleffis*) *promptuarium HIPPOCRATIS in locos communes ordine alphabetico nec sine compendio digestum notisque ad marginem illustratum* Rouen 1683. 4. BUR. CARRERE 1684. 4.

DE LAET *de methodo curandi podagram* Haag 1683. 12.

LEONARDI HECHT *theriacæ analysis & præparatio spagyrica ad præscriptum Jos. Quercetani elaborata* Nurnberg 1683. TR.

HENRICI OMEIS *gloria academiae Altdorfinae* Altdorf 1683. 4.

A. U. D. *observationes excerptæ ex prælectionibus publicis privatisque collegiorum* THEODORI CRAANEN Leid. 1683. 12.

JACOBI PLUTACRI *morbi gallici s. luis venereæ aut potius anonymæ laus* TR. ASTRUCCIUS refert ad a. 1683. Ingenii ludentis elogia siphylitidis.

J. ZANDERI *larva arcanorum Richteri detracta* 1683. 4. UFFENB.

GABRIEL LE CLERCQ *discursus de morbis pauperum* Insulis 1683. 12. FALC.

EJ. *Ecole du chirurgien ou les principes de la chirurgie française* Paris 1684. 12. *. Aliqua medica sunt ut caput de causa, signis, symptomatibus & crisisibus corporis humani.

LE CLERC *la chirurgie complete par demandes & reponses* Paris 1698. 12. & in Belgio 1695. 12. *. 1706. 12. *. 1739. 8. *. B. CHIR. Italice Neapoli 1724.

1724. 4. Aliqua de phlegmone, erysipelate, œdemate, tumoribus pestilentia-
libus, scorbuto. Editio ultima valde aucta est, etiam in parte medica.

§. DCCCLXXX. GERMANI.

JOHANNES FRANK *Bericht vom Schnur ziehen, warum selbige zu ziehen, und
wie sich dabey zu verhalten sey* Augspurg 1683. 12. *. Morborum census in qui-
bus setacea saluti fuerunt cum exemplis, etiam ad apoplexiam, epilepsiam, sur-
ditatem. Male in desuetudinem abiisse.

ID. J. MARI *castrologiam* edidit Aug. Vind. 1685.

EJ. *observationes miscellaneæ* in E. N. C. Dec. II. Ann. I. p. 467. insertæ
defensæ Nordling. 1688. 12. *. Eterico homini datus fuerat hydrargyrus: in
cadavere ileum intestinum circa coli principium ad palmæ longitudinem disrup-
tum repertum est, ut appareat non absque periculo adhiberi. Ejusmodi exem-
plum noster in Decadibus Acad. Nat. Cur. descripsit. Anonymus in libello
ib. hydrargyrum utiliter adhibitum fuisse objiciebat.

EJUSDEM *polychresta herba veronica* Ulm. 1690. 12. recus. cum titulo *vero-
nicæ theizantis* Coburg 1700. 12.

EJ. *trifolii fibrini historia* Ulm. 1701. 8. *.

EJ. *herba allelujah botanice considerata in corporis propria praxi cum nupera
febre epidemica* Ulmæ observata a. 1703. & 1708. Ulm. 1709. 12. *. Morbos
recenset, in quibus hujus plantulæ utilitas apparuit. Scorbuto, ubi vix ausus
fuerat exhibere, calumnias veritus eorum, qui omnia mala acido imputant.
Deinde febrem epidemicam describit ter inter milites post occupatam urbem na-
tam, inde ad cives propagatam. Pulsus non valde mutatus, etiam appetitus su-
pererat, paulatim vero malignitatem explicavit manifestam, vires prostratas,
anxietatem, cardialgiam, agrypniam. Hic feliciter curationibus in tertianam
productis.

EJ. *de euphrasia herba polychresta* Francof. & Lips. 1717. 8. *.

EJ. *vom Flachseidekraut* Ulm 1718. 8. *.

EJ. *de momordica s. thappuah Jeruschalmi* ib. 1720. 8.

EJ. *de urtica urente* Dillingæ 1723. 8. *.

EJ. *Untersuchung von der Sonnenblum von Peru* Ulm 1725. 8.

Qui libri pæne omnes ejusdem sunt saporis ut nempe ad omnes fere mor-
bos ex plantæ laudentur & commendentur. Dixi etiam in BIBL. BOT. T. I.
p. 634.

J. GEORG

J. GEORG SAMBACH *kleiner Haus - Gesundheit - Feld- und Kirchenkalender* Nürnberg 1683. 8. TR.

EJ. *gute Gedanken bey Erinnerung der a. 1680. allhier gewesenen Pest Leipz.* 1683. 4.

EJ. *gründliche Antwort auf die guten Gedanken* Leipz. 1683.

Et *responsio gute Gedanken bleiben gute Gedanken* ib. 1684. 4.

CHRISTOPH RICHTER *kurzer Bericht von der Panacea alba fixa* Witteberg 1683. 4. UFF.

EJ. *Bericht wie die chymische Medicamenten in seiner Haus- und Reiscapothek zu gebrauchen* sine anno UFFENB.

EJ. *diss. de morbo caduco* Jen. 1684. HE.

J. RICHTER *apologia contra larvam impiam & calumniosissimam* Zittau 1683. 4. UFF.

BENJ. J. RICHTER *grosser Unterscheid zwischen rechtschaffener Medicorum und der Quacksalber medicinischer Wissenschaft und Curen* Görliz 8. Annum ignoro.

C. F. SCHEURL *kurze eventual Instruction und Bericht von der hier wiederum sehr eingerissenen Krankheit der rothen Ruhr* Nürnberg 1683. 8.

J. HAYN *trifolium medicum von astralischen Krankheiten, von tartarischen Krankheiten, vom Urin durch G. FABRUM nebst einer Vorrede J. SCHROEDER* Frankf. 1683. 8. 1700. UFFENB.

Armer Leute Leibmedicus, welcher mit lauter bewährten Hausmitteln Leben und Gesundheit der lieben Armuth erhalten, und ansteckende und andere innerliche und äusserliche Krankheiten curiren kan, aus eines fürstlichen Leibmedici M. S. zum Druck beförderet durch IGNATIUM REGNANTEM Merseburg 1683. 12. RIV.

CHRIST. SCHMIDT *Catalogus aller chymischen und galenischen Arzneyen in der Hofapotheke zu Dresden* 1683. 4.

ELIAS WESTPHAL *Schlossbarbierer* Frankf. 1683. 8.

HENR. MEY *Bericht wie die sich ereignende Grimmen und Krampfsucht zu curiren* Cassel 1683. 4.

Von Heilung der Fieber vermittelst der Kinkina Gieß. 1683. 12.

S. DCCCLXXXI. ITALI & HISPANI.

LEONARDO NICODEMO *addizioni copiose alla bibliotheca Napolitana di NICOLAO TOPPI* Napoli 1683. fol.

CARLO

CARLO LANCILLOTI *farmaceutico antimoniale ovvero trionfo dell antimonio* Modena 1683. 12. BUR.

EJ. *farmaceutico mercuriale ovvero trionfo dell mercurio* ibid. 1683. 12. B. THOMAS.

EJ. *modo di adoprar la tazza purgativa perpetua o sia calice clinico composto di regulo d'antimonio* Bologn. 1683. 12.

DIONYSIUS ANDREAS SANCASSANUS Medicus spoletanus.

EJ. *phtiseos therapeja* 1683. 8. CARR.

EJ. *polyarchia s. enneas dissertationum epistolarium quibus medica sepulchreti monumenta tam nova quam antiqua vindicata sistuntur* Ferrar. 1701. 4. CARR.

EJ. *dilucidazioni fisico mediche tendenti a richiamare la medicina pratica alla preziosa purità, in cui ce la lascio* HIPPOCRATE Rom. 1731. fol. T. I. Pleraque sunt chirurgica, ad medicinam tamen facit.

HERMANNI V. DER HEYDE *de utilitate aquæ frigidæ.*

Deinde SANCASSANI *Deca di osservazioni coerenti al discorso de v. D. HEYDE.* Cephalalgia frigida sanata, & alia mala aquæ frigidæ fomento. Embrocha frigidæ sanata mania: & alia mania aqua glaciali curata, & embrocha phrenitis. Eadem superata constipatio alvi.

Deinde de eadem aquæ frigidæ utilitate medica SANCASSANI epistola, de curatione hydrophobiæ, doloris capitis, mania. Maniacus continua integrum per mensem flagellatione sanatus. Colica subito sanata potu uberiori aquæ frigidæ. De vini calentis utilitate.

In T. II. Rom. 1733. fol. integrum dispensatorium ad morbos quidem fere chirurgicos.

In Tom. III. Rom. 1737. fol. & T. IV. ib. 1738. vix quidquam est quod non pertineat ad morbos externos.

SIMON PINHEIRO MORMAM Lusit. *tratado das Bexigas e sarrampo* Lisboa 1683. C. de V.

ANDREÆ GOMEZ regis familiæ Caroli II. medici, Professoris Granatensis *Discurso filosofico medico e historial que a la sombra de la razon y la luz de las apologias, luz de la medicina y sol de la medicina &c. pretende hallar la verdad en la defensa de la medicina dogmatica, i la sangria en la posibilidad del agua de la vida, i otras materias adjacentes a estas dos como principales* Madrid 1683. 4. C. de V.

BERTRAND *reflexions nouvelles sur l'acide & l'alcali & de l'usage qu'on en fait pour la physique & la médecine* Lyon 1683. 12. RAST. Latine in *zodiaco med. gall.* T. IV. M. Jul. Aug. Sept. & Oct. *alcali & acidum non esse principia rerum naturalium, neque acidum coloris in sanguine, sed nec alcali, neque qualitatum corporum.* In TACHENII HIPPOCRATEM *chemicum animadversiones. Vera utilitas alcali. Possè febris fermentum acidum esse, & inflammationis causam & tumorum; sanguinem eum dissolvere aptum esse & per accidens cogere.* Hinc in *peripneumonia possè sanguinem hircinum usui esse; sic dysenteriam, sic choleram ab acore esse & alios morbos, quæ omnia per alcalia curantur.*

JAQUES MOREAU Med. Catalaunensis *traité chymique de la véritable connoissance des fievres continues pourprées & pestilentielles* Dijon 1683. 12. FALCONET. & *des moyens de s'en guérir & de s'en préserver tant par les acides que par les sudorifiques conformément à la doctrine d'Hippocrate & de Galien* Dijon 1685. 12. BUR. 1689. 12. PAP.

EJ. *consultation sur un rhumatisme avec une refutation d'une reponse qu'on y a faite* Chalons 1688. 12.

Et denuo *refutation d'une reponse faite à une consultation sur un rhumatisme* 1689. 4. PAPILLON.

EJ. *lettre écrite à un médecin réfugié en Suisse, qui contient un véritable éclaircissement sur la cause des fievres continues arrivées en grand nombre depuis Juillet 1709. jusques en Novembre, avec la maniere de les traiter, ou l'on suit partout la nature* Nancy 1709. 12. *. Bene curatos multos convaluissè, contra si male tractarentur. Debilitas in hoc morbo summa erat, & pulsus parvus, debilis. Noster tamen sanguinem mittebat, etiam repetito, & plurimum ptisanæ jubet bibere. Spiritum salis ammoniaci dabat ad scrupuli pondus. Corticem non euissè.

EJ. *refutation de la reponse, que fait M. Martine à la lettre de M. Moreau sur les fievres* 1709. 12. *. Aspera epistola. Contra usum antimonii.

EJ. *refutation d'une reponse sous le nom emprunté du Sr. BACOT médecin à Verdun, ou le Sr. MOREAU renverse entièrement tout ce que l'on a produit contre la doctrine de sa lettre envoyée à un médecin Suisse. Porro lettre à M. BRUHIN méd. de Dijon.*

EJ. *diss. physique sur l'hydropisie fort curieuse pour les savans, très-utile au public. On y fera voir l'abus des purgatifs dont on se sert mal à propos pour les guerir, & ensuite les vrais remèdes* Chalons 1712. 12. PAP.

EJ. *apologie sur la maladie d'une Demoiselle* 12. PAP.

M. FREMONT de CABLAN *dialogues de la santé* Paris 1683. 8. Liber exigui momenti. Erunt non dubie dialogi de valetudine in Tomo V. *Zodiaci med. gall.* latine versi. Satyræ in medicinam vulgarem.

L. LE MONNIER *nouveau traité de la maladie vénérienne* Paris 1683. 8. nisi annus erroneus est, 1689. 8. Non sanari nisi per salivæ fluxum. Pro carunculis. Posteriorem editionem habet ASTRUC & addit parvum neque malum libellum esse.

CAMEAU *traité curieux du scorbut, de ses symptômes & démonstration de la fermentation ou mouvement intestin des corps sur les principes de Descartes* London 1683. 12. Amsterd. 1684. 8.

Idem fuerit l. *moyens préservatifs & méthode pour la guérison du scorbut* Lyon 1684. 8. FALC.

CLAUDE DE MORAIS *le véritable fauconnier françois* Paris 1683. 12. Morbos etiam tractat.

JAQUES EPÉE DE SELINCOURT *le parfait chasseur* Paris 1683. 12. etiam morbi.

EJ. *art de toute sorte de chasse, de pêche, & celui de guérir les chevaux, les chiens & les oiseaux* Amsterd. 1711. Lyon 1722. 12. 2. Vol. Non certus sum esse JACOBI EPÉE.

LUSSAUD *apologie pour les médecins* Paris 1683.

La médecine prétendue reformée Paris 1683. 8. OSB. In lupæ rene ingentes lumbrici inventi. Vermes vomitu rejecti. In C. BONTEKOE ut videtur.

§. DCCCLXXXIII. ANGLI ALIQUI.

LAMBERTS *nature and cure of diseases incident to cattle* Lond. 1683. 8.

Gentlemans jockey and approved farrier instructing in the nature and cure of all diseases incident to horses. Lond. 1683. 8.

The natural history of coffea, tea, chocolate and tabacco with a tract of the Elder and juniperberries. Lond. 1683. 4. germanice vertente J. M. C. Hamburg 1684. 12.

J. YARWOOD *physick refined.* Lond. 1683. 12.

§. DCCCLXXXIV. J. JACOBUS MANGET.

Medicus genevensis aliqua mecum adfinitate conjunctus, magnus collector. Ediderat jam anno 1683. *Messëm medico spagiricam*, qua abundantissima
Gggg 2 fezes

seges pharmaceutica, e selectissimis quibusque tum pharmacologis & chymiatriis, tum celeberrimis inter recentiores practicis, tum variis operibus miscellaneis, nec non curiosioribus rerum naturalium scriptoribus resecta, compositissimo ordine cumulatur.

EJUSDEM est *tractatus de febribus in genere & specie ex veterum & recentiorum scriptis perpensus, seu febris heautontimorumenos, auctore FRANCISCO PIENS, notis, observationibus, opusculis integris & remediis quibusdam selectioribus adjectis multo auctior.* Genev. 1689. 4. Sic etiam JOH. ANDREÆ SCHMITZII *Medicina practica compendium, pluribus morborum hactenus omisforum descriptionibus locupletatum.* Genev. 1691. 12.

Perinde *Sepulchrum anatomicum THEOPHILI BONNET* secundo excudi fecit, & in *sepulchreti* editione Genev. 1701. fol. 3. vol. notas frequentes & locos parallelos adjecit, suasque etiam cadaverum morbosorum incisiones, quas a BONNETIANIS asterisco distinxit. Ætiologiis careres, incisiones vero cadaverum utique utilitatem habent.

EJ. *Bibliotheca medico practica, qua omnes humani corporis morbosa affectiones, artem medicam propius spectantes explicantur, & per curationes, consilia, observationes ac cadaverum inspectiones anatomicas tractantur.* Genev. 1695. ad 1698. fol. 4. vol. Est lexicon medicum secundum seriem morborum.

Dedit etiam *Theatrum anatomicum* Genev. 1716. fol. 2 vol. quod suo loco dixi. In eo morborum aliquæ historiæ nostri sunt scopi, verum non pauca clinica admiscuit. In notis nempe ad anatomicam partium corporis humani historiam morborum vestigia adjecit, quæ in cadaveribus incisis repererat; videtur autem in ea artis parte suas laudes mereri. In virgine, quæ hydropica videbatur, ingentes appendices omenti, oleo quasi coacto pleni. In viro omenti cellulæ plenæ puris, quale perforato abdomine eductum fuerat. In cæco intestino officula cerasina congesta per tres menses; inde tympanitica perierat. Ab opio in dies ad duos scrupulos & drachmam integram adsumto ciborum appetitus deletus. Qui nihil deglutire poterat, gulam supra ostium a tumore cancroso impeditam habuit. In juvene tabido exterius lienis velamentum corpusculis fabulosis crassis obductum. Qui omenti parte amissa sanus supervixit. Vesicula fellea plena quasi molli pice, cujus sapor dulcis esset. In capsula renali calculus, absque ullo vitio longævo in homine. Porro occasione articularium glandularum agit de rheumatismo & arthritide. Occasione suæ de valvula coli hypotheseos BIANCUS laxata ossa pubis & distantia.

EJ. *Bibliotheca pharmaceutico medica,* Genev. 1703. fol. 2 Vol. Collectium equidem & multis mistum variis, quibus lubenter careres, tamen non inutile est lexicon vocum ad chemiam & pharmaceuticam, ad simplicium & compositorum medicamentorum historias, ad celebriora medicamenta composita undique ex dispensatoriis collectum. Integri passim tractatus insunt. N. GREW
de

de sale cathartico amaro: BORRICHII docimasia; tractatus de aquis mineralibus NERII; salium historia.

EJ. *observations sur la maladie, qui a commencé depuis quelques années à attaquer le gros bétail en divers endroits de l'Europe par la société des medecins de Geneve.* Geneve 1716. 12. Paris 1745. 12. Collectio libellorum. Cogitata medicorum Genevensium. Malum variolas esse. Morbi historia fere ex Italis. Morbi non vehemens esse contagium. Carnium usum & cadaverum incisiones nemini nocuisse. Malum in armentis Comitatus BORROMÆI ditionis Venetæ primum innotuisse. Ejus descriptio. Vehemens rigor, tumor, horripilatio, artus frigidi, multa de naribus & ore pituita, anhelitus, sopor, spiritus difficilis. Dolentia tubercula erumpunt, & critica, neque unicum bovem mortem effugisse, cui talia tubercula non erupissent. Esse, qui in rabiem versi se in aquis suffocaverint, aut caput ad muros eliserint Diarrhœa frequens. Intus in cadavere pustulæ, hydatides. Pereunt die septimo. D. *Guillo* in plerisque dysenteriam vidit. Ex armento unicus bos mortem effugit, cui dominus late cutem inciderat. Venam debere secari etiam tertio. In Burgundia calida nocuisse; gelatinam ossium commendant. Setaceum trajectum ex BORROMÆI bobus unicum servasse. Crisin per pustulas non debere impediri. Fauces etiam crustis plenas esse. Iniectiones in nares non profuisse. In lingua etiam ulcera reperiri (nempe diversi morbi miscentur.) Nullum proprium experimentum. Morbus ovium *la clavelée* minus funestus. In Gallia morbum pro insanabili haberi & boves ægros deseri. Pingues magis laborare.

Methodus medici parisiini D'HERMENT. Dat crocum metallorum, allium. In cadaveribus pustulæ sub cute, ulcera livida, pulmo vesiculis rufo liquore plenis obsitus; hepar scirrhosum. Carbo, in eo cutis aperitur. Medicamenta. Viburni folia & baccæ, setaceum, asarum, vinum, amara. Alius boum morbus catarrhus; in eo croci metallorum uncia dabatur.

Methodus Chirurgi DROUIN. Ducentos boves aperuit. Omentum, interdum & mesenterium inflammatum, ultimum intestinum ulcerosum, pulmones vehementer inflammati etiam ulcerosi. Medicamenta calidissima, sabina, helleborus.

NIGRISOLI quære in suo loco.

GUILLO. Vesicula fellis enormi mole, pedis diametro; pulmo lividus, putridus; rectum intestinum plenum sanguine effuso olentissimo. Sani boves gestunt olfacere infectos & inficiuntur. Mors intra trigesimam horam; putredo velocissima; sebum nullum vel paucissimum. Sanati macilentissimi.

EJUSDEM *systema* anni 1714. Boves sani cum ægrotis stabulantes pereunt. Caro absque noxa comesta.

Compendium curationis. Venæ sectio, sudorifera, setaceum. Sanatis præbet allium ex aceto.

EJ. *Bibliotheca chirurgica*. Genev. 1721. fol. 4. vol. Dictionarium etiam est morborum chirurgicorum & instrumentorum. Inter chirurgicos vero morbos, ut solet, interni etiam morbi non pauci intercedunt.

EJUSD. *traité de la peste recueilli des meilleurs auteurs anciens & modernes*. Genev. 1721. 12. 2. Vol. Lugduni 1722. 8. 2. Vol. Libri fundamentum est libellus P. MAURITII DE TOLON, qui a. 1656. Genevæ repurgationi urbis præfectus fuerat, non is inutilis homo. Ingrata aliqua & potissimum theologica nos ter amputavit & addidit notas suas & ex DIEMERBROCKIO atque ERNDETELIO pluscula. MAURITII liber utilis est ob publicas leges constitutas, a triumviris valetudini invigilantibus, ob tabulam bene pictam miseriarum, quas urbs opulenta passa est. Amuleta arsenicalia constanter funestum eventum esse sortita. Necesse videri plebem suis in ædibus contineri. Exstruenda nosodochia suspectorum, ne inter ægros suspecti intereant. Deinde domos suspectas proprio signo debere notari. Liberos fere a peste manere, qui chronico aliquo malo laborant. Ut urbes repurgandæ. Supellectilem flammis destruit fumosque varios adhibet, quorum primus est straminis irrorati vino acido; alter fit ex arsenico, auripigmento, sulfure; reliqui mitiores sunt. His ædes clausas fumigat, & ante ædes ignes accendit. Pestem natam esse ex cistula, in qua ornamenta inclusa fuerant. Sepulchra peste pereuntium violentissimo fumo mundat. Qui cadaver peste infectum in armario clauso gesserant, perierunt omnes. Supellectilem lavari non probat nisi metallicam. Quarta ab repurgatione hebdomade ædes habitari posse. Repurgatio per singula. RANCHINI repurgatio Monspelii. De custodia quadraginta dierum. Si tempus pluvium fuerit, longior custodia imponenda. De navium repurgatione. Medicamenta aliqua sua aliorumque. ESSERDES Archiatri Turinensis aphorismi. Posse per leges & custodiam diligentem pestem evitari, experimenta in Silesia facta. Prima epistola D. Chicoineau, quam scripsit, cum Massiliam advenisset. Venæ sectionem constanter funestam esse; emetica vehementer nocere; convenire sudorifera, antimonium diaphoreticum, viperarum salern.

EJ. *nouvelles reflexions sur l'origine, la cause, la preservation & la cure de la peste*. Genev. 1722. 12. Collectio epistolarum de animali peste, uti GOIFFONI, PESTÆ, PESTALOZZI &c. Farrago medicamentorum undique collecta ex PARACELSO, HELMONTIO, GUIDONE DE LA BROSSE &c. Non debere nisi pauperes in nosodochia detrudi. Cura carbonum, anthracum.

J. VIEUSSENS RAYMONDI fil. epistola data in civitate Alais. Mercurialem dat panaceam, æthiopem mineralem. Historiæ morborum. Tetanus & spasmus cynicus, absque bubone, carbone. Mangeti epistolæ responsoriæ.

EJ. *Bibliotheca scriptorum medicorum veterum & recentiorum* Genev. 1731. fol. 4. Vol. Plures vitæ sunt collectitiæ, scriptorumque indices. His adjunctæ sunt adnotationes ex ephemeridibus Naturæ curiosorum decerptæ, quas quisque

eo in diario publicasset. Pars operis utilior & melior est, quæ ad scriptores italos pertinet.

§. DCCCLXXXV. DISPUTATIONES.

P. EDELMANN *de causa* Leid. 1683. 4.

J. BEN *de suffocatione hypochondriaca* ib. 1683. 4.

J. VAN DER MEULEN *de inflammatione* ib. 1683. 4.

CORNEL. DE BLOM *de abortu* ib. 1633. 4.

DERIC DREYER *de menstruo fluxu sufflaminato* ib. 1683. 4.

MARTIN SHEPEL *de dolore colico* ib. 1683. 4.

ABR. LANGENRAET *de intemperie frigida*. Utrecht 1683. 4.

ABR. V. HULST *de morbo virgineo* ib. 1683. 4.

JAC. DRELINCOURT *de empyemate* ib. 1683. 4.

J. DAN. GROELMANN *de philtris* ib. 1683. 4.

. . . ROSENSTEIN *de arthritide*. Utrecht 1683. 4.

GILBERT A ZUYLEN *de vitiis faciei*. Utrecht 1683. 4.

GUSTAV. SCHMIDT *de mola* ib. 1683. 4.

ENGELB. AB ENGELEN *de epilepsia* ib. 1683. 4.

PERR. SMITH *de dysenteria* ib. 1683. 4.

FRANC. REMENBERG *de morbis soporosis, comate somnolento, lethargo, caro*
 & *apoplexia ex intemperie sanguinis crassa & frigida oriundis* 1683. 4.

S. SAND *de apoplexia*. Regiom. 1683. 4.

WILH. ULR. WALDSCHMID J. JACOBI fil. professor Keloniensis præside
 patre disputaverat *de causa auctissimo* 1664.

EJ. *de argento & cupro*. Marburg 1685. 4.

EJ. *de corporis humani statu naturali & præternaturali*. Marburg 1690. 4.

EJ. *de cura mentis per corpus*. Kiel 1692. 4.

EJ. *de ignorantia & nequitia empiricorum* ib. 1692. 4.

EJ. *Diss. epistolica de rebus medicis & philosophicis variis*. Kiel 1693. 4.

EJ. *pathologia animatæ specimen, s. de morbis a vermibus ortis*. Kiel 1694. 4.

EJ.

EJ. *Anchora sacra pro variolosis oder Beschreibung eines gewissen Medicaments blattern und Masern sicher zu curiren* ib. 1698. 4.

EJ. *de miraculis circa corpus humanum, in qua sententia Evangelii medici a BERNARDO CONNOR concinnati ad examen modestum revocantur* ib. 1799. 4. progr.

EJ. *de substitutis therapeuticis* ib. 1702. Quid pro quo de illo Plinii: morbus est aliquis, per sapientiam mori ib. 1703. 4.

EJ. *an medicis impune occidere liceat* ib. 1704. 4.

EJ. *de ictero* ib. 1706. 4.

EJ. *de erroribus in formulis prescribendis* ib. 1710. 4.

EJ. *de his, qui diu vivunt sine alimento* ib. 1711. 4.

EJ. *de potu frigido* & presertim sorbilibus frigidis kalte Schaale ib. 1712. 4.

EJ. *de morbo convulsivo epidemice grassante oppido raro per Holsatiam* ib. 1714.

EJ. *de agrota spina ventosa laborante* ib. 1718. 4.

EJ. *de mirabili sanatione mulieris Bremensis secundum naturæ leges explicata* ib. 1720.

EJ. *de singularibus quibusdam pestis Holsaticæ* ib. 1721. 4.

EJ. *de fractura ossium sine causa violenta externa* ib. 1721. 4.

EJ. *de abortus facti signis in matris presertim defunctæ partibus generationi inservientibus reperimus* 1723. 4.

EJ. *de usu frictionum in medicina* ib. 1723. 4.

EJ. *de singularibus quibusdam variolarum* & novæ earundem insitionis ib. 1725. 4.

EJ. *de valore chemiæ hodiernæ* ib. 1729.

EJ. *theses de febre quartana* ib. 1730. 4.

EJ. *de Dysenteria maligna* ib. 1730. 4.

CHRIST. GOTTF. DANKWERTS *Beantwortung der Frage ob das Podagra zu curiren sey.* Alttetten 1683. 4. Lubeck 1684. 4.

EJ. *de natura dicta* & cura matura in podagrica tortura tr. theoretico practicus. Lipsi. 1684. Idem puto libellus.

EJ. *medicinalisches Siebengestirn nach seinen Specialkräften, s. gestirntes Erdreich nach seinen medicinalischen Wirkungen insgemein.* Hamburg 1689.

JACOBI WILT.

EJ. *disf. de obesitate superante.* Jen. 1683. 4.EJ. *de cerevisia Naumburgensi* ib. 1684. 4.EJ. *de litteratorum potu ejusque usu & abusu* ib. 1684. 4.EJ. *de arthritide* ib. 1687. 4.EJ. *de urinae incontinentia* ib. 1688. 4.EJ. *progr. de αυτοδιδασκτοις* ib. 1690. 4. Ad historiam medicam.EJ. *scrutinium amuletorum medicum.* Lipf. 1690. 4. Nonnihil exhalationibus amuleti tribuit.EJ. *de crusta lactea, vulgo vom Anprung.* Jen. 1693. 4.EJ. *de mictione cruenta.* Lipf. 1693. 4.

CHRISTIAN VATER professor Wittenbergensis.

CONR. CASP. EHINGER *de odontalgia* ib. 1683. 4.EJ. *de virtute martis adstrictoria & aperitiva.* Wittenb. 1683.EJ. *de medicamentis diaphoreticis.* ib. 1683. 4.EJ. *examen sulfuris vitrioli anodynii.* ib. 1683. 4.EJ. *de dyspnoea.* ib. 1684. 4.EJ. *de febrium natura, causis, differentiis & symptomatibus* ib. 1685.EJ. *de natura & cura memoriæ.* ib. 1686.EJ. *de vermibus intestinorum.* 1687. 4.EJ. *de podagra.* ib. 1687. 4.EJ. *de vertigine.* ib. 1688. 4.EJ. *de phthisi.* ib. 1690EJ. *judicium a sanguine per venæ sectionem emissio.* ib. 1693. 4.EJ. *de medicamentis mercurialibus.* ib. 1695.EJ. *de morbo laterali acuto pleuritide dicto.* ib. 1695. 4.EJ. *rationes & curationes dolorum.* ib. 1696. 4.EJ. *de abortu.* ib. 1698. 4.EJ. *de vertigine.* ib. 1698. 4.

Tom. III.

Hhhh

EJ.

- EJ. *de affectibus soporeosis.* ib. 1699. 4.
 EJ. *de cerebri commotione.* ib. 1699. 4.
 EJ. *de venenis eorumque antidotis.* ib. 1700. 4.
 EJ. *de hemiplegia.* ib. 1700. 4.
 EJ. *de pulmonum vomica.* ib. 1700. 4.
 EJ. *de catarrhis & morbis ex seri sanguinis motu & decubitu.* ib. 1701. 4.
 EJ. *de malo.* ib. 1702. 4.
 EJ. *de melancholia.* ib. 1702. 4.
 EJ. *de malo sic dicto hypochondriaco.* ib. 1702. 4.
 EJ. *de morbo olim sacro dicto.* ib. 1702. 4.
 EJ. *de hæmoptysi.* ib. 1702.
 EJ. *de vite humane prorogatione.* ib. 1704. 4.
 EJ. *de visionis lesionibus.* ib. 1706. 4.
 EJ. *de venenis & philtris propinatis.* ib. 1706. 4.
 EJ. *de præsagiis vite & mortis in ægrotantibus.* ib. 1708. 4.
 EJ. *de morbis convulsivis.* ib. 1708. 4.
 EJ. *de uteri morbis.* ib. 1709. 4.
 EJ. *de febribus continuis malignis & earum medendi ratione.* ib. 1711.
 EJ. *de sterilitate sexus utriusque.* ib. 1711. 4.
 EJ. *de abortu.* ib. 1711. 4.
 EJ. *de febris petechialis indole & medicina.* ib. 1712. 4.
 EJ. *de contagiis.* ib. 1712. 4.
 EJ. *de mortis subita causis non vulgatis & remediis.* ib. 1712. 4.
 EJ. *de morbo infantum rachitide.* ib. 1713. 4.
 EJ. *de hydropse sicco ac flatulento.* ib. 1713. 4.
 EJ. *de morbis classiariorum ac navigantium eorumque remediis.* ib. 1715. 4.
 EJ. *de sudore colliquativo.* ib. 1715. 4.
 EJ. *de liene morbificante.* ib. 1716. 4.
 EJ. *de gangrena.* ib. 1717. 4.

- EJ. *de sanitatis praesidiis rite adhibendis.* ib. 1717. 4.
 EJ. *de haemorrhoidum fluxu salutari & morbofo.* ib. 1717. 4.
 EJ. *de morbis epidemiis* ib. 1717. 4.
 EJ. *de nephritide vera ejusdemque curatione legitima* ib. 1718. 4.
 EJ. *de atrocissima & acutissima cholericâ passione rite judicanda & curanda*
 ib. 1718. 4.
 EJ. *semiotica disput.* VI. ib. 1719. 4.
 EJ. *de coralliorum natura, preparatis & usu* ib. 1720. 4.
 EJ. *de ischiade* ib. 1721. 4.
 EJ. *de delirio febr. phrenitis dicto* ib. 1721. 4.
 EJ. *de infanticidii imputati signis diagnosticis* ib. 1722. 4.
 EJ. *de memoria & capitis lesione a colica spasmodica male curata* ib. 1722. 4.
 EJ. *de aegris asthmaticis recte judicandis & curandis* ib. 1722. 4.
 EJ. *Semiotica* ib. 1722. 4.
 EJ. *Hygiene h. e. ars salutaris & infallibilis sanitatem hominis ad senectutem us-*
que conservandi ib. 1722. 4.
 EJ. *Institutiones medicae* ib. 1722. 4.
 EJ. *cura gravidarum & puerperarum* ib. 1723. 4.
 EJ. *de aegris phthisicis recte judicandis & curandis* ib. 1726. 4.
 EJ. *de passionibus colicis & iliaticis prudenter avertendis & curandis* ib. 1726. 4.
 EJ. *medicina praeservatoria* ib. 1727. 4.
 EJ. *de apoplexia remediis selectissimis cito tutoque adhibendis* ib. 1727. 4.
 EJ. *de morbis complicatis & intricatis obs. medico practica* ib. 1728. 4.
 EJ. *de scientia & methodo medendi generali* ib. 1730. 4.
Progr. in ejus obitum. Auth. FR. WOLLENIO ib. 1732. fol.
 EJ. *justa funebria ejus manibus data* ib. 1732. fol.
 CASIMIR TAUBENHEIM *de hydrope ascite* ib. 1683. 4.
 ADAM BECK *de dysenteria.* Marburg. 1683. 4.

J. DAN. STRAUS *de agro adfectu hypochondriaco capitisque steatomate laborante*. Gieff. 1683. 4.

J. J. KUNZ *de peste* ib. 1683. 4.

J. GEORG SCHLEYERMANN *de juvene ophtalmia laborante*. Gieff. 1683. 4.

RUD. JAC. CAMERARIUS ELIÆ RUD. filius in hac familia varia eruditione eminuit.

EJ. *de renibus, vesica &c. si EJUS est*. Tubing. 1683. 4. Renum suppurationes, vesicæ crassæ, compressus & dilatatus ureter.

EJ. *de helleboro nigro* ib. 1684. 4. Si EJUS est sive præsidis G. B. Mezgeri.

EJ. *de diabete hypochondriacorum periodico* ib. 1696. 4.

EJ. *ephemerides meteorologicae tubingenses* ib. 1698. 4.

EJ. *de colica paretico epileptica* ib. 1698. 4.

EJ. *de potu aquarum ardentium* ib. 1699.

EJ. *de decubitu* ib. 1700. 4.

EJ. *de panacea mercuriali* ib. 1700. 4.

EJ. *constitutiones epidemicae annor. 1699, 1700, 1701, 1702. cum SYDENHAMO*. Genev. 1736. 4.

EJ. *de scabie periodica particulari* 1701. 4.

EJ. *triga phanomenorum muliebrium* ib. 1705. 4.

EJ. *spicilegium pyretologicum* ib. 1705. 4.

EJ. *de agro dysenterico* ib. 1709. 4.

EJ. *de alyssò clavo* ib. 1709. 4.

EJ. *de vomica cerebri* ib. 1711. 4.

EJ. *de lue venerea* ib. 1713. 4.

EJ. *theses miscellaneæ ex methodo medendi & materia medica* ib. 1714.

EJ. *de abusu venæsectionum* ib. 1715. 4.

EJ. *biga obs. medicarum* ib. 1716. 4. Febris puerperalis, & febris in gravida ardens.

EJ. *de aquis medicatis* ib. 1716. 4.

EJ. *de consilio ad podagram internam anglicano* ib. 1716. 4.

EJ. *de febris* ib. 1716. 4.

EJ. *extispitia hepatitide defunctorum* ib. 1716. 4. & in selectis.

EJ. *de apoplexia cum febre conjuncta* ib. 1717. 4. Febres intermittentes apoplecticæ.

EJ. *de diarrhœa & febre ardente, a quibus plerisque exteris Lutetie Parisinorum agentibus, periculum imminet* ib. 1717. 4.

EJ. *de variolis* ib. 1717. 4.

EJ. *de hereditate morborum* ib. 1718. 4.

EJ. *de nitro* ib. 1718. 4.

EJ. *de lapidum figuratorum usu medico* ib. 1720.

EJ. *materia ex pyretologia descripta* ib. 1720. 4.

EJ. *de colica spasmodica* ib. 1720. 4.

EJ. *de theriaca* ib. 1720. 4.

EJ. *de mixtura simplice* ib. 1720. 4.

EJ. *triga discursuum medicorum inauguralium* ib. 1720. 4.

EJ. *de alvo hæmorrhœusa* ib. 1721. 4.

GEORG ULR. MILLER *de nephritide* Basil. 1683. 4.

J. SALZMANN *de hypercatharsi* Argent. 1683. 4.

EJ. *de studio medico in genere* ib. 1709.

EJ. *de atutibus vitæ humanæ & mutationibus in iis contingentibus* ib. 1715. 4.

EJ. *de vena portarum* ib. 1717. 4.

EJ. *theses medicæ miscellaneæ* ib. 1718. 4.

EJ. *de ossificatione præternaturali* ib. 1720. 4.

EJ. *de ratione observandi medica* ib. 1720. 4.

EJ. *de verme auribus excusso* ib. 1721. 4. cum icone.

EJ. *decas observationum* ib. 1725. 4. Aorta ossis squamis adspersa. Uteri enormis hydrops. Cephalæa ab abscessu sinus frontalis, curata pure de auribus excusso.

EJ. *de subitanea morte a sanguine in pericardium effuso* ib. 1731. 4. & in meis selectis.

EJ. *de podagra* ib. 1733. 4.

EJ. *de glandula pineali lapidescente* ib. 1733. 4.

EJ. *de secretionis atque excretionis necessitate, utilitate atque noxis* ib. 1737. 4.

J. JACOB HENRICI *de natura febrium intermittantium in genere* Argent. 1683. 4.

J. VALENTIN ANDREE *de arthritide* ib. 1683. 4.

J. B. DE REVELLOIS & BERT. SIM. DEUKIVOYE EJ. *quæ primo partu matrem generant fecundiores* Paris 1683.

J. BOUDIN & J. DAVAL EJ. *chymia cognitio medico necessaria* ib. 1683.

NIC. MORIN & FR. DE BELESTRE EJ. *præcavenda arthritide γαλακτοποσια* ib. 1683.

CL. QUARTIER & J. MICHEL GARBE EJ. *vitandus somnus statim a cibo* ib. 1683.

J. ANT. BOURGAUD & NIC. BAILLY EJ. *sal optimum ciborum condimentum* ib. 1683.

MICH. DE LA VIGNE & PETR. GAMARE EJ. *lac alimentorum optimum* ib. 1683.

RAPH. MAURIN & MICH. PICHONNAT EJ. *cortex peruvianus febrium accessionem discutit adtenuando* ib. 1683.

PETRI CRESSE & J. MICH. GARBE EJ. *sola rerum sensibus subjectarum æstimatio utilis medicinæ* ib. 1683.

ALB. MICH. DENYAU & NIC. BAILLY EJ. *in acutis febribus necesse est ευχροαποσειν* ib. 1683.

CLAUD. DE FRADES & J. DAVAL EJ. *senum febribus intermittibus curandis blandiora purgantia* ib. 1683.

§. DCCCLXXXVI. DIARIA.

Hoc anno in ordinem visæ sunt redire *Philosophicæ Transactiones*, tomusque prodit XIII. qui ad annum spectat 1683.

WINCLERUS Archiater Palatinus n. 145. de lue bovilla helvetica (cancro linguæ) quem eradendo sanabat.

n. 147. In catello cornua uteri reliquiis antiquioris fetus plena; cum, quos recentius conceperat, embryones extra uterum mesenterio, renibus adhererent.

n. 150. SAMSON BIRCH, post fetum & placentam educta de utero massa, in qua os cute pilisque tectum, & dentibus molaribus factum capillisque.

Apud BIRCHIUM Tom. IV. pag. 177. WALLERUS tæniam produxit, in qua anuli circa caput tæniæ.

GOULD de maximo polypo reperto in capite humano post vehementes palpitationes, convulsiones, anhelitum, in hepate coactæ bilis grana.

Qui tunc demum audiebat, quando campanæ conjunctim sonabant, & eo auxilio subinde repetito auditum recuperabat.

Ab injecto gummi guttæ canis anhelitus cito finitus, cum aliqua pars feri de ano fluxisset.

Aliquot exempla catellorum extra uterum formatorum.

In *Hist. de l'Acad. Roy. des Sciences* 1683. BLONDEL serpentes alibi non venenatos, venenatos reddi, si in Martinicam insulam transtuleris.

JOSEPHUS GUICHART DUVERNEY, insignis incisor, cujus ultimam ætatem juvenis adigi, & demonstranti WINSLOWO adfidentem vidi a. 1727. retulit ad Academiam de femina somnolenta, paralytica, cui plurima aqua in cerebri ventriculis.

In *traité de l'organe de l'ouïe* Paris 1683. 12. pars tertia est de morbis organi auditus. Morbi externi a cerumine; a dolente sensili membrana, ut febris acuta inde nasci possit. Vermes. Ulcera. Obstructio meatus auditorii a cerumine, a membrana, ab excrescentiis carnosis, ab intumescencia glandularum. Morbi membranæ tympani, ipsius tympani, nervi. Tinnitus.

In *traité des maladies des os*, posthumo opere Paris 1751. 12. 2. vol. edito, pluscula huc faciunt. De rachitide; de inspissatione unguinis articularis; de articulationibus novis. Exemplum a domino Sylvestri nimium ornatum fuisse. Hydrocephali exempla. Ossium emollitio, fragilitas.

Multa additamenta & potissimum medica editor SENACUS addidit, cum vita DUVERNEYI.

In *Hist. de l'Acad.* 1684. In hæctico mesenterii glandulæ, cysterna chyli, hepar plenum gypsea materie.

In *Mem. de l'Acad.* 1703. Hydrops ovarii enormes, plerumque ovarium obsessum abscessibus, scirrhis, hydatidibus varix molis. In alio exemplo ovarii pars dilatata cum adherente sacco cystico, in quo hydatides.

In *Journal des Savans* 1683. Fetus ossa per umbilicum & vulvam Ne-mausi educta. Jesuita, qui intra quatrimum amisit sanguinis libras quadraginta.

In E. N. C.

JACOB SCHMIDT, Archiater Anhaltinus.

Dec. II. ann. 2. obs. 119. Vir robustus cum propter ventris tormina quatuor moschatas nuces devorasset, vertigine, dolore capitis, stupore obrutus, agrypnia & aphonia, paulatim ex usu spiritus vitrioli &c. convaluit.

Obs. 121. mira & vix credibilis in fene falacitas, saturninis remediis compressa.

Obs. 122. diabetes in homine cætera sano.

Obs. 123. urina constanter multis annis oleaginosa.

Obs. 124. ejusmodi lotium in febre maligna mortem portendit.

Obs. 125. in fene cætera sano urina limpissima.

Obs. 126. qui a capite ad calcem solo in sinistro latere sudavit.

PAULUS SALON medicus Metensis.

Dec. II. ann. 2. obs. 129. In puero calculoso urinæ incontinentia. Renes maximi in vesicas aqua plenas mutati: ureteres intestinorum similiores; vesica crassa, tota cellulis reticulatis distincta; ureteres ad vesicam arctati.

Ann. VI. obs. 107. a cingulo mercuriali ptyalismus.

Obs. 108. empyema salubriter per lotium judicatum.

J. GEORG. LAIB medicus civitatis Dunkelspiel.

Obs. 157. Qui ob podagram inunctionem mercurialem passus erat, in gangrænâ incidit mortisque periculum.

VALENTINUS SCHAD.

Dec. II. ann. 2. obs. 287. Cui a scabie retropulsa melancholia nata erat, ea post partum enixum a lochiorum fluxu malo liberata fuit.

§. DCCCLXXXVII. AD ANNUM 1684. VARIÏ.

MELCHIOR FRICK (FRICCIUS) Medicus Ulmenfis.

EJ. *historia & consultatio medica pro podagrico* Ulm. 1684. 4.

EJ. *Diss. de peste s. nova methodus cognoscendi & curandi pestem* ib. 1684. 12.

EJ. *cura podagræ, s. accurata delineatio morbi podagrici, historiam, causas, prognostica & curationem representans* Ulm. 1696. 12.

EJ.

EJ. *de colica scorbutica* Ulm. 1696. 12.

EJ. *paradoxa* Ulm 1699. 12. Ad partem artis practicam pertinent. 1. Medicum non egere fortuna. 3. De apoplexia, ejus ab impedito spirituum in cerebrum influxu. De lunæ potestate. 7. Viperas, scorpiones solo vulnere lædere neque venenum ad sanguinem læsi animalis pervenire. 8. Carnes animalium veneno enectorum posse innoxias esse, ut prisces cocculorum ope intoxicati. 9. Venenum animalium diversæ a venenis aliis naturæ esse, & aliam curationem poscere. Subtile esse venenum rabidi animalis neque purgando posse educi. 10. Omnes morbos curari per remedia contraria, calidum morbum per frigida. 12. Qualitates occultas non differre a manifestis, neque unquam morbum causæ morbificæ contra indicare. Sparsa aliqua de atrophîa, phtisi, febribus malignis. 13. Urinam non semper morbum calidum portendere. Ratiocinia potius & collectanea, quam experimenta propria.

EJ. *de virtute venenorum medica* Ulm. 1710. 8.

HIERONYMI CARDINALIS GASTALDI Legati a latere Bononiensis *tractatus de avertenda & profliganda peste politico legalis lucubratus, cum Loimocomiorum primo mox sanitatis commissarius generalis fuit, peste urbem invadente annis 1656, & 1657. ac nuperrime Goriziam depopulante* Bonon. 1684. fol. Spissum & nobile opus. Pauca de multis liceat excerpere. Census pestilentiarum celebriorum a rerum initiis. Ut nuperrima ea equidem mitissima, pestis Neapolin, Centumcellas, Neptunium, Romam penetraverit, cum frustra varie de ea avertenda laboratum fuisset. In Nosodochio vero primum inque milite Neapolitano pestis apparuit. Nosocomium pro infectis peste in insula constitutum, pars urbis a reliqua urbe seclusa, fluvii transitus interdictus. Malum tamen invaluit, & imprudenter indicto Jubilæo hominum concursus auctus. Medici demum & chirurgi pesti & suspectis curandis destinati serius justo constituti. Nosodochiorum numerus auctus. Nosodochium pro convalescentibus instructum. Pervicacia negantium morbum epidemice grassantem pestis nomen mereri. Ridicula meticulositas medici Prescîa. Nunc demum nimis sero infirmis interdictum ne ædes mutarent, & nunc demum concursus ad solennitatem festarum dierum prohibitus: nunc etiam demum jussum, ut quicumque inficeretur peste, in nosocomium duceretur & peculiaria pro suspectis Loimodochia constituta, alia pro manifesto infectis. Ita pestis superata cum serius meliora consilia secuti essent. Nihil contra pestem tutius quam cavere infectis, contagium enim non ita per aerem quam per homines & suppellectilem propagari atque infectis cum vestibus Neapoli Romam adportata fuerat. Rarissime in claustra pestis penetravit. Maxima strages Genuæ edita, cum contagio non caveretur. Expurgatoria Romæ constituta, additis machinis & suppellectili ad expurgandas merces adhibita. Plurima topographica portarum, nosodochiorum, fluviorum, pontium. Leges Pontificiæ integre recensæ.

Nunc de peste in universum GASTALDI sententia. Non putat proprium morbum dari, cui pestis nomen debeat. Ut periculose nomen pestis reformidetur.

midetur; Non ultra septimum diem vitam indulget infectis, alios intra paucas horas enecat, etiam stantes quasi fulmine prostravit. Causa pestis potissima tamen aer est. Aeris ad vitam alendam necessitas, Venti in univcrsum. Tranquillo aere præstant, nocere tamen possunt, si ab infecta regione adspiraverint, austri vero facillime alioquin corpus humanum debilitant. Auster causa fuit pestilentiarum a. 1528. & 1576. Plures anni ubi pluvix tempestati & eluvionibus fluviorum pestis successit, sed & nimia siccitas a. 563. & 1155. pestis causa fuit. Paludum noxæ: expurgatæ pestilentiam fecerunt, inquinato aere, plura per exempla. Sed etiam cadavera hominum aut animalium pestem fecerunt, etiam locustæ. Et perinde terræ motus & famæ. A piscibus corruptis in cibum receptis in Lipara insula & Comacini pestis orta. Terror atrocissima pestis causa. Contra astro- rum metum & eorum in peste producenda potestatem, nisi quod anni tempestates mutant, ita noceant. Veneficia hominum & magorum ex populari superstitione recenset, dæmonumque potestatem in transferenda peste. Ut in corpore humano pestis malignam potestatem exercent. Sanguinem corrumpit, vitium inducit cum putrefactione comparabile, etsi diversum est. Putrescere sanguinem & una coagulari. Contagii natura morbi semen est. Vera in peste contagium est, ut per exempla evincitur, & a contagio dirissima hominum strages oritur, quare debet sollicite eo caveri. Neque veteribus contagium undique ignotum fuit. Non tamen ad essentiam morbi pertinere. Morbi contagiosi sigillatim, etiam lippitudo. Rabies: quæ animalia rabiei obnoxia sunt; homines potissimum, in quibus etiam ex humorum corruptela rabies oritur. Variolæ; subinde bis eundem invaserunt hominem; aliquando pestilentes sunt & pestilentiam portendunt. Lepra. Pestis signa. Medicorum in peste non adgnoscentia funestus error. Signum est, plures mortales eodem tempore infici. De medicis debet mature curari. Negligentia magistratuum Neapolin vastatam fuisse & Genuam. Pulsus fallax. Calor mitis videtur. In peste romana purgantium usus funestus erat. Bubones, soli aut cum carbonibus; bubones non pestilentes. Carbunculi, etiam non pestiferi. Superstitiosa aliqua pestis indicia. A solo contagio pestis Romæ propagata. Optimum signum vires sibi constantes. Bubones mature erumpentes boni, sic parotides post morbi vigorem erumpentes & persistentes. Inportunæ in principio evacuationes funestæ, sic porro sanguinis missio. Numerosi carbunculi deteriores. Pestis superatur contagio evitato aut aere correcto. Linum & cannabis ne propius urbem maceretur. Cadavera insépulta nocent; mala ergo supplicia, in quibus cadavera in patibulo tabescunt. Suffimenta, acetum. Commerciorum leges & custodia. Quadragenaria seclusio. Nosodochia aquis perennantibus instruenda sunt, ut mundari possint. Purgatoria ædificia. Aqua & cibi, vestes, amuleta, quibus credulus Noster nimium tribuit, etiam bufoni. Viperæ pulverem HIPPOCRATIS arcanum fuisse. Curatio. Sal prunellæ; hor- dæi decoctum. Venæsectione inter mille mortales duo soli effugerunt. Hæc Noster parcissime. Non potui me continere quin ex raro libro hæc decerperem.

JOS. GALARATI *systema renovatum physiologiae medicae* Bonon. 1684. 12. Inter physiologica & physica de veterum circa febres opinione. Febris hiberna a frigore, æstiva a fructibus horæis orta. Febris maligna tota substantia agens non primis qualitatibus. A bile febrem esse.

DAVID ABERCROMBY Scotus.

EJ. *tuta ac efficax luis venereæ sæpe absque mercurio ac semper absque salivatione mercuriali curandæ methodus* Lond. 1684. 8. Infuso guajaci & opiata veneria, fernelianæ simili, demum vino cum mercurio crudo infuso, & pilulis mercurialibus cum purgantibus mistis. Pauci faciunt ASTRUCCIUS. Germanice *spannischer oder französischer Pockenmeister* Dresden 1702. 8.

EJ. *de pulsus variatione* Lond. 1685. 8. Paris 1688. 12. Pulsus diversi etiam novi eorumque præfagia. Superficialem omnia læta, profundum melancholiam portendere.

EJ. *Ars explorandæ medicas facultates plantarum ex solo sapore* Lond. 1685. 8. in Boccone Museo di piante. Cuique fapori suas adsignat vires medicatas. Deinde ut ex faporibus de viribus medicamentorum judicetur.

EJ. *nova medicina praxis* Paris 1740. 8.

EJ. *opuscula medica ac modus curandi bubones venereos, & tutior salivationis methodus* Lond. 1687. 8. quo prima repetuntur.

ISAAC AYME *trichiasis admodum rara s. observatio pilorum de abdominis fistula & alvo per plures annos redditorum* Lond. 1684. 12.

J. JAC. NOSSET *delineata bilis petulantius dominantis idea* Friburg. 1684. 12.

Pharmacopœa regia Galenica & chymica Genev. 1684. 8.

EBERHARD RUD. ROHT *de probatione per cruentationem cadaverum* Ulm. 1684. 4.

OLAI RUDBECK Senioris *Atlantica s. Manheim, vera japheti posterorum sedes ac patria* Upsal 1684. fol. Rari operis aliqua pars ad priscorum incolarum septentrionis mores & longævitatatem spectat.

CHRISTOPH. HENR. RUPETI *extortum sed æquum responsum ad iniquas æque ac ineptas de cura sua rite & bene gesta correctiones & censuras* Weimar 1684. 12. GUNZ. Litis historiam ignoro.

J. GOTTFRIED HERRICHEN *de thea herba.*

AHASVERI FRITSCH *medicus peccans s. tractatus de peccatis medicorum* Nürnberg. 1684.

1684. 12. *Vitia & peccata potius quam contra artem errata. Peccat etiam, qui in detrimentum pharmacopolii medicamenta privatim dividit.*

J. FRANCISCUS LOEUW.

EJ. *Anatomia practici medici* Praag. 1684. 4.

EJ. *Theses de transmutatione in chyficationem & sanguificatione* Praag. 1686. 4.

EJ. *metamorphoseos microcosmicae tinctura in via humida alba & rubra perpetue sese multiplicans* Prag. 1686. 8.

EJ. *de calculo microcosmico* ib.

EJ. *regula de studio medico bene inchoando* Nurnberg 1692. 12.

EJ. *partus medicus s. hortus novissimus de variolis & morbillis* Nurnberg.

EJ. *Cerberus triceps trifario rictu corpus humanum invadens, s. morbus arthriticus vulgo podagricus ad tria capita reductus* Prag. 1698.

EJ. *in aphorismos Hippocratis* Nurnberg. 1711. 4.

EJ. *disquisitio calculi renum & vesicae* Prag. 1719. 12.

EJ. *regimen generico specificum neonatorum & lactantium* Prag. 1719. 8.

EJ. *universa medicina practica juxta veterum & recentiorum mentem reformata* Nurnberg. 1728. 4.

EJ. *theatrum medico juridicum* ib. 1729. 4.

§. DCCCLXXXVIII. VARI.

ANONYMI *Valentin Memorial christiano e politico sobre la permanencia del Dr. Juan Josef Lopez en la ciudad de Valencia a fin de aviriguarce practicamente su metodo de curar las calenturas ardientes por el medio de agua fria propinada con varias circunstancias* Valentiae 1684. fol. C. de V.

Huic videtur opponi ANONYMI Valentini, sub nomine LICENTIATI TELECIANI GRACIAN DE PENNAFIEL, *Critica medica respondase al memorial christiano politico sobre la permanencia del D. Juan Josef Lopez en la Ciudad de Valencia* Saragossa 1684. fol.

PHILIPPI BORBON chirurgi caesaraugustani, *medicina domestica necessaria a los pobres, i familiar a los ricos transcrita al medico caritativo con algunos remedios de otros autores con escolios en la materia, y affectos, que se trattan a si chirurgicos como medicos* Saragossa 1684. 4. C. de V. Gallice idem PHILIBERTI GUIBERT *medicin charitable* 1686. 4. una cum nonnullis additamentis.

GIOV. STEPHANO BOLOGNA *de Pipochondria e suoi accidenti* Wien 1684. 8.

ROMULI SPEZIOLI Archiatri Firmani: *Allo scolare, che scriffe i fogli intitolati: Dissinganno, in via i necessari avvertimenti* Romolo Spezioli Padoua 1684 4.

EJ. *ponderationes medico physica pro veritate super dubio, an & de quibus miraculis constet, superventis post concessam a Sede Apostolica Beato LAURENTIO JUSTINIANO venerationem* &c. Rom. fol.

NATHANAEL STORZIA germanice est *sicherer und geschwinder Arzt* Basel 1684. R. ANNON ZWINGERI ejusdem tituli opus.

FRANÇOIS LAMBERT *explication des accidens extraordinaires, que la ratte cause dans le corps humain par son dereglement avec la nouvelle façon d'expliquer les sensations de la vue & de l'attonchement, du mouvement volontaire & des actions animales du cerveau.* Toulouse 1684. 12.

CHARLES THUILLIER *observations sur les maladies veneriennes & sur un remede, qui les guerit & surement & facilement* Rouen & Paris 1693. 12. 1707. 12. auctius 1716. 12. Porro Lettre à M. DEMETRIUS AMMIRALLY *sur la maladie venerienne & les antiveneriens* 1688. 8. & cum priori 1701. 12.

Observationes 35. satis laudat ASTRUCCIUS; morbum novum esse. Hydragyrum tamen crudum aut arcanum putat fuisse ex antimonio & mercurio compositum: conjectura tamen est.

EJ. *Aphorismes d'Hippocrate avec des explications physiques* Paris 1685. 12.

MARTIN *tr. de l'usage du lait* Paris 1684. 12. 1706. 12.

Pharmacopolæ opusculum. Post physiologica, de modo, quo debet lac ad usus medicos adhiberi. Ad diarrheam aut dynteriam si adhibeas oportet cremorem & innatantes folliculos detrahi. Ne ventriculo grave sit, debere a minori dosi initium fieri, sumi ter, quater in diem conjungendo pauculum oculorum cancri. Nocere nonnunquam alvum constipando, & enormibus, non sine magno dolore flatibus. In prandio vel cena debere initium a lacte fieri, alvum subinde duci, caveri crudis, desisti ab usu, quamprimum cæpit molestum esse. Quibus in malis utiliter exhibeatur, pectoris morbis etiam potissimum, alvi fluxui, adversus vermes bene adhiberi. Hiltrio MONTELEURY post longas cepheas sumto lacte vermum de naribus ejecit, unaque morbum. Sic hæmorrhoidibus conducere, & albo fluori non nimis adulto. Hæ recte, sed etiam hydropi prodesse Noster.

MINOT M. D. *de la nature & des causes de la fièvre, du legitime usage de la saignée & des purgatifs avec des experiences sur le Kinkina & des reflexions sur les effets de ce remede* Paris 1684. 8. auctior editio 1691. 12. Non malus liber, etsi nimis hypothesein urget, aut refutationem hypotheseium antiquarum de cau-

sis febrium. Putredinem rejicit. Sanguinem in febre maligna dissolutum esse & rarefactum & floridum. Febrem esse fermentationem sanguinis extraordinariam & de acido tenere (*aigre*.) In febribus continuis chyli impuritatem continuo fermentationem facere, interceptam in intermittentibus cum minus impurus sit. Spiritus sanitatis auctores contrarii acido, quod morbosum. Plus acidi esse in febre quartana. Febres duorum generum, sanguineæ & chylosæ. Chilus acidus causa febris. Sanguinem utique acescere posse. Ut acida in febre prodesse possint, minuendo sanguinis rarefactionem nimiam. Pro aeris influxu, Verno tempore corticem peruvianum multo promptius febrem tollere quam hyeme. Contra D. COURTOIS qui sola venæsectione contentus potiones refrigerantes rejiciebat. A venæsectione hydropem sequi posse, neque ea sectione febres curari. Plethoram ad vires nullam dari. Sanguinis missionem nonnullis symptomatibus convenire, & nimis rapido in circulum motui. Non a calore febrem neque a spiritu vini. Ab invento cortice pauciores mori febricitantes. Scammoneam mite esse medicamentum & infantibus ad octo grana dari posse. Cassiam sæpe violentius purgare. Febrem requirere purgationem & venæsectionem sed continuo in principiis, deinde diaphoretica & specifica. Purgari debere ad humores minuendos, sub fine febris ad cavendas recidivas. Venæsectionem indicari a respiratione difficili, pulsuque (*embarassé*), non facile plus quater. Vomitus etiam in principiis bonus, post eum narcoticum. Formula corticis peruviani; coquit sassafras, addit spiritum vini & corticem, denique papaveris flores. Omnes febres curat, etiam continuas. In pleuritide prodesse. Periculo carere. Se in tabulas finxisse portatiles. Aquam sequanæ ob vim purgantem in febribus utilem. Saburram primarum viarum utiliter expurgari, inde sæpe antimonii & empiricorum laudes, dum medici cunctantur. Corticem hecticis convenire. Acida moderari quidem humorum impetus sed ventriculo nocere. In febribus malignis bonam esse miscelam spirituum acidorum cum alcali volatili, neque nocere spirituosa. Qui casu *chopine* spiritus vini biberat, & moribundus ad se redierat, & cui ab eodem medicamento gangrænosum crus sponte decesserit. In calidis regionibus meliores variolas: in iis utiliter opium Anglos dare; convenire ptisanam Chinæ chinæ. Contra nosodochia: aerem in iis corrumpi, & levia mala reddi gravissima. Multos se prohibuisse nosodochio & sanasse. Corticem acidis resistere, sed non penitus destruere. Sanguinem a coagulatione quidem præservare, & lactis secessionem. Coagula ab acidis facta non integre dissolvere, nec sanguinem fluidum reddere, quem acetum coegerit. Intermittentibus magis quam continuis, æstivis magis quam hybernis convenire, eo curatas continuas non redire. Acidis non debere misceri. Non facere scirrhus viscerum.

Traité nouveaux de medecine, contenant les maladies de la poitrine Lion 1684.
12. Multa hypothesis. Aquas minerales aerem tabidis noxium facere. Malum hystericum perinde viris molestum esse.

THOMÆ BRUGIS *vademecum chirurgicum oder Reisefahrt eines Wundarztes*

zu Wasser und Land Hamburg 1684. 8. demer beygefügt ist ELLIS CROSTNEY Tractaten: eine vollkommne Unterweisung, wie ein Wundarzt Berichte abfassen soll; vom Bluten der Nasen, Aderlassen, Purgieren; von Geschwulsten, Wunden, Schäden, Beinbrüchen, Franzosen.

ELLIS PRAT medicus & chirurgus Londinensis. Non possideo primam editionem; quæ coram est Hamburgi prodiit 1684. 8. 1690. 8. cum titulo: *Vademecum chirurgicum oder Handbuch eines Wundarztes. Sechs mahl im Englischen und zum andern mahl in deutscher Sprache gedruckt. Medicamenta numerosissima; instrumenta; morbi interni, externi.*

ROBERT JOHNSON *Enchiridion Medicum or a manual of a physician. 1. Diseases of the head. 2. Diseases of the breast. And 3. Diseases of the belly* London. 1684. 8.

Unterricht wie sich Aerzte und andere in Cur der Ruhr und bizigen Krankheiten zu verhalten haben Dillingen 1684.

Unterricht derer zum officio sanitatis verordneten churfürstl. bayerischen Medicorum Dillingen 1684. 8. idem forte.

Astrologische Arzneytafel nach ABDIA TREW Principiis eingerichtet Plauen 1684. 4.

§. DCCCXXXIX. DISPUTATIONES.

BALTHASAR DIETRICH *de epilepsia* Leid. 1684. 4.

G. SCHLAM *de dysenteria* ib. 1684. 4.

CHRISTIAN SCHWEITZER *de passione hysterica* ib. 1684. 4.

JOH. BURING *de influxu facultatum animæ, de causis & curatione methodica stuporis & paralyseos* ib. 1684. 4.

GUIL. DOUGLAS *de lue venerea* ib. 1684. 4.

J. MELCH. GOEBEL *de lacte ejusque vitiis* ib. 1684. 4.

J. COOKE *de intestinis eorumque affectibus in genere* ib. 1684. 4.

DAN. LEFER *de ischuria* ib. 1684. 4.

S. GUMBERTS *de cephalalgia* ib. 1684. 4.

D. CUMINIUS *de cerebro ejusque pathologia in genere* ib. 1684. 4.

PETR. EMMENDORF *de phthisi* Utrecht 1684. 4.

- ANDR. MATH. ORLOB *de suffocatione hysterica* ib. 1684. 4.
 J. LESLAAN *de syncope* ib. 1684. 4.
 J. BROUWER *de angina* ib. 1684. 4.
 JACOB VERBEEK *de angina* ib. 1684. 4.
 ISAAC MUYS *de rachitide* ib. 1684. 4.
 DANIEL DENOUN *de phthisi* ib. 1684. 4.
 HENR. FRISIUS *quod thea arthritidi conveniat* ib. 1684. 4.
 M. GE. HANNÆUS *de aphonia. Præf. G. BARTHOLINO THOMÆ fil. Hafniæ*
 1684. 4.
 J. JUST. BOEHME *de mensuum defectu præf. OL. BORRICHIO* ib. 1684. 4.
 HENR. CHRIST. ALBERTI Professoris Erfordensis *diff. de lactis statu secundum*
 ☞ *præter naturam Erford. 1684. 4.*
 EJ. *de bilis natura ☞ usu medico* ib. 1691. 4.
 EJ. *de colica passione* ib. 1691. 4.
 EJ. *de scorbuto* ib. 1692. 4.
 EJ. *agra phthisica diu pro desperata habita feliciter curata* ib. 1692. 4.
 EJ. *de cura palliativa* ib. 1692. 4.
 EJ. *de effere scorbutica* ib. 1692. 4.
 EJ. *de morbis hereditariis* ib. 1692. 4.
 EJ. *de pleurisi* ib. 1692. 4.
 J. WILH. SPANGENBERG *de podagra* ib. 1684. 4.
 PETR. HILLE *de febribus malignis Lips.* 1684. 4.
 STEPH. CASP. PERTSCH *de asthmate* ib. 1684. 4.
 . . . RUDOLPHI *de brutis hominum doctoribus* ib. 1684. 4.
 VALENTIN ALBERT *defensio contra JULII RONDINI diff. epistolicans Lips.*
 1684. 4.
 EJ. *de oscitatione* ib. 1684. 4.
 GEORG. QUIRIN. POECKEL *de crimine partus abacti* ib. 1684. 4.
 ANDR. CASP. GEORGI *de dyspnoea Witteb.* 1684. 4.

PAUL. GODOFR. SPERLING *ager suffusione laborans* Sen. 1684. 4.

EJ. *de arsenico* ib. 1685. 4.

EJ. *positiones miscellanea* Witteb. 1690. 4.

EJ. *de incontinentia urina* ib. 1694. 4.

EJ. *de respiratione lesa* ib. 1694. 4.

EJ. *de deliriis febrium continuarum* ib. 1696. 4.

EJ. *de Dysenteria* ib. 1698. 4.

EJ. *de hæmoptysi* ib. 1698. 4.

EJ. *de cholera* ib. 1699. 4.

EJ. *de fame canina* ib. 1699. 4.

EJ. *de vomitu simplici* ib. 1700. 4.

EJ. *de morbis ex nimia veneris usu* ib. 1700. 4.

EJ. *de vermibus in primis viis* ib. 1700. 4.

EJ. *de salacitatis natura & cura* ib. 1701. 4.

EJ. *de empyemate* ib. 1702. 4.

EJ. *de pleuritide* ib. 1702. 4.

EJ. *de plica polonica* ib. 1702. 4.

EJ. *de vomitu cruento* ib. 1703. 4.

EJ. *de fluxu mensium nimio* ib. 1704. 4.

EJ. *de cardialgia* ib. 1704. 4.

EJ. *de sudore* ib. 1706. 4.

EJ. *de tussi* ib. 1708. 4.

EJ. *de podagra preservatione* ib. 1708.

In EJUS obitum *programma* GOTTL. WERNSDORF Witteb. 1709. 4.

J. GEORG VOLCAMER junior *de lethargo* Altdorf 1684. 4.

EJUS est in E. N. C. Dec. III. Ann. VII. VIII. *Obs.* 210. testimonia pro
vi lithontripctica acmellæ.

MART. SCHEFFEL *de virgine chlorosi laborante* Altdorf 1684. 4.

Tom. III.

Kkkk

ALB.

ALB. ANT. SÓEFTING *de atrophia* ib. 1684. 4.

J. PHIL. PISTORIUS *casus viri colico dolore laborantis* Gieß. 1684. 4.

J. WILH. EBEL *de agro pleuritide laborante* ib. 1684. 4.

J. MART. TRECK *de juvene phtisi incipiente laborante* ib. 1684. 4.

PHIL. A GIESWEIN *de agro melancholia hypochondriaca laborante* ib. 1684. 4.

JAC. HOLZAPFEL *de origine, natura & objecto medicinae ejusque requisitis* Heidelberg 1684. 4.

CLEMENS JOSEPH BRECHT *de febris* Argentor. 1684. 4.

J. EBERHARD PAPELIER *ager suffusione laborans* ib. 1684. 4.

ABR. THEVART & FR. DE BELESTRE *E. sedando colico dolori purgatio* Paris 1684.

ÆGIDII LE BEL & PETRI GAMARE *E. animi morbis medicina* ib. 1684.

PHIL. DOUTÉ & CL. QUIQUEBOEUF *E. præcavendo abscessui venæsectio* ib. 1684.

NIC. MORIN & FR. FOUCAULT *E. in asthma aquæ Borbonienses Arcimboldine præstant Vichiensibus* ib. 1684.

NIC. LIENARD & SIM. DEUXYVOIE *Non ergo a vomitu partus facilior* ib. 1684.

PIERRE PERRAULT & S. DAVAL *E. anglica præscribendi corticis peruviani methodus explodenda* ib. 1684.

J. ARM. DE MAUVILLON & CL. QUIQUEBOEUF *E. febris quartana cornice peruviano intempestive sedata lethalis* ib. 1684.

BERT. DEUXIVOYE & BERT. SIM. DEUXIVOYE *E. aer parisinus salubris* ib. 1684.

JOSEPH BACHAUT & FR. FOUCAULT *E. chocolata usus salubris* ib. 1684.

J. MICH. GARBE & J. B. DOYE. *Nullus E. præcellens nisi præstanti natura medicus* ib. 1684.

VAUCOULEURS & BARASIN *E. pulsus fallax* Rouen 1684.

§. DCCCXC. DIARIA ANNI 1684.

In T. XIV. *philosophicarum Transactionum* n. 157. W. G. M. B. de polypto in corde viri epileptici, icterici, anhelosi, palpitationibus cordis infestati reperi-
tus.

tus. In ventriculo acidus ingratiſſimus rancor. Cor & venæ mire dilatatæ plenæ polypofis concretionibus. Polypus in dextri ventriculi apice firmiter radicans, ramosus, in venam cavam protensus, ufque in jugulares. Fibroſus erat velamento obductus proprio. Non potuit subito generatus fuiſſe, qui manifeſto diuturnorum malorum cauſa fuerit, & amplitudinis vitioſæ vaſorum, in quibus hoſpitabatur. Polypos plerumque in dextro cordis ventriculo ſedem habere.

n. 158. Hominum exemplum, qui 24. diebus in cuniculo ſubterraneo Leodii vitales ſuperfuerunt, ſola aqua abſque ullo cibo ſuſtentati.

n. 159. GUIL. BRIGGS de homine interdium bene oculis utente, noctu cæco.

Alius oculo dextro objecta duplicata videns tandem ſanatus.

ANTONIUS V. LEEUVENHOECK, civis delfenſis, in vitris poliendis & conſinnandis microſcopiis peritus, demum & ipſe fabricam intimam corporum ſcrutari cepit. Phyſiologica plurima adgreſſus eſt; pauca quæ ad morborum hiftoriam pertineant, aliqua tamen.

In n. 159. vermiculi ſalivæ proprii vel certe mucii dentibus adhærentis.

Vermiculi ſubcutanei, quos de poris naſi exprimas.

n. 160. de puero cujus epidermis ad piſcis aliquam ſimilitudinem ſquamis tegebatur.

n. 227. de germano non nemine, qui ſympatheticam per lotium curam adfectabat, ut pus de tibiæ ulcere per lotium exiret; ut ipſos demum calculoſque frangeret. Magnete, ajebat, uti, ſed ANTONIUS exemplum adducit infelicis, quam idem molitus ſit curationis.

In BIRCHII *hiftoria* T. IV. JUSTEL retulit a manuum lotionem in aqua, in qua antimonium diaphoreticum ſolutum ſit, alvum duci.

HOUSTON equum a dato emetico non vomere & a purgante medicamento periculoſe ægrum fieri.

ALLEN MULLEN animal ab injecta in venas aqua male habere, croco metallorum alvo ducta reſtitutum.

DIONYSIUS PAPIN paſſim de variis medicamentis ſuo lebete paratis, tinctura corticis peruviani aliſque.

Vinctas venas jugulares neque ſalivationem facere, neque quidquam in cane vivo mutare.

Multi calculi per anum egeſti.

TURBERVILLE fabulosa historia de femina, in cujus lotio animalia scolopendræ similia inventa sunt & una sublata epilepsia oxymelle helleborato.

In *Journal des Savans* 1684. n. 6. historia theriacæ, deque theriaca Parisiis nuper composita. De ea D. GEOFFROY, JOSSON & BOULDUIC orationes, deque trochiscis viperinis.

BOURDON de lacte ex summo femore & ex vulvæ labiis scaturiente.

Femina flesiaca cui post fævos capitis dolores cani capilli erumpunt & intra noctem ad pollicis longitudinem excrescunt.

In E. N. C. Dec. II. Ann. 3. *Obs.* 157. ERN. FRIEDEMANN SCHELHAAS, de placenta vesiculari.

Obs. 160. & 161. a drastico medicamento hypercatharsis bis funesta.

Obs. 162. unguis pedum longissimi & monstrosi.

Dec. III. ann. III. *obs.* 165. de empiricorum conatibus, ex voto plerumque tamen præsentissimo vitæ periculo succedentibus.

Obs. 166. incisa cadavera ægrotorum. In sinu falcato polypus lapidea materie missus. In apoplectica abscessus dura membrana cerebri obvolutus. Corde 14. libr. cum peripneumonix signa expectarentur.

CAROLUS OEMB.

Obs. 175. ea febre in homine scorbutico cephalalgia per metastasin, tunc tormina intestinorum, inde salutaris narium hæmorrhagia.

Obs. 176. in scorbutico tertianario maculæ de corpore cum calore erumpentes.

J. ACOLUTHUS Wratislaviensis.

Obs. 178. ex pleuritide duo abscessus effloruerunt, vim dederunt puris cum febre hæctica, tandem tamen malum sanatum.

Obs. 181. multa symptomata, falsique humores, ructus, nausea, hypochondriaca adfectio, Egranarum aquarum potu levata, demum per hæmorrhoides integre subacta.

Ann. IV. *obs.* 168. In febre maligna nervosa, dato spiritu cornu cervi, expulso fudore croceo, salus.

Obs. 179. In petechiis cum virium summa esset prostratio vino rhenano æger suscitatus & fervatus.

Obs. 171. abortus absque lochiis exempla.

Ann. VI. *obs.* 20. In petechiali gravi febre cum agrypnia vinum utiliter datum.

Obs. 21. Vomitus sanguinis minacissimus tamen sanatus.

Obs.

Obs. 22. Pedarthrocace spiritu lumbricorum, carnibus viperinis; sapone, emplastro de hyosciamo cum hydrargyro sanata.

Ann. IX. *obs.* 160. Ab ictu aphonia, deglutitio deleta, nullo cum vulnere sanata.

Obs. 163. ex lapsu ab alto sputum cruentum, ischuria.

Obs. 164. Urina in arthritico cum stranguria viscida sanata pineis strobylis.

Obs. 165. Scorbutus inveteratus sanatus salivatione per mercurium dulcem nata, sic *obs.* 166. epilepsia inveterata.

J. JACOB WAGNER Medicus Tigurinus.

Obs. 186. Cardialgia, vomitus, capitis dolor, temulentia, sopor ex pane lolio infecto, sublata alexipharmacis.

Obs. 187. Magnæ glandulæ, etiam unciales de intestinis per alvum & vomitum expulsæ eventu funesto.

Ann. IV. *obs.* 75. in calculoso fæces alvi omnes per penem exierunt funesto eventu.

Obs. 77. pilæ lapideæ bubulæ.

Obs. 78. de tophis in articulis boum.

Ann. V. *obs.* 105. equus per anum tres pilas pilosas egressit, durissima crusta obductas.

Ann. VIII. *obs.* 147. Tubuli in hepaticibus bubulis lapidei ac offei.

Ann. IX. *obs.* 25. Puer modo toto dextro latere convulsus, modo toto sinistro.

Obs. 26. a multo sternutatoriorum usu gravis auditus.

Obs. 28. a succi chelidonii majoris guttis aliquot atque radice infuso sudor motus, febris intermittens sanata.

Ann. X. *obs.* 108. a baccis belladonnæ anxietas, cardialgia, stupor, hæc a quinque baccis. A denis puerorum aliqui extincti, alii post vomitum convalescerunt.

Obs. 110. Dolor vehemens ischiadicus cataplasmate cochlearum sublatus, sic alia ejusmodi mala.

Obs. 111. Cephalalgia, epilepsia, mors. In medulla cerebri juxta occiput glandula friabilis, alia in calamo scriptorio.

Dec. III. *ann.* II. *obs.* 159. In puella tetanus universalis, spasmus cynicus, risus sardonius eventu funesto.

Obs. 160. Chorea si viti & malleatio capitis.

Obs. 162. a calce viva ardor faucium, gulæ, ventriculi oleo amygdalarum fanatus.

Obs. 163. singultus perpetuus in febre continua.

J. BARTHOL. SCHLEYERMACHER.

Dec. I. ann. III. obs. 204. In rene calculi, quorum unus in ureterem impactus hærebat: pulmones pleni steatomatibus & vomicis.

§. DCCCXCL

RAYMUNDUS DE VIEUSSENS.

Nobili familia natus nosodochii curam gessit & anatomica laude inclauit, ad praxin vero numerosas cadaverum morbosorum incisiones contulit, hypothesibus veterum & fermentis nimis deditus.

Neurologiam universalem a. 1685. edidit Lion fol. cum novo titulo a. 1715. reculam tum in Germania 1690. Ulm. atque in MANGETI BIBLIOTHECA anatomica, & nuper in operum omnium collectione. Anatomici quidem est argumenti & pauca practica admista habet. Ex cadaverum incisione tamen aliqua adspergit. Catarrhi materiem non a cerebro advenire, & a membrana pituitaria nares vestiente generari confirmavit, proprias per investigationes. Cerebelli & medullæ spinalis vulnera extemplo mortem inferre. Paralytin posteriorum artuum a vincula aorta sequi. Exteriorem pulmonis carnem sensibilem esse, inde fieri, ut peripneumonia pro pleuritide habita sit. Interioris pulmonis nullum sensum esse. Consensus nervorum & magni potissimum nervi sympathici, perinde ut WILLISIUS magni fecit, & varia inde morborum symptomata interpretatus est. Viam liquori colorato patere per foramina ossis cribrosi.

EJ. de remotis & proximis mixti principii Lion 1688. 4. plus habet practici argumenti, licet & hic præcipuus scopus Cl. viri physiologicus est, & ad elementa atque fermentationem sanguinis spectat. Ex iis principii febres exponit. A sulfure apoplexiæ, ideo in obesis hominibus frequentiores. Verum intra hypotheses fere se continuit. Teretem vermem esse, qui in planitiem quasi ab intestinis elisus, in latum vermem mutetur.

In traité nouveau de la structure & des causes du mouvement & de la nature du cœur Toulouse 1715. 4. Valvularum venosarum sinistri cordis degeneracionem in ossiam naturam descripsit. Violentas palpitationes cordis passus qui fuerat, ventriculum dextrum cordis habuit amplissimum. Post signa peripneumoniæ & decubitus in dorsum & latera intolerabilem, pulsus intermittentem atque alia mala, cor graviter affectum. Iterum in alio epileptico, cui cor violente saliebat,

bat, arteriæ aortæ membranæ duræ & pene cartilagineæ, valvulæ in aortæ ostio offæ. Denuo aortæ arteriæ truncus & præcipui rami fere offei; inde palpitationes cordis. Polypos cordis in ostiis venosis sanguinem in cordis caveas admittentibus radicari vidit. Hydrops pericardii ejusque symptomata; ea etiam cum polypo cordis conjungi. Durum pericardium, crassius & cordi adnatum post anxietates & œdemata. Infanti cor dextrum amplius cum pectoris hydrope: nullum ei foramen ovale fuerat.

EJ. *traité nouveau des liqueurs du corps humain* Toulouse 1715. 4. In P. III. temperamenta illa recepta sanguinis ex elementis interpretatur, & ex eorum portione quæ in sanguine detexit. Fermentatio sanguinis. Sparsæ passim aitiologiæ. Effectus morborum affectuum animi.

EJ. *novum vasorum corporis humani systema* Amsterdam 1705. 8. auctius recusum cum titulo: *Experiences & reflexions sur la structure & l'usage des visceres* Paris 1715. 12. Passim morborum historiæ & incisiones cadaverum. Pancreas induratum, mole auctum duodenum intestinum comprimens. Frequenter omentum, lien, hepar, glandulæ mesentericæ in maximum tumorem coalitæ & perduræ. Intestini inflammati & symptomatum febrium continuarum reliquiæ. Renum consumptorum, ut sola membrana superesset, multa exempla fere a calculis. Morbus Cardinalis de BONTY. Post diuturnas convulsiones oculi & faciei demum apoplexia. Hanc ob relationem dubia contra VIEUSSENI fidem mota fuisse memini. Cum variolis declinantibus die 13. sputa purulenta a metastasi materiei variolosæ, quæ die 12. morbi in pulmones decubuerat facile sanata. Alias adfectus a variolis pulmo, quod malum adeo frequenter vidi, ut non aliam causam esse putem frequentium sub finem morbi mortium. Serum hydropicum coagulabile. Colica a calculis biliosis orta. In eodem ægroto sed alio tempore colici dolores, fæces albæ mistæ nonnunquam calculis cum levamine. Aliud simile exemplum duodenum una amplissimum. Colica icterica ab eadem causa sanata. Hemiplegia ab apoplexia cum delirio; pleraque symptomata tamen a Nostro sanata. Syncope convulsiva. Asthma convulsivum. Tria officula in struma. Cholera a balneo cum convulsionibus; alia a lochiis suppressis. Cholera a menibus suppressis cum pruritu cutaneo alterne dominans. Plusculi alii morbi curati. Quæ pus revomebat, abscessum habebat hepatis in ventriculum patulum: simile aliud exemplum, & aliud ubi pus in hepate natum per pulmones excreatum fuit. Urinæ lactææ infantum fere innocuæ sunt: aliud exemplum ubi lenia cathartica morbum superarunt. Post diabetem sanguis per penem redditus. In hydrope cum inflammatione viscerum temeriter venam secuit, aperientibus medicamentis & demum lactis caprilli usu sanitas restituta. Hydrops pectoris, in corde polypi, in pulmone dura corpuscula, in vesicula fellea calculi. Plusculorum morborum historiæ. Flatulentia & colici dolores a lacte asinino.

Demum a morte viri prodierunt *opera posthuma* & princeps *Histoire des maladies internes* Toulouse 1774. 4. Vita viri. Plurimæ morborum tractationes & incisio

incisiones cadaverum, partim ex prioribus operibus, partim novæ. In plerisque morbis solebat curationis initium facere purgando, subinde vomitu moto, finem perficiebat chalybe, subinde cortice. Ad sudorem movendum frequenter lilium Paracelsi adhibebat factum ex marte, stanno & cupro commistis, simul in crucibulo fufis, cum tartaro in calcem conversis, in vini spiritu maceratis. Ecce aliqua morborum specimina. Febris hectica, ichor in abdomine; corticis peruviani drachmam in diem propinabat. Septentrionalibus populis magis medicamenta sudorifera convenire, australibus venæsectionem. Variolarum bis eundem hominem invadentium exempla. In hoc morbo quinquies venam secuit, sed vicissim pulverem viperarum dedit. Alias venam secabat, mercurium dulcem & post eum opium dabat. Si variolæ feminam gravidam prehenderent, venam secabat, dabat cardiaca. Sed ex fere omnes perierunt. Ætium a viperarum pulvere natum vena incisa sedavit; sic hæmorrhagiam narium reformidabat, vena incisa suppresserat. In calida febre funesta crisis per urinam purulentam. De podagra fuscæ. In calculoso ulcus in rene & multum per urinam pus. Podagram sanari medicamentis purgantibus, deinde refrigerantibus & lenientibus. Podagræ propriæ victum lacteum opposuit. In alio podagrico renes mole diminuti, in iis dura corpuscula. In variolosis infantibus perpetuam liviosam aquam in cerebri ventriculis reperit. De hypochondriaco malo fuscæ. Lienis duritiem emplastro de cicuta dissipabat. In lepra hydrargyro utebatur & aqua cum lignis solitis decocta. Scorbutus, Monspelii non infrequens: quando sanguis solutus per gingivas fluit, purgat Noster, ferrum dat & corticem peruvianum. In scrophulis hydrargyrum, jus cancerorum. In lue venerea testis in ilia retractus, urina suppressa, glandulæ mesenterii crassiores & majores. Cancer; hic purgat ferrumque dat & corticem. Strumæ hyosciamum & cicutam imposuit. Cephalalgia cum ossibus parietalibus emollitis & adrosis, eventu tamen exoptato. Cephalalgia venerea hydrargyro dulci curata: mortuus alter simili ex malo, cum calvaria passim peresa esset. Apoplexia; cum ægram incidisset, cerebrum sanum; in alio apoplético ulcus inter meninges. Apoplexia funesta cum sanguis fluidus mansisset. Epilepsia a festuca ossea cranii cerebro impacta. Hepar enorme & induratum, itemque lien prægrandis. Epilepsiæ eandem etiam quam hypochondriaco malo curationem affert. In alio epileptico cerebrum sanum, dura in pulmone corpora. Catalepsis etiam epilepsiæ affinis. Melancholia a malo hypochondriaco superata. Fungum duræ matris tinctura myrrhæ & aloes destruxit. Catarracta. Amaurosis. Spasmus cynicus. Ulcus faucium.

In additamentis ad Verheyenii T. II. de abortu falsi germinis quasi musculosi grumis sanguineis tecti.

§. DCCCXCII. DANIEL LE CLERC.

Medicus & Senator Genevensis, vir eruditus & prudens.

EJ. *Bibliotheca anatomica* Genev. 1685. fol. 2. vol. & 1699. 2. vol. aliqua medici argumenti continet, non tantum quæ apud WHARTONUM, LOWERUM, GLISSONIUM aliosque hic recensos extant, sed nonnullos peculiare libellos. J. MICH. GIRARDI de morbo feminae rarissimo relationem. CAROLI DRELINCOURTII experimenta injectorum in venas vivi animalis liquorum acidorum, alcalinorum, mercurialium. N. STENONIS de vitulo hydrocephalico. Notas editioni posteriori a MANGETO adjectas dixi.

EJ. *Histoire de la medecine* Genev. 1698. & Amsterdam 1723. 4. Anglice vertente DRAKE Lond. 1699. 8. ni fallor. Ad GALENUM usque historiam suam continuavit, quæ enim ultra id ævum adjecta parum matura sunt, neque paria prioribus. Excerptis universorum fere medicorum antiquitatis placita, HIPPOCRATIS etiam potissimum & GALENI, ut loca cl. virorum ad sua capita colligeret, tantum ut memor sis, spuria HIPPOCRATIS scripta cum veris numerari, etsi Clericus minime ignoraverit, quam parum iis tribui possit. Sed & historiam cujusque viri exposuit & subinde pergrata dissertatione contrarias sententias scriptorum libravit, deque iis definivit, ut de medicinæ in diversas artes secessione, de empirismi & dogmaticæ medicinæ partibus; de antiquitate venæsectionis & catharses; de medicis Romanis utique liberis; de archiatri. Ut artis porro historiam & incrementa doceret, ordinem forte non probes, qui secundum sectas est, ut contra temporum ordinem, v. g. Empirici conjungantur & superiores etiam methodici vetustiores præcedant. Non multum heroicorum temporum medicis tribuit, aut ipsi AESCULAPIO aut priscis ægyptiis. Morborum HIPPOCRATICORUM & medicamentorum census. Non ante Erasistratum corpora humana incisa fuisse. GALENUM raro & fortuito corpora humana incidisse. Inter nuperos de PARACELSO uberius egit.

EJ. *Historia naturalis & medica latorum lumbricorum intra hominem & alia animalia nascentium ex variis aliorum & propriis observationibus, ac de ceteris hominum vermibus & remediis disquisitio* Genev. 1715. 4. anglice Lond. 1721. Vermium tria genera ex priscis & nuperis. PETRUS DE ABANO cucurbitinos vermes in unum longum animal cohærere, catena quadam facta. Tæniæ angustæ & latæ. TYSONIS de lumbricis latis dissertatio latine reddita. VALISNERII tæniæ species, cucurbitini, tænia secunda PLATERI. In tubulos nonnunquam cucurbitinos vermes involvere ex VALISNERIO. Tænia prima PLATERI, eadem rarior & VALISNERIO prætervisa, CLERICO frequenter visa; prima etiam ABANO dicta & HILDANO & SPIGELIO. Eam PLATERUS ex cucurbitinis vermibus cohærentibus formari, & purgatione in cucurbitinos resolvi. Tertia PLATERI, geniculata, prælonga. Prima ergo breves habet articulos, in medio aliquid ramosæ venæ simile, & in longum acumen procedit. Tænia secunda VALISNERIANA, articulis largioribus, ad articulorum conjunctionem contractis, gracilescens, vase pariter ramoso in medio inscripta. Vermes cucurbitini VALISNERII radiati. Tæniæ primæ caput CLERICO visum est ad latera medii sinus duo habere

lanceolata cornua aristata, a qua equidem fabrica alii scriptores longe diffident. Primam istam unicum esse animal confirmat. Tænia canina. Lumbrici teretes ex REDO. Ascarides brevissimi. Vena medinenfis. Cirones. Vermes in lotio. Vermes sinuum frontaliū, alii in aliqua parte corporis humani visi. De vermium origine dubia. Remedia simplicia & composita. Icones propriæ & collectæ.

Elogium est in *Bibliothèque italique* T. IV.

§. DCCCXCIII. VARI.

CHRISTOPHORUS JOHAN. LANGE Professor Lipsiensis BOHNI discipulus.

EJUS exstant numerosæ disputationes.

EJ. *de hæmorrhagia* Lips. 1685. 4.

EJ. *de homine ærometro* ib. 1694. 4.

EJ. *de morbis endemiis* ib. 1694. 4.

EJ. *de hydrope* 1695. 4.

EJ. *de valetudinariis gravidarum* ib. 1696. 4.

EJ. *de palpitatione cordis* ib. 1699. 4.

EJ. *opera omnia medico theoretico practica a morte viri edidit RIVINUS* Lips. 1715. fol. 3. vol. 4.

Præmissa est vita Ill. viri a RIVINO scripta. Tunc historię medicæ specimen imperfectum per secula, cum aliqua scriptorum & vitæ brevi memoria. Inde prælectiones de materia medica trium regnorum, simplicium historia & præparationes medicæ. Porro collegium chymicum. Et formulæ ut vocant s. modus componendorum ex tempore simplicium medicamentorum & compositorum in pulveres, emulsiones aliasve formulas. Tunc prælectiones pathologicæ. Praxis generalis ex seculi ingenio. Chirurgia. Collegium casuale s. singulæ morborum historię & curationes.

Disputationes auctoris, pleræque argumenti practici.

EJ. *de animi commotionum vi medica.*

EJ. *de mortuis ex animi commotionibus.*

EJ. *de apoplexia.*

EJ. *de morbo caduco.*

EJ. *de cephalalgia.*

- EJ. *de remediis antiodontalgicis.*
 EJ. *de odoratus præcipuis lesionibus.*
 EJ. *de sternutatoriorum usu & abusu.*
 EJ. *de loquela læsa.*
 EJ. *de respiratione læsa.*
 EJ. *de pectoris adfectibus & remediis.*
 EJ. *de palpitatione cordis.*
 EJ. *de remediis sanguinem sistentibus.*
 EJ. *de remediis sanguinem purificantibus.*
 EJ. *de anorexia.*
 EJ. *de atrophia.*
 EJ. *de anthelminticis.*
 EJ. *de remediis stomachicis.*
 EJ. *de hydrope.*
 EJ. *de ictero ex passione hysterica.*
 EJ. *de pituita præter naturam & ejus cura.*
 EJ. *de febre petechiali.*
 EJ. *de febre petechiali epidemica.*
 EJ. *de china china virtute febrifuga.*
 EJ. *de phlegmone.*
 EJ. *de pleuritide.*
 EJ. *valetudinarium prægnantium.*
 EJ. *Lapis Manati.*
 EJ. *Natura & differentie antacidorum.*
 EJ. *de sterilitate.*
 EJ. *de mensuum suppressione.*
 EJ. *virginum valetudinarium,*
 EJ. *& puerperarum, & lactantium.*

EJ. *de recens natorum regimine.*

EJ. *de requisitis bonæ nutricis.*

Prælectiones, ut ultimam Cl. viri manum non expertas, omitto. Ex disputationibus ecce specimina aliqua. Febris epidemica putrida petechialis florenti ætati fuit infestissima, cacochymis hominibus funestissima. Contagium in familiares. Inerant symptomata vulgo nota, virium depressio, pulsus parvus, debilis, vigiliæ vel sopor. Subinde diarrhœa diebus criticis cum bono eventu, & in universum alvus lubrica melior. Sudor continuus malus; sudor bonus & sudor diebus criticis, cum diarrhœa, urina variabilis, etiam continuo turbida & fetida. Malum symptoma, pars epoti liquoris de ore regurgitans; eo in casu hepar putridum erat & nigerrimum, & diaphragma, duodenum intestinum, ipseque pylorus sphacelofus. Exanthemata inconstantia, nonnunquam nulla, alias a principio mali conspicua, circa septimum & nonum diem non mala, etiam in facie nonnunquam. Malæ vesiculæ miliares admistæ, alvum siccam fere sequebantur. Nocuerunt calida, bezoardica, spirituosa, nisi forte ex frigore admissa, aut ex retrocedentibus maculis, anxietas urgeret & summa debilitas. Venæsectio bona in plethoricis, in debilibus noxia. Sic emeticum utile, ubi saburra ventriculum replebat; vomitus in principio motus, vesicatoria ad sopores. In principio dabat noster pulverem bezoardicum cum nitro & camphora, deinde temperata bezoardica, analeptica, potus acidus, vel nitratos, circa diem criticum bezoardica. Boni ad alvum strictam clysteres.

PETRUS PETITUS Medicus Parisinus, vir doctus, tamen ut pleraque non proxime ad medicinam pertineant: sed neque praxin fere exercuit, & dicitur in examine, ut vocant, male respondisse.

Huc revoces EJ. *Thea*, *s. de Sinensi herba thee carmen ad HUETIUM* Lips. 1685. 4. *.

Adjectum est. I. FRANCII *carmen anacreonticum græcum, de thea* & J. GOD. HERRICHEN *Thea herba.*

EJ. *de amazonibus* Paris 1685. 12. *. de Scytharum morbo femineo Hippocratico.

Totum argumenti medici est, *posthumum opus, s. in tres priores ARETÆI libros, commentarii* Londin. 1726. 4. *. Codex passim obscure scriptus, denique imperfectus, & a morte auctoris quasi relictus Commentarius fere est criticus, ut mens ARETÆI ex aliis veterum locis, aut ARETÆI declaratur, lectio alioquin mendosa corrigatur, priores interpretes castigentur, subinde etiam variores aliquæ adnotationes interspergantur, ut cordis vulneris diu tolerati.

Tamen & *Miscellanea observationum* L. VI. huc faciunt. Utrecht 1682. 8. *.
ubi

ubi aliqui etiam medicorum loci critice & philologice exponuntur, ad emendanda loca GALENI & ARISTOTELIS.

Sed etiam *l. de Nepenthe* Utrecht 1688. 8. *. Vita auctoris & codices MS. inediti. Nepenthes fuisse ex tribu vegetabili, quid sit, incertum videri. De opio, *Bangue*, vino, aliisque soporiferis. Opium expertus mire laudat.

Adjectus *tr. de moribus anthropophagorum* in quo medicamenta recensentur, quæ ex corpore humano ad usus medicos parantur. Mumias rejicit. Luem veneream ex anthropophagia ortam esse suspicatur. Carnem humanam malum præstare alimentum.

Vita prodit cum *comm. ad ARETÆUM*, in *journal des sav.* 1688, & apud NICERON T. XX; & *elogium*, & *tumulus*, & *monita posthuma* 1689. 4.

GEORGII PASCHII Gedanensis Phil. P. Kiliensis *de novantiquis, quorum accuratiori cultui facem prætulit antiquitas*. Kilon. 1695. 4. & Lips. 1700. 4. *. quæ editio quarta parte dicitur auctior esse; non imperitus scriptor, etsi non medicus. Liber sextus huc facit, qui est de inventis medicis, etiam practicis. Morbi novi, aut pro novis habiti, cum patronorum antiquitatis argumentis. Medicamenta nuper inventa. De tactu propter scrofulas. Ipecacuanha GUIL. PISONIS inventum. Cibi potusque noviter inventi, & nicotiana. Venena.

EDUARD BERNARD, vir doctus *de ponderibus & mensuris* Oxon. 1685. lego & 1688. 8.

NATHANIELL (sic) SPRYE D. *de fluxu menstruo, ubi etiam de ejus retardatione & nimia profusione obiter tractatur*. Patav. 1685. 12. Non a luna menses esse, neque a fermentis; mechanicam causam alias diximus. Practica pars brevissima est. In chemicis fusior.

J. ZAHN canonici, *oculus artificialis teledioptricus* Herbipoli 1685. fol. Nurnb. 1702. fol. B. B. Myopia, presbyopia &c.

EJ. *speculum physico mathematicum, cujus pars Geocosinus* Nurnberg 1696. f. B. B. *Vires medicæ animalium, venena, proprietates singulares, hominum nævi; collectio.*

NIC. STAPHORST *officina chymica Londinensis, s. exacta notitia medicamentorum sagiricorum, quæ apud aulam societatis pharmaceuticæ Londinensis præparantur & venalia prostant* Hamb. 1686. 12. Riv.

J. PETRI BELLORI *notitia veterum illustrium philosophorum, poetarum, rhetorum & oratorum ex vetustis munificentiis gemmis, marmoribus aliisque antiquis monumentis desumpta* Rom. 1685. f. utcunquè huc facit.

HENR. GEORG HERFELD M. D. *philosophicum hominis metodo CARTESII concinnatum*. Amsterd. 1685. 8.

EJ. *cogitationes de origine morborum adaptatæ ad philosophicum hominis* Amst. 1706. 8. *. Per singulos morbos theoria mera; succo etiam pancreatico, bile & fermentationibus amat uti.

J. MARIJ medici Ulmenfis, inde Augustani posthumam *castorologiam*, s. *castoris naturam & usus medico chymicos* edidit JOHANNES FRANK Aug. Vind. 1685. non dudum etiam Gallice recusam Paris 1746. 12. vertente D. EIDOUS. Vires medicas castorei in omnibus pene morbis repetit & formulas quas ingreditur, & singularia etiam scriptorum nomina, qui eo auxilio sint usi.

JUST. CONRADI MICHAELIS *novam & curiosam methodum apoplexiam curandi*. Hildesheim 1685 4. diximus esse CORTNUMMI.

§. DCCCXCIV. ALII NUPERI.

SAMUEL COLLINS *systema anatomicum of the body of man, birds, beasts fishes with its diseases, causes and cures* Lond. 1685. f. 2. vol. *. Amplissimum opus, cujus rationem reddere vix licet. Practica pars per singulas corporis animalis partes dispersa est, quarum cuilibet subjiciuntur sui morbi, sæpe cum incisionibus cadaverum, aut alioquin, morbi qui ex hypothesi ei parti aut visceri tribuuntur. Ecce aliqua exempla. Ascites ex hydatidibus ruptis. Magnæ ex hepate hydatides. Uterus clausus sanguis retentus putridus. A morbo acuto uterus in substantia sanguine plenus, cum in caveam non potuisset effluere. Cordi subjecta est febris historia, cum hypothesi COLLINI ejus morbi origine. Cordis morbi. In corde cultro detectum ulcus; sic in sinistro ventriculo viri hypochondriaci. Palpitatio plethorica venæsectione suppressa. Palpitatio scorbutica testaceis curata. Febres: febris intermittens a succo pancreatico. Causus. Febres malignæ. In continua febre diaphoretica. Pro venæsectione in variolis. Ex veneno sumto vomitus post triginta vomitiones pene lethalis. Polypi cordis cor obstruentes. Ejusmodi annotationes numerosissimæ interspergantur.

LUDOVICUS ALOYSIUS MARSIGLIUS, vir militaris, sed historię naturalis amans, fundator academïæ Bononiensis, passim hæctenus medicinam tetigit.

EJ. *della potione aquatica*. Venez. 1685. 12.

JAC. BRACHI *pensieri fisico medici degli animali che muovono nelli recipienti voti daere &c.* Venez. 1685. 8. de mortibus animalium in aere adtenuato & factitio.

G. BATTISTA GIOVANNINI *nuova idea physico natural demonstrativa* Saragossa 1685. 4. C. de V.

EJ. *discurso fisico e politico que demonstra los movimientos que produce la fermentacion* Madrid 1689 4. De thea etiam & coffea; munditiam commendat civibus & urbis repurgationem.

Conversa in gallicum. EJ. *dissertation sur la fermentation, sur le nitre & sur l'air*, prodiit Toulouse 1685. 12. RAST.

MATTHIA DOMINGO y RAMOIN prof. Valentini *diff. de variolis & morbillis cum questione appendice de peste* Valentiae 1685. C. de V.

Et *diff. physique sur les matieres nitreuses qui alterent la pureté de l'air de Madrid, ex Hispanico* Toulouse 1685.

PAUL PORTAL *la pratique des accouchemens* Paris 1685. 8. *. Casus hæmorrhagiæ uteri, secundarum retenturarum, feminarum convulsarum, molarum. Mors abortientis variolæ post multas venæsectiones. Placenta vesicularis.

NICOLAI POSTEL factum contra MATTHIEU MAHEULT J. B. CALART & PIERRE DE MEZERY *professeurs royaux, ou diff. sur les peripneumonies d'hyver, pour servir d'apologie à la these composée par POSTEL contre la censure des editeurs & du S. PUYLON* Paris 1685. 12. *.

Thesis est ejusdem anni in hæc verba E. *peripneumonia hybernæ καθαρσις χειμωνικον*. Laudaverat purgationem & prætuleraat missioni sanguinis. Eam gallicæ scholæ adversam theoriam collegæ proprii damnaverant. Hic ergo noster contendit, HIPPOCRATIS, DUREFI & SYDENHAMII testimoniis peripneumoniæ hybernæ, quæ sit a pituita (ut æstiva a bile est) melius purgationem convenire. In cadaveribus similia se reperisse, vasa magna pulmonis alba materie caseosa plena, etiam ramos. Ex diario suo ostendit purgationes alvi felicem eventum esse nactas, malum venæsectiones. Fatetur tamen aliquos periisse. In febribus duplicibus tertianis, se ante medicum Anglum TALBOR, corticem dedisse peruvianum.

PHILIPPUS DE LA HIRE mathematicus, in depingendis figuris animalium egregius.

Jam a. 1684. in academix conventu agere cepit de oculo, deque ejus figura inmutabili, deque oculis vitiis. Ea maturius elaborata demum edidit.

Huc pertinet EJ. nobile opus, *sur les differens accidens de la vue* Paris

1685.

1685. 4. 1694. & 1730. 4. *. editum, in quo feliciter quam ante eum quisquam, mathemata cum anatome & cum pathologia conjunxit. Tres morbi de quibus agit. Vitium in retina aut visus organo. Mydriasis, s. arctatio pupillæ, s. majosis. Myopia cum visu puro & cum visu colorato. Oculorum meliorem esse (acrius sentientem) esse, quo magis rubra videmus. Unde visus duplex ut ex vulnere corneæ, quæ in duas facieculas divisâ fuerit, duplici facto foco. Myopia cum ampla pupilla, confusaque adeo visione, & cum angusta. Presbyopes: qui objecta inversa vident. Lineæ, maculæ apparentes. (Lineæ mihi cum globulis per eas perniciousè motis manifestissimæ sunt conniventibus noctu palpebris). Sedem in retina esse. Scintillæ. Cataracta. Macula nata ab humore viscido super corneam motitata. Vitia lentis crystallinæ. Visus multiplex accurate. Colores imaginarii, breviter.

Les éloges des hommes savans, tirés de l'histoire de M. DE THOU par A. TEISSIER Geneve 1685. 12. 2 vol. 1686. 4. CARRERE.

B. ALARY pharmacopœæ *guérison assurée des fièvres tierces, doubles tierces, quartes, doubles quartes par le remède du dit AL. distribué avec privilège du Roy* Paris 1685. 12.

DE ROUVIERE *préparation célèbre de la nouvelle theriaque faite à Paris* 1681. . *Journ. des savans* 1685. n. 14.

EJ. est, aut filii cognominis & pharmacopœæ, cui nomen HENRY, *voyage du tour de la france* Paris 1713. 12. *. Iter anni est 1703, 1704. Partem Galliæ & Helvetiam adiit. Solet ubique medicorum conditionem recensere, favens Basileensibus. Hortos medicos citat, & laudat Monspeliensem. Nunc puto filii potius esse, cum sit juvenis & anni 1703. Non laudes in miseros protestantes acerbum animum.

Des remèdes & des maladies du corps humain. Paris 1685. 8. suspicor esse HILAIRE.

FERRAND *lettre apologétique, où il est traité qu'il ne faut point saigner les pleuretiques au pied* Paris 1685. 12. FALC.

COPPONUS *anonymi vertus & usages de sa médecine universelle avec un traité de l'avantage des carminatifs seconde édition* Chambery 1685. 12.

GUERIN *methode d'élever les enfans selon les regles de la médecine* Paris 1685. 12. ZOCHA.

Nouvelle pratique de médecine avec un traité sur la chymie moderne 1685. 8.

P. M. M. *tr. des qualités du kinkina* Amsterd. (Paris) 1685. 12. FALC.

D. ISAAC BEBBER *waare Gronden van de Heelkonst mit nodige Aanmerkingen door S. B. (BLANCAART)* Amsterd. 1685. 8. *. *Origo tumorum ex sanguine exque ejus particulis aut subtilissimis, aut crassioribus. Erysipelas & phlegmone, œdema. Tumores lymphatici. Scrofulæ. Terreæ & una acres particulæ faciunt cancrorum.*

J. puto JOHANN. BROWNE *apothecary's presidy.* Lond. 1685. 8.

J. CHAMBERLAYNE *art of making tea, coffea, and chocolate* Lond. 1685. 12.

EJ. in *Phil. Transf.* n. 178. In ebrioso homine hydrops & a paracentesi gangræna, mors. Hepar totum glandulis fartum; in vesicula fellis calculus.

BYFIELD *two discourses of consumption with their cure* Lond. 1685. 4.

EJ. *menagement of the small pox and all putrid fevers* ib. 1695. 4.

Schrift und rechtmässiges Bedenken über die Begräbnisse der Verstorbenen welche man in die Kirchen und Bethäuser zu begraben pflegt Francf. 1685.

HIERONYMI DELPHINI *eunuohi conjugium* Halæ 1685. 4. Jen. 1730. 4. ad medicinam legalem.

E. E. Rahts *der Stadt Leipzig vor die Apotheker daselbst aufgerichtete Ordnung und Taxa* Leipz. 1685. 4. 1694. 4. RIV.

E. E. Rahts *zu Riga erneuerte Apothekerordnung und Tax* Riga 1685. 4. RIV.

Strasburger Apotheker Taxa Strasb. 1685. 4. *. 1722. 4. 1759. 4. *.

Wunderbare unerhörte jedoch bewährte Secreta und Künste der Arzney und Chirurgie Leipz. 1685. 8.

§. DCCCXCV.

J. GOTTFR. BERGER, dictus de BERGER.

Discipulus RUVSCHII, Professor Wittenbergenfis, Archiater Saxonicus, vir eleganter doctus & eloquens, parum scripsit, nisi disputationes. In validis certique medicamentis commendandis felix fuit & cordatus.

EJ. *de mania* Witteb. 1685. 4. *.

EJ. *de animi deliquiis* ib. 1689. 4.

EJ. *de cordis polypis* ib. 1689. 4. *.

EJ. *de epilepsia* ib. 1690. 4. PL.

Tom. III.

M m m m

EJ.

- EJ. *de comate vigili* ib. 1691. 4. RIV.
 EJ. *de ischuria* ib. 1691. 4. HE.
 EJ. *de angina* ib. 1691. 4. HAEN.
 EJ. *de suppressione catameniorum* ib. 1692. 4. HAEN.
 EJ. *de hydrope* ib. 1693. 4. HAEN.
 EJ. *de morbis senum* ib. 1693. 4. HE.
 EJ. *de inflammatione* ib. 1695. 4. *. pro calidis & contra venæfectionem.
 EJ. *de febribus malignis* ib. 1696. 4. PL.
 EJ. *de morbis oculorum* ib. 1698. 4. HE.
 EJ. *de adoratu ejusque præcipuis lesionibus, coryza, polypo & ozæna* ib. 1698. 4.
 EJ. *de lienteria* ib. 1699. 4. Hæ.
 EJ. *de fluxione ventris chylosa* ib. 1700. 4. *.
 EJ. *de typanite* ib. 1700. 4. *.
 EJ. *de hæmorrhoidibus ultra modum profusis & cæcis* ib. 1700. 4. HAEN.
 EJ. *de difficultate respirandi* ib. 1700. 4. HAEN.
 EJ. *de medico natura adjutore* 1702. 4. *.
 EJ. *de palpitatione cordis* 1702. 4. *. ex ligaturis artuum &c.
 EJ. *de natura morborum medico* 1702. 4. *. Contra STAHLIANOS, in corpore residere & ejus viribus, quod vocant naturam.
 EJ. *de filo medicinali* ib. 1702. 4. *.
 EJ. *de vi opii rarefaciente* 1703. 4. *. ab ea vi omnes in homine effectus putat proficisci, experimento facto in canibus.
 EJ. *de monofitia* ib. 1704. 4. *.
 EJ. *de commodis exercitationis corporis* 1705. 4. *.
 EJ. *de commodis vitæ sobriæ* 1705. 4. *. Una recudi fecit primum ALOY-
 SII CORNARIJ ejusdem tituli librum.
 EJ. *de auro potabili* 1705. 4. *.
 EJ. *de somno meridiano* 1706. 4. *.
 EJ. *de certitudine medicinæ* 1706. 4. *. Pro bona arte, contra hypotheses.
 EJ. *de rheumatismo* ib. 1707. 4. *.
 EJ. *de tuenda valetudine ex cognitione sui ipsius* 1707. 4. *.
 EJ. *de thermis Carolinis* 1708. 4. *. & germanice.
 EJ. *de vita longa* 1708. 4. *.
 EJ. *de errore diætæ in potu* 1709. 4. *.

- EJ. *de usu venesectionis & chysterum* 1709 4. *.
 EJ. *de dysenteria superiori astate infesta* 1709. 4. *. Opio usus est.
 EJ. & ABRAH. VATER *de pestilentia vera* 1710. 4. In peste polonica sanguis floridus.
 EJ. *de fluore albo* 1710. 4. HAEN.
 EJ. *de usu venesectionis & chysterum in curatione variolarum* 1711. 4. *.
 EJ. *Chinchina ab iniquis judiciis vindicata* 1711. 4. *. Necessarii potissimum in Germania optimi medicamenti contra vigentem sectam Stahliautorum apologia.
 EJ. *de vita & morte* 1713. 4. HE.
 EJ. *de ardore ventriculi* 1714. 4. VAT.
 EJ. *de acido infonte* 1716. 4. HAEN. 1715. HE. & 1716. 4. IDEM.
 EJ. *de inflammatione cordis* 1717. 4. HAEN.
 EJ. *de apoplexia* 1717. 4. HAEN.
 EJ. *de errore diata in potu* 1718. 4. HAEN.
 EJ. *de laude febris merito suspecta*, ib. 1730. 4. *. denuo contra incauta STAHLIANORUM placita febrem tanquam beneficium naturæ amplexantium.
 EJ. *Elogium in Mem. de l'Acad. des Sc. de Paris* 1712.

§. DCCCXCVI. DISPUTATIONES.

- LAURENT JONGH *de peste* Leid. 1685. 4. HAEN.
 PETRI DE SPINA *de elephantiasi* ib. 1685. 4.
 EJ. *manuale, s. lexicon pharmaceutico chymicum* Francf. 1700. 8. 1702. 8.
 EJ. *medicina veterum & neotericorum* Worms 1711. 4. TR.
 EJ. *medicina pauperum s. stercorologia* ib. 1714. TR.
 EJ. *vitam scripsit* BALTHASAR VENATOR Bipont. 1732. 4. B. BUN.
 W. LAYNGE *de apoplexia* Leid. 1685. 4.
 H. IKEN *de furore uterino* Leid. 1685. 4.
 JAC. RECK *de angina* Leid. 1685. 4. *.
 MOSES DE PINEDO *de dysenteria vera* ib. 1685. 4. *.
 J. CLEMENS ENGRING *de catarrho* ib. 1685. 4. *.
 J. WILHELM DIMEL *de morbis contagiosis* ib. 1685. 4. *.
 IS. COEKUYT *de melancholia* ib. 1685. 4. *.

ANTON. LUDERS *de rabie vulgo dicta hydrophobia* Leid. 1685. 4. *

STEPH. JOH. V. CLUSFELD *de superfluis mensibus* ib. 1685. 4.

JOH. V. MUYEN *de aphthis* ib. 1685. 4. *

JAC. VLAKVELD *de asthma* ib. 1685. 4.

GERARD GORIS *de diarrhœa* ib. 1685. 4.

DAVID SPIELENBERGER *de morbis periodicis* ib.

PETRI van der LAHR *de fermentatione, effervescentiis, & inflammatione* Leid. 1685. 4.

S. LEFMANN *de variolis* Utrecht 1685. 4. HAEN.

J. EHRENFRIED THEBESIUS *de cholera* ib. 1685. 4. PL.

ALBERT MUNTING *de epilepsia* Utrecht 1685. 4. *

ARR. RUCKERT *de spasmo* Utrecht 1685. 4. *

WILHELM HENRICH VAN DER SPYK *de apoplexia* ib. 1685. 4. *

MUMMIUS LUDDEN *de atrophia* Kiel 1685. 4.

J. REISKE *de morbo Jobi difficillimo Peryscylascisino græco.* Helmstädt 1685. 4.

J. GREG. ANTHONI *de ægro nephritico dolore laborante* Gieß. 1685. 4. morbi historia.

J. WILH. PAULI.

EJ. *de œdematis natura & cura* Lipf. 1685. 4. RIV.

EJ. *de medicamentorum delectu* Leid. 1694. 4. HAEN.

EJ. *de anorexia* ib. 1696. 4. HE.

EJ. *de dolore capitis* ib. 1697. 4. VAT.

EJ. *de animi commotionum vi medica* Lipf. 1700. 4. BUR.

EJ. *de anxietate* Lipf. 1709. 4. VAT. PL.

EJ. *de nutritione naturali & præternaturali* ib. 1709. 4. *.

EJ. *de medicamentis ex corpore humano sumtis merito negligendis* ib. 1721. 4. HE.

JOACH. LUD. KOERPER *de eclipsi microcosmi* Erfurt 1685. 4. *.

GEO. SAL. GERBER *de drif Helmontii* ib. 1685. 4.

BALTHAS. JUST. MUSCULI *de pleuritidis natura & cura* Erford 1685. 4.
VATER.

KIRCHMAIER *pathologia vetus & nova* Witteberg 1685. 4. HAEN.

J. FRID. KOEBER *de medicinatus præstantia & difficultate* Gora 1685. fol.
BOEHM.

MARTIN HARMES *de acidularum usu earundemque optimo operandi modo*
Marpurg 1685. 4. *.

PETR. WOLFART *de partu duplici* Marpurg 1685. 4. *. Agit etiam de
pulmonum experimento.

J. HENR. SCHMIDT *de febre petechiali* Altdorf 1685. 4. PL.

J. CHRISTOPH STORCK *de malo hypochondriaco* Altdorf 1685. 4. PL.

FRID. GOTTFR. BARBEK *de insomniis* Duisburg 1685. 4.

PETR. SCHWENDI EBELING *de cruditate ventriculi, s. fermentatione alimen-
torum* Erford 1685. præside C. BARTHOL.

J. CONRAD HOTTINGER *theriaca Andromachi in sua officina in duodecuplo dis-
pensata, cum subjuncto discursu de theriaca nomine origine, usu, abusu & ad-
juncta confectioe de hyacintho* 1685. 4. LEEUW. puto Tiguri.

DAVID ZOLLICOFER *de polypo cordis* Basil. 1685. 4.

JUST. THEODOR. SCHONKOFF *de hydropse ovarii muliebris* Basil. 1685. 4. *.
sæpe scarifando aqua abacta fuerat; a morte hydatis magna reperta duabus
aquæ libris plena; alia exempla. Femina a WEPFERO aperta, in qua tumor
30 librarum pondere utero adhærebat.

STEPH. CASP. PERTSCH *de philtris* Argent. 1685. 4. PL.

NIC. BAILLY & FR. GOUEL *E. ex insomniis temperamenti cognitio* Paris
1685.

FR. DE BELESTRE & FR. POTOU *E. medicina scientia ducit ad cognitionem
auctoris nature* Paris. 1685.

J. MOREAU & ANT. VARIN *E. urbs regia Versaliarum salubris* Paris. 1685.

J. HAMON & NIC. DE LA CARLIERE, *E. ut reliqui potus, sic & aquæ
modus aliquis esse debet* Paris. 1685.

PET. DE MERCENNE & URB. LEAULTÉ *E. calido & sicco corpori blanda
purgantia mox ante cibum danda* Paris. 1685.

CL. QUARTIER & FRANC. GOUEL *Non E. in quavis hemorrhagia admo-
venda adstringentia* Paris. 1685.

J. ANT. BOUGAUD & ANT. VELIN *E. in morbis melancholicis purgatio per
inferiora* Paris. 1685.

MICH. DE LA VIGNE & J. B. DOYE *E. in curatione morborum, medica-
menta que ex stirpibus parantur, aliis anteponenda* Paris. 1685.

§. DCCCXCVII. DIARIA AD A. 1685.

In *Phil. Transf.* n. 169.

ROGER HOWMAN de homine demorso a vulpe rabida, & ipso facta hydro-
phobo, demum paralyti partium superiorum, pulsu intermittente infestato.

D. PEIRCE exempla paralyticorum thermis Bathoniensibus curatorum.

n. 170. SAMUEL SHÆTLAND de homine qui post colicam & tenesimum
ingentes calculos de ano dejecit. In BIRCHIANIS redit.

n. 171. GEORG ASCH de homine periodice sanguinem ex apice digiti
emittente (a).

IDEM n. 176. de puella cui de corpore undique cornua efflorescunt.

n. 176. GUI EARNSHAW de muliere cui intestinum fistula in latere aper-
tum erat & cibos dimittebat. Tandem & potissimum catharticis sanata (b).

Apud BIRCHIAM, SIR HANS SLOANE de viro cui ducenti calculi per sedem
decessissent.

EJ. de cæcilia vomitu rejecta (c).

EJ. de aqua alvum ciente Hoxtonii reperta (d).

ALLEN MULLEN de pulsu in vertice capitis percepto (e).

D. OVEN de infante, cui pus in pericardio, in venis polypi. Monet
LISTERUS hydropem videri pericardii (f).

In *Hist. de l'Acad. R. des Scienc.* 1685.

Euphor-

(a) BIRCH IV. p. 373.

(b) BIRCH IV. p. 449.

(c) p. 387.

(d) p. 401.

(e) p. 410.

(f) p. 429.

Euphorbii venenum fanari citri succo THEVENOT, patruus peregrinatoris, idemque *itinerum* editor.

In *Nouv. de la Republ. des Lettres* 1685.

PAUL BASSIERE de granis avenæ deglutitis in ventriculo germinantibus.

Fetus agninus cum sacco extra uterum visus.

Puella quæ aciculas devoraverat.

SYLYESTRE de articulatione nova in loco fracturæ subnata.

Anonymus de acicula in urethra reperta.

In *Journ. des Sav.* n. 28.

RAINSSANT medicus refert de hydrope pectoris, quem sanavit factis, paracenteseos loco, scarificationibus crurum, quas jubet leves facere.

In E. N. C. *Dec. II. Ann. 4.* (1685.) ANDREAS ERNI Hanoviensis medicus.

Obs. 35. In phthifico pleura consumta, & pulmo, ut & membrana & viscus in tartaream materiem consisterent; ejusmodi etiam in ventriculo cordis dextro materies.

Obs. 36. post febrem intermittentem hydrops, hydrargyro dulci, & excitato salivæ fluxu sanatus, etsi jalappa admista erat.

Obs. 37. benefica in puero varioloso narium hæmorrhagia.

MICH. BOYM S. J. *clavis medica ad Chinaram doctrinam de pulsibus* producta ab ANDREA CLEYER hic a Philippo Couplet completa & multis iconibus aucta.

J. CHRISTOPH BAUZMANN Medicus in Bremen & Verden.

Obs. 28. In puerperæ cadavere abdomen plenum aqua purulenta. Ea effluebat ex ovario sinistro foetidissimo, pure pleno, rupto.

Ann. VIII. obs. 43. melancholia menstrua post intervalla redeuns.

Obs. 44. alvus mota usu laudani opiat.

Obs. 45. Quartana febris per novem annos continua.

Obs. 47. sanguis de utero in femina septuagenaria salutari eventu manans.

Obs. 48. ex mytolorum esu anxietas, sudor frigidus, deliquia, tumor artuum.

Obs. 50. molæ hydaticæ.

In *Dec. III. Ann. 1.* Append. fusa historia morbi hysterici, qui febrî intermittenti

mittenti successit, cum singularibus somniis, in quibus singuli pene diei eventus, malique variae facies ei indicabantur, & ad morbum remedia, & alia imaginaria; denique malum feliciter deballatum est.

Ann. VII. VIII. Fetus macilentus, siccatus, a pressione in utero materno experta.

Obs. 27. dysuria diuturna: in vesica cum pure calculus. Adfuerat sympathicus in glande dolor.

DANIEL CRUGER, medicus Colbergenfis.

Obs. 9. Phthisis victu lacteo sanata, per exempla.

& *obs. 10.* insania tricies repetita venae sectione, cum sanguis crassissimus esset.

Obs. 13. in misero & decumbente homine tumor steatomatis similis in dorso natus, incisus, sanatus.

Obs. 16. ab inunctione mercuriali unica duo tenelli infantes extincti.

Obs. 64. febris tertiana sanata spiritu sulfuris, ad scrupulum.

Obs. 66. puer qui araneum devoraverat, dato vitriolo sanatus.

Ann. V. obs. 25. Remedium RIVERIANUM febrifugum ex mercurio dulci decies depurato. Certe in quartanis bene multis efficax idem fuit.

Obs. 26. Ischuria die octavo funesta; sedes in rene videtur fuisse. In alio exemplo calculo plenos vidit & fabulosa faburra.

Ann. VI. obs. 40. Stercore anserino motus sudor & sublata quartana febris.

Obs. 41. de remediis antiepilepticis.

Obs. 42. podagra retrograda, cataplasmate ad os sacrum adposito exteriora versus revocata.

Obs. 45. diarrhoea sanata pulvere ex coralliis & succo citri misto.

Ann. VII. obs. 78. In epilepticis Valeriana ad drachmam in dies, utilis fuit.

Obs. 240. cineres non accurate combusti lupuli, lumbricos expulerunt.

Obs. 241. ex balsamo Tolutano ad febrem mota alvus tumor abdominis discussus.

Ann. IX. obs. 141. A dysenteria hungarica fluxus hepaticus lacte superatus.

Obs.

Obs. 142. convulsiones quotidianæ pro dæmoniâ habitæ halitu calidæ & medicamentis cardiacis sanatæ.

Dec. III. *ann.* III. *obs.* 64. Vino hippocratico ante paroxysmum dato tertiana febris sanata.

Obs. 66. Phthisis sanata decocto ligni sancti.

Obs. 68. a stramonii semine fauces constrictæ, vertigo, delirium.

Omitto illepidam fabellam *obs.* 112. & alia vana.

GEORG HEINTKE Medicus Vratislaviensis.

Dec. II. *ann.* IV. *obs.* 98. Mercurius vivus datus retentus, cum tamen purgantia admitta fuissent; leve inde salivationis indicium, & demum sexta fere hebdomade hydrargyrus de corpore expulsus.

Ann. V. *obs.* 56. cum rusticus vehementissima sanguinis missione post syncopen valde viribus fractus esset, noster eum cibo levavit.

Obs. 58. In cachectici cadavere hepar concavum scirrhis exiguis non valde duris oblitum, in ventriculo ulcus.

Obs. 59. Hydropis sanati apertione scroti & scarificatione pedum exempla.

Ann. VI. *obs.* 125. Cum neque alcalica, neque acida, neque sales neutri amarorem bilis infringant, non putat icteri causam in ea esse.

Ann. VII. *obs.* 144. qui in paroxysmo epileptico canebat & concionabatur.

Obs. 145. In febre petechiali vinum Franconicum (debilius) absque noxa potum.

Ann. X. *obs.* 47. A lumbricis suborta aponia & summa debilitas; sanatus ab anthelminticis.

Obs. 48. in dysenterico ab opii scrupulo in anum supposito sopor octodecim horarum enemate discussus.

J. CHRISTOPH HERT Archiater Nassovicus.

Dec. II. *ann.* IV. *obs.* 103. ab obtuso pectoris dolore, puer sensim suffocatus: moles carnea pleuræ adhærebat, in qua duo officula.

Obs. 104. intolerabilis manuum pedumque calor, ut etiam aqua, in quam deponerentur, inde calefceret. Verum suborta inde gangræna artus amissi sunt.

Obs. 105. tres plicæ resectæ intra trihorium reparatæ.

J. THEOD. MOEREN Medicus in Rhingowia.

Dec. II. *ann.* IV. *obs.* 128. circa glandulas lumbales, in duplicatura peritonæi sacculus, in quo calculi, quorum alter viginti unciarum erat pondere.

Tom. III.

N n n n

Dec

Dec. III. ann. I. obs. 71. Dyfenterix epidemica grassantes; deinde febres continuæ verminosæ; demum catarrhalis epidemica cum paralyfi linguæ & artus sæpe conjuncta.

Ann. II. Obs. 206. a granis tribus tartari emetici cum sale Abſinthii fumis, alvus vehementiffime respondit, cum frigidis fudoribus, laudano & similibus fanata.

Ann. III. obs. I. fudori adſuetus nocte frigida & humida aëri expoſitus, epilepsia correptus, periit in paroxyſmo ſanguine per os erumpente.

J. BENEDICT GRUNDEL Stiriacus.

Ann. IV. obs. 165. Lacti ſimilis humor ſanguini miſſo innatans, etiam cum nulla eſſet ſuſpicio de chylo.

Obs. 166. Mania fanata tartaro emetico.

Obs. 213. a melonibus alvus conſtipata limacibus demum ſoluta.

Obs. 214. a fragis comestis anxietates, pectoris anguſtia eryſipelate erumpente ceſſans.

Obs. 215. acidulæ Roitſchenſes utiliter in declinatione febrium intermittentium datae.

Ann. VI. obs. 147. a lapſu memoria deleta, ut tamen ſana mens ſibi conſtaret.

Obs. 148. Ann. 1687. ſævientes febres epidemicae intermittentes ſpurix, ſolis catharticiſ curabantur.

Ann. VII. obs. 202. poſt atroces ventris dolores, arenulæ per anum.

Obs. 203. Venenum canis rabidi demum poſt octennium in hydrophobiam erumpens.

Ann. VIII. obs. 103. nigri capilli a morte caneſcentes.

Dec. III. ann. I. obs. 66. jure braſſicæ muriatico febris continua fanata.

Obs. 67. Quartana diſpulſa octo libris vini potis, deinde ſudore moto.

Ann. IV. obs. 81. mendicus voraciſſimus, qui etiam 32 libras biberet.

Ann. VIII. obs. 161. qui a graviſſimis odoribus graviter quidem in ventriculo adfectus, nihil in naribus percepit.

Obs. 162. hydrops uteri thermarum uſu curatus.

FINIS TOM. III.

